

82WS,1
35F98

620S, 1

7430

35F9S

Shālavādāni Veluri
Shivram Shāstri.

Alākaṭha.

7430

• • • • •

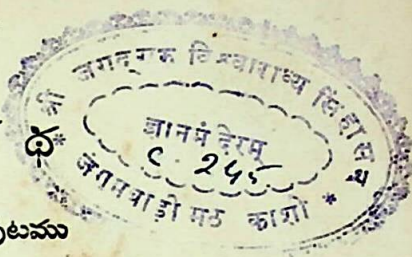
Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

ఆంధ్రగ్రంథమాల—౧౦

ఆత్మకథ

ప్రథమసంపుటము

అనువాదకుడు:

శతావధాని వేటూరి శివరామశాస్త్రి

*C. M. V. Sharma
Kashi*

ప్రకాశకుడు:

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

౧౯౨౯]

[వెల రు ౧-౦-౦

1-4-0

32 MS, L
35 F95

చెన్న పురి:

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయమునందు
ముద్రితము.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No.7430.....

మహాత్మాగాంధీ

సూ చ న

గాంధీమహాత్ముడు “ఆత్మకథను” వ్రాయఁబూనుకొనుటకు గల కారణములను గ్రంథపీఠికయందు సవిస్తరముగ దెలిపియున్నారు. గుజరాతి నవతీవన పత్రికయందు వ్యాసరూపమున ప్రచురింపబడుచుండిన “ఆత్మకథ” కొంత పుస్తకరూపమును దాల్చినది. ఆత్మకథా ప్రకరణముల కనువాదము లెప్పటి కప్పుడె ఆంగ్లపత్రికలయందును, దేశభాషాపత్రికలయందును ప్రచురింపబడుచుండినవి. ఆంగ్లపత్రికలయందును నీయనువాదములు వెలువడినవి. గుజరాతి, హిందీ, అరవము, కన్నడము, ఇంగ్లీషు మొదలగు భాషలయం దీగ్రంథము వెలువడినది. అమెరికా మాక్మిలన్ కంపెనీ ప్రకాశకులు దీనిని తాము ప్రచురించుటకు లక్షరూప్యములు కానుకగ నొసగిరి. తెలుగునందును ఆత్మకథను ప్రచురించుటకు మహాత్ములవారి నాంధ్రప్రముఖులు కోరియుండిరి. మహాత్ముని యనుచుతిని దీనిని ప్రచురించుటకు లూనితిని. స్వయముగ తెనిగింప నెంచితిని. కాని సాధ్యముగా లేదు. సుప్రసిద్ధాంధ్రపండితులు, శతావధానులు శ్రీ వేలూరు శివరామశాస్త్రిగారి భారమును వహించి, అచిరకాలమున పూర్తిచేసిరి. లోకోత్తరమైన ఆత్మకథను ఆంధ్ర భాషయందు బ్రచురించుటకు సహకారులైన శ్రీ శివరామ శాస్త్రిగారికిని, ఇతర ప్రముఖులకును వందనముల నాచరించుచున్నాను. ఆంధ్రలోక మీగ్రంథప్రయోజనమును బొందుగాత!

విభవ, ఫాల్గుణ శు. ౧౨, }
శుక్రవారము. }

కా. నాగేశ్వరరావు.

ॐ

ప్రస్తావన

నాట గయిదేండ్లవెనుక నా మిత్రుల పట్టుదలచే ఆత్మకథను వ్రాయ నియ్యకొంటిని; అంతట వ్రాయుటకుఁగూడఁ బూనుకొంటిని. మొదటిపుట వ్రాసి తినో లేదో బొంబాయిలో అల్లరు లారంభమాయెను; అంతటితో నావ్రాతయు నాఁగిపోయెను. పిదప ఘట నాచక్రమునఁ దగులుకొని తిరిగితిరిగి తుదకు యెరనడ చెఱసాలయందు శాంతిఁ బొందితిని. నాతోపాటు జయ రామదాసుగారును అం దుడిరి. మిగిలినవను లన్నియు నొకమూల నుంచి మునిముందు ఆత్మకథను వ్రాయుఁడని వారు నాకు సందేశ మంపిరి. ‘ఇచట నేను కొన్నిగ్రంథ ములు చదువవలయు నని యిదివఱకే నిశ్చయించుకొని యుంటిని గాన ఆపనిని సమాప్తింపక ఆత్మకథ వ్రాయఁ బూనుకొనఁజాల’నని వారికి ప్రత్యుత్తర మంపితిని. యెర వడ చెఱసాలలో నాకు సంపూర్ణముగా ఆతేం డ్లుండు సౌభాగ్య మొదవియుండెనేని నే నచటనే తప్పక ఆత్మ కథను వ్రాసియుండెడివాఁడను. కాని నా గ్రంథపఠనము

పూర్తియగుట కింకను ఒకసంవత్సరము కొఱతెయుండెను; గాన నది కాకముం చెటులును నాకు దీని వ్రాయనయి నదికాదు. ఈకారణములవలన అచటను ఈని నిలిచి పోయెను. నేడు ఆనందస్వామి దీనిని దిరుగఁదోడెను. మఱి నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహేతిహాసమును పూర్తిచేసియుంటినిగాన నిక నాత్మకథను వ్రాయ మనసు పడితిని. 'మొదట కథనంతయు వ్రాసియుంచి పిదప పుస్తకాకారముగా ప్రకటింపనొప్పు'నని ఆనందస్వామి యనెను. 'విడిగా దీనినే వ్రాయుచు కూర్చుండునంత అవకాశము నాకు లేదు. కాని క్రమక్రమముగా నవజీవన పత్రికకు వ్రాసి యిచ్చుచుండవచ్చును. ఇంతియ కాక నవ జీవనపత్రిక కేదో కొంచెము వ్రాయుచుండువలసినవాడ నుగదా! అది ఆత్మకథయే యేల కారాదు?' అని నే ననఁగా స్వామియు సంగీకరించెను. ఇటు లాత్మకథ వ్రాయ నవకాశ మొదలెను.

నే నిటులు నిశ్చయించుకొనియుండఁగా నిర్మలహృదయుండగు నొక మిత్రుఁడు వచ్చి యిటు లనెను నాఁడు- సోమవారము-నాకు మానదినము:

'మీ రాత్మకథ నెందులకు వ్రాసికొనుచున్నారు? అది పాశ్చాత్యుల సంప్రదాయము. మనపూర్వు లెవ

రును వ్రాసియెఱుంగరు. అయినను మీరు వ్రాయున దెద్ది? మీరు నేఁడు సిద్ధాంతము లనుకొనినవానిని రేపు కావనుకొనినచో? లేక యీ సిద్ధాంతముల ననుసరించి యేపనులను మీ రిప్పుడు చేయుచున్నారో వానిని కొంత కాలమునకు తాఱుమాఱు చేయవలసినచ్చినచో? పలు వురు మీ వ్రాతలను ప్రమాణముగాఁ దీసికొని తదను గుణముగా తమజీవితములను దిద్దుకొనుచున్నారు, దీని వలన వారు చెడుదారిని బడినచో? ఈకారణములవలన ఇపు డాత్మకథారూపముగా నేమేని వ్రాయుటకు తొంద రపడనిచో బాగుగా నుండదా?

ఈమాటలు కొలఁదియో గొప్పయో నామదిలో పనిచేసెను. కాని నే నాత్మకథను వ్రాసికొనుచుంటినా? అనేకసమయములందు సత్యమునుగూర్చి నాయొనర్చిన ప్రయోగములను ఆత్మకథ యనుపేర వ్రాయ నుంకించుచు న్నాను. నాజీవితమంతయు నిటువంటి ప్రయోగములచే పడుగుపేకలుగా నేయఁబడిన దననగును. కావున వీనిని వ్రాయుచో నవి యొకజీవితకథాకారమును గైకొనఁ గలవు. దీనిపుటపుటయందును ఈనా ప్రయోగములే నిండియుండునెడల ఈకథ నిర్దోషమని నే ననుకొందును. నా యీ ప్రయోగముల నన్నిటిని లోకులయెఱ్ఱెడుటఁ బెట్టినచో వీనివలనఁ గొంతయుప్రయోగ ముండునని నా

నమ్మకము, — లేక యిది వెట్టినమ్మక మగుఁగాక! నారాజ
 సీతి ప్రయోగములను భరతవర్ష మంతయు నెఱుఁగును —
 కొంతవట్టు సభ్యప్రపంచమంతయు నెఱుఁగును. నాబు
 ద్ధిలో వీనివిలువ తక్కువలో తక్కువ. ఈ ప్రయో
 గములవలన నాకు మహాత్మబిరుదము వచ్చుటఁజేసియు
 వీనివిలువ నా చూపులో నికను తక్కువ. పలుమా
 ఱు లీవిశేషణము నాకు మిగుల దుఃఖము కలిగించెను.
 ఈవిశేషణమువలన నేను చంక లెగురవైచిన ఊణ
 మొకటియు లేదు. అది యటుండె. నాయాధ్యాత్మిక ప్రయో
 గములను దెలుప నా కిష్టము. ఇవి నాకొకనికే తెలియును.
 మఱియు వీనివలననే రాజసీతి తేత్రమున నాకు శక్తి
 గలిగెను. ఇవి నిక్కముగా నాధ్యాత్మికము లగునెడల
 ఇంకఁ జంకలు కొట్టుకొనుట కవకాశ మేడ? వీనిని వర్ణిం
 చుటవలన వినయము వృద్ధి యగుటకే వీలు కలదు. నేను
 విచారించుకొనుకొలఁదియు, నాతొంటి జీవితమున చూపుఁ
 బఱపినకొలఁదియు నాయల్పత్వమే నాకు స్పష్టముగా కాని
 పించుచున్నది. ఈముప్పదియేండ్లనుండియు నా చేసినపని
 యంతయు ఆత్మదర్శనముకొఱకు — ఈశ్వరసాక్షాత్కార
 ముకొఱకు — మోక్షముకొఱకు. నాజీవితమునందలి ప్రతి
 పనియు నిందులకే, నాచలనవలనములు, నావ్రాతకోతలు,

రాజనీతిక్షేత్రమున నేను దుముకుట, ఇవన్నియు నిందే
పరిసమాప్తములు.

ఒకనికి శక్యమయిన పని అందఱకును శక్యమగు
నని నాచిరవిశ్వాసము. కావున నాప్రయోగములు చీక
టింట జరుగలేదు, ఉండనులేదు. వీని నందఱును తెలిసి
కొనిపోదురని కొందఱు అందురు. దీనివలన ఆధ్యాత్మికగౌర
వము తగ్గిపోవునని నేఁ దలఁపను. మనకును, మన అంత
ర్యామికినిమాత్రము తెలిసినవిషయములు కొన్ని యుం
డును. కాని యివి నాయందుబాటున కావలివి. నాప్రయో
గములం దాధ్యాత్మికము లనఁగా నైతికములు; ధర్మమున
కర్థము నీతి; ఆత్మదృష్టితో ఏనీతి పాలింపఁదగినదో అది
ధర్మము. కావున ఈకథయందు పిన్నలును, పెద్దలును
నిర్ణయము చేయునట్టియు చేయఁగలట్టియు విషయసమా
వేశము ఉండఁగలదు. నేను తటస్థుడనై అభిమానరహి
తుడనై ఈకథను వ్రాయఁగలిగితినేని, ప్రయోగమార్గాను
గాములగు నితరుల కిందు దారిబత్తెము దొరకఁగలదు.

నాప్రయోగములం దెట్టి సంపూర్ణత్వమును నే
నాలోపించుకొనను. వైజ్ఞానికపండితుఁడు (Scientist)
మిగుల నియమముతో, ఆలోచనతో, కౌశల్యముతో తన
ప్రయోగములు నడపును. అతఁడు దానఁ గలిగిన పరిణా
మములనే చరమసిద్ధాంతములని యనఁడు. వాని సత్య

త్వమునెడల శంక లేకున్నను తటస్థుడయి యుండును. నాప్రయోగములును అటువంటివే. నన్ను నేను మిగుల పరీక్ష చేసికొంటిని, ఒకొక్క భావమునే లోతుగా పరికించితిని, విడఁబఱచియుఁ జూచితిని. అయినను ఇవియే పరినిష్ఠితములని నాయభిప్రాయము కాదు. ఇవి సత్యములు. లేక అంతవఱకును సత్యములు. ఇచట నీ విషయము చెప్పనావశ్యకము—అవి నాదృష్టిలో సత్యములు. ఈనమయమువఱకును పరినిష్ఠితములు. అటులు కానినాఁడు వీనిమీఁద నే నేకార్యములను ప్రతిష్ఠింపఁజాలకపోవుదును. నేను ప్రతిపదమందును ‘ఇది గ్రాహ్యము, ఇది అగ్రాహ్యము’ అను రెండుపద్ధతు లవలంబించుచు వచ్చుచుంటిని. గ్రాహ్యములని తోచినవాని ననుసరించితిని. కావున ఎంతవఱకీయాచరణము నాకు—అనఁగా నాబుద్ధికి—నా అంత రాత్మకు—సంతోషము కలిగించునో అంతవఱకు నాయాసిద్ధాంతములయందు నా కచలమగు విశ్వాసము.

నేను కేవలము సిద్ధాంతములను అనఁగా తత్త్వములనుగూర్చి వ్రాయఁదలఁచితినేని ఆత్మకథనువ్రాయను. కాని యీ సిద్ధాంతములనుండి బయలుదేరిన కార్యముల యితిహాసమును వ్రాయఁగోరుచున్నాను, కావుననే యీ ప్రయత్నమునకు సత్యప్రయోగమని మాఱుపే రుంచితిని. ఇందు సత్యముకన్న భిన్నము లనఁబడు అహింసాబ్రహ్మ

చర్యాది నియమములును, వీని ప్రయోగములును రాగ
లవు. కాని సత్యమే నా కన్నిటికన్న వొడ్డది. మఱియు
దీనియందు పెక్కునస్తువుల సమావేశము కలదు. ఆసత్య
ము స్థూలముగా వాక్సత్యమే కాదు, భావసత్యముకూడ.
ఆసత్యము కేవల మస్మత్కల్పనాగతసత్యమే కాదు. అది
స్వతంత్రము, చిరస్థాయి—అనగా సాక్షాత్ పర
బ్రహ్మము.

పరబ్రహ్మమునకు లక్షణము లనేకములు; ఏల
నగా తద్విభూతు లనేకములు. విభూతులు న న్నాశ్చర్య
చకితుని జేయును. ఒకొక్కలక్షణము నన్న ముగ్ధునిజేసి
వైచును. నేను సత్యరూపియగు పరమేశ్వరునికే పూజారిని.
అతఁ డొకఁడే సత్యము. మిగిలిన దెల్ల మిథ్య. ఆ
సత్య మింతవఱకు నాకు దొరకలేదు. నేను శోధక
మాత్రుఁడను. ఈశోధనమున నేను నాప్రియతమవస్తువులఁ
గూడ విడనాడఁగలను; మఱియు నే నీశోధనయజ్ఞమున
నాశరీరమునుగూడ హోమము చేయ సంసిద్ధుఁడను.
ఇంతియకాక ఇంతశక్తిగూడ నాకుఁ గలదనియే నానమ్మిక.
ఇంక నెంతవఱకు నాకీసత్యము సాక్షాత్కరింపదో అంత
వఱకును నాయంతరాత్మ దేనిని సత్యముగాఁ దలఁచునో
ఆకల్పితసత్యమును ఆధారముగా గఁగించి, దీపస్తంభముగా
భావించి, దీనియాశ్రయమున నాజీవితమును వెడలెందును.

ఇది కత్తిమీడి సామయినను నా కతినరళముగా
కానిపించుచున్నది. ఈ మార్గమునఁ బోవుచుండఁగా
భయంకరములగు నాతప్పిదములును కడు సాధారణము
లట్లు కానిపించుచున్నవి. ఏలయన నే నిన్ని తప్పిదములలో
నున్నను రక్షింపఁబడుచుంటిని. ఇకముందుగూడ నే
నీదారి నే పోగలను. దవుదవుల విశుద్ధమగు సత్యము
యొక్క--పరమేశ్వరునియొక్క--మెఱుపుగూడ కానిపించు
చున్నది. ఈసృష్టిలో ఒకటియే సత్యము, మిగిలినదెల్ల
మిథ్య యను నీ సమ్మిక నాఁడునాటికిఁ బెరుగుచున్నది.
ఈసమ్మిక యేచందమునఁ బెరిగినదో నాప్రపంచము
అనఁగా నవజీవనాదిప్రతికాపాతకగణ మెఱుంగుఁ గాక,
మఱియు ఈప్రయోగములందు నాకు వారు భాగస్వాము
లగుదురుగాక, వారును నాతోపాటు దీనిమెఱుపును కనుఁ
గొందురుగాక! నాకు శక్యమయినది ఒక బాలకునకుఁగూడ
శక్యమే యను నీవిషయ మొకనాటికంటె మఱియొకనాఁ
డెక్కువ ధ్రువమగుచున్నది. ఇందులకు నాకు బలవత్త
రములగు కారణములు కలవు. సత్యశోధనసాధనములెంత
కతినములో అంతసరళములును. అహంత కలవాని కేది
దుశ్శక్తి మనిపించునో కల్లకపట మెఱుంగని పసివాని కవి
సుశక్తి మనిపించును. సత్యశోధకుఁడు తనను రజఃకణము
కన్నను తక్కువవానిగా నెఱుంగవలయును. ప్రపంచ

మంతయు రజఃకణములను త్రొక్కుకొనుచుఁ బోవుచుండును; అట్టి రజఃకణములచేఁగూడ త్రొక్కివేయఁబడునంత యల్పుడనని సత్యార్చకుఁ డెంతవఱకు తననుదాఁ దెలిసికొనఁజాలఁడో అంతవఱకును వానికి స్వతంత్రమగు సత్యముయొక్క ఆభాసమేనియు దుర్లభము. ఈవిషయము వసిష్ఠవిశ్వామిత్రుల యాఖ్యానమునందు పరిస్ఫుటమాయెను. ఏనుమతము, ఇస్లాముమతముకూడ ఈవిషయమును నిరూపించెడిని.

ఈముందు వ్రాయఁబోవు గ్రంథమునందు పాఠకునకెందేని గర్వగ్రంథము సోఁకెనేని నాపరిశోధనమున నేదోలోపముండక తప్పదు. మఱియు నాకుఁ గానిపించు ఆసత్యపుమెఱు పెండమావులును గాక తప్పదు. నావంటివారు నందలు వేలు మ్రుందుదురుగాక! సత్యమునకే సదా జయమగుఁగాక! అల్పాత్ముల ప్రమాణముచే సత్యముయొక్క ప్రమాణము వీనరవోవకుండుఁగాక!

నాయీ వ్రాతల నెవఁడేని ప్రమాణముగా గ్రహింపకుందురుగాత మని వినతుడనై ప్రార్థించుచున్నాను. ఇందలి ప్రయోగములను ఉదాహరణముగాఁ గైకొని యెవరి ప్రయోగములను వారు యథాశక్తిగను, యథామతిగను చేయుదురుగాత మనియే నాకోరిక. ఈసంకుచితక్షేత్రమున ఆత్మకథాసంబంధములయిన యీవ్రాతల

వలస చాల సాయము చేకూఱగలదని నానమ్మకము. ఏలనఁగా నేను చెప్పఁదగిన యంశ మొక్కటియు దాచి కొనను. నాదొసఁగుల నన్నిటిని పాఠకులయెదుటఁ బెట్టి తిని. ఏలందురా, సత్యవైజ్ఞానిక ప్రయోగములు తెలుపుట నా యుద్దేశము. నే నెంతమంచివాఁడనో తెలుపుట తిలమాత్రము నా కిష్టముకాదు. ఏప్రమాణముచే నేను ప్రమితుఁడను కాఁదలఁచుచున్నానో, మఱియు ఏప్రమాణము మనకందఱకు సంపూర్ణముగా అవలంబనీయమో అట్టి ప్రమాణముచే నన్నిటలు భావించుకొనుచున్నాను:

క. నావంటి కుటిలమతియుం

గావలుఁడుం గాముకుండు కలఁడే యిలలో?

ఏవాఁడు నాకు నొడ లిడె

నావానినె మఱచునంత యకృతజ్ఞుఁడన్. *

నేను నిండు నమ్మికతో ఎవనిని నాయూర్పునిట్టూర్పుల కేలికగా తలఁచుచుంటినో, మఱియు ఎవని యుష్వఁగల్గు నేను తినుచుంటి ననుకొనుచుంటినో అలవానికి నే నింతవఱకును దవులనే యుంటి నను నీచింత ప్రతిక్షణము నన్ను తొలుచుచున్నది. దీనికి కారణము నావికారములే

* మోసను కొన పుటిల ఖిల కామి?

జిన తను దియో తాహి బిసరాయో

ఐసో నిమకహఁమి.

—[సూరదాస్]

యని నాకుఁ దెలియును. కాని వీని నింతవఱకు నిర్మూలము
చేయఁజాలకున్నాను.

ఇక ముగింతును. ప్రస్తావనలో ప్రయోగములఁ
గూర్చి ప్రసంగింప నొల్లను. అవి కథాప్రకరణములందే
పాఠకుల కంటఁ బడుఁగాక!

ఆశ్రమ, సాబర్ మఠీ } మోహనదాస్ కరంచండ్ గాంధీ
మార్గశీర్ష శు. ౧౧, ౧౯౨౨.

విషయ సూచి

మొదటిభాగము

విషయము	పుట
జన్మాదికము ౧	౧-౫
బాల్యము ౨	౬-౯
బాల్యవివాహము ౩	౧౦-౧౫
యాజమాన్యము ౪	౧౬-౧౯
హైస్కూలులో ౫	౨౦-౨౬
దుర్వార్త (౧) ౬	౨౭-౩౧
" (౨) ౭	౩౨-౩౭
దొంగతనము—ప్రాయశ్చిత్తము ౮ ...	౩౮-౪౨
నాపితృనిర్యాణము—నామహావమానము ౯	౪౩-౪౭
మతములలో స్వల్పప్రవేశము ౧౦ ...	౪౮-౫౪
సీమకు ప్రయాణసన్నాహము ౧౧ ...	౫౫-౬౧
జాతిబహిష్కారము ౧౨	౬౨-౬౫
తుదకు సీమ ౧౩	౬౬-౭౦
నా అభిరుచి ౧౪	౭౧-౭౫
ఆంగ్లవేషము ౧౫	౭౬-౮౦
మార్పులు ౧౬	౮౧-౮౫
భక్ష్యపరిశీలనము ౧౭	౮౬-౯౦
బిడియము నాడాలు ౧౮	౯౧-౯౬
అసత్యవ్రణము ౧౯	౯౭-౧౦౨

విషయము

పుట

మతపరిచితి ౨౦	౧౦౩-౧౦౭
నిర్బలకే బల రామ్ ౨౧	౧౦౮-౧౧౧
నారాయణ హేమచంద్రుడు ౨౨	౧౧౨-౧౧౭
గొప్పసంత ౨౩	౧౧౮-౧౨౦
పట్టా పుట్టినది-కాని పిమ్మట ౨౪	౧౨౧-౧౨౪
నాబెంగ ౨౫	౧౨౫-౧౨౮

రెండవభాగము

రాయచందుభాయి ౧	౧౩౧-౧౩౫
జీవయాత్ర ౨	౧౩౬-౧౪౦
మొదటికేసు ౩	౧౪౧-౧౪౫
మొదటిదెబ్బ ౪	౧౪౬-౧౫౦
దక్షిణ ఆఫ్రికాకు ౫	౧౫౧-౧౫౪
నేటాల్ ౬	౧౫౫-౧౫౯
కొన్ని అనుభవములు ౭	౧౬౦-౧౬౫
ప్రిటోరియాదారిలో ౮	౧౬౬-౧౭౧
ఎక్కువకష్టములు ౯	౧౭౨-౧౭౮
ప్రిటోరియాలో మొదటిరోజు ౧౦	౧౭౯-౧౮౪
క్రైస్తవులతో పరిచయము ౧౧	౧౮౫-౧౮౯
భారతీయులతో పరిచితి ౧౨	౧౯౦-౧౯౩
కూలితనపు అనుభవము ౧౩	౧౯౪-౧౯౮

విషయము

పుట

దావా సిద్ధపఱచుట ౧౪	౧౯౯-౨౦౩
మథన ౧౫	౨౦౪-౨౦౯
తేజటిమాట యెవరి కెఱుక? ౧౬	౨౧౦-౨౧౩
బస పెట్టితిని ౧౭	౨౧౪-౨౨౦
నర్ణ ద్వేషము ౧౮	౨౨౧-౨౨౫
నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు ౧౯	౨౨౬-౨౩౧
బాలసుందరము ౨౦	౨౩౨-౨౩౫
మూఁడుపౌనుల పన్ను ౨౧	౨౩౬-౨౪౦
ధర్మనిరీక్షణము ౨౨	౨౪౧-౨౪౫
గృహస్థవస్థ ౨౩	౨౪౬-౨౫౦
ఇంటికి ౨౪	౨౫౧-౨౫౪
హిందూ దేశమున ౨౫	౨౫౫-౨౬౦
రాజభక్తి, శుశ్రూష ౨౬	౨౬౦-౨౬౪
బొంబాయిసభ ౨౭	౨౬౫-౨౬౯
పూనాలో ౨౮	౨౭౦-౨౭౩
వెంటనే మరలి రిమ్ము ౨౯	౨౭౪-౨౭౭

మూఁడవభాగము

తుపాను చిహ్నములు ౧	౨౮౧-౨౮౪
తుపాను ౨	౨౮౫-౨౯౦
బరగల్లు ౩	౨౯౧-౨౯౭

విషయము	పుట
శాంతి ర	౨౯౮-30౨
పిల్లలచదువు గా	303-30౭
సేవాభావము ౬	30౮-3౧౧
బ్రహ్మచర్యము (౧) ౭	3౧౨-3౧౬
,, (౨) ౮	3౧౭-3౨3
మితవ్యయము ౯	3౨౪-3౨౭
బోయరుయుద్ధము ౧౦	3౨౮-3౩౨
నగరసంస్కరణము—తూమనిధి ౧౧	3౩౩-3౩౫
స్వదేశాగమనము ౧౨	3౩౬-3౪౦
మరల భారత దేశములో ౧౩	3౪౧-3౪౫
గుమాస్తా—బేరా ౧౪	3౪౬-3౪౮
కాంగ్రెసులో ౧౫	3౪౯-3౫౨
లార్డు కర్జన్—దర్బారు ౧౬	3౫౩-3౫౫
గోఖలేగారితో నొకనెల (౧) ౧౭	3౫౬-3౫౯
,, (౨) ౧౮	3౬౦-3౬౩
,, (3) ౧౯	3౬౪-3౬౭
కాశిలో ౨౦	3౬౮-3౭౩
బొంబాయిలో ౨౧	3౭౪-3౭౭
ధర్మసంకటము ౨౨	3౭౮-3౮౨
మరల దక్షిణ—ఆఫ్రికా ౨౩	3౮౩-3౮౬

ఆత్మకథ

మొదటి భాగము

C. M. V. Sharma
Madanapalle

C.M. V. Sharma
Halebidu

జన్మాదికము

గాంధీకుటుంబమువారు మొదట * పచారుదినుసులు అమ్ము
వారై యుందురు. కాని మాతాతగారికి పైమాపురు
పురుషులు కారితూవాడునందలి కొన్ని సంస్థానములందు మంత్రులుగా
ఉండిరి. ఓతాగాంధి యను మాటుపేరు కల ఉత్తమచందు గాంధీ
అను మాతాత మిక్కిలి నియమపాలకుడై ఉండవోవును. వీలన, కొన్ని
రాజకీయము లగు కుట్రలవలన ఆయన పోరుబందరు దివానుగిరి విడిచి
జునాగుడ్ అను సంస్థానమును ఆశ్రయింపవలసినచెప్పును. అచట అతడు
నవాబునకు ఎడమచేతితో సలాముచేసెను. ప్రత్యక్షమైన ఈ అవినయ
మునకు ఒకడు కారణ మడుగఁగాఁ 'కుడిచేయి ఈవఱకే పోరుబందరు
నకు సమర్పితమయినది' అని అతడు అనెను.

భార్య చనిపోగా, ఓతాగాంధి మరల పెండ్లాడెను. అతనికి
ప్రథమకళత్రమున నలుపురును, ద్వితీయకళత్రమున ఇద్దఱును కుమారులు.
ఈ ఓతాగాంధి కుమారు లందఱు ఏకగర్భసంజాతులు కారని నేను
బాల్యమున గ్రహించితినిగాని, ఒరులవలన ఎఱిగఁగొంటిననిగాని అను
కొనను. ఈ ఆటుగురు అన్నదమ్ములలో అయిదవవాడు కబాగాంధి
అని నామాంతరము కల కరంచంగు గాంధి. ఆతవవాడు తులసీదాసు

* నునాగు, కారితూవాదులో పచారుదినుసులు అమ్మువారికి 'గాంధు' అని పేరు.

ఆ త్మ క థ

గాంధీ. ఈ సోదరులు ఇరువురు ఒకరిపిదప మఱియొకరు పోరుబందరు నందు ప్రధానామాత్యులుగ నుండిరి. ఇందు కబాగాంధీ నాతండ్రి. ఆయన రాజస్థానిక-కోర్టులో ఒక సభ్యుడు. ఆకోర్టు ఇపుడు అంత రించెను కాని అది ఆకాలమున రాజులకును, తత్కులజాలకును తగవులను దిద్దజాలినదిగా ఉండెడిది. ఆయన కొంతకాలము రాజకోటలోను, పిదప నాంకనేరులోను దివానుగా ఉండెను. ఆయన చనిపోవు వఱకును రాజకోటసంస్థానమున పింఛను పుచ్చుకొనుచుండెను.

కబాగాంధీ కళత్రవియోగములవలన నాలుగు మాఱులు పెండ్లియాడెను. ప్రథమ ద్వితీయకళత్రములకు ఇద్దఱు కూతుండ్రు; తుది భార్య యగు పుత్రలీబాయికి ఒకకూతురు, మరి ముగ్గురు కొడుకులును; అందు నేను కడగొట్టుబిడ్డఁడను.

నా తండ్రి కులాభిమాని, సత్యప్రియుడు, శూరుడు, ఉదారుడు; కాని కోపిష్ఠి. కొంచెము విషయ లోలుడనియు అనవలయును. ఏలయన, అతడు నాలుగవపడి దాటినపిదప నాలుగవతూరి పెండ్లియాడెను. కాని లంచగొండి కాడనియు, ఇంటను బయటను గూడ పక్షపాతములేని న్యాయశీలము కలవాడనియు పేరు మోసెను. ఆయన సంస్థానాభిమానము సర్వవిదితము. తన ప్రభువును రాజకోటరాజును ఒక అసిస్టెంటు సాలిటికల్ ఏజెంటు తూలనాడగా ఆయన అవరోధించెను. ఆ యేజెంటు కినిసి, 'సారపాటు చేసితినిని విన్నవించుకొని శరణు వేడికొంటివేని త్నమింతును' అనెను. అందులకు అతడు ఒప్పుకొనమి కొన్ని గంటలు నిర్బంధమున ఉంపబడెను. అటులయినను అతడు చలింపకుండుట చూచి ఆ యేజెంటు విడిచి పుచ్చెను.

మాతండ్రికి సామ్య కూడఁబెట్టవలయునను ఆశ లేనే లేదు, కాన మాకు మిగిలినది కడుఁ గొలఁది.

మాతండ్రి కేవలము అనుభవశాలి. ఆయన అయిదవ గుజరాతి క్లాసు వఱకు చదివినాఁ డన్నచో అక్కడి క్కువ. చరిత్రము. భూగోళశాస్త్రము ఆయన ఎఱుఁగఁడు. కాని నిత్యవ్యవహారములలో కలిగిన మంచి అనుభవము గట్టి చిక్కులను విడఁదీయును, వందలతర బడి జనమును పరిపాలింపను అన్నివిధముల చాలియుండెను. ఆయనకు మతశిక్ష కడుఁ గొలఁది. కాని దేవతములను తఱచు దర్శించుట వలనను, మతవాదముల వినుటవలనను చాలమంది హిందువులకు కలుగు ధర్మపరిజ్ఞానము ఆయనకును కలదు. కుటుంబమునకు ఆప్తుఁడగు ఒక పండిత బ్రాహ్మణుని ప్రేరణచే ఆయన అంత్యదినములలో గీతా పారాయణము మొదలిడెను. ఆయన ప్రతినాఁడును పూజాకాలమున కొన్ని శ్లోకములు ఎఱుఁగెత్తి చదువుచుండువాఁడు.

నాచిత్తమున మాఅమ్మ పరమసాధ్వీ యను విషయము హత్తుకొనిపోయినది. ఆమె మిగుల దైవచింత కలది. ఆమె నిత్యము పూజ చేసికొనక భోజనము మాట తలపెట్టునది కాదు. హవేలీకి (విస్త్యాలయము) పోవుట ఆమెకు నిత్యవిధులలో ఒకటి. నాకు జ్ఞప్తి ఉన్నంతవఱకు ఎన్నడు ఆమె *చాతుర్మాస్య మానినటులు లేదు. ఆమె అతికఠినములగు నోములు నోచి నిర్విఘ్నముగా నెఱవేర్చెడిది. పట్టిన నోము విడువను ఆమెకు జ బృక సాకు కాదు. ఆమె గీచాంద్రాయణము చరించుచుండఁగా జబ్బుపడుటయు, జబ్బు ఆమె

• వర్షర్తువున నాలుగు నెలలు వీరభోజనము చేయువ్రతము.

§ చంద్రుని హని వృద్ధుల సమసరించి ఆస్నకలకముల తగ్గించుట, పెంచుట.

ఆ త్మ క థ

నిసుమంతయు చలింపజేయలేకపోవుటయు నాకు గుఱుతు. నరు సగా రెండు మూడు నిట్లుపాసములు ఆమె కోక లెక్క కాదు. చాతుర్మాస్యలో ఒకపూట మాత్రమే భుజించుట ఆమె కలవాటు. అంతటితో తృప్తిచెందక, ఆమె ఒకచాతుర్మాస్యలో దినము విడిచి దినము ఉపవసించినది. మరియుక చాతుర్మాస్యలో సూర్యుని చూచి గాని భుజింపనని వ్రతము పూనెను. ఆరోజులలో సూర్యదర్శన మయినదని మాఅమ్మకు చెప్పుటకు పిల్లల మందఱుమును నిలువఁబడి సూర్యునిమీఁద కనులు పెట్టుకొని యుండువారము. నడివర్షాకాల మున సూర్యదర్శనము తఱుచు లభింపదని అందఁజెఱుఁగుదురు. సూర్యుడు హఠాత్తు కానిపింపఁగా మేము మా అమ్మ కడకు పరు వెత్తికొని వెళ్లి, 'అమ్మా, అమ్మా! సూర్యుడు కనుపడుచున్నాడు, రా' అని చెప్పిన రోజులు నాకు గుఱుతు. ఆమె స్వయముగా దర్శనముచేసికొన పరుగుపరుగున వచ్చెడిది కాని అంతలో సూర్యుడు మాయమయి పోవువాడు. ఆమె 'పోనీ! నేడు నేను భుజించుట ఈశ్వరునికి ఇష్టము కాదు' అని సంతోషముగా పలుకుచు గృహకృత్య ములకు పోయెడిది.

మా అమ్మకు వ్యవహారజ్ఞానము మెండు. సంసారమునకు సంబంధించిన విషయములు ఆమెకు లెస్సగా తెలియును. రాణివాస మంతయు ఆమె తెలివిలేటలకు మెచ్చుకొనునది. బాల్య మిచ్చిన వీలును ఉపయోగించుకొని నేనును ఆమెవెంట రాణివాసమునకు తఱుచు చనుచుండువాఁడను. రాజమాతకు మాయమ్మకు జరుగుచుండెడి నాఁటి సరససంభాషణములు నేటికిని నాకు గుఱుతు.

ఈ దంపతులకు సుదామపురి అను పోరుబందరున 1869 సం. అక్టోబరు 2 వ తేదీని (శుక్ల సం. భాద్రపద బహుళ ద్వాదశీ శని

వారము) నేను జనించితిని. పోరుబందరున నాశైశవము కడచెను. బడిలో వేయుట నాకు గుఱుతు ఉన్నది. ఎక్కములు వల్లించుట నాకు కొంతచిక్కే అయినది. అప్పుడు తోడిబాలురతో మాపంతులను తిట్టుట తక్కు మరియేమియు నానేర్చినది గుఱుతున లేకపోవుట చూడఁగా, నా బుద్ధి కడు మందమైనదనియు, నాకు ధారణ తక్కువ అనియు తెల్లము.

బాల్యము

నా తండ్రి పోరుబందరు విడిచి రాజస్థానిక కోర్టులో సభ్యుడగు రాజకోటకు వెళ్లునాటికి నేను సుమారు ఏడేండ్ల వాడను కానచ్చును. నన్ను అచట ఒక ప్రైవేటు స్కూలులో చదువ వేసిరి. అందు నన్ను చదివించిన ఉపాధ్యాయుల పేరులు, ఇతర విషయ ములతోఁగూడ ఆఠోజులు అంతయు నాకు గుఱుతున్నవి. పోరుబందరు నందువలె ఇచటఁగూడ నావిద్యావ్యాసంగమును గుఱించి వ్రాయఁదగిన దేదియు లేదు. నే నొక విద్యార్థి మాత్రుడనై యుందును. నేను ఈ స్కూలునుండి సుబర్బను స్కూలునకును, అటనుండి హైస్కూలునకును వెళ్లితిని. నాటికి నాకు పండ్రెండేండ్లు. ఈ కొలదికాలములో నేను ఉపాధ్యాయులతోఁ గాని, సహాధ్యాయులతోఁ గాని, ఎన్నడేని బొంకులాడియున్నటులు నాకు గుఱుతు లేదు. నాకు బిడియము హెచ్చగుటచే సమాజమును తప్పించుకొనుచుండువాడను. నాపుస్తకములు, నాపాఠములును నాకున్న జతగాండ్రు. వేళకు సరిగా బడికి పోవుట, బడి మూయఁగనే ఇంటికి పరుగిడుట ఇదియే ప్రతిదినము నా కలవాటు. వాచ్యముగా నేను పరుగిడువాడను. ఏలన, నాకు ఇతరులతో మాటలాడుట దుస్సహము. ఎవరేని కేలిచేసిపోయి రనియు నాకు భయము. హైస్కూలున తొలియేడు పరీక్షాసమయమున సంభవించిన ఒకవిషయము వ్రాయఁదగియున్నది. జైల్‌స్ అను పరీక్షకుఁడు (Educational Inspector) పరీక్షింపవచ్చెను. అతఁడు.

వర్ణక్రమ (Spelling) పరీక్షకుఁగాను అయిదు పదముల నిచ్చెను. అందు ఒకటి కెట్టిల్ (Kettle). నేను దానిని తప్పవ్రాసితిని. ఉపాధ్యాయుఁడు తన బూటుకొనతో నన్ను దిద్దఁజూచెను గాని నేను దిద్దఁబడనైతిని. 'సారుగువాని పలకలో చూచి వ్రాయుట ఆయన ఉద్దేశము' అని ఊహించుట నాతల దాఁటిన విషయము. ఏలన, ఒకరి పలకలో ఒకరు చూచి వ్రాయునండఁ ఉపాధ్యాయుఁ డచట నిలువఁబడెనని నాతలఁపు. తుద కేమైన దనఁగా, నేనుతక్కు నందఱును ప్రతిపదమునకు వర్ణక్రమము సరిగా వ్రాసిరి. నేనుమాత్రము దద్దమ్మను. తరువాత ఉపాధ్యాయుఁడు నామూఢత్వమును నాకు తెలుపఁజూచెను గాని ఆయన యత్నము వఘ్నేనది. దొంగతనముగా చూచి వ్రాయు విద్య నే నన్నఁడును నేర్వలేకపోతిని.

ఇది ఉపాధ్యాయునిపట్ల నాకుఁగల వినయమును కొంచెమైనను తగ్గింపలేదు. పెద్దల దోషములయెడ అంధుఁడనైయుండుట నాస్వభావము. తరువాతఁగూడ ఈ యుపాధ్యాయునిగుఱించి ఇంకను చాల దోషములు నాయెఱుకకు వచ్చినవి కాని ఆయనపట్ల నావినయ మట్లే యుండెను. ఏలన, నేను పెద్దల యాజ్ఞ పాలించుటయే నేర్చితిని గాని వారి పనుల తగ్గింప నేర్వలేదు.

నాఁటివే. యగు మరి రెండువిషయము లెల్ల పుడు నాస్మృతిలో హత్తుకొనియున్నవి. బడిపుస్తకములు తక్కు ఇతరపుస్తకము చదువుటలో నాకు రుచి తక్కువ. దినపాఠములు చదువవలసియే యుండెను. ఏలన, ఉపాధ్యాయుని మోసగించుట నాకు ఎంత ఇష్టముకానిపనియో ఆయనచే మాటపడుటకూడ నాకు అంత ఇష్టముకాని పని. కావున నేను పాఠములు వల్లించుచుండునాఁడను. కాని తఱుచుగా నామనస్సుమాత్రము అచట ఉండెడిది కాదు. ఈ రీతిగా నాకు పాఠములే

ఆత్మకథ

సరిగా రానపుడు ఇంక అన్యగ్రంథపఠనముమాట యెక్కడ? కాని ఒకానొకపుడు మాతండ్రిగారు కొనిన ఒకపుస్తకముపై నాకనులు పడి నవి. అది శ్రవణశిశువుకైనాటకము. (పితృభక్తి కల శ్రవణనిగుఱించి నాటకము.) నేను అతిశ్రద్ధాశుభ్రుడనై దానిఁ జదివితని. ఆతఱినే బొమ్మ లాటగాండ్రును మానివాసమునకు వచ్చిరి. వారు చూపు బొమ్మలలో అంధులగు తలదండ్రులను కావడిలో నుంచుకొని యాత్రకుఁ గొనిపోవు ఈశ్రవణుని బొమ్మయు కలదు. ఈపుస్తకమును, ఆబొమ్మయు నామన స్సుపై మాయని ముద్ర వేసెను. 'నీవు లక్ష్యముగా గ్రహించి చరింప నలసిన వస్తువొకటి ఇచట ఉన్నది' అని నేను నాకు ఆదేశించుకొంటిని. శ్రవణుండు చనిపోవగా, అతని తలదండ్రుల కరుణావిలాపము నేటికిని నాకు స్మృతికివచ్చుచున్నది. ఆజాలిపాట నన్ను చాల ద్రవింపఁజేసెను. నాతండ్రిగారు కొనియిచ్చిన జుత్తముపై నేను దానిని పాడితిని.

ఇట్టిదే వేట్రాక నాటకమునకు సంబంధించినది కలదు. సరిగా ఆసమయముననే ఒకనాటకసమాజమువారి ప్రదర్శనము చూచుటకు నేను మా నాయనగారి అనుజ్ఞ సంపాదించుకొంటిని. అది నాహృదయము మారగొన్న హరిశ్చంద్రనాటకము. దానిఁ జూడ నాకు విసుపు లేదు. కాని దానిఁ జూడ నాకు ఎన్నితూరులు అనుజ్ఞ దొరకును? అదియే నామనస్సున ఎప్పుడు తిరుగుచుండెడిది. నాలో నేనే లెక్కలేనన్ని మాటులు హరిశ్చంద్రనాటక మాడియుందును. 'అందఱును హరిశ్చంద్రునివలె ఏల సత్యసంధులు కారాదు?' అని రేయుంబవలు నాలో నేను ప్రశ్నించుకొనుచుంటిని. హరిశ్చంద్రునివలె సత్యమును పాలించుటయు, హరిశ్చంద్రునివలె విపత్తు లన్నియుఁ గడచుటయు అను ఈ ఉత్తమధర్మము నాలో ఆవేశించినది. హరిశ్చంద్రకథలోని ప్రతి అక్షరమును నిక్కమని నా నమ్మిక. దాని తలపోయు మాత్రము

౨ బౌల్యము

ననే నాకు దుఃఖ ముగైచిది కాదు. హరిశ్చంద్రుడు ఒక చారిత్రిక పురుషుడు కాదు అని లోకజ్ఞానమువలన నాకిప్పుడు తోచుచున్నది. నాకు మాత్రము శ్రవణ హరిశ్చంద్రులు సజీవసత్యములే. మరల నేను ఇప్పుడు ఆనాటకములు చదువుదునేని వెనుకటివలెనే ద్రవించుట నిష్క్రవము.

బాల్యవిహామము

ఈ స్రుకరణము వ్రాయకుండుట నా యభీష్టము. అయినను ఈ కథాక్రమమునందు ఇట్టి చేదు ఎంతయో మింగ వలసియున్నాను. నేను సత్యమునకు పూజారి నగుచో మార్గాంతరము లేదు. నాకు పదుమూడవయేట పెండ్లి అయినదని యిచ్చట గ్రంథ స్థము చేయుట నా పరితాపయుతముగు విధి. నారత్నణలో ఉన్న బాలురను, ఆనాటి నాప్రాయమువారిని చూచుచుండగా, నాపెండ్లి గుఱుకు వచ్చి నన్ను గూర్చి వగచికొనను, నాదౌర్భాగ్యమును తప్పించుకొనుటజేసి వారిని అభినందింపను నాకు మన సగుచున్నది. పదుమూడేండ్లప్రాయముననైన ఆ నావిహామమును సమర్థించు నైతిక మగు ఏవిధియు నాకు కానరాదు.

పాపకుండు సారపడకుండుగాక, నాకు అయినది పెండ్లి కాని ప్రధానము కాదు. కాతియావాడునందు ప్రధాన మనియు, పెండ్లి అనియు రెండు వేటు వేటు సంస్కారములు కలవు. పెండ్లికిగాను పిల్లల తలిదండ్రులు ముందు చేసికొను ఒప్పందము ప్రధానము. అది అతిక్రమణీయముగాదు. కుర్రుండు చనిపోవుచో ప్రధానమువలన పిల్లకు నైధవ్యము రాదు. అది కేవలము తలిదండ్రుల ఒడంబడికయే కాని పిల్లలకు దానితో సంబంధము లేదు. పిల్లలకు ఈ ప్రధానము సంగతి తలుచు తెలియదు కూడ. నాకు మమ్మఱు ప్రధానము జరిగినటులు

3 బాల్యవివాహము

ఉన్నది కాని ఎప్పుడో ఎటుగను. ప్రధానము అయిన మొదటి ఇరువురు బాలికలు ఒకరితరువాత ఒకరు చనిపోయి రని వింటిని. కావున నాకు ముమ్మాటు ప్రధానము అయినదని ఊహించుచున్నాను. మూడవ ప్రధానము నావీడవయేట జరిగెనని కొంచెము గుఱుతు ఉన్నది కాని దానిగుఱించి నాతో చెప్పినటులు మాత్రము గుఱుతు లేదు. వివాహమున వధూవరులు కర్మలు నెరవేర్చవలసి యుందురు. ఈ ప్రకరణమునందు నా పెండ్లికి సంబంధించిన కొన్ని విషయములు మాత్రము వ్రాయుదును. నా పెండ్లి నాకు సరిగా గుర్తుకలదు.

మేము అన్నదమ్మలము నూపురము అని చదువరులకు తెలిసి యున్నది. మొదటివానికి ఈనాటికే పెండ్లి ఆయెను. నాకంటె రెండు మూడు ఏండ్లు పెద్ద అయిన నా రెండవ అన్నకును, నాకన్న ఒక యేడు పెద్ద కాదగిన మా పెత్తంద్రెక్కొడుకునకును, నాకును కలిపి ఒకలగ్నముననే పెండ్లి చేయ నిశ్చయించిరి. ఇందు మా బాగోగుల తలంపు లేదు. మా ఇష్టానిష్టముల ప్రసక్తి మొదలే లేదు. అది కేవలము వారి ఆనుకూల్యము, న్యాయము తగ్గట-వీనికి సంబంధించినది.

హిందూసంసారములందు పెండ్లియనిన ఒక స్వల్పవిషయము కాదు. దాతృప్రతిగృహీతలు పెండ్లితో తఱుచు కూలిపోవుదురు. వారు సామ్యము, సమయమును వమ్ముచేయుదురు. బట్టలు పాత్రలు, నగలు నాణెములు, విందులు వింతలు తయారుచేయుటకు కొన్ని నెలలు పట్టును. ఇవి సమకూర్పుటలో నొకరినొకరు మించఁ బ్రయత్నింతురు. కంతమాధుర్యము ఉన్నను లేకున్నను, గొంత బొంగురువోవ పాడి రోగములుగూడ తెచ్చికొని ఇరుగుసారుగువారి శాంతికి భంగముచేయుదురు. ఇరుగుసారుగువారుగూడ ఈ సందడిని దండడిని, ఈచెత్తను చెదారమును

ఆత్మకథ

నెమ్మదిగా సైరించురు. ఏలయనఁగా, వారివంతు వచ్చినపుడు వారికిని ఇటులు చేయవలసియుండునని తెలియును.

మాపెద్దలు ఈపీడ నంతయు ఒకసారియే ఝాడాచేయుట మేలనుకొనిరి. తక్కువ వ్యయము, ఎక్కువ వైభవము; ముమ్మాటు ఖర్చు పెట్టుటకుబదులు ఒకమాటు ఉదారముగా వ్యయము చేయ నగును గదా! నాతండ్రి పెత్తంద్రులు మదుసండు. వారు ఇక జరుపవలసిన కడపటిశుభకార్యములు ఇవియే. చరమవయస్సున శుభకార్యములు చూచుకొనఁ దలచుట వారికి పాడియే. ఇన్ని సందర్భములఁబట్టి మూడు పెండ్లిండ్లును నిశ్చితము లైనవి. పైన నేను చెప్పినట్లు పెండ్లి షనులు చేయుటకు కొన్ని నెలలుపట్టెను.

ఈప్రయత్నములఁ జూచియే మేము రాజబోవు విషయమును పసిపట్టితిమి. మంచి బట్టలు, మేళతాళములు, ఊరేఁగింపులు, విలువ విందులు, ఆడుకొన ఒకక్రొత్తపిల్ల-ఇవిన్నియు చేకూఱునని తెలియుట కంటె నాకు వేరేమియు తెలిసినటులు లేదు. భోగాభిలాష తరువాత. గ్రంథస్థము చేయఁదగిన కొన్నిమాత్రము వ్రాసి నాసిగ్గుపాటును తెరచాటు చేయ సంకల్పింతును. అదిగూడ ముందు ఉగ్గడింతును. ఈ నా ఆత్మకథలో ముఖ్యముగా నేను వ్రాయఁదలచుకొనిన ప్రధానాంశమునకును, దీనికిని గల సంబంధము కొలది.

పెండ్లికిఁగాను నన్నును, మా అన్నను రాజకొటనుండి పోరు బంధువునకు కొంపోయిరి. వినాహనాటకమునకు పూర్వరంగముగా జరిగడి పసుపునలుగు మొదలగు తమాషాలు చాల గలవు కాని వాని వివరింపక విడుచుట లగు.

3 బాల్యవివాహము

మాతండ్రి దివానే; అయినను నవుకరు. రాజుగారికి విశ్వాస పాత్రుఁడు గాన మరింత పరాధీనుఁడు. చివరనిమిషమునఱకు రాజు గారు ఆయనకు పోవ ననుజ్ఞ ఈయ లేదు. పోరుబండిరునకును రాజు కోటకును ౧౨౦ మైళ్లు; ఎడ్ల బండివీఁద అయిదునాళ్లు ప్రయాణము. రాజుగారు అంచెగుర్రపుబండ్లను ఉంచి మూఁడునాళ్ల కే చేరునటులు ఏర్పాటు చేసిరి. మూడవ మకాములో బండి బోల్తాపడెను. మాతండ్రికి గాబుఁదెబ్బలు తగిలెను. ఒడలినిండ దెబ్బలతో ఆయన ఇలు చేరెను. ఆయనకును, మాకును ఉత్సాహము సగమాయెను కాని వివాహ మాగుటకు వీలు లేదు. ఏలన, లగ్నములు మార్ప శక్యమా? కేను బాల్మోల్లాసముతో పెండ్లి కులాసాలో మునిగి మాతండ్రిగారి గాయ ములకు దుఃఖింప మఱచితిని.

నేను పితృభక్తుఁడను; అంత విషయ భక్తుఁడనుగూడ. 'విషయ' మనగా ఇంద్రియములని కాదు. కేవలము భోగమాత్రమనియే యర్థము. తలదండ్రుల నుపచరించుటకు సమస్తమును త్యాగము చేయవలయును అను ఉత్తమధర్మము నే నింకను గ్రహింపలేదు. నాభోగాభిలాషను దండించుటకో యన ఒకటి జరిగెను. నాటినుండియు అది నన్ను బాధించుచునే ఉండెను. దానిని ముందు తెలిపెదను. నిష్కులానం దుఁడుచెప్పెను:

‡ 'త్యాగ న టకే రే నై రాగ వినా, కరీ యే కోటి ఉపాయ జీ.'

క. ఎన్ని యుపాయంబులనుం

బన్నినయేనియును విషయవాసన విడలే,

‡ ఈ పాటను నే నెఱుఁగి పాడినను, ఎవరేని పాడఁగా విడినను, ఈ కటుపదము చక్షున స్మృతిఁ దనివి నన్ను అజ్ఞాతూరియని చేయుచుండును.

ఆ త్మ క థ

కున్నను నీకుం ద్యాగం

బన్నది పెనుబండిసున్న యగుఁ జూడుమురా !

మాతండ్రి గాయములతో నొగిలియు నగుమోము వెట్టి, క్రియూ కలాపమంతయు నిర్వహించెను. నేను అది తలచుకొనినపుడు వివాహమున కర్మకాండచేయ ఆయన ఎచటనెచట కూరుచుండెనో ఆయా ప్రదేశములు అన్నియు నేటికిని నాకనుల వ్రేలును. బాల్యమున నాకు పెండ్లి చేసినందులకుఁగాను ఒకనాఁడు నాతండ్రిని తీవ్రముగా విమర్శింతునని అపుడు నేను తలచితివా? ఆనాఁడు ప్రతిదియు సక్రమముగను, యోగ్యముగను, మనోహరముగను కానిపించెను. పెండ్లి చేసికొనవలయు నను ఉబలాటము నాకును గలదు. అపుడు నాతండ్రిగారు చేసిన ఏర్పాటులన్నియు నిర్దుష్టములుగ కానిపించెను. ఇది యెల్ల ను నాకు చక్కగ గుఱుతు కలదు. మేము ఇరువురము వేదికపై కూర్చున్న తెఱఁగు, * సప్తపది జరిపినరీతి, ఒకరు త్రావిన + కంసారు ఒకరి నోటికి అందించిన పోలికి, సంసారము చేయ మొదలిడిన విధము నేటికిని నాయెదుట చిత్తరువు పోల్కి ఉండును. ఓహో, తొలిరేయి! ఏమియు తెలియని ఇరువురు పిల్లలు!! వారికి తెలియకుండగనే అమాంతము సంసారసాగరమున ఉడికిరి. తొలిరేయి మెలఁగవలయు మెలఁకువను మావదినెగారు నాకు చక్కగా బోధించిరి. నాభార్యకు ఎవరు బోధించిరో నే నెఱుఁగ. ఆమాట ఆమె నెన్నఁడు నేనడుగ లేదు; ముందును అడుగఁ దలఁపలేదు. మేము ఒకరి మొగమును మరియొకరు చూడ మోమోటమి కలవార మని పాఠకులు

• సన్నెకల్లు తొక్కించుట.

+ ఇది గోదమలతో చేసిన ఒకానొక వదార్థము. వివాహ మయినపిదప వధావరు లిరువురు ఐరస్వరము ధుంతురు.

3 బాల్యవివాహము

దృఢముగా ఎఱిగియుండవచ్చును. నిక్కముగా మాకు సిగ్గు హెచ్చు. నేను ఆమెతో మాటలాడు టెటులు? అదిగాక, ఏమి మాటలాడు చును? మావదినెగారి శిక్షణము నన్ను సుదూరము తీసికొనిపోలేదు. అట్టి విషయములలో శిక్ష నిక్కముగా అక్కఱగాదు. శిక్షను ఇసుమంతయు అక్కఱ లేకుండఁ జేయుటకు పూర్వజన్మ సంస్కారములు బలవత్తరములు. క్రమముగా మాకు పరిచయము బలిసినది. అఱిగొట లేక మాట కలిసినది. మేము సవయస్కులము. అయినను భర్తృధికారమును చలాయించుటకు నేను ఆలస్యము చేయలేదు.

యాజమాన్యము

నాకు పెండ్లి అయిన దినములలో దమ్మిడికో, కానికో కాని-
నెల సరిగా గుఱుతు లేదు- చిన్న చిన్న పత్రికలను అమ్ముచుండువారు.
వానిలో దంపతులప్రేమ, సాదువు, బాల్యవివాహములు, ఇంకను
ఇట్టి ఇతరవిషయములను గుఱించిన చర్చ ఉండెడిది. ఇవి నాకు అంది
నపుడెల్ల సాకల్యముగ చదివెడువాడను. నాకు రుచింపని వానిని మఱి
చుటయు, రుచించినవానిని అనుష్ఠించుటయు నాచోప్పు. ఏకపత్నీ
వ్రతము ధర్మమని ఈపత్రికలలో నిరూపింపబడినది. అది నామదిలో
గాఢముగా నాటుకొనెను. సత్యనురాగము నాశీలము కావున
భార్యను అతిచరించుట శంకాదూరము. మరియు ఆయాడున ఏక
పత్నీవ్రతము భంగించుటయు నాకు అసంభవము.

అయితే ఆసద్విచారము నాకు ఒక దుష్పరిణామమునకు
హేతు వైనది. నేను ఏకపత్నీవ్రతము పాలించుచో ఆమెయు పాతి
వ్రత్యమును పాలింపవలయుగదా! అని నేననుకొంటిని. ఈఆలోచనతో
ఆమెయెడ నాకు అనుమానము పుట్టెను. ఆమెనుండి నమ్మకను లాగు
టకు ఆమెవిధి సులువుగా నాఅధికారములోనికి మార్పబడెను. ఆనమ్మి
కను బలాత్కరించి పుచ్చుకొనుటకు నేను నాయధికారమును మెలకు
నతో కాపాడుకొనవలయును. ఆమెను తప్పడలంప కారణ మేమియు
లేదు; కాని అనుమానమునకు కారణములతో ఏమిపని? నా కన్నంతయు
ఆమె పోకలమీదనే. కావున ఆమె నాసెలవు లేక ఎక్కడికిని పోవ

వీలులేదు. ఇది మాకలహమునకు బీజమాయెను. ఈ నిర్బంధము మొత్తము మీఁద ఒకవిధముగు చెఱ ఆయినది. అయితే కస్తూరిబాయి ఇటువంటివానిని సహించుపిల్ల కాదు. ఇష్టము వచ్చినపుడు ఎపుడేని ఎచటికేని నాకు చెప్పకుండఁగనే వెళ్లిపోవుట పెట్టుకొన్నది. నారొప్పువలన ఆమె ఎక్కువ స్వాతంత్ర్యము తీసికొనుటయు, నాకు ఎక్కువ కోపము కలుగుచుండుటయు పర్యవసించెను. క్రొత్తగా కాపురము చేయు మాకు మాటలు లేకపోవుట పరిపాటి ఆయెను. నానిర్బంధములకు లోఁగక తన యిచ్చనచ్చినటులు చరించుట కస్తూరిబాయికి నేరము కాదు. కోవెలకుఁగాని, చెలులయిండ్లకుఁగాని పోఁగూడదను ఆజ్ఞను ఏమంచిపిల్ల యేని సహింపఁగలదా? నాకు ఆమెను నియమించు అధికారము ఉండుచో, ఆమెనుఁగూడ అట్టి అధికారమే ఉండదా? ఈమాట నేఁడు నాకు తెలియును; కాని నాఁడు భర్తృత్వాధికారమును చలాయింపవలెననునదియే నాకు తెలిసిన విషయము.

అయితే మాబ్రతుకంతయు పోట్లాటలతో సరి యని పాఠకుఁడు తలపోయ కుండుఁగాక. నా నిర్బంధమునకు ప్రేమయే మూలము. నేను నాభార్యను ఆదర్శప్రీతి చేయఁదలచితిని. నాభార్య పవిత్రముగ మనుటయు, నానేర్చినది నేర్చుటయు, చేతలో, తలఁపులో, నాతో సమముగా ఉండుటయు నాకోరిక.

కస్తూరిబాయికి అట్టి కోరిక ఉండెనో లేదో నే నెఱుఁగ. ఆమెకు అక్షరములు రావు. స్వభావముగా అమాయిక; స్వతంత్ర; పట్టుదలకలది. నాతోమట్టుకు మితముగ మాట్లాడెడిది. చదువు రాకపోయెనే యని ఆమెకు చింత లేదు. నావిద్యావ్యాసంగము ఆమెను అట్టి సాహసమునకు పురికొలిపినటులు నాఅనుభవములో లేదు. ఈకోరిక యంతయు కేవలము నాదే. నేను మిక్కుటముగా ఆమెనే ప్రేమించితిని.

ఆత్మకథ

కాన ఆమెయు నన్ను అట్టులే ప్రేమింపవలె నని నాకోరిక. అయితే అట్టి అన్యోన్యప్రేమ లేకున్నను, ఒకపక్షముననైనను సంపూర్ణముగ ప్రేమ ఉండుటచే, అది తీరిని వెతకాలేదు.

నేను మిగుల భార్యాసక్తుఁడును. పాతకాలయందును అదే తల పోత. ఎపుడు చీకటి పడునా, ఎపుడు పోయి వ్రాలుదునా, అనియే బెంగ. ఎడఁబాటు దుస్సహ మయ్యెడిది. కల్లిబొల్లి మాటలతో నడి రేయివఱకు నిదుర పోనిచ్చువాడఁ గాను. ఇట్టి మహాశనముగు భోగా సక్తితోపాటు కర్తవ్యపరాయణతయే లేకున్నచో, నేను తెవులుగొంటనై యుందునో! అకాలమృత్యువువాతనే హరియుందునో! లేక ఈప్రపంచమున ఎట్టి జీవచ్ఛవమునై ఉండియుందునో! కాని ప్రతి ఉదయమున నిత్యకృత్యములు తీర్చునలసి యుండెను. కల్ల అనరాదు. నన్ను అనేక సమయములలో రక్షించినది ఈతుదివస్తువే.

కస్తూరిబాయికి చదువు రాదని లోఁగడనే చెప్పియుంటిని. ఆమెకు చదువు చెప్పవలయునని నాకు కడుఆతురత. కాని విషయాసక్తి కాలమును మిగుల నిచ్చెడిది కాదు. మరియు ఆమెకు ఇష్టము లేకున్నను చదివింపవలెను. అదియు రాత్రి. పెద్దలసమక్షమున దావున ఉండుటకే నాకు సాహసము లేదు; ఇంక మాటలాడుట యేడ? కాఠియావాడునందు నాఁడును, కొంతవట్టు నేఁడును, ఒక కొత్తరకపు పనికిమాలిన ఘోషా కలదు. కావున ఎలఁబ్రాయమున నేను కస్తూరిబాయిని చదివింపఁ జేసిన ప్రయత్నములు చాలవట్టు వచ్చుచున్నవని ఇయ్యకొందును. కామాంధ్యముగడచి మెలఁకున వచ్చుసరికి నాకు లోకయాత్ర మొదలై తీరిక దొగకక పోయెను. ఉపాధ్యాయులను పెట్టి చదువు చెప్పించు ప్రయత్నమును సాగలేదు. కాఁగా కస్తూరిబాయికి సామాన్యములగు ఉత్తరములు వ్రాయను, గుజరాతీపుస్తకములు చదువను

మాత్రము పట్టువడినది. ఆమెయెడ నాకు ఉన్న త్రప్తేమయే లేనియెడల ఆమె నేటికి విరుషియై ఉండెడిదని నా నమ్మకము. ఏలనఁగా, నేను అపుడు ఆమెకు విద్యయొడఁగల అనిష్టమును తొలగించియుండును. శుద్ధప్రేమకు సాధ్యము కానిది ఉండఁబోదు అని నా విశ్వాసము.

లాలసయొక్క చెఱుపులనుండి తొలదిగనో, గొప్పగనో, నన్ను కాపాడిన ఒక విషయమును చెప్పియుంటిని. చెప్పదగిన మరియొక విశేషము : 'ఎవనినిష్ఠ పవిత్రమై ఉండునో వానిని తుదికి పరమేశ్వరుడే రక్షించును.' అని అనేకదృష్టాంతములు నన్ను నమ్మించినవి. అతిబాల్యవివాహము అను దురాచారము తోపాటు దాని చెడుగులను కొంతవట్టు తగ్గించుటకు హిందువులలో మరియొక ఆచారము కలదు. తలదండ్రులు నూతనదంపతులను చిరకాలము ఒకచో కలిసి ఉండ నీయరు. నూతనవధువు అర్ధకాలముకంటె ఎక్కువకాలము పుట్టింటనే ఉండును. మాకును అటువలెనే. మాకు పెండ్లి అయిన అయిదేండ్లలో (౧౩ ఏడునుండి ౧౮ వఱకు) మేము కలిసియున్న కాలము మొత్తముమీఁద మూడేండ్లకు పైబడదు. ఆఱు నెలలు కాకమునుపే పుట్టింటనుండి కస్తూరిబాయికి పిలుపు వచ్చెడిది. ఆనాఁడు ఆపిలుపులు నాకు కష్టముగ ఉండెడివి కాని అవి మమ్ము ఇరువురిని రక్షించినవి. పదునెనిమిదవయేట నేను ఇంగ్లాండునకు పోయితిని. అది మాకు చక్కని విలంబవియోగమంత్ర మాయెను. ఇంగ్లాండునుండి నేను మరలి వచ్చినపిదపఁగూడ మేము ఆఱునెలలకంటె ఎక్కువ కాలము కలిసి కాపురము చేయలేదు. ఏలనఁగా, నేను రాజకోటనుండి బొంబాయికిని, బొంబాయినుండి రాజకోటకును పరుగులే త్వరితవచ్చెను. తరువాత దక్షిణాఫ్రికాకు పోవలసివచ్చెను. దానితో నాకు విషయవాసన నుండి విముక్తి.

హైస్కూలులో

వివాహకాలమున నేను హైస్కూలులో చదువుకొనుచుంటినిని లోగడనే వ్రాసియుంటిని. మేము మావురు సోదరులము ఒక పాఠశాలయందే చదువుచుంటిమి. శ్రేష్ఠునిది చాలపయితరగతి. నాతో పాటు పెండ్లి అయిన రెండవ సోదరుడు నాకు పైతరగతిలోనే ఉండెను. మాకు ఒకయేడు వివాహముతో విద్యానాశ మాయెను. ఈ నాఅన్నపని మరీ అన్యాయము. ఆయన బడి మానెను. ఎందఱు పిన్న వాండ్రు ఆతని అవస్థకు పాలుపడిరో దైవమునకే ఎఱుక! నేటి మన హిందూసంసారములందు మాత్రము విద్యావివాహములు రెండును సముచితముగా నడుచును.

నా చదువు ఎడతెగక సాగుచుండెను. హైస్కూలున నాకు మొదట బ్యాచి అని గణన లేదు. నాయెడ ఉపాధ్యాయులకు వాత్సల్యము. కుర్రని నడవడిగూర్చియు, విద్యను గూర్చియు తలదండ్రులకు ప్రతియేడును ఉల్లాకు (Certificate) పంపుచుండుట మామూలు. నాకు ఎప్పుడును చెడ్డ ఉల్లాకు లేదు. అదియటుండ, నేను రెండవతరగతి గెలుపొందినపిదప బహుమతులుకూడ సంపాదించితిని. అయిన తరగతిలో నాలుగును, ఆతవతరగతిలో పదియును రూపాయలు విద్యార్థి వేతనము పడసితిని. ఇది కేవలము నాప్రజ్ఞవలనఁ గాదు; మఱి అదృష్టమువలన. ఏలన, ఈవేతనములు అందఱకుఁ గావు; అవి కేవలము కారీయావాదులోని సోరకు డివిజనునుండి వచ్చువారిలో శ్రేష్ఠులకుమాత్రము.

మరియు నలువండు, ఏబండు గల తరగతిలో సోరతునుండి వచ్చు కుర్రలును ఎక్కుడుమంది ఉండువారు కారు.

నా తెలివి తేటలవిషయమై నాకు లెప్పి ఉన్నటులు గుఱుకు చాలదు. బహుమతులుగాని, వేతనముగాని లభించినపుడు ఆశ్చర్యము కలిగెడిది. కాని ప్రవర్తనమును కడుమెలకువతో కాపాడుకొనుచుం డువాడను. నలుసంత దోసగు కానిపించినను కన్నులజోట జోట నీరు ఉరిలేడిది. దండ్యుడ నయినపుడుగాని, 'వీడు దండ్యుడు' అని గురువు అనుకొనినపుడుగాని నా చింతకు మేరలేదు. నే నొకతూరి దెబ్బలు తిన్నట్లు ఉన్నది. కొట్టిరని నే నంతగా వగవలేదు. కాని కొట్టడగిన నేరము చేసితి నని అనుకొనిపోవుదురుగదా అని మిగుల వగచితిని; వెక్కి వెక్కి ఏడిచితిని. ఈ మచ్చట నేను ఒకటవ తరగతి లో ఉండఁగనో, రెండవతరగతిలో ఉండఁగనో. నేను ఏడవతరగతిలో ఉండఁగా ఇట్టి దేమరియొకటి: అపుడు హెడ్ మాస్టరు దొరాబ్బి ఎదుర్చి గిమి. అతఁడు శిష్యువత్సలుఁడు, నియమపాలకుఁడు, విధివర్తి, సుశిక్ష కుఁడును. ఆయన పయితరగతులలోని బాలురకు శరీరవ్యాయామము, క్రికెట్ వ్యాయామము తప్పనిసరిగా చేసెను. నాకు రెండును గిట్టనివి. ఈనియమమునకు ముందు నేను క్రికెట్ గాని, ఫుట్ బాల్ గాని మరి యేదిగాని ఆడిన పాపమున పోలేదు. దానికి కారణము నేడఁ నాకు తప్పని తెలిసిన విషయమే. శరీర వ్యాయామమునకు చదు వుతో పాత్తు లేదనినాడు నాకు దురూహ. విద్యాప్రణాళికలో మనశ్శిక్షకు ఎంత తావు కలదో శరీరవ్యాయామమునకును అంతతావు ఉండవలయు నని నాకు నేడు తెలియును.

వ్యాయామమును వీడినందువల్ల నాకు లోటు లేదని చెప్పఁ గలను. ఏలన బయలున చాల దవ్వు నడుచుట మంచిదని అచటనచట

ఆత్మకథ

చదివి ఆసలహాను గమనించి నేటికిని నేను అలవాటులో ఉంచుకొనిన నడకను అలవరిచికొంటిని. ఈవ్యాయామముచే నాకు తగురీతి శరీరపాటనము కలిగెను.

మాతండ్రిగారికి పరిచర్య చేయవలయు నను మిక్కుటమగు అభిలాషయే శరీరవ్యాయామమునెడ అనిష్టమునకు కారణము. బడి వనలగనే ఇంటికి పరువిడి మాతండ్రిని పరిచరించుచుండు వాడను. వ్యాయామనియమము దీనికి అడ్డు తగిలెను. మాతండ్రిగారికి నేను పరిచర్య చేయవలయునుగాన నాకు ఈనియమములేకుండ జేయుడని గిమిగారికి విన్నవించుకొంటిని. ఆయన నామాట వినలేదు. ఆరోజు లో శనివారమునాడు ప్రాద్దుటిపూటబడి. ఆశనివారపు సాయం కాలమున నాలుగుగంటలకు వ్యాయామమునకై ఇంటినుండి బడికి పోవలసివచ్చెను. నాకు గడియారము లేదు. మబ్బులు నన్ను మోసగించెను. నేను బడికి వెళ్లుటకు అచట ఒకపిట్టయేని లేదు. మఱునాడు గిమిగారు హాజరుపట్టి పరీక్షించుచు నన్ను జూచి నీవేల నిన్ను హాజరు కావైతివని అడిగిరి. నేను జరిగినది చెప్పితిని. ఆయన నామాట నమ్మక అణాయో, రెండణాలోకాని (నా కిప్పుడు గుఱుతు లేదు) జరిమానా వేసెను.

నేను అబద్ధాలకోరనిపించుకొంటిని. ఇది నాకు ఎంతో వంత కలిగించెను. నేను జూటాకోరును కానని ఎటులు సమర్థించుకొనగలను? ఉపాయాంతరము లేదు. మిగుల దుఃఖించితిని. సత్యమును నమ్ముకొన్న వాడుఎల్లప్పుడును బాగ్రత్తగా ఉండవలెనని నేను గమనించితిని. బడిలో నేను అశ్రద్ధగా నుండుటకు ఇదియే ఆది; ఇదియే అంతమును. జరిమానావేసిన సామ్మ తిరిగి యిచ్చునటులు చేసికొనగలిగితిని నాకు కొండగుఱుతు.

‘బడి ఐదలఁగనే నూవాఁడు నాకడ ఉండవలసి యున్నా’ డని మనాయనగారి కోరికమీద తుదకు నాకు వ్యాయామమునుండి విడుదల కలిగినది. నేను వ్యాయామమును ఏమరుటచే కొఱవడకున్నను మఱి యొక ఏమరికకు దండము లర్పించుకొనుచునే యున్నాను. ‘దస్తూరి విద్యలో ఒకభాగముకాదు’ అను ఈ ఉద్దేశము నాకు ఎపు డొదవెనో తెలియదు ‘కానినే నీ ఉద్దేశమును ఇంట్లాండు వెళ్లువఱకు నిలువ ఉంచుకొంటిని. తరువాతఁ దరువాత, ముఖ్యముగా దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అచట పుట్టి అచట విద్యావంతులైన పిన్నవారలయు, లాయరులయు చక్కని వ్రాతమూచి సిగ్గిల్లి నేను దానిని ఏమరినందులకు పశ్చాత్తాపపడితిని. చెడుదస్తూరిని అసమగ్రమగు విద్యయొక్క చిహ్నముగా పరిగణింపవచ్చునని నే నరసితిని. పిదప నేను వ్రాయసమునకు పాటుపడితినిగాని తరుణము తప్పెను. నాబాల్యమునందలి లోపమును నే నెన్నటికిని దిద్దుకొనలేకపోతిని. నన్ను చూచి ప్రతిచిన్నవాఁడును, ప్రతివిద్యుదయు బాగ్రత్తపడుగాక! మంచిదస్తూరివిద్యలో ఒకముఖ్యాంశమని గుర్తించుఁగాక! అక్షరముల దిద్దించుటకుముందు బాలురకు చిత్రలేఖనము నేర్పుట యుక్తతరమని నాకు నేఁడు తోచుచున్నది. పూవులు, పిట్టలు మొదలగు వానిని పరికించి గీయునటులే అక్షరములను గూడ పరికించి వ్రాయుట తగును. వస్తువులను చూచి వ్రాయుట నేర్చికొన్న పిదపనే వ్రాత నేర్చుట తగును. అపుడు ఆవరవడి అందముగా నిలువఁబడును.

నాటి బడిమాటలు చెప్పఁదగినవి రెండు కలవు. వివాహముచే నాకు ఒకయేడు విద్యానాశము వాటిల్లి నది. దానిని కూడఁదీయుటకు ఉపాధ్యాయుఁడు పయితరగతి లోనికి దాటించెను. కష్టించి వ్యాసంగము చేయువారికి సాధారణముగా ఈవీలు ఉండెడిది. కాన నేను మూడవతరగతిలో ఆటునెలలే ఉండి వేసఁగి నెలవులకుముందు జరుగు

ఆత్మ కథ

పరీక్షలు అగుపిడప నాలుగవ తరగతిలోనికి దాటింపబడితిని. నాలవ తరగతి మొదలుకొని చాల పాఠములు ఇంగ్లీషుననే బోధింపబడుచుండెను. నాకు నడిసముద్రములో ఉన్నటు లుండెను. రేఖాగణితము (Geometry) నాకు క్రొత్త. దానిసంగతి బాగుగా నాకు తెలియదు. అంగ్లములో బోధించుటచే అది మరికొంచెము రాయితయెను. ఉపాధ్యాయుడు మంచి బోధకుడేకాని, నాకు మాత్రము తెలియకుండెను. పలుమాటులు మనస్సు చెదిరి రెండేండ్ల చదువు ఒకయేడు మింగడలచుట పేరాస యని మరల మూడవతరగతిలో చేరి దలంచితిని. ఇటులు చేయుట నాకేకాక నాగురువునకును తలవంపుల మారి పని; ఏలన, నావ్యాసంగమును విశ్వసించికదా ఆయన నన్ను పైన వేసినాడు అను ఈరెండుభయములును నన్ను ఆతరగతియందే ఉంచెను. ప్రబలముగా వ్యాసంగము చేసి యూక్లిడ్ లో ౧౩ వ ప్రాపొజిషన్ వఱకు రాగా అటునుండి రేఖాగణితమునందలి సంపూర్ణ సౌలభ్యము గోచరించెను. తనంతట తాను తెలివితేటలను సరళప్రయోగమును ఉపయోగించి చూడదగిన విషయము ఏదియయినను రాకపోదు. నాడు మొదలుకొని ఎప్పటికిని నాకు రేఖాగణితమునెడ సౌభ్యమును, అభిరుచియు కలిగెను.

సంస్కృతము మరీ కష్ట మనిపించెను. రేఖాగణితమున ధారణలో ఉంచుకొనదగిన దేదియులేదు. ఇక సంస్కృతముననో ప్రతిదియు కంఠపాఠముగా ఉంచుకొనవలెనని నా ఊహ. ఈపాఠము కూడ నాలుగవతరగతినుండి ఆరంభింపబడును. ఆటవ తరగతిలోనికి వచ్చుసరికి బెదిరిపోతిని. సంస్కృతోపాధ్యాయుడు పాఠము ఎక్కువ ఇచ్చి అంతయు ఒకమాటు నూటిపోయు స్వభావము కలవాడు. సంస్కృతోపాధ్యాయులకును, ఫారసీకోపాధ్యాయులకును ఏదో ప్రతి

స్వర్గ ఉండెడిది. ఫారసీ మాల్వీ సామ్యుడు. ఫారసీ మిగుల తేలిక
యనియు, మాల్వీ విద్యార్థులయెడ దయాదాక్షిణ్యములు కలవాడనియు
బాలురు తమలోతాము అనుకొనుచుండెడివారు. ఈ తేలికదనము నన్ను
బెల్లించెను. ఒకనాడు పోయి ఫారసీ తరగతిలో కూర్చుంటిని. అందు
లకు సంస్కృతోపాధ్యాయుడు దుఃఖించెను. అతడు నన్ను పిలిచి
'ఓయీ, నీ వెవరి కుమారుడవు? నీచితభావము నీవు నేర్చికొనవా? నీకు
తెలియనినో నాకడకు వీల రావు? నాశక్తికొలది విద్యార్థులకు సంస్కృ
తము బోధించు కోరిక నాకు కలదు. చదివిన కొలది తనమయము
చేయు విషయములు మీకు కానిపించును. అద్వైతము వలదు. మరల
వచ్చి నా క్లాసులో కూర్చుండుము' అనెను.

వారిదయచే నాకు సిగ్గు పుట్టెను. గురుప్రేమను తిరస్కరింపఁ
బాలకపోయితిని. నేడు నాయాత్మ కృష్ణశంకరపాండ్యాగారి ఉప
కారమును స్మరించుచున్నది. ఆనాడు ఆ కొలది సంస్కృతమునేని
నేను చదివియుండనిచో మనశాస్త్రములందు ఆనందింప శక్తుడఁ గాక
పోవు వాడనే. నిజమునకు నేను సంస్కృతము ఎక్కువ చదువుకొన
లేదే! అని నాకు విచారము కలదు. వీలన ప్రతిహిందూబాలుఁడును,
బాలికయు సంస్కృతము చక్కగా చదువుకొనితీరవలయునని ఇట్టి
వల ఎఱిగికొంటిని.

భరతవర్షమున ఉన్నతవిద్యాప్రణాళికలో మాతృభాషయు,
ఉపరి హిందీ సంస్కృత ఫారసీ అరబ్బీ ఇంగ్లీషు భాషలు పాఠ్యము
లుగా చేయఁదగినవని నాఆశయము. ఈసంఖ్యకు భీతిల్లఁ బనిలేదు.
మన విద్య యంతకంటె క్రమబద్ధమై ఉండి బాలురకు ఇతరభాషలో
పాఠములు నేర్వవలసిన బరువు లేకుండినచో ఈభాషలన్నియు నేర్చి
కొనుట ఒకశ్రమగాక మహోల్లాస మగునని నాకు గట్టి నమ్మకము.

ఆ త్మ క థ

ఒక భావ శాస్త్రీయముగా అభ్యసించినచో మిగిలిన భావలు సులభతరములు.

అసలు హిందీ గుజరాతీ సంస్కృత భావలు ఏకభావయే అననగును. అట్లే ఫారసీ అరబ్బీ భావలు ఏకభావ. ఫారసీ భావ ఆర్యభావ అయ్యును, అరబ్బీ భావ హీబ్రూకు చెందియున్నను ఈ రెంటికిని ఒక దగ్గఱ చుట్టకము ఉన్నది ఈరెండును ఇస్లాము మతముతో పర్థిల్లినవి. ఉరుమాభావను వేరుగా ఎన్నను. వీలనఁగాః దాన హిందీ వ్యాకరణసమావేశమును, ఫారసీ అరబ్బీ పదములును గలవు. గుజరాతీలోఁగాని, హిందీలోఁగాని, బంగాళీలోఁగాని, మరాఠీలోఁగాని మంచి ప్రవేశము ఉండవలయు నన్నచో సంస్కృత మెటులు రావలయునో ఉరుమాలో పాండిత్యము సంపాదింపవలయు ననిన ఫారసీ అరబ్బీలు రావలెను.

ను ర్వా ర్త (౧)

మౌన్ములులో నేటునేటుసమయములందు నాకుఁగల కొలది
మిత్రులలో ముఖ్యులు ఇద్దఱు. వీరి మైత్రులలో ఒకటి
చాలకాలము మనలేదు. అయినను నేను నామిత్రుని పరిత్యజింపలేదు.
నేను మరియొకనిసావాసము పట్టితి నని అతఁడు నన్ను పరిత్యజించెను.
ఈరెండవవానిమైత్రి నాజీవితమున చింతాకరమైన ప్రకరణము. అది
చాలకాలము ఉండెను. సంస్కారదృష్టితో నేను ఆచెలిమి చేసితిని.

ఇతఁడు తొలుత మాచిన్నన్న చెలికాఁడు. వారు ఇరువురును
సహాధ్యాయులు. అతనిలోటులు నే నెఱుఁగుదు గాని అతఁడు విశ్వాసి
యని నా తలఁపు. మా అమ్మయు, పెద్దఅన్నయు, ధర్మపత్నియు చెడు
సావాసము పట్టుచుంటివని నన్ను మందలించిరి. అభిమానము కల నేను
ఆలి ఎచ్చరికను సరకుగొందునా? అయితే నేను మా అమ్మగారియు,
అన్నగారియు మాటను ఉల్లంఘింప సాహసింపను. అయినప్పటికిని
'మీరు ప్రతిపాదించు దోషములు అతనియందు ఉన్నమాట నిక్కమే
కాని వానిగుణము మీరు ఎఱుఁగరు. అతఁడు నన్ను చెడుదారికి తిప్ప
లేడు; ఏలయనఁగా అతనిని మంచి త్రోవలోనికి తెచ్చుటకే నే నతని
చెలిమి చేయుచుంటిని. అతఁడు తన దోషములను సంస్కరించుకొ
నుచో ఉత్తముఁడు కాఁగలఁడు. మీరు నాకొఱకు దిగులుపడవలదు'
అని వారికి నచ్చుబలికితిని.

ఆ త్మ క థ

ఇది వారికి నచ్చిన దనుకొననుగాని వారు నామాటలు విని నాదారిని మాత్రము నన్ను పోనిచ్చిరి.

నాదే పొరపాటని పిదప తెలిసినచ్చినది. సంస్కారము కావించుటకొరకయినను లోతునకుఁ జోవరాదు. సంస్కర్తకును, సంస్కార్యునకును గాఢమైత్రి ఉండుటకు వీలులేదు. మైత్రిలో అద్వైతభావన కలదు. అట్టిది ప్రపంచమున అరుదు. సమగుణశీలర మైత్రియే శోభించును; నిలుచును. మిత్రులు ఒకరిపై మరియొకరు ప్రతిబింబింతురు. కావున మైత్రిలో సంస్కరించుటకు అవకాశము కడుఁ గొలఁది. అతి మైత్రి తగదని నా అభిప్రాయము. వీలన మనుజుఁడు గుణముకన్న దోషమును వడిగా గ్రహించును. ఆత్మమైత్రి, ఈశ్వరునిమైత్రి కోరువాఁడు ఏకాకిగా ఉండవలయును; లేదా ప్రపంచము నంతయు తనకు మిత్రముచేసికొనవలయును. ఈపయివిచార మంతయు యోగ్య మగుఁగాక, అయోగ్య మగుఁగాక! గాఢమైత్రి చేయవలయునను నాపూనిక వ్యర్థమయినది.

నాకు ఇతనితో పరిచితి కలుగునాళ్లలో రాజకొటలో సంస్కరణము తరంగమువలె ఉబుకుచుండెను. మా ఉపాధ్యాయులలో పలువురు చాటుగా మద్యమాంసములు స్వీకరించుచున్నారని అతఁడు నాకు చెప్పెను. ఈజట్టునకు చేరిన సుప్రసిద్దులగు రాజకొట వాస్తవ్యులను పలువురను అతఁడు పేరుకొనెను. ఇంకను హైస్కూలు పిల్లలుగూడ కొందఱు కల రనెను.

నాకు వింతయు, వెతయు కలిగెను. 'వా రటులు చేయుటకు హేతు వేమి?' అని నే నడిగితిని. అతఁడు ఇటు లనెను:

'మాంస భోజులము కాము కావున మనది దుర్బలజాతి. తెల్లవారు మాంస భోజులు కావుననే మనలను వీలఁగలుగుచున్నారు.

నే నెంత బలిష్ఠుడనో, ఎంత దవ్వు పరుగిడఁ గలనో నీ వెఱుఁగవా? ఏల? నేను మాంసాశిని. మాంసాశులకు కుటుపులును, గ్రంధులును పుట్టవు. ఒకవేళ పుట్టినను వెంటనే మానును. మన ఉపాధ్యాయులును, ఇంకను సుప్రసిద్ధులును వెట్టిపప్పులై మాంసము తినుచుంటి రనుకొంటివా? దాని గుణము వారికి తెలియును. కాన నీవును అటులు యత్నింపవలయును. యత్నమువంటి దేదియు కాదు. తిని చూడు: దానివలన ఎంత బలము కలుగునో!'

ఈవాద మంతయు ఒకనాటిది కాదు. ఇది అతఁడు అనేక దినములు నన్ను ఒప్పించుటకు సోదాహరణముగ చేసిన దీర్ఘప్రసంగముల సారము. మా చిన్నన్న ఇదివరకే ఈవలలో పడెను. కాఁగా అతఁడు నామిత్రుని వాదములను సమర్థించెను. నేను నామిత్రుని ముందరను, మా చిన్నన్న ముందరను దోమను; వా రిరువురును బలిష్ఠులు, ద్రఢిష్ఠులు, ధీరులును. నామిత్రుని పరాక్రమము చూచి నేను తీవ్రపడితిని. అతఁడు ఎంతదూరమేని రివ్వనఁ బాటును; ఎత్తు దూఁకుటలోను, దూరము దూఁకుటలోను పెట్టినది వేరు. అతనికి ఎన్ని చెబ్బలు కొట్టినను లెక్కలేదు. అతఁడు తఱచుచాగా తన పరాక్రమమును నాకు చూపువాఁడు. తనకు లేని శక్తులు ఇతరులలో చూచి ఆశ్చర్యపడుట స్వాభావికముగాన నేనును ఇతని జూచి ఆశ్చర్యపడితిని. తరువాత అతని యంతవాడ నగుటకు నాకు ఆశ జనించెను. నేను దుముకలేను; పరుగిడలేను. నేను అతనివలె ఏల కాఁగూడదు?

మరి నేను పిటికిపందను. దొంగ లనిన, దయ్యము లనిన, పాము లనిన నాకు భయము. రాత్రి గడప దాటలేను. చీకటిలో ఎక్కడికి పోను. ఒకదిక్కునుండి దయ్యములు, మరియొకదిక్కునుండి దొంగలు, ఇంకొక దిక్కునుండి పాములు నన్ను మింగునటులు ఉండుట

ఆత్మకథ

వలన నేను చీకటిలో పడుకొనుట కల్గ. గదిలో దివ్యైశ్వర్య పరుండలేను. నాప్రక్క నిద్రించు నాభార్యకు ఈ యావనడకలో నాభయములన్నియు ఎటులు చెప్పగలను? నాకంటె ఆమె ధీర అని నాకు తెలియును. నాలో నేను స్గ్గిలితిని. ఆమెకు పాములన్న, దయ్యము లన్న భీతిలేదు. ఆమె చీకటిలో ఎటుకేని పోగలదు. నాలోటులన్నియు నా మిత్రుఁ డెఱుఁగును. 'నేను పాములను చేతితో పట్టుకొనగలను; దొంగలను తఱిమివేయగలను; దయ్యము లను నమ్మను' అని అతఁడు నాతో చెప్పుచుండును. ఇది యంతయు మాంసాశన ప్రతాపమని చెప్పఁ బని లేదు.

ఆ కాలములో నర్మదకవి కట్టిన ఈ పాటను బడి పిల్లలందఱు పాడుచుండువారు:

*గీ. తెల్లవారిని జూడరా నల్లవారి
నాయనమ్ములఁ జేసి యున్నాఁడు నేఁడు
దేన ననుకొంటివో వాఁడు తినును మాంస
మలరు నద్దాన మరి పాడ వడుగు లైదు.

ఇది యంతయు అది చేయవలసిన పని చేసెను. నేను లోఁగితిని. మాంసాశనము మంచిదనియు, అది నన్ను బలిష్ఠునిగను, వీరునిగను చేయు ననియు, దేశమంతయు మాంసము తిన నారంభించెనేని తెల్ల వారిని జయింపవచ్చుననియు—ఈయూహలు నానాఁటికి నాలోనాటుకొనెను.

మాంసభక్షణమునకు శుభముహూర్తము నిశ్చయింపఁబడెను. అది చాటుగా జరుగవలెను. ఏలనః గాంధులది వైష్ణవసంప్రదాయము;

• అంగ్లలో రాజ కరే, దేకి రహే దబా ఈ,
దేకి రహే దబాఈ, జోనే దేనాం శరీర భాఈ
నేలో పాండ హథ పూరో, మాంసనేవే.

అందును మాతలిదండ్రులు పరమవైష్ణవులు. వారు తప్పక ప్రతిదినము కోవెలకు పోదురు. మాకుటుంబమునకును ప్రత్యేకము కోవెలు కలవు. గుజరాతులో జై న సంప్రదాయమునకు వ్యాప్తి ఎక్కువ. ప్రతిచోటను, ప్రతివిషయమునను దాని అధికారము మెండు. జై నులలోను, వైష్ణవులలోను గల యంత మాంసనిషేధము, మాంసతిరస్కారము హిందూదేశమునఁగాని, మరియేదేశమునఁగాని లేదు. ఇది నేను పుట్టిపెరిగిన కుటుంబములోని సంస్కారము.

నేను నా తలిదండ్రులకు పరమభక్తుఁడను. వారు నేను మాంసము తింటినని విన్నవెంటనే నాలుక పీచుకొని చత్తురనియు నాకు తెలియును. నాకు అపుడు సత్యనిరతియు ఎక్కువగ నే ఉండెను. నేను మాంసాశనము చేయ మొదలిడుచో నాతలిదండ్రులను మోసగింప నలసియుండునని తెలియదనిగూడ చెప్పఁజాలను. ఇట్టిస్థితియందు నా మాంసాశన నిశ్చయము మిక్కిలి భయంకరముగ నుండెను; కాని నా మనస్సంతయు సంస్కారదీక్షమీఁద ఉండెను. నేను మాంసము తినఁదలఁచుట జిహ్వచాపల్యమునఁ గాదు. మాంసము మంచి చవియని నేనెఱుఁగను. నాకు బలము కావలయును; పరాక్రమము కావలయును; నాదేశమువారు ఎల్లరును అటువంటివారు కావలయును. అటులగుచో తెల్ల వారిని జయించి హిందూదేశమును స్వతంత్రము చేయవచ్చును అని నాకోరిక. స్వరాజ్యమును పదము నాటికి నాకర్ణగోచరము కాలేదు. కాని స్వాతంత్ర్యమున నేమియో నాకు తెలియును. సంస్కారపు పిచ్చ నన్ను అంధుని జేసెను. రహస్యగోపనము చేయఁగలిగి, తలిదండ్రులకు ఈవిషయము తెలియఁబడకుండ కాపాడుకొనుట సత్యమునుండి తొలఁగుట కాదని నేను నమ్మితిని.

దుర్వార్త (౨)

నియత దినము వచ్చెను. నాటి నాస్థితిని వర్ణింప నలవి కాదు. ఒక వంక సంస్కరణమునందు ఉత్సాహము, జీవితమునందు ఒక మహా పరివర్తనము చేయు వింత; ఇంకొకవంక దొంగవలె చాటుగా చేయు సిగ్గు. ఈరెంటిలో దేనికి ప్రాధాన్యమో నేను చెప్పజాలను. నది యొడ్డున ఏకాంతస్థలము వెడకుచు వెళ్లితిమి. దూరమున ఎవరికి కనరాని స్థలము లభించినది. అచట నాజీవితమున తొలిసారి మాంసమును చూచితిని. అచట కల్లు రొట్టెయు కలదు. నాకు రెంటిలో నేదియు రుచింప లేదు. మాంసము తోలువలె చిటుసుగా ఉండెను. దాని తినుట అశక్యమాయెను. నాకు వసున మగునట్లుండుటచే దానిని పరిహరించితిని.

ఆరాత్రి నాకు ఇంతయైన నిద్రలేదు. ఏవేవో సీడకలలు. కన్ను మూతపడఁగ నే నాకడుపులో బ్రతికియున్న ఒక మేక 'మే మే' యని అరిచినటులు కాఁగా సంతాపముతో త్రుళ్లిపడి లేచుచుంటిని. అయితే మాంసాశనము ఒక విధి గదా యని తెలివి తెచ్చుకొని క్రమ్మరి రెండింతలు ధైర్యము తెచ్చుకొనుచుంటిని.

నామిత్రుడు అంతంతమాత్రమున వదిలిపెట్టువాఁడు కాదు. అతఁడు మాంసముతో పలురకముల పాకముల రుచికరములుగ తయారు చేయ మొదలిడెను. ఇంక తినుటయు నదీతీరమందు ఏకాంతమునఁగాదు; ఒక గొప్పభోజనమున. అందు భోజనశాలలు, మేజుబల్లలు, కుర్చీలు

కలవు. నామిత్రుడు అందలి ప్రధానపాతకుని మంచిమాటచేసికొని ఆదివ్యభవనమును మా ఉపయోగమునకు పుచ్చుకొనెను.

ఈ యెర పాటినది. రొట్టెపై రోతపోయినది. మరి మేడలపై జాలి జారిపోయినది. వట్టి మాంసము కాకున్నను మాంసముతో కలిపి వండిన వంటకములలో రుచిమరగితిని. ఇటులు ఒక సంవత్సరము కడచెను. మాంసపు విందులన్నియు వెరసి ఆటుకంటె ఎక్కువ కాలేదు. ఏలనఁగా: ఆరాజభవనము ఎల్లప్పుడు చిక్కదు. మరియు చవియు, విలువయుఁ గల మాంసపు వంటకములు మాటిమాటికి సిద్ధము చేయుట కాని పని. ఈ 'సంస్కరణమును' భరింప నాకడ ధనము లేదు. దీనికి కావలసిన దంతయు నామిత్రుడే ఖర్చు పెట్టవలసియుండెను. అతనికి అడబ్బు ఎక్కడి నుండి వచ్చెడిదో తెలియదు. నన్ను మాంసభోజిగా మార్చుటకు, భ్రష్టునిగ చేయుటకు దీక్షితుఁ డగుటచే ఎట్లో తెచ్చి ఖర్చు పెట్టుచుండెను. అయితే అతనికి అడబ్బు వచ్చు ఉపాయములును మిత్రములయి ఉండవలయును గాన మా విందులు నూటి కొక నాఁడు కోటి కొకనాఁడును కావలసి వచ్చెను.

ఈ దొంగవిందులు కుడువ పాసఁగిననాఁడు నేను ఇంట అన్నము తినువాడను గానని చెప్పనక్కఱలేదు. మా అమ్మ ఎప్పటట్ల అన్నమునకు పిలిచి నా ప్రాలుమాలికకు కారణ మడిగెడిది. 'నాకు నేఁడు అన్నము అటుగలేదు, ఆకలి లేదు,' అని నేను సాకులు చెప్పవలసినచ్చెడిది. నేను ఇటులు ముందరికాళ్లకు బందములు వేయుట అతిభేదముతోడనే. బొంకుచుంటిననియు, విశేషించి మాఅమ్మతో ననియు నాకు తెలియును. పిల్లలు మాంసభోజు లయిరని తెలియుచో

ఆ త్మ క థ

తలిదండ్రుల గుండెలు బ్రద్దలగుననియు నాకు తెలియును. ఇది యంతయు నాగుండెలు నమిలివేయుచుండెను.

మాంసముతినుటయు, దానిని హిందూదేశమున ప్రచారముచేయుటయు ఆవశ్యకమైనను తలిదండ్రుల వంచించుటయు, వారితో బొంకుటయు మాంసము విడనాడుటకంటె ఎక్కు. కాన వారు బ్రతికియుండఁగా మాంసముతినుట కానిమాట. వారి అనంతరము నేను పెద్దనయినపిమ్మట బట్టబయలుగా మాంసము తిందునుగాని ఆ గడియవచ్చువఱకు ఇంక మాంసము ముట్టను అని నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈ నాపూనికను నామిత్రునకు తెలిపి మరి దానిదెస చూడలేదు. తమకొడుకు లిరువురు మాంసభోజు లయిరని మాతలిదండ్రులెన్నఁడు ఎఱుఁగరు.

మాతలిదండ్రులకు బొంకకుండవలయు నను మంచి ఆలోచన చేతనే నేను మాంసమును పరిత్యజించితినిగాని నామిత్రుని సావాసము మాత్రము పరిత్యజింపలేదు. ఇతరులను సంస్కరింపవలయు నను నా ఉత్సాహమే నా కొంప ముంచినది. ఇట్లని అప్పుడు నాకు రవ్వంతయు తెలియదు.

అతని సంగడము నన్ను వ్యభిచారమునఁగూడ దింపియుండునుగాని. వెంట్రుకవాసిలో తప్పిపోయెను. ఒకనాఁడు అతఁడు నన్ను బోగముదాని యింటికి తీసికొనిపోయెను. చెప్పవలసినవి చెప్పి అతఁడు నన్ను లోనికి పంపెను. చేయవలసినదంతయు లోఁగడనే ఏర్పాటు చేసెను. రొక్కము లోఁగడనే ఇచ్చివేసెను. నేను పాపపు కోతిలలో పడితిని; కాని భగవంతుఁడు అనంతకృపతో నాప్రయత్నమును ప్రతిఘటించి నన్ను కాపాడెను. ఈపాపగుహలో నాకు కనులు

కనబడలేదు; నోట మాట రాలేదు. నేను పలుపుమీద ఆమె ప్రక్కను కూర్చుంటినిగాని నానోరు బిగిసికొనిపోయెను. ఆమె ఎంతో నేపు ఓపిక పట్టలేక తిట్టుచు, తిమ్మచు ద్వారము చూపెను. దానితో నామగతనమునకు కళంకము కలిగినటులు సిగ్గుపడి 'భూమి తనలోనికి దారి యీరాదా?' అనుకొంటిని. అయితే నా కీయాపద తొలగించి నందులకు పరమేశ్వరునకు మ్రొక్కుచునే యుంటిని. నా జీవితమున ఇట్టివే మరి నాలుగు కలవు. వానిలో నాప్రయత్నముకంటె నాఅదృష్టమే నన్ను ఎక్కువ రక్షించెను. నీతినిబట్టి పరిష్కరించుచో ఇవి యన్నియు దోషములే. ఏలనః ఇందు విషయాభిలాషకలదు. క్రియ ఎట్టిదో అదియు అట్టిదే. తాకికదృష్టిలో సాక్షాత్తుక్రియకే దోషమని పరిగణన. ఇట్టి దృష్టిలో మాత్రమే నేను దోషినికాను. ఈశ్వరానుగ్రహముచలన కర్తకును, అశనికి సంబంధించినవారికినిగూడ తప్పి పోవు కొన్ని కర్మలు కలవు. అటులు తప్పి పోయినపిదప, సరియగు జ్ఞానము కలిగిన వెంటనే మనుష్యుడు తనను తప్పించినందులకుగాను ఈశ్వరానుగ్రహమును మననము చేయును. మనుష్యుడు ఎంత ప్రయత్నించి నను వికారము చెందుట మనకు తెలియును. అటులే భగవంతుడు అడ్డుపడి ఎదుతొడ్డి రక్షించుటయు మనకు తెలియును. ఇదియంతయు ఎటులు సంభవించును? మనుజుడు ఎంతవట్టు స్వతంత్రుడు? ఎంత వట్టు పరతంత్రుడు? ఎంతవట్టు పురుషప్రయత్నము పనిచేయును? ఎపుడు ఈశ్వరేచ్ఛ రంగమున ప్రవేశించును? ఇది యంతయు గహనము; ఎన్నటికిని గహనమే.

ఇక ప్రకృతమునకు వత్తము. ఇంత జరిగినను నామిత్రుని దుస్సాంగత్యము నెడ నాకనులు మూసికొని పోయియే ఉండెను.

ఆత్మకథ

నే నెన్నడును ఆతని విషయములో ఊహింపని కొన్ని దోషములు సాక్షాత్తు నాకంటికి కానబడనివఱకును నాకుఁగాను కొన్ని కటువిషయములు నిలువ యుండెను. వానిని పిదప సమయానుక్రమముగా తెలుపుదును.

అయినను ఒకవిషయముమాత్రము ఈసమయమునకే సంబంధించినదిగాన ఇచట చెప్పఁదగినది. నాకును, నాభార్యకును మనస్సులు కలియక పోవుటకుఁ గల కారణములలో ఒకటి ఇతని నేస్తమే. తఱచు నాకు భార్యయొడ విక్కిలి వలపును, అనుమానమును కలదని చెప్పియేయున్నాను. ఈ మిత్రుఁడు నా అనుమానాన్నిని ప్రజ్వరిల్లఁజేసెను. మిత్రుఁడు కల్లలాడునని నే నెన్నఁడును అనుకొన లేదు. ఆతనిమాట నమ్మి నాధర్మపత్నిని తఱచు హింసపెట్టితిని. నే పెట్టిన హింసకు నేను నన్ను ఎప్పుడును తుమించలేదు. ఇట్టి కష్టములను ఒక్క హిందూస్త్రీయే సహింపఁగలదు. కావుననే నేను స్త్రీని తునుయొక్క అవతారముగా పరిగణింతును. బంటును అకారణముగా అనుమానించుచో అతఁడు పనిమానుకొనవచ్చును. కొడుకు తండ్రియింటినీడ త్రొక్కకుండవచ్చును. మిత్రుఁడు మైత్రికి నీరు వదలవచ్చును. భార్య భర్తను అనుమానించుచో నోరు మూసికొని పడియుండును. కాని భర్త భార్యను అనుమానించుచో ఇంక ఆమె పని పాడే. ఆమె ఎటుకు పోవును? ఉచ్చవర్ణ మునకు చెందిన హిందూవనిత విడాకులకుఁగాను న్యాయస్థానముల కెక్కడు. న్యాయము ఆమెకు తారకముకాదు. నేను నాభార్యను అటువంటి బెడదలోనికి నెట్టుట ఎట్టులును మఱవఁజాలను; అందులకు నన్ను మన్నించుకొనను జాలను.

అహింసను నేను సాంగోపాంగముగా తెలిసికొనిన పిమ్మటనే నా కీ అనుమానప్రణామ మనిపోయెను. అప్పుడు నేను బ్రహ్మచర్య ముయొక్క మహిమను తెలిసికొని భార్య భర్తకు ఘటదాసి కాద నియు, అతనికి సహచారిణి యనియు, సహధర్మిణి యనియు, ఆమెకు అతని సుఖదుఃఖములలో పాలు కలదనియు, తనదారి తాను చూచుకొను టకు భర్త సంతస్వతంత్రుడో తానును అంత స్వతంత్ర యనియు నే నెఱిగికొంటిని. సందియములతో, అనుమానములతో నిండిన ఆచీకటి దినములు తలచినపు డెల్ల నామూర్ఖతకు, విషయాంధమగు నిర్దయత్వ మునకు క్రోధమును, నామిత్రునితో చేసిన గ్రుడ్డి సావాసమునకు దుఃఖ మును కలుగును.

దొంగతనము—ప్రాయశ్చిత్తము

ఈ నామాంసాహారకాలమునను, తత్సూర్యమునను నా అకార్యములు చెప్పటకు కొంచెము బాకీఉన్నది. అవి నా వివాహమునకు కొంచెముమందో, లేక వెనువెంటనో అయియుండును.

నాచుట్ట మొకఁడును, నేనును పొగత్రాగుటకు వేడుకపడితిమి. పొగత్రాగుటయందు మేలు కలదనికాదు; దానిపరిమళమునకు మోహపడి కాదు. మా పినతండ్రికి ఈయలవాటు కలదు. అతఁడు పొగద్రావుచుండఁగా చూచి మేముకూడ సిగరెట్లతో చిన్న మబ్బుల తయారు చేయవలయు నన తలంచితిమి. మావద్ద ధనము లేదు. కాన మాపినతండ్రి కార్చిపాతివై చిన సిగరెట్లు ముక్కలను తీసి దాఁచ మొదలిడితిమి.

అవి అనుకొన్న పుడుదొరకెడివి కావు; దొరకినను ఎక్కువపొగ వచ్చేడిది కాదు. కావున నాకరుల సొంతసొమ్ములోనుండి డబ్బులు మ్రుచ్చిలించి బీడీలు (దేశవాళీసిగరెట్లు) కొన మొదలిడితిమి. పిమ్మట వానిని దాఁచుట ఎవట అనునది ఒక పెద్ద విషయము. పెద్దలయెదుట మేము కల్పలేముగా! ఈదొంగ డబ్బులతో కొన్ని వారములు ఎటులో కడపితిమి. ఈలోపుగా కొన్ని మొక్కలకాడలకు సన్ననిబెజ్జములు కలవనియు, అవి సిగరెట్ల పనిచేయు ననియు వింటిమి. మేము వానిని తెచ్చి ఈక్రొత్త ధూమపానము మొదలుపెట్టితిమి.

౮ దొంగతనము-ప్రాయశ్చిత్తము

వీనితో మాకు తృప్తికలుగలేదు. నా పరతంత్రతకు కడు వగచితిమి. పెద్దల అనుజ్ఞ లేక ఏమియు చేయఁజాలకపోవుట మాకు దుర్భరముగ నుండెను. తుదకు విసిగి విసిగి ఆత్మహత్యకు తెగఁబడితిమి.

అయితే ఆత్మహత్యకు ఉపాయమేమి? మాకు విషము ఎచటి నుండి దొరుకును? ఉమ్మెత్తగింజలు చెడ్డ విషమని తెలిసికొంటిమి. వానికొకట అడవిలో వెతికికొనుచు పోయి కడు దవ్వన వానిని సంపాదించుకొంటిమి. సాయంకాలము మంచి ముహూర్తమని నిశ్చయించుకొంటిమి. కేదారేశ్వరుని మందిరమునకుపోయి, దీపపు ప్రమిదలో నేయివైచి, దేవదర్శనము చేసికొని మాటుమూలకు వెతికితిమి. 'అయితే ప్రాణములు వెంటనే పోకున్నచో? చచ్చుటచే కలుగు లాభమేమి? పరాధీనతతో మాత్రము బ్రతికి యుండఁగూడదా?' అను ఈ ఆలోచనలతో మధ్యైర్యము అడుగంటెను. అప్పటి కప్పుడే రెండుమూఁడు గింజలు మింగివైచితిమి. ఇక తిన సాహసింప లేకపోతిమి. మాకు ఇరువురకును చా వనిన భయము కలిగెను. కొంచెము కుదుటఁ బడుటకును, ప్రాణములను పాపుకొను ఊహను తొలఁగించు కొనుటకును రామ మందిరమునకు పోవ నిశ్చయించు కొంటిమి.

ఆత్మహత్య చేసికొనుట తలఁచుటంత లేలికపని గాదని నాకు తెలిసివచ్చెను. నాఁటినుండియు ఎవఁడేని ఆత్మహత్య చేసికొందునని అనినచో నా కామాటమీఁద యింతయైన పాటి లేదు.

ఈఆత్మహత్యవిచారము తుదకు సిగరెట్లుపీకెలకు ఒకసలాము చేయింపను, సిగరెట్లు కాల్చుటకు నొకరుల డబ్బులు దొంగిలింపకుండ జేయను పరిణమించెను.

ఆత్మకథ

నేను పెద్దవాడనైన పిమ్మట ఎన్నడును సాగత్రాగు కోరిక పుట్టలేదు. అంతియకాక అది చాల అనాగరకము, హానికరము, రోత అని నా ఉద్దేశము. ప్రపంచమున దానికొఱకు ఇంత పెద్దమోజు ఎందుకో నాకు తెలియకున్నది. సాగత్రాగువారితో నిండిన రైలుబండ్లలో నేను ప్రయాణముచేయజాలను. అసట నాకు ఊపిరి ఆడదు.

దానిపిదప దానికంటెను మిగుల తప్పయిన నేరము మరియొకటి. నేను పండ్రెండు పదుమూడేండ్లవాడనయి యుండగా, అంతకు తక్కువయే కావచ్చును, మొదట సిగరెట్లకోసము డబ్బులు దొంగిలించితిని. పదియేనేండ్లనాట రెండవ మ్రుచ్చిమి. అది మాంస భోజియైన మా అన్నమురుగునుండి కొంచెము బంగారము. ఈయన్న ఇరువదియైదురూపాయలు అప్పుపడెను. మేమిద్దరము ఈఅప్పు తీర్చుట ఎట్లను విచారమున మునిగితిని. అతనిచేత గట్టి మురుగు ఉన్నది. దానిలో ఒక తులము చిన్నముక్క తెగగొట్టుట ఎంతో పని కాదు.

ఆపనియు జరిగెను; అప్పు తీతెను. ఇది నా కసహ్యమయ్యెను. కాని ఇక చొర్యము చేయఁగూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. మరియు అవివయమును నాతండ్రిగారితో మనవిచేసికొనను రూఢి చేసి కొంటిని. కాని వారిఎదుట నోరు విప్ప సాహసించజాలకపోతిని. నాతండ్రి కొట్టునని భయపడి కాదు. నాకు అట్టిభయము లేదు. ఆయన మాలో ఎవ్వరినేని కొట్టిన గుఱుతు లేదు. ఇక నేమి? ఆయనకు ఈమాట మనస్తాపము కలిగించిపోవునని. దోషస్వీకారము చేసినఁగాని శుద్ధి కలుగదు. కాన వారికి మనస్తాపము కలిగించుటకును ఒడి గట్ట వలెనని తోచెను.

౮ దొంగతనము-ప్రాయశ్చిత్తము

తుదకు నేను నాతప్పును ఒక చీటిపై వ్రాసి మాతండ్రిగారికి నివేదించి శరణు కోరుటకు నిశ్చయించుకొంటిని. ఒకచిన్న కాకితము మీద వ్రాసి నేనే తీసికొని పోయి ఇచ్చితిని. ఈచీటిలో నేను నా తప్పు వ్రాయుటయే కాక దానికి తగిన శిక్ష విధింపుఁ డనియు కోరి నా దోషమునకుఁగాను మీరు ఇంతయు దుఃఖింపవలదని ముగించితిని. ఇకమీద నే నెన్నఁడును చార్యము చేయననియు శపథము చేసితిని.

నేను ఆచీటిని మా నాయనగారికి ఇచ్చుచు నడకపోవుచుంటిని. ఆయన అప్పుడు భగందరమువలన బాధపడుచు మంచముపట్టి ఉండెను. ఆయన శయ్య ఒకబల్ల. చీటి వారి చేతికి ఇచ్చి నేను ఎదురుగా కూర్చుంటిని.

వారు దాని సంతయు చదివిరి. ముత్యములంతలేసి కన్నీటి బొట్లు గండఘటకములనుండి జాటి ఆచీటిని తడిపివేసెను. ఒక నిమిషము ఆయన కనులు మూసికొని ఆలోచనలో మునిగి పిదప ఆచీటిని చింపివేసెను. లోఁగడ ఆయన దానిఁ జదువ లేచెను. ఇప్పుడు మరల శయనించెను. నాకును అప్పుడు ఏడుపు వచ్చెను. నేను నాతండ్రి వేద నను గ్రహించితిని. నేను చిత్రకారుడనని నేఁడు అది యంతయు చిత్రంపఁగలిగి యుండును. అది యింకను నాకనులకు కట్టినటులున్నది.

ఆ ప్రేమబాష్పములు నాహృదయమును ధౌతము చేసి నాపాపమును కడిగి నెచెను. అనుభవించిన వానికే ఆప్రేమ తెలియును—

*ద్వి. అనురాగశరముల యనుభూతి వెలయు

మనుజునకే దాని మహిమలు తెలి .

● రామ-రాణ వాగ్యంతే హియే శే జాదేం.

ఆత్మకథ

నాకు ఇది యొక అహింసాపాతము ఆయెను. అందు పితృవాత్సల్యముకంటె ఎక్కువగా ఏమియు నాకు అవుదు కానరాలేదు. కాని నేడు అది కేవలము అహింసయని తెలిసెను. అట్టి అహింస ఎప్పుడు న్యాపకరూపముగా గృహీత మగునో అప్పుడు దాని స్వరూపమిది ఎవడు అతివ్రతడై ఉండగలడు? దాని శక్తికి మేర లేదు.

ఇంత శాంతమగు ఓర్పు మాత్రానికి స్వభావేతరము. ఆయన కోపించునో, దూషించునో, తల పగులగొట్టుకొనునో అని అనుకొంటిని. కాని అశ్చర్యము కలిగించు ఆయన శాంతికి కారణము నాదోషస్వీకారమే అని నా నమ్మిక. 'మరల ఈదోషము చేయను' అను శపథముతోఁ గూడిన దోషస్వీకృతి దానిని గ్రహించుటకు అధికారము గలవానిమందు సమర్పింపఁబడినపుడే అది సరియగు ప్రాయశ్చిత్తము. నాదోష స్వీకృతివలన మాత్రానికిగారు ఇంక ముందు నావిషయమై ఘరవా లేదని అనుకొనెను. మరియు వారికి నాపై వాత్సల్యమును ఇనుమడించెనని నాకు తెలియును.

నా పితృనిర్యాణము - నా మహావమానము

ఇప్పుడు ఇప్పుడు నాకు పడునాటవయేడు. నా తండ్రిగారు భగవంతుని ముచే బాధపడుచు మంచమెక్కి నని పాతకులకు తెలియును. మా అమ్మగారును, ఒక పురాణభృత్యుడును, నేనును వారి ముఖ్యపరిచారకులము. నాదీనర్సు (Nurse) పని-అనగా-కట్టువిప్పికట్టుకట్టుట-మందు ఇచ్చుట-అక్కడ కలిగినపుడు మందులు నూటుట, కలుపుట మొదలగునవి-నాపని. ప్రతిరాత్రియు నేను వారి కాళ్ళుపిసికి, వారు ఇంక చాలును' అని సెలవు ఒసగినపిదపనే విరమించువాడను; లేక, వారు నిద్రించినపయినే విరమించువాడను. ఈసేవ నాకు మిగుల ప్రీయము. నేనిది ఎప్పుడును వీమరినటులు గుఱుతులేదు. నిత్యకృత్యములకు పోగా మిగిలిన కాలము నంతయు బడికిని, పితృసేవకును పంచితిని. నాకు వారు సెలవు ఇచ్చిన యపుడును, వారికి కొంచెము తిన్నగా ఉన్నపుడును మాత్రమే సాయంకాలము సికారు వెళ్లువాడను.

ఆ యేడే నాభార్య గర్భవతిగ నుండెను. అది నేడు నాకు ఇరు తెఱఱగులసిగ్గు. ఏలన, నేను విద్యార్థినియై యుండియు బ్రహ్మచర్యమును విడుచుట ఒకటి; నాకు విధియగు విద్యావ్యాసంగముకంటెను, మరియు బాల్యమునుండియు నాకు శ్రేణుఁడు గుటికాన పూర్వవిధికంటె బలవత్తరమగు పితృసేవకంటెను ఎక్కువగా భోగసేవఁజేయుట రెండు. ప్రతిరాత్రియు నాచేతులు మా తండ్రిపాదములమీఁద; మనస్సు పడక

ఆ త్మ క థ

గదిమీద. అందును స్త్రీసంగమమును నైద్యశాస్త్రము, మతము, లోకజ్ఞానముకూడా నిషేధించిన సమయము. నదలిపెట్టిన చాలును అని సంకోచించి, మాతండ్రిగారికి నమస్కరించి నూటిగా పడకటింటికి పోవువాడను.

పరిగా ఆదినములలోనే మాతండ్రిగారికి క్రమక్రమముగా వ్యాధి ఎక్కువ అగుచుండెను. ఆయుర్వేదవైద్యుల పూతల, హాకీములపట్టిలు; కూరగాయలవైద్యుల గుప్తావధములు, అన్నియు అయినవి. ఒక ఆంగ్లేయ వైద్యుడుకూడా తనశక్తిని వినియోగించెను. అతడు ఇక శస్త్రచికిత్సలేవ్వ వేటు గతిలేదని చెప్పెనుకాని అందులకు కుటుంబ వైద్యుడు అడ్డమువచ్చెను. అంత పెద్దయీడున శస్త్రచికిత్సకు అతడు సమ్మతంపలేదు. ఈవైద్యుడు సమర్థుడు, సుప్రసిద్ధుడును కావున ఆయన మాట నెగ్గెను. శస్త్రచికిత్స మూలబడెను; అందులకు కొన్న మందులన్నియు గోలబడెను. కుటుంబవైద్యుడు శస్త్రచికిత్సకు అంగీకరించియుండుచో గాయము కుదిరియుండునని నాతలపు. ఆ శస్త్రచికిత్సయు బొంబాయిలో ప్రసిద్ధుడైన ఒకగొప్ప వైద్యునిచేతనే చేయింపదలంచినది. కాని ఈశ్వరేచ్ఛ భిన్నముగా నుండెను. మరణము నెత్తిమీద హుర్చుండినపుడు ఎవరికి మంచి ఉపాయము తోచును? ఆటు పిమ్మట ఉపయోగహీనమైన శస్త్రచికిత్సాసంబంధములగు పరికరము లన్నిటితో మాతండ్రిగారు బొంబాయినుండి ఇలుచేరిరి. ఆయనకు ఇక జీవింపనని అద్వైతము కలిగెను. ఆయన క్రమక్రమముగా నీరసించిపోయెను. పడకలోనే అన్ని పనులు కానలసియుండెను గాని, ఆయన చిట్టచివరనాకును అట్టిదాని కియ్యకొనక పట్టుపట్టి ఎట్లో స్వయముగనే లేచి ఆవలికి వెళ్లుచుండువారు. బహిష్కృతివిషయమై వైద్యవవిధులు అంత కఠినమైనవి.

అట్టి శుద్ధి ఆవశ్యకమనుటకు సందియము లేదు. కాని రోగికి ఇసు మంతయు నొప్పి లేకుండ, శయ్యపై ఇంచుకయు మైలసోకకుండ, సంపూర్ణ శుశు పరిశుభ్రతతో ఆవశ్యకకృత్యములన్నియు, స్నానముతోఁగూడ, పడకయందే జరుపఁగలుగుట పాశ్చాత్య వైద్యశాస్త్రము మనకు నేర్పినది. అట్టి శుచి ఈ వైష్ణవమందు అంతర్గతమైయున్నది. కాని మాతండ్రిగారు అంతపట్టు పట్టుట నాకు కేవలము అశ్చర్యముగ ఉండెడిది. దానికి నేను మెచ్చుకొనునాఁడను.

కాశరాత్రి వచ్చెను. మా పినతండ్రి అపుడు రాజకోటలో నుండెను. మా తండ్రి అపాయస్థితిలో ఉండెనని తెలిసి అతఁడు రాజకోటకు వచ్చెనని కొంచెము గుఱుతు. వారిరువురకును సోదరప్రేమ మెందు. మా పినతండ్రి పగలంతయు మా తండ్రిపడకకడనే కూర్చుండి, రాత్రి మమ్ములనందఱను నిద్రింపఁ బంపివేసి, ఆ పడక ప్రక్కనే పరుండియుండువాఁడు. ఇదియే కడరాత్రియని ఎవరికిని దెలియదు. ఎప్పుడును భయము మాత్ర ముండెడిది.

అది రాత్రి 10½-11గంటల సమయము. నేను కాళ్లు పట్టుచుంటిని. మా పినతండ్రి 'నీవు పోయి పరుండుము; నేనుఉండును' అనెను. నేను సంతసించి నూటిగా పడకటింటికి పోయితిని. నా భార్య, పాపము! గాఢనిద్రలో ఉండెను. నేనచ్చట నుండఁగా ఆమెయెటులు నిద్రపోగలను? నే నామెను లేపితిని. అయిదాఱు నిమిషములలో నాకరు తలుపు తట్టెను. నేను కంగారు పడితిని 'లెండు. నాయనకు చాల జబ్బుగా నున్నదని అతఁడనెను. వారికి చాలజబ్బుగా ఉన్నదని నాకు తెలియనే తెలియును; కాని ఆక్షణములో 'చాల జబ్బు' అనుదానికి.

ఆ త్మ క థ

నాకు విశేషార్థము గోచరించెను. నేను మంచముపైనుండి దుమికి, 'ఏమి జరిగినది? చెప్పు' నుంటిని. 'నాయన లేడు' అని అతఁ డనెను.

అంతయు అయిపోయినది. చేతులు కాలిన పిదప ఆకులు వెతుకు టెందుకు? నాకు పట్టరాని దుఃఖమును, సిగ్గును కలిగెను నేను మా తండ్రిగారి గదికి ఉండితిని. పశుప్రవృత్తి నన్ను అంధునిచేయుచున్నయె డల అంతిమక్షణములలో, మాతండ్రిగారి ప్రయాణవేదనలో, నేను పాలు గొనియుందునుకదా! అనుకొంటిని. నేను ఆయనకు కాళ్లు పట్టుచుండి యుందును, ఆయన నాచేతులలో పోయియుండును. కాని ఆభాగ్యము మా పినతండ్రికి లభించెను. మా పినతండ్రి అన్నగారియెడ పరమభక్తుఁడు. కావున ఆయనకే అంత్యసేవ చేయు సాభాగ్యము దక్కినను. మా తండ్రి గారు మరణము ఆసన్నమాయెనని తెలిసి, కలమును, కాకితమును పైగ చేసి తెప్పించి, 'సిద్ధముచేయుఁడు' అని వ్రాసెను! పిదప తనదండనున్న తాయెతును, మెడనున్న బంగారపు తులసి తావళమును తీసివైచెను. పిదప ఒక నిమిషముపైని ఆయన మరి లేడు.

నేను గత ప్రకరణమున సూచించిన అవమాన మిదియే. తండ్రి ప్రాణము పోవుచున్న పుడుగూడ తరుణిపై మోహము. నాకు ఇది నూ యని మచ్చు. నాకు తలదండ్రులయెడ భక్తి అపారమైనను, అందులకు నాసర్వస్వమును ధారపోయఁ గలిగినను, అది యింకను మిగుల కొఱవడి యున్నదని తేలినది. ఏలన, ఏసమయమున మెలఁకువతో ఉండవలయు నో ఆసమయమున నామనస్సు విషయసక్తమయియున్నది. కాన అది ఎన్నటికిని తుమింపరానిది. కావుననే నేను ఏకపత్నీవ్రత పాలకుఁడ నైనను కామాంధుఁడ నని అనుకొందును. దీనిని మారణము చేయుటకు

౯ నా పితృనిర్యాణము-నా మహావమానము

నాకు చాలకాలము పట్టెను. దానిని నేను ఎళము చేసికొనువఱును పలుగండములు దాటువలసినచ్చెను.

నాకు ఇరు తెఱఁగుల అవమానకరమైన ఈ ప్రకరణమును ముగింపక మునుపు నా భార్యకు కలిగిన నరమువంటి అబ్ధి మూఁడు నాలుగు నాళ్ల కంటె ఎక్కువ జీవింప లేదని నేను చెప్పుదును. అంతగాక ఇంకేమి కాఁగలదు! నా ఉదాహరణమును గమనించి వివాహితు లందఱు మేలు కందురుగాక!

మతములలో స్వల్పప్రవేశము

నేను ఆటు ఏడు ఏండ్లు మొదలుకొని పదునాఱవ యేడవఱకు విద్యావ్యాసంగము చేసితినీ గాని బడిలో మతవిషయము తక్కు మిగిలిన విషయము లెన్నియో చెప్పుకొంటిని. సులభముగా ఉపాధ్యాయులవలన మాకు లభింపఁదగిన విషయము గూడ లభింపలేదు. నా పరిసరములలో కొంత కొంతయుఁగా కొన్ని విషయములు గ్రహించుచుంటిని. 'మతము' అను ఈ పదమును వ్యాపకముగు అర్థమున ప్రయోగించుచున్నాను. మత మనఁగా ఆత్మసాక్షాత్కార మనిగాని, ఆత్మజ్ఞానమనిగాని నా అభిప్రాయము.

మాది వైష్ణవ సంప్రదాయము కావున నేను తఱచు విష్ణ్వలయమునకు వెళ్లవలసియుండెడిది. కాని పానియెడ నాకు శ్రద్ధకలుగ లేదు. దాని వైభవము నాకు అభిరుచియు కాలేదు. అచట కొంతదుర్మితయు జరుగునని విని దానియెడ ఉదాసీనుఁడ నైతిని. కావున కోవెలవలన నాకు అబ్బిన దేమియు లేదు.

అయితే, నాకు అచట ఏది అబ్బకపోయెనో అది మా కుటుంబమున పురాణదాసివలన అబ్బినది. ఆమె వాత్సల్యము నాకు ఇప్పుడును గుఱుతున్నది. భూతప్రేతాదుల ధీయము నాకు కలదని లోఁగడనే చెప్పితిని. రంభయని షేరు కల ఈనాదాది ఈభయము పోవుటకు రామనామము మందు అని చెప్పెను. నాకు ఆమె మందుమీఁద కంటె

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

ఆమెమీద ఎక్కువ నమ్మిక. కావున ఆలేత వయసున ధూతప్రేతభయ నాశనమునకు రామనామమును జపముచేయ మొదలిడితిని. ఇదయితే ఎన్నో నాళ్లు జరుగలేదు కాని, ఆలేత వయసున మనస్సులో పడిన బీజము సొల్లు కాలేదు. రామనామము నాకు నేడు అమోఘమగు ఓషధి అగుటకు కారణము నాడు ఆ రంభవృత్తిని వృత్తనమే.

సరిగా ఆ రోజులలో రామాయణమనిన అత్యధరము కల మా పెదతండ్రి కొడుకొకడు నా చిన్నన్నకును, నాకును రామరత్న స్త్రోత్రము నేర్పినట్లు చేసెను. మేము దానిని వల్లించి ప్రతిఉదయముననున్నానయిన పిదప పారాయణము చేయ నియమించుకొంటిమి. మేము పోరుబందరులో ఉన్నంతకాలము ఆ దీక్ష సరిగా జరిగినది; కాని రాజకోటకు వచ్చుసరికి శిథిలమయినది. దానియందు నాకు అంతగా నమ్మకము లేదు. రామరత్నను పారాయణము చేయుటకు హేతువులు రెండు: ఒకటి-నాకు మా అన్నగారియెడఁ గల ఆదరము, రెండు- నేను రామరత్నను స్ఫుటముగా ఉచ్చరింపఁగల నను గర్వము.

మాతండ్రి జబ్బులో కొంతకాలము పోరుబందరునందు ఉండెను. ఆయన అదట ప్రతి సాయంకాలము రామాయణము వినుచుండువాఁడు. ఆరామాయణపఠనము నాకు బాగుగా నెలకొనినది. చదువువాఁడు గొప్ప రామభక్తుఁడు. ఆయన పేరు లాధామహారాజు; బిల్వేశ్వరనివాసి. ఆయనకు కుష్ఠ ఉండెననియు, ఆయన మందులు మాఁచులు తినక బిల్వేశ్వరుని దేవాలయమున శివనిర్మాల్యమునందలి మారేడు పత్రాని కట్టి రామనామము నిత్యము పారాయణము చేయుచుండెడువాఁడనియు, తుదకు కుష్ఠ సంపూర్ణముగా కుదిరె ననియు వింటిని. అతని విశ్వాసముచే అతనిది వ్రజకాయ మాయెనని అనుకొనిరి. ఇది నిక్కము

ఆత్మకథ

కానచ్చును, కాకపోవచ్చును. ఎటులైనను మే మింకాక నమ్మితిమి. మరియు లాధామహారాజు రామాయణము చదువ మొదలిడిన నాటికి అతని శరీరముమీద ఒక మచ్చయైన లేదు. లాధామహారాజు స్వరము మధురము. అతడు *ద్విపదలు, †చాపదములును పాడి అర్థము చెప్పుచు పరవశుడై శ్రోతలను పరవశులను కావించుచుండెడు వాడు. నాకు ఆపుడు పదుమూడేండ్లు ఉండును; కాని ఆపురాణము వినినపుడు మై మఱచు చుండువాడ నని గుఱుతు. ఆరామాయణ శ్రవణమే నాకు రామాయణముపై ఆదరము కలిగించుటకు కారణము. భక్తిగ్రంథముల లో తులసీదాసు రామాయణము ఉద్ధృంభమని నేడు నే నెంచెదను.

ఇటు పిమ్మట కొన్నిమాసములకు మేము రాజకొటకు వచ్చితిమి. అచట రామాయణ కాలక్షేపము లేదుకాని ప్రతి ఏకాదశియు భాగవతకాలక్షేపము జరిగెడిది. అప్పుడప్పుడు నేను వినబోయితిని గాని పారాణికుడు శ్రోతలను పరవశులగావింప లేకపోయెడువాడు. భాగవతము భక్తి జనకమగు గ్రంథమని ఇపుడు ఎఱుంగుదును. నేను దానిని ఘూర్జరభాషలో తన్మయుడనై చదివితిని. నామూడు వారముల ఉపవాస దీక్షలో పండిత మననమోహన మాలవ్యులు మూలమునందలి కొన్నిఘట్టములు చదువగా వింటిని. మాలవ్యునంటి మహాభక్తునివలన చిన్నతనముననే దాని వినగల భాగ్యము నా కుండెనేని ఆవయసుననే దానిపై గాఢప్రీతి కలిగెడిదికదా! అని అనుకొంటిని. ఆ వయస్సున ఉత్పన్నములగు శుభాశుభ సంస్కారములు లోతుగా నేరుత్రొక్కుకొనును కావున ఆవయసున అటువంటి ఉత్తమగ్రంథములు ఎక్కువ వినజాలకపోతినే అని నాకు సర్వదా విచారము.

* దోహ † చాపాహ

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

అయినను నాకు రాజకోటలో సర్వమత సంప్రదాయములందు సమత్వము అనాయాసముగా ఏర్పడినది. హిందూమతముయొక్క ప్రతిసంప్రదాయమునెడను ఆవరభావము వదిలినది. ఏలయన, అచట మా తలిదండ్రులు రామాలయమునకును, శివాలయమునకును వెళ్లుచుండువారు. మమ్ములను తమతో తీసికొనిపోయెడివారు; లేక, మమ్ము పంపుచుండెడివారు. జైనధర్మాచార్యులు తఱుచు మానాయనగారికడకు వచ్చుచుండువారు. మేము జైనులము కాకున్నను, సిద్ధిద్రుమైనను, వారు మాయింట భుజించుచుండువారు. వారు మాతండ్రితో ధర్మ చర్చయు, వ్యవహారచర్చయుగూడ చేయుచుండువారు.

ఇంకేకాక, మాతండ్రికి మహమ్మదీయులలోను, పారసీకులలోను మిత్రులు కలరు. వారు తమతమ మతములగూర్చి తఱుచు మాటలాడుచుండువారు. మాతండ్రియు గౌరవముతోడను, శ్రద్ధతోడను ఆలకించుచుండువాడు. నేను వారికి 'నర్సు'గా ఉండుటచే తఱుచు వారి సంభాషణము విన వీలయ్యెడిది. ఈవిషయములన్నియు కలిసి అన్ని సంప్రదాయములందును సమత్వమును కలిగించుటకు సాయపడెను.

అపు డొక క్రైస్తవమతము మాత్రమే మిగిలినది. దానియెడ నాకు ఒక విధమైన అరుచి పుట్టెను. ఆరోజులలో క్రైస్తవమతబోధకులు హైస్కూలు దాపున ఒకమూల నిలువబడి హిందువులను, వారి దైవములను నిందించుచు ఉపన్యసించుచుండువారు. అందులకు నాకు సహనము లేకుండెడిది. వారిని వినుటకు నేను ఒక్కమాత్రే అచట నిలిచియుండును కాని దానితో మరి పనిలేకపోయినది. ఆసమయముననే సుప్రసిద్ధుడగు ఒకహిందువు మతమునగలిసెనని వింటిని. అపు డతడు గోమాంసము తినక తప్పకపోయె ననియు, సారా త్రానకతప్పకపోయె

ఆ త్మ క థ

ననియు, వేషమునుగూడ మార్చక తప్పక పోయెననియు, పిదప అతఁడు హాటుతో మాడ సర్వము పాశ్చాత్యవేషముతో సంచరించుచుండె ననియు ఊరను నాడును మ్రోగిపోయెను. ఈమాట వినగా నాకు వ్యభ కలిగెను. గోమాంసము తినుట, సారా త్రావుట, వేషము మార్చుట, వీనిని విధించు మతము మత మనిపించుకొన దని తలచితిని. ఈక్రొత్త క్రైస్తవుఁడు అప్పటికప్పుడే తనపెద్దల మతమును, వారి ఆచారములను, వారి దేశమును నిందింప మొదలిడె ననియు వింటిని. ఇవి అన్నియు క్రైస్తవమతముపట్ల అరుచి పుట్టించెను.

ఈరీతిగా నాకు ఇతరమతములందు సమభావము కలిగె నన్నంత మాత్రమున నాకు ఈశ్వరునియందు గాఢమగు శ్రద్ధ ఉండె నన్నమాట కాదు. ఈసమయమున నాకు మాతండ్రిగారి గ్రంథసంచయమున ఉన్న మనుస్మృతి చూడ సాగెను. అందలి సృష్టి మొదలగు విషయములు నాకు ఎక్కువగా శ్రద్ధ కలిగింపకపోవు టటుండ, కొంచెము నాస్తి కత కలిగించెను.

అప్పుడచట మాపితృవ్యపుత్రుఁడు కలఁడు. అతఁడు గొప్ప మేధావి అని నాతలఁపు. అతనికి నాసందియము లేఱిగించితిని గాని ఆయన వానిని పోగొట్టలేదు. ‘నీవు పెద్దవాడ వై నపుడు నీయంతట నీకే తెలియఁగలవు. నీవేమి? నీయీడునకు ఈప్రశ్న లేమి? ఇవి నీయీడు నకు తగవు’ అని యీమాటలతో నన్ను పంపివేసెను. నేను ఊరకుంటిని గాని మనసులో తృప్తి లేదు. మనుస్మృతిలోని భిక్షాభిక్ష్యప్రక రణము మొదలై నవి లోకాచారమునకు విరుద్ధముగా ఉన్నటులు కాని పించెను. దీనికిఁగూడ ఆయన అదియే సమాధానము చెప్పెను. తెలి

౧౦ మతములలో స్వల్పప్రవేశము

వియు, విద్యయు బాగుగా అభివృద్ధి చెందినపిదప నేను బాగుగా తెలిసికొనఁగల నని నాలో నే ననుకొంటిని.

అప్పుడు మనుస్మృతి అహింసను బోధింపలేదు. నేను నామాంస భోజనకథను పైన చెప్పియుంటిని. మనుస్మృతి ఆ మాంసభోజనము పక్షమే అని తోచినది.

పాములు, నల్లులు మొదలయినవానిఁ జంపుటకూడ నీతివిహితమే అని అనుకొంటిని. ఆసమయమున అదియొక విధి యనుకొని నల్లులు మొదలగు వానిని చంపియున్నటులు గుఱుతు.

కాని ఒకవిషయము నాలో వేరుతన్నుకొనెను. అది యేదనఁగా, 'సృష్టికి నీతి మూలము, నీతికి సత్యము మూలాధారము' అనునది. కావున నాకు సత్యమే కావలసినది. దైనందినము సత్యముయొక్క మహిమ నాదృష్టిలో పెరుఁగుచున్నది; మరియు దానినిగుఱించి నాయొనర్చిన లక్షణమును విస్తారమగుదునే యున్నది.

మరియు ఒకగుజరాతీ నీతిపద్యమును నాహృదయమున అంకితమై పోయెను. అందలి 'అపకారికి ఉపకారము చేయుట' అనునది నాకు జీవనసూత్ర మాయెను. నేను అనేక ప్రయోగములు కూడ చేసి చూచితి ననిన నాకు దానిపై నెంతగుఱియో తెలియఁగలదు. ఇచట అచమత్కారములగు పద్యముల నుదాహరింతును.

నీ. జలమును నీ కియఁగలవాని కెందేని నొసఁగుమీ కడుపార నోగిరంబు వందనంబును జేయునానికిఁ జేయుమీ భక్తిమై సాష్టాంగవందనంబు దమ్మిడి నీ కిచ్చుధన్యాత్మునకు మాఱుగా నిమ్ము మేల్నిబంగారుకాసు కష్టంబులందు నక్కఱవచ్చువానికి నిమ్ము నీనెమ్మేనినేని కోసి

ఆత్మకథ

ఒకటి యొసంగినఁ బదిచెట్టు లొసంగవలయు
 చెట్టు చేసిన మేలును జేయవలయు
 ప్రాంతకాలము నాటి యీ చేత లెల్ల
 అనుభూర్విగ సత్యరహస్య మరయ. *

* పాణి ఆపన పాయ, బలుం భోజన తో దీజి,
 ఆప నహావే శిశ, దంజవర కోదే కీజి;
 ఆపణ ఘన దామ, శామ మహిళానో నుఁ కరీప,
 ఆప ఉగారే ప్రాణ, రే తణా దుఖ మాం మరీప;
 గుణ శేదే తో గుణదళ గణో, మన వాదా కర్త కరీ,
 అవగుణ శేదే జే గుణకరీ, రే జగమాం జీర్ణో సహి.

సీమకు వ్రయాణ సన్నాహము

నేను గూఢ సంవత్సరమున మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్ష ఇచ్చితిని.

అప్పుడు అహమదాబాదు, బొంబాయియు పరీక్షాకేంద్రములు. దేశము దరిద్రమగుటచే కారీయావాడువిద్యార్థులు దాపున ఉన్నట్టియు, కొద్దిఖర్చుతో సరిపోవునట్టియు, అహమదాబాదు కేంద్రమునకే పోవ నభిలషింతురు. మా కుటుంబముయొక్క ఆర్థికస్థితికూడ అంతంతమాత్రముగా నుండుటచే నేనును ఆకేంద్రమునకే పోవలసివచ్చెను. రాజకోట నండి అహమదాబాదునకు ఒంటరిగ పయనించుట నాకనియే మొదలు.

మెట్రిక్యులేషను అయిన పిదప కాలేజీలో నడుపుమని మా పెద్దలు ప్రోత్సహించిరి. భావనగరమునను, బొంబాయిలోను కాలేజీలు కలవు. భావనగరమున ఖర్చు తగ్గును గాన అచటి శ్యామలదాసు కాలేజీలో జేరితిని. చేరితింగాని అక్కడ అంతయు అడవిగొడవ. ఉపాధ్యాయులు చెప్పనది నాకు తెలియలేదు. అది వారిలోటు కాదు. ఇంతియకాక అచటి అధ్యాపకులకు పెద్దపేరు. కాని నేను కనరుగాయను. మొదటి ఆఱునెలలు ముగియఁగనే ఇంటికి వెళ్లితిని.

‘మావుజీ దవే’ అనువారు మా కుటుంబమునకు పురాణ మిత్రము. మాకు మంచి చెడుగులు చెప్పువారు. బ్రాహ్మణులు; విద్వాంసులు; వ్యవహారకుశలురు. మా శండ్రిగారు గతించిన పిదపఁగూడ మా కుటుంబ కష్టముఖములను ఆరయుచెందెడివారు. నా సెలవుదినములలో వారు

ఆత్మకథ

మాయంటికి వచ్చిరి. ఆయన మా అమ్మగారితోను, పెద్ద అన్నగారితోను సంభాషించుచు నా చదువునుగూర్చి ముచ్చటించిరి. నేను శ్యామలదాసు కాలేజీలో చదువుచుంటినని తెలిసికొని, “ఇప్పుడు కాలము తాముమాటయినది. తగినవిద్య లేక మీలో నెవరును మీ తండ్రిగారి హోదా సొంద నాశింపజాలరు. ఈ కుశ్రవాఁ డింకను చదువుకొనుచు ఉండుటవలన ఇతఁడు ఆ హోదాను నిలుపుకొనునట్లు చూడవలెను. ఇతఁ డింకను బి. ఏ. ప్యాసు అగుటకు నాలుగై దేండ్లు పట్టును. అంతవఱకు తింటాలు పడినను నెలకు ఏబది అటువది రూపాయలు సంపాదించఁగలుగునే కాని దివాను కాలేదు. ఇతఁడు నా కుమారునివలె లాయరు అగుటకు ఇంకను చాల కాలము పట్టును. నాఁటికి దివానుగిరికి ప్రయత్నించు లాయరులు పలువురు ఉందురు. మీ రితనిని ఇంగ్లాండు పంపుట శ్రేయముని నా అభిప్రాయము. బారిష్టరగుట చులకన అరి నా కొడుకు కేవలరాము చెప్పను. మూడేండ్లకు తిరిగి రావచ్చును. న్యాయమును నాలుగైదు వేలకు మించదు. ఇంగ్లాండునుండి బారిష్టరై తిరిగివచ్చిన ఆక్రొత్తయాతఁ డెంత దర్జాగా ఉన్నాడో చూడుఁడు! అతఁడు అడిగినఁ జాలు, దివానుగిరి యిత్తురు. ఈ సంవత్సరమే మోహనదాసును ఇంగ్లాండు పంపుట నాకు మిగుల అభిమతము. కేవలరామునకు ఇంగ్లాండులో పలువురు మిత్రులున్నారు. అతఁడు వారికి పరిచయ పత్రములను ఈఁగలఁడు. కావున ఇతనికి ఇంచుకయు కష్టము కలుగదు” అని జోషీజీ (మేము మావుజీదవేగారిని ఇటులు పిలుచు వాడుక) నావంక తిరిగి తన సలహాను అంగీకరించినటులే తలఁచి—“నీవు ఇక్కడ చదువుటకంటె ఇంగ్లాండులో చదువుకొనుటకు అభిలషింపవా?” అని అడిగెను. నాకు దీనికంటె సంతోషజనకమైనది నే తొండు లేదు. నేను కాలేజీ కఠినవిద్యచే విసిగితిని. కావున ఈమాట

వినఁగనే ఎగిరిపడి, 'నన్ను ఎంతవడిగా పంపిన అంతమే'లని అంటిని. పరీక్షలు వడిగా ప్యాసగుట సులభము కాదు. కావున 'అయ్యా! నన్ను వైద్యమునకు పంపకూడదా?' అని అడిగితిని.

మా అన్న నా మాటకు అడ్డమువచ్చి—“నాన్నకు వైద్యమునైన ఇష్టములేదు. 'మనము వైష్ణవులము. మనకు పీనుఁగులను కోయుట పాడిగాదు' అని నారు చెప్పుట నిన్ను ఉద్దేశించియే. నీవు వకీలు నగుట నారి కభీమతము” అనెను.

జోషీజీయు మా అన్న గారి పాటనే మరల ఇటులు పాడిరి: “నేను మీతండ్రివలె వైద్యవృత్తిని ద్వేషింపను. శాస్త్రుని షేఢమును నాకు కానరాదు. కాని నీవు వైద్యము ప్యాసు అయినను 'దివాను' కాలేవు. నీవు దివాను కానలయును. చేతనయినచో అంతకంటె గొప్పవాడవు కావలెను. అటులయిననే మీ యీ గొప్పకుటుంబమును కాపాడఁ గలవు. కాలము వడిగా మార్పు పొందుచున్నది. దినములు గడచినకొలది కష్టము పెరుఁగుచున్నది. కావున బారిష్టరులకు తెలివిగల పని” అని యిటులు చెప్పి, మా అమ్మగారితో “ఇక నాకు సెల విండు. నేను చెప్పినది కొంచెము ఆలోచింపుఁడు. మరల నేను తిరిగి వచ్చునరికి ఇంట్లాండు ప్రయాణము సిద్ధ మగు ననుకొందును. నేనును చేయఁగలిగిన సాయ మున్నచో చేసెదను” అనెను.

జోషీజీ వెళ్లిపోయెను. నేను సాధములు కట్ట మొదలిడితిని.

మా పెద్ద అన్నగారు ఆలోచనాసముద్రమున నిమగ్నులైరి. నన్ను ఇంట్లాండు పంపుటకు ఇంత ద్రవ్య మేడ? మరియు నావంటి పిన్నవానిని ఒంటరిగా సముద్రముల కావలికి పంపఁదగునా?

ఆత్మకథ

మా అమ్మగారును చింతలో పడిరి. ఆమెకు నన్నెడఁబాయుట అనిష్టము. కాని నన్ను మానిపించుటకు ఇటు లొక యెత్తు ఎత్తెను: “వీరి పితండ్రిగారు ఉన్నారకదా కుటుంబక్షేపము! మొదట వారితో ఆలోచింప వలయును. వారికి అంగీకారము అయ్యెనేని పిదప ఆలోచింతము.” అని.

మా అన్నగారికి మరియొక ఆలోచన కలిగెను. ‘పోరుబందరుపై మనకు కొంతహక్కు ఉన్నది. అచట రేలీగార్లు వ్యవహారాధికారులు. వారికి మన కుటుంబమున గౌరవము. మరియు పితండ్రిపై ఆయనకు విశేషాభిమానము. నీవిద్యావ్యయమునకు సంస్థానము వారు కొంత సాయము చేయునటులు వారు తోడుపడవచ్చును’ అని మా యన్న నాతో ననెను.

నాకు ఈ మాటలు బాగుగా ఉండెను. పోరుబందరునకు పోన మాట కట్టితిని. ఆరోజులలో రైళ్లు లేవు. విదు దినములు ఎడ్లబండిమీఁద ప్రయాణము. నేను పిటికివాడనని చెప్పనే చెప్పితిని. కాని ఆ సమయమున ఇంగ్లాండునకు పోవురు మను ఆవేశముమందు నా పిటికితనము పటాపంచ లాయెను. ధోరాజీ యిట ఎడ్లబండిలో పోయితిని. ఒంటె బండ్లకంటె ఒకనాఁడు ముందు పోవునని అటనుండి ఒంటెమీఁద పోయితిని. ఇదియే నాకు తొలిసారి ఒంటెపై పోవుట.

నేను పోరుబందరును చేరి మా పితండ్రికి సాష్టాంగ నమస్కారములు చేసి అంతయు చెప్పితిని. వారు ఆలోచించి ఇట్లనిరి: “స్వగృహమును రక్షించుకొనుచు ఇంగ్లాండునం దుండుట శక్యమని నాకు తోఁపదు. నేను వినిన విషయములబట్టి నాకు సందేహమే కలుగుచున్నది. నా చూచుచున్న ఈబారిష్టరులకును, తెల్లవారికిని భేదము

కానిసింపదు. వారికి ఆహారమునెడ విధినిషేధములు లేవు. చుట్ట లేక వారి నోరు ఎప్పుడును ఊరకుండదు. లజ్జ లేక వారు ఇంగ్లీషువారి ఉడుపులు ధరింతురు. ఇటు లుండుట మన కుటుంబసంప్రదాయము కాదు. నేను కొలదిలో తీర్థయాత్రకు పోవుచుంటిని. ఇక ఎన్నాళ్లో బ్రతుకును. కాటికి కాళ్లు చాచుకొని సముద్రయానమును ఎట్లు సమ్మతించ సాహసించును? కాని నేను సీదారి కడ్డురాను. ఈక్షయమైన నిక్కముగా కావలసినది మీ అమ్మగారి అనుమతి. ఆమె అంగీకరించునేని, ఊ, పరుగు! నేను అడ్డురానని ఆమెతో చెప్పు. నేనును ఆశీర్వదించి పంపుదును.”

‘నాకు కానలసినదియు అంతే. మా అమ్మగారి అనుమతిని పుచ్చుకొన యత్నించును కాని మీరు లేలీగారికి సిఫారసు చేయరా’ అని నేను అడిగితిని.

‘నే నెట్లు చేయఁగలను? అయితే అతఁడు మంచివాఁడు. నీవు ఉత్తరమువ్రాసికొనుము. మన కుటుంబమునుగూర్చి వారికి తెల్పుచో అతఁడు తప్పక మాటాడ నవకాశ మిచ్చును. మరియు సాయముకూడ. చేయవచ్చును’ అనిరి.

మా పిన్నయన నాకు కాసంత సిఫారసుముక్క వీల వ్రాసి యాయలేదో నేను చెప్పఁజాలను. నిషిద్ధమని వారి అభిప్రాయములో ఉన్న ఈనా విదేశ గమనమునకు తాము ప్రత్యక్షముగా సాయపడుటకు వెనుదీసిరిని నాకు కొంచెముగా గుఱుతు.

లేలీగారికి ముందు ఒకజాబు వ్రాసి వారి యనుమతిని గొని వారిని దర్శింపఁబోయితిని. మేడమెట్లు ఎక్కుచు ఆయన నన్ను చూచి, ‘బి. ఏ. ప్యాసు కమ్మ! పిదప ననుఁ జూడ రమ్మ! నీకు ఇప్పుడు ఏమియు సాయ

ఆత్మకథ

ము చేయబడదు' అని రెండుమాటలు చెప్పి పైకి వెళ్లి పోయిరి. నేను దొరగారిని మాచుటకు చాల తయారుచేసికొంటిని. నేను మెలకువతో కొన్ని నాక్యములు వల్లించికొనిపోయితిని. నంగి నంగి రెండుచేతుల తో సలాముచేసితిని. కాని అవి యన్నియు ఉప్పునకుగూడ కా లేదు.

పిదప నా భార్యనగలపై దృష్టి పోయెను. మాఅన్నగారి యెడ నాకు పరమవిశ్వాసము కలదు. ఆయన ఉదారత నిస్సీమము. ఆయనకు నాపై పుత్రవాత్సల్యము.

నేను పోరుబందరును విడిచి రాజకోటకు వచ్చి జరిగినదంతయు చెప్పితిని. నేను జోషీజీతో ఆలోచించితిని. అక్కఱయగుచో అప్పు చేసియేని ఇంట్లాండు వెళ్లుమని ఆయన సలహా యిచ్చెను. నా భార్య నగకట్టు రెండుమూడు వేలు చేయుననియు, దానిని అమ్మి ఇంట్లాండు నకు పోదుననియు అంటిని. ఎటులేని ద్రవ్యమును సమహర్తునని మా అన్న నాగ్దానము చేసెను.

కాని మా అమ్మకు ఇంకను ఇష్టము లేదు. ఆమె నలుగులు ఏఱదొడఁగెను. ఇంట్లాండులో యువకులు చెడిపోదురని ఆమె కైవరో చెప్పిరి. మరియొకఁడు గోమాంసము తిందురని, ఇంకొకఁడు కల్లులేనిది బ్రతుకనేలేరని చెప్పిరి. 'ఇది యంతయు నేమి?' అని ఆమె ప్రశ్నించెను.

నే నంటిని— 'నన్ను నమ్మవా? నేను నీకడ బొంకను. నేను ఇవి యేమియు ముట్టనని ఒట్టుపెట్టుకొందును. మరియు అటువంటి అపాయ మేదేని ఉన్నయెడల జోషీజీ నన్ను వెళ్లు మనునా? '

'నాకు నీపై నమ్మక ఉన్నది కాని అంతమార దేశమున ఉన్నచో ఎటులు నమ్ముట? నా కేమియు తోచుటలేదు. బేసరశీస్వామిని అడిగి చూతును' అని ఆమె యనెను.

బేచరజేస్వామి అసలు మోడ్వై శృంగుడు. పిదప జైన సాధువు అయెను. ఆయనయు జోషీజీవలెనే మామటుంబమునకు మేలు కోరు వాడు. ఆయన నా పక్షమునకు వచ్చి, 'ఇతనినుండి మూడు వాగ్దానములు పుచ్చుకొని ఇంగ్లాండునకు పంపవచ్చును' అని చెప్పి, 'మద్యమును మాంసమును, మహిళను ముట్ట'నని నాచే ప్రమాణము చేయించిరి. ఇది జరిగినపిదప మా అమ్మ అంగీకరించెను.

హైస్కూలునందు నన్ను వీడుకొలుపుటకు సమ్మేళనము జరిగెను. రాజకోటలోని ఒకపిన్నవాడు ఇంగ్లాండు పోవుట ఒక అసాధారణ విషయము. నేను నా కృతజ్ఞత తెలుపుచు కొన్నిమాటలు వ్రాసితిని. కాని వానిని చదువ నాపని అట్టిపై నది. నాడు వానిని జదువ నాతల తిరిగినది. నామేను వడకినది. ఇది నాకు గుఱుతు.

పెద్దల దీవెనలతో బొంబాయికి పయనమైతిని. బొంబాయికి ఇదియే నా ప్రథమ ప్రయాణము. మాయన్న నన్ను అనుగమించెను. కాని ఇట్లు అలుకగనే పండువా? బొంబాయిలో కొన్ని గండములు గడవవలసియుండెను.

జాతి బహిష్కారము

హా అమ్మ ఆజ్ఞను, ఆశీర్వాదమును బడసి పనులబాపను, భార్యను విడిచి అధికోత్సాహముతో బొంబాయికి బయలుదేరితిని. జూన్ జూలై నెలలలో భారత సముద్రము (Indian Ocean) చాల ఒడుదుడుకుగా నుండును. 'మీ తమ్మునికి సముద్రయానము ఇదియే మొదలు గాన ననంబరువెఱుగును వెళ్లుట మంచిది కాదు; మొన్న నీనడుమనే తుపాను చే ఒక స్త్రీ మరుహడ మునిగిపోయినది' అని కొందఱు మిత్రులు బొంబాయిలో మా అన్నకు చెప్పిరి. కావున నెంటునే వెళ్లుటకు మా అన్న అంగీకరింపలేదు. అచట ఒక మిత్రునియింట నాకు బస వీర్పఱచి మా అన్న రాజకోటకు మరలి తన యువోగమునఁ జేరెను. నాకుఁ గానలసిన ప్రయాణ వ్యయమును మా బావదగ్గఱనిచ్చి నా కిమ్మనియు, వలసిన సాయమునంతయు చేయుఁడని తనమిత్రులతోడను చెప్పి పోయెను.

బొంబాయిలో నాకు ప్రాద్దు పోయెడిది కాదు రేయుంబవలు నీమ ప్రయాణపు కలనరింతలే.

ఇంతలో మా కులమువారిలో నా సముద్రయానమునుగూర్చి ఆందోళనము సాగెను. అంతవఱకు మా వర్గమువారైన మోక్షబనియాలు ఎవరును నీమ త్రొక్కలేదు. నేను నీమకు పోదలఁచితిఁ గాన నన్ను వెలివేయ నలయునని కులమున కొందఱు ఆవేశము కలిగెను. అందులకు ఒకసభ జరిగెను. కులస్తులు చాలమంది వచ్చిరి. నన్ను పిలువనంపిరి. నాకు

అంత సాహసము ఎటులు నచ్చెనో నాకే తెలియదు; నే నాసభకు నిర్భయముగా వెళ్లితిని. ఆ కులపు పెద్దయగు నేటునకును, మాతండ్రి కిని నెయ్యము కలదు. మరియు ఆయన మాకు దూరబంధువు.

‘కులధర్మమునుబట్టి నీవు నీకు కేగుట పాడిగాదు. సమద్ర యానము మనకు నిషేధము. మరియు అచట ధర్మపాలనము చేయుట అశక్యమనియు వింటిమి. అచట దొగలతో కలిసితినుట, త్రావుట తప్పని సరి’ అని నేటు నాతో అనెను.

నేనిటులు బదులు పల్కితిని:—‘నీకును వెళ్లుట ఎంతమాత్రము ధర్మేతరము కాదు. నే నచటికి విద్యకొఱకే పోవుచున్నాను. తాము వేనికి భయపడుచున్నారో నానిని తాడనని మా అమ్మచెంత శపథము చేసితిని. అది నన్ను కాపాడఁగలదు’.

‘నీ వక్కడికి వెళ్లిన పిదప ధర్మమెంతయు సాగకుండుట నిష్కలము. మీతండ్రిగారికిని, నాకును ఎట్టిచెలిమి కలదో నీ వెఱుఁగుదువు గాన నామాట నీవు వినవలెను’ అని నేటు పల్కెను.

‘అయ్యో, నే నాచెలిమి నెఱుఁగుదును. మీరు నాతండ్రివంటి వారే కాని నీకును వెళ్లవలె ననునానిశ్చయమును మార్చుకొనఁజాలను. వేఱుఁజూపాయము లేదు. మా తండ్రిగారికి మిత్రుఁడును, సలహా చెప్పు వాడుఁడు, విద్వాంసుఁడును అగు ఒక బ్రాహ్మణుఁడు కలఁడు; ఆయనకు నీకును వెళ్లుటయం దేమియు దోషము కానరాలేదు. మా అమ్మగారును, అన్నగారును అంగీకరించిరి’ అని నే నంటిని.

‘కులమువారి ఆజ్ఞను నీవు మన్నింపవా?’

‘నాకు వేఱుదారి లేదు. కులమువారు దీనిలో కల్పించుకొనఁ గూడ దనియే నా తలఁపు’.

ఆత్మకథ

ఈ ప్రత్యుత్తరముతో నేటునకు ఆగ్రహము కలిగి నాలుగు చీవాట్లు వేసినాడు. నేను నిబ్బరముగా మార్చుంటిని.

‘నేడు ఇతనిని వెలివేసితిని. వీనికి సాయముచేయువారికిని, వీనిని సాగనంపుటకు స్త్రీ మరు రేవునకు పోవువారికిఁగూడ ఒక్కరూపాయి పావలా జరిమానా వేసితిని’ [సాలగ్రామదానము] అని నేటు ఆజ్ఞాపించెను.

నేను ఇసుమంతయు చలింపలేదు. నేటుకడ సెలవు గైకొని వెడలినచ్చితిని. మా అన్నకు ఈవిషయము తెలిసినచో వెనుకకు పీఠు నేమో అని అనుకొంటిని గాని ఆయన ‘ఫలమువారు వెలివేసినను భయపడవలదు; నీవు నీమకు వెళ్లుట మానవలదు.’ అని వ్రాయుట పరమ భాగ్యము.

ఇది జరిగిన పిమ్మట నాకు తొందర ఎక్కువ ఆయెను. వీరం దలును మా అన్నగారికి ఎక్కువ ఒత్తిడి కలిగించినచో వారి అభిప్రాయము ఎక్కడ మాటునో యని నేను తొట్టుపడుచుండఁగా, జూన ఘడు నకిలు ఒకఁడు ఇంగ్లండునకు బారిష్టరు పరీక్షకుఁగాను సెప్టెంబరు నాలుగవ తేదీని బయలుదేలు ఓడపై పోవుచున్నాడని వార్త వచ్చెను. నే నావార్త మా అన్నగారి మిత్రులకు ఎఱిగించితిని. ఇట్టి సహవాసము పోఁగొట్టుకొనఁ గూడదని వారును అంగీకరించిరి. ఇంక అవకాశము ఎంతయో లేదు. మా అన్నకు తంతి నీయఁగా ఆయనయు అంగీకరించెను. మా బావను పైక మమ్మని అడిగితిని. అతఁడు నేటు ఆజ్ఞాప్రస్తావించి, ‘నన్ను వెలివేసెదరు గాన ఈయఁజాల’ననెను. పిదప నేను మా కుంటుబమునకు మిత్రులగు ఒకరి యింటికి వెళ్లి, నా పయనమునకు ఆవశ్యకమగు సామ్యును బమలిచ్చి మా అన్న వద్ద నసూలుచేసికొనుండని

కోరితిని. ఆయన నాకోరిక నెఱవేర్చుటయ కాక నన్ను చాల ప్రోత్సహించెను. వారి కెంతయు కృతజ్ఞత తెలుపుకొంటిని. వారు ఇచ్చినడబ్బును పుచ్చుకొని వెంటనే టిక్కెట్టు కొంటిని. నే నిక ప్రయాణమునకు సరంజామా సిద్ధముచేసికొనవలెను. అనుభవశాలియగు ఒక మిత్రుడు బట్టలు మున్నగు వానిని తయారుచేయించెను. అవి చాల వింతగా నుండెను. అందు కొన్ని నాకు బాగున్నవి; కొన్ని బాగులేవు. ఇట్లెవల నేను తాల్చుటకు అంగీకరించు నెక్కడై ఆనాడు వీవగించుకొంటిని. పొట్టి చొక్కా (జ్యాకెట్టు) తొడుగుకొనుట నాకు సిగ్గాయెను. ఇంగ్లాండునకు పోవు ఉత్కృటమగు ఇచ్చమందు ఈ అనిచ్చకు ఆట్టై తావు లేదు. ఇక పయనమున కావలసిన తినుబండము నాకడ నిండుగాఁ గలదు. జనఘడ్ వీకీలు త్రవ్వంబకరాయి మజముదారుగారి గది (కేబిను) లోనే నా మిత్రులు నాకొక శయ్యను (బెర్దు) పుచ్చుకొనిరి; మఱియు వారితో నాకు పరిచయము గలిగించిరి. ఆయన వయసు వాడు; జ్ఞానము, లోకానుభవము కలవాడు. నేను ఇంకను లోకానుభవము లేని పదునెనిమిదేండ్ల కసరుగాయను. మజముదారుగారు 'ఇతని గుఱించి మీరు భవపడవల' దని చెప్పిరి.

ఇటులు నేను ౧౮౮౮ సం. ౪వ సెప్టెంబరునాడు బొంబాయి నుండి బయలుదేరితిని.

తదకు నీమ

నాకు సముద్రయానము వలన తఱచు అందఱకు వచ్చు వాంతి మొదలగు వ్యాధి రానేలేదు. కాని దినములు గడచిన కొలది ఆరాటముగా నుండెను. కొట్టు పెత్తనగానితో మాటలాడుటకుఁగూడ నాకు కొంప. నాకు ఇంగ్లీషు మాటలాడుట ఎప్పుడును ఆలవాటు లేదు. రెండవ నెలూనులో ఒక్క మజముదారుగారు తక్కితక్కినవారందఱు ఆంగ్లేయులే. వారితో నేను మాటలాడఁజాలకుంటిని. వారు నాతో మాటలాడ తటస్థించినపుడు వారి ఉద్దేశము తెలియనది కాదు. తెలిసినపుడును బదులుచెప్పఁజాలకుంటిని. నేను పైకి తెలియఁజెప్పుటకు ముందు ప్రతివాక్యమును లోపల కూడఁబలికికొనవలసి వచ్చెడిది. భోజనసమయములందు కత్తులను, ముల్లుగరి టెలను వాడుట నేనెఱుఁగను; మఱియు చేసినపదార్థములలో మాంసములేని పదార్థ మేదో అడుగుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. అందువలన నే నెన్నఁడును భోజనశాలలో పదిమందితో కలిసి భుజింప లేదు. ఎప్పుడును నా గదిలోనే భుజించుచుంటిని. భోజ్యము లన్ననో, ముఖ్యముగా నేను తెచ్చుకొన్న చిలుదిండ్లును, పండ్లును. మజముదారుగారికి ఇట్టి బాధ లేదు. ఆయన అందఱలోను కలిసిపోఁగలఁడు. ఆయన అందఱతోను కలిసి మెలిసి స్త్రీమరు పైతఱ్ఱున సంచరించుచుండఁగా, నేను పగలు నా గదిలో దాఁగియుండి, సాయంకాలమున కొలదిమంది ఉన్నపుడే పైకిఁ బోవ సాహసించుచుండువాడను. మజముదారుగారు నీవును

పాటసారు లందఱతో కలిసిమెలిసి యుండుమనియు, బిడియపడక మాటాడుమనియు ఎల్లపుడు చెప్పుచుండెను. మరియు లాయరులు నోరు కలవారుగ ఉండవలయునని తన అనుభవములు కొన్ని చెప్పెను. మరియు అవకాశము చిక్కినపుడెల్ల ఇంగ్లీషు మాటలాడుమనియు, తప్పులకు లెక్క గొనవలదనియు, పరభాషలో తప్పులు రాక మానవనియు వారు బోధించిరి. కాని ఏదియు నా జంఘను తీర్చలేదు.

ఒక ఆంగ్లేయుఁడు దయతో నన్ను మాటలలోనికి దింపెను. ఆతఁడు నా కంటె పెద్ద. నీవు నీమి తింటివి? నీ కేమిపని? నీ వెక్కడికి వెళ్లుచుంటివి? నీ కీ మోపాట మేమిటి?—ఈరీతిగా ప్రశ్నించెను. ఆయన నన్ను అందఱతో పాటు పంక్తికి రమ్మనియు సలహా ఇచ్చెను. నా మాంసత్యాగదీక్షకు నవ్వి, మిత్రుని విధమున, మేము ఎట్ట సముద్రము (Red Sea) లో ఉండఁగా, ఇటులు చెప్పెను—‘బిస్కె సముద్రమును చేరనంతవఱకు నీ వనుకొన్నటు లుండును గాని ఫీమ్మట నీ నియమమును మార్చుకొనవలసి యుండును. మాంసము తిననియెడల బ్రతుకజాలనంత చలి ఇంగ్లండులో ఉండును.’

‘అదట మాంసము వర్జించియు బ్రదుకవచ్చునని జనులు చెప్పఁగా వింటినే’ అని నే నంటిని.

‘అది వట్టి కల్ల. నా యెఱుకలో అట్టివా రెవరును లేరు. ఒకటి చూడు: నేను సారా త్రౌవుచున్నను నిన్ను త్రౌవు మంటినా? కాని మాంసము తినితీరవలెను. తినకున్న బ్రదుకజాలవు.’

‘మీ ఉపదేశమునకు వందనములు కాని నేను మాంసము ముట్టనని నూ అమ్మగారికడ యథావిధిగ ప్రమాణముచేసితిని కావున తినఁజాలను. అది లేకుండ జరుగదేని ఇంటికి తిరిగి వెళ్లుటయే మేలని తలఁచును.’

ఆత్మకథ

మేము బిస్కెసముద్రమునఁ జొరఁబడితిమి కాని మద్యమాంసముల అక్కఱ కానరాలేదు. మాంసము ముట్టలేదని ఉల్లాసులు (సర్టిఫికేటులు) పుచ్చుకొమ్మని ఇంటికడ చెప్పిరి. కావున నే నా ఆంగ్ల మిత్రుని ఒక సర్టిఫికేట్టు ఇమ్మని కోరితిని. అతఁడు సంతోషముతో ఇచ్చెను. నేను దానిని కొంతకాలము ముల్లెనలె దాచుకొంటిని. మాంసభోజులు కూడ మాంసభోజులు కానియటులు సర్టిఫికేటులను సంపాదించుచుండుట చూచినపిమ్మట నాకు దానిపై మోజు తగ్గెను. నా మాటను నమ్మనిచో సర్టిఫికేటు సంపాదించుకొని మాత్రము లాభ మేమి?

ఎట్లో ప్రయాణము ముగిసి మేము సౌతాంప్టన్ చేరితిమి. అది శనివారమని అనుకొందును. నా మిత్రులు తెల్ల ఉన్నిసూటు (లూగు, కోటు, వేస్టుకోటు) తయారు చేయించి యిచ్చిరి. ఓడలో నల్ల సూట్ ధరించితిని. రేవులో దిగినపుడు సూటు బాగుగా ఉండునని దాని తాల్చితిని. అవి సెప్టెంబరు తుది దినములు. అచట నున్న వారిలో నేను గాక మరియెవ్వరును అట్టిదుస్తులఁ దాల్పలేదు. చాలమంది తమ సామగ్రిని తాళపుచెవులతో కూడ గ్రిండ్లే కంపెనీ ఏజంటు వశమున ఉంచిపోవుచుండుట చూచి నేనును అట్లు చేయవలయునని నా సామానును తాళపుఁజెవులతో అతని వశముననే ఉంచితిని.

నా కడ డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా, దలపతిరాం శుక్ల, రణజీత్ సింహ మహారాజు, దాదాభాయి నారోజీగార్ల వేర నామిత్రులు ఇచ్చిన సిఫార్సు ఉత్తరములున్నవి. లండనులో విక్టోరియా హోటెలు యో బసచేయుండని ఓడలో ఒకరు మాకు సలహా ఇచ్చిరి. దాని ననుస

రించి నేనును మజముదారు గారును ఆ హొటెలునకే వెళ్లితిమి. ఏటీవే
సినటులు తెల్లదుస్తులలో ఉన్నది నే నొకడనేకాన అదియే దుర్భర
మాయెను. మఱియు మఱునాడు ఆదివారమగుటచే గ్రిండ్లే కంపెనీ
వారు నాడు సామానుల నియ్యరని హొటెలులో తెలిసినందున
నా రుసరుస మఱికొంత ఎక్కుడాయెను.

సోతాంప్రనునుండి డాక్టరు మెహతాగారికి నేను తంతునిచ్చి
తిని గాన ఆయన ఆదివారమున రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు హొటలునకు
వచ్చి నన్ను చాల నాదరించెను. నా ఉన్నిదుస్తులఁ జూచి ఆయన
నవ్వెను. మాటలాడుచుండఁగా ఆయన టోపిని అచింతముగా తీసికొని
దాని మృదుత్వమును తెలిసికొనఁగోరి అనుకతనకగా చేతితో అట్టిటు
చమిరి దానిపై రోమములను కలఁచితిని. మెహతాగారు కొంచెము
కోపవృష్టితో నన్ను వారించిరికాని అప్పటికే సారపాటు జరిగిపోయి
నది. ఈ ఘటన ముందరికి మందలింపు. ఇది నాకు పాశ్చాత్యదేశాచార
మున మొదటి పాఠము. అందుల విశేషములగూర్చి మెహతాగారు
ఇటులు ఉపదేశించిరి: ఇతరుల వస్తువుల తాఁకకుము. హిందూదేశము
నందువలె ఇచట ప్రథమ పరిచయముననే ఎవరిని ప్రశ్నలు వేయకుము.
బిగ్గఱగా మాటలాడవలదు. మనము హిందూదేశములో 'అయ్యా' (Sir)
అని సంబోధించినటులు ఇచట సంబోధింపవలదు. ఏలన ఇచట నౌక
రులును తాబేదారులును మాత్రమే వారి యజమానులను 'అయ్యా'
అని సంబోధింతురు-ఇత్యాది. హొటెలు వ్యయ మధికమగును గాన ఏదో
ఒక కుటుంబమున ప్రవేశింపుచుని ఆయన చెప్పెను. సోమవారము
ఆవిషయమును నిర్ధారింప నిశ్చయించితిమి.

శ్రీమజముదారుగారికిని, నాకును హొటెలు కష్టముగానే యుం
డెను. మిగుల వ్యయము కూడ. మాట్లాడుండి సింఘదేశీయు లొకరు

ఆత్మకథ

మాతోపాటు వచ్చిరి. వారికిని మజముదారుగారికిని నేస్తము కలిగను. వారికి లండను క్రొత్తగాదు. ఆయన మాకు అద్దెగదులు విచారించునని చెప్పెను. మేమును అందు కంగీకరించితిమి. సోమవారమునాఁడు గ్రెండేకంపెనీనుండి మా సామానులు రాఁగనే హూటెలువారికి ఈయనలసిన సామును ఇచ్చివేసి మా సింధుమిత్రుఁడు మాకుఁగాను అద్దెకుఁ గొన్న గదులలో ప్రవేశించితిమి. హూటెలువారు మూడు పానులు అనఁగా మూడు కానులు పుచ్చుకొన్నటులు గుఱుతు. నేను గుండెలు బాదుకొంటిని. నే నింత డబ్బిచ్చినను కటిక ఉపవాసము చేయవలసి వచ్చెను. ఏలన నాకేదియు రుచింపలేదు. ఒకపదార్థము త్రోసివైచి మరియొకటి తెమ్మందునుగదా అదియు నంతే. డబ్బో, రెంటికిఁగూడ గూబలు నులిమి వనూలుచేసిరి. ఇంతవఱకు బొంబాయినుండి నేను తెచ్చుకొన్న పదార్థములు తినియుంటిని.

ఈక్రొత్తగదులలోఁగూడ నాకు సరిగా లేదు. నా మనస్సు ఎపుడును దేశముమీఁద, ఇంటిమీఁద. అమ్మమీఁద బెంగ. రాత్రి ఇంటి సంగతులు గుర్తు వచ్చి కన్నీరు ఓడుచుండుట వలన నిద్ర యను మాటలేదు. నాకష్టము నొకరితోచెప్పుకొనునది కాదు. ఒకవేళ చెప్పి కొనినను ఫలమేమి? ఇది పోవుఉపాయము లేదు. ప్రతిదియు క్రొత్త. ప్రజలు, వారి ఆచారములు, వారి యిండ్లు గూడ క్రొత్త. పాశ్చాత్య దేశాచారము నాకు సరిక్రొత్త కావున కడు మెలఁచువతో ఁండ నాయెను. శాకాహార ప్రతిజ్ఞ యొకటి పైపెచ్చు. ఇక భోజ్యములు కూడ అరుచ్యములు. నా పని అటుచూచిన నుయ్యి, ఇటుచూచిన గొయ్యి. ఇటు ఇంగ్లండులో ఁండలేను, అటు ఇండియాకు మరలను లేను. 'రానే వచ్చితివి ఈమూఁడేండ్లు ఁండ నిశ్చయింపుము' అని నా అంత రాత్మ బోధించెను.

నా అభిరుచి

డాక్టరు మెహతాగారు, నేను విజ్ఞోరియా హాటెలులోనే ఉండు ననుకొని సోమవారమునాఁడు అచటికి వెళ్లిరి. మేము అచటి నుండి వెళ్లితిమని ఎఱిగి మా క్రొత్తబస విలాసము తెలిసికొని మరల అక్కడికి వచ్చిరి. నేను ఓడలో వట్టి తెలివితప్పువచే తామర తెచ్చు కొంటిని. ఎట్లనగా-మేము స్నానాదులకు సముద్రోదకము ఉపయోగించు చుంటిమి. అందు సబ్బు కరఁగదు. నాగరకత అనుకొని నేను సబ్బు రుద్దుకొనుచుంటిని. దానివలన శరీరము పరిశుభ్రము అగుటకు బదులు జిగటలు సాగ నారంభించెను. అందువలన తామర పుట్టెను. నేను డాక్టరు మెహతాగారికి చూపఁగా వారు ఆసెటిక్ ఆసిడ్ (acetic acid) పూయుమనిరి. అది పూయఁగనే భగ్గన మండి ఏడ్చు నచ్చుట నాకు గుఱుతు. నా గదిని, అందలి ఏర్పాటును వారు పరీక్షించి బాగుగా లేదనునటులు తలఁచిపిరి. 'ఇచట బాగుగలేదు. మనము ఇంకాండు నచ్చుట విద్యాభ్యాసమునకే యైనను విశేషముగ ఇచటి ప్రజల ఆచారవ్యవహారములఁ గూడ గ్రహింపవలయును. ఇందు లకు ఎవరి ఘటుంబముననో ఒకరి ఘటుంబమున ఉండుట ఆవశ్యకము. దానికి ముందు ఎవరికడనేని ఆ పద్ధతి నేర్చికొనవలెను. నే నట్టిచోటు నకు నిన్ను తీసికొని వెళ్లెదను రమ్మ' అని మెహతాగా రనిరి.

నేను కృతజ్ఞతతో ఇయ్యకొని వారి మిత్రుల బసకు చేరుకొంటిని. ఆ మిత్రుఁడు నన్ను సోదరునివలె చూచెను. ఇంగ్లీషువారి ఆచారాదుల

ఆ త్మ క థ

ను శిక్షించెను. ఇంగ్లీషు మాటలాడుటయు అలవాటు చేసెను. నా భోజనవిషయము మాత్రము కడు కష్టమాయెను. ఉప్పును పోవును లేని కూరలు నాకు సయింపవు. నాకేమి చేయవలెనో భోజనము పెట్టు నామెకును తోచకుండెను. ఉదయమున ఓటుపిండిజావ (oatmeal porridge) ఉండెడిది. దానితో చాలవట్టు కడుపు నిండెడిది కాని మధ్యాహ్నమునను, సాయాహ్నమునను, ఏమియు రుచించునది కాదు. ఇంచు మించు ఉపవాసము. ఆ మిత్రుడు మాంసము తినవలెనని ప్రతిదినమును వాదించుచుండెను గాని నేను నా శివభమును తెలిపి ఊరకుండువాడను. మధ్యాహ్న సాయాహ్నములందు మురబ్బా, ఆకుకూర, రొట్టెయు ఉండెడివి. నేను బాగుగా తినువాడ నగుటచే అది సరిపోవునది కాదు. మరల నడిగి వేయించుకొనుట ఒప్పుకాదని మరి రెండు మూడు రొట్టెముక్క లడుగుటకు బిడియపడువాడను. పైగా ఆరెండు పూటలలో నేదో ఒకపూట పాలు శూన్యము. ఈ పద్ధతి చూచి పట్టజాలక నా మిత్రుడు "నీవు నాసోదరుడవై యుండుచో ఈపాటికి మాట కట్టించియుండును. ఇచ్చట తప్పని సరియైన విషయము లెఱుంగక, చదువురాని నీ తల్లికడ చేసిన ప్రమాణమునకు నీమి విలువ? అది ప్రమాణమే కాదు. అది 'లా' ననుసరించియు ప్రమాణముగా పరిగణింపబడదు. అట్టి ప్రమాణమునకు బద్ధుడవై యుండుట అజ్ఞానము. ఇదిగో చెప్పుచున్నాను. ఈ పట్టుదల వలన ఇచ్చట నీకేమియు మేలుకలుగజోదు. మఱియు నీవు మాంసము తిన్నటులు, అది రుచించినటులు ఒప్పుకొనుచున్నావు. ఆవశ్యకము కాని చోట తిని ఆవశ్యకమగుచోట మానుచున్నావు. ఔరా అభాగ్యము!" అని అతడనెను.

నేను మాత్రము చలింపలేదు. దీనిగుఱించి రోజును వాదప్రతి వాదములు జరుగుచునే యుండెను. ఆయన వాదించినకొలది నేను మరి కొంచెము విగ్నియుచుంటిని. నేను ప్రతిదినము భగవంతుని రక్షింప ప్రార్థించుచుంటిని. ఆ రక్షణయు కలుగుచుండెను. నేనటులు ప్రార్థించుట నాకు భగవంతునిగూర్చి బాగుగా తెలిసి కాదు. నన్ను అటులు చేయించునది నమ్మకము—అదియు చిన్న నాటరంభ విత్తినవి తనమే.

ఒకనాఁడు నా మిత్రుఁడు బెంథంగారు వ్రాసిన Theory of Utility అను గ్రంథమును చదువసాగెను. నా పని అయినది. ఆ భాష నాకు తెలియలేదు. అతఁడు బోధింప మొదలిడెను. నేను ఇటులంటిని—“అయ్యా, నన్ను త్సమింపుఁడు. ఈ గహనవిషయములు నాతల దాటినవి. మాంసాహార మావశ్యకమని ఒప్పుకొందును. కాని నేను నా ప్రమాణమును జవదాటును; దాని గుఱించియు వాదింపను. నేను మీతో వాదించి జయింపలేనని ఒప్పుకొందును. అజ్ఞాఁడ నని గాని, పెంకెననిగాని, తలచి నన్ను విడిచిపెట్టుఁడు. తమ ప్రేమకు మెత్తును. తాము నా హితైష్యులని ఎఱుఁగుదును. మీరు నా మేలునకే మరల మరల చెప్పుచున్నారనియు తెలియును. కాని నేను నా నిజముము విడువ జాలను. ప్రతిజ్ఞ ఎన్నఁడును ప్రతిజ్ఞయే. అది అనుల్లంఘనీయము.”

నామాటల కతఁడచ్చెరువొందెను. అతఁడాపు స్తకము మూసి, ‘మంచిది. ఇక వాదింపను’ అనెను. నేను సంతోషించితిని. ఆతఁడావిషయమై మరల నెన్నఁడును వాదింపలేదు గాని నన్నుగుఱించి యాతఁడు చింతించుట మాత్రము మానలేదు. అతఁడు పొగద్రావును; సారా త్రావును; కాని, నన్ను ఎఱుఁగుగాని త్రావు మనలేదు. అసలు ఆ రెండును నాకు వలదు అని చెప్పెను. నేను మాంసము తిననిచో

ఆ త్మ క థ

నాదారుపడిపోవుదుననియు, ఈరీతిగా నున్నచో నాకు ఇంక నీను ఇంద దనియు ఆయనకు బెంగ.

ఇటులు నే నొకనెల ఉమేదువారీ చేసితిని. ఆ మిత్రుని యిల్లు రిచ్ మండులో కలదు. కావున నాగమునకు ఒకటి రెండు మాటలు కంటె లండను పోవ వీలులేదు. కావున నా కొకమటుంబమున బస వీర్ప టుపవలయునని డా॥ మెహతాగారును, చలపతరాం శుక్లాగారును నిశ్చయించిరి. వెస్టు-కన్సింగ్టనులో ఒక ఆంగ్లో ఇండియను మటుంబమున శ్రీశుక్లాగారు నాకు వసతి వీర్పఱచిరి. ఆ యింటియామె విశంతువు. ఆమెకు నా శపథ మెఱిగించితిని. ఆమె నన్ను మెలకువతో చూతు ననెను. నే నచట ప్రవేశించితిని. కాని అచటగూడ నాకు కటిక ఉపవాసమే. తినుబండము కొంత పంపుటకుఁగాను ఇంటికి వ్రాసితిని గాని అప్పటి కింకను రాలేదు. ప్రతిదియు అరున్యము. ‘ఇది బాగుగా నున్నదా?’ అని ఆమె ప్రతిదినము ప్రశ్నించునది కాని ఆమె ఏమి చేయఁ గలదు? నా బిడియము ఎప్పట్లూనే యుండెను. నా ముందు పెట్టిన దానికంటె ఎక్కువ యేమియు అడుగ లేకుంటిని. ఆమెకు ఇరువురు కూతురులు. వారు చెఱియొక రొట్టెముక్కను ఒలవంతముగా వేయు చుండిరి. రొట్టెకు రొట్టె వేసినఁగాని నాకు చాలదని వారికి తెలియదు.

నా కిప్పటికి నిలువ చిక్కెను. నే నింకను సరిగా చదువు మొద లిడలేదు. శుక్లాగారి ధర్మమా అని వారిచ్చిన వార్తాపత్రికల చదువు చుంటిని. ఇండియాలో నే నెన్నడు అట్టిపని చేయలేదు. కాని ఇచట ప్రతిదినము చదివి వానియొడరుచి కల్పించుకొనఁగలిగితిని. డెయి లీన్మాన్, డెయిలీ టెలిగ్రాఫ్, పాల్ మాల్ గజెట్ రోజును చూచెడి వాడను. వాని చదువుటకు గంటకంటె ఎక్కువ పట్టెడిది కాదు.

ఇక నేను ఊరు తిరుగ మొదలుపెట్టితిని. మాంసము లేని దుకాణములు (restaurant) వెదుకఁ జొచ్చితిని. నగరమున అట్టివి కొన్ని కలవని గేస్తురాలు (landlady) తెలిపెను. నేను ప్రతిదినము పది పండ్లెండు మైళ్లు తిరిగి చవుకపాటు దుకాణములో కడుపునిండ రొట్టె తినుచుండునాఁడను గాని ఎపుడును తృప్తి లేదు. ఇట్లు ఊరు తిరుగుచుండఁగా ఒకనాఁడు ఫారింగ్ డన్ వీధిలో శాకాహారాలయమును (vegetarian restaurant) పట్టుకొంటిని. తనకు కావలసిన వస్తువు దొరకినపుడు బాలునికి ఎట్టి సంతసము కలుగునో దానిఁ జూడఁగనే నాకును అట్టి సంతసమే కలిగెను. నేను లోపలికి వెళ్లక ముందు ద్వారసమీపమున ఒక గాజు కిటికీలో అమ్మకమునకు ఉంచిన కొన్ని పుస్తకములను చూచితిని. వానిలో Salt's Plea for Vegetarianism అను పుస్తకము చూచి ఒక పిల్లనింగునకు దాని కొని తిన్న గా భోజనశాలలోనికి వెళ్లితిని. నేను ఇంగ్లాండులో కాలు వెట్టిన పిదప కడుపార కుడిచిన దానాఁడే. భగవంతుఁడు నన్ను రక్షింప వచ్చినటు లుండెను.

నేను సాల్టుగారి పుస్తకమును సంపూర్ణముగా చదివితిని. అది నాకు నచ్చెను. ఈ పుస్తకము చదివిననాఁడు మొదలుకొని మనఃపూర్వకముగా నేను శాకాహారి నై తినని చెప్పుకొనవచ్చును. నేను మా అమ్మగారి ముందు ప్రమాణము చేసిన దినము నాకు ఆనందదాయకమాయెను. నేను చేసిన ప్రమాణమును, సత్యమును అనుసరించి అప్పటికి మాంసము త్యజించినను, ప్రతి హిందువును మాంసభోజి కావలెననియు, నేనును ముందు ఒకనాఁడు స్వతంత్రముగాను, బహిరంగముగాను మాంసభోజిని కాఁగలననియు, అందులకు అందఱను తయారు చేయుదుననియు ఇచ్చగించితిని. కాని నే నిప్పుడు నిర్ణయించుకొనిన శాకాహారము ఇప్పటినుండియు వ్యాప్తిచేయుటయే నా పని యాయెను.

అంగ వేషము

దైనది నము నాకు శాకాహారమునెడ నమ్మకము పెరుగసా

గెను. సాబ్‌టుగారి పుస్తకము చదివిన పిదప ఆహారవిషయములను గూర్చిన పుస్తకములను చదువవలె ననుఆసక్తి మెండాయెను. దొరకిన పుస్తకములనెల్ల చదివితని. వీనిలో హానర్లు విలియమ్స్‌గారు వ్రాసిన 'ఎలిక్స్‌ఆఫ్‌డయట్' అను గ్రంథ మొకటి. అందు ఆదికాలము నుండి నేటివఱకు మనుష్యుల ఆహారములనుగూర్చి చర్చ కలదు. మరియు అందు పైథాగరస్, జీసస్ మొదలుకొని నేటివఱకును ఉన్న మత కర్తలును, ప్రవక్తలును అందఱును ఆకు బువ్వయే తిన్నవారు అని నిరూపింపఁబడినది. డాక్టర్ ఆనా కింగ్‌స్‌ఫర్డ్ అనునామె వ్రాసిన The Perfect Way in Diet అను గ్రంథము ఉత్తమ మైనది. డాక్టరు అల్లిక్సన్‌గారు ఆరోగ్యమును గుఱించి వ్రాసిన వ్రాతలు ఉపాదేయములు. ఆయన రోగుల ఆహారపద్ధతిని నియమించి దాని వలన రోగముల కుదుర్చు ప్రణాళికను ఒకటి చూపించెను. ఆతఁడు ఆకు బువ్వయే తినును. తనకడకు వచ్చు రోగులకుఁగూడ ఆకుబువ్వయే తినక తప్పదని చెప్పును. ఈ గ్రంథములను అన్నిటిని చదివినందువలన ఆహార పరీక్ష నా జీవితమున ఒక ముఖ్యవిషయ మాయెను. ఈ పరీక్ష ఆరంభించుట ఆరోగ్యము కొఱకే యైనను పిదప పిదప ఈ శాకాహార విధానమునకు ధర్మదృష్టియే ప్రధాన హేతు వాయెను.

ఇది యిటు లుండగా, నా మిత్రునకు నా భోజనమును గుఱించిన
 డెంగ పోలేదు. మాంసము తిననిచో నేను నానాటికి చిక్కిపోదు
 ననియు, మరియు ఇంగ్లీషువారిలో కలిసియుండలేనందున ముందుండ
 నయిపోదుననియు తలచి నన్ను మాంసము తినుమని పట్టుపట్టెను. ఇది
 యంతయు అతి ప్రేమచేతనే. నేను శాకాహారగ్రంథములను చదువుచుం
 డుటచే నాకు విపరీతములు కూడ పుట్టునని అతనికి తోచెను. మరియు
 నేను నా చదువు మాని ఆహారపరిశోధనలతో కాలము గడపుదు న్నార్థం
 డ నయిపోదునని అతఁ డెంచెను. ఇటులు తలచి నన్ను మార్చుటకు
 చరమ ప్రయత్న మొకటి చేసెను. ఒకనాఁడు నన్ను నాటకమునకు
 రమ్మని పిలిచెను. నాటకము చూడఁబోవుముందు హాల్ బర్న్ రెస్పూరెం
 టులో మా భోజనము. అది నా కొకనగరునలె నుండెను. విక్టోరియా
 హోటెలు వదిలినపిదప అంతపెద్ద హోటెలును నేను చూడలేదు.
 విక్టోరియా హోటెలు నాకు అనుభవము కలిగించుటకు ఆట్రే ఉపయో
 గింపలేదు. ఏలనఁగా నే నచట ఇతికర్తవ్యతామూఢుడనై యుంటిని.
 నన్ను ఈ హోటెలునకు తీసికొనిపోవుచో అక్కడ పలువురు భుజిం
 చుచుండువారు ఉండురనియు, నేను మధ్య ఏమి ప్రశ్నించినను అవినయ
 మగుననియు అతఁడు తలచి ఈ యెత్తు ఎత్తెను. మేము పలువుర
 నడుమ ఒకబల్ల ముందు కూర్చుంటిమి. మొదటి వాయి 'సూప్'. అది
 దేనితో చేసిరో అని నాకు విచికిత్స. కాని మిత్రుని అడుగొందు. కాన
 వడ్డనవానిఁ బిలిచితిని. అది కనిపట్టి నా మిత్రుఁడు ఏల పిలుచుచుంటి
 వని గట్టిగా అడిగెను. 'ఇందు మాంసము కలియలేదుగదా అని అడు
 గుటకని సంకోచించుచునే తెలిపితిని. 'నీవు ఇట్టి సమాజములో ఉండఁ
 దగవు. ఎటులు మెలగవలయునో నీకు తెలియనియెడల ఇంకొక భోజన
 శాలకు పోయి భుజించి నా వచ్చువఅకును వెలుపల వేచియుండుము'

ఆత్మకథ

అని ఆతఁడు కోపముగా అనెను. నే నీప్రస్తావనకు సంశయించి నిర్ణయించితిని. దావుననే ఒక శాకాహారశాలకలదు గాని ప్రాద్దుపోవుటచే అది మూయబడెను. ఆరేయి నాకు అన్నము కున్న. పిదప మే మిరువురమును నాటకము చూడఁబోతిమి. నా మిత్రుఁడు ఈ ఘటననుగూర్చి మరి యొక్కఁడును ఒక మాటయేని తేలేదు. నాకును అట్టి పనితో పని లేదుకదా!

మా కిదియే తుట్టుతుది మిత్ర కలహము. దాన మామైత్రి కెట్టి భంగమును కలుగలేదు. ఈతని ప్రసయామునకు మూలము ప్రేమయే. కావుననే ఆచరణమందును, భావమందును మాకు భేదము ఉన్నప్పటికి ఆయనపై నాకు ఆదరము మెండాయెను.

నేను మాంసాహారము వర్జించినను మిగిలిన న్యవహారములలో ఆంగ్లేయసమాజమున సరిగా మెలఁగికొనఁగలనని నామిత్రునకు ఎఱింగింప నిశ్చయించితిని. అందులకుఁ గాను నాకు అశక్యమైన ఆంగ్లపద్ధతుల నన్నిటిని అవలంబింప దొరఁకొంటిని.

నే నిచ్చట తొడుగుదుఁడులు బొంబాయి తరహావి. అవి ఇంగ్లీషు సంఘమునకు పనికిరావని ఆర్మీ అండ్ నేవీ స్టోర్సులో క్రొత్తపితయారు చేయించితిని. పందొమ్మిది షిల్లింగులుపెట్టి చివ్వి పాట్ టోపి కొంటిని. అది ఆరోజులలో ఎక్కువ నెల. ఇది చాలక వేష నాగరకతకు నడిగడ్డయైన బాండ్ వీధిలో ఒక ఈవినింగ్ సూటునకు పది పాసులు పాడుచేసితిని. మా అన్నగారికి రెండుపేటల బంగారు గడియారపు గొలుసును పంపుడని వ్రాయఁగా ఆయన దయతో పంపెను. సిద్ధముచేసి యుంచిన నెక్ టైని తొల్చుట అనాచారము గనుక దానిని ముడివైచి కట్టుకొనుట నేర్పికొంటిని. హిందూదేశమున

ఇంటి మంగలి ఊరముచేయుచుండగా అద్దము చూచుకొనుట విలాసమునకే. ఇచట ప్రతిదినము ఒక పెద్ద అద్దము మందు నెక్ట్ చేసి సవరించుకొనుచు సరియగు వేషాచారము ననుసరించి పాపట దిద్దుకొనుచు పది నిమిషములు పాడుచేసితిని. నాకేశపాశము మృదువు కాదు. బ్రష్తో దానిని దిద్దుట బ్రహ్మిష్టో బ్రహ్మ అయ్యెడిది. తలమీద టోపిని పెట్టినపుడును, తీసినపుడును, చేయి అలవోకగా తలపైకి నెల్లి జుట్టును సవరించెడిది. తగు మనుష్యులలో, అనగా మంచి సమాజములోఁ గూర్చుండినపుడు తఱుచు చేతితో తలను సరి చేసికొనుచుండవలసినదే. ఇది యొక సభ్యక్రియ; వేషాచారము-అనగా ఫాషన్.

నృత్యము, ఫ్రెంచిభాషను మాటలాడుట, ఉపన్యసించుట-వీనిని అభ్యసించినగాని ఫాషన్ పూర్తికాదని వింటిని. ఫ్రెంచిభాష ప్రాచీనదేశమునందేకాక యూరపుఖండమున కంతటికి రాష్ట్రభాష. నే నాదేశముల నన్నిటిని చూడఁదలఁచితిఁ గాన నృత్యము నేర్ప నిశ్చయించి ఒక పాఠశాలలో ఒక టెరమునకు మూడుపానుల జీత మిచ్చితిని. మూడునారములలో ఆఱుపాఠములు చెప్పికొని యుందును. తాళగతి గ్రహింప నా తరము కాలేదు. పియానాను అనుసరింపలేక పోతిని. ఇక నా గతి యేమి? కాపీన సంరక్షణార్థ మయం పటాటోపః. వెనుక ఒక సన్న్యాసి తన గోఁచిని కొఱుకపండ్ల ఎలుకలకు పిల్లిని పెంచెనట. పిల్లిని పెంచుటకు ఒకఆవు. ఆ ఆవును కాచుటకు ఒక గొల్లఁడు. ఈరీతిగా గోఁచిగడ్డకుఁగాను అతనికి సంసార మేర్పడెను. పాచ్చాత్యసంగీత మలవరించుకొనుటకు ఫిడేలు నేర్చుకొనవలె ననుకొంటిని. మూడు పానులు ఫిడేలున కిచ్చితిని. జీతమునకు కొంత. ఉపన్యాసధోరణి నేర్చుటకు మరొక గురువునకు ఒక గిన్నీ ప్రవేశపు రుసుముక్రింద ఇచ్చితిని. ఆయన Bell's Standard Elocutionist ను

ఆ త్మ క థ

కొను మనఁగా దానిని కొంటిని. అది పాత్యపుస్తకము. అందు పట్టుగారి ఉపన్యాస మారంభించితిని.

కాని ఆ బైబిల్* అను ఆయన నా చెవిలో గంట వాయించుటచే నేను మేలుకంటిని.

నేను యావజ్జీవము ఆంగ్ల దేశమున నివసింపను. ఎందుల కింక నీవక్తృత్వాభ్యాసము? ఈ నృత్యము న న్నెటులు సభ్యుని చేయును? ఫిడేలు ఇండియాలోనే నేర్వనగును. నే నిచటికి విద్యార్థిని వచ్చితిని కాన విద్యావ్యాసంగము చేసితిమనలెను. ఇన్స్ ఆఫ్ క్రిస్టియన్ చీరుటకు యోగ్యుడను కానలెను. నా నడవడి నన్ను సభ్యునిఁ జేసినఁ జాలు. కానిచో ఆ యాశ నలదు.

ఇట్టివిట్టివి మరికొన్ని ఊహలు తోఁపఁగా, వాని నన్నియు వక్తృ తోపాధ్యాయునకు వ్రాసి, ఇంకముందు రాజాలనందులకు తుమింపుఁ డని ప్రార్థించితిని. అప్పటికి రెండుమూఁడు పాతములే ఆయెను. అట్టి దే మరియొక ఉత్తరము నాట్యాచార్యునకు వ్రాసి, ఫిడేలు ఉపాధ్యాయ కడకు స్వయముగా వెళ్లి, ఎంత వెల వచ్చిన అంత వెలకే ఆఫిడేలును అమ్ముగోరితిని. నాతో చనవుగా ఉండును గాన నేను తప్పుదారిఁ బడితి నని తెలిసికొంటినని ఆమెకు చెప్పితిని. ఆమెయు నా నిశ్చయమును ప్రోత్సహించి సంపూర్ణముగా వీనిని మానుమని చెప్పెను.

నాకు ఈ న్యాయమోహము రెండుమూఁడు నెలలు ఉండియుండును. నేషమును గుఱించి పట్టింపు చాల సంవత్సరములవఱకు పోలేదు. ఇటుపయిని నేను విద్యార్థి నయిపోతిని.

* బైబిల్ - గంట అని శ్లేష.

మార్పులు

అటపాటలలో పడి నేను ఇచ్చవచ్చినట్లు కాలము గడపినని ఎవరును తలంపకుండురుగాక! అపుడుగూడ నేను ఒడ లేటిగి యే మసలితినని పాతకుండు పోల్చియుండును. ఆ వ్యామోహకాలము కొంత ఆత్మపరీక్షచేగాని పోలేదు. నేను వాడిన ప్రతిదమ్మిడికిని పద్దు వ్రాసితిని. వ్యయమునకు లెక్క కలదు. ప్రతి చిన్నపద్దును, అనగా మోటారు కిరాయి, తపాలఖర్చు, వార్తాపత్రికలకు వెచ్చించు ఒకటి రెండుకానులు మొ. అన్నియు వ్రాసి ప్రతిదినము పరుండబోవునపుడు నిలువ లేల్పుచుంటిని. ఆయలవాటు నేటికిని కలదు. దీనివలన చాల ప్రయోజనము లేర్పడెను. లక్షలకొలది ధర్మాదాయము అనేకవిషయములకు నా చేతులమీదుగా వ్యయమగుచున్నది. శాఖోపశాఖలైన ఇన్ని విషయములకు వ్యయముచేయుచున్నను, మితముగను, సరిగను వ్యయముచేసితిని. ఎపుడును బాకీలు రావలసియున్నవని లెక్కచూప లేదు. మఱి నిలువ చూపితిని.

ఈవిషయమును ప్రతిపిన్నవాడును శ్రద్ధతో గమనించి, తనకు వచ్చు ప్రతిపైసకు, తా నిచ్చు ప్రతిపైసకును లెక్కవ్రాయుచో, చుదకు నా వలెనే మేలు పడయగలుగుట నిక్కము.

నేను ఇంతశ్రద్ధగా నున్నందులనే వ్యయము తగ్గించుట ఆవశ్యకమని తెలిసికొనగలిగితిని. కాన వ్యయమును సగపడ తగ్గింప నిశ్చయించితిని. నా పద్దుపుస్తకము చూడగా అందు బాడుగలు ఎక్కువ కాని

ఆత్మకథ

పించినవి. మఱియు నే నొక కుటుంబములో నివసించుచున్నందున ప్రతివారము వారికి ధన మీవలసినచ్చెను. మరియు మర్యాదకొఱకు ఆ కుటుంబమువారితో విందులకుఁ బోవుటయు, విందులకుఁ గొంపోవుటయు తటస్థించెడిది. ఈ రెండు పక్షములలోను వ్యయము నేనే భరింపవలసినచ్చెడిది. ఏలన, విందునకు పిలిచినతమె స్త్రీయైనచో పురుషుఁడే వ్యయము భరించుట దేశాచారము. కుటుంబమువారు ప్రతివారము పుచ్చుకొను డబ్బులో విలుగఁగోసికొనరు. కావున ఇట్టి వ్యయము పరిహరింపవచ్చునని తోచెను. మఱియు ఈ మాఁబఱుగుచున్నచే ధనికుఁడనను దుయాహు కారణ మగుచున్నదనియు తోచెను.

ఈ కుటుంబమున ఇంక నివసించక ప్రత్యేకముగా గదుల నద్దెకుఁ గొనుట నిశ్చయించితిని. నేను చేయవలసిన పనినిబట్టి అనుకూలముగా అచటికచటికి మాటుటకు నిశ్చయించితిని. దానివలన సమకాలముననే అనుభవమును గడింపవచ్చునని తోచెను. పని ఉన్న స్థలములకు కాలినడకలో అరగంటకు చేరుటకు వీలైనంత దాపున గదులను అద్దెకుఁ గొనుచుంటిని. దాన బండ్లబాడుగ తగ్గినది. ఇంతకు ముందు నే నెక్కడికి వెళ్లినను ఏదో యొకవిధ మగు యానమునిఁదనే పోవుచుంటిని. దాన గమనవ్యాయామమునకు కొంతకాలము వ్యయ పఱవలసినచ్చుచుండెను. ఈ యేర్పాటుచే ధనమును, తీటికయు కూడినచ్చెను. ఇట్లు ప్రతిదినము చాలదూరము నడుచుచుండుటవలన నే ఆంగ్లదేశమున నాకు జబ్బు రాకుండుటయే కాక చాలవఱకు దార్ధ్యమును కలిగెను.

నేను రెండుగదులు తీసికొంటిని. ఒకటి కూర్చుండుటకు, రెండవది పన్నుండుటకు. ఇది రెండవ దశ. మూడవది ముందు.

ఈ మార్పులు నా వ్యయములో సగము తగ్గించెను. బారిష్టరు పరీక్షకు ప్రతిదినము కొలఁదికాలము వినియోగించినఁ జాలును. దీని విషయమై నాకు అద్వైతము లేదు. ఇంక మిగులుకాలము? ఇంగ్లీషు భాషలో ప్రవేశము తక్కువ అను విచారము నన్ను మెండుగ ఏడిపించుచుండెను. 'మొదట బి.ఏ. ప్యాసుకమ్ము. పిదప నాకడకురమ్ము' అను సర్ ఫ్రెడరిక్ లేలీగారి మాటలు నే నుఱవలేదు. (ఆయన కప్పటికి సర్ బిరుదము లేదు. పిదప వచ్చెను.) కావున బారిష్టరు పట్టాకాక మరియొకటి సంపాదించవలెను అని తలచి ఆక్స్ ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జి విద్యాలయములను గూర్చి నా మిత్రులతో సంప్రతింపఁగా, వారు ధనవ్యయమును, కాలవ్యయమును అధికముగ చేయఁగలుగుచో అట్లే చదువవచ్చు ననిరి. 'కఠినపరీక్షలో కృతార్థుడవు కాఁగో రినచో లండన్ మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు పెట్టుట మంచి' దని ఒక మిత్రుఁ డనెను. అందు ధనవ్యయము లేదు; పైఁగా మంచి కాలక్షేపము; మంచి లోకజ్ఞానమును కలుగును—అని మొదట నేను సంతోషముతో అంగీకరించితిని గాని పాఠ్యగ్రంథపట్టిక చూడఁగా అమ్మో అనిపించెను. లాటినుభాషయు, మతీయొక ఆధునిక భాషయు అనివార్యములు. నాకు లాటి నెట్లు కొఱుకఁబడును అని నే ననుకొనఁగా, నామిత్రుఁడు 'లాయరులకు లాటిను ఆవశ్యకము. దానివలన లా వుస్తకములు చక్కగా అర్థమగును. రోమనులా పరీక్షాపత్రము లాటినుభాషలోనే ఉండును. ఇంతియకాక లాటినువచ్చుచో ఇంగ్లీషు కరతలామలకమే' అని చెప్పెను. అది నాకు బాగుగా నచ్చెను. ఎంత కష్టమైనను లాటిను చదువ నిశ్చయించితిని. ఫ్రెంచిభాషను అదివఱకే ప్రారంభించితిఁ గాన అది మరియొక భాషక్రింద ఉపయోగించునని తలచితిని. ఒక ప్రైవేట్ మెట్రిక్యులేషన్ క్లాసులో చేరితిని.

ఆత్మకథ

ప్రతి ఆఱునెలలకు పరీక్షలు. నా కింక ఐదునెలలే ఉండెను. ఇది నాకు అత్యంతమైనను లోగడ ఆంగ్ల సమాజములో సభ్యుడై ననిపించు కొనవలయునని నన్ను పట్టుకొన్న పట్టువలయే ఇప్పుడు నన్ను అతి శ్రద్ధ గల విద్యార్థిగా మార్చినది. నే నొక నిమిషమైనను వృథచేయుకుండఁ జదువుటకు కాలనిర్ణయపట్టికను సిద్ధపఱచితిని గాని నాకు అయిదునెలల లో లాటిను ఫ్రెంచిభాషలను, తదితరవిషయములను గ్రహించుటకు తగిన తెలివియు, ధారణయు లేకపోయినవి. లాటినులో తప్పి పోయితిని. నాకు అందులకు కొంత చింత కలిగెఁ గాని ఉత్సాహము తగ్గలేదు. నాకు లాటినులో ఆసక్తి కలిగెను. 'మరల పరీక్ష వచ్చునటను ఫ్రెంచికూడ వృద్ధియగును. పైన్నగ్రూపులో మరొక క్రొత్త విషయము తీసికొన నగును' అని తలచి మొదట కెమిస్ట్రీని (రసాయనశాస్త్రము) తీసికొంటిని. అది మంచివిషయమే కాని ఎక్స్ పెరి మెంట్లు లేవు కాన నాకు రుచింపలేదు. ఇండియాలో కెమిస్ట్రీ అని వార్యము కావున ఆంగ్ల దేశమునఁగూడ దానినే తీసికొంటిని. రెండవ సారి 'వేడి-వెలుగు' అను విషయముల తీసికొంటిని. అది సులభమని మిత్రు లనుటయ కాక నాకును అటులే యుండెను.

మరల పరీక్షకు పెట్టదలఁచితిని గాన నా వ్యయ మింకను తగ్గింపదలఁచితిని. ఇంకను నాఖర్చు కరామతులు నా పుటుంబమునకు తగినటులు లే వనుకొంటిని. తాను జీవనమునకు ఎంత త్రొక్కటపడుచున్నను నే నడిగినపుడెల్ల ధనము పంపు మా యన్న ను తలఁచికొన్న కష్టముగా నుండెడిది. ఇచ్చట నెలకు ఎనిమిది మొదలు పదియేను పానులనటను ఖర్చుపెట్టువారిలో పలువురు శిష్యభృతి (scholarship) పడసినవారే యని తెలిసికొంటిని. నా కంటె తక్కువఖర్చు పెట్టువారిని ఎఱుఁగుదును. ఒక విద్యార్థి బీద లుండుపేట (slum) లో వార

మునకు రెండు పిల్లింగు లద్దె యిచ్చి ఒకగదిని పుచ్చుకొనెను. లాక్ హౌస్ వీవ్ కోకో రూమ్స్ లో ఆతడు రెండు పెన్నీ లిచ్చి కోకో, రొట్టెలతోఁ గడపుచుండెను. అట్టిది నాకు కేవలము అసాధ్యము కాని ఇంక ఒకగదిలో ఉండవచ్చును. రెండు గదు లక్కఱలేదు. నేనే నండు కొనవచ్చును; దాన నెలకు నాలుగైదు పౌనులు కలిపవచ్చును అని నిశ్చయించితిని. తక్కువ ఖర్చుతో జీవనము చేయుటను (simple living) గుఱించిన కొన్ని పుస్తకములు కూడ దొరకను. రెండు గదులను వదలి ఒకటియే అద్దెకుఁ గొంటిని. మరిపొయి (stove) కొని ప్రాతరా హారము నండుకొనుటయు ఆరంభించితిని. ఓటుపిండిపులుసును, కోకోను తయారు చేయుటకు ఇరువది నిమిషములకంటె ఎక్కువ పట్టలేదు. మధ్యాహ్న భోజనము పరత్ర. సాయంభోజనము ఇంటికడ. కోకో రొట్టెలతో సరిపెట్టుకొంటిని. ఇందులకు దినమునకు సుమారు పదియేను పెన్నీలు సరిపోవుచుండెను. మఱియు నేను బాగుగా వ్యాయామము చేసినకాల మదియే. మితవ్యయముతో సామ్యజీవనముచేయుట వలన విద్యావ్యాసంగమునకు నాకు కావలసినంత తీటిక ఉండెడిది. నేను పరీక్ష నెగ్గితిని.

నే నిటులు పొదుపుగా ఉండుటవలన చాల కష్టముల పాలై తి నని పాశకుఁడు తలఁపకుండుఁగాక! అందులకు బదులుగా ఈ మార్పు నా ఆంతర జీవితమునకును, బాహ్యజీవితమునకును ఐక్య మాపాదించెను. నా కుటుంబాదాయమునకు తగిన రీతిగా వ్యయమును సమకూర్చెను. జీవనము అధిక సత్యమయ మాయెను. నా ఆనందమున కంతము లేకుండెను.

భక్త్యపరిశీలనము

నేను లోతుగా పరిశీలించికొనినకొలది బాహ్యభ్యంతరములైన ఆచారములను మార్చుకొనవలసిన ఆవశ్యకత గోచరింపజూచెను. ఉనికియందును, వ్యయమునందును మార్పు చేయుటతోపాటు గనో, అంతకు ముందుగనో భక్త్యములలోగూడ మార్పుచేయు మొదలిడితిని. శాకాహారమును గుఱించి వ్రాసిన గ్రంథకర్తలు మత వైద్య ప్రకృతి శాస్త్రానుగుణ్యముగను, ఆచరణానుగుణ్యముగను, లోతుగా పరిశీలించియే వ్రాసిరి. 'మానవుఁడు తక్కిన జంతువులకంటె అధికుఁడైనందులకు ఫలము వాని చంపి తినుట కాదు. బలిష్ఠుఁడు దుర్బలులను కాపాడవలెను. మానవులలో మానవులకు పరస్పరము నెట్టి సాహాయ్యకము ఉండునో మిగిలిన అన్నింటియెడలగూడ అట్టి సాహాయ్యకము ఉండవలయును' అని వారు నైతికముగా నిర్ధారించిరి. మఱియు మానవుఁడు తినుట రుచికి కాదు, మఱి బ్రతుకుటకు, అను సత్యమును వారు పైకిఁ దీసిరి. ఆగ్రంథకర్తలలో చాలమంది మాంసమునే కాక, గ్రుడ్లను, పాలను నిషేధించిరి. తామును అట్లు నడుచుకొనిరి. మను ష్యునిశరీరనిర్మాణమునుబట్టి చూచినచో వండిన పదార్థము సరిపడదనియు, పళ్లు వచ్చునఱకు తల్లి పాలు త్రావవలెననియు, పిమ్మట ఫలదులను తినవలె ననియు కొందఱు వ్రాసిరి. వైద్యశాస్త్రమునుబట్టి ఊరుఁగాయలు, పచ్చళ్లు, పోవులు, మసాలాలు మొదలగునవి పరిత్యాజ్యము లనిరి. శాకాహారము అందఱకు అందుబాటులోనిదనియు, వెల

తక్కువ యగు ననియు వారు నిర్ణయించిరి. ఈ నాలుగు విషయములు నా అనుభవమునకు వచ్చెను. శాకాహారభోజనశాలలలో ఈ నియమములు పాటించువారిని పలువుర కలిసికొంటిని. అంగ్ల దేశమున శాకాహార ప్రచారక సంఘముకూడ ఉన్నది. వా రొక వారపత్రిక ప్రకటింతురు. నే నాసంఘమున చేరితిని. నే నాపత్రికకు చందాదారుడను. కొలడినాళ్లలో నేను కార్యనిర్వహకసంఘసభ్యుడఁగా ఎన్నుకొనఁబడితిని. అందు శాకాహారమును బహునిష్ఠతో పరిపాలించువారు నాకు పరిచితులైరి. నేనును భక్త్యపదార్థశోధన మొదలుచేసితిని.

ఇంటినుండి వచ్చిన చిటుతిండి వస్తువులు, ఊరుఁగాయలు మొదలగు వానిని మానితిని. మనస్సు మాటుటచే వానిపై విరక్తి కలిగి, వెనుక రిచ్ మండులో ఉన్నపుడు నా జిహ్వకు చప్పగా కానిపించిన మసాలా లేని స్పినక్ (బచ్చలి) ఇపుడు రుచిగా ఉండెను. ఇట్టి శోధనల వలన రుచికి ముఖ్యస్థానము మనస్సుకాని నాలుక కాదని తెలిసెను.

ఆర్థికదృష్టి సర్వదా నా దృష్టిలో నుండెను. ఆరోజులలో కొందఱు కాఫీలు, టీలు హానికరములని నిరసించి, కోకోను స్వీకరించుచుండువారు. తినుట శరీరవ్యాపారమునకే అని నిశ్చయించి, టీ కాఫీలు వదలి కోకో పుచ్చుకొనుచుంటిని.

శాకాహారభోజనశాలలో రెండు విభాగము లుండును. ఒక దానియందు కావలసినపదార్థములు తిని తిన్నవానికి మూల్య మీవలెను. అందు పూటకు ఒకటి రెండు పిల్లింగులుగూడ పట్టును. దానికి ధనికులు పోవుచుందురు. రెండవ విభాగమున ౬ పెన్నీలకు ఒక రొట్టె ముక్కయు, మరి మూడు పదార్థములును పెట్టుదురు. నేను మితవ్యయ దీక్షఁ బూనిన పిదప వాడుకగా ఆటణాల (పెన్నీల) నిచ్చియే భుజింప మొదలిడితిని.

ఆత్మకథ

ఈ పరిశీలనముతో ఉపపరిశీలనములు కూడఁ గొన్ని కలవు. కొంత కాలము గంజి (starch) గల పదార్థములు వీడితిని. కొంతకాలము రొట్టె, పండ్లుమాత్రము తినియుంటిని. కొంతకాలము జున్ను, బొలు, గ్రుడ్లు. ఈచివరపరిశోధనము గమనింపఁదగినది. ఇది పదియేను నాళ్ల కన్న ఎక్కువకాలము సాగలేదు. గంజి లేని పదార్థములు తినవలెనని బోధించిన సంస్కర్త గ్రుడ్లు తినుట మంచిదనియు, అది మాంసాహారము కాదనియు సమర్థించెను. గ్రుడ్లు తినుచో జీవజ్వంతువులకు హానిచేయుపని లేదుగదా అని సామాన్యముగా తోచెను. అందువలన కక్కుటితి పడితిని. ఈ ప్రమాద మెంతోకాలము ఉండలేదు. నా ప్రమాణమునకు క్రొత్తవ్యాఖ్యానము చెప్పుట నా పని కాదు. ప్రమాణము చేయించిన మా అమ్మగారి ఉద్దేశము నాకు తెలియదా? గ్రుడ్లుకూడ మాంసమనియే ఆమె ఉద్దేశము. ఈ ప్రమాణముయొక్క సత్యమగు ఉద్దేశము స్ఫురింపఁగనే గ్రుడ్లను, గ్రుడ్లతోపాటు పరిశోధనమును మానితిని.

ఈ విషయము గమనింపఁదగినది. ఇంగ్లండులో మాంసమును గుటించి మూఁడు లక్షణములు చూచితిని. మొదటి లక్షణమున పశుపక్షుల మాంసమే మాంసము. ఈలక్షణానుయాయులగు శాకాహారులు పశుపక్షిమాంసము పరిత్యజించి మత్స్యముల స్వీకరించిరి; ఇక గ్రుడ్లను స్వీకరించిరని చెప్పనక్కఱలేదు గదా! రెండవ లక్షణము సకల జీవజ్వంతువుల మాంసము మాంసము. ఈ లక్షణమున మత్స్యహారము నిషిద్ధము కాని గ్రుడ్లు తినవచ్చును. ఇక మూడవది—సకల జీవజ్వంతుమాంసమును, వానివలన ప్రభవించు పదార్థమును—అనఁగా, గ్రుడ్లు, పాలు మొదలైనవి అంతయు మాంసకోటిలో పరిగణితమును. నేను మొదటి లక్షణమంగీకరింతునేని గ్రుడ్లే కాక చేపలఁ గూడ గొనవలసియుండును. నా ప్రమాణమునుబట్టి గ్రుడ్లు పనికిరావు. కాన నేను వాని వీడితిని. శాకా

హారభోజనాగారములలో చాల పదార్థములలో స్రుష్టు కలియునని తేలినది. కావున నే నచట ప్రతిపదార్థమును స్రుష్టు కలిసెనా, లేదా అని అడుగవలసినచ్చినది. దీనివలన నా కొకవిధముగా చిక్కు తొలగినది: ఏలయన, నా ఆహారమును సాదానస్తువులకు నియమించుకొనఁగల్గితిని. నాకు రుచించు చాల పదార్థములు పరిహరింపవలసిన చిక్కు కూడ పోసఁగెను. కాని నా ప్రమాణమును సరిగా అనుష్ఠించుచుండుట వలన ఈచిక్కులు క్రమక్రమముగా తొలగి విస్పష్టముగా ఆరోగ్యకరమును, సుత్కృమమును, స్థాయియునగు చవియొడ అధికప్రీతి వీర్పడెను.

ఇంకను సత్యపరీక్ష ముందున్నది. అది రెండవ ప్రమాణము గుఱించి. భగవంతుఁడు కాపాడుచుండఁగా ఎవరు హాని చేయఁగలరు?

ఈ ప్రకరణము ముగించుటకు రెండవ ప్రమాణమునకు సంబంధించిన విషయములు చెప్పట ఆవశ్యకము. ప్రమాణములకు తమకు తమ కనుకూలముగా క్రొత్తక్రొత్త అర్థములు తీయుట జగత్తునందంతటను గలదు. అది కలహకారణము. ప్రమాణము ఎంత విస్పష్టముగా నున్నను మూలమునకు తమకు అనుకూలమగునట్లు అర్థము చెప్పదురు. మహాధని కులనుండి నిలుపేదలవఱకును ఇట్టివారు కలరు. స్వార్థపరాయణత్వము వారిని అంధులఁ గావించును. వారు దానికి గోడమీఁది పిల్లి వాటముగా అర్థముచెప్పి, ఆత్మవంచన చేసికొని, లోకమును, దైవమును వంచించఁ బ్రయత్నింతురు. ప్రమాణము చేసినవాఁడు ప్రమాణము చేయించిన వాని అర్థమును అనుసరించుటయే ఉత్తమపద్ధతి. రెండు అర్థములు చెప్పి వీలు కలిగినచోట దుర్బలుని అర్థము అంగీకరించుట ఒకపద్ధతి. ఈ రెండు పద్ధతులను త్రోసివేయుచో అన్యాయమునకును, కలహమునకును ఆస్పద మగును. సత్యమునే కోరువాఁడు సులభముగా ఉత్తమపద్ధతి నవలంబిం

చును. అతనికి క్రొత్త అర్థములకు విద్యావంతుల సలహాతో పనిలేదు. మాంసమునకు ఉత్తమపదార్థి ననుసరించి మా అమ్మగారి అర్థమే నాకును అర్థము గాని ఇంక నాగోప్ప అనుభవము గాని, పాండిత్యగర్వము గాని చెప్పు అర్థము ఒక అర్థము కాదు.

ఇంగ్లాండులో ఆర్థికదృష్టిని, ఆరోగ్యదృష్టిని పురస్కరించుకొని నా పరిశోధనములు జరిగినవి. ధర్మదృష్టి ననుసరించి ఈవిషయము దక్షిణ ఆఫ్రికాకు వెళ్లకముందు పరిశోధింపబడలేదు కాని వెళ్లి నపిమ్మట తీవ్రముగా పరిశోధనములు చేసితిని. వానిని ముందు తెల్పెదను. ఎటు లేని వీని యన్నిటికిని బీజము ఇంగ్లాండులోనే నాటబడెను. మతములో ఉన్నవానికంటె క్రొత్తగా మతములో చేరినవానికే పట్టుదల ఎక్కువ. ఇంగ్లాండులో శాకాహారము అనునది సరిక్రొత్త. ఇంచుమించు నాకును అట్టిదే. వీలనగా, నాకు మాంసాహారమే మంచిదని నమ్మకము. కాని పిదప బుద్ధిచేత శాకాహారములోనికి మారితని. కావున నేను నూతనముగా మతిములో కలిసిన వాని అభిమానముతో నాకు నివాసమైన బేసువాటరుపేటలో ఒక శాకాహారపు క్లబ్బు పెట్టడలచితిని. అచట కాపురమున్న సర్ ఎడ్విన్ ఆర్నాల్డుగారిని ఉపాధ్యక్షునిగాఁ గోరితిని. వెజిటేరియన్ పత్రికా సంపాదకుఁడు ఓల్డ్ ఫీల్డ్ గారు అధ్యక్షులు. నేను కార్యదర్శిని. కొంతకాలము ఆ క్లబ్బు బాగుగనే నడచెను. కాని కొలఁది నెలలలో అంతరించెను. వీలనగా, కాలక్రమమున ఒకచోటినుండి మరెయ్యెచోటునకు నేను మాటుట నియమముగా పెట్టుకొన్నందువలన నే నాప్రదేశము వీడితిని. కాని వినయముతో కూడుకొనిన ఈ కొలఁది అనుభవము కొన్ని సంఘటనాపించి ప్రచారములోనికి తేగలుగు శక్తిని నాకు ప్రసాదించెను.

బిడియము నా డాలు

శ్రాకాహారసంఘసభ్యులు నన్ను కార్యనిర్వాహకసభ్యులలో ఒకనిగా ఎన్నుకొనిరి. నేను ప్రతిసభకు వెళ్లుట పెట్టుకొంటిని. కాని ఎల్లపుడును నాకు వాగ్బంధము. డాక్టరు ఓల్డ్ ఫీల్డ్ గారు 'నీవు నాతో మాటలాడునపుడు చక్కగా మాటలాడుచువుకదా! సభలో ఒకనాడేని పెదవి కదుపవేమి? నీవు మగతేనెటీగవు' అని మందలించిరి. ఈ పరిహాసమునకు నే నానందించితిని. తేనెటీగలు ఎప్పుడును పని చేయుచుండును; మగతేనెటీగ మాత్రము పెద్ద సోమరిపోతు. అండలు సభలో తమ తమ ఉద్దేశము లుద్ఘాటించుచుండగా నేను మెదలక మార్చుందుట కొంత వింత కాకపోదు. నాకు మాటలాడవలయు నని ఆశ లేక కాదు, మరి మాటలాడలేక; అభిప్రాయమును సరిగా మాటలలో పెట్టలేక. సంఘములో అండఱకును విషయగ్రహణము కలదనియు, నాకు మాత్రము లేదనియు నా ఊహ. ఎటులో మాటలాడి తీరవలెను అని సాహసించునఱకు విషయము మాటి మరొక విషయమునఁ బడుట పాసఁగెడిది. ఇటులు కొంతకాలము జరిగెను.

ఒకతూరి మా సంఘమున ఒక గంభీర విషయము చర్చకు వచ్చెను. ఆసభకు వెళ్లకుండుట అనుచితమును, అవినయమును. మఱి మాటాడక మూఁగవోటు ఇచ్చుట పిటికితన మనుకొంటిని. అందలి విషయ మిది: థేమన్ ఐరన్ వర్క్ సుకంపెనీ అధ్యక్షుఁ డగు హిల్ గారు ఆసభకు అధ్యక్షుఁడు. అతఁడు సీతివాది (Puritan). కేవలము వారి ద్రవ్యసా

ఆత్మకథ

హోయ్యముచేతనే ఆసంఘము నిలిచియున్న దనవచ్చును. సభ్యులలో చాలమంది ఆయన గొడుగునీడలలో ఉండునట్టివారే. శాకాహార విషయమున సుప్రసిద్ధుడగు అల్లిక్సన్ గారు కూడ కార్యసంఘమున ఒక సభ్యుడు. అప్పుడు సంతానము కలుగకుండు ఉపాయములు చేయవలయునను విషయము క్రొత్త క్రొత్తగా మొలకెత్తినది. డాక్టరు అల్లిక్సన్ గారికి సంతాననిరోధ మభిరుచు. దానినిగూర్చి ఆయన పాటకపు వారికి బోధించుచుండెను. ఈ పద్ధతులు నీతి మూలచ్ఛేదకరములు అని డాక్టరు హిల్ సుగారి ఆశయము. ఈశాకాహారసంఘము కేవలము ఆహారప్రచారమే కాక నీతిప్రచారము కూడ చేయవలయుననియు వారి ఉద్దేశము. ఇట్టి విపరీతభావములు కల అల్లిక్సన్ గారినంటి మనుష్యులనీతిబాహ్యములైన ఉద్దేశములు సంఘమున ఉండరాదని హిల్ సుగారి తలచు. కావున అల్లిక్సన్ గారిని ఆసభనుండి పాటాకొట్టుటకు తీర్మాన ముపపాదింపఁ బడెను. ఈ చర్య నా హృదయము నాకరించెను.

సంతానము కలుగకుండ ఉపాయములు చేయవలయునను అల్లిక్సన్ గారి ఉద్దేశములు భయంకరములనియే నే నెంచితిని. హిల్ సుగారు నీతివాది (Puritan) కావున అల్లిక్సన్ గారికి ప్రతిహతుడగుట ఒప్పునుకొంటిని. హిల్ సుగారి ఔదార్యమునుబట్టి వారియందు నాకు ఆదరము కలదు. కాని నీతివిషయన అభిప్రాయభేద మున్నంతమాత్రమున శాకాహారసంఘమునుండి ఒకసభ్యుని తొలగించుట పాడి గాదని నాకు తోచెను. హిల్ సుగారు నీతివాది కాన వారికి ప్రత్యేకము అననుకూలత ఉండవచ్చును గాని దానికిని, సంఘోద్దేశమునకును పాంతు లేదు. సంఘముయొక్క ఉద్దేశము శాకాహారమును విలీనించేయుట గాని మఱి ఏనీతిమార్గమును విలీనించేయుట గాదు. కాన నీతిని గూర్చిన

అభిప్రాయము లేటు లున్నను శాకాహారులైనవా రందఱును ఈ సంఘమున ఉండ నర్హు లనియే నేను తలచితిని.

ఈ విషయమున సంఘసభ్యులలోఁ గూడఁ గొందఱు నాతో ఏకీభవించియున్నను ఈతూరి నేనే మాటలాడఁ దలచితిని. అది యె టులు సాసఁగును? నాకు ధైర్యము లేదు. కావున వ్రాసి జేబులో పెట్టి తీసికొని వెళ్లితిని. దానిని గూడఁ జదువలేక అధ్యక్షున కిచ్చి తిని. అతఁ డింకొకరిచే చదివించెను. డా. అల్లిన్ సన్ గారి పక్ష మొడి నది. మొదటి ప్రయత్నముననే నాకు పరాజయము కలిగెను గాని నా అభిప్రాయము సరియైనదని సంతృప్తి నాకుఁ గలదు. పిదప నా సభ్యు లెవ నేను విడుదల కోరినటులు కొంచెము గుఱుతు.

ఆంగ్ల దేశమునందు ఉన్నంతవఱకు నాకు ఆ బిడియము వదలనే లేదు. మిత్రుల యింటికి వెళ్లినఁగూడ పదిమంది చేరుచో నాకు వాగ్బంధ మయ్యెడిది.

నే నొకతూరి 'వెంటనర్' అను ఊరు వెళ్లితిని. కూడ మజము దారుగారును గలరు. బస ఒక శాకాహారి యింట. 'ది ఎలిక్స్ ఆఫ్ డెయిటీ' అను గ్రంథము వ్రాసిన హోవర్డుగారు గూడ అచటనే నివ సించుచుండిరి. ఇది రేవును, ఆరోగ్యస్థానమును. మేము హోవర్డుగా రితో మాటలాడితిమి. ఆయన శాకాహార ప్రవర్తకసభలో ఉపన్య సింప ము మ్మాహ్వనించెను. అట్టి సభలలో వ్రాసికొని వెళ్లి చదువుట తప్పు గాదని తెలిసికొంటిని. సరస్వరసంబంధము పోకుండ నుండుటకును, క్త్వముగ నుండుటకును పలువురు అట్లే చేయుదురని నాకు తెలిసెను. ఆశువుగా ఉపన్యసించుట నా కసంభవము కాన అనుకొనిన విషయ ములను వ్రాసి తీసికొని వెళ్లితిని. అది ఒక ఫూల్ స్కేప్ టావుకంటే

ఆ త్మ క థ

హెచ్చు లేదు కాని లేచి నిలువబడుసరికి నా కనులు పచ్చ బడెను. నేను మాఁకులాడితిని. అటులు కాఁగా మజముదారుగారు దాని చదివెరి. వారు ప్రత్యేయగను ఉపన్యసించిరి. అపుడు శ్రోతలు కరతాళధ్వనులు చేసిరి. నాకు చాల లజ్జ పొడమెను. నా అసమర్థతకు విచారము కలిగెను.

నే నాంగ్ల దేశము విడుచునపుడు ఉపన్యాసునకు చరమప్రయత్నము చేసితిని. అపుడు గూడ అస్తవ్యస్తమైనది. శాకాహారు లగు మిత్రులకు హాల్ బర్ ను రెస్ట్యురెంటులో విందు ఏర్పాటు చేసితిని. అది శాకాహారాగారము కాకున్నను నేను తదధిపతితో చెప్పి శాకాహారములనే చేయించితిని. నా మిత్రు లీక్రొత్తపద్ధతికి చాల సంతసించిరి. విందులన్నియు వినోదమునకే యైనను పాశ్చాత్యులు దాని నొక విద్యగా పట్టిరి. అవి చాల నైభవముతో, సంగీతములతో, ఉపన్యాసములతో జరుపబడును. నేను చేసిన ఈ చిన్నవిందులోగూడ అట్టివి కొన్ని లేకపోలేదు. అందు కొన్ని ఉపన్యాసములు కావలసినవైనను. నా వంతు రాఁగనే నేను లేచితిని. ఆలోచించి ఆలోచించి ఒక విషయమును కొలది వాక్యములలో సిద్ధముచేసికొంటిని. నాకు మొదటివాక్యముపైని ఇంక సాగలేదు. తొల్లి అశిశన్ గారి మాదిరి అయినది. హాస్ ఆఫ్ కామస్సులో ఆయన ఉపన్యసించలేదెను. అదియే ఆయనకు ఉపన్యసించ తొలిసారి. ఆయన అటులు లేచి—‘నేను కనుచున్నాను. నేను కనుచున్నాను. నేను కనుచున్నాను’ అని ముమ్మాటు అనిరి. ఇంకపైని మాట నడవలేదు. అది చూచి ఒక పరిహాసకుఁడు లేచి, ‘ఇతఁడు ముమ్మాటు కనెనుగాని పుట్టిన దేదియు కానరాదే?’ అనెను. నే నీవిషయమును మూలముగా తీసికొని హాస్యరసము ఊరునటులు మాటాడఁదలచితిని. దీనితో గణాధిపతిపూజ చేసితిని గాని నెంటునే స్వప్తి అయి పోయినది. ఆలోచన అంతయు మఱచితిని. నేను అందఱను నవ్వించఁ

దలచి నేనే నవ్వులపాలై పోతిని. తుదకు 'తమరు దయతో విచ్చేసి నందులకు వందనములు' అని తుంచువేసి కూలబడితిని.

నా కీ బిడియ మెన్నడును వదలలేదు గాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో చాలవఱకు తగ్గెను. ఆశువుగా నేను మాటాడఁజాలను. క్రొత్తవారు పలువురు కానిపించినచో నాకు కడు సంకోచము కలుగును. నేను మాటలాడకుండ తప్పించుకొనుటకే యత్నించును. నేటికైనను పదు గురు మిత్రులు కలిసి నపుడు గాలి పోగుచేసి మాటలాడుట నాచేతకాదు.

అపు డపుడు పరిహాసమునకు పాలగుట ఒకటే కాని ఈ బిడి యమువలన నాకు కలిగిన లోటులేదు. అందులకు బదులు అది మేలే చేసెను. అప్పుడు దుఃఖకరమైన ఈ సంకోచము ఇపుడు సంతోషకర మాయెను. దానివలన నాకుఁ గలిగిన ఫలము మితప్రదోషయోగము. తలఁ పులను నిరోధించు శక్తి సహజ మైపోయెను. నానోటినుండిగాని, కల మునుండిగాని, అర్థములేని మాట ఒకటేనియు రాదని నాకు నేను ఉల్లా సు (స్పర్టిఫికేట్) నిచ్చుకొనఁగలను. నా మాటలోఁ గాని, వ్రాఁతలోఁ గాని, తప్పు దిద్దుకొనవలసిన అక్కఱ కలిగినటులు గుఱుతు చాలదు. ఇట్లు చాల చిహ్నులును, వృథాకాలవ్యయమును తప్పెను. సత్యారాధ కునకు మానావలంబనము ఆవశ్యకమని అనుభవము నాకు బోధించెను. తెలిసిగాని, తెలియకగాని, అతిశయోక్తికి మొగ్గుటయు, సత్యమును మఱుఁ గుపఱచుటయు మానవునకు సహజ దౌర్బల్యము. దాని నతిక్రమించు టకు మాన మావశ్యకము. మితభాషి అర్థములేని మాటలు ఉపయో గింపఁడు; అతఁడు ప్రతిమాటను తూచి మాటాడును. మాటలాడుటకు

ఆ త్మ క థ

మొగము నాచికొన్నవారిని మనము పలువుర నెఱుంగుదుము. మాటాడుటకు అనుజ్ఞ కావలయునని వేధింపబడని అధ్యక్షుడనుచు ఏసభయందేని ఉండబోడు. అనుమతింపబడగనే వక్త సామాన్యముగా కాలనియతి దాటును. మరియు కాలము కావలయు ననును. అనుమతి లేకున్నను ఉపన్యసించుచునే యుండును. వీనివలన లోకమునకు మేలేమియు లేదు. కేవలము కాల మారణము. నా బిడియమే నాకు డాలైనది. నన్నదియే పక్వము చేసినది. సత్యారాధనమున కది మిత్రమైనది.

అనత్య వ్రణము

నలుబది యేండ్ల వెనుక ఆంగ్ల దేశమునందు హైందవ విద్యార్థుల సంఖ్య ఈ కాలమును బట్టి చూచినచో చాల తక్కువ. వారు వివాహితులయ్యును అవివాహితులము అనియే చెప్పకొనువారు. దీనికి కారణము కలదు. ఇంగ్లాండులో విద్యార్థిమాత్రుఁడు బ్రహ్మచారియే. 'వివాహో విద్యనాశాయ' అని వారు విద్య పూర్తికానిచో పెండ్లి యాడరు. పూర్వము మనము బ్రతికియున్న కాలములో విద్యార్థికి బ్రహ్మచారి యనిపేరు. మన కిప్పుడు బాల్యవివాహము వచ్చిపడినది. కాని ఇంగ్లాండులో దాని ఊరునుపేరును ఎవరికిని తెలియదు. భారతీయవిద్యార్థులు సిగ్గిల్ల తమకు వివాహ మైనదని చెప్పకొనరు. ఇందులకు మఱియొక కారణము కలదు. ఆదేశమున పెండ్లియైనవారు పెండ్లికాని యువతులతో కలిసిమెలిసి యుండరాదు. కావున తమకు వివాహ మైనదని తాము నివసించుచున్నవారికి తెలియుచో ఆకుటుంబమునందలి యువతులతో కలిసిమెలిసి యుండుటకును, ఆమోదప్రమోదములు చేయుటకును స్వాతంత్ర్యము ఉండదు. ఈ ఆమోదప్రమోదములు చాలనూకు నిర్దోషములు. తలదండ్రులకును ఈ ఆమోదప్రమోదములు సమ్మతములు; ఏలనఁగా, ఆదేశమున నగుఁడే వధువును నిశ్చయించుకొనవలయుఁగాన కన్యలును, యువకులును మాడ సంచరించుట స్వాభావికము. ఇంగ్లాండు దిగుటతోడనే హైందవవిద్యార్థులు ఆంగ్లేయులకు ఎంతయు సహజమైన ఈ ఆచారమున పడినచో దాని పరిణా

ఆత్మకథ

మము భయంకరము. అట్టివి అనేకము నిన్నము. భారతయువకులు ఈ వ్యసనమునకు పాల్పడి కన్యలతో కలిసిమెలిసి యుండుటకు అసత్య జీవనము జటుప నొడంబడిరి. ఆంగ్లేయులపట్ల అది అనింద్యము. భారతీయులకు మాత్ర మది తగదు. నేనును ఈ వలలో పడితిని. నాకు పెండ్లియాయెను. కొడుకుల నెత్తితిని. ఐనను అచట బ్రహ్మచారి నైతిని. ఆ నటనవలన నా కేమియు ఆనందము కలుగలేదు. నా బిడియమును, మానమును నన్ను నట్టేట త్రోయలేదు. నేను మాటలాడకున్నచో నాతో మాటాడుటకుఁ గాని, నాతో తిరుగుటకుఁ గాని, ఎవరె ఉత్సహించును?

నాకు పిటికితన మెంతయో బిడియ మంత. 'వెంటనరు'లో నేను ఉన్నటువంటి కుటుంబములలో ఇంటియామె కూతురు అతిథులను పికారునకు తీసికొనివెళ్లుట ఒక ఆచారము. ఆమె ఒకనాఁడు నన్ను చేరువనున్న చక్కని గుట్టలకు తీసికొనిపోయెను. అసలు నాదే నడినడక. ఆమెది నాకన్న. అదియు ఇదియు మాటలాడుచు నన్ను వడిగా లాగుకొని పోవుచుండెను. ఒకొక్కతడవ నేనును వీదో చెప్పుచునే యుంటిని. తుదకు 'బేను' అనియో, 'కాదు' అనియో, 'ఆహా, ఎంత బాగుగా నున్నది!' అనియో, మెల్లగా అనుచు పోవుచుంటిని. ఆమె పిట్టవలె పోవుచుండెను. ఎంతసేపటికి మరల ఇంటికి పోగలమా అని నేను నివ్వెఱపోవుచుంటిని. ఇటులు మేము పర్యతశృంగ మెక్కితిమి. అంతటి ఎత్తు మడుమల జోడు తొడిగికొనియు ఈఇరువది ఇరువదియైదేండ్ల కన్య శరవేగమున దిగుచుండెను. నేను క్రిందికి దిగుటకు క్రిందువీర దగుచుంటిని. పైపెచ్చు ఆమె ఎచట చూచిపోవునో యని లజ్జ. ఆమె వెనుదిరిగి నవ్వుచు ఇటు దిగు మటు దిగు మనియు, ఊరేయిచ్చి దింపనా అనియు అడుగసాగెను. నావి కోడిపిల్ల గుండెలు.

ఈసాయముగూడ నెటులు చేయించుకొనఁగలను? తుదకు అతికష్టము మీఁద ప్రాచీయు డేడియు, కొన్నిచోటుల హరుచుండియు, ఎటులో క్రిందికి ఊడిపడితిని. ఆమె శాభాష్ శాభాష్ అని బిగ్గఱగా నవ్వి నన్ను ఎంత సిగ్గులజేయఁగలదో అంత సిగ్గులజేసెను.

అయితే అన్నిచోటులను ఈవిధముగా తప్పించుకొన శక్య మగునా? భగవంతుఁడు నా అసత్యప్రణామము మాన్పఁ దలఁచెను. బ్రైటన్ అను గ్రామము వెంటనరువంటి ఆరోగ్యస్థానము. ఒకతూరి నే నటకు వెళ్లితిని. ఇది వెంటనరు వెళ్లుటకు ముందు, నే నా బ్రైటనులో ఒకపూటపూర్ణ యింటికి పోతిని. అందు సామాన్య సితిగతులు గల ఒకవృద్ధునితంతువు కానిపించెను. ఇంగ్లండులో ఇది నాకు ప్రథమ వత్సరము. అచట ఆహారపదార్థవివరణము పరాసుభాషలో ఉండెను. నా కాభాష తెలియదు. ఆ వృద్ధునిధన ప్రక్కనే నే నుంటిని. నేను క్రొత్తవాఁడ ననియు, కలవరపడుచుంటి ననియు ఆమె గ్రహించి, 'నీవు క్రొత్తవానివలె ఉన్నావు. ఏమియో కలవర పడుచున్నావు. ఏమియు అడిగి తెప్పించుకొనలేదేమి?' అనెను. నేను ఆపదార్థపట్టి కలో ఒక్కొక్క అక్షరమే మాడఁబలుకుకొనుచు నడ్డనవానిని పిలువ వలె ననుకొనుచుండఁగా ఆమె పైరితిగా అడిగెను. నే నామెకు వందన మిడి, 'నేను శాకాహారి' ననియు, 'నాకు పరాసుభాష రా' దని యు, 'ఏది గ్రాహ్యమో, ఏది అగ్రాహ్యమో తెలియక తికమక పడు చుంటి' ననియు చెప్పకొంటిని.

అయితే నేను నీకు అంతయు తెలిపెద నని ఆమె అందలి భక్త్యా భక్త్యములు తెలిపెను. ఈరీతిగా ఆమెకును నాకును ప్రథమపరిచితి. అది క్రమముగా మైత్రిగా పరిణమించి నేను ఇంగ్లండున ఉన్నంత

ఆ త్మ క థ

నటకును, పిదపఁగూడ, అనుస్మృతమాయెను. ఆమె లండనులో తన యింటి విలాసము ఇచ్చి ప్రతిఆదివారము తనయింటికి విందునకు నిమంత్రించెను. ఇంతియ కాక విశేషములు వచ్చినపుడును, నన్ను నిమంత్రించుచుండెను. నాబిడియము పోఁగొట్టి నామె సాయపడెను. నన్ను పడుచులకుఁ జూపి నాకు వారితో సంభాషణభాగ్యమును కలిగించుచుండెను. ముఖ్యముగా ఒకపడుచు ఆమెయింట ఈసంభాషణములకుఁగాను ఉండెడిది. మేము మాటలాడుచుండఁగా ఆ వృద్ధకుటుంబిని అచటినుండి వెడలిపోవుచుండెడిది.

మొదట మొదట నాకు ఇదియంతయు క్రిందట్లు మీఁదట్లుగా ఉండెడిది. నేను మాట కలుపలేను; పరిహాసములు పన్న లేను. కాని ఆమె నన్ను దారిలో పెట్టెను. నేను దారిని బడితిని. కొలఁదికాలములో ఆదివారమున కెదురుచూచి ఆపడుచు చెలితో సంభాషింప నుత్సహించితిని.

ఆవృద్ధవితంతువు నన్ను ఎక్కువగా ప్రలోభింపఁ జేయఁ దొడఁగెను. మమ్ము సమావేశపఱుచుట కామె కేదో ఉద్దేశము ఉండును.

నాపని సందేహములో పడెను. నాకు పెండ్లి అయినదని చెప్పియుండినచో ఎంతబాగుగా నుండెడిది? అని నే ననుకొంటిని. అటులు చెప్పియుండినచో ఆమె మాకు ఈ సమావేశము కూర్చియుండెడిది కాదు. అయినను ఈ తప్పు దిద్దికొనుటకు ఆలస్యము కాలేదు. నేను సత్యము చెప్పుచో అధిక సంకటమున కూలను. ఇటు లూహించి ఆమెకు ఈక్రిందిలేఖ వ్రాసితిని:—

‘బ్రైటునులో మనకు పరిచితి కలిగిన నాటునుండి నే నన్న మీకు దయ. నన్ను కన్నకొడుకువలె భావించితిరి. నాకు పెండ్లి చేయ

వలయు నని మీతలఁపు. అట్టి తలఁపుతో నాకు పనుచుల చెలిమి కలుగఁజేయుచున్నారు. విషయములు ముదిరిపోకుండ నేను తమ దయకు అపాత్రుడనని అంగీకరించును. మని మొదటనే నేను గృహ స్థుడ నని తమ కెఱిగించియుండవలసినది. భారతవిద్యార్థు లందఱును అవివాహితులమని చెప్పుకొందురని యెఱిగి నేనును అటులే చేసితిని. అది తప్పని ఇపుడు తెలిసెను. మరియు ఒకటి చెప్పఁదగినది. నాకు బాల్యముననే పెండ్లి ఆయెను. నా కొక కొడుకుగూడ. ఇంతకాలము నుండి మీ కిది మఱుగుపఱచినందులకు చాల విచారించుచుంటిని. కాని సత్యము చెప్పు ధైర్యము ఈశ్వరుఁ డనుగ్రహించినందులకు ఆనందించుచున్నాను. మీరు నన్ను తుమింపరా? ఆపడుచుకడ నేను మేరదాటి పోలేదని నిక్కము చెప్పుచున్నాను. నేనుండవలయు స్థితి నాకు తెలియును. నా పెండ్లిమాట తెలియక మీరు సహజముగా మాసమావేశము కోరియుందురు. విషయములు ఇంతకు మించి పోకుండ నుండుటకు సత్కృష్టాటనము ఆవశ్యకము.

‘ఈలేఖ అందినసినప నేను మీ ఆతిథ్యమునకు అనర్హుడ నని మీకు తోచుచో నేనది తప్పగా తీసికొనను. మీదయకును, మమత్వమునకును నే నెన్నటికిని అప్పు తీర్పలేను. ఇటుపయిని నన్ను నిషేధింపక మీఆతిథ్యమునకు అర్హుడ నని తలంతురేని నేను అన్నివిధముల ఆ అర్హతను కాపాడుకొని, యెప్పటివలె సుఖిస్తే, దానిని మీ ప్రేమకు చిహ్నముగా పరిగణింతును.’

నేను అటువంటి ఉత్తరము ఒక నిమిషములో వ్రాయఁజాల నని పాఠకుఁడు తెలిసికొనుఁగాక! ఎన్ని చిత్తు లయినవో నే నెఱుఁగ. కాని దానితో నాబరువు పోయినది. ఇంచుమించు తిరుగు తపాలాలోనె ఆమె కడనుండి ఉత్తరము వచ్చెను. —

ఆ త్మ క థ

‘నీవు అంతయు విప్పివేసి వ్రాసిన లేఖ అందినది. మే మిరువురమును చదువుకొని ప్రక్కలు పడ నవ్వుకొంటిమి. నీ అసత్యాచరణము తుమింపఁజగినది. సత్యము చెప్పి మంచి పని చేసితివి. నాపిలుపు ఎప్పటి వలెనె ఖాయము. రేపటి ఆదివారము నీ కెదురు చూతుము. నీబాల్య వివాహచరిత్ర సంతయు మాకు వినిచి వినోదపెట్టుదువుగాక ! దీనివలన మన మైత్రికి స్వల్పమును లోపము లేదని వేరే ప్రమాణము చూపవలయునా?’

నే నీరీతిగా అసత్యప్రణామమును మొదటికంట కోసివైచితిని. అటుపిమ్మట ఆవశ్యక మయినపుడు నావివాహమునుగూర్చి సత్యము వచింప సంశయింపలేదు.

మతపరిచితి

క్రిమలో నాయున్న రెండవయేడు చివర దివ్యజ్ఞాన సామాజికులు ఇరువురు నాకు పరిచితులయిరి. వారు సోదరులు, అనివాహితులును. వారు నన్ను గీత చదువ ప్రేరించిరి. వారు సర్ ఎడ్విక్ ఆర్నాల్డుగారి గీతానువాదము చదువుచుండిరి. తమతో కలిసి సంస్కృతగీత చదువుటకు వారు నన్ను పిలిచిరి. నేను స్గిలితిని. ఏలన, నేను దానిని చదివెయ్యుండలేదు. నుజరాతీ అనువాదమునుగూడ చదివెయ్యుండలేదు. నావిషయమును వారికి కొంకుతో ఎఱిగించితిని. నాకు సంస్కృతమున ప్రవేశము అల్పమయ్యును అనువాదము మూలమునకు ఎచట భేదించెనో అది తెలిసికొను శక్తి కలదని తలచి, ఆవిషయమును తెలిపి, వారితో గీత చదువ దొరకొంటిని. ద్వితీయాధ్యాయమునందలి-

‘ధ్యాయతో విషయాన్ పుంస స్సంగస్తే ఘాపజాయతే,
సంగాత్ సంజాయతే కామః కామాత్ క్రోధోఽభిజాయతే.
క్రోధాద్భవతి సంమోహ స్సమోహాత్ స్మృతివిభ్రమః,
స్మృతిభ్రంకాద్భుద్ధినాశో బుద్ధినాశాద్విసశ్యతి.’

ఈశ్లోకములు నా మనస్సున నాటుకొన్నవి. నేటికిని వాని ధ్వని నా చెవులలో జుమ్మనుచున్నది. భగవద్గీత అమూల్యగ్రంథ మను విశ్వాసము దినదినము ప్రబలుచున్నది. తత్త్వజ్ఞానమున దానితో సాటి యగు గ్రంథము మఱొండు లేదని నిక్కముగా నా నమ్మిక. నాకు

ఆత్మకథ

మనసు చెదరినపుడు గీత అమూల్యమును సాయము చేసెను. ఇంచు మించు ఆంగ్ల గీతనువాదము లన్నియు నేజదివితిని. ఆర్నాల్డుగారి అనువాదమే ఉత్తమమైనదని నాతలఁపు. అతఁడు మూలానుయాయు. అది ఒక అనువాదమునలే నుండును. నే నీ మిత్రులతో గీత చదివినను దానిని చక్కగా చదివితినిని చెప్పజాలను. అటు పిమ్మట కొన్ని సంవత్సరముల యనంతరముననే అది నిత్యపారాయణములో పడినది.

మరియు వారు ఆర్నాల్డుగారి లైట్ ఆఫ్ ఏషియా అనుగ్రంథమును (బుద్ధచరితము) చదువుచుని చెప్పిరి. అంతకుముందు నేను ఆర్నాల్డుగారు ఒక గీతనే అనువదించి రనుకొంటిని. నేను బుద్ధచరితము గీతకంటె ఎక్కువ రుచితో చదివితిని. గ్రంథమును చేతఁ జెట్టుకొనినవోక్రింద నుంప ఇష్టముండెడిది కాదు. వారొకనాఁడు నన్ను బ్లావట్ స్కీ భవనమునకుఁ గొంపోయి మదాం బ్లావట్ స్కీ గారికి, ఆనిబిసెంటు సతిగారికిని నన్ను పరిచితుఁ జేసిరి. బిసెంటుగారు అపుడే దివ్యజ్ఞాన సమాజమున కలిసెను. అపుడు ఆమె కలయికను గూర్చి సత్రికలలో చమత్కారముగా చర్చలు జరుగుచుండెడివి. నేను ప్రతిచర్చను ఆసక్తితో గమనించుచుంటిని. వారు నన్ను సమాజమున చేర సలహానిచ్చిరి. 'నా మతమును గూర్చియే నా కేమియు తెలియనపు డింక ఇతరమత సంప్రదాయమున చేరుటయా?' అని నేను వినయముతో నిరాకరించితిని. వారు చెప్పిన మీఁదట నేను 'కీ టు థియాసఫీ' అను మదాం బ్లావట్ స్కీ రచితమును గ్రంథమును చదివినటులు గుఱుతు. ఆ పుస్తకము హిందూమతగ్రంథములఁ జదువ తృప్త కలిగించెను. మఱియు హిందూమతము అంధవిశ్వాసయుత మని ఘోషించెను. హిందూమతముపై మోపిన నిందను తొలఁగించెను.

ఆ కాలముననే మాంచెప్పరునుండి వచ్చిన ఒక మంచి క్రైస్తవ
వుడు శాకాహారాగారమున నాకు కలిసెను. అతడు క్రైస్తవమతము
గుఱించి మాటలాడెను. రాజకోటలో నే నెఱిగిన ఘాదిరీలచర్యలు
అతనికి చెప్పితిని. అతఁడవి విని నగచెను. 'నేను శాకాహారిని. నేను
త్రానను. నా వోడి క్రైస్తవులు మాంసభోజులు, మద్యపాద్యము-
నిస్సంశయము. కాని ఈ రెంటిని బైబిలు తిను మని విధింపదు. బైబిలు
చదువుదో తమకే తెలియును' అనెను. నేను సరి యంటిని. అతఁడు
నా కొకబైబి లిచ్చెను. ఆయనయే బైబిలులను అమ్ముచున్నటులును,
పటములు అనుక్రమణిక మొదలగునవి కల ఒక ప్రతిని నే నాయన
కడ కొంటిననియు కొంచెము గుఱుతు. దాని చదువ మొదలిడితిని.
కాని ఓల్డ్ టెస్టామెంటు (ప్రాతనిబంధన) సాగలేదు. సృష్టిని
గూర్చిన అధ్యాయములును, పదపడి అధ్యాయములును చదువు
చుండఁగా నిదుర వచ్చెను. చదివితె ననిపించుకొనుటకు ఎట్లో మిగిలిన
భాగములును చదివతిని. ఏవియు రుచింపలేదు. నంబర్సు అను
భాగము వెగటుగా నుండెను.

కాని న్యూ టెస్టామెంటు చాల ఆకర్షించెను. ముఖ్యముగా
అందలి సెర్మన్ ఆన్ ది మాంట (గిరి-ప్రవచనము). గీతకును, దీనికిని
సాటి యనుకొంటిని.

'ఎవరు ఎటులు చేయుదురో వారు అట్టిఫలము అనుభ
వింతురు. అనఁగా అన్యాయమును పాటించోలవలయునని మీ
తలఁపు. కాని నే నందునుగదా, అన్యాయముచే అన్యాయమును పాట
చ్రోలలేదు. ఎవరేని నీ కుడి చెంపమీద లెంపకాయ కొట్టినచో, నీవు

ఆ త్మ క థ

నీయొడమచెంప కూడ వానికేసి త్రిప్పుము. ఎవ రేని నీ యుత్తరీయమును లాగికొన్నచో, నీ యంతరీయమును కూడ ఇచ్చివేయుము.' *

అను ఈవాక్యములు నాకు ఆత్మ్యానందము కలిగించినవి. 'జలమును నీ కీయఁగలవాని కైందేని ఒసఁగుమీ కడుపార నోగిరంబు' అనుశ్యామలభట్టు వాక్యములు మనసున తగిలెను. ఆపరిపక్వమయిన నా మనస్సుగీత, బుద్ధచరిత, గిరి-ప్రవచనము, వీనిబోధములలో ఐక్యమనేష్ట పింపఁ జూచెను. అట్టిత్యాగమే ఉత్తమమత మని నాకు నచ్చెను.

ఈ న్యాసంగము అన్యమతాచార్యుల జీవితములు చదువ ప్రేరిం చెను. కార్ల యిలు వ్రాసిన 'హీరోస్ అండ్ హీరో వర్షిష్' అను గ్రంథము నొక మిత్రుఁడు చదువుమనెను. అందు మహమ్మదు జీవితము చదివి అతని మాహాత్మ్యమును, వీరత్వమును, తపశ్శ్రమము తెలిసికొంటిని.

పరీక్షలు దాపరించుటచే ఇక అవకాశము లేక అప్పుడు ఇక నేమియు చదువ లేకపోతిని. కాని వివిధమతములను తెలిసికొనవలెనని మాత్రము మనస్సులో వేసికొంటిని.

నా స్థికమతము కూడ తెలిసికొనుట మంచిదికదా అనుకొంటిని. బ్రాహ్మణగారి పేరును, పేరుతో పాటు అతనిమతమును ప్రతి హిందువును ఎఱుఁగును. నా స్థికతగుఱించి నే నొకపుస్తకము చదివితిని. దానిపేరు మాత్రము గుఱుతు లేదు. నా కది రుచిగా లేదు. ఏలన, నే నప్పుడే నా స్థిక మరుఘూమిని చాటితిని. అప్పుడే బిసెంటుగారు నా స్థిక

* 'But I say unto you that ye resist not evil: But who-soever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also. And if any man take away thy coat let him have thy cloak too.'

మతమునుండి ఆ స్థిరమతములో కలిసెను. ఆ విషయముకూడ నా స్థిర మతమునెడ అనిష్టకారణ మాయెను. బిసెంటుగారు వ్రాసిన 'నేను ఎటులు దివ్యజ్ఞానసమాజమున కలిసితిని' అనుగ్రంథము నేను చదివితని.

ఆ రోజులలోనే బ్రాడ్లాగారు వచ్చిరి. వోకింగ్ సెమిట్రీలో ఆయనను పూడ్చిరి. అపుడు లండనులోని భారతీయు లందఱు ఆ శవ ముతో వెళ్లిరి. నేనును. అంత్యక్రియలు చూచుటకు కొందఱు ఫాది రీలుకూడ వచ్చిరి. తిరిగివచ్చునపుడు స్టేషనులో రైలుకొఱకు వేచి యుండనాయెను. అచట ఒక నా స్థికాగ్రేసరుడు ఒకఫాదిరీని చూచి 'దేవుడు కలడా?' అనెను.

'ఉన్నాడు' అని ఆ మంచిఫాదిరీ మెల్లగా ప్రత్యుత్తరించెను.

'ధూమి చుట్టుకొలత ౨౮,౦౦౦ మైళ్లు అని మీరును అంగీకరించురా?' అని ఆ నా స్థికుడు ఫాదిరీకి పరాజయముకూర్పఁ దలచి అడిగెను.

'అంగీకారము.'

'అయితే, అయ్యా! ఈశ్వరుని కొలత ఎంత? ఆయన ఎచట ఉండును?'

'మనము తెలిసికొనవలయును గాని ఆయన మన యిరువుర హృదయములందును కలఁడు.'

'అయ్యా అయ్యా! ఇప్పటికిని నన్ను పసికాయనుగా తలఁపకుండు.' అని అతఁడు మా కేసీ జయద్యష్టితో చూచుచు అనెను.

ఫాదిరీ నమ్రుఁడై మానము తాల్చెను.

ఈ సంభాషణయు నాకు నా స్థికమతముపై అనూయ పెంచెను.

నిర్భల కే బల రామ్ *

నాకు హైంసన మతమునందును, జగత్తులోని ఇతరమతములందును కొంచెము ప్రవేశము ఉన్నను, విషయ సమయములలో అది నన్ను రక్షింపజాలదని నే నెఱిగియుండవలసినది. ఆపత్సమయమునందు ఏ వస్తువు మనుష్యుని రక్షించునో ఆసమయమున దానిగుఱించి భావము ఉండదు. జ్ఞానమును ఉండదు. నా స్తికుఁడు తన ఆపత్తు తప్పటకు స్వభావము కారణ మనును; ఆ స్తికుఁడు తనను ఈశ్వరుఁడు రక్షించెననును. మరియు తన వేదాంతాధ్యయనము గాని, తపస్సు లేక సాధన గాని, ఒక కారణముగా ఎంచును. ఈ రీతిగా ఎవరికి తోచినటులు వారికి అనుమింప అధికారము ఉన్నది. కాని రక్షింపబడిన సమయమున తనను తన సాధనయే రక్షించినదో, మఱి యెవఁడేని రక్షించెనో తనకు తెలియదు. ఎవఁడు తన నిష్ఠాబలమునకు గర్వింపునో వాఁడు తన నిష్ఠాబలము దుమ్ముఁగాలి అగునని ఎఱుఁగఁడా? అట్టి సమయములందు అనుభవము లేని శాస్త్రజ్ఞానము వృథా.

కేవల శాస్త్రజ్ఞానముయొక్క నైయర్థ్యము మొదట నా కనుభవ మైనది నీమలో. అంతకు ముందు జరిగిన విషయములలో నాకు రక్షణ మెట్లాదవెనో చెప్పజాలను. అప్పటికి నేను చిన్న వాఁడను. కాని నేఁడు నా కిరువదేండ్లు. గృహస్థాశ్రమము బాగుగా అనుభూత మైనది. పెండ్లము, పైఁగా పిల్లలు.....

* బలము లేనివారికి రాముఁడే బలము.

నాకు గుఱుతు కలంతవఱకు నీమలో నాయున్న చివర ఏడు, అది ౧౮౯౦ సంవత్సరము, ఆ సంవత్సరమున పోర్ట్ సుమతులో శాకాహారసభ జరిగెను. దానికి నేనును, నా మిత్రుఁడొకఁడును ఆహూతుల మైతిమి. పోర్ట్ సుమతు సముద్రపు రేవు. ఆయూరునందు నావిక జనము బహుళము. అచట చెడుపేరు గల స్త్రీలు సాక్షాత్తు బోగము నారు కారు. కాని నీతియెడల ఏమియు పట్టుదల లేనివారు పలువురు కలరు. మేము అటువంటి ఒకయింట దిగితిమి. సన్మానసంఘమువారికి ఆ విషయము తెలియదని వేఱ చెప్ప నక్కఱలేదు. ఎపుడో ఒకసారి వచ్చిపోవు నూ వంటి బాటసారులకు పోర్ట్ సుమతు వంటి పత్తనమున ఏవి మంచి బసలో, ఏవి చెడుబసలో తెలిసికొనుట దుస్సరము.

రాత్రి సభనుండి మే మింటికి వచ్చితిమి. భోజనానంతరమున పేకాటకు కూర్చుంటిమి. నీమలో గొప్పగొప్పవారి యిండ్లలోఁగూడ గృహిణులు అతిథులతో పేకాడుట ఆచారము. ఆ పేకాటలో అందఱును నిర్దోషములైన ఛలోక్తుల నాడుచుందురు. ఇచట బీభత్సవిశోద మారంభమాయెను.

నా మిత్రుఁడీవిద్యలో నేర్పరియని నే నెఱుంగ. నాకును ఈవిశోదము ఇంపిత మాయెను. నేనును అందు దిగితిని. మాటలు చేతలలోనికి దిగఁజొచ్చెను. పేక నావల నుంచునవసరము నచ్చెను: కాని భగవంతుఁడు నా మిత్రుని హృదయమున ప్రవేశించెను. అతఁ డిట్లునెను: 'నీవు నా, ఈ ఘోరకలిలో? ఈ పాపములో? నీ కిచట పని లేదు పో, లేచి పో.'

నేను సిగ్గున మగితిని. అతని ముదల కై కొంటిని. హృదయమున నా మిత్రునకు కృతజ్ఞత చూపితిని. మా అమ్మగారిముందు నా చేసిన ప్రమాదము గుఱుతు తాఁకెను. నేను పాటిపొతిని. నేను వడఁకుదు నా

ఆత్మకథ

గదికి పోతిని. వేటకాని తప్పించుకొన్న లేడివలె నాగుండెలు తటతట కొట్టుకొనెను.

పరకాంత యెడల నాకు వికారము కలుగుట కిది ప్రథమపర్యాయము. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. అనేక విచారములు న న్నావరించెను. ఈ యింటినుండి లేచిపోనా? నే నీప త్తనమునుండియే పాటిపోనా? నే నెచట నుంటిని? నేను కాపురలమీద నుండనిచో నాగతి యేమగును? ఇటు లనుకొని అప్పటినుండి అతిజాగ్రత్తతో మెలగ నిశ్చయించుకొంటిని. అయింటి నే కాక యెట్టులేని పోర్ట్ సుమతునే విడిచిపోవడలచితిని. సభలు ఇంక రెండునాళ్ల కెక్కువ జరుగవు. ఆ మఱునాటి సాయంకాలమే నేను పోర్ట్ సుమతునుండి నిష్క్రమించినట్లులును, నా నిత్రుడు మఱికొంతకాల మచట నున్నట్లులును గుఱుతు.

ఆ సమయమున నాకు మతమునుగూర్చిగాని, దైవమునుగూర్చిగాని, దైవసాహాయ్యమునుగూర్చిగాని, తెలియదు. నన్ను ఆసమయమున ఈశ్వరుడు రక్షించెనని అనుకొనుట తెలిసీ తెలియని స్థితి. అన్ని ఇక్కట్లలో న న్నతడు రక్షించెను. కాని జీవితముయొక్క వివిధ రంగములందు నా కిది యనుభవము. ‘ఈశ్వరుడు నన్ను రక్షించె’ అను వాక్యమునకు అర్థము నేడు నాకు చక్కగా తెలియును; కాని యింకను దీనివిలువ సరిగా గుఱుతింపజాలకున్నాననియు నే నెఱుంగుదును. అనుభవముచేతనే అది తెలియడగినది. కాని యెన్నియో ఆధ్యాత్మిక యత్నములందును, లాయరుపనియందును, సంస్థాసంచాలనములందును, రాజకీయవ్యవహారములందును నాకు సాగెన విషమఘటనలలో భగవంతుడు నన్ను రక్షించెనని చెప్పగలను. ఉపాయము లన్నియు ఊరేగినపుడు, సహాయులు దిగ నాడినపుడు, అనువు లంతరించినపుడు, ఎటునుండియో, ఎటులో ఆసాహాయ్యము వచ్చునని నా యనుభవము.

స్తుతియు, ఉపాసనయు, ప్రార్థనయు, ఇవి గ్రుడ్డినమ్మకములు కావు. అవి పాన భోజన స్నాన గమనముల కంటె అధికసత్యములు. ఇవియ సత్యములు, మిగిలినవి అసత్యము లన్నచో అతిశయోక్తి కాజాలదు.

ఈ ఉపాసన, ఈ ప్రార్థన వాణీవైభవము కాదు. దీనికి కాణాచి నాలుక కాదు, హృదయము. కావున భక్తిని నించి హృదయమును నిర్మలము చేసికొంటిమేని, మన మా అనంతమున కెగురగలము. ప్రార్థనకు జిహ్వతో పని లేదు. అది స్వభావముచేతనే అద్భుత వస్తువు. వికారరూపములగు మలములను, అనఁగా కామాదులను, శుద్ధి చేయుటలో హృదయపూర్వకమైన ఉపాసన ఉత్తమ సాధనమని చెప్పుటకు నేను సందేహింపను. అయితే ఆ ఉపాసన అతి వినతితో, అతి నమ్రతతో సొంది పాసఁగి యుండవలయును.

నారాయణ హేమచంద్రుడు

క్రిరోజులలో నారాయణహేమచంద్రుడు నీమకు వచ్చెను.

ఆతడు మంచి లేకరి అని వినియుంటిని. నేషనల్ ఇంజియర్ అసోసియేషన్ కు సంబంధించిన మానింగ్ కన్వ్యాగ్రహమున హేమ కలిసికొంటిమి. నేను ఇతరులతో కలిసిమెలిసి యుండలేనని మానింగ్ కన్వ్యా ఎఱుగును. నేను ఆమె యింటి కేగినపుడు, ఎవరేని పలుకరించి నపుడు తప్ప, నేను ముఖపిఠానముగా కూర్చుండువాడను. ఆమె నాకు అతనితో పరిచితి కలిపెను. అతనికి ఇంగ్లీషు రాదు. అతనిది వింత నాల కము. ఒక వికారపు లాగు, అట్టిదే పార్శ్వపద్ధతిని ముడతలుపడి ముటికి యైన బూడిదరంగు కోటు; నెక్ టైగాని, కాలరుగాని లేదు. పుచ్చులు కట్టిన ఉన్ని టోపీ. పైని సాదుగుపాటి గడ్డము.

ఆతడు బక్కపలుచన, పొట్టి. అతని గుండ్రపుమోమున మహుచి మచ్చలు. ముక్కు కొన దేలినదియుఁ గాదు, మొద్దు పాతను లేదు. మాటిమాటికి అతని చేయిగడ్డము మీఁద.

నాగరకసంఘమున ఆ వింతనాలకపు మనుష్యుడు వేలుపెట్టి చూపించునటు లుండుట సిద్ధము.

‘నేను తమ్మును గుఱించి చాల వింటిని. మీగ్రంథములు కొన్ని చదివితని. మీరు మా యింటికి దయచేయరా?’ అని నే నంటిని.

౨౨ నారాయణ హేమచంద్రుడు

అతనిది ఇంచుమించు బండగొంతుక. నవ్వుచు అతఁ డిట్లనెను—
‘మీబస ఎచట?’

‘స్టూరుపీథిలో.’

‘అగుచో మనము ఒకచోటివారమే. నాకు ఇంగ్లీషు చదివి
కొనవలెనని ఉన్నది. చెప్పెదరా?’

‘నాకు తెలిసినదానిలో మీకు చెప్పటకు నాకును సంతసమే.
నాశక్తికొలది చెప్పెదను. మీకిష్టమేని నేనే తమకడకు వచ్చెదను.’

‘వలదు, నేనే వత్తును. నా కడ పాఠశాల కలను; దాని తీసి
కొని వత్తును.’

సమయము నిశ్చిత మాయెను. వడిగా మాకు నిండునెయ్యము
కలిసెను.

నారాయణ హేమచంద్రునకు ఇంచుకయు వ్యాకరణము రాదు.
అతనికి గుఱ్ఱము అనునది క్రియ. పరుచెత్తుట అనునది విశేష్యము.
ఇట్టి విచిత్రోదాహరణము లింకను కొన్ని నాకు గుఱుతు కలవు.
కాని అతని అజ్ఞానము నాకు కొఱుకఁబడలేదు. నా స్వల్పవ్యాకరణ
జ్ఞాన మాతనిమీఁద పాఠలేదు. వ్యాకరణము రాకపోయేనే అనుదుగఁ
అతనికి లేదు.

కొంచెమేనియు చింతలేక అతఁ డిటు లనెను—‘నే నెన్నఁడును
మీ వలె బడికి పోలేదు. నాఉద్దేశము ప్రకటింపవలసినపుడు వ్యాకరణా
వశ్యకత నాకు కానరాలేదు. సరియ, మీకు బంగారీ వచ్చునా? నాకు
వచ్చును. నేను వంగదేశము తిరిగితిని. మహర్షి దేవేంద్రనాథ తామర
గ్రంథములు గుజరాతీవారికి అనువదించి ఇచ్చినది నేను. ఇంకను

ఆత్మకథ

ఇతరభావలనుండి గొప్ప గ్రంథములను అనువదించి గుజరాతీవారికి సమర్పింపవలెను. నా అనువాదము మక్కికి మక్కి కాదు. భావ మాత్రము తెచ్చిన జాలును, నాకు తృప్తి. నా పిమ్మట ఇతరులు వారి విజ్ఞానముతో ముందుముందు ఇంకను చక్కగా చేయగలుగుదురు. వ్యాకరణ సాహాయ్యము లేక నేను గ్రహించినది నాకు చాలును. తృప్తిఁగొని. నాకు మరాఠీ, హిందీ, బంగాలీ ఈమూఁడును వచ్చును. ఇప్పుడు ఇంగ్లీషు మొదలు వేసితిని. నాకు కావలసినది శబ్దరాశి. అంతటితో నా ఆశ తీటు ననుకొంటిరా? ఊహ. నేను ప్రాన్సు వెళ్లవలెను. ఫ్రెంచి నేర్వవలెను. ఆ పరాసుభాషలో మంచిగ్రంథములు కొల్లలుగా ఉన్నవని వింటిని. వీలు అయినచో జర్మనీ వెళ్లవలెను. ఆ భాష నేర్వవలెను' అని యిటు లాతఁడు విడిచిపెట్టక మాటలాడుచుండువాఁడు. ఆయనకు భావల నన్నిటిని చుట్టఁబెట్టి మింగవలయు నన్నంత ఆశ. మఱి పరదేశములు తిరుగను అట్టి యాశయే.

‘అయితే మీ రమెరికాకును పోవుదురా?’

‘తప్పక. ఆ క్రొత్తప్రపంచము చూడక మఱి ఇండియాకు మళ్లుదునా?’

‘అయితే డబ్బు?’

‘నాకు డబ్బుతో పనిలేదు. నాకు మీవలె హోంఘ అక్కఱలేదు. నేను తినున దెంత తాల్చెడి దేమి? నా పుస్తకము లిచ్చుకొలఁది డబ్బును, మిత్రు లిచ్చునదియు చాలు. నేను మూడవ తరగతి లోనే పయనింతును. అమెరికాకు వెళ్లుచో డెక్ మీదనే.’

నారాయణ హేమచంద్రుని ఈ మాదిరి ఋజువర్తన మనునది అది ఆయన సొంతము. మఱియు దానికి తూఁగు మంచి మనస్సును

ఆయనకు కలదు. గర్వస్వర్భయు లేదు. అయినను ఒకటి: తన శక్తిని గుఱించి మించిన నమ్మకము.

మేము రోజును కలియుచుంటిమి. మా పనులలో, చేతలలో కొంతవట్టు పోలిక కలదు. మేమిరువురము శాకాహారులము. తఱుచు మాకు ఒక్కడనే భోజనము. ఇది నాకు నేనే వండుకొని వారము ౧౭ పిల్లింగులతో గడుపు కాలము. నే నొక్కొక్కపుడు అతని గదికిని, అతఁడొక్కొక్కపుడు మాగదికిని పోవుచు వచ్చుచుండువారము. నా వంటక మింగ్లీ ఘమాదిరి. అతనికి హిందూమాదిరి తప్ప మరొకటి గిట్టదు. అతనికి పప్పు లేనిది ముద్ద దిగదు. నేను ముల్లంగితో నూపు చేయఁగా ఆయన మూతి ముఱకటించువాఁడు. ఒకనాఁడు ఆయన ఎటులో వేటు సెనగ లంకించుకొని వచ్చి వండి నాకు పెట్టవచ్చెను. నేను లొట్టులువేయుచు తింటిని. ఈరీతిగా నే నాయనకు, ఆయన నాకు పెట్టుట సతమాయెను.

ఆ దినములలో కార్డినల్ మానింగుగారి పేరు ప్రతివాని పెదవుల మీఁదను ఆడుచుండెను. నాకాశ్రయమునందలి పనివాండ్లు కట్టిన సమ్మె జాకా బరన్ ను గారును, కార్డినల్ మానింగుగారును చేసిన ప్రయత్నముల వల్ల అంతముండెను. కార్డినల్ మానింగుగారి నిరాడంబరమైన సామ్యజీవనమును గూర్చి డిజరాలీ మంత్రిగారి అభినందనమును నేను హేమచంద్రునికి చెప్పితిని. 'నే నాసాధు పురుషుని చూచుట జరూరు' అని అతఁ డనెను.

‘అతఁడు చాల గొప్పవాఁడు. నీ కెటులు చూడ వీలగును?’

‘ఓ, కలుగును. దానికి మార్గము చెప్పెదను. నేనొక గ్రంథకర్త నయినట్లును, ఆయన పరోపకారప్రవీణతకు ప్రత్యక్షముగా ధన్యవాదముల నర్పింపఁ దలచినట్లును; మరొకటి, నాకు ఇంగ్లీషు రాదు గనుక

ఆత్మకథ

మిమ్ముడుబాసిగా తీసికొనివచ్చునట్లును-ఈయర్థమంతయు వచ్చునటులు నా పేరున మీ రొకఉత్తర మాయనకు వ్రాయుడు. తెలిసినదా?

నేనటు లొక లేఖ వ్రాసితిని. చెందుమా న్నాళ్లలో కార్డినల్ మానింగుగారు సమయ మేర్పఱచుచు ప్రత్యుత్తరించిరి.

మేమిరువురము నెల్లితిమి. నేను ఒకరి దర్శనమునకు నెళ్లనపుడు తొడుగుకొన మామూలైన దుస్తులను తొడిగితిని. నారాయణ హేమ చంద్రుడు తన సనాతన పద్ధతిలోనే యుండెను: మామూలు కోటు, మామూలు లాగు. నేను కొంచెము పరిహాసము చేసితిని. అతడు నా నవ్వె గురఁగొట్టి యిట్లనెను: 'నాగరక పుష్పికాయలు మీరంవఱు పందలు. మహాపురుషు లెన్నఁడునుహృదయమును చూతురుగాని పైపైనిచూడరు.'

మేము కార్డినల్ మహాలు చొరబడితిమి. అది పెద్ద నగరు. మేము హర్షన్నంతనే బక్కపలుచని పొడుగుపాటి ముదుసలి యొకఁడు వచ్చి కరస్పర్శ చేసెను.

నారాయణ హేమచంద్రుడు అభివందనముతో ఇటు లనెను:—
'నేను మీ సమయ మపహరింపను. నేను మీ కీర్తి చాల వింటిని. మీరు సమ్మెకట్టిన పనివాండ్రకు ఉపకారము చేసితిరి. ఇక్కడికి వచ్చి మిమ్మభినందింపవలెనని మనసు పుట్టినది. ప్రపంచమున సాధుపురుషుల దర్శనము చేసికొనుట నాకు రివాజు. అందులకు తమ కీ కష్టము మార్చితిని.'

అతని గుజరాతీ పలుకులకు నేను తర్జుమాచేసితిని. 'మీరాకకు సంతసము. మీకు ఇచట నివాసము సుఖకర మగుఁగాక! అని ఆసించును. మఱియు మీ రిచటి జనముతో పరిచితు లగుదురు గాక! భగవంతుడు మీకు మంగళ మొసఁగుఁగాక!' అని మానింగుగారు ఈమాటలు పలికి నిష్క్రమించెను.

నారాయణ హేమచంద్రుడు దొకనాడు వర్ష తొడుగుకొని, దోవతి కట్టుకొని నా బసకు వచ్చెను. ఆ యింటి గేస్తురాలు తలుపు తీయుచునే భయపడెను. తత్తటపాటుతో (నేను మాటిమాటికి మకాము మాట్టుచుంటినని పాతకుఁ డెఱుఁగు. ఇది మరల క్రొత్తమకాము. ఈమె క్రొత్తయామె. ఈమె నారాయణహేమచంద్రు నెఱుఁగను.) నా కడకు పరువెత్తుకొని వచ్చి, ఒక రకపు పిచ్చివాఁడు మీకొఱకు వేచియున్నాఁడని చెప్పెను. నేను ద్వారముకడకు వెళ్లి నారాయణ హేమచంద్రునిఁ జూచి నివ్వెఱ పోయితిని. అతఁ డెప్పటివలె నవ్వుచునే ఊండెను.

‘బజారులో పిల్లలెవ్వరును మిమ్ముఁ జూచి అల్లరిచేయలేదా?’

‘వారు నావెంటఁ బడిరి కాని నేను వారివంక కన్నెత్తలేదు. దానితో వెనుదిరిగి పోయిరి.’

లండనులో కొన్ని మాసము లుండి నారాయణహేమచంద్రుడు పారిస్ వెళ్లెను. అతఁడు పరాసుబాని చదువను, పరాసుప్రస్థముల ననువదింపను బూనుకొనెను. అతని అనువాదము సరిమాడఁగలిగినంత ఫ్రెంచి నాకును వచ్చును గాన నా కతఁడు వానిని చదువనిచ్చెను. అది అనువాదము కాదు, మఱి వట్టి భావార్థము.

తుద కతఁడు అమెరికా వెళ్ల వలయునను తన నిశ్చయమును నిర్ణయించెను. తంటాలుపడి పడి డెక్ టిక్సెట్టు సంపాదించెను. వర్ష, దోవతి కట్టుకొని బజారులోనికి వెళ్లఁగా, అది అచట అసభ్యవేష మైనందువలన యునై టెడ్ స్టేట్ సులో అతఁడు ప్రాసిక్యూషన్ చేయఁబడెను. తరువాత అతనిని విడిచిరని గుర్తు.

గొప్పసంత

పారిసులో 1890 సంవత్సరమున గొప్పసంత (Exhibition)

జరిగెను. అందులకు పెద్దపెద్ద ఏర్పాటులు చేయబడుచుండె నని ప్రతికలలో చదివితని. నాకు పారిసు చూడ చాల వేడుక. రెండును కలిసి వచ్చునని ఆసమయమునకు వెళ్లఁ దలఁచితని. ఆ సంతలో ఏఫిల్ టవర్* అనునది వింత. అది వేయి పాడుగుల ఎత్తున కేవలము ఇనుముతో కట్టఁబడినది. ఇంకను వింతలు పెక్కు కలవు. కాని ఆ గోపురమే వింత. అంత ఎత్తుగల కట్టడముఆంగదని అంతకుముందు వాడుక.

పారిసులో శాకాహారాగార మొకటి ఉన్నదని వింటిని. నేను ఆం దొకగది కుదుర్చుకొంటిని. ఏజ్జా భుజింటిని. మితవ్యయముతో పారిసు వెళ్లుటకును, అచటి ప్రదేశములు చూచుటకును ఏర్పాటు చేసికొంటిని. పారిసు పత్తనపు పటమొకటి, సంతకు సంబంధించిన ప్రతివిషయమును తెలుపు పుస్తక మొకటి, ఈరెండును దగ్గఱఁ జెట్టుకొని చాల ప్రదేశములకు నడచియే వెళ్లి తిని. రాజవీధులకును, దర్శనీయములగు ముఖ్యప్రదేశములకును పోవుటకు ఇవి యున్న చాలును.

ఆ సంత నా కంతగా గుర్తులేదు— దాని వైశాల్యము, వైవిధ్యము తక్కు. రెండు మూడుసార్లు ఎక్కుటచే ఏఫిల్ టవరు నాకు చక్కగా గుర్తు. ప్రథమపరిధిలో భోజనశాల కలదు. అంత ఎత్తున భుజించితి నని చెప్పకొనుటకు దాని పొట్టన ఏడు పిల్లింగులు పెట్టితిని.

* గోపురము.

పారిసులోని ప్రాచీనగుట్ట (చర్చి) నా కింకను గుర్తు. వానిమహత్త్వము, శాంతియు మఱపు రావు. నోటర్ డేము - కట్టడపుపనిలోపలి చిత్తరు చెక్కడపుపని నుఱచిపోవుద మనుకొన్నను మఱవ పీలులేదు. అట్టిదేవళములకు లక్షలు వెచ్చించినవారి హృదయాంతరాళములలో ఈశ్వరభక్తి ఉండక తక్కువనుకొంటిని.

పారిసులో ఫామక్, స్వేచ్ఛాచారము, భోగవిలాసములను గుఱించి చాల చదివెయుంటిని. ఇవి గల్లిగల్లిలో కానవచ్చును కాని దేవళములు వేలుపెట్టి చూపించునటులు విడి. ఈ దేవళములలో కాలు పెట్టగ నే బయటిగోలనంతయు మఱువనగును. ఎర్రన మాటును. వర్జిక్ మేరికడ మోఁకారించి యున్నవారి ముందునుండి పోవుచున్న పుడు భయభక్తులుత్పన్నము లగును. మోఁకారిలుట, ప్రార్థించుట, ఇవి అంధవిశ్వాసము కాదు అని నాఁడు నేతలఁచితిని. ఆతలఁపు నాటికి నాటికి పెరుగుచునే యున్నది. వర్జిక్ మేరి విగ్రహముమందు అత్యంత భక్తులైన జీవులు మోఁకారిలుట అది వట్టిరాతికి రప్పకు మోఁకారిలుటయా? వారు భక్తిచే తన్మయులై రాతినిగాక దానికి అర్థమైన ఈశ్వరుని కొలిచిరి. వా రీపూజచే నీశ్వరునిమహిమను తగ్గింపక హెచ్చించు చున్నారని నే ననుకొన్నటులు గుర్తు.

వీఫీల్ టవరును గుఱించి రెండుమాఁడు మాటలు చెప్పవలయును. నేటికి దాని ఉపయోగ మేమియో తెలియదు. అపుడు దానిని కొండలు నిందించినటులును, కొండలు భూషించినటులును వింటిని. దాని నిందించినవారిలో ముఖ్యుఁడు టాల్ స్టాయ్ అని గుర్తు. అతఁడు వీఫీల్ టవరు మానవునివిజ్ఞానమునకుఁగాక అజ్ఞానమునకు చిహ్నమనెను. 'మాదకద్రవ్యములలో పాగాకు కడునీచము. దాని నలవాటు పడినవాఁడు త్రాగుబోతులు చేయని నేరములు చేయును. త్రాగుడు

ఆ త్మ క థ

వలన ఉన్నాడము కలుగును, కాని పాగాకువలన బుద్ధి తనమస్సులో పడి పోవును. కాఁగా పాగాకు ఉపయోగించువాఁడు ఆకాశేసాధములు కట్టజూచును.' అని ఇట్లు టాల్ స్టాయి ఏఫిల్ టవరునుగూర్చి వివరించెను. టాల్ స్టాయి చెప్పినటులు ఏఫిల్ టవరు అట్టి వ్యసనపరిణామమే. ఏఫిల్ టవరునందు శిల్పము లేదు. అది ఈసంతకు ఏవిధముగా నైనను అందము తెచ్చె ననరాదు. దాని క్రొత్తవనమును, వింత కొలతలును చూచి మనుష్యులు మూఁగెడువారు, మఱి యెక్కుచుండెడువారు. అది సంత బొమ్మ. మనము బాలుర మైయున్నంతవఱకు బొమ్మలపై మోహము ఉండును. మనకు ఎంతవఱకు అట్టి మోహ ముండునో అంతవఱకు మనము బాలురమే యని ఈ ఏఫిల్ టవరు చెప్పక చెప్పుచున్నది. ఇట్లు చెప్పుటకు ఈ ఏఫిల్ టవరు ఉపయోగించుచున్న దన విచ్చును.

పట్టా వుట్టినది-కాని పిచ్చుట?

బా^{రి}స్త్వరు పరీక్ష నిచ్చుటకు నేను సీమకు వెళ్లితిని. అది ఏమై నది? దీని గుఱించి లోగడ చెప్పనైతిని. దాని గుఱించి కొంచెము వ్రాయుటకు ఇది తఱి.

బా^{రి}స్త్వరు పరీక్ష నిచ్చుటకు రెండు నియమములు: ఒకటి నియత కాలపరిపాలనము, రెండు పరీక్ష లిచ్చుట. ఇంచు మించు మూడేండ్ల పరిమితమైన కాలమును పండ్రెండుగా విభాగించి, అటులు ప్రవిభక్తమైన కాలమున ఒక్కొక్క ప్రవిభాగమున జరుగు ఇరుదది నాలుగు విందులలో కనీసము ఆఱువిందులు కుడుచుట నియతకాల పరిపాలనము.* విందులు కుడుచుట అనగా సాక్షాత్తు తినుట కాదు. నియతములగు గంటలయందు హాజరై విందు జరుగు కాలమంతయు ఉండుట. సామాన్యముగా అందఱును పక్కాన్నములు భుజింతురు. కోరుకొన్న మద్యము త్రోలుదురు. ఒక్కొక్కవిందునకు రెండుమూడు రూకల వెల. ఇది మితమే. ఏలయన్న, హాటెలులో ఒక్క మద్యమునకే అంత వెల యుండును. నవనాగరకులు కాని హిందువులకు అన్నము వెలకంటె తదంతర్లీనమైన మధువునకు అంతవెల అయిన దన్నచో వింతయే. సీమలో నా కీసంగతి క్రొత్తగా తెలిసినపుడు హృదయా

* ఆనగా మూడుసంవత్సరములకు పండ్రెండు టెరములు (terms); ఒక్కొక్క టెరము నకు పండ్రెండు విందులు; సంవత్సరమున కిట్టి టెరములు నాలుగు, విందులు తొలది యాఱు.

ఘాతము కలిగెను. త్రాగుడునకు ఇంత డబ్బు ఏల పాడు చేయుదురని ఆశ్చర్యమయినది. తరువాత నాకది అర్థమైనది. నేను తలుచు అందు తిన్నది లేదు. ఏలనగా, అందు నాకు తినదగినవి రొట్టెయు, బంగాళాదుంపయు, కాబేజియుమాత్రము. మొదట పీనియందు నా కిష్టములేక తినలేదు; రుచిపడిన పిమ్మట ఇంకను పెట్టుమని అడుగుటకు సాహసించితిని.

విద్యార్థులకిడు నా హారముకన్న ఉపాధ్యాయులకిడు నా హారము మేలుతరమైనది. నాతోపాటు శాకాహారి ఒక పార్సీవిద్యార్థి కలడు. మేము శాకాహారులము కావున ఉపాధ్యాయులకు పెట్టు శాకాహారములలో కొన్ని మాకు పెట్టుడని విన్నవించుకొంటిమి. మా విన్నపము కైకో లాయెను. మాకును శాకములు, ఫలములు రావోడగెను.

అందు నలువురు విద్యార్థుల ముతాకు రెండు సారాబుడ్ల నిత్తురు. నేను సారా సోకను, కావున ముతా నిండుటకు ప్రతివారును నన్ను ఆహ్వానించువారు. ఏలనగా వారు మూవురే రెండుకాయలను పీల్చి వేయవచ్చును. ప్రతి యిరువదినాలుగు విందులకును ఒకటి పెద్దవిందు. దానికి గ్రాండు నైట్ అని పేరు. అందు మామూలువి కాక హంపేన్, పోర్టువైన్, షెర్రీ మున్నగు మద్యములు ఉండును. ఆనాడు నాకు ప్రశ్నోక్తముగా పిలుపుమీద పిలుపు, పిలుపుమీద పిలుపు ఉండెడిది.

ఈవిందులవలన బారిష్ట రగుటకు అధిక-అర్హత ఎటులు కలుగునో నాటికిని, నేటికిని నాకు తెలియరాదు. మొదటమొదట ఈవిందులకు కొలదిమంది విద్యార్థులు వెళ్లెదవారు. విద్యార్థులకును, ఉపాధ్యాయులకును పరస్పరము సంభాషణములకు అవకాశము ఉండెడిది. ఉపన్యాసములను జరిగెడివి. పీనివలన మెఱుంగువడిన లోకజ్ఞానమును, కొంత నాగరకతయు, ఉపన్యాససమర్థతయు

౨౪ పట్టా పుట్టినది-కాని పిమ్మట?

విద్యార్థులకు అబ్బడిది. నాకాలము వచ్చుసరికి అవన్నియు దాటిపోయెను. ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థులకు ఎడముగా కూర్చుండిరి. దాని అర్థ మంతరించెను. ఆచారము మిగిలెను. పూర్వాచారపరాయణమైన ఇంగ్లాండునందు ఆ ఆచారము వదలక వచ్చుచున్నది.

బారిష్టరు పరీక్షకు చదువవలయు గ్రంథములు చులుకన కావున బారిష్టర్లకు డిన్నర్ బారిష్టర్లని నవ్వులాటపేరు. డిన్నరు బారిష్టర్లనగా తిండిపోతు బారిష్టర్లు. నామమాత్రమునకు పరీక్షలని అందఱకు తెలియును. నాగోజులలో రెండు పరీక్షలు: గోమన్లలో, కామన్లలో. ఈపరీక్షకు నియతగ్రంథములు కలవు. విడివిడిగా చదివి, విడివిడిగానే పరీక్ష నీయనగును. కాని ఎవ్వరును చదివిన పాపమునఁ బోరు. రెండువారములు గోమన్లలాటికను బట్టి వ్రెట్టియు, రెండుమాఁడు నెలలు కామన్లలాటికను చదివియు పరీక్ష ఇచ్చినవారిని చాలమందిని నే నెఱుఁగుదును. ప్రశ్నములు తేలిక; పరీక్షకులు ఉదారులు. గోమన్లలాపరీక్షలో నూటికి ౮౫ నుండి ౮౮ మందిఁజేతును, అసలు పరీక్షలో నూటికి ౭౫ గురును, అంతకు ఎక్కువమందియు నెక్కుమందెడివారు. ఈరీతిగా పరీక్షాభయములేదు. సాలునకు పరీక్షలు నాలుగుతూరులు. ఇంత వీలైనపరీక్షలు కష్ట మనిపింపవు.

నేను అసలు పుస్తకములన్నియు చదువఁ దలచితిని. ఈగ్రంథములు పఠింపనుండుట మోసమని నాతలఁపు. నేను వానికొఱకు చాల వ్రెచ్చించితిని. గోమన్లను లాటిన్ భాషలో చదువ నిర్ణయించితిని. నేను లండన్ మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు లాటిన్ చదివియుంటిని. అది యిపు డుపకరించెను. ఈచదివిన చదువున కంతయు విలువ లేకపోలేదు. అది దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉపయోగించెను. దక్షిణ-

ఆత్మకథ

అఫ్రికాలో రోమన్ డచ్చిలా ప్రమాణము. ఇటులు లాటిక్ చదివి కొనుట దక్షిణ-అఫ్రికాలా తెలిసికొటకు సాయపడినది.

ఇంగ్లాండు కామన్లాను అహోరాత్రములు చదువగా నాకు బరువుగా తొమ్మిది నెలలు పట్టెను. బ్రాముస్ 'కామన్లా' పెద్దది కాని రుచిగా ఉండెను. కాని కాలమును మ్రింగివేసెను. స్పెల్ 'సు' ఈక్విటీ' హృదయంగమము కాని అర్థము చేసికొనుట కొంచెము కష్టము. వైట్ అండ్ బ్యూడర్ 'సు' లీడింగ్ కేసెస్' అనుగ్రంథమునుండి కొన్ని కేసులు పఠితవ్యములు ఆగ్రంథము మనోహరము, జ్ఞానదాయకమును. విలియమ్సు అండ్ ఎడ్వర్డ్సు 'రియల్ ప్రాపర్టీ', నుడివన్ 'పెర్సనల్ ప్రాపర్టీ' అను గ్రంథములు సంతోషముగా చదివెదని. విలియంగారి ఫుస్కము నవలవలె తీసికొనిపోవును. అట్టి అభిరుచితోడనే నే జదివిన గ్రంథము మెయిన్సు 'హిందూలా.' హిందూదేశమునకు నేను మరలి వచ్చునపుడు స్త్రీమరులో దానిని చదివినగుర్తు. హిందూలాగ్రంథములఁ గూర్చి ఇనట వక్కాణించుట కిది తావు గాదు.

నేను పరీక్ష అయితిని. ౧౮౯౧ సం. జూన్ ౧౧ వ తేదీని పట్టా పుట్టెను. ౧౧వ తేదీని ఇంగ్లాండు హైకోర్టులో రెండున్నర షిల్లింగు లిచ్చి పేరు రిజిస్టరు చేయించుకొంటిని. ౧౨ వ తేదీని ఇంటికి బయలుదేరితిని.

ఇంత చదివినను నా బెంగకును, భీతికిని అంతు లేదు. కోర్టులో వాదించుటకు నేను తగినని భయము వేసినది.

అక్షోభ వర్ణించుటకు మఱొక ప్రకరణ మావశ్యకము.

నా బెంగ

బారిష్టరువరీక్ష ఇచ్చుట సులభమే కాని బారిష్టరుగా పని చేయుట దుర్లభము. నేను లా అంతయు నేర్చితిని గాని వాడించుట నేర్వలేదు. నేను ధర్మసిద్ధాంతములను (Legal Maxims) అభిరుచితితో చదివితిని కాని వానిని నావాదములలో ఎపు డెపుడు ఉపయోగపఱచుకొనవలయునో తెలియదు. 'ఇతరులకు అపకారము కలుగకుండు రీతిని నీవస్తువును వాడుకొనుము' అను నిది ఒకధర్మవచనము. ఈధర్మవచనము తన క్లయింతుకు లాభించుటకు ఏచందముగా ఉపయోగింపవలయునో నాకు తెలియలేదు. ఈసిద్ధాంత శీర్షికక్రింద ముఖ్యములైన కేసు లన్నియు చదివితిని కాని అవి వాదించుపట్ల ఈధర్మ వచనము ఉపయోగించునను నమృతముకలిగింపలేదు.

మఱి నేను ఇండియన్ లా చదువనే లేదు. హిందూలా మహమ్మదీయాలా అస లెట్లుండునో ఎఱుగను. ప్లయింతు ఎటులు వ్రాయవలయునో నేర్చికొనలేదు. నట్టేట నున్న ట్లుంటిని. సర్ ఫిరోజీషా మెహతాగారు కోర్టులలో సింహగర్జనములు చేయునని వింటిని. అతఁ డీవిద్యను నీచులో ఎటులు నేర్చెనో అని నేను ఆశ్చర్యపడితిని. ఆయన నైపుణ్యము ఈజన్మమున నాకు రాదనుట నిక్కమేకాని ఈవృత్తిలో ఉదరపోషణమైన చేసికొనఁగలనా, లేనా? అని నా సంశయము.

నేను లా చదివికొను రోజులలోనె ఈసంశయములచే ఊభపడితిని. ఒకరద్దరు మిత్రులకడ తలపోసికొంటిని. దాదాభాయి నాకోడి

ఆత్మకథ

గారి సలహా పుచ్చుకొమ్మని అందొక రనిరి. నేను నీమకు వెళ్లునపుడు దాదాభాయిగారికిఁగూడ ఒకసిఫార్సు ఉత్తరమును తీసికొని వెల్లితి నని లోఁగడ చెప్పియుంటిని. నే నాఉత్తరమును చాలకాలమునకు బయటికి తీసితిని. ఏలనఁగా, ఈమహాపురుషుని దర్శించుటకు నాకేమి అధికారము కలదు? వారి ఉపన్యాసము జరుగునని వినినపు డెల్ల నేను హాజరై ఒకమూల కూర్చుండి, చెవులార విని, కన్నారఁ గాంచి పోవుచుంటిని. విద్యార్థుల మేలుగీళ్లు బాగుగా తెలిసికొనుటకు ఆయన ఒకసంఘ మేర్పఱచెను. నేను ప్రతిసభకు వెళ్లేదువాడను. దాదాభాయిగారికి విద్యార్థులపట్లఁగల వాత్సల్యము, విద్యార్థులకు వారి యెడఁగల భక్తిని చూచినపుడు నాకు ఆనంద మయ్యెడిది. క్రమముగా ఒకనాఁడు నేను ధైర్యము తెచ్చుకొని సిఫార్సు ఉత్తరము తీసికొని వెల్లితిని. 'నీ కిష్టమైనపుడెల్ల వచ్చి నాసలహాను పొందవచ్చును' అని ఆయన అనెను. కాని ఆ అనకాశమును నేనుపయోగించుకొనలేదు. అత్యశక్యకఠ లేనిది ఆయనకు కష్టమిడుట తప్పని తలఁచితిని. కావున 'నీక్షోభ సంతయు దాదాభాయికి చెప్పికోనుము' అనిన నామిత్రుని సలహాను ఆసమయమున గ్రహింపసాహసింపలేదు. ఫ్రెడెరిక్ పిన్కట్ గారిని దర్శింపుచుని అతఁడే సలహా చెప్పెనో, సురొక మిత్రుడే చెప్పెనో, గుర్తు చాలదు. అతఁడు పూర్వాచారపరాయణుఁడు (Conservative). ఆయనను భారతీయవిద్యార్థులపై ఆయనప్రేమ నిర్మలము, నిస్సార్థము. విద్యార్థులందఱును ఆయనసలహాకు పోవుదుం దురు. నేనును వారి దర్శనము కోరఁగా వారంగీకరించిరి. నేను దర్శనమునకు వెల్లితిని. ఆసంభాషణము నాకు మఱపురాదు. ఆయన మిత్రునితో సంభాషించినటులు నాతో సంభాషించెను. నానిరాశ సంతయు ఒక్క నవ్వుతో ఎగురఁగొట్టెను. 'ఏమిటి? అందఱును ఫిరో

జిహా మెహతాలు కావలయునా? ఫిరోజిహాలు, బదురుద్దీనులు అరుదుగా నుందురు. మామూలు లాయ రగుటకు గొప్ప తెలివి తేటలు కావలయు ననుకొనకుము. సాధారణమైన ప్రామాణికత్వము, శ్రద్ధయు ఉండినచో చాలును. దాన తగురీతి ద్రవ్య మార్జింపనగును. దావాలన్నియు గుంటచిక్కులుగా నుండవు. మంచిది; నీవేమేమి పుస్తకములు చదివితివి? పాఠపుస్తకములు కాక ఇతరపుస్తకము లేమేమి చదివితివి? అని ఆయన అడిగెను.

నేను చదివిన అల్పగ్రంథములు చెప్పితిని. ఆయన కొంచెము నైరాశ్యము చెందెను. అయినను అది తూణికము. వెంటనే ఆయన చిటునవ్వుతో ఇటు లనెను: 'నీజ్జోభ నాకు తెలిసినది. నీకు ఇతర గ్రంథపరిచయమువలనఁ గలుగు జ్ఞాన విశేషము కొలది. నీకు ప్రపంచ జ్ఞానము లేదు. అది వకీలునకు ప్రాణము. నీవు హిందూ దేశచరిత్రము నయినను చదివియుండనైతివి. వకీలైనవాఁడు మనుష్యస్వభావము నెఱిగియుండవలయును. అతఁడు మొగము చూచి మనుష్యుఁ డెట్టి వాఁడో కనిపట్టవలయును. మఱియు ప్రతిహిందువు హిందూ దేశచరిత్ర తెలిసికొని తీవ్రవలయును. లాయరునకు దానితో సంబంధము లేక పోవుఁగాక, దాని తెలిసికొనుట విధి. కే, మా లెసన్ గార్ల రువురును వ్రాసిన ౧౮౫౭ సం. విప్లవచరిత్రగూడ (Mutiny) నీ నెఱుంగవు. వెంటనే ఆపుస్తకమును, మఱి మానవస్వభావ మెఱుంగుటకు ముఖసాముద్రికమును (Phisiognomy) గూర్చి లావేటరుగారును, షెమ్మెల్ పెన్నిక్ గారును వ్రాసిన గ్రంథములు రెంటిని సంపాదించుము.'

ఈమిత్రపాదులకు నే నెంతయు కృతజ్ఞుఁడను. ఆయన యెదుట నాభయము ఎగిరిపోయెఁ గాని కాలు బయటఁ బెట్టఁగ నెప్పటాలు. దారిపాడుగునను 'ముఖముచూచి మనుష్యుఁ డెట్టివాఁడో కనిపట్టుట'

ఆ త్మ క థ

అని అనుకొనుచు, మరి ఆరెండు పుస్తకములగుర్చి తలపోయుచు ఇంటి కేగితిని. మఱునాఁడు లావేటరుపుస్తకము కొంటిని. అంగడిలో షెమ్మెల్ పెన్నిక్ గారి పుస్తకము దొరకలేదు. లావేటరుగారి పుస్తకము చదివితని. అది స్నెల్ గారి 'ఈక్విటీ'కంటె కఠినముగా నుండెను. షేక్ స్పియరుగారి ముఖసాముద్రకమును చదివితని. అయినను లండను వీక్షులలో క్రిందినుండి మీఁదికిని, మీఁదినుండి క్రిందికిని షేక్ స్పియరు తిరుగుటగుఱించి తెలిసికొను ప్రావీణ్యము కలుగలేదు.

లావేటరు పుస్తకము నాకు ఉపయోగింపలేదు. పిన్ కటుగారి ఉపదేశము నాకు సాక్షాత్తు ఉపయోగింపలేదు కాని వారి నైయ్యము చాల తోడుపడెను. వారి నగవుమోమును, ఉదారాకృతియు నాహృదయమున నిలిచియున్నవి. మంచిలాయ రగుటకు ఫిరోజ్ షా మెహతా గారిపై పుణ్యమును, ధారణయు, శక్తియు ఆవశ్యకములు కావు. మఱి ప్రామాణికత్వమును, శ్రమపడి పనిచేయుటయు, అనునవి ఉన్నచో చాలునను ఆయన సలహాను నేను విశ్వసించితిని. ఈరెంటియందును నేను భాగస్వామి నగుటవలన మరల నాకు ఆశ కలిగెను.

నీమలో నేను కేగారును, మాలెసన్ గారును కలిసి వ్రాసిన గ్రంథములను చదువలేకపోతిని. కాని నాకు సమయము చిక్కుచో మునిముందు ఈగ్రంథములనె చదువ నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ ఆఫ్రికాయందు అమనోరథము తీతెను.

ఇట్టినిరాశలో కొలఁది ఆశగాని 'అస్సాము' అను స్త్రీమరునుండి బొంబాయిరేవులో దిగితిని. రేవులో సముద్రము అల్లకల్లోలముగా నుండెను. లాంఛిలో ఒడ్డు చేరితిని.

ప్రథమ భాగము

౧౨౨

ఆత్మకథ

రెండవ భాగము

C.M. V. Sharma
Nalgonda

రాయచందుభాయి

౧

బొంబాయి రేవులో సముద్రము ఒడుదొడుకుగా ఉన్న దని వెనుకటి ప్రకరణమున వ్రాసియుంటిని. జూన్ జులై నెలలలో ఆరేబియా సముద్రము అటు లుండుట క్రొత్తగాదు. ఏడెన్ మొదలుకొని సముద్రము కల్లోలముగనే ఉండెను. ఓడలో అందఱును అస్వస్థులైపోయిరి. సరిగా ఉన్నవాడను నే నొక్కడనే. డెక్కు మీద నుండి తుపానును చూచి ఆనందించుచుంటిని. స్రాద్దుటి భోజనమునకు నాతోపాటు ఒక రిద్దఱు ఉండువారు. మేము పల్లెరములను జాగ్రత్తగా పట్టుకొని ఓటుసిండిగంజి త్రావుచుంటిమి. ఏలన ఏమాత్రమేని దానికేసి చూడకున్నచో దానిదారి అది చూచుకొనును.

ఈ బయటితుపాను నా లోపలి తుపానునకు చిహ్నమాత్రము. బయటితుపానునకే నేను చలింపనపుడు లోపలితుపానునకు గూడ చలింప లేదని వేటుగా చెప్పనక్కఱలేదు. బొంబాయిలో దిగి యింటికి వెళ్లగనే జాతిబహిష్కారము సిద్ధముగ నున్నది. స్టీడరు వృత్తికి నే నసమర్థుడనని వెనుకనే చెప్పికొంటిని. మఱి నేను సంస్కర్తను. కాబట్టి కొన్నికొన్ని విషయములు ఎటులెటులు సంస్కరించిన బాగుగా నుండునోయని ఆలోచించుచుంటిని. కాని అతర్కితములగు విషయములు కొన్ని నాకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెను.

నన్ను కలిసికొనుటకు మాపెద్ద అన్న రేవులోనికి వచ్చెను. డా. మెహతాగారితోను, వారి పెద్ద అన్నగారితోను ఆయన కదిముఖే

౧౩౧

ఆత్మకథ

పరిచితి కలదు. డా. మెహతాగారు మాయింటికి రండని గట్టిపట్టు పట్టుటచే మేమందఱము వారి యింటికి వెళ్లితిమి. దాన, సీమలో మొలకెత్తిన మా పరిచయము ఆకు దొడిగినది. ఇక్కడ వారి కుటుంబమునకును, మా కుటుంబమునకును నెయ్యపునియ్య మెక్కువ అయినది.

‘అమ్మను ఎన్నడు చూతునా’ అని నేననుకొనుచుంటిని! ఆమె ఈ లోకమును విడిచిపోయెనన్న వార్త మా యన్న నాకు తెలియనీయ లేదు. ఓడ దిగినప్పట్టు చెప్పెను. నేను సూతకస్నానము చేసితిని. నేను సీమలో నుండఁగ నే ఆమె చనిపోయెను. కాని దేశములలో వెతచెందెదనని అంతవఱకును నాకు తెలుపలేదు. ఈ వార్త వినఁగ నే నాకు మిక్కిలి వెత గలిగినది; కాని ఆ గాఢ ఇపుడప్రస్తుతము. మా తండ్రిగారు పోయినప్పటి వెతకన్న అది మిన్న. నా కోరికలన్నియు గొంతెచ్చుకోరికలయినవి. కాని అప్పుడు నేను దుఃఖమునకు కల్గెము వదలనటులు గుర్తు. నేను కంట తడిఁ బెట్టలేదు. మా అమ్మగారు చనిపోవని రీతిగనే గంభీరించి నా వ్యవహారములు నేను చేసికొనిపోవు చుంటిని. అప్పుడు డా. మెహతాగారు నాకు పలువురతో పరిచితి కలిగించెను. వారిలో రేవా శంకరజగజీవన్ గారు ఒకరు. వీరు మెహతా గారి సోదరులు. వీరితో అప్పుడు కలిసిన మైత్రి యానజ్జీవమైత్రి అయెను. అప్పుడే డా. మెహతాగారు నాకు రాయచంద్ర లేక రాజచంద్రకవి గారితో పరిచితి కలిగించిరి. వీరు డా. మెహతాగారి పెద్దన్నగారి అల్లుగుఱ్ఱలు; రేవా శంకర జగజీవన్ గారి నగల దుకాణమున భాగ స్వాములు. నాకు వీరి పరిచయ మనునది చాల గొప్పమాట. వారికప్పుడు ఇరుది యైదేండ్లే కాని చూడఁగ నే వారు విమలచరిత్రులనియు, విద్వాంసులనియు తెలిసికొనఁ గలిగితిని. మఱియు వారు శతావధా నులు. డా. మెహతాగారు రాజచంద్రకవిగారి ధారణాపటిమను కొం

చెము చూడుచునిరి. నాకు వచ్చిన పాశ్చాత్య భాషా భండారమును కొల్ల వెట్టితిని. నేనెటులు చదివితినో రాజచంద్రకవిగారు అటులు చదివిరి. ఆయన సామర్థ్యమును చూచి నే నోర్వలేకపోతిని. కాని ఈధారణ, ఈశతావధానము ఈశక్తులకు నేను ముగ్ధుడను కాలేదు. ఏది నన్ను ముగ్ధునిజేసెనో అది తరువాత తెలియనాయెను. అది యేదనఁగా: వారి వికాల శాస్త్రజ్ఞానము; నిర్మల చరిత్రము; ఆత్మజ్ఞానమునెడల తీవ్ర మగు ఆసేదన. ఈచిహ్నరదాని కొఱకే ఆయన జీవితమును వినియోగించె నని నాకు పిదప పిదప తెలియఁజొచ్చెను.

ఆ. ఆటలందు పాటలందున బాసట

గాఁగ హరిని జూడఁ గందునేని

పుట్టు విద్ది తుదిని ముట్టు ముక్తానందు

బ్రదుకునకును సూత్ర మిదియ తలఁప.*

అను ఈ ముక్తానందుని గేయమును రాజచంద్రకవి ఎప్పుడును స్మరించుచుండును. ఈపాట అతని హృదయమున అంకితమైపోయెను.

ఆయన వ్యాపారము లక్షలమీఁద. వ్యాపారమా ముత్తెములతో, వజ్రములతో, రత్నములతో. అం దతని ప్రజ్ఞ అసామాన్యము. ఎంత చిక్కైనను అతఁ డిట్టే విడఁదీయును. కాని ఆయన బుద్ధి వేటొకచోట. ఆయన కెప్పుడును పురుషార్థము, ఆత్మసాక్షాత్కారము, హరిదర్శనము ఇదియేమాట. అతని వ్రాతెబ్బలపై చిత్తాల్లతోపాటు ఏదోయొక వేదాంతగ్రంథము, దినచర్య (డయరీ) యు ఎల్లప్పుడును

* హస్తాంతం రమతాం వ్రగట హరి దేఖుం తే

మారుం జీప్యం సఫల తవ తేఖుం తే

ముక్తానంద నో నాథ విహారి తే

ఓధా జీవన దోరీ అహారి తే.

ఆత్మకథ

ఉండును, వ్యవహారము ముగిసిన ముగియనిముందే ఆయన ఆరెంటిలో ఒకటి చేతఁ దీసికొనును. ఆయన గంభీరపములుగ ప్రకటించిన పలువిషయములు ఈ దినచర్యలనుండి నిత్యబ్రవేశనవే. అతఁడు లక్షలకొలది వ్యాపారస్థులతో మాటాడి వారిని పంపిన వెంటనే ఆత్మజ్ఞానమునకు సంబంధించిన గూఢ విషయముల వ్రాయుచుండును. మాడఁగా అతఁడు సామాన్యనర్తకుఁడు కాఁడు. కేవలము జ్ఞానికోటిలోని వాఁడు. దుకాణములో వ్యాపారములనడుచు ఈశ్వరనిచున్న డైయుండఁగా అతనిని నేను పెక్కుమారులు చూచితిని. ఇతఁడు సమత్వమును వీడిన నిమిష మొకటియు నాకు కానరాలేదు. ఆయనకు నాతో స్వార్థ మేమియు లేదు. కాని నాకు వీరితో గాఢపరిచయము కలిగెను. నే నప్పటికింకను పనిపాటలులేని బారిష్టరును. నేను వారి దుకాణమునకు వెళ్లి నపుడు వేదాంతము వినా వేటొకమాట లేదు. నాకప్పటికి వేదాంత విషయములందు అంతగా ఆసక్తిలేకున్నను నాకు వారి మాటలే మంత్రములుగా ఉండెను. ఇటు పిదప నే ననేకమతాచార్యులను దర్శించితిని. ప్రత్యేకముగా నే నాచార్యుల నన్వేషించితిని. కాని రాయచందుభాయి ఉపదేశములవంటి వేవియుఁ గావు. ఆయన ఉపదేశము సూటిగా నామది నాటుకొనెను. వీరిబుద్ధియందును, వీరి ప్రామాణికత్వముందును నాకు పరమాదరము. మఱియు ఆయన నన్ను అన్యమార్గమునకు కొని పోవఁడని నాకు విశ్వాసము. ఆయన హృదయ గుహలోని భావములు కొన్ని నా కఱిగించుచుండువారు. ఈశ్వరుని తెలిసిన తెలియక కొట్టుకొనునపుడు ఈపైకారణములచే ఆయనయే నాకు శరణ్యుఁగుచుండెను. రాయచందుభాయియొడ నాకు ఇంత ఆదర మున్నను నా హృదయసింహాసనమున ఆతని గురునిగా అభిషిక్తునిచేయఁజాలకపోతిని. ఆసింహాసనమింకను కాశీగా నేయున్నది. నా అన్వేషణమింకను జరుగుచు నేయున్నది.

హిందూవేదాంతము గురుపదమునకు ఏమహత్త్వ మిచ్చెనో దానిని నేను మన్నింతును. గురువు లేక గుఱుతు తెలియదనుమాట సత్యము. అక్షరజ్ఞానము కలిగించు గురువు అసమర్థుడైనను అంత ఇబ్బంది లేదు; కాని ఆధ్యాత్మికగురువు అసమర్థుడగుచో సాగదు. గురుపదమునకు పూర్ణ జ్ఞానియే అర్హుడు. జ్ఞానము బడయుటకు సర్వదా అన్వేషణము వలయు. శిష్యుని యోగ్యత ననుసరించి గురువు లభించును. తనతన యోగ్యత ననుసరించి ప్రతిసాధకునకు ప్రయత్నము చేయుటకు సంపూర్ణాధికారము కలదు. ఫలము ఈశ్వరాధీనము.

దీనివలన నేను 'రాయచందుభాయిని నాహృదయస్వామిగా చేసి కొనకున్నను పలుమాఱు లాతఁడు నాకు మార్గదర్శకుఁడుగను, సహాయుఁడుగను తోడ్పడియెనని ముందుముందు చూడఁగలరు. నా జీవితమందు తమచిహ్నములను గాఢముగా హత్తిపోయినవారు మూవురు. వారు ఆధునికులు. రాయచందుభాయి వారి ప్రత్యక్షసంస్కర్తమువలనను, 'బాత్ స్టాయి' 'వైకుంఠము నీ హృదయములోనే' * అను పుస్తకమువలనను, రస్కిను 'సర్వోదయ'† మను పుస్తకమువలనను నా హృదయము చూరగొనిరి. ప్రసక్తి కలిగినపుడు వీరిని వివరింతును.

* The Kingdom of God is within you.

† Unto this eah last.

జీవయాత్ర

మా అన్న నాపై ఆశలు పెట్టుకొని యుండెను. ఆయనకు ధనము, కీర్తి, పదవి-వీని లోభ మెక్కుడుగా నుండెను. ఆయన దోషమును తమింపఁగల విశాల హృదయుఁడు. దానికి తోడు నిరాడంబరమైన వర్తనము. కాన ఆయనకు పలువురు మిత్రులైరి. అతఁడు ఈ మిత్రుల సాయమున నాకు కేసులను తెప్పింప నెంచెను. నా స్త్రీడరువృత్తి పెద్దగా సాగునని ఊహలు పెంచుకొని వానితో పాటు గృహవ్యయమును మిగుల పెంచెను. ఆయన నా ప్రాప్త్యనునకు పూర్వరంగము తయారుచేయుటకు చేయని యత్నము లేదు.

నా సముద్రయానమును గుఱించిన తుపా నింకను వీచుచునే యుండెను. మా కులమున రెండు పక్షములు బయలుదేఱెను. అందొక పక్షమువారు నన్ను వెంటనే కలుపుకొనిరి. రెండవ పక్షమువారు వెలివెట్టు పట్టువీఁదనే ఉండిరి. మమ్ము కలుపుకొనిన పక్షమును సంఠనపెట్టుటకు మా అన్నగారు రాజకోటకు పోకముందే నన్ను నాసికకు తీసికొనిపోయి అచట నదీస్నానము చేయించెను. రాజకోట చేరఁగనే కులమువారికి విందిడెను. దీనికి నా మన సొప్పలేదు. కాని మా అన్నకు నాపై అపారప్రేమ. దానికి తగినటులే వారియెడ నాకు భక్తియు ఎక్కువ. కాన నేను వారి మాటనే మంత్రముగా గ్రహించి వారు చెప్పినటులు చేసితిని. ఈ రీతి జరిగెను గనుక వెలి యనుమాట మరల ఎవరును అనుకొనలేదు.

నన్ను వెలివేసిన వారిలో చేరుటకు నే నెన్నఁడును ప్రచు
త్తింపలేదు. అయినను ఆ పక్షమునందలి పెద్దలపై ఎన్నఁడును ఈసు
పెంచుకొనలేదు. వారిలో కొందఱు నన్ను ఏవగించుకొనుచుండెను
వారు గాని నేను వారి కొదిగి యొదిగియే పోవుచుంటిని. వెలికి విధిం
చిన కట్టుబాటుల కన్నింటికిని నేను తలయొగ్గితిని. ఎవ్వరేని, తుదకు
మా అత్తమామలుగాని, అప్పబావలు కాని నన్ను భోజనమునకు పిలిచి
నచో నారికి వెలి. నేను వారియిండ్ల జలమేని పుచ్చుకొనకుంటిని.
కాని వారు చాటుమాటుగా మాలో కలియుటకు మొగ్గుచుండిరి కాని
నీటుగా చేయరాని పని చాటుగా చేయుట యనిన నాకు తలపోటు.

నే నిటులు మెలఁకువతో నున్నందున కులమువాగు నాకేమియు
ఎద్దడి తెచ్చిపెట్టలేదు. ఇంతియ కాదు; నన్ను వెలివానిగాచూచుచున్నను
ఆశాశ్చర్యములలో చాఁచుండికి నాపై ప్రేమ. నేను మా కులమున కేదో
తెచ్చిపెట్టెదనని తలఁపకయే వారు నాపూనికకు సాయముగూడ చేసిరి.
నేను ప్రతిక్రియ ఏమియు చేయనందువల్ల ఇట్టి మేలు కలిగెనని నా
నమ్మిక. నన్ను కులమున కలుపుకొనుటకుఁగాను నేను గండరగోళము
చేయ మొదలిడినయెడల, మఱియు అప్పటికున్న పక్షములను ఇంకను
పెంపఁదలచి శాశ్చర్యములను ప్రేరించినయెడల, వారు తప్పక ప్రతిక్రియ
చేసియుందురు; మఱియు నేను నీమనుండి దిగఁగనే నిర్లేపముగా ఉం
డుటకు బదులు ఈ కలఁతనుడిగుండములలోఁబడి కేవలము కపట
నాటకమున ఏదో వేషము వేయుచుండి యుందును.

మా దాంపత్య మింకను నే ననుకొన్నటులు కుదురలేదు. నేను
నీమకు వెళ్లి నపిమ్మటఁగూడ ద్వేషదుష్టస్వభావము నన్ను విడువలేదు.
అడుగడుగునకు తప్పు లేన్ను నా నైజము యథాప్రకారముగనే

ఆత్మకథ

యుండెను. దీనివలన నా మనోరథమిడేతలేదు. నా భార్యకు వ్రాత
కోతలు నేర్పనలయును; కాని నా కామోద్రేకము దాని కడ్డు.
లోపము నాది, కష్టానుభవ మామెది. ఒకతూరి ఆమెను పుట్టినింటికి
పంపినేయు పనికిఁగూడ పాల్పడితిని. కడు కష్టముల పాలుచేసిన పిద
పనే మరల స్వీకరించితిని. కొంతకాలమునకు తప్పంతయు నాదే యని
గ్రహించితిని.

బాలుర విద్యాభ్యాసమును సంస్కరింపఁదలఁచితిని. మా అన్న
గారికి పిల్లలు కలరు. సీమకుఁ బోవుముందు నాకుఁ గలిగిన పిల్లవానికి
ఇపుడు సుమారు నాలుగేండ్లు. కనరకు చేయించి ఈపసికాయల వ్రజ
కాయలఁజేసి, ఎపుడును నా కనుజూపులలో పెంపవలెనని నా తలఁపు.
మా యన్నగారు నాకు సాయపడిరి. ఈ కారణముచే ఈవిషయమున
ఇంచుమించు కృతార్థుఁడనైతిని. పిల్లలలో ఉండుట నా కెపుడును అభీ
మతము. పిల్లలతో ఆడుకొనుట, పిల్లలతో నవ్వులాట నాకు నేటికిని
అలవాటు. నాఁటినుండియు నేను పిల్లలకు మంచి పంతులనని అను
కొందును.

అన్నపాన సంస్కరణ మావశ్యక మునుట విస్పష్టము. అపుడే
మా యింట టీ కాఫీలు ప్రవేశించెను. నేను సీమనుండి దిగువఱకే మా
యింటికి దొరలయింటిపోతెము కలిగించుట పోలునని మా అన్నగా
రనుకొనిరి. దానికిఁ దగినటులు ఎపుడో ఉపయోగించు పింగాణి
సామాను నిత్యమాయెను. నేను ఈ దిగువరీతిగా పరిపూరించేసితిని.
టీ కాఫీలకు ఒడులు కోకో ఓటుపిండి బావలు మార్చితిని. డేరునకే
ఈ మార్పు గాని వాస్తవమునకు ఇవియు టీ కాఫీలకు తోడాయెను.
మోబాలు, మేజోళ్లు లోఁగడనే వచ్చెను. నేను కోటు, పంట్లము
తోడిగి గృహపావనము చేసితిని.

ఈ దెస ఖర్చు పెరిగెను. దైనందినము క్రొత్తవస్తువులు వచ్చి చేరుచుండెను. ఇంటి ముందు వెల్లెనుంగును గట్టితిమి. దీనికి నలసిన ఆదాయ మేమి? రాజకోటలో ప్రాక్టీసు పెట్టుట నాకు నగుబాటు. నకోటనకు ఉండవలసిన జ్ఞానము నాకు లేదు. కాని ఫీజుమాత్రము మంచి వకీలున కిచ్చుదానికంటె పదింత లీయవలయును. వ్యాజ్యము నకు నన్ను కదుర్చుకొనునంత మూర్ఖుడు ఎవ్వఁడును ఉండఁడు. ఒకవేళ అట్టివాఁ డొకఁ డున్నను, నా తెలివితక్కువకు తోడు అహంకార మును, మోసమును గూడఁ గలిపి నేను నా ప్రపంచముణభారమును ఇంకను పెంచుకొనవలయునా?

బొంబాయి వెళ్లి అక్కడ హైకోర్టులో కొంత అనుభవము గడించుకొనుచు, హిందూలా చదివికొనుచు, ఏవో కేసులతో కొన్నాళ్లు కాలము గడపుట మంచిదని నా మిత్రులు కొందఱు అనిరి. నేను బొంబాయి వెళ్లితిని.

ఇల్లు వుచ్చుకొంటిని. వంటవాని పెట్టుకొంటిని. నాకు అతఁడు తగినవాఁడే. బ్రాహ్మణుఁడు. అతనిని నేను దాసునివలె చూడలేదు. కుటుంబములో ఒకనిగా చూచితిని. అతఁడు లింగముపై నీళ్లు పోసి నలులు ఒడలిపై పోసికొనును. తోముకొనఁడు. కట్టుపంచె మడ్డి; జుడెము మడ్డి. శాస్త్రజ్ఞానము సున్న. నాకు ఇతనికింటె మంచి వంట వాఁడు ఎటులు కుదురును?

“ఏమండీ రవిశంకరుగారూ, మీకు వంట చేతకాకపోయినను పోయే, రెండు సంధ్యానందనపు ముక్కలు రాకపోయినచో నేటు లండీ?”

“అయ్యా! సంధ్యయా? నాకు సంధ్య నాగలి; నిత్యవిధి పాఱి. ఏదో ఈ మాదిరి బాఁపనయ్యను నేను. తమ అనుగ్రహమువలన బ్రతుకు చున్నాను. కానిచో నా చేతి ముల్లుకట్టి ఎచ్చటికి పోవును?”

నేను రవిశేంకరునకు గురుత్వము చేయవలసివచ్చెను. నాకు తీటిక కావలసినంత, సగము వంట నేనే చేయువాడను. శాకాహారము వండుటలో దొరలపద్ధతి పెట్టితిని. ఒక మరపాయి కొంటిని. రవిశేంకరుఁడును, నేనును వంట. ఎవరితోనైనను సహభోజనమునకు నాకు పట్టింపు లేదు. రవిశేంకరునకును ఈ యాపత్తి లేదు. మాకు ఇరువురకు జోడు కలిసెను. అయినను ఒక్క చిక్కు: మడ్డిగుడ్డలు విడువ ననియు, అన్నము పరిశుభ్రముగా ఉంచ ననియు రవిశేంకరుఁడు పట్టిన ప్రతిజ్ఞను బాగ్రతగా కాపాడుకొనుచుండెను.

బొంబాయిలో నాలుగైదు నెలలకంటె ఎక్కువకాల ముండుటకు వీలు కాకపోయెను. దైనందినము వ్యయ మెక్కువ, రాబడి తక్కువ.

ఇటులు నేను ప్రపంచములో ఈడ మొదలిడి వకీలుతనము మంచిది కాదనుకొంటిని. చూడ చూపులగుట్టము, తిన్నని తెలివిలేదు. పై బొటారము, లో లొటారము. నేను నా కర్తవ్యమును గుఱించికడు పరితపించితిని.

మొదటి కేసు

నేను బొంబాయిలో హిందూ లా చదువుట ఒకవంక, భిక్షుపరి శీలనము మఱియొకవంక ఆరంభించితిని. ఇందుల నామిత్రుఁడు వీర చంద గాంధీ నాకు తోడు. ఇంకొకవంక మాయన్న గారు నాకు కేసులను తీసికొనిరాఁ బ్రయత్నించుచుండెను.

హిందూలా చదువుట విసువుపని. సివిల్ ప్రొసీజరు కోర్టు నాకు నడవలేదు. మఱి ఎవిడెన్సు ఆప్టు చందము వేటు. వీరచంద గాంధీ సాలిసిటర్ పరీక్షకు చదువుచుండెను. అతఁడు బారిష్టర్లను, వకేళ్లునుగూర్చి చిత్రచరిత్రలు చెప్పుచుండువాఁడు. లాలో అగాధ జ్ఞానమే ఫిరోజీ సాగారి యోగ్యతకును, నిపుణతకును కారణము. ఆయనకు ఎవిడెన్సు ఆప్టు అంతయు బట్టి. 32 వ సెక్షన్లోని ప్రతి కేసును ఆయనకు కంతపాతము. బహదూర్ తయాబ్జీగారి వాదశక్తి చూచి జడ్జిలు డిల్లపోవుదురు.

ఇట్టి అతిరథ మహారథుల కథల వినఁగా నాగుండె నిలువున నీ రయ్యెడిది.

మఱియు అతఁ డిటు లనెను: 'క్రొత్త బారిష్టరులకు అయిదా టేండ్లు పని లేకుండుట క్రొత్త కాదు. కావుననే నేను సాలిసిటర్ పనిలో ప్రవేశించితిని. ఇక మూడేండ్లలో నీ పాట్లు నీవు పోసికొనఁ గలవేని అక్కడి కదృష్టవంతుడవు.'

౧౪౧

ఆ త్మ క థ

నెలనెలకు గృహవ్యయ మధికమగుచుండెను. ఇంటిబయట బారిష్టరు బల్ల కట్టుట, ఇంటిలోపల ఇంకను బారిష్టరు పనికి తరిఫీదు కావలసియుండుట—ఈ రెంటికని లోలోపల నాకు పొందు కుదుర కుండెను. ఈ హేతువుచే గ్రంథపతనమునకు సంపూర్ణమగు శ్రద్ధ పాసఁగకపోయెను. ఎవిడెన్సు ఆప్టమిఁద ఎట్లో శ్రద్ధ పుట్టించుకొంటిని. మెయిన్సు 'హిందూలా'ను ఉత్సాహముతో చదివెతిని. కాని కోర్టులో నాదించుటకు గుండెలు లేవు. ఇక నాకష్టము దేవునికే యెఱుక. అత్తింటికవచ్చిన కొత్త కోడలికంటె నాపని కనాకష్ట మయిపోయెను.

ఈసమయముననే మమీబాయి యను ఒక యామె కేసు తీసికొంటిని. అది స్మార్త్ కాజు, దళారికి (Tout) కొంత రుసుము ఈయవలయు ననుమాట వచ్చెను. నేను పైసయు ఈయ నంటిని.

‘ఓహో! ఫలానా గొప్ప క్రిమినల్ వకీలు నెలకు మూడు నాలగు నేలు ఆర్జించునే, ఆయనయు రుసు మిచ్చునే!’

‘ఆయనతో పోటీ నా కేల? నాకు మన్నాటు వచ్చినఁ జాలు. మానాయన అంతకన్న ఎక్కువ సంపాదించలేదు.’

‘అది ఇష్టానుకూల కాలము. బొంబాయిలో దినవెచ్చము పెచ్చు పెరిగినది. వ్యవహార మెఱిగి చరింపవలయును.’

కాని నేను లొంగలేదు. నేను దళారికి రుసు మికున్నను మమీబాయి కేసు నాకే వచ్చెను. అది చాల తేలిక. ముప్పది రూకలు ఫీజు పుచ్చుకొంటిని. దాని కొకనాటికన్న పని పట్టదు.

స్మార్త్ కాజ్ కోర్టులో నా కిది. ‘హరిః ఓమ్.’ నేను ప్రతివాది పక్షము. కావున వాదిపక్షపు సాక్షులను క్రాసుచేయవలసివచ్చెను.

లేని నిలుచుందునుగదా, నాగుండెలు టువ్వు టువ్వు మనెను; నా తల తిరిగెను; కోర్కెంతయు తిరుగుచున్నటు లుండెను. అడుగుటకు ప్రశ్న రాదు. జడ్జి నవ్వియుండును. ఈతమామ చూచి నకిళ్లు వినోదించి యుందురు. కాని నేనిది యంతయు చూడఁగలుగు స్థితిలో లేను. నేను కూర్చుంటిని. ఏజెంటును పిలిచి, 'నేనిక కేసును నడపఁజాలను. ఇక పటేలుగారిని పెట్టుకొనుట లగ్గు. నా కిచ్చిన ఫీజు ఇచ్చివై తును' అని అంటిని. అటులే ఏబదియొక్క రూకలకు పటేలుగారిని కుదుర్చు కొనిరి. ఆకేసు పటేలుగారికి బాలఫేల.

నేను గబగబ ఇంటికి పోతిని. ఆకేసు ఓడెనో గలిచెనో నేనెఱుంగ. మిగుల సిగ్గులితిని. శక్తి కలుగువఱకు మరల కేసు పట్టఁగూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ ఆఫ్రికాకు పోవువఱకు మరల అటుకేసి చూడలేదు. ఇటులు నిశ్చయించుకొనుట అంత గొప్పగుణము కాదు. అక్కఱనుబట్టి అది గుణమాయెను. కేవలము ఓడిపోవుటకు నాకు కేసులు అప్పగించునంతటి తెలివితక్కువగా ఎవఁడును ఉండఁడుకదా!

కాని బాంబాయిలో నాకొఱకు మఱొక కేసు వేచియుండెను. అది కేవలము అర్జీ వ్రాయుట. పోరుబందరులో నిఘాపేదయగు ఒక తురకవాని భూమిని సంస్థానమువారు జప్తుచేసిరి. మాత్రంఁది గౌరవమును బట్టి ఆతఁడు నాసాయము గోరెను. అతని వాదము చాలదుర్బలము; అయినను అర్జీ వ్రాయ నియ్యకొంటిని. దానికి అచ్చు ఖర్చు అతఁడే పెట్టుకొనెను. నేను చిత్తు వ్రాసి నామిత్రులకు వినిచితిని. వారు బాగుగా నున్న దనిరి. దానితో 'పోనీ నే నిట్టి అర్జీలనైన వ్రాయఁ గలుగుదును' అను నమ్మిక కలిగెను. అది నిక్కముకూడ.

డబ్బు పుచ్చుకొనక ఇటులు అర్జీలను వ్రాయుచుండినచో నాకు చాల పని పట్టెడిది. కాని దాన బండి సాగుతెలులు? కావున ఒక

ఆ త్మ క థ

ఉపాధ్యాయపదవికి చూచితిని. నాకు ఇంగ్లీషుభాష సుమారుగా నచ్చును గాన మెట్రిక్యులేషన్ పిల్లకాయలకు ఇంగ్లీషు చెప్పు నుద్యోగము కుదిరినచో బాగుగా నుండును; దాన గృహ వ్యయమునకు కొంత కలిసివచ్చును. ఇటు లనుకొనుచుండఁగా పత్రికలలో ఒక విజ్ఞాపన పడెను: “ఒక ఆంగ్లోపాధ్యాయుఁడు కావలయు. ఒకగంట బోధింపవలయు. జీతము ౭౫ రూకలు.” ఆవిజ్ఞాపన ప్రసిద్ధికెక్కిన ఒక హైస్కూలువారిది. దానికి వినతి పెట్టుకొంటిని. వారు వచ్చి మాటలాడి సామ్యునిరి. ఎంతయో ఆనందముతో వెల్లితిని; కాని నేను బి.ఏ. ను కాకపోవుటచే ఆ హెడ్ మాస్టరు సనిచారముగ అక్కఱలే దనెను.

“అయ్యో, నేను లాటిన్ రెండవ భాషగా మెట్రిక్యులేషన్ పాసు అయితిని”.

“నిజమే కాని, మాకు కావలసినది బి. ఏ.”

ఇక ఆయాశ ఉడిగెను. చేతులు పిసికికొంటిని. మా అన్నయు చింతచే చివికెను. ఇక బొంబాయిలో ఎంతకాల మున్నను నిష్క్రమియోజనముని లేల్చుకొంటిమి. నేను రాజకోటలో ఉండవలయును. మా అన్నగా రక్కడ ఒక చిన్నవకీలు. అయన అర్జీలు మొదలగువాని వ్రాయసము నా కప్పగింపఁగలఁడు. రాజకోటలో సంసార ముండ నేయుండెను గాన బొంబాయిసంసార మెత్తినేయుచో వ్యయమును తగ్గును. ఇట్టియూహలచే బొంబాయిలోని నా ఆటుసెలల చిన్నసంసారమును ఎత్తినై చితిమి.

బొంబాయిలో నేను ప్రతినాఁడు హైకోర్టునకు వెళ్లుచుంటిని గాని అచట నా కేమియు అంటలేదు. ఎక్కువ నేర్చికొనఁదగిన జ్ఞాన

మును నాకులేదు. చాలమాటులు కేసు లరము కాక నిదురించుచుంటిని. ఇందు కొందఱు నాకు తోడుండుటచేసి లజ్జాభారము నాకు కొంత తగ్గెను. కొంతకాలముపోగా పోగా, 'హైకోర్టులో కూర్చుండి కూర్చుండి కునికిపాట్లుపడుట దర్జా (Fashion)' అనుకొని లజ్జకు కారణమే మఱచితిని.

ఈకాలమునగూడ బొంబాయిలో నావంటి పనిలేని బారిష్టరు లున్నచో వారి బ్రతుకు తెరువునకు నా చిన్న అనుభవమును చెప్పెదను. గిర్గాములో నామకము. నే నెన్నడేని బండిలోఁగాని, ట్రాములోఁగాని పోలేదు. హైకోర్టునకు నడచి వెళ్లుట నావ్రతము. వెళ్లుటకు నలుబదియైదు నిమిషములు పట్టెడిది. మరల వచ్చునపుడును నడకయే. నేను ఎండ నోర్వ నలవడితిని. దీన చాల ఖర్చు తగ్గెను. మఱియు నామిత్రులు పలువురు రోగములపా లగుచుండ నేనుమాత్ర మెపుడును జబ్బుపడ్డ గుర్తు లేదు. నాకు డబ్బు రాదోడగిన పిదప గూడ నడచియే ఆఫీసునకు వెళ్లువాడను. నాటి యలవాటునకు ఫలము నేటికిని పొందుచున్నాను.

మొదటిదెబ్బ

బొంబాయికి నీకు వదలి రాజకోట పట్టితిని. స్వయముగా ఆఫీసు పెట్టుకొంటిని. ఇచట కొంచెము బాగుగనే ఈడ్చితిని. అ ర్జీలు, విన్నపములు వ్రాసినందువలన నెలకు మున్నూట రూపాయలు రాదొడగెను. ఈపని దొరకుటకును నా యోగ్యత కారణము కాదు. మా అన్నగారును, మఱియొక వకీలును ఉమ్మడిగా పని చేయుచుండిరి. ఆ వకీలునకు ప్రాక్టీసు ఖాయపడిపోయెను. ఆవశ్యకములును, రహస్యములునగు అర్జీలనుగాని, లేక తాను ముఖ్యములైనవని అనుకొనినవానిగాని పెద్దబారిష్టర్ల కతఁడు పంపెడువాఁడు. చీదక్లయింట్ల అర్జీలు నా వంతు.

‘ఎవరికిని రుసుము ఈయను’ అన్నమాట బొంబాయిలో చెల్లించుకొంటినిగాని ఇచట కొంచెము రాజీఫడవలసివచ్చెనని ఒప్పుకొందును. ఈరెండుప్రదేశములలో విషయములు వేఱని వింటిని. బొంబాయిలో దళారులకు రుసుము; ఇచట వకీళ్లకు. ఇంతియకాక, రాజకోటలో కూడ బొంబాయిరీతిగనే ప్రతిబారిష్టరు తనఫీజులో కొంతపాలు రుసుమిచ్చుచుండిరిని వింటిని. మా అన్నగారు ఇటులనిరి—“చూడు! నేనింకొక వకీలుతో భాగస్వామిగదా! నేను నీవు చేయఁగల కేసుల నన్నిటిని నీకే వచ్చునటులు చూడఁగలను గదా! మఱి యట్టియెడ నీవు రుసుమియనని పట్టినపట్టు వదలకుండినచో నన్ను ఇటుకున బెట్టినవాఁడ వగుటకాదా? మన మిరువురము అవిభక్తులము. నీకు వచ్చిన ఫీజంతయు మన ఉమ్మ

డిలో కలియును. దాన నాకు పాలు కలదు. ఇక నా భాగస్వామికి? అతఁ డీకేసుల మఱియొక బారిష్టరునకు ఇచ్చు ననుకొమ్ము: అపు డతనికి రావలసిన రుసుమంతయు రాదా?" నేనీవాదముచే లోబడిపోతిని. ఇక బారిష్టరువృత్తి ఇట్టికేసులలో పట్టుపట్టరాదని తోచెను. నాలో నే నిటులు తేల్చుకొంటిని గాని ఇది ఆత్మవంచన. అయితే మఱి యేకేసులందును రుసు మీయలేదని నాకు లెస్సగా గుర్తు.

ఇటులు నోటికిని చేతికిని ఎడము లేకుండ చేసికొనఁగలిగినను ఈ సమయముననే నా జీవితమునకు మొదటిదెబ్బ తగిలెను. తెల్ల అధికారి ఎటు లుండునో నేను చెవులతో వింటిని గాని కనులతో చూచు నక్కఱ నాకు కలుగ లేదు.

గతించిన పోరుబందరురాజావారు గద్దెనెక్కుటకు పూర్వము వారికి మా అన్న మంత్రిగను, ఉపదేష్టగను ఉండెను. ఆయన ఉద్యోగమున నుండఁగా రాజావారికి కుట్రసలహాచెప్పెనని నేరమొకటి ఆయనపై మోపఁబడెను. అది పాలిటికల్ ఏజెంటుదాక డేకెను. అతఁడు మాయన్నపై కాటుపెట్టుకొనెను. నాకును అతనికిని సీమలో ఎటుక. నెయ్యము కూడకలదు. ఇపుడు ఆనెయ్యమును బట్టి ఉ ప శాం తి చెప్పి అతనికాటు పోఁగొట్టవలయునని మా అన్న గారికోరిక, నా కిది ఇసుమంతయు గిట్టదు. ఎప్పుడో సీమలో కలిగిన సాప్తపదీనమగు సఖ్యమును ఇందులకు ఉపయోగించుకొనుట తగదని నా యూహ. మాయన్న నిక్కముగ దోషి యైనచో నా ఉపశ్రమమువల్ల ఫల మేమి? దోషి కానిచో సక్రమముగా విన్నప మంతుకొని తన నిర్దుష్టతను విశ్వసించి ఫలమున కదురుచూచుట మేలు. మా యన్నకు ఇది రుచిగా లేదు. "నీకు కఠియావాడు తెలియదు. నీకింకను లోకజ్ఞానము సున్న. ఇక్క

ఆత్మకథ

డ పనిచేయున దొక్క-పలుకుబడియే. నీవు నాకు తమ్ముడవయ్య నీకు నెయ్యడైన ఒక అధికారితో ఒకమంచిమాట చెప్పటకు వెనుదీసి నీవిధిని అతిక్రమించుట పాడి గాదు.”

నేను కాదనఁజాలకపోతిని. కావున నా కిష్టము కాకున్నను అధికారి కడకు పోవలసివచ్చెను. అతనికడకుఁ బోవుటకు నా కిసుమం తయు అధికారము లేదు సరికదా, అది నా ఆత్మగౌరవమునకుఁగూడ కొంత కలిగించునని నాకు తెలియును. అయినను ఒకనాఁడు విన్నప మంపుకొని నెలవు పొందితిని. వెళ్లి మా పూర్వస్నేహము ఎత్తితిని. కాని కఠియావాడునకును సీమకును ఎంతభేదము? నెలవులో నున్న ఉద్యోగి వేటు; పనిలో ఉన్నఉద్యోగి వేటు. ఆపాలిటికల్ ఏజెంటు మాస్నేహ మొప్పెను గాని దాని తడవుటవలన మఱింత కఠకుతనము తెచ్చికొనెను. ‘ఓహో, నీవాపరిచయలాభమును దుర్వినియోగము చేయఁదలఁచుకొని వచ్చితివా?’ అని అతని కనులలో నేను చదివితిని. అయినను నా చదువు నేను మొదలుపెట్టితిని. దొరగారు చాల అధీ రులై, “మీయన్న చాల కుట్రగాఁడు. నే నేమియు వినను. నాకు అవ కాశము తక్కువ. ఏమయినను చెప్పకొనవలసియున్నచో చెప్పకొన వలసినరీతిగా మీయన్నను చెప్పికొన మనుము” అని అనిరి. నాకు ఈప్రత్యుత్తరము చాలును. అది తగియున్నది. కాని ఆవశ్యకత గ్రు డిది. నేను నాకథ నడుపుచునేయుంటిని. దొరగారు లేచి “మీ రింక వెళ్ల వలయును” అనెను.

‘కడవఱకు విను’డని నే నంటిని. దానితో అతనికి కోపము వచ్చెను. బంటును బిలిచెను. ‘వీరికి త్రోవ చూపుము’ అనెను. నేను గొణిగుచునే యుంటిని. ఆ బంటు బుజములబట్టి నన్ను బయటికిఁ బం పెను.

దొర వెళ్లెను; బంటును వెళ్లి పోయెను. నేను రోజుచు రొప్పుచు వెలుపలికి వెళ్లి వెంటనే చీటి వ్రాసితిని: 'మీరు నన్ను అవమానించి తిరి. మీ బంటు చే నెట్టించితిరి. మీరు ఇందులకు పరిహారము చెప్పు కొననిచో మాననవ్వమునకు మీ మీద దావా లేకలను' అని.

వెంటనే దొర గుర్రపురొతుచేతి కిచ్చి ఈ ప్రత్యుత్తర మంపెను:

'మీరు నాకడ అసభ్యముగా వ్యవహరించితిరి. నేను వెలుపలకు పొమ్మన్నను పోయితిరి కారు. గత్యంతరము లేక బంటును పిలిచి మిమ్ము బయటికిఁ బంపవలసివచ్చెను. బంటు పొమ్మన్నను మీరు పోరై తిరి. కావున మిమ్ము బయటికి పంపవలసినంత బలము మాత్రము ఉపయోగింపవలసివచ్చెను. మీ రేమి చేసికొన్నను సరే.'

ఈ ప్రత్యుత్తరము జేబులో మడచికొని, తల వంచుకొని ఇల్లు పట్టితిని. జరిగినదంతయు మాయన్నతో చెప్పితిని. ఆయన చాల దుఃఖించెను. నన్నెటులు ఊహింపవలయునో ఆయనకు లోపలేదు. ఆ దొరపై కేసు పెట్టుట యెటులో నాకు తెలియదు. కావున మాయన్న తనకు మిత్రులైన వకీళ్లతో ఆలోచించెను. సరిగా ఆసమయమున సర్ ఫిరోజ్ షా మెహతాగా రచటికి ఒక కేసులో వచ్చుట తటస్థించెను. నా నంటి కొత్త బారీస్టరు వారిని సందర్శించుట యెటులు? కావున వారిని తీసికొనివచ్చిన వకీలుచేతికి నా కాకితము లిచ్చి వారి సలహా వేడితిని. వారిటులు చెప్పిరి: "ఈ రోజులలో చాలమంది వకీళ్ల యు, బారీస్టరులయు అనుభవ మీరీతిగానే యున్నది అని గాంధీతో చెప్పుము. ఆతఁడు క్రొత్తగా నీమనుండి దిగను. ఇంకను ఉడుకుపాలు. తెల్ల అధికారుల నతఁడెఱుంగడు. ధనము కావలయుచో, సుఖముగా కాలము గడపఁదలఁచుచో, ఆచీటిని చింపివైచి, ఆ యవమానమును దిగమింగు మనుము !

ఆ త్మ క థ

ఆతనితో కలహించుటవలన ఈతనికి నష్టమే కాని ప్రయోజన మావం
తయు నుండదు. ఆతని కింకను బోక జ్ఞానము కావలయును.”

ఈ యుపదేశము నాకు వివప్రాయముగ నుండెను గాని మింగక
తప్పక పోయెను. ఆ యవమానమును దిగమింగి, దాన నిటీవల కొంత ప్ర
యోజనమునుగూడఁ బడసితిని. ఇంక ఇట్టిజోలికిఁ బోయి స్నేహమును
ఇటు లెన్నఁడును దుర్వినియోగము చేయనని నిశ్చయించుకొంటిని.
నాఁటనుండియు ఆ నిర్ణయము నతిక్రమింపలేదు. ఈదెబ్బతో నా జీవి
తము సంపూర్ణముగా మారెను.

దక్షిణ ఆఫ్రికాకు

నే నాయధికారికడకు వెళ్లుట నిస్సంశయముగా తప్పే. కాని యితని యధీరతముందు, ఇతని రోషముముందు, ఇతనిబౌద్ధత్యముముందు నా తప్పు కడుఁ గొలఁచియై పోయెను. దానికి గెంటనక్కఱలేదు. నే నాతని యవకాశమును అయిదునిమిషములకన్న ఎక్కువ వ్యయము చేసియుండను. అతఁడు నా మాట వినుటకే సైపలేఁదాయెను. నన్ను సౌజన్యముగా వెళ్లుమని చెప్పనగును. కాని అతని యధికారమదము పెచ్చుపెరిగిపోయెను. అస లతఁ డోర్పు లేనివాఁడని పిదపఁ బిదప తెలియనైనది. వచ్చినవారిస్థైర్య తృణీకరించి పుచ్చుట అతని కలవాటు. కొంచెము కష్టము తోఁచినఁ జాలు నతనికి మంటలెత్తుకొని వచ్చును.

ఇఁక నాపని యంతయు ఈ యధికారిన్యాయస్థానమునందే. అతనిని త్రోవకుఁ దెచ్చుట కానిపని. ఆశ్రయించుట నాకు గిట్టదు. ముందు దావా తెచ్చెదనని బెదిరించి తరువాత పలకకుండుటకు మనసొప్పలేదు.

ఈ నడుమ మా రాష్ట్రములోని చిన్నచిన్న రాజకీయవ్యవహారము లనుభవమైనవి. కాయావాడు చిన్నచిన్న రాజ్యముల కూడలి. కావున రాజనీతివేత్తలు ఓ యనిన వేవురు. సంస్థానములలో సంస్థానములకు చిన్నచిన్న కుట్రలు. పలుకుబడికిఁగాను ఉద్యోగులలో ఉద్యోగులకు కుట్రలు. ఆ రోజు లట్టివి. సంస్థానాధిపతులకు ఎవ రెంత చెప్పిన అంత, వారు ఇచ్చకములు చెప్పవారికి చెవు లప్పగించిరి. వారు దొర

ఆత్మకథ

గారి జవానునుగూడ బుజ్జగింపవలెను. ఇక శిరస్తాదారు దొరగారికం
టె ఎక్కువ. వీలన: శిరస్తాదారే దొరగారికన్ను, దొరగారిచేవి అతడే
అతని దుబాసి. శిరస్తాదారు పలుకే పాటి. అతని రాబడి దొరగారిరా-
బడి కెక్కువ. ఇది కొంచె మతిశయోక్తి యైనను మొత్తముమీద జీతము
నకు మించిపోయిన సామ్యు అతనికి వ్యయమగుచుండెననుట నిర్వివాదము.

ఈదేశమంతయు నాకు విషవాయుపూరితముగా కాననాయెను.
నాకిది తగులకుండ నా స్వాతంత్ర్యము నెటులు రక్షించుకొందు నా యని
రేయుంబవలు దిగులు.

నా ఉత్సాహ మడుగంటెను. మాయన్న కనిపట్టెను. ఎక్క-
డనేని నాకు ఉద్యోగము చిక్కుచో ఈ కుట్ర తప్పించుకొనవచ్చు నని
మాకు తోచెను. కాని కుట్ర లేనిచో మంత్రిత్యము గాని, జడ్డిపదవి
గాని దొరకదు. ఇదియుఁగాక దొరకును నాకును పాసఁగిన పారపు
నా న్యవహారమునకు అడ్డు.

అప్పుడు పోరుబందరు సంస్థానము ప్రభుత్వమువారి అధికారము
నకు లోబడియుండెను. ఆసంస్థానాధిపతికి కొన్ని అధికారములు
సంపాదించుఉద్యోగ మొకటి నాకు కలదు. ఇది కాక మేరులను ఒక
జాతివారిపై వేయఁబడిన హెచ్చుపన్నుల విషయములో నే నారాస్ట్రా
ధికారిని జూడవలసియుండెను. ఈ యధికారి హిందువైనను దురహం-
కారమున దొరగారికి తాతవలె నుండెను. ఇతఁడు సమర్థుఁడు. కాని
దానివలన కైతుల కేమియు ప్రయోజన మబ్బలేదు. నేను సంస్థానాధి-
పతికి కొన్ని క్రొత్త అధికారముల సంపాదించఁగలిగితిని; మఱి మేరు-
లకు కొంచెమేని ఫలము కలుగలేదు. వారి విషయము మనస్సునకు
లెస్సగా పట్టించుకొనలేదని నాకు తట్టెను.

కావున ఈ వ్యవహారమునందును నేను నిరాశుడ నైతిని. నా క్లయింట్లులకు న్యాయము కలుగలేదు. న్యాయము కలిగింపఁదగిన సాధనము నా కడ లేదు. తుదకు పాలిటికల్ ఏజెంటునకో, గవర్నరు నకో అర్జీ పెట్టుకొనవలయును. అటులు చేయుచో వారు 'దీనితో మా కెట్టిసంబంధమును లేదని త్రోసిపుచ్చి యుందురు. ఏకాసనము చేతనేని తీర్పు దిద్దు వీలున్నచో కొంత మేలుగా నుండెడిది కాని యిచట దొరగారి మాటయే శాసనము.

నా కిటులు ఉక్కిరిబిక్కిరి యాయెను.

ఇంతలో పోరుబందరునుండి మేముకొడుకాణమువారు మాఅన్న గారి కిటులు వ్రాసిరి—“మాకు దక్షిణాఫ్రికాలో న్యాయపార మున్నది. మాది పెద్ద దుకాణము. మాకు అచటి కోర్టులో ఒక పెద్దదావా కలదు. అది రం, ౦౦౦ పవునుల దావా. అది చాలకాలమునుండి వచ్చుచున్నది. మేము అందులకు పెద్ద వకీళ్లను, బారిష్టరులను పెట్టితిమి. నీవు మీ తమ్ము నిఁబంపితివేని అతఁడు మా కుపయోగించును. అతనికిని ఉపయోగము కలుగును. అతనికి క్రొత్తదేశముఁజూడను, కొత్తకొత్త పరిచయము సంపాదించును అనుకూలించును.”

మా యన్న నాతో ప్రస్తావించెను. అచటి వకీళ్లకు తెలియఁ జెప్పుటో, లేక వాదించుటో, నాకు స్పష్టముగా తెలియలేదు. కాని అచటికి వెళ్ల కాతుకము కలిగెను.

‘దాదా అబ్దుల్లా అండుకో’లో భాగస్వామియగు నేట్ అబ్దుల్ కరీమ్ బావేరీగారికి (ప్రకృతము గతించిరి) మాయన్న నన్నుఁజూపెను. అనేటు—‘అది యేమంత కష్టము కాదు’ అని నచ్చబలికి, మఱియు ఇటులనెను—‘మాకచటగొప్పగొప్ప తెల్ల వారు మిత్రులున్నారు. వారితో

ఆత్మకథ

మీకు పరిచితి అబ్బును. మీరు మాకు మాదుకాణమున ఉపయోగింతురు. మా వ్యవహార మంతయు ఇంగ్లీషులోనే ఉండును. దాని కిని మీ రక్కఱవత్తురు. ఆదేశమునం దున్నంతవట్టు మీరు మా యతి ధులు కావున మీకు విడిగా ఖర్చుండదు'.

‘తమ కౌతకాలము నాతోపని? ఈవి యెంత యుండును?’ అని నేనంటిని.

‘ఒకసంవత్సరముకన్న నెక్కుడు పని పట్టదు. మీకు రాకపోకలకు మొదటితరగతి టికెట్టు ఇత్తుము. మఱియు నూటఅయిదుపానులు రొక్క మిత్తుము’.

ఈ కొలదిమొత్తమున కచటి కేగుట బానిష్టరుపని కాదు; మఱి దాస్యము. అయినను నాకెటులేని ఇండియాను విడిచిపెట్టవలయునని యుండెను. క్రొత్తదేశము చూచుకొరిక యొకటి, క్రొత్తఅనుభవము కలుగునను అభిలాష యొకటి నన్ను ఊరించుచుండెను. మఱియు నేను మాయన్నకు ఆ నూట అయిదుపానులు పంపవచ్చును. అది కుటుంబవ్యయమునకు ఉపయోగించును. కావున మఱి బేరమాడక చక్షిణాఫ్రీకాకు మూటకట్టిరిని.

నేతూల్

త్రీమకు వెళ్లునపుడు కలిగిన వియోగదుఃఖము దక్షిణాఫ్రికాకు వెళ్లునపుడు నాకు కలుగ లేదు. మా అమ్మగారు ఇప్పుడు లేరు. నాకు లోకానుభవము, విదేశ యానానుభవము కలిగెను. బొంబాయి రాజ కోటలకు తఱచు రాకపోకలు చేయుచుంటిని.

ఈతూరి భార్యను విడిచి వెళ్లుట కొంచెము కష్టమనిపించెను. సీమనుండి వచ్చినపిదప మరల నొకళిశువు కలిగెను. మా ప్రేమయింకను లాలసనుండి విడివడలేదు. కాని మెలమెల్లగా మెఱుంగెక్కుచుండెను. సీమనుండి నేను వచ్చినపిదప మే మొకచో కొలదికాల ముంటిమి. అయినను నే నామె కుషాధ్యాయుడ నైతిని. ఎట్టెట్టులో కొన్నిసంస్కారము లలవాటు చేయబూనితిని. అవి పరిపూర్తి యగుటకు మే మిరువుర మొకచో నుండుట ఆవశ్యకమని మే మనుకొంటిమి. కాని దక్షిణ ఆఫ్రికాకు పోవు మహాత్సవము ముందు వియోగము వీసమైన కాలేదు. 'ఒకసంవత్సరములో మరల కలియుదు' మని ఊహించి రాజకోట నుండి బొంబాయికి పయనించితిని.

దాదా అబ్దుల్లా కంపెనీవారి యేజెంటు మారిఫత్తున టికెట్టు రావలయును. ఓడలో కాబిక్ కాళీగా లేదు. ఇప్పుడు పయనింప కున్న ఇంకొక నెలనఱకు బొంబాయిలోనే ఉండిపోవలసి వచ్చును. ఏజెంటు—“మేము మొదటితరగతి టికెట్టు సంపాదించుటకై కడు యత్నించితిమి. కాని లాభము లేకపోయెను. మీ రింక వెళ్లదలచు

ఆత్మకథ

కొనినచో డెక్కుమీడనే నెళ్లవలయును. మొదటితరగతి భోజనము మాత్రము ఏర్పాటు చేసితిని.” అవి నామొదటితరగతి ప్రయాణపు రోజులు. మఱియు బారిష్టరు డెక్కుమీడ నెక్కి పయనించునా? అందులకు నేను ఇయ్యకొనలేదు. మఱియు మొదటితరగతి టికెట్టు దొరకలే దనగా వింత కలుగుటచే ఆయేజెంటుమాట నేను నమ్మలేదు. కాన అతని యెటుకమీడ నేను ప్రయత్నించి ఒక టికెట్టు సంపాదించడలచితిని. నేను ఓడపైకి బోయి ముఖ్యాధికారిని చూచితిని. అతడు దాఁపటికము లేకుండ నిటు లనెను:—“మాయోడలో నెన్నఁడును ఇంత యొత్తిడి యుండదు. కాని మొజాంబిక్ గవర్నరు జన గల్ గారు ఈ యోడలో వచ్చుచున్నారు. బెర్తు లన్నియు వారు గుత్తగొనిరి.”

“ఏదోవిధముగా నా కొక్కనికి చోటు చేయలేరా?” యని నే నడిగితిని.

అతడు నన్ను ఎగదిగఁ జూచి, చిటునవ్వి, “ఒక్కటే ఉపాయమున్నది. నాగదిలో మఱియొక బెర్తు కలదు. అది బాటసారుల కిచ్చునది కాదు. అయినను నీ కిత్తును” అనెను. నే నందుల కతని నభినందించి టికెట్టు కొనుటకు ఏజెంటును తీసికొని వచ్చితిని. ఈ రీతిగా ౧౮౯౩ సం. ఏప్రిల్ నెలలో దక్షిణ ఆఫ్రికాలో నాఅదృష్ట మెటు లుండునో యని సంపూర్ణోత్సాహముతో బయలుదేరితిని.

మొదటి రేవు లామూ. అటకు పోవఁ బదుమూడు నాళ్లు పట్టెను. త్రోవలో నేనును, కెప్టెనును (ఓడఅధికారి) మిత్రుల మయితిమి. అతనికి చదరంగ మన్న ఇష్టము. కాని క్రొత్తగా నేర్పు

కొన్నవాఁ డగుటచే అతనికి తనతో ఆడుటకు మఱియొక సరి క్రొత్త వాఁడు కావలయును. కావున నన్ను పిలిచెను. నేను చదరంగమును గూర్చి చాల వింటిని గాని ఆట యెఱుంగను. నేర్పరులు చదరంగమున తెలివిలేటలకు చాల నవకాశ మున్నదని చెప్పుచు వచ్చిరి. ఆ కృపైను నాకు నేర్పద ననెను. నాకు చాల నోర్పు ఉండుటచే మంచిశిష్యుఁడు దొరకె నని అతఁడు సంతోషించెను. ఆటాటకు ఓటమికి వంతు నాడే. ఓడినకొలఁది నాకు బోధించుట కాతని కుత్సాహము మెండగుచుండెను. నా కాయాటపై ప్రీతి కలిగెను. కాని ఆయోడ దిగినపిదప ఆ ప్రీతియు నిలువలేదు; చదరంగములో నాప్రవేశమును రాజును మంత్రిని నడపుటకంటెను మించలేదు. లామూరేవులో ఓడ మూడు నాలుగు గంట లాఁగెను. నేను రేవు చూడ విగిరిని. కృపైనుమూడ దిగెను. అతఁ డిటు లనెను. “ఈ సముద్ర మిచట దగాకొరు: మీరు ఐడిగా తిరిగి రావలయును.”

ఆరేవు చాల చిన్నది. నేను తపాలాకచేరీకి పోతిని. అచట గుమాస్తాలుగా నున్న హిందువులఁ జూచితిని. నాకు సంతోషము కలిగెను. వారిలో మాటలాడితిని. అఫ్రికావాసులను కొంతమందిని చూచి వారి యొగత్రేమములు కనుఁగొన వేడుక గొంటిని. ఈ పను లచే కొంతకాలము గడచెను.

దెక్కుమీఁద పయనము చేయు కొందఱతో నాకు పరిచితి కలిగెను. వారు ఒడ్డున వంట చేసికొని తీరికగా భుజించుటకు దిగిరి. ఇపుడు వారు ఓడ నెక్కుటకు నావకుదుర్చికొనిరి. నేనును అం దెక్కితిని. సముద్రము పొడిచెను. రేవు అల్లకల్లోలముగా నుండెను. మానావకు తగని బరువాయెను. ఓడ నిచ్చెనకు సరిగా మానావను పట్టి నిలుపుటకు వీలు లేనంత బలముగా ప్రవహించుచుండెను. నావ

ఆ త్మ క థ

సరిగా నిచ్చెనకడకు వెళ్లి వెళ్లకముందే ప్రవాహము దానిని వెనుకకు ఈడ్చివేయుచుండెను. ఓడ బయలుదేలుటకు మొదటి యీల అప్పటికే వనది. నాకు తొందర ఎక్కువాయెను. కెప్టెను మాయవస్థ నంతయు పైనుండి చూచుచుండెను. అతఁడు ఓడను మఱి యయిదు నిమిషము లాఁపుట కాజ్ఞయిచ్చెను. నామిత్రుఁ డొకఁడు ఓడకడ నున్న మఱియొక నావకు పదిరూపాయ లిచ్చి నన్ను తీసికొని రమ్మనెను. ఈ బరువునావనుండి నన్ను నావనాఁడు లాగుకొనెను. అప్పటికే ఓడపయికిఁ బోవు నిచ్చెన నెత్తి వైచిరి. దాన నే నొక మోకు పట్టుకొని పైకి ప్రాఁకవలసి వచ్చెను. ఓడ వెంటనే సాగెను. సయాత్రులు దిగఁబడిపోయిరి. కెప్టెను ముదలికింపు నిక్కమని అపుడు తెలిసి వచ్చెను.

లామూ దాఁటినపిదప మొంబాసా; మొంబాసా దాఁటినపిదప జాంజీబారు. అచట ఓడ ఎనిమిది మొదలు పది దినములవఱకును ఉండును. అచట మఱియొక యోడకు మారవలసియుండెను.

కెప్టెనుకు నాపైఁగల ప్రేమకు సీమ లేదు. కాని అది విపరీతముగా పరిణమించెను. అతఁడు నన్నును, మఱియొక తెల్లవానిని 'విహారము'నకు రమ్మనియెను. మేము మూవురము అతని నావపై ఒడ్డుచేరితిమి. 'విహార'మన నేమో నాకు సరిగా వారియర్థము తెలియలేదు. అట్టి విషయములలో నే నెంత తెలివితక్కువవాఁడనో అతఁడెఱుంగడు. ఒక తార్పుగాఁడు మమ్ము మూవురను నీగ్రోస్త్రిల పేటకు తీసికొనిపోయెను. మాకు మువ్వరకు మూఁడుగదులు చూపిరి. నేను బిడియముతో మూఁగ నై పోతిని. పాపము ! ఆమె న న్నే మనుకొనెనో దైవమునకే యెఱుక. కెప్టెను నన్ను పిలిచెను. వెళ్లినవాఁడను వెళ్లినటులు నేను బయటికి వచ్చితిని. నా బేలతనము

వతఁడు కనిపట్టెను. అందులకు మొదట నాకు చిన్నతనముగా నుండెను. కాని ఆమాట తలఁచుకొన్నంత భయము తక్కువేటు లేదు. కాన ఆ చిన్నతనపు చీఁకు చివికిపోయి, అఁడుదానియొడుట అవంతయు కలఁగకుండుటకు భగవంతుని తలఁచుకొంటిని. నాహృదయ దౌర్భల్యమునకు వగచితిని. 'గదిలోనికి వెళ్లనని దైర్యముగా ఏల అనలేక పోతి' అని అనుతాపము చెందితిని.

నాజీవితమున ఇట్టివానిలో నిది మూడవది. కల్ల కపటము లెఱుఁగని పలువురు పిన్నవారు అది యేమో చిన్నతన మనుకొని పాప లిప్తు లగుదురు. అటులు నేను అంటుసాంటు లేక బయటఁబడుట నాపురుషార్థము కాదు. మొట్టమొదటనే 'నే నాగదిలోనికి పోను' అని నిరాకరించినచో అది పురుషార్థము. నే నిటులు బయటఁబడుట కేవల మీశ్వరానుగ్రహము. ఈ ఘటన నాకు ఈశ్వరునిపై నెక్కువ ఆస్థ కలిగించెను. మఱియు కల్ల చిన్నతనమును చాలవఱకు పాఱఁ దోలెను.

ఈ రేవున ఏణ్ణా శ్లంఢవలసినందున నేను పత్తనమున బసపెట్టి చుట్టుపక్కల నెల్ల చూచినచ్చితిని. జాంజిబారునందలి వృక్షాదుల పెంపున కొక్క మలబారే సాటి. ఆచెట్లయెత్తు, ఆపండ్ల యురవు చూడ నాకు వింత ఆయెను.

పిదప మాయోడ మొజాంబిక్కులో ఆఁగెను. మేనెల చివర నేటాలు చేరుకొంటిమి.

కొన్ని అనుభవములు

నేటాలు దేశమునకు రేవుపత్తనము దర్శను. దానికి పోర్టు నేటాల్ అనియు పేరు. అబ్దుల్లా సేతుగారు నన్ను తీసికొనిపోవుటకు అచ్చటికి వచ్చెను. నేటాలువారు తమతమ మిత్రులఁ దీసికొనపోవవచ్చిరి. నాకుఁ జూడ వారికి హిందువులపై విశేషాదరము ఉన్నటులు పొడఁగట్టలేదు. పరిచితులు అబ్దుల్లా సేతుగారిని తేలికగా చూచుట నాకు పొడఁగట్టకపోలేదు. దానిఁ జూడ నా ప్రాణము చివుక్కుమనెను. అబ్దుల్లా సేతునకు అది అలవాటైపోయెను. అందఱు నావంక వికారముగఁ జూచిరి. తతిమ్మా హిందువులకంటె వేషము వేటుగా నానుండెను. మీఁద ఫ్రాక్ కోటు. తలమీఁద బంగళీల పగిడీ వంటి తలపాక.

నేట్ గారు నన్నింటికిఁ గొంపోయిరి. తమగదికి ప్రక్కగదిని ప్రత్యేకముగా నా కేర్పాటు చేసిరి. వారి సంగతి నాకును, నా సంగతి వారికిని ఏమియు తెలియదు. తన తమ్ముడు నా చేతి కిచ్చి పుచ్చిన కాకితములు చదివికొని ఆయన మజిలీ గడవిడ పడెను. తనతమ్ముడు తన కొకవెల్లెఁగును పంపినటులు అతఁడు తలఁచెను. నా వేషభాషలు చూచి నాకు దొరల కగునంత వ్యయ మగు ననుకొనెను. మఱియు అపుడు ప్రత్యేకముగ నాకు నియోగింపఁదగిన పని లేదు. వారివ్యవహారము ట్రాన్సువాలునందు జరుగుచున్నది. వెంటనే నన్నక్కడికి పంపుటలో అర్థము లేదు. అదియుఁ గాక నా సామర్థ్యమును గుఱించి,

యోగ్యతను గుఱించి యతఁ డే మెఱుంగును? నన్ను కనిపట్టుచుండుటకు ఎప్పుడును ప్రిటోరియాలో అతఁ డుండవలయును అది అతనికి వీలా? ప్రతివాదులు ప్రిటోరియాలో. వారు న న్నే విధముగనైనను తమ పక్షములోనికి తిప్పుకొనెదరేమా? మఱి నా కాదానాలో పని యాయక యింకేమిపని చూపుదురు? తప్పుగల పనియంతయు అతని గుమాస్తా లే నాకన్న బాగుగా నిర్వహింపఁగలరు. మఱియు ఆ గుమాస్తాలు తప్పు చేయుచో వారిని దండింప వీలు. నేను పొరపాటు చేయుచో నన్నటులు చేయ వీలా? ఈ హేతువులచే ఆ దానాలో ఏదో పని నా కప్పగింపనిచో నన్నింటఁగూర్చుండఁ జెట్టుకొని ఊరక మేపవలసినవచ్చును.

అబ్దుల్లా నేటువఱు అక్షరజ్ఞానము లేకున్న. కాని అనుభవ జన్య జ్ఞానము కావలసినంత. అతనిబుద్ధి కడు చుఱుకైనది. అదియు నతనికిఁ దెలియును. బాంధవ మానేజర్లతో వ్యవహారము గడపుకొనుటకును, తెల్ల వర్తకులతో వ్యవహారము నడపుకొనుటకును, వకీళ్లకు తన వ్యవహారములను తెలియఁ జెప్పుకొనుటకును తగినంత ఇంగ్లీషు అతఁ డలవఱుచు కొనెను. భారతీయులకు ఆతఁడన్న గౌరవము. నేటుగారి వర్తక సంఘము అపుడున్న అన్ని వర్తకసంఘములలోను పెద్దది. ఒకవేళ కాకపోయినను హిందూ వర్తక సంఘములందలి పెద్దవానిలో నిది యొకటి. ఇట్టి వీళ్లు ఉన్నను అతని కొకలోటు కలదు. అతనిది అనుమాన స్వభావము.

అతనికి ఇస్లాము మతమునెడల చాల నభిమానము. తత్త్వజ్ఞానము గుఱించి మాటలాడ నతని కభిలాష. కురాన్ మరీఫునందును, ఇస్లాము తత్త్వగ్రంథములందును అతనికి సామాన్యజ్ఞానము కలదు. సంభాషణము నందు ప్రమాణవాక్యము లతఁడు కష్టగూరలుగాఁ గ్రమ్మరించును.

ఆత్మకథ

అతని కలయికవలన నాకు ఇస్లాముమతమున సామాన్యజ్ఞానము కలుగ నాయెను. మా మనస్సులు కలిసినదాది ఇస్లాము తత్త్వమునుగూర్చి ప్రసంగించుకొనఁ దొడఁగితిమి.

నే నచటికి వెళ్లిన రెండవనాఁడో, మూడవనాఁడో నేటుగారు నన్ను దర్బారుకొద్దనకు తీసికొని వెళ్లరి. అచట వారి మిత్రులతో నాకు పరిచితి కలిగించిరి. కొద్దలో తన వక్షిలప్రక్క నన్ను కూర్చుండఁ జెట్టిరి. మొదటినుండియు మేస్త్రీటు నా కేసి మిరిమిరి చూచుచుండెను. తుదకు 'తలపాగను తీసివేయుము' అని నా కాజ్ఞాపించెను. 'తీయ' వని నిరాకరించి నేను కొద్దనుండి వెళ్లి పోయితిని.

ఇక్కడికి వచ్చినను నాకొక తగవు వ్రాసి పెట్టియున్నది.

భారతీయులచే పాగలు తీసివేయించుటకుఁ గల రహస్యము అబ్దుల్లానేటు నాకు తెలియఁజెప్పెను. మహమ్మదీయాచారము పూను వారు తలపాగలఁ దాల్చినచ్చును. కాని కొద్దలకు వచ్చెడు మిగిలిన హిందువులు మాత్రము తలపాగ తాల్పరాదని శాసనము.

ఈ సూక్ష్మభేదము తెలియఁజెప్పటకు లోఁతునకు దిగవలయును.

ఈ రెండు మూణ్ణాళ్లలో అచటి భారతీయులు పలుతెఱఁగులుగా నున్నారని తెలిసికొంటిని. ఒకరు తురకవర్తకులు. వీరు 'మేము అరబ్బులము' అని వ్యవహరించుకొనుచుండిరి. మఱియొకరు హిందూగుమాస్తాలు, లేక పారసీ గుమాస్తాలు. ఇందలి పారసీగుమాస్తాలు 'మేము పారసీకులము' అని వ్యవహరించుకొనుచుండిరి. ఇంక హిందూగుమాస్తాలు 'మేము అరబ్బుల'మని చెప్పుకొనినిచో తమ పని అటూ కాదు, ఇటూ కాదు. ఈముత్రైగలవారికిని సాంఘికసంబంధము కలదు.

మఱియు వీని యన్నిటికంటె ఒక పెద్ద తెగ కలదు. అందు అఱవ వారు, తెలుగువారు, ఉత్తరహిందూస్థానమునుండి వచ్చిన ఇక్ష్వాకు చైత్య కూలికి వచ్చినవారు, మఱియు కూలినాలి చేసుకొనువారు కలరు. ఇక్ష్వాకుచైత్య కూలీ లనగా అయిదేండ్లు నేటాలుదేశమున పనిచేయు టకు గుత్తగొనబడిన (అగ్రిమెంటు)కూలీవారు. వీరి కచట గిర్మిటియా లని పేరు. ఈ పదము అగ్రిమెంటుపదమున కప్రభంశముగు గిర్మిట్ అను పదమునుండి ఉత్పన్నమైనది. పై మాఁడుతెగలవారును వీరితో (గిర్మిటియా) కూలిచేయించుకొను పనితక్కి వేటుసంబంధము పెట్టు కొనరు. దొరలు వీరిని కూలీ లందురు. మఱియు భారతీయులలో పలువురు కూలీవారు. కావున భారతీయు లందఱును కూలీలని పేరు. సామీ అని మఱియొక పేరు. సామీ యనుపదము సామాన్యముగా అఱవపేర్లకు చివర నుండును. అది 'స్వామి' అను సంస్కృత పదము నకు వికృతి. చమత్కార మెఱుగు భారతీయునకు సామీ పదసంబోధన మిష్టము కానిచో, తనను సంబోధించిన తెల్లవానితో 'నీవు నన్ను సామీయన నగునుగాని, సామీ యనిన అధికారియని అర్థము: నేను నీ కధికారిని గాను గదా!' అనును. కొందఱు జంకి యూరకుండురు కొందఱు కోపము తెచ్చుకొని తిట్టియో, పైబడి కొట్టియో పంపుదురు. వీలన సామీపద మతనికి నీచవాచకము. ఇంకొక అర్థమున నతనికి అప్రయుక్తము. దానికి అధికారియని అర్థము చెప్పుట అవమానించుట యగును.

కావున నాకు కూలిబారిష్టరు అని పేరు వచ్చెను. వర్తకులకు కూలివర్తకులని పేరు. ఈరీతిగా కూలి యనుమాటకు అసలు అర్థము పోయి భారతీయులు అను నర్థము కలిగెను. తురకవర్తకుల కిది గిట్టదు. కనుక వారు వెంటనే 'మేము అరిబ్బులము' అనియో, లేక

ఆ త్మ క థ

‘మేము బేహారులము’ అనియో చెప్పుకొనుచుండిరి. ఆ తెల్లవాడు మంచివాఁ డగుచో త్నమాపణ కోరుకొనును.

ఇట్టి స్థితులలో నేను తలపాగ పెట్టుకొనుట వికటమాయెను. తలపాగను తీసివేయుచో అవమానము మింగి ఊరకుండుటయే. కావున తలపాగ కొక్క సలాముచేసి ఇంకనుండి ఇంగ్లీషుహాట్ పెట్టుకొనుచుండినచో అవమానము లేక కుక్కజట్టిలు రాకపోవు ననుకొంటిని.

కాని అవదుల్లాసేటుగా రొప్పరై రి: “నీ వటువంటి దేమయినఁ జేసినచో విషమించును. నీవు ఇటులు చేసినచో తలపాగ తాల్ప నలయు ననుకొనువారి నెల్లరను నంచించినటు లగును. అదియుఁ గాక, మనదేశపు తలపాగ మీ తలకు బాగుగా నుండును. ఇంగ్లీషుహాటు పెట్టుకొన్నచో హోటలులో నేవకుఁ డనుకొందురు.”

ఈ యుపదేశమున మంచి తెలివియు, దేశభక్తియు, మఱి లఘు స్వభావమును గలవు. అందలి తెలివి తెల్లము. దేశభక్తి లేనిచో ఆమాటలు రావు. హోటలు నేవకునియెడ నై చ్యము ఉండుటచే సంకుచితదృష్టి యున్నది. గిర్మిటియాలలో హిందువులు తురకలు, క్రైస్తవులును అంతర్భూతులు. ఇందలి క్రైస్తవులు మతము పుచ్చుకొన్న గిర్మిటియాలసంతే. ౧౮౯౩ సంవత్సరమునాటికే వారిసంఖ్యఅధికము. వారు దొరల నేవములతో చాల మంది హోటళ్లలో నేవకులుగా నుండిరి. అబ్దుల్లాసేట్ గారు హాటు విషయమున తేలికగా మాటలాడినది వీరిని ఉపలక్షించియే. హోటళ్లలో నేవకత్వము మిగుల నైచ్యమునకు నుటియగుచుండెను. నేటికిని చాలమందికి ఆనమ్మిక పోకున్నది.

మొత్తముమీద అబ్దుల్లాసేటుగారి సలహా నాకు నచ్చెను. ఈ తలపాగతగవు పాసఁగిన పిదప నా పక్షమును నేను సమర్థించుకొనుచు

పత్రికలకు వ్రాసితిని. తలపాగలపై చాల చుర్రలు జరిగెను. అన్ వెల్ కమ్ విజిటర్—‘పిలువని పేరంటకాడు’ అని నాకు పత్రికలలో పేరు వచ్చెను. మూడు నాలుగు నాళ్లలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకు ప్రఖ్యాతికలిగెను. కొందఱు నా పక్షమును సమర్థించిరి. కొందఱు నా పాగరుబోతులనమును నోరార తిట్టిరి.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నున్నంతవఱకు నా పాగ నాతల మీదనే యుండెను. మఱియు అచటనే ఎన్నడు ఏకారణమున శిలసేర తఱచించితి నో దాని గుఱించి ముందు ముందు తెలియగలదు.

ప్రిటోరియా దారిలో

దర్బారులో నివసించుచున్న భారతీయ క్రైస్తవులతో నాకు వడిగా పరిచయ మాయెను. కోర్టులో దుబాసిగా ఉన్న పాల్ గారు రోమ్ కేతలిక్కు. నే నతని సా వా స ము పట్టితిని. మఱియు ప్రోటెస్టెంటు మిషనులో బోధకుడైన సుభాన్ గాడ్ ఫ్రేగారి సావాసము పట్టితిని. వీరు ఇటీవల గతించిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికా భారతీయ ప్రతినిధి సంఘసభ్యులుగ నిరుడు ఇండియాకు వచ్చిన జేమ్స్ గాడ్ ఫ్రేగారికి వీరు జనపలు. ఈరీతిగనే అపుడు పార్సీ రుస్తుంజీగారి తోడను, ఆదంజీ మియాఖానుగారి తోడను మైత్రి ఒడవెను. వీరిరువురును ఇటీవల గతించిరి. వ్యాపారములు వచ్చినపుడు తక్కు ఒండొండ కలసికొనని వీరు తుద కేవిధముగా గాఢమిత్రులై రో ముందు ముందు తెలియఁగలదు.

ఇటులు నాకు పరిచితుల సంఖ్య యెక్కు డగుచుండఁగా అబ్దుల్లాకంపెనీవారికి తమ వకీలుకడనుండి కేసునకు తయారుకావలయు ననియు, అబ్దుల్లాసేట్ గారు తాము వచ్చుటయో, తమ తరపున ఎవరి సేని పుచ్చుటయో జరుగవలెననియు ఉత్తరము వచ్చెను.

అబ్దుల్లాసేట్ గారు నా కాలేఖను చదువ నిచ్చి 'ప్రిటోరియాకు వెళ్లెదరా?' అనెను. 'నే నావ్యవహారము సాంగోపాంగముగా ఆకలింపుచేసికొని మఱి వెళ్లఁగలను.' అక్కడ ఏమిచేయవలయునో నా కిప్ప

టికి తెలియలేదు' అని నేనంటిని. అనగా అతడు నా కా వ్యవహారము తెలుప గుమాస్తాలను నియోగించెను.

నే నా కేసును ఆకలింపఁ బూనినతోడనే అందు గుంట ఓనమాలు దిద్ద మొదలుపెట్టవలెనని తెలిసెను. బాంజిబారులో నేనున్న కొలఁది దినములు కోర్టునకు వెళ్లి అక్కడ పని పరిశీలించుచుంటిని. పార్సీ వకీలొకఁడు ఒక సాక్షి ఖాతాలో జమాఖర్చుల గుఱించి అడుగు చుండెను. జమాఖర్చులన్నచో నా కడవిగొడవ. నేను ఇచ్చట స్కూలు నఁగాని సీమలోఁగాని ఖాతా (Book-keeping) నేర్చుకొనలేదు.

ఏ కేసును గుఱించి నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చితి నో ఆ కేసంతయు ఖాతాకు సంబంధించినది. జమాఖర్చు లెక్కలలో నిధియైన వాడే దానిఁ దెలిసికొని ఒరులకు తెలుపఁగలఁడు. ఆ గుమాస్తా ఇది జమ, అది ఖర్చు అని చెప్పకొనిపోవుచుండ నాకు మఱింత గందరగోళముగా నుండెను. పి. నోటు అననేమియో నాకు తెలియలేదు. ఇంగ్లీషు నిఘంటువునందు ఆపదము దొరక లేదు. నాయజ్ఞ తను గుమాస్తాకు తెలుపుకొంటిని. అతడు పి. నోటు అనఁగా ప్రామిసరీనోటు అని చెప్పెను. ఖాతాకు (Book-keeping) సంబంధించిన గ్రంథమొకటి కొని చదివెతిని. దానితో కొంత శైర్యము కలిగెను. ఆ దావా అర్థమాయెను. అబ్దుల్లా నేటుగారు జమాఖర్చు వ్రాయుట యెటులో యెటుఁగలఁడు. అయినను ఎంత చిక్కు లెక్కలైనను చిటికలో విడఁదీయఁగల అనుభవము ఆయనకు కలదని నే నెఱిఁగితిని. 'ప్రిటోరియాకు వెళ్లుటకు ఇప్పుడు నేను తయారు' అని అంటిని.

‘మీ రెచట విడియుదురు?’

‘తమ రెచట విడియు ముందురు?’

ఆ త్మ క థ

‘నేను మన నకీలునకు చీటి వ్రాయుదును. ఆయన మీకు విడిది నేర్పఱచును. ప్రిటోరియాలో నాకు మేముకా మిత్రులు కలరు. వారి కిని వ్రాసెదను. కాని మీరు వారియిండ్ల బసపెట్టవలదు. మన ప్రతి పక్షులకు అచట చాల పలుకుబడి కలదు. మన రహస్యలేఖలను వారిలో నెవరేని చూడఁ జూసఁగెనా, కొంప మునిఁగెను. వారితో మీ రెంత విడిగా నున్న నంతమేలు.’

‘నేను మీనకీలు ఎచట నుండు మన్న నచట నుండును లేక నేనే నేటుగా బస వుదిర్చికొందును. ఆవిషయమున మీకు విచారము నలదు. మన రహస్య మొక పిట్టకేని తెలియదని నమ్ముఁడు. కాని వారితో నేను కలిసి మెలిసియే యుండును. ప్రతివాదులతో మైత్రి చేసికొన వలయు ననియే నామతము. వీ లున్నచో ఈవ్యవహారము కోర్టున కెక్కకుండ పరిష్కరించుటకు ప్రయత్నము చేయుదును. ఇంతకు తైయబ్ సేట్ మీకు చుట్టమేకదా!’

ప్రతివాది స్వర్గీయ సేట్ తైయబ్ హాజీఖాన్ సుహృదు గారు అబ్దుల్లా సేట్ గారికి దగ్గిఱ చుట్టము.

రాజీమాట రాఁగనే అబ్దుల్లా సేట్ గారు కలబైల పడ్డటులు కను గొంటిని. కాని నేను దర్బాను చేరి ఆతొడు దినము లగుటచే మే మొకరి హృదయ మొకర మెఱిఁగితిమి. నన్ను వెల్లెనుఁ గనుకొనుట దాఁటిపోయెను. ఆతఁ డిటు లనెను— ‘బే...నా...ను. కోర్టుతో పనిలేకుండ పరిష్కృతమగుచో అంతకన్న నేటుమేలులేదు. అయినను మేము రక్తబంధువులము. ఒకరితరహా ఒకరికి తెలిసినవారము తైయబ్ సేటు తగవు తేలికగా తేల్చువాఁడు కాఁడు. మన మేమాత్ర మబాగ్ర త్తతో నున్నను మన సంగతులన్నియు సంగ్రహించి తుదకు అధః

పాతాళమున కడఁగఁద్రొక్కును. కనుక ఏమిచేయఁదలఁచినను లెస్సగా ఆలోచించి మఱి చేయుఁడు.'

‘ఆవిషయమై మీకు తొందర వలదు. దానావిషయమై త్రైయశ్ సేట్ గారితోఁగాని, మఱి యెవరితోఁగాని ముచ్చటింప నేమిపని? ఊరక లుకలుకలు పడకుండ ఏదో ఒక దారికి రండుని సూచింతును.’

వచ్చిన ఏడవనాఁడో ఎనిమిదవ నాఁడో దర్బానునుండి బయలు దేరితీని. నాకు మొదటితరగతి టికెట్టు పుచ్చుకొనిరి. పటుపు వలయుచో అలాయిదాగా అయిదు సిల్లింగులు కట్టుట అచటి మామూలు. అట్లు నేటూగారు పటుపునుగూడఁ గొనుఁడని నొక్కిచెప్పిరి. కాని వట్టి పట్టుదలచే, గర్వముచే, అయిదు సిల్లింగులు పొదుపుచేయ వలయునను తలఁపుచే వద్దంటిని. అట్లు నేట్ గారు నన్ను ఇటులు ముదలకించెను: ‘చూడుఁడు. ఇది హిందూదేశము కాదు. అట్లా అనుగ్రహమువలన మనకు భోగించి త్యాగము చేయఁదగినంత సిరి కలదు. మీకు కావలసిన విషయములలో వెనుదీయవలదు’.

నేను ధన్యవాదములు పలికి ఘరవా లే దంటిని.

రైలు సేటాలు ముఖ్యపత్తనమును మారిట్లుబర్గనకు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు చేరెను. పడుకొనువారికి ఇచటనే పటుపు లిత్తురు. రైలు జవా నొకఁడు వచ్చి ‘పటుపు కావలయునా?’ అని అడిగెను. ‘నాకడఁ గలను. అక్కఱ లే’ దంటిని. ఆతఁడు వెళ్లిపోయెను. ఒక బాటసారి వచ్చెను. నన్ను ఎగదిగ చూచెను. నేను ‘నల్లవాడ!’ నగుట చూచెను. ఆతఁడోర్వలేకపోయెను. పెట్టెదిగిపోయి ఒక రిద్ద టుదో గులనుతీసికొనివచ్చెను. వారు మానముగ నుండిరి. ఇంతలో మఱియొక షాదోగివచ్చి—‘రావయ్యా! నీవు వెనుకపెట్టెలో కూర్చుండవలయును.

ఆత్మకథ

ఊరెమ్మనెను.

‘నాకడ మొదటి తరగతి టిక్కెట్టు కల’ దంటిని.

‘ఘరనా లేదు. నామాట విను! వెనుక పెట్టెకు పద!’

‘నామాటగూడ వినుడు! దర్బారులో న న్నిందుఁ గూర్చుండ నిచ్చిరి. నే నిందే పయనింపక తక్కుదు.’

‘ఏమి? లేచిపోవా? నీవు వెళ్లి పోవనిచో పోలీసును పిలిచి నెట్టిం తును.’

‘సరి, వానినే నెట్టినీ; నాయంతట నేను పోను.’

పోలీసు వచ్చెను. నాచేయి పుచ్చుకొని బయటికిఁ ద్రోసెను. నా సామానుగూడ బయటఁ బడచూకిరి. నే నా కడపటి పెట్టెలోనికి వెళ్ల నిరాకరించితిని. రైలు వెళ్లిపోయెను. నేను చేసించినమాత్రము తీసి కొనిపోయి వెయిటింగు రూములో కూర్చుంటిని. సామాను పడవేసిన చోటనే యుండెను. రైల్వేవారు దాని కాపాడుచుండిరి.

అది చలికాలము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని పర్వతప్రదేశములలో చలి యొక్క వ.మారిట్టుబర్గు మిక్కిలి ఎత్తున నుండుటచే మఱియొక్కవ చలి. నాఓవర్ కోటు సామానులో ఉన్నది. కాని దాని నిమ్మనికోరినచో మరల నేమి యవమానము నెత్తిపైఁ బడునో యని అడుగక గడగడ నడచుచు కూర్చుంటిని. ఆగదిలో దీపము లేదు. నడికిరేయి ఒక బాటసారి ఆగదిలోనికి వచ్చెను. అతఁడు నన్ను పలుకరింపఁ దలచె నేమో కాని నేనుమాత్రము మాటలాడు స్థితిలో లేను.

పిమ్మట. ఇపుడు నే నేమి చేయవలయునని ఆలోచించితిని. నాహక్కులకు పోరాడవలయునా? లేక వచ్చినటులు ఇండియా దారి పట్టవలయునా? లేక ఈ యవమానము దిగమింగి నావచ్చినపని చూచు

కొని మన యిండియాకు పోవలయునా? వచ్చినపని చేసికొనక తిరిగి పోవుచో పిటికితనము. ఇప్పుడు నాపడిన పాటు మిగుల అల్పము—ఇది లోపలి మహారోగమునకు బాహ్యచిహ్నము— ఈమహారోగము రంగును గుటించిన పోరు. సామర్థ్య మున్నచో ఈ పాడురోగమును మొదటి కంట కుదుర్చు యత్నింతును. దీనిగుఱించి ఎన్నికష్టములు వచ్చినను భరింతును. ఈవర్ణద్వేషమునకు సంబంధించిన అన్యాయమును తొలగింప నెంత ప్రయత్న మావశ్యకమో అంత ప్రయత్నముచేయుదును.

ఇటులు తలచి తరువాత వచ్చు రైలులో ప్రిటోరియాకు పోవ నిశ్చయించుకొంటిని.

మఱుసటి ప్రాద్దున రైల్వే జనరల్ మానేజరుకు ఒకపెద్దతంతి కొట్టితిని. అబ్దుల్లాసేట్ గారికిని ఈసంగతి తెలిపితిని. అబ్దుల్లాగారు నెంటుసే జనరల్ మానేజరును చూచెను. అతడు రైల్వేవారిది తప్పు కాదనుచు ‘గాంధీకి ప్రయాణ సౌకర్యము చూడు’మని మాస్టరుకు తంతి నిచ్చితినిని తెల్పెనట. అబ్దుల్లాసేట్ గారు మారిట్టుబర్గ్ లో హిందూ వర్తకులకును, మఱియు ఇతర స్థలములలోని మిత్రులకును నావిషయమున జాగ్రత్త పుచ్చుకొండని తంతి నిచ్చెను. వారందఱును నన్నుజూడ వచ్చి, తమకు తమకు జరిగిన అవమానములఁ జెప్పి, ఇటువంటివి ఆదేశమున క్రొత్తలు గావనిన న్నూఁడించిరి. ఒకటి రెండు తరగతులలో ప్రయాణముచేయు భారతీయులు ఏ రైలు-ఉద్యోగులవలననో, ఏ తెల్లవారి వలననో ఇట్టిపాట్లు పడుటకు సిద్ధులై యుండవలయును. ఆనాడంతయు వారి కష్టచరిత్ర శ్రవణముతో గడచెను. రాత్రి రైలువచ్చెను. అందు నాకొకబెర్లు ప్రత్యేకింపఁబడి యుండెను. నిన్న దర్బారులో వలదన్న పఱుపు టిక్కెట్టును నేడు మారిట్టుబర్గ్ లో కొంటిని.

ఆరైలు నన్ను చార్జెన్ టౌనుకు తీసికొనిపోయెను.

ఎక్కువ కష్టములు

పాద్మటికి రైలు చార్జెస్ టౌను చేరెను. ఆరోజులలో చార్జెస్ టౌను జోహానాసు బర్గుల నడుమ రైలుదారి లేదు. కాని రాకపోకలకు గురవుబండ్లు కలవు. గుర్రపుబండి బాటనడుమ స్టాండర్ట్ అను ఊరికడ రాత్రిపూట ఆగును. నావద్ద గుర్రపుబండి టికెట్టు కలదు. మార్జిటుబర్గులో నే నొకదినము నిలువయున్నను ఆ టికెట్టు రద్దుకాలేదు. అదియుఁ గాక అబ్దుల్లా నేబ్ గారు చార్జెస్ టౌను లోని గుర్రపుబండ్ల ఏజెంటుకు తంతి నంపెను.

కాని ఆయేజెంటు నన్ను దిగఁద్రావ నుద్దేశించెను. మఱియు నేను క్రొత్తవాఁడ నగుట చూచి నీ టికెట్టు రద్దుచేయఁబడిన దనెను! నేను వానికి తగురీతి సమాధానము చెప్పితిని. లోపల చోటు లేక కాదు. వాని మనస్సులో నున్నది నేఱు. బాటసారులకు బండిలోపల తాపీయవలయును. నేను కూలీని; క్రొత్తవాఁడను! లీడర్ అనఁబడు నాగుర్రపుబండ్ల ఆధికారి నన్ను తెల్ల వారితోపాటు లోపల కూర్చుండఁజెట్టుట తగదనుకొనెను. ఆ బండికి ముం దిరుదట్టుల రెండుఆసనము లుండెను. లీడరు ఈరెండొసనములలో ఒకదానిపై తప్పక కూర్చుండును. కాని నేఁడు లోనఁ గూర్చుండి నాకు తన చోటు చూపించెను. అది శుద్ధ అన్యాయమనియు, మఱియు అనమానమనియు నాకు తెలియకపోలేదు. కాని ఆయవమానము మింగుటే మేలనుకొంటిని. బలాత్కరించి లోనఁ జొరఁబడ వీలుండదు. నే నతనితావునఁ గూర్చుండ నన్నచో నన్ను దిగవిడిచి

బండి తోలుకొని పోవుట కతడు సంసిద్ధుడు. అచట నేను దిగి బడినచో ముఠియొక నాడు వృథా. ఇక్కడ నా మఱునాఁడే మనునో దైవమున కెఱుక! కాబట్టి మనసులో నెంత సంజాటనపడుచున్న ను మెదలక బండితోలువాని పక్కఁ గూర్చుంటిని.

సుమారు మూడు గంటలకు బండి పారీకోపునకు చేరెను. అచట ఆ సుర్రపుబండి-తెల్ల అధికారికి నేను కూర్చున్నచోట కూర్చుండవలయునని బుద్ధి పుట్టెను. అతడు సిగరెట్ కాల్చుకొన నలెను. మఱియు అతనికి మంచిగాలి కావలెను. అతడు బండితోలు వానికడనుండి ఒక మైలగోనె తీసి దానిని తనపాదములక్రింద బల్లమోదఁ బఱచి, 'సామీ! నీవు దీనిమోద కూర్చుండుము. నేను బండితోలువాని పక్క కూర్చుండఁ గోరుదును' అనెను. ఈయవమానము భరింప నాకు సామర్థ్యము లేకపోయెను. భయపడుచు భయపడుచు నేను 'బోపలఁ గూర్చుండవలసిన నన్ను ఇచటఁ గూర్చుండఁబెట్టితివి. నే నెట్లో సహించితిని. నీ విచటఁ గూర్చుండి సిగరెటు కాల్చుటకు నీకాళ్ల కడకూర్చుండు మనుచుంటివి. నేను కూర్చుండను. బండిలోపలికి పోయి కూర్చుండెదను.'

ఈ మాటలు నానోర వచ్చెనో లేదో, అతడు నా గూబలు పగులఁగొట్ట మొదలిడెను. నాచేయి పట్టుకొని కిందికి ఈడ్వసెంచెను. నే నాబండి చువ్వలను గట్టిగాఁ బట్టుకొంటిని. మనికట్లు విఱిగినను మానె విడువవలదనుకొంటిని. బాట సారలండఱు మమ్ము చూచుచుండిరి. అతడు బండుబూతులు తిట్టెను; క్రిందికి పడఁగోయ పాటుపడెను; కొట్టెను. నేనుమాత్రము వదలలేదు. అతడు బలిష్ఠుడు. నేను దుర్బలుఁడను. చూడఁగా చూడఁగా తెరువరులకు జాలి పుట్టెను. వారు—'పాప మతని విడిచిపెట్టు! అతఁ డన్నది నిక్కము.

ఆ త్మ క థ

అతని తప్పు లేదు. అక్కడ కూర్చుండనియెడల మాకడఁ గూర్చుండఁ గలఁడు. ఇటు పంపుము" అనిరి. 'దాటిపోలేదు' అని అతఁ డఅచేను గాని అవమానపడి మఱి కొట్టలేదు. నాచేయి నదలి మఱి కొంచెము తిట్టి, బండి కావలిప్రక్కఁ గూర్చున్న హాటెంటాట్ నేవకుని ఆ గోనె మీఁదఁ గూర్చుండ బెట్టి అతనిచోట తాను కూర్చుండెను.

ఎవరి చోటులలో వారు కూర్చుండిరి. ఈల ఆయెను. బండి కదలెను. నాగుండెలు టువ్వుటువ్వు మనుచుండెను. ప్రాణములతో ఆచూరు చేరఁగలనా యని నాకు సంశయము. నడుచు నడుచు నతఁడు నావంక చుఱచుఱఱజూచి, వ్రేలు చూపి, 'చూడు! స్టాండర్టులో దిగనీ! అక్కడ ని స్నేమి చేయుదునో!' అని గాండ్లు మనుచుండెను. నేను మాటాడక కూరుచుండి, 'ఏమి డై వమా, నాకుసాయమురమ్మనిప్రార్థించు కొనుచుంటిని.

చీకటి పడఁగనే స్టాండర్టులోచేరితిమి. అచ్చట హిందువుల ముఖములు కొన్ని కనఁబడెను. నాగుండెలు కుదుటఁబడెను. నేను బండి దిగఁగనే వారు నచ్చి, 'మేము తమకోసమే వచ్చితిమి. ఇసానేట్ గారి దుకాణమునకు పోవుదము. అబ్దుల్లానేట్ గారు మాకు తంతి కొట్టిరి' అనిరి. ఇది నాకు సంతసము కలిగించెను. నేట్ ఇసా హజీ సుమర్ గారి దుకాణమునకు పోతిమి. ఆనేట్ను, ఆయన గుమాస్తాలును నాచుట్టు మూగిరి. నేను జరిగిన దంతయు చెప్పితిని. అందులకు వారం దలు వగచిరి. మఱి తాము తాము పడిన కష్టము లొక్కొక్కటి చెప్పి నన్ను ఓదార్చిరి.

గుర్రపుబండ్ల కంపెనీ ఏజెంటునకు గతవిషయ మంతయు పెద్ద ఉత్తరము వ్రాసితిని. లీడర్ బెదిరింపులును వ్రాసితిని. మఱుసటి నాటి

బండిలో తగిన యేర్పాటు చేయుడని కోరితిని. అందుల కేకెంటు ఇటులు బదులు వ్రాసెను: 'ఇచ్చటినుండి మీరు వచ్చిన బండికన్న పెద్ద బండి బయలుదేలును. దానిని నడుపువారు కొత్తవారు. మిమ్ము లెది రించినవాడు? రే పచటికి రాడు! మీరు బండిలోపలనే కూర్చుండ నచ్చును.' ఈయుత్తరముతో కొంతబెంగ పోయెను. నన్ను కొట్టిన వానిపై కేసుపెట్టునుద్దేశము నాకు లేకపోవుటచే ఆకథ అంతటితో ముగిసెను.

మఱునాడు ప్రొద్దుననే ఇసానేట్ గారి సొకరు నన్ను గుర్రపు బండి నెక్కించెను. లోపల మంచితా విచ్చిరి. ఆరాత్రికి సుఖముగా జోహాన్సుబద్ద చేరితిని.

ప్రాంతర్బక్ చిన్న ఊరు. జోహాన్సుబద్ద పత్తనము. అబ్దుల్లా నేట్ గారు జోహాన్సుబద్దనకును శంతి యిచ్చిరి. అచ్చట మహమ్మద్ కాసిమ్ కమరుద్దీన్ గారి దుకాణపు విలాసము నాకు చెప్పియుంచిరి. అచట కమరుద్దీన్ గారి సొకరు నన్ను దీసికొనిపోవ వచ్చెను. కాని నే నతనిజూడలేదు. అతడు నన్ను పోల్చలేదు. ఇత హోటలునకు పోవ నిశ్చయించితిని. ఆపత్తనములోని హోటల్ల పేర్లు కొన్ని యెఱుఁగుదును. బండి కుదుర్చుకొని గ్రాండ్ నేషనల్ హోటలునకు పోతిని. హోటలు మేనేజరును చూచి ఒకగది యిమ్మంటిని. అతఁ డొక నిమిషము ఎగదిగఁజూచిచాల గౌరవముతో గదులు కాళీగా లేవని సలాము కొట్టి వెళ్లి పోయెను. మరల బండిమీద కాసిమ్ కమరుద్దీన్ గారి అంగడికి వెళ్లితిని. అచట నా కెదురుమాచుచున్న అబ్దుల్ గనీ నేట్ గారిని కలిసికొంటిని. వారు నన్నెంతో ఆదరించిరి. నాకు హోటలులో జరిగిన మర్యాద చెప్పుకొంటిని. ఆయన పక పక నవ్వి 'హోటలులో, మీ కెటులు ప్రవేశము కలుగు నను కొంటిరి?' అనిరి.

‘ఏమిది?’ అని నేనంటిని.

‘ఇక్కడ కొన్నా ధ్లున్నచో మీకే గోచరమగును. మేమే ఈ దేశమున ఉండఁగలము. డబ్బుమీఁద ఆశచే ఎన్ని అవమానములు వచ్చినను మఱచిపోయి ఇక్కడ నివసించుచున్నాము.’ అని నేటుగారు దక్షిణ-ఆఫ్రికాభారతీయుల కష్టములను చెప్పిరి.

ఈ నేటు అబ్దుల్ గనీగారిని గుఱించి యింకను ముందుముందు తెలియఁగలదు.

ఆయన మరల నిటు లనెను: ‘ఈ దేశము మీబోంట్లు ఉండఁ దగినది కాదు. చేపు మీరు ప్రిటోరియాకు బయలుదేలుదురుగదా! ఇంక మూడవ తరగతి బండిలోనే పోవలసియుండును. నేటాలులో ఈ మాదిరి. ట్రాన్సువాలులో ఇంతకంటె. ఇచట ఒకటి రెండు తరగతుల టిక్టెట్లు హిందువులకు ఈయరు.’

‘మీ రందులకు తగిన ప్రయత్నములు చేయలేదేమో?’

‘మేము అన్జీలు పెట్టుకొంటిమి. కాని మావారే ఒకటిరెండు తరగతులలో పయనింప నొల్లరని ఒప్పుకొనక తప్పదు.’

‘నేను రైల్వే నిబంధనములను చదివిచూచితిని: అం దొకలో పము కలదు. ట్రాన్సువాలు శాసనముల భాష ఋజువైనది కాదు: విస్పష్టముగా ఉండదు; విశేషించి రైల్వే నిబంధనములు.

‘నాకు మొదటి తరగతిలోనే పోవలయునని యున్నది. వీలు కానిచో ప్రిటోరియాకు సరాసరి గుర్రపుబండి కుదుర్చుకొందును; ముప్పది యేడుమైళ్లకదా’ అని నేను నేటాగారితో అంటిని.

బండిపైఁ బోయిన ఎంత ధనవ్యయ మగుచో, ఎంత కాలవ్యయ మగుచో నేటిగాదు తెల్పిరి. తెల్పి మొదటి తరగతి రైలుబండిలోనే వెళ్లుఁ జనిరి. స్టేషన్ మాస్టరుకు — నేను బారిష్టరుననియు, ఎపుడును మొదటి తరగతిబండిగాని మఱొకటి యొక్కననియు, నేను ప్రిటోరి యాకు పీలై నంత తొందరగా వెళ్ల వలయుననియు, దీనికి ప్రత్యుత్తరము రాక ముందే మిమ్ము కలిసికొందుననియు, మొదటి తరగతి టికెట్టు తప్పక దొరకునని ఆశించుచుంటిననియు ఒక ఉత్తరము వ్రాసి పంపితిని. ఇందు నేను స్వయముగానే కలిసికొందుననుట కొక ఆర్థ మున్నది. స్టేషన్ మాస్టరు నన్ను చూడనిచో ఈమాలిబారిష్టరుమీఁద ఏవో కొన్ని యూహలు కల్పించుకొని టికెట్టు ఇచ్చుటకు వీలులేదని వ్రాసిపంపుటలో సందేహము లేదు. కాని నేను స్వయముగా తప్పెన్నుటకు వీలు లేని తెల్ల నేపము వేసికొని ఎదుటఁబడి అతనితో మాటలాడి మోమోలు పెట్టినను పెట్టవచ్చు ననుకొంటిని. ఫ్రాక్ కోటు తొడిగితిని. నేక్ టై కట్టుకొంటిని. టీకుటాకుగా పోయి బల్లపై ఒక కాసుపెట్టి టికెట్టు ఇమ్మని అడిగితిని. ‘ఆచీటి వ్రాసినది మీరేనా?’ అని అతఁ డడిగెను.

‘ఔను! మొదటి తరగతి టికెట్టు నిచ్చితిరా, చాలకృతజ్ఞుఁడను. నేడే నేను ప్రిటోరియా చేరవలయును.’ అంటిని.

అతఁడు చిటునవ్వి, జాలిగొని, ఇటు లనెను—‘మాది ట్రాన్సు వాలు కాదు, హాల్ందు. నాకు మీ ఉద్దేశము తెలియును. నాకు మీయొడ సానుభూతి కలదు. మీకు నేను టికెట్టితును గాని ఒకమరితు మీఁద: గార్డు వచ్చి మిమ్ము మూఁడవతరగతిలోనికి పోమ్మన్నచో నామాట దక్కింపవలయును. అనఁగా వైల్డే కంపెనీవారిమీఁద దానా వేరారు. మీ ప్రయాణము సుఖమగుఁగాక! మీరు యోగ్యు

ఆ త్మ క థ

లని నేను గ్రహింపఁగలిగితిని' ఇటులని అతఁడు టిక్కెట్టు నిచ్చెను. నే నతనికి ధన్యవాదము లొసఁగి మీమాటకు బద్ధుఁడనని ఒప్పితిని.

నేను అబ్దుల్ గనీగారు నన్ను బంపుటకు స్టేషనుకు వచ్చిరి: ఈ జరిగిన విషయ మాయనకు వింత అయెను! కాని ఆయన ఇటు లనెను. 'ఆతంకము లేక మీరు పిటోరియాకు చేరినచో చాల సంతోషము. కాని గార్డు మిమ్ము ఊరక నవలిపెట్టఁడని చెదురుగనే యున్నది. అతఁ డూరకున్నను తెల్ల బాటనారులు మాత్రము ఊరకుండురు.'

మొదటి తరగతి పెట్టెలో నెక్కితిని. రైలు బయలుదేఱెను. జరిష్టా స్టేషనులో గార్డు టిక్కెట్టు సోదా చూడవచ్చెను. నన్ను చూడఁగానే అతనికి కోపము వచ్చెను. వెంటనే లేచి మూడవతరగతి బండిలోనికి పొమ్మని న్రేలితో సంజ్ఞ చేసెను. నేను నా టిక్కెట్టు చూపితిని. 'ఉన్న నేమి? మూడవతరగతిలోనికి పొమ్మని ఉతిమెను.

ఆపెట్టెలో ఒక్కతెల్లవాడే ఉండెను. ఆయన గార్డును ప్రతిఘటించి— "ఎందుల కా పెద్ద 'మనిషిని' బాధింతువు? ఆయన మొదటి తరగతి టిక్కెట్టు నీవు కానవా? వారి సరసన కూర్చుండుటకు నాకు బాధ లేదు" అని పల్కి, నాకేసి తిరిగి, "మీరు కూర్చున్న కడనే వదిలి కూర్చుండు"డని పల్కెను.

'హులీతో' కూర్చుండుటకు నీకే కొంకు లేనిచో మఱి నాకా? అని గొణుగుకొనుచు గార్డు వెళ్లి పోయెను.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు రైలు పిటోరియా చేరెను.

ప్రిటోరియాలో మొదటిరోజు

దా అబ్దుల్లాగారి వకీలు ప్రిటోరియా స్టేషనులో నన్ను గలిసికొని తీసికొని పోవుటకు ఎవరినేని బంపునని ఆశపడితిని. నన్ను గలిసికొనుటకు భారతీయు లెవరును రారని ఎఱుగుదును. ఏలన, నే నాపత్తనమున ఏ భారతీయుని యింటను బసచేయనని అబ్దుల్లాగారి కథయ మిచ్చితిని. అది ఆదివారమగుటచే స్టేషనుకడకు ఎవరినేని బంపుటకు ఆవకీలుగారికి వీలు కలుగలేదని తరువాత తెలిసెను. నాకే మియు తోచలేదు. ఎచటికి వెళ్లుదును? ఏ హోటలునందును నాకు తా వీయరని దిగులుపడితిని.

౧౮ = ౩ సంవత్సరమునందలి ప్రిటోరియా స్టేషను ౧౯౧౪ సంవత్సరపు ప్రిటోరియా స్టేషను కాదు. నాడు దీపములన్నియు మసక మసకగా నుండెను. బాటసారులుమాడ పలువురు లేరు. బాటసారుల నందఱును వెళ్ల నిచ్చి టికెట్ కలెక్టరు తీరికగా నున్నప్పుడు నాటికెట్టు నిచ్చి ఏడేని చిన్న హోటలు పేరు గాని, లేక నాకు తా విచ్చు మఱి యొకచోటును గాని చెప్పుమని అడుగుదు ననుకొంటిని. ఎచటను వీలు కలుగనిచో ఆరాత్రి స్టేషనులోనే గడపఁదలచితిని. కాని ఈ స్వల్పవిషయ ముడిగినను అతఁ డెక్కడ అవమానించిపోవునో యని నేను జంకిపోయిన మాట నిక్కము.

స్టేషను శూన్య మాయెను. తుదకు నా టిక్కెట్టును ఇచ్చి అదియు ఇదియు అడుగఁ దొడఁగితిని. అతఁడు వినయముతో ప్రత్యు

ఆత్మకథ

త్తరించెను గాని అది ప్రయోజనజనకము కాదు. కాని మా పాఠ్యమున నిలువబడియున్న ఒక అమెరికా నీగ్రో మా మాట లందుకొని ఇటు లనెను—“మీ రీ యూరికి సరిక్రొత్తవారివలె నున్నారు. ఇవట మీకు మిత్రులును ఉన్నటులు తోచదు. నాతో దయచేయుడు. మిమ్ముకి చిన్న పూటలునకు తీసికొని పోవును. పూటలు యజమాని అమెరికావాడు. వారిని నేను బాగుగా నెఱుఁగుదును. అతఁడు మీకు వసతి నీయఁగలఁడు.”

ఈ పిలువని శేరంటము మొదట నాకు కొంచెము సంశయము కలిగించెను గాని పిమ్మట అతనికి ధన్యవాదము లర్పించి అంగీకరించితిని. అతఁడు నన్ను బాప్టైజ్ గారి పూటలునకు తీసికొని పోయెను. అతనిని చాటునకు తీసికొని పోయి నాసంగతి చెప్పెను. బాప్టైజ్ గారు అంగీకరించిరి, కాని ఒక నియమము—అందఱలోఁ గాక నాభోజనము నాగదిలోనే జరుగవలయును.

మఱియు ఆతఁ డిటు లనెను—“నాకు నలుపు తెలుపు లను నీ భేదములు లేవు. కాని మాపూటలునకు వచ్చువా రందఱును తెల్లవారే. మిమ్ము వారితోపాటు లోపల కూరుచుండఁ బెట్టినచో వారి కది అవమాన మనుకొందురో, మఱి లేచి పోదునో!”

“చిత్తము. ఈ రాత్రి యయినను నన్ను ఉండనిచ్చినందులకు మీకు ఎందనము. నాకు ఈ దేశవ్యవహారము కొంచెము కొంచెము తెలిసినది. మీకష్టము నే నెఱుఁగుదును. నాగదిలో నేను భుజించుటకు నా కెట్టి ఆటంకమును లేదు. రేపు మఱియొకచోట ఏర్పాటు చేసికొనఁ గల ననుకొందును.”

గదిని చూపిరి. లోని కేఁగితిని. భోజనమున కెదురు చూచుచుంటిని. ఒక్కఁడ నుండుటచే నేదో అలోచించుకొనుచుంటిని.

నేనుఁ డింక లేవచ్చు ననుకొంటిని. కాని జాక్షాస్త్రాన్ గారు వచ్చిరి. “మిమ్ములను ఇక్కడ భుజింపుడని అన్నందులకు చాల నొచ్చుకొంటిని. అతిథు లందఱును ఈ మాట చెప్పితిని. చెప్పఁగా వారు తమ కెట్టి ఆపత్తియు లేదనిరి. మీరు నలుపురతో అన్నశాలయందే భుజింపనగును; మీ రిచట నెన్నా భున్నను సరియ; తమ కెట్టి ఆపత్తియు ఉండఁబోదని వారందఱును అన్నారు.”

నేను మరల వారికి ధన్యవాదము లొసఁగితిని. అన్నశాలలో తృప్తిగా భుజించితిని.

మఱునాఁటి ప్రాద్దున వకీలు ఎ. డబ్ల్యు. బేకరుగారిని దర్శించితిని. అబ్దుల్లా నేటుగారు వారిని గుఱించి కొంత చెప్పిరి. ఆకారణమున వారు నాకు చేసిన ఆదరమునకు ఆశ్చర్యము కలుగలేదు. నా కెంతయో అభ్యుత్థానము చేసెను. ఎన్నియో కుశలప్రశ్నము లడిగెను. నాసంగతి యంతయు తెలిపితిని. తరువాత అతఁ డిటు లనెను: “మీరు బారిష్టరుగా ఇచట చేయఁదగిన దేదియు లేదు. లోఁగడనే మేము మంచి వకీళ్లను కుదిర్చి యుంచితిమి. ఈ దావా చాల కాలమునుండియు వచ్చుచున్నది. మఱియు చిక్కులమారిది. కనుక కావలసినంత నట్లు ఆవశ్యకములైన విషయములలో మీ సాయము చేకొందును. మాక్ల యంటునకును, మాకును ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములలోఁగల కష్టము మీరు తొలఁగింపవచ్చును. ఎటు లనఁగా, ఇపుడు నేను వారికడనుండి రావలసిన విషయములు అన్నియు మీనుండి తెప్పించుకొందును. ఇది నిక్కముగా మంచి సౌకర్యము. నే నింతవఱకు తమకు బస విచారింపలేదు. తమదరన మయినపిదప విచారింపఁ దలచితిని. ఇచట వర్ణనైషమ్యము భయపడఁ దగినంతగా కలదు. కావున తమబోఁటివారికి తేలికగా బస దొరకదు. అయితే నే నొక పేదరాలి నెఱుఁగుదును.

ఆత్మకథ

ఆమె గొట్టె లమ్మి జీవించు నొకని యిల్లాలు. ఆమె మీకు తా విచ్చి కొంచెము డబ్బు చేసికొను ననుకొందును. అచటికి పోవము దయ చేయుడు.”

అతడు నన్నామెయింటికి తీసికొనిపోయెను. ఆమెతో చాటుగా మాటలాడెను. వారమునకు 3౫ పిల్లలగులు పుచ్చుకొని ఆమె భోజనము పెట్టుటకు ఒప్పుకొనెను.

బేకరు వక్రలే కాదు, ఆయన మంచి మతబోధకుడును. ఆయన నేటికిని జీవించి యున్నాడు. ఆయనపని యిప్పుడు కేవలము మతప్రచారము. వీలుపని మానివేసెను. నీతి సంపద లున్నవి. నేటికిని మాయీరువురకు ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుచున్నవి. ఆయన— ఉత్తరమున ఒకటే మాట: భిన్న భిన్న రూపములగు విషయములచే ఆయన క్రైస్తవమత ప్రాశస్త్యమును సాధించును. మతీయు జీససును ఈశ్వరున కేకమాత్రపుత్రునిగను, మనుష్య సంతోషునిగను విశ్వసించుని యెడల పరమశాంతి లభింపదని ఆయన ప్రతిపాదించును.

ప్రభును దర్శనముననే బేకరుగారు నా మతాభిప్రాయము కనుగొనెను. నే నిటు లంటిని—“నేను పుట్టువుచే హిందువును. అయినను నాకు హిందూమత మెక్కుడు తెలియదు. ఇతరమతములనూట అంత కన్న తెలియదు. నిక్కమునకు నాస్తితి నాకు తెలియదు. ఇప్పటి నావిశ్వాస మేమియో నాకు తెలియదు. ఎటు లుండవలయునో అదియు తెలియదు. నేను మా మతమును పఠింపవలయు ననుకొనుచున్నాను. యథాశక్తిగా ఇతరములనుగూడ పఠింపవలయు ననుకొనుచున్నాను.”

చేకరుగా రీమాటలు విని ప్రసన్నులై — “దక్షిణ ఆఫ్రికా జన రత్ మిషనుకు నే నొక డైరెక్టరును. నేను స్వయముగా ఒక చచ్చి కట్టించితిని. అందు నియమకాలమున తప్పక మతమునుగుఱించి ఉపన్యసింతును. నాకు రంగు లెగులు లేదు. నాతోపాటు అచట ఇంకను ప్రచారకులు కలరు. అచట మేము దైనందినము ఒంటిగంటకు చేరి కొన్ని నిమిషములు శాంతి జ్ఞానోదయములకు భగవంతుని ప్రార్థించుచుండుము. తాము అక్కడికి వచ్చినచో చాల సంతోషించెదము. అచట నా సహచరులతో తమకు పరిచయము కలుగఁజేయుదును. నారును తమ పరిచితిచే ప్రీతులగుట నిక్కము. తమకు నేను పతింప కొన్ని గ్రంథములను ఇత్తును. గ్రంథములలో నెల్ల బైబిలే మహాగ్రంథము. మిమ్ములను దానినే పఠింపుడని ప్రత్యేకముగా సిఫారసు చేయుదును.”

నేను చేకరుగారికి ధన్యవాదములు సమర్పించి ఒంటిగంట ప్రార్థనలకు అందుకొందునని మనవి చేసితిని.

“అటులగుచో తమకొఱకు రేపు ఒంటిగంటకు ఇరవినే వేచి యుండును. మన మిచటనుండి ప్రార్థనామందిరమునకు కలిసియేపోవము.” అని యీమాటలుకూడ నెనుకటిమాటలకు కలిపెను. మేము పరస్పరము నెలవు పుచ్చుకొంటిమి.

బాగుగా ఆలోచించుటకు నాకు ఇంతవఱకు ఎక్కువ అవకాశము చిక్కలేదు.

బాన్స్టన్ గారికడకు వెళ్లితిని. డబ్బు ఇచ్చితిని. క్రొత్త యింటికి వెళ్లితిని. అక్కడ భుజించితిని. ఆ బిడ దొడ్డయిల్లాలు. ఆమె

ఆత్మకథ

నాకు శాకాహారము సిద్ధముచేసెను. నారి కుటుంబములో కలిసిపోవుటకు నాకెంతో కాలము పట్టలేదు.

తరువాత నే నచటనుండి దాదా అబ్దుల్లాగారి మిత్రుని చూడఁజోయితిని. అబ్దుల్లాగారు నారికి చీటి వ్రాసి యిచ్చిరి. నేను వెళ్లి ఆచీటి యిచ్చితిని. మాకు పరిచయ మాయెను. వీరు అచటి హిందువుల కడగండ్లు వివరించిరి. వీరు నన్ను తమయింట నుండుఁడని 'బలవంతు' పెట్టిరి. నేను వీరికి ధన్యవాదము లర్పించి నే నిదివరకే బస ఏర్పాటు చేసికొంటినని మనవి చేసికొంటిని. 'తమ కేదేని కావలయుచో నన్ను డుగుటకు సంకోచింప నల'దని వీరు మఱిమఱి చెప్పిరి.

సంజ ఆయెను. భుజించి నాగదిలో విశ్రమించి దీర్ఘాలోచనలో పడితిని. ప్రకృతము నాకు చేయఁదగు పనిలేదు. ఆవిషయము అబ్దుల్లానేటుగారికి తెలిసితిని. బేకర్ గారు ఇంత మైత్రిచేయుట లోఁగల అర్థ మేమి? వీరి సహచరుల వలన నా కెంత జ్ఞానము లభించును? క్రీస్తుమతము ఎంతవఱకు చదువుదును? హిందూమతమునకు సంబంధించిన గ్రంథములు నా కెటులు దొరుకును? నా నిజమతమును సంపూర్ణముగా ఎఱుఁగనిచో క్రైస్తవ మతస్వరూపము సరిగా నాకు ఎటులు తెలియును? నే నీనిర్ణయమునకు రాఁగలిగితిని: నాచదువంతయు నిష్పక్షికముగా ఁండవలయును; ఈశ్వరుఁడు చూపించిన త్రోవ బేకరు గణముతో సందరింపవలయును; నిజమతమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనక అన్యమతమును అంగీకరించు నాలోచనమును పెట్టుకొనను.

ఇటులు తలపోయుచు తలపోయుచు నిదురలోఁ బడితిని.

క్రైస్తవులతో పరిచయము

మరునాడు ఒంటిగంటకు బేకరుగారి ప్రార్థనాచుందిరమునకు

వెళ్లి తిని. అచ్చట హేరిస్ కుమారితోడను, గాబ్ కుమారితోడను, కోట్సుమొదలగు వారితోడను పరిచయముకలిగెను. అందఱును ప్రార్థింప మోకారించిరి. నేనును వారి ననుకరించితిని. తమకోరికలను గుఱించి ఈశ్వరుని వేడుకొనుట అచటి ప్రార్థన. 'ఈదినము శాంతముగాఁ గడుచుఁగాక!' అనిగాని, 'ఓ పరమేశ్వరా! నాహృదయద్వారమును తెరుతువుగాక! అనిగాని' ప్రార్థించుట అచట మామూలు. నాడు మాత్రము 'క్రొత్తగ వచ్చిన మా మిత్రునకు మార్గము చూపుము! ఓప్రభూ! మాకు కలిగించిన శాంతినే ఇతనికిఁగూడ కలిగింపుము! మమ్ము రక్షించిన ఏసురక్షుఁడే ఇతనికిఁగూడ రక్షించుఁగాక! ఏసు నాథుని పేరనే మే మీ ప్రార్థనలు చేయుచున్నాము!' అని వారందఱును పరమేశ్వరుని వేడుకొనిరి. ఈ సమాజమున భజనకీర్తనలు గాని, సంగీతముగాని లేదు. ప్రతిదినము ప్రార్థన అయినవెంటనే వెళ్లి పొయెడివారము. సరిగా అపుడు భోజనవేళ. ప్రార్థనకు అయిదు నిమిషములకంటె ఎక్కుడు కాలము పట్టెడిది కాదు.

హేరిస్, గాబ్ అను నీ యిరువురును అవినాహిత ప్రాథకు. కోట్సుగారు క్రైస్తవులెగవారు. పై ఇరువురు స్త్రీలును ఒకచో నిన సించుచుండిరి. ప్రతిఆదివారము నాలుగుగంటలకు తమయింట లేసీరు త్రావుటకు నన్ను ఆమంత్రించిరి. ఆదివారములందు కోట్సు

ఆత్మకథ

గారును, నేనును కలిసినపుడు ఆవారమున నేను చదివిన గ్రంథముల బాబితా ఇచ్చుచుండువాడను. వానిగుఱించి నా అభిప్రాయములు గూడ చెప్పుచుండువాడను. ఈ వృద్ధకుమారి కలుగూడ తమ అనుభవములను, తమకు కలిగిన పరమశాంతిని గుఱించి చెప్పుచుండెడివారు.

కోట్టుహృదయము శుద్ధము. అతడు బోధావాడు. పట్టుదల గలయువకుడు. ఈయనకు నాకును ఎక్కువ సంగాతము ఏర్పడెను. తఱుచు మేము కలిసి పికారు నెట్లుచుండువారము. వీరినలన నాకు పలువురు క్రైస్తవుల పరిచయము లభించెను. మా పరిచయము వృద్ధియగు కొలది అతఁడెచ్చు గ్రంథములును నావీరువాలో అంతగా వృద్ధియాయెను. నేను కేవలము శ్రద్ధకు నకుండనై కాని నన్నిటిని పరిశీలన ననుచు తిండితిని. ఈ పుస్తకములు చదివి వీనిలోని విషయములను చర్చించుకొనుచుండువాడను.

౧౮౩ సంవత్సరమున అట్టి గ్రంథము లనేకములు చదివితని. వాని పేరులన్నియు నా కిపుడు గుఱుతులో లేవు. 'సిటీ టెంపిల్' అను గ్రంథముపయి పార్కరుగారు వ్రాసిన వ్యాఖ్యానమును, పియర్స్ గారు వ్రాసిన 'ఇన్ ఫోలిబుల్ ప్రూఫ్ సు'ను, బట్లర్ గారు వ్రాసిన 'అసాల జీ'యును ఈ మొదలగునవి కొన్ని గుర్తు. ఈ గ్రంథములలో కొన్ని కొన్ని భాగములు నాకు తెలియకుండెను. కొన్ని నచ్చెను; కొన్ని నచ్చకుండెను. నా ఉద్దేశములన్నియు కోట్సుగారికి తెలుపుచుంటిని. బైబిల్ మతము పరమ ప్రమాణ మనుటయే ఇన్ ఫోలిబుల్ ప్రూఫ్ సు గ్రంథకర్తయొక్క ఉద్దేశము. ఈ పుస్తకము నాకు నచ్చలేదు. ఈ పార్కరుగారిట్టిక నీతివర్ధకమే కాని ప్రచారమునందున్న ఏను మతమున విశ్వాసము లేనివారి కది నిష్ప్రయోజనము. బట్లరుగారి

ఆనాలజీ క్లిష్టము, గంభీరమును అగు గ్రంథము. దీని నయిదాఱు సారులు చదువవలయును. నా స్తికులను ఆ స్తికులనుగా మార్పడలఁచుట ఈగ్రంథోద్దేశ మనుకొందును. 'ఈశ్వరుఁడు కలఁడు' అను సిద్ధాంతములు చదువుట నాకు లాభకారి కాదు. ఏలన నేను నా స్తికావస్థను లేను. ఏ సే అద్వితీయమగు అవతారమనియు, అతఁడు మానవులకును, ఈశ్వరు నకును సంధిక ర్తయనియు ఈమొదలగు సిద్ధాంతము నాకు హృదయంగమము కాలేదు.

కోట్టుగారు అంతమాత్రమున అపజయ మొప్పుకొనువాఁడు కాఁడు. ఆయనకు నాపైఁగల కూర్మికి ఎల్ల లేదు. ఒక నాఁడు అతఁడు నామెడలో తులసిదండ చూచెను. చూచి దుఃఖితుఁడయ్యెను. 'ఈ గ్రుడ్డి నమ్మకము నీకు తగదు. దండను త్రెంపుదు నిటు రమ్మనెను.

‘హూడదు, ఇది నా అమ్మగారి ప్రసాద’మంటిని.

‘అందు నమ్మక మున్నదా?’

‘అందలి రహస్యము నాకు తెలియదు. ధరింపకున్నచో కీడు కలుగునని నే ననుకొనను. ఆమె నాశ్రేయస్సు కోరి ప్రేమతో వేసిన యీ నండను ప్రబలమగు కారణము లేక తీసివేయను. కాలము పక్వమై, యిది బీర్లమై తనంత తాను తెగిపోవుచో మఱియొక తులసివేరు కొనుటకు నాకు లోభము లేదు. కాని దీనిఁ దెంప వలనుపడదు.’

నామతమున నమ్మిక లేదు కాన నానాద మతనికి నచ్చలేదు. నన్నతఁ డజ్ఞానకూపమునుండి వెలుగరించుటకే ప్రయత్నించుచుండెను. మతాంతరములందు కొంత సత్య మున్నను, పూర్ణమగు సత్యము ఏను మతమునందే కలదనియు, ఆమతము స్వీకరింపనిచో మోక్షము చేకూఱు

ఆత్మకథ

దనియు, నీసునాథుఁడు మధ్యవర్తియై అడ్డుపడకున్నచో పాపప్రక్షాళనము కాదనియు, పుణ్యకర్మములతో నీసుమంతయు ప్రయోజనము లేదనియు అతఁడు వాదించి నన్ను ఒప్పింప ప్రయతించుచుండెను.

అతఁడు నాకు గ్రంథపరిచితి కలిగించినటులే నీసుభక్తుల పరిచి తినిగూడ కలిగించెను. ఈపరిచయసంబంధమున స్టీమత్ బ్రదరక్ కుటుంబ మొకటి.

స్టీమత్ బ్రదరక్ అనునది ఒక నీసుసంస్రదాయము. నాకు కోట్సుగారివలన పరిచితు లయినవా రందఱును చదువుకొన్నవారు; పాప భీరువులు. కాని ఈకుటుంబములో ఒకరు ఇటులు వాదించిరి:

‘మా మతసౌందర్యము నీ వెఱుంగవు. మానవుఁడు తన పాపములకు ఎప్పటికీప్పటికి ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనవలయు ననునది నీ వాదము అగుచో జన్మమెల్ల ను ప్రాయశ్చిత్తములతో సరి. ఎడతెగని ఈక్రియా కాండచే ముక్తి యెటులు కలుగును? నీ కెన్నటికిని శాంతి రాదు. మన మందఱుమును పాపులమని నీవును అందువు. చూడుము, మా కెంతవిశ్వాసముకలదో! మనప్రయత్నములు వ్యర్థములు కాని ముక్తి కావలయును. ఈపాపభారము నెటులు మోయఁగలము? దానిని నీసుమీఁదనే పాఱవేయవలయును. అతఁ డొకఁడే పాపరహితుఁడు. అతఁ డొకఁడే భగవానుని కుమారుఁడు. ఎవరు తనను నమ్ముదురో వారి పాపము పటాపంచలయిపోవునని ఆయన నిర మొసఁగెను. అది ఈశ్వరుని అగాధమగు ఉదారత. నీసు ముక్తి నీయ గలఁడని నమ్ముదుమేని పాపములు మన కంటవు. మనకు పాపము చేయకతప్పదు. ఈప్రపంచమున పాపస్పర్శ లేకుండు టెటులు? కావున ‘ఏనే రక్షకుఁడు’ అని నమ్మినవానికే పరిపూర్ణశాంతి. కావున శాంతి మీకా, మాకా?’

ఈవాదము నాకు ఇంచలేదు. వినయముతో నేను ఇటు లంటిని:

‘ఏనుమతమువా రందఱును ఇటులే వాదించుచో నే నాయేసు మతమును అంగీకరింపజాలను. పాపములొనర్చి తత్ఫలము నాకు అంటరాదని నే నెన్నఁడును ప్రార్థింపను. పాపకర్మమునుండి, మఱియు పాపప్రవృత్తినుండి విముక్తుడ నగుటకు ప్రయత్నము చేయుదును. అట్టిస్థితి చేకూఱునఱకు అశాంతియే నాకు ప్రయతరము.’

అతఁ డిటులు బదు లాడెను:

‘ఇది యంతయు నిష్ప్రయోజనము. మరల నొకసారి నా చెప్పిన మాట లాలోచింపుము.’

పాపము! అతఁడు చెప్పినంత చేసితీరెను. బుద్ధిపూర్వకముగా అతఁడు పాపము అనుష్ఠించుచుండెను. ఆంతటితోఁ బోక వానివలన తన కేమియు మనస్సున చింత లేదని నాకు చెప్పెను.

ఇట్టి సిద్ధాంతములు క్రైస్తవులందఱకు సమ్మతములు కావని వీరిపరిచితికి వెనుకనే నాకు తెలియును. కోట్లు పాపభీరువు. ఈతని హృదయము నిర్మలము. సాధనచే హృదయము శుద్ధమగునని యితని నమ్మిక. ఆచ్యుదకుమారికలకుఁగూడ నిదియే నమ్మిక. నాచదివిన గ్రంథములలో కొన్ని భక్తిపరములు. స్టీమత్ సోదరప్రసంగమున నాబుద్ధి యెటులు మాటునో యని కోట్లుగారు భయపడుచుండిరి గాని అట్టిసందియమున కవకాశము లేదనియు, అతని పెడమతముచేత ఏనుమతము యొక్క రూఢార్థముపై నాకు ఈసు కలుగదనియు నచ్చఁ బలికితిని. నాకుఁ గల తపన నేఱు: అది బై బిలునుగుఱించియు, దాని తత్త్వార్థమును గుఱించియు.

భారతీయులతో పరిచితి

కైస్తవులనుగూర్చి అధికముగా వ్రాయుముందు అప్పటి నాయితరానుభూతులను చెప్పుట ఆవశ్యకము.

నేటూరురాష్ట్రమున దాదా అబ్దుల్లాగా రెట్టివారో ప్రిటోరియాలో నేట్ తైయబ్ హాజీఖాన్ మహమ్మదుగారు అట్టివారు. అంజును ఉపయోగించు వీధర్మకార్యమైనను ఆతఁడు లేక నెఱవేఱడు. నేనచటికేగిన మొదటివారముననే వారితో పరిచితి గావించితిని. నేను ఆతనితో ఇటు లంటిని—‘నాకు ప్రిటోరియాలోని భారతీయులందఱితో పరిచయము సంపాదించవలయునని ఉన్నది. ఇవటి హిందువుల ఆసుపానులు నాకు తెలిసికొనవలయునని ఉన్నది. కావున మీరు నాకు సాయము చేయవలయును.’ ఇటులు నే ననగా నతఁడు అన్ని విధముల సాయము చేయుటకు ఉత్సహించెను.

భారతీయుల నందఱును ఒకచో సమావేశపఱచి వారి సిత్తిగతుల నన్నింటిని వివరించి చెప్పుట ఆవశ్యక మని నాకు తోచెను. నేట్ హాజీ మహమ్మద్ హాజీ జాసబ్ అనువారిచేర నాకడ పరిచయశ్రేణి కలదు. సభ వారిగృహమున. సభ్యులందఱు మేమువర్తకులు. హిందువులసంఖ్య వేళ్ల మీఁద. ప్రిటోరియాలో ఉనికిగల హిందువులు కొలఁదిమంది.

నాజీవితమునం దిది ప్రథమోపన్యాసము. ఆయుపన్యాసము నకు నేను కష్టించితిని. ఉపన్యాసవిషయము సత్యము. వాణిజ్యమున

సత్యము నడపుట అసంభవమని కొండఱువర్తకులు పలుమాటలు నాతో పలికియొంకిరి. 'నే నపుడును దాని విశ్వసింపలేదు; ఇపుడును విశ్వసింపలేదు. 'సత్యమును, బేహారమును ఈరెండునుపరస్పరమువిరుద్ధము' అనుచుండు బేహారులు నేటికినిగలరు. 'బేహార మనునది వ్యవహారము; సత్య మనునదిధర్మము: కావున వ్యవహారము వేటు; ధర్మము వేటు' అని వారి రాధాంతము. వ్యవహారమునందు శుద్ధసత్యము అశేక్యము; యథాశక్తి సత్య మాడుట శేక్యమని వారి మతము. 'నేను నాయుపన్యాసమున ఈవిషయ మునంతయు ప్రత్యాఖ్యానము చేసి బేహారులు రెండింతలు సత్యముగా ఉండవలయునని చూపించితిని. స్వదేశమునకంటె విదేశమున ఎక్కువ సత్యనిష్ఠ ఉండవలయును. ఏలన అచటనుండు ఏకొలదిమంది భారతీయులతో చూచి కోటానకోట్ల భారతీయులుగూడ వీరివలెనే యుంచురని నిర్ణయమగును.

'నేను లెల్లవారిని ఉదాహరించి నల్లవాండ్లెంత ఆశుచిగ నుండురో, ఎంత దుష్ప్రవర్తనము చేయుదురో చాటిచెప్పితిని.

హిందువులు, ముసల్మానులు, పారసీకులు, క్రైస్తవులు, మతీయు గుజరాతీ, మదరాసీ, పంజాబీ, సింధీ, కచ్చీ, నూరతీ ఈమొదలగు భేదములు మఱవుఁ డని ఉద్బోధించితిని. ఒక సంఘమును స్థాపించి మనవారు పడుచున్న కష్టనిష్ఠురములను అధికారులకు అర్జీలు పెట్టుకొనుడనియు, నాకు వీలు ఉన్నంతవఱకు వేతనము కోరకయే పని చేయుదుననియు ముగించితిని.

నాఉపన్యాసము సభను ఆకట్టె నని గ్రహించితిని.

దానిపై చర్చలు జరిగెను.

ఆ త్మ క థ

తమతమకష్టముల నా కెఱిగింప కొందఱు అంగీకరించిరి. నాకును ఉత్సాహము కలిగెను. వారిలో ఇంగ్లీషు వచ్చినవారు కొలదిమంది. ఆపరదేశమున ఇంగ్లీషువచ్చినచో లాభకరమని నేను వారికి తెలిపితిని. కావున ఇంగ్లీషు చదువుడని కోరితిని. పెద్దవారైనను చదువుకొన వచ్చునని కొందఱు యుదాహరణము చూపితిని.

ఎవరయినను చదువుకొనువారున్నచో చెప్పటకు నేను సంసిద్ధుడ నంటిని. తమకు వీలయినపుడు నేను తమకడకు వచ్చి బోధించువరకు మీఁద కొందఱు ఇంగ్లీషు చదివికొన నంగీకరించిరి. వీరిలో ఇరువురు ముస్లీములు ఒకఁడు మంగలి. ఒకఁడు గుమాస్తా. మూడవవాఁడు హిందువు. ఒకచిన్న దుకాణాదారు. నేనందఱకు అనుమాలుండ నైతిని. బోధకతలో నాకు సందియములేదు. నాశిష్యులుమాత్రము ఏమిరి గాని నేను విసువుగొనలేదు.

నేను వారియిండ్లకు పోవుటయ కాని వారకవకాశము లేకుండెడిది. కాని నే నోరిమిని విడనాడలేదు. ఇంగ్లీషుపండితుల మగుదమని వారి కెవరికిని కోర్కె లేదు. ఆయినను ఇద్దఱు ఎనిమిది నెలలకు కొంత తేలిరి. కొంచెము ఖాతావ్రాత (Book Keeping) కొంచెము వ్రాత కోఱలు (Correspondence) నేర్పిరి. తన ఖాతాదారులతో మాటలాడుటకు శక్తి కలుగుచో చాలునని మంగలి అనుకొనెను. వారిలో ఇద్దఱు ఇంగ్లీషు వచ్చుటవలన ధనాద్దనముచేయు సామర్థ్యము గడించిరి.

సభవలన కలిగిన ఈ ప్రయోజనమునకు నాకు సంతస మయ్యెను. అట్టి సభలు ప్రతివారమో, ప్రతినెలయో చేయ నిశ్చయింపబడెను. ఇంచుమించుగా మే మనుకొన్నటులు సభలు జరుగుచుండెడివి. ఈసభ లలో ఒకరికొద్దేశము లింకొకరు తెలిసికొన వీలు కలుగుచుండెడిది.

ఈ కారణముచే ప్రిటోరియాలో నే నెఱుంగని భారతీయుఁడు లేఁడు. వారినిగుఱించి నాకు తెలియనివిషయము లేదు. ఈ కారణమున అచట నివసించుచున్న బ్రిటిషు ఏజెంటుతో పరిచితి చేసికొన నెంచితిని; వారిని సందర్శించితిని. ఆయన షేరు జాబ్బన్ డి వెబ్. హిందువులపై ఆయనకు మంచి అభిప్రాయము. కాని అచట నతనికి తగినపలుకుబడిలేదు. “సమయము వచ్చినపుడు సాయపడుదు”నని ఊహించి అక్కఱ కలుగు నపుడు ననుఁ జూడ ర”మ్యుని అభిప్రాయము.

చైలువారిలో వ్యవహారము జరుప నారంభించితిని. ‘మీరు పెట్టుకొనిన ఏర్పాటులను అనుసరించియే హిందువులకు కష్టములు కలుగకుండఁ జూడుఁడని కోరితిని. సరియగు వేషభాష లున్నయెడలనే పెద్దతరగతి టిక్కెట్టు లీయఁబడునని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను. దీనివలన తగిన ప్రయోజనము సమహార లేదు. ఏలయనఁగా వేషభాషలు సరిగా నున్న వనుటకును, లేవనుటకును స్టేషన్ మాస్టరుగదా అధికారి!

హిందువులకు సంబంధించిన కొన్ని వ్యవహారపత్రములను బ్రిటిష్ ఏజెంటు నాకు చదువనిచ్చెను. ఇట్టివి కొన్ని తెయబ్ నేటుగారుగూడ ఇచ్చిరి. ఆరెంజి ప్రీస్టేటునుండి భారతీయులు ఎంత నిర్దయముగా వెళ్లఁ గొట్టఁబడిరో ఆవిషయ మీకాకాకితములవలన నాకు తెలియనాయెను.

వేయేల? ట్రాన్సువాలు ప్రీస్టేటులలోని భారతీయుల జీవనము... సాంఘికము, ఆర్థికము, రాజకీయము, సమస్తమును తెలిసిపోయెను. వీని చదువుటవలన ముందు ఇంత ప్రయోజనముకలుగఁబోవునని నేననుకొనలేదు.

అయేడు గడఁచినపిమ్మటనో, దావా తేలినపిమ్మటనో గృహభిముఖుఁడను కాండలఁచితిని. కాని చైవము వేటు తలఁచెను.

కూలితనపు అనుభవము

ట్రాన్సువాలు ఆరెంజి ఫ్రీస్టేటులలోని భారతీయులదశను సంపూర్ణముగా చిత్రించుట కిది తావు కాదు. తెలిసికొనఁ దలంచువారు దక్షిణ ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహేతిహాసమును చదువవలెను. కాని దానిరూపరేఖ యిచ్చుట ఇచ్చట నావశ్యకము.

ఆరెంజిఫ్రీస్టేటులందు ౧౮౮౮ సంవత్సరముననో, అంతకు ముందో పుట్టిన ఒకశాసనమువలన భారతీయుల స్వాతంత్ర్యము లన్నియు మాసిపోయెను. ఒకవేళ భారతీయుఁ డెవఁడేని అచట నుండఁదలఁచె నేని హూటల్ల లో నేవకుఁడుగనో, లేక మఱియొక బానిస తనమేదేని అవలంబించియో ఉండితీరవలెను. నామమాత్రమునకు ముదరా యిచ్చి వర్తకులను తఱిమివైచిరి. వారు అర్జీలు పెట్టుకొనిరి. ప్రార్థనాపత్రములు పంపుకొనిరి. కాని వారి మాట లెవరు విందురు?

౧౮౮౫ సంవత్సరమున ఒక కఠినశాసనము పుట్టెను. ౧౮౮౬ సంవత్సరమున అది కొంచెము సంస్కరింపఁబడెను. దీనికి ఫల మేమనగా, భారతీయుఁడు ట్రాన్సువాలులో ప్రవేశించుటకు మూఁడు పవునులు పన్నీయవలయును. వారికి ప్రత్యేకించిన స్థలములలోతప్ప వారికి వేఱుగా భూము లుండరాదు. నిక్కమునకు అదియు భూస్వామిత్వము కాదు. వారికి నోటుహక్కులేదు. ఆసియాఖండ వాసులకుఁగాను ఈ శాసనములు నిర్మింపఁబడెను. కాని వారికంటె

నేనుగా నున్న శ్వేతేతరజాతులవారికిఁగాను నిర్మింపఁబడిన శాసనములుహడ అసియాఖండవాసులపై ప్రయోగింపఁబడుచుండెను. ఈ శాసనములచే భారతీయుఁడు కాలిబాటలో నడువరాదు. రాత్రి తొమ్మిది గంటలు దాటిన పిదప అనుమతిలేక భారతీయుఁడెవఁడును బయటికి పోరాదు. భారతీయులపై ఈ శాసనము లొకొక్కప్పుడు ప్రయోగింపఁబడుచుండెను. ఒకొక్కప్పుడు లేదు. కొండలు అరబ్బుల మని చెప్పుకొని దాటుచుండిరి. ప్రత్యేకముగ అనుమతి కావలసివచ్చినా, పోలీసువారి 'దయాధర్మబిచ్చము.'

ఈచెండు శాసనములను చదివి చూడవలసివచ్చెను. నేను రాత్రులందు కోట్సుగారితో కలిసి సికారుపోవుచుంటిని. నేను వెనుదిరిగి యింటికి వచ్చునఱకు పదిగంట లయ్యెడిది. పోలీసు పట్టుకొని నచో నా గతియేమి? ఈ విషయమున నాకంటె కోట్సుగారికి ఎక్కువ తొందరగా ఉండెను. అతఁడు తన సీగ్రోనాకరులకు చీటి (Pass) నీయఁగలఁడు. నాకెటు లీయఁగలఁడు? సేవ్యుఁడు సేవకునకు అనుజ్ఞాపత్రము నీయవచ్చును. నేను కోరుదునుగాక! కోట్సుగారు ఈయ సంసిధుఁ డగుఁగాక! అస లతఁ డటు లీయఁ జాలఁడు. ఆటులు చీటి నిచ్చుచో అది దగా.

కావున కోట్సుగారో, వారి మిత్రులలో నన్ను క్రాజ్ గారి కడకుఁ గొంపోయిరి. ఆయన సర్కారువారి పక్షిలు. మే మొకరిమొగము లొకరము చూచికొందుము గదా సహాధ్యాయులము. ఒక్క 'ఇన్'కు సంబంధించిన బారిష్టర్లము. తొమ్మిది దాటుచో నాకు చీటి కావలయు ననుట కితఁడు నొచ్చుకొనెను. నా వేదనలో కొంత పంచుకొనెను. నాకొక చీటి ఇచ్చుటకు బదులు ఒక చేయు త్తరము వ్రాసి యిచ్చెను. దానితో నా యిష్టవేళ సంగరింపవచ్చును. పోలీసు

ఆత్మకథ

లడ్లు పెట్టరాదు. ఈ యుత్తరమును ఎపుడును నాకడ నుంచుకొనుచుంటిని. కాని ఎన్నడును దాని యక్కడ కలుగలేదు. అటులు కలుగకుండుట కేవలము దైన్యమే.

డాక్టరు క్రాజు తనయింటికి నన్ను నిమంత్రించెను. మేము మిత్రుల మయితిమి. నేను తఱచు నారియింటికిఁ బోవుచుంటిని. వీరివలననే నాకు ప్రఖ్యాతుడగు వీరి సోదరుని పరిచయము కలిగెను. అతఁడు జోహాన్నబర్గనందు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరు. జోయరుయధమున ఒక ఉద్యోగిని కూనీచేయుటకు కుట్రపన్నెనని అతనికి ఏడేండ్లు శిక్షవేసిరి. అతని సనదును గూడ రద్దుచేసిరి. యధము ముగిసినపిదప నాతఁడు విడుదల పొందెను. మరల సమూహసహితముగా కోర్టున చేర్చికొనఁబడెను. మరల నతఁడు పీడరుపని చేయ మొదలిడెను.

ఈపరిచయములు పిదప నాకు ప్రబాసేవకు ఉపయోగపడెను. ఇంకను నాకష్టమును తగ్గించెను.

కాలిఫోర్నియాలో నడచుటకు సంబంధించిన శాసనఫలము నా యెడ విపరీతముగా పరిణమించెను. నే నెపుడును ప్రెసిడెంటువీధినుండి ఆవల నున్న మైదానమునకు పికారు పోవుచుండువాడను. ఈవీధియందే ప్రెసిడెంటు వ్రాగరుగారి గృహము కలదు. అది ఆడంబరముగ నుండదు. దీనిచుట్టు తోటయు దొడ్డియు లేదు. సామాన్యగృహములకంటె దీని కాధిక్యము లేదు. ప్రిటోరియాలోని కోటికేవల యిండ్లు దివ్యభవనములు. వానిముందు నందన వనములు. కాని ప్రెసిడెంటుగారి స్వభావము నిరాడంబరము. ఆ యింటిముందు పోలీసు పారా యిచ్చుటచేతనే అదియొక రాజ్యాధికారిగృహమని తెలియనగును. నే నెపుడును ఈ పోలీసు ప్రక్కనుండియే పోవుచుంటిని. కాని అతఁడేనాఁడును నన్నే మియు అనలేదు.

ఇవట పారావాండు వంతులచొప్పున మాటుచుందురు. ఒక నాఁ డొకపోలీసు ఏమియు సూచింపకయే, కాలిబాట విడువమనియైన చెప్పకయే నన్ను తన్ని తగిలెను. నేను డిల్ల నడితిని. నీ వేల యిటులు చేసితివని నేనడుగకముందే ఆ దారిని సుర్రముపై పోవుచున్న కోట్టు గారు 'గాంధీ, నే నంతయు చూచితిని. నీవు వీనిపై కేసు పెట్టుచొ నేను తప్పకసాక్ష్య మీయఁగలను. ఇతఁడు ని న్నిటులు మిగిలినందు లకు వగచుచున్నాను' అనెను.

నే నిటు లంటిని—'ఇందు చింత్యములేదు. పాప మతని కేమె టుక? అతనికి నల్ల వాగందఱు ఒకటే. అతఁడు నన్నెటులు పరామరిసిం చెనో నీగ్రోలను గూడ అటులే పరామరిసింపుచుండుననుట తథ్యము. నానఱకు నాకు ఎట్టి అపాయము కలిగినను కోర్టునకు పోవలదని నియ మము పెట్టుకొంటిని. కావున నే నితనిపై కేసు పెట్టను.'

కోట్టుగారు ఇటు లనిరి—'నీనూమూలు పద్ధతినీదే. మఱివిచా రించి చూచికొనుము; ఇట్టివారికి మన మొకసారి శాస్త్ర జరుపవలయును.'

కోట్టుగారు ఇటులు పలికి ఆ పోలీసును కోపపడిరి. పోలీసు డచ్చివాఁడు. వారిద్దఱును డచ్చిభాషలో మాటలాడిరి. నా కేమియు తెలియలేదు. చిట్టచివర కా పోలీసు నన్ను తుమాపణ కోరెను. కాని అతఁ డటులు కోరనక్కఱలేదు. నే నతనిని అదివఱకే తుమించితిని.

ఇటుపిమ్మట నే నావీధికి పోలేదు. తక్కిన పోలీసువారి కీ విష య మెటులు తెలియును? ఎఱిగి యెఱిగి నే నీదెబ్బ లెందులకు తిన వలయును? కావున ఇతరవీధులనుండి పికారు పోవుచుంటిని.

ఈవిషయమున భారతీయులనుగూర్చి లోతుగ విచారింపసాగి తిని. ఈశాసనము గూర్చి బ్రిటిష్ ఏజెంటుతో మాటలాడి, చేయవలసి

ఆ త్మ క థ

వచ్చుచో మాదిరి కొకకేసు చేసి చూతమని భారతీయులతో ఆలోచించితిని. ఈరీతిగా భారతీయుల కష్టములు చదివి, విని, అంతటితో తృప్తిచనక అనభవము నైతము సాందితిని. ఆత్మగౌరవము నిలువఁజెట్టు కొనఁదలఁచు భారతీయులకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా అనుకూలమైనది కాదని గమనించితిని. ఈస్థితిమార్పుట యెట్లు? ఈ విచారముతో నా మనస్సు నానాఁటికి నెక్కసమాయెను.

కాని ప్రకృతము దాదా అబ్దుల్లాగారి దావా చూచుటయే నా ముఖ్యధర్మము.

దావా సిద్ధపఱచుట

విటోరియాలో నే నొక యేఁ డుంటిని. అది నాజీవితమున
అమూల్యము. నాకు ప్రజాసేవ చేయు నవ్వత్తుము కలుగుట
యు, అందు కొంత శక్తి కలుగుటయు ఇచటనే. నాకు మతభావన తీవ్రత
దాల్చుటయు, నాకు స్త్రీ డరపనిలో సరియగు జ్ఞానము కలుగుటయు
ఇచటనే. క్రొత్త బారిష్టరులు ప్రాత్ర బారిష్టరులకడనుండి ఏమి నేర్చుకో
దానిని నేర్పినది నేనిచటనే. నేను స్త్రీ డరపనికి కొంచె మేనియు పనికి
రాకపోనని తెలిసికొనిన దిచటనే. స్త్రీ డరపనికి తాళపుచెవి దొరకినది
ఇచటనే.

దాదా అబ్దుల్లాగారి దావా చిన్నదికాదు. నలుబదివేల పాను
లకు, అనగా ఆఱులక్షల రూపాయలకు ఈ దావా. ఇది వ్యాపార
రీత్యా వర్తించిన దగుటచే ఇంగు లెక్కల చిక్కులు తలవెంట్రుక
లన్ని. ఇందు కొంత ప్రామిసరీనోటులకును, కొంత నోట్లు వ్రాసియి
త్తుమును నోటిమాటలకును సంబంధము కలదు. ఈ దావా కిదియ ఆధా
రము. ఈ నోటులు మోసముచేసి వ్రాయించుకొనఁబడినవనియు,
వానికి తగిన ఆధారములు లేవనియు ప్రతివాదుల పూర్వపక్షము.
ఇందు సత్యముగా జరిగిన సంగతులకును, లాకును, సంబంధించిన
విషయములు పెక్కులు. ఖాతాలన్నియు చిక్కులపుట్టులు.

వాది ప్రతివాదులు సమర్థులైన సాలిసిటరులను, బారిష్టరులను
ఏటి తెచ్చుకొనిరి. వారికడ పని తెలిసికొనుటకు నాకు చక్కని వీలు

దొరికెను. నాదివాద మంతయు సిద్ధముచేసి సాలిసిటరు పరిశీలనమునకు ఇచ్చుటయు, దావా కనుకూల మయిన యథార్థవిషయములను వెదకుటయు నా పని. నేను తయారుచేసిపెట్టిన వానిలో సాలిసిటరు ఎంత తీసికొనెనో ఎంత ప్రోసివేసెనో, అటు లాసాలిసిటరు తయారుచేసిన విషయమున పెద్ద బారిష్టరు ఎంత తీసికొనెనో, ఈ విషయమంతయు చూచుటే నా కొకపాతముగా నుండెను. ఇటులు దావాకు తయారు చేయుటవలన నాకు గ్రహణశక్తియు, వ్యవస్థాశక్తియు కలిగినవని తెలిసెను.

ఈ దావాలో నాకు అభిరుచి పుట్టెను. నే నందు తన్మయుండ నైతిని. పత్రములకు సంబంధించిన కాకితము లన్నియు చదివితని. నా క్లయింట్లు చాల తెలివిగలవాఁడు. నాపై నాతనికి గల విశ్వాస మున ఆ మేరలేదు. కావున నా పని కడు సులువాయెను. నేను బుక్ కేసింగునందు అనఁగా ఖాతా లెక్కలయందు సూక్ష్మశీలములగువాడ చక్కఁగా నేర్చితిని. అందు గుజరాతీ పత్రము లెక్కువ. వీనికి నేనే అనువాదకుఁడను. దీనివలన అనువాదమునందును నాకు శక్తి ఇనుమడించెను.

పైని చెప్పినటులు నే నీదావాపనిలో మునిగి లేలుచుంటిని. మతచర్చ కుందును, ధర్మకార్యములందును నా మనస్సు బాగుగా లగ్నమయినను, కొంతకాలము వీనికి వినియోగించుచున్నను, అవి అపుడు నాకు అంత ముఖ్యములు కావు. దావా చూచుటయే నాకు ముఖ్యము. అక్కఱ కలిగినపు డెల్ల లా చదువుటయు, లా కేసులు పరికించుటయు నా పని. నాది ప్రతివాదుల కాకితములు నా కడ నుండుటవలన వారికి గూడ ఇంచుమించుగా తెలియని విషయములు కొన్ని నాకు తెలిసె ననుట యీ వ్యాసంగఫలమే.

పిన్కట్టుగాను చెప్పిన ఒకమాట నాకు అపుడు గుర్తు తగిలెను. దక్షిణాఫ్రికాలో గొప్ప బారిష్టరును, స్వర్ణీయుఁడును, అగు లియో నార్డు అను నాయన దీనిని సమర్థించెను. 'యథార్థవిషయములే ముప్పాతిక లా'—ఇది పిన్కట్టుగారిమాట. అపుడు నాయొద్దనున్న ఒకానొక కేసునందు న్యాయముమాపక్ష మైయుండఁగా 'లా' వ్యతిరేక ముగనుం డెను. ఆశలుడిగి కేసు లియో నార్డుగారి సాయము కోరితిని. వారికిఁగూడ దావా లో విషయములన్నియును కలములనితో చెను. కాని అతఁడు—'గాంధీ, నా కొకటి తో చెంచుచున్నది. కేసులోనున్న యథార్థ విషయములయొడ మనము జాగరూకులమై యున్నచో పిదప న్యాయము తనంతదా సమకూరును. ఈ కేసులోనున్న విషయముల నన్నింటిని లోతుగా చూడవలయును. ఈ కేసునంతయు చక్కఁగా చూచి మరల నాకడకు రమ్మనెను. మరల నే నా యంశముల మననముచేయఁగా అది అపూ ర్యముగా కానిపించెను. అటునంటిదే మఱియొక దక్షిణాఫ్రికా కేసుగూడ మనసునకు తట్టెను. నే నందులకు సంతసించి ఆ విషయ మును లియో నార్డుగారికి తెలియఁజేసితిని. ఆయన యిటు లనెను: 'మన మిప్పు డీ కేసు గెలువఁ గలము. బెంచివీఁది కే జడ్జి నచ్చునో చూడ వలయును.'

దాదా ఆబ్దుల్లాగారి కేసులో పనిచేయుచున్నపుడు యథార్థ నస్తువుల మహిమ యింత యని తెలియదు. యథార్థవస్తు సనఁగా సత్యము. సత్యము మన మెపుడు కైకొందుమో అపుడు న్యాయము తనంత నదియే మన కనుకూలించును.

మా నాది దావాలో యథార్థవిషయములు బలవత్తరములు కావున 'లా' మా నాదిపక్షము అయి తీరివలయునని తెలిసెను.

అంతియకాక, యీ కేసును ఇటులే జరుగ నిచ్చినచో చుట్టములును, ఒక పట్టణముననే నివసించువారును అగు ఈ వాడి ప్రతివాదులు నాశనమయిపోవుదురనియు తెలిసెను. దావా తుద కెవరిపక్షమగునో ఎఱిగిని తెలియదు. కోర్టులలో దీని విడిచి యూరకుండుచో ఇటు లనంతముగా పోవుచునేయుండును. దాన ఇరువాగులవారికిని లాభము లేదు. కావున, వీలగుచో, వడిగా తేల్చుకొనుటకువా రుంకించిరి.

నేను తైయబ్ నేటును అనురోధించి రాజీచేసికొమ్మని చెప్పితిని. అందులకు మీ నకీలుతో సంప్రతింపుఁ డంటిని. వాడిప్రతివాదులిరువురు విశ్వాసపాత్రుఁడగు ఒక మధ్యవర్తి చెప్పినటులు వినుకొనినచో కేసు సులువుగా లేలిపోవునని నూచించితిని. వీరు ఎంతగొప్పవర్తకులయినను వీరి ధనమంతయు శోషించిపోవునంత వడిగా వకీళ్ల ఫీజు పెరుగఁజొచ్చెను. ఈ కేసు చూచుచో ఇంకొక పని చూచుకొనుటకు అనికాశము లేదు. కావున వారికి దీనితోనే సరిపోవుచుండెను. ఈ నడుమ కాలమున ఒకొక్క కొకళ్లకు లోలోపల దౌర్మనస్యము పెరుగఁచుండెను. నాకు వకీలుపని యన్నచో చీ యనిపించెను. ఒకరి నొకరోడించుటకు లాయరు ex 'లా' వెదకుట సాజము. పెట్టిన ఖర్చులన్నియు గెలిచినవానికి రావనువిషయము తెలియుట నా కదియ ప్రప్రథమము. ఒకరు మఱియొకరికి ఖర్చులిచ్చుటకు 'కోర్టుఫీజ్ రిగ్యులేషన్' ప్రకారము ఒకపద్ధతి యున్నది. కాని లాయర్ల కిచ్చు డబ్బు దానికంటె ఎంతయో యెక్కువ. దీనిని నేను సహింపలేకపోతిని. ఈ యిరువురికి రాజీ కుదిర్చి స్నేహము కలిగించుట నాకు విధి అని తలఁచితిని. ఈసంధి కుదుర్చుటలో నా ప్రాణములు తోడుకొనిపోయెను. తుదకు తైయబ్ నేటుగా రంగీకరించిరి. మధ్యవర్తి యొకడు నియమింపఁబడెను. దావా అతనిముందు నడచెను. దాదా అబ్దుల్లాగారు గెలిచిరి.

అయినను నాకు సంతృప్తి కలుగలేదు. మధ్యస్థి పైసా-ప్రకారము దాదా అబ్దుల్లాగారు వెంటనే అమలు జరిపినచో తైయబ్ హాబీఖాన్ మహమ్మదుగారు అన్ని రూపాయలు ఒక్కసారే తెచ్చి కుమ్మరింపలేదు. నజీరా ఆఫ్రికాలో నివసించుచున్న పోరుబందర్ వర్తకులలో వ్రాయని కాసన మొకటి కలదు. దివాలాకంటే చావు మేలు. తైయబ్ నేటు గారు ఒక్కపెట్టున ముప్పదియేడు వేల పానులును, ఖర్చులును ఈయలేరు. ఆయన పైసలతో బాకీ తీర్చడలచెను. కాని దివాలా తీసెనను అపమాటు వినరాదు. ఈ డశలో ఒకటే దారి. సొమ్ము వాయిదాల మీద పుచ్చుకొనుటకు దాదా అబ్దుల్లాగా రంగీకరింపవలయును. ఆయనయు ఆసమయమున ఉండెదగిన ఉదారతతో ఆ సొమ్మును దీర్చి వాయిదాల మీద పుచ్చుకొనుటకు కావలసినంత అవకాశ మిచ్చిరి. ఈ యభయాలను రాజీపఱచుటలో పడిన కష్టము కంటే ఈవాయిదాలకొప్పించుటకు పడినకష్ట మెక్కువ అనిపించెను. దీని కిరువురును సంతసించిరి. ఇరువురికి ప్రతిష్ఠ వచ్చెను. నాయనందమునకు మేరయేలేదు. నకీలుపని యననేమో, దాని సత్యస్వరూపమన నేమో నా కపుడు తెలిసెను. నేను మనుజుల గుణమును—మనుజులలోని సత్పక్షమును కనిపట్ట నేర్చికొంటిని. మనుజులహృదయాంతరాళము లోనికి చొరఁబాటు పెట్టితిని. నేనుపడిన వాది ప్రతివాదుల కలుపుటయే వకీలునకు పరమధర్మమని యెఱిగితిని. ఈ సత్యము మాయక నాలో నెల్ల పుడును ఉనికి యేర్పఱచుకొనుటచే నేను ప్లీ డరీ చేసిన ఇరువదియేండ్లలో చాలవఱకు వందలతరబడి కేసులు కోర్టుకక్కుకుండఁగనే పరిష్కరింపఁ గలిగితిని. దాన నా కేమియు కష్టి కలుగలేదు; ధనమును, గోల్పోవలేదు; ఆత్మనా, దానికన్న లేదు.

మ థ న

కౌ స్తవమిత్తులవలన నాకు గలిగిన అనుభవములకేసి మరలుట కిది యవను.

బేకరుగారు నా భవిష్యత్తునుగుఱించి ఆతురపడుచుండిరి. అతడు నన్ను వెల్లింగ్టన్ పత్తవమున జరిగిన సభను తీసికొని వెళ్లెను. ప్రాచీనమైయున్న తెగవారు ధర్మప్రబోధమునను, అనగా ఆత్మపరిశుద్ధికి కొన్నికొన్ని యేండ్లలో అట్టి సమ్మేళనములను ఏర్పాటుచేయుచుండిరి. ఇవి ధర్మముయొక్క పునః ప్రతిష్ఠను, లేక ధర్మముయొక్క పునరుద్ధారణను ఉద్దిష్ట మయినవి. వెల్లింగ్టన్ లో జరిగిన సమ్మేళనమిట్టిది. దానికి అధ్యక్షుడు రిచరెండు ఆండ్రూ ముర్రే. ఆయన ఆపత్తవమున ప్రధాన మతాచార్యుడు; ప్రఖ్యాతుడు. ఈ సమ్మేళనమున కలుగు మత ప్రబోధమును, అచటికి వచ్చినవారి మతోన్మాదమును, దాని పవిత్రతయు చూచినచో, నేను ఏమి మతమున కలియుక మాననని బేకరుగారి లెలఁపు.

కాని బేకరుగారికి ప్రార్థనాబలమే చరమబలము. ప్రార్థనపై ఆయనకు అతివిశ్వాసము. అంతఃకరణపూర్వకముగా చేయఁబడిన ప్రార్థనను తప్పక ఈశ్వరుడు వినునని ఆయన నమ్మకము. ఐహికములు గూడ ప్రార్థనచే కిద్దించి తీరునని నమ్మిన బ్రిష్టల్ నివాసియును జార్జి మల్లరువంటివారిని పలువుర నతడు ప్రమాణముగా ఉదాహరించును. ప్రార్థనామహిమను నేను లెట్లుభావముతో వింటిని. అంతరాత్మ చెప్పినచో జగతిలోనుండు నేకైక్తియు ఏమి మతమున కలియుకుండ

న న్నాచలేదని బేకరుగారితో చెప్పితిని. ఇట్లు వాగ్దానము చేయుటకు నేనెంత మాత్రమును సంశయింపలేదు. నిలయన, అప్పటికప్పుడే నా యంతరాత్మ చెప్పినరీతి నడుచుట నా కలవారైనది. అంతరాత్మ చెప్పినరీతి నడుచుట నా కానందము. విపరీతాచరణము కష్టజనకము; దుఃఖిపదమును.

పిదప మేము వెల్లింగ్టన్ పత్తనమునకు పోతిమి. నా వంటి నెల్ల వానిని బాసటగ నుంచుకొనుటవలన బేకరుగారు చాల కష్టముల పాలైరి. కేవలము నా వలననే దారిలో ఆయన కెన్నియో ఇబ్బందులు కలిగెను. నడుమ ఆదివారము తగులుటచే మా పయనము ఆగవలసి వచ్చెను. బేకరుగారును, వారి ముతాయు ఆదివారముల పయనింపరు. మే మాచి న స్టేషనులోని హోటలుయజమాని చాల వాద ప్రతివాదములు జరిగిన పిదప నాకు అన్నమిడుట కంగీకరించెను. కాని అన్నకాలలో నాకు అన్నమిడ నించుకయు నియ్యకొనలేదు. బేకరుగారో, సామాన్యముగా లోబడువాడుకాడు. హోటలుకు వచ్చు అతిథులహక్కులగూర్చి ఆయనను నిలువఁదీయఁ దొడఁగెను. బేకరుగారికి గల కష్టము నే నెఱుఁగుదును. వెల్లింగ్టన్ పట్టణమునగూడ నేను బేకరుగారితో డనే ఉంటిని. నా వలన తాను పడుచున్న కడగండ్లను నాకుఁ దెలియఁకుండఁ జేయుటకై ఆయన పలుపాట్లు పడుచుండెను. కాని నా కవన్నియు తెలియుచునే యుండెను.

ఈ సభయందలి క్రైస్తవు లందఱును చాల శ్రద్ధాశువులు. వారి భక్తి నా కానందము కలిగించెను. నేను రివఁచెండు ముర్రేగారి దర్శనము చేసితిని. అచట చాలమంది నాకుఁగాను భగవంతుని ప్రార్థించుచుండుట చూచితిని. వారి భజనకీర్తనలు కొన్ని అతిమధురములు.

ఆత్మకథ

నెలింగ్టన్ సభ మూజ్లాఖు. అచటికి వచ్చినవారి విశ్వాసము నాకు బాగుగా నుండెను. కాని తావన్నాత్రమున నా మతమును, నా విశ్వాసమును ఏల పరిత్యజింపవలెను? స్వర్గముగాని, ముక్తిగాని ఏసు మతమునఁ గలియనిచో రాదని నమ్ముట నాకు కాని పని. క్రైస్తవి మిత్రులతో నే నిటులు తెలుపఁగా వారి మనస్సు లెగిరిపోయెను. కాని నే నేమి చేయఁగలను?

నా కష్టము లింకను గహనము లాయెను. జీససు పరమేశ్వరుని ఏకపుత్రుఁడనుటయు, వారిని నమ్మినవారికే అమృతత్వము కలుగుననుటయు నానమ్మికను దాటిన మాటలు. పరమేశ్వరునకు పుత్రులే ఉండునెడల మనమందఱమును ఆయన పుత్రులమే. జీససు భగవత్ సముఁడుగాని, లేక సాక్షాత్తు భగవంతుఁడు గాని యగుచో, మానవులందఱును భగవత్సములు, లేక భగవంతులు. జీససు తన మృతిచేతనే, మఱియు తన రక్తముచేతనే జగత్తునందలి పాపముల కడిగివైచు నను వాక్య వాఛ్యార్థము నమ్ముటకు నాబుద్ధి యెటులును సిద్ధము కాలేదు. వ్యంగ్యార్థము కొంత సత్యము కావచ్చును. క్రైస్తవ మతానుసారము 'మనుష్యునకే ఆత్మకలదు. జంతువులు మొదలగు ఇతరములకు ఆత్మ లేదు. వానికి చావుతో సరి.' ఇది నాకు విపరీతమతము.

జీససు త్యాగి, మహాత్ముఁడు, మహాగురువు అని అంగీకరింతును. కాని అతఁ డొక అద్వితీయ పురుషుఁడు కాఁడు. సిలువపై నతనిమృతి జగత్తునకు ఒక మహాదృష్టాంతము. కాని, ఇతని మృతియందు రహస్యమును, చమత్కారమును అగు ఒకానొక ప్రభావ మున్నదని నాహృదయము సమ్మతింప జాలకుండెను. ఇతరు లీయఁజాలని ఏ మహాప్రసాదమును క్రైస్తవుల పవిత్రజీవితములు నా కీయలేదు. ఇతర ధర్మము

లందును క్రైస్తవ సంస్కారమును చూచితిని. సిద్ధాంతదృష్టిలో ఏసు సిద్ధాంతములందు ఆలౌకికత నాకు కానరాలేదు. త్యాగమునందును హిందువులు క్రైస్తవుల నెన్ని రెట్లో మించిపోదురని తోచెను. క్రైస్తవ మతము సంపూర్ణ మనిగాని, ప్రపంచమునందలి మతము లన్నిటిలో శ్రేష్ఠమనిగాని నమ్ముట నా కసంభవ మాయెను.

సమయము దొరకినపుడెల్ల క్రైస్తవ మిత్రులకు నా యీమధ నను చెప్పుకొనుచుంటిని. కాని వారి ప్రత్యుత్తరములు నాకు సంతోషజనకములు కాలేదు.

ఈవిధముగా క్రైస్తవమతము సంపూర్ణ మనియు, అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమనియు నే నొప్పుకొనఁ జాలకున్నను హిందూమతమైనను అట్టిదని నిశ్చయింపఁ జాలకపోతిని. హిందూ మతమునందలి దోషములు నా కన్నుల వేలుచుండెను. అస్పృశ్యత హిందూమతమున కొకయంగమనినచో అదియొక జీర్ణాంగమైనఁ గావలయు, లేదా ఆధునాతనముగు దురాచారమైనఁ గావలయు. ఇన్నివర్ణములు, ఇన్ని శాఖలు, ఇవి యేమో నాకర్థముకాలేదు. వేదములు అపారపేయములనుట కర్థమేమి? అవి అపారపేయములయినదై బిలును, కొరానును అపారపేయములుకావా?

క్రైస్తవ మిత్రులు నన్ను ఏసుమతమునఁ గలుపుటకు ప్రయత్నించినట్లే మహమ్మదీయులును తమ మతమునఁ గలుపఁ బ్రయత్నించిరి. అబ్దుల్లాసేటుగారు మాటిమాటికి నన్నిస్లాము మత గ్రంథములను జదువ నొక్కి చెప్పుచుండిరి. ఆయన యెల్లపుడును దాని సాగసును గూర్చి చెప్పుచుండుట మామూలు.

కవి రాయచందు భాయిగారికి నాకలవర మంతయు ఒక ఉత్తరములో వ్రాసితిని. భారతదేశములోని ఇతర విద్వాంసులకుఁగూడ

ఆత్మకథ

ఉత్తరములు వ్రాసితిని. ప్రత్యుత్తరములు అందుకొంటిని. రాయచం దుభాయిగారి ఉత్తరమువలన నాకు కొంత సంతృప్తి కలిగెను. 'ఓర్పు తో' హిందూమతమును ఇంకను లోతుగా ఆరయు'మని అతడు వ్రా సెను. మఱియు, 'పక్షపాతము విడుచుచో' హిందూమతి సిద్ధాంతముల నూత్నతయు, ఆగాధతయు, ఆత్మవివేకమును, దయయు, ధర్మనిర్ణయ మును ఇతరమతములలో కానరా'నని వ్రాసెను.

నేలుగారి కొరకు అనువాదమును కొని చదువఁ దొడఁగితిని. మఱి కొన్ని ఇస్లాముగ్రంథములఁగూడఁ సంపాదించితిని. ఇంగ్లాండులోని క్రైస్తవమిత్రులకు ఉత్తరములు వ్రాయ మొదలిడితిని. ఆమిత్రులలో ఒకరు నాకు ఎడ్వర్డు మెయిట్లండుగారితో పరిచయము కలిగించిరి. అతనితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరము లారంభమాయెను. అన్నా కింగ్స్ ఫోర్డు గారును, తానును కలిసి రచించిన 'ది ఫర్ ఫెక్ట్ నే' అను గ్రంథ మాయన నా కంపెను. ఇప్పుడు ప్రచారమునందున్న క్రైస్తవమతము యొక్క ఖండన మాగ్రంథమునఁ గలదు. మెయిట్లండుగారు 'ది న్యూ ఇంటర్ ప్రెజేషన్ ఆఫ్ బైబిల్' అను మఱియొక గ్రంథముగూడఁ బంపిరి. ఈ గ్రంథములు హిందూమతము ననుసరించునటులు ఉండెను. టాల్ స్టాయిగారి 'ది కింగ్ డమ్ ఆఫ్ గాడ్ ఈజ్ విత్ థిస్ యు' అను గ్రంథము నన్ను ముగ్ధునిఁజేసెను. ఆగ్రంథము నా మానసమున అంకిత మైపోయెను. అంగలి స్వతంత్రవిచారశైలిని, ప్రాథమీయ, శుద్ధసత్య మును బట్టి చూడఁగా, ఆ గ్రంథముముందు కోట్సుగా రొసఁగినగ్రం థము లన్నియు శుష్క దండుగ.

ఆ చదువువలన నేను క్రైస్తవమిత్రు లెన్నఁడును తలఁచని దారిఁ బడితిని. 'మెయిట్లండుగారితో' ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు చాల కాలమువఱకు నడచుచునేయుండెను. పరలోకగతు లగునంతవఱకు

రాయచందుభాయిగారికిని, నాకును ఈ త్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుచు నేయుండెను. వారు పంపిన గ్రంథములఁ బఠించితిని. ఆ గ్రంథములు 'పంచీకరణము' 'మణిరత్నమాల' 'యోగవాసిష్ఠ' 'ముముక్షుప్రకరణము' హరిభద్రనూరి కృత పడదర్శనసముచ్చయము—మొదలగునవి.

నేను నాక్రైస్తవ మిత్రులు తలఁపని దారిఁ బడినను, వీరి సమాగమము వలన నాకుఁ గలిగిన ధర్మజిజ్ఞాసకు వీరికి చాల బాకీపడియున్నాను. వీరి పరిచయము నా కెల్ల పుడును గుర్తుండఁగలదు. మధురము, పవిత్రమును అగు ఇట్టి నైయ్యములు క్రమక్రమముగా వృద్ధియగుచు వచ్చెనేకాని యిసుమంతయు తగ్గ లేదు.

తేపటినూట యెవరి కేలుక?

అబ్బుల్లా నేటుగారి కేసు ముగిసెను. నాకిక ప్రిటోరియాలో ఏమిపని? దర్బారుకు వెళ్లి యింటికి తిరిగివచ్చుటకు సన్నాహము చేసితిని. కాని అబ్బుల్లా నేటుగారు వీడుకోలు విందుచేయక నన్ను విడిచి పెట్టనా? నన్ను గౌరవింప సిడెన్ హాములో ఒకవిందు నేర్పఱచెను.

నాఁడంతయు విందుతో కాలక్షేపము చేయఁ దలఁపఁబడెను. నా కడ కొన్ని వార్తాపత్రికలు ఉండఁగా వానిని దిరుగవేయుచు కూర్చుంటిని. ఒకపత్రికలో ఒకకోణమున 'ఇండియన్ ఫ్రాంచైజ్' అను శీర్షికతో కొన్ని వాక్యములు నా కంటఁ బడెను. నేటాల్ శాసనసభలో సభ్యుల నెన్నుకొనుటకు భారతీయులకు హక్కు లేకుండ జేయ నొకబిల్లు చర్చింపఁబడుచుండెను. ఈకొలది వ్యాస మా చర్చను గుఱించి. నాకా చట్ట మావంతయు తెలియదు. విందునకు వచ్చిన అతిథి బృందమునకును దెలియదు.

దానినిగూర్చి అబ్బుల్లా నేటుగారితో ప్రస్తావించితిని. ఆయన ఇటులనియెను: "ఈ వ్యవహారములు మాకేమి తెలియును? వ్యాపారసంబంధమైనచో మాకు తెలియును. ఆరెంజి ప్రీమీటులో మా వ్యాపారమంతయు ఏటఁగలిసెనని మీరెఱిగినదే. అందులకు మేము కొంత కలవరముకలిగించితిమి, కాని ఏమిఫలము? చదువురాదుకాన మే మసమర్థులము. బజారుధరలు తెలిసికొనుటకు పత్రికలు చదివెదము. చట్టముల గొడవ మాకేమి తెలియును? ఆతెల్లవకీళ్లే మా చెవులును కన్నులును."

‘అయితే ఇచ్చట పెరిగి విద్యావంతులయిన భారతీయులలో
పెన్నవారనేకులున్నారు. వారు మీకుసాయముచేయరా? అని అడిగితిని.

అబ్బలానేటుగారు నిరాశపడి—వారా? నారికి మేమనిన అలుసు;
కాన నెటులువత్తురు? నిక్కమునకు మాకును వారనిన అలుసే! క్రైస్త
వులుకాన వారు ఫాదీరీల బానిసలు. ఆ తెల్లఫాదీరీలో! సర్కారు
బానిసలు.’

ఈ వాక్యములు నా కన్నులఁ దెరిచెను. ఈ శాఖ మనకు సంబం
ధించినది—అనఁగా వారును మనమును ఒకటి అని తెలుపు టావశ్యకమని
తలఁచితిని. ఏసుమతమున కర్థమిదియా? వారు మతాంతరితు లైనంత
మాత్రమున భారతీయులు కాక విదేశీయులై పోయిరా?

కాని, నేను మన దేశమునకు తిరిగి రా సిద్ధుడనై యుంటిని. కావున
నా విచారముయొక్క మూర్తరూపమును వారికి చెప్పలేదు. కావున
అబ్బలానేటుగారితో డిరెక్ యిటులంటిని: ‘ఈ బిల్లు శాసనమగుచో
మనవారి కష్టములకు అంతముండదు. ఇది భారతవాసులకు ప్రథమో
చ్ఛాటనమంత్రము; మన ఆత్మగౌరవమునకు వేరువురుగు.’

అబ్బలానేటుగారు వెంటనే జబాబుచెప్పెను: ‘కావచ్చును; కాని
ప్రాంతజాముల మెటింగింతును. మాకు దాని గుఱించి మొదటనేమి
యు తెలియదు. మీరెఱుంగుదురు గదా ఎస్కాంబీగారిని! అతఁడు
మనపెద్దనకీలు. అతఁడు ధీరుఁడు. అతఁడే మొదట ఈ విషయము
మా తల కెక్కించెను. అపు డేమిజరిగె ననుకొన్నారు? ఎస్కాంబీ
చెడ్డయోధుఁడు కావచ్చును. ఆ సమయమున వార్షు ఇంజనీయరు
నకును ఆతనికిని నడుమ పిట్ట ఆడుటలేదు. కావున ఆ ఇంజనీయరు
తన వోటుల నన్నింటిని ఆచికొని ఎన్నికలలో ఎక్కడ ఓడించి

ఆ త్మ క థ

పోవునోయని ఎస్కాంబీగారు దిగులందిరి. అపు డాయన మా కావిన యముల నన్నిటినిజేప్పెను. ఆయన పోత్రాహముచే మేమంది టము వోటరుల జాబితాలలో జేరితిమి. ఎన్నికలలో ఎస్కాంబీగారికి వోటు లిచ్చితిమి. అదియటుండె! ప్రాంతజనకు మీరిచ్చు ప్రాధా న్యము మాయెడల నిష్ఫలము. అదియు మీకు తెలియఁగలదు. కాని మీరుచెప్పనది మాకు తెలియుచున్నది. ఇక మీ సలహా?

అతిథు లండఱును ఏకగ్రీవముగ నిటులనిరి.—‘నిజము, నిజము. అబ్బిల్లానేటూ! నీవు గాంధీజీని నిలుపవలయును.’

అబ్బిల్లానేటుగారు దీర్ఘ దర్శి. అతఁడిటులనెను: ‘ఆయనను నే నిప్పటికి నిలుపక పోవచ్చును. అయినను ఈ విషయమున నాకెంత స్వాతంత్ర్యమున్నదో మీకును అంత కలదు. మీరు నుడివిన మాట నిక్కము. మనమందఱమును వీరిని ఇచట నాఁగుడని బతిమాలుదము కాని ఆయన బారిష్టరని మీరు గుర్తుంచుకొనుడు. ఆయన ఫీజుమాట యేమి?’

ఫీజు అనినంతనే నా మనస్సు చివుక్కుమనెను. నేను వెంటనే ఇటులంటిని: ‘నేటుగారూ! ఫీజుకును దీనికిని సంబంధములేదు. ప్రజా సేవకు ఫీజా? అసలు నేనుండినచో ప్రజలసేవకుని వలెనే ఉండును. మఱియు వీరందఱితోడను నాకు లోగడపరిచయములేదుగదా! వీరం దఱును నాకు సాయముచేయఁగల రను నమ్మిక మీకున్నచో నేనిక్కడ మఱియొక మాసముండును. కాని ఒకమాట: మీరు నాకేమియు నీయ నక్కఱలేదు కాని మనము చేయఁదలచుకొనిన పనికి ముందు కొంత మూలధనములేనిచో సాగదు. ఏలన: టెలిగ్రాములు పంపవలసియుం డును. కొంతగ్రంథము అచ్చువేయింపవలసి యుండును. అచటికి ఇచ

టికి పయనములు చేయవలసి యుండును. ఆయాయా వక్షిశ్లతో సంప్ర
 తింపవలసియుండును. నాకు మీ 'లా' రాదు. కనుక కొన్ని లాపుస్త
 ములు నాకు కావలసియుండును. ఇది యంతయు ధనము వినా సమ
 కూరదు. ఈ పనియంతయు నెఱవేర్చుటకు ఒకఁడు చాలఁడనిచెప్పఁబని
 లేదు. పలువుర సాయము కావలయును.'

అందఱును ఎకగ్రీవముగా నిటులనిరి: 'అట్లా అనుగ్రహమున
 ధనము తనంత నదియే నడచివచ్చును. జనము కావలసినంత మంది. మీరు
 మాత్రము 'ఆగుదును' అని యనుఁడు! అంతయు సరిపోవును.'

వీడుకొలుపు విందుకు వచ్చిన అతిథిబృందమే కార్యనిర్వాహక
 బృందమాయెను. తొందరగా విందు ముగించి యింటికిఁ జోదగునని
 నేనంటిని. నేను నా మనస్సులో ఇంకముందు చేయవలసిన పోలితమునకు
 రూపరేఖ గీచికొంటిని. వోటరు జాబితాలలోఁ జేరియున్న నారి పేరు
 లను గుర్తిండుకొని మఱియొకమాసమచట నేయుండ నిశ్చయించుకొంటిని.

ఈ విధముగా భగవానుఁడు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా జీవితము
 నకు పునాదివైచి ఆత్మసమ్మాన సంగ్రామమునకు బీజావాపము చేసెను.

బస పెట్టితిని

౧౮౭౩ సంవత్సరమున జీహా మహమ్మదు గారును, హాజీ దాదా నేటు గారును నేటాలు రాష్ట్రమున నివసించు భారతీయులలో ప్రముఖులగును, వారికి నాయకులుగను ఎన్నుబడుచుండిరి. సంపదలో హాజీ ఆదాం నేటుగారు అధిపతులు. అయినను ఆయనయు, త దితరులును అందఱు కుపయోగించు కార్యములు చేయుటలో హాజీ మహమ్మదు నేటుగారికే ప్రథమస్థాన మిచ్చుచుండిరి. కావున వారియాధిపత్యమున ఒకసభ దాదాఅబ్దుల్లా నేటుగారి యింట జరుపఁబడెను. ఆ సభలో ప్రాంచైజు బిల్లును ప్రతిఘటింప తీర్మానము చేయఁబడెను.

స్వచ్ఛందసేవకులు ఏర్పాటుచేయబడిరి. నేటాలులో పుట్టి పెరిగిన భారతీయులు—అనగా భారతీయులగు క్రైస్తవులలో పిన్నవారు ఈసభకు ఆహ్వానింపఁ బడిరి. దర్బాను కోర్టులో దుబాసిగా నున్న పాలుగారును, మిషన్ హైస్కూలు హెడ్ మాస్టరు సుభాన్ గాడ్ ప్రేగారును సభ నలంకరించిరి. ఈసభకు భారతీయ క్రైస్తవులెక్కువగా వచ్చుటకు వీరే కారణము. వీరందఱు స్వచ్ఛందసేవకులుగా చేరిరి.

ఆచుట్టుపట్టుల నున్న వర్తకులలో పలువురును స్వచ్ఛంద సేవకులయిరి. ఈయోగ్యుల పేర్లు స్మరణీయములు. దావూద్ మహమ్మద్, మహమ్మద్ కాసాం, సం, కమర్ ఉద్దీన్, ఆదం జీ మియాన్ ఖాన్, ఏ. కొలంద వేలుపిల్లై, సి. లచ్చీ రాం, రంగస్వామి పడియాచి, ఆమోద జీవ, మొదలగువారు ముఖ్యులు. పార్సీరుస్తుంజీ ఉండనే యుం

డిరి, జోషీ, నరసీరామ్, మఱియు దాదా అబ్దుల్లాకం పెనీ మొదలగు కంపెనీల గుమాస్తాలును స్వయం సేవకు లయిరి. అందఱును ఉపయోగించు కార్యములలో దిగుటకు వీరికి కొంత ఆశ్చర్య మాయెను. ఇందులకు ఆహ్వానింపఁ బడుటకును, సభలో పాలు గొనుటకును, తామెల్లరు వచ్చుటకును వారి కిదియ ప్రథమానుభవము. ఈ మహావిపత్తులో పెద్దలు పిన్నలు, ధనికులు పేదలు, నేవులు నేవకులు, హిందువులు, మహమ్మదీయులు, పారసీకులు, క్రైస్తవులు, గుజరాతీలు, మదరాసీలు, సింధీయులు ఈ మొదలగు భేదమును, తరతమ భావమును పోయెను. అందఱు భారత సంతానము; అందఱు సేవకులు. బిల్లు రెండవతూరి ప్యాసు ఆయెనో, మఱి కాఁజోవునో! ఇట్టి కఠినశాసనమునకు భారతీయులు విరోధము చూపింప కుండుటే వారికి వోట్ల హక్కు అక్కఱలే దనుటకు ప్రమాణ మని చర్చాసమయములలో నేటాలు అధికారులు ప్రసంగించు చుండిరి.

నేను సభలో ఆవిషయమును ముచ్చటించితిని. బిల్లు చర్చను ఆప వలసినదని అస్సెంబ్లీ ప్రెసిడెంటునకు తంతి నిచ్చితిమి. ప్రధానమంత్రి సర్ జాన్ రాబిన్ సన్ గారికిని ఇట్టి తంతినే మఱియొకటి యిచ్చితిమి. మఱియొకటి దాదా అబ్దుల్లాగారి మిత్రుఁడు ఎస్కాంబీగారి కిచ్చితిమి. అస్సెంబ్లీ ప్రెసిడెంటు బిల్లు చర్చ రెణ్ణాళ్ల వఱకు ఆపఁబడినదని వెంటనే జవా బిచ్చెను. ఇది మా కందఱును ఆనంద మయ్యెను.

శాసనసభకు పంపవలసిన పిటిషనును తయారుచేసితిమి. దానికి మూఁడు నకళ్లు కావలసి వచ్చెను. పత్రికలకు పంప మఱొక ప్రతి కావలసి వచ్చెను. వీలయినన్ని చేత్రాలు చేయింపవలయునని సంకల్పింపఁబడెను. ఇది యంతయు ఒకరాత్రిలో జరుగవలెను. ఇంగ్లీషు తెలి

ఆత్మకథ

సిన స్వయంసేవకులును, తదితరులును రాత్రి యంతయుఁ గూర్చుండి నకళ్లు వ్రాయుచుండిరి. వ్రాయసమున మంచి నేర్పరియగు ఆర్థరాత్రుని వృద్ధుఁ డొకఁడు మొదట పిటిమను వ్రాసెను. దీనిని ఒకరు చూపు చుండిరి. అయిదుగురు ఏకకాలమున ప్రతులు వ్రాసిరి. ఇటులు అయిదు ప్రతులు తయారాయెను. ఈ అర్జీవీఁద చేత్రాలు చేయింప వర్తకపు స్వయంసేవకులు తమ సొంత బండ్లలోను, అద్దెబండ్లలోను ఎక్కి బయలు దేటిరి. వడిగా ఈపని నెఱవేరెను. అర్జీ వెంటనే బటు వాడా చేయఁబడెను. పత్రికలలో స్వాభిప్రాయములతోఁ గూడ అది ప్రకటించుకొనఁ బడెను. శాసనసభలోఁ గూడ కలవరము కలిగెను. సభలో చర్చ జరిగెను. శాసనమునెడ పక్షపాతము తాల్చిన వారు అర్జీలోని ఖండనములకు జవాబులు చెప్పిరి. అవి కుంటి జవాబులు. ఏమి చెప్పిన నేమి? తుదకు బిల్లు ప్యాసు అయెను.

ఇటు లగునని మేము లోఁగడనే నిశ్చయించితిమి. కాని ఈ ఆందోళనము వలన భారతీయులలో నూతనప్రాణ ముద్భవించెను. అందఱు మొకటి యనియు, వర్తకపు హక్కులను సంపాదించుటకు ప్రయత్నించి నటులు రాజకీయములగు హక్కులకును ప్రయత్నించుట విధి యని అందఱుకుఁ దోచెను.

ఆకాలమున రిప్పణ్ గారు కాలనీలకు సెక్రటరీ. ఒక పెద్ద అర్జీ నాతనికి పంపుకొన నిశ్చయింపఁబడెను. ఇది ఇంతలంతల పని కాదు. ఒకదినములోపుగ నగునదియు కాదు. స్వచ్ఛందసేవకులు చేర్చుకొనఁ బడిరి. అందఱును తమ చేతనయిన సహాయమును చేసిరి.

అర్జీని తయారుచేయుట నాకు చాల పరిశ్రమ యయ్యెను. తద్విషయమైన కాకితములను, పుస్తకములను సంపూర్ణముగా చదివెతిని. హిందూ

దేశములో మా కొకవిధమైన వోట్ల హక్కు కలదు కావున నేటాలులోఁ గూడ వోట్లహక్కు ఉండకమానదని నావాదము. ఈ వోట్ల హక్కును పరచుకొందుకొనఁ గలుగు భారతీయుల జనాభా చాల తక్కువయగుటచే దాని నిచ్చుట మీకును వీలను విషయమును నావాదమునకు మధ్యబిందువుగాఁ జేసితిని.

పదియేను నాళ్లలో పదివేల సంతకములు సమకూరెను. సంతకములు చేయించుట ఆ స్వయంసేవకులకు క్రొత్త విషయము. వారు రాష్ట్రపతియను తిరిగి ఇన్ని సంతకములు చేయించుట సామాన్యకార్యము కాదు. 'అర్జీలోని విషయములు సంపూర్ణముగ తెలియని వారి సంతకములు తీసికొనరాదు.' అని మేము తీర్మానమనిచి యుండుటచే అర్జీకి అర్థము విప్పి చెప్పఁగల స్వయం సేవకులను ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చెను. గ్రామములు దూర దూరముగా గిరవాటు వేయఁబడినటులుండెను. ఎక్కువ పూనికతో పని చేయఁగల సమర్థులున్నఁగాని ఈ కార్యము నెట్లదు. అట్టివారు సమకూరిరి. వారందఱు తమకు నియోగింపఁబడిన కార్యమును ఉత్సాహముతో నిర్వహించిరి. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండఁగా దావూద్ మహమ్మద్ నేటు, రుస్తుంజీ, ఆదంజీ మియాఖాన్, ఆమోద జీవ మొదలగువారు నాయెడుట మూర్తీభవించుచున్నారు. వీరందఱకన్న ఎక్కువ సంతకములు చేయించుకొని వచ్చిరి. దావూద్ నేటు రోజంతయు సంతకములకొరకు బండిలోనే ఉండెడువాఁడు. ఈ సేవ యంతయు ఆదరపూర్వము. వీరిలో ఒక్కరును దారిబత్తెపు ఖర్చు లయినను అడిగి పుచ్చుకొన లేదు. దాదా అబ్దుల్లాగారి గృహము దీనికి కార్యస్థానమే కాక ధర్మ సత్ర మాయెను. నాకు తోడుపడిన మిత్రులయు, ప్రదితరులయు భోజన మచటనే. మొత్తముమీఁద అందఱును వ్యయ ప్రయాసముల కోర్చిరి.

ఆత్మకథ

తుదకు అన్నీ దాఖలు చేయబడెను. నేయి ప్రతులు ముద్రించి పంచిపెట్టబడెను. భారతీయ దేశసేవకులకు ఈదరఖాస్తులన నేటా లుతో ప్రభువు పరిచయముకలిగెను. నేనెఱిగిన పత్రికలకును, ప్రసిద్ధులగు పత్రికా విలేఖకులకును ప్రతులను బంపితిని.

పైమ్మ అఫ్ ఇండియా పత్రిక భారతీయుల కోరికలను అనుమతించుచు సంపాదకీయ వ్యాసము వ్రాసెను. ఇంగ్లాండులో అన్ని తెగల పత్రికలకును నకళ్లు పంపబడెను. లండన్ పైమ్మ పత్రిక గూడ మావాదమును సమర్థించుచు వ్రాసెను. బిల్లు ఇక మంజూరు కాదని మా కాశ పుట్టెను.

నా కపుడు నేటాలునుండి తరలుట అసంభవము. నా భారతీయ మిత్రు లందఱు చుట్టుముట్టి 'మీ రిచ్చు ఖాయముగ ఉండు' డని ప్రార్థించిరి. నాకు గల కష్టములు చెప్పుకొంటిని. ఇతరుల వ్యయముతో నీక నుండరా దని నిశ్చయించు కొంటిని. ప్రత్యేకముగా ఒక యిల్లు కుదుర్చుకొనుట ఆవశ్యకమని నిశ్చయించు కొంటిని. మంచి చోట ఒక చక్కని యిల్లు తీసికొనఁ గోరితిని. బారిష్టరుల హోదాకు తగిన రీతిగా ఉన్నదాని నేను నాసంఘమునకు గౌరవము లేఁ జాలనని అనుకొంటిని. అట్టి ఉనికికి సాలుకు కనీసము మున్నూఱు పాను లయినను లేక సాగనటులు కా నిపించెను. అంత డబ్బు వచ్చు కేసు లిచ్చుటకు హామీ పడినయెడలనే అట నుండ నిశ్చయించుకొని నా నిశ్చయమును వారికిఁ దెలిపితిని.

'సార్వజనిక కార్యములకు మీరు చెప్పినంత పైకము మీ కిచ్చుట మా కియ్యకోలు. అంత సొమ్మును మేము సులభముగ వసూలుచేయఁ గలము. మీ ప్రాక్టీసునకును, దీనికిని సంబంధము లే దనుకొనుండు.'

‘అటులు కాదు, నాచేయు ప్రజాసేవకు మీకడ రొక్కము పుచ్చుకొనఁజాలను. ఇందు బారిష్టరు తెలివిలేదు లేమియు లేవు. మీచే పని చేయించుటయే పనియైనపుడు అందులకు నేను రొక్కమెటులు పుచ్చుకొందును? సార్వజనిక కార్యములకు చాల చందాలు వసూలు చేయవలసియుండును. ధర్మనిధినుండి నేను జీతము పుచ్చుకొన సాగినచో ఎక్కువ చందాల నెటు లడుగఁగలను? ఈ పద్ధతిలో తుదకు బండి యాఁగిపోవును. ధర్మకార్యములకు సంవత్సరమునకు మున్నూట పానులకన్న ఎక్కువ అడుగవలసియుండును.’

‘కొంతకాలమునుండి మీసంగతి మాకు తెలియును. వలసినదాని కంటె నెక్కువ మీరు పుచ్చుకొనరు. మిమ్ము మే మిచట నాఁపుచో మీకు మేము ధనము చూపవలదా?’

‘ప్రేమవలన ప్రస్తుతోత్సాహమువలన మీ రిటులు మాటలాడుచున్నారు. ఈప్రేమయు, ఈయోత్సాహమును స్థిరముగ నుండునని నిశ్చయింపఁగలమా? మిత్రునివలె, సేవకునివలె కొన్ని సమయములలో మీతో నేను కాఠిన్యము వహింపవలసివచ్చును. అప్పుడు నేను మీయా దరమున కెంత పాత్ర మగునది దైవమే చెప్పవలె. ధర్మకార్యములలో నేను మీకడ భృతి గొనఁ గూడ దనుట నిష్కర్ష. కాన మీ కోర్టు వ్యవహారములను ఇచ్చినఁ జాల. ఇవియు మీకు కష్టి యని నాకుఁ దెలియును. నేను తెల్లబారిష్టరు కాకపోవుటే ఒకకారణము. కోర్టు న సైంతవజుకు ఆదరించునో అది తెలియని విషయము. ఇంతియ కాక లాయరుగా నే సైంతవజు పనికి రాఁగలనో ముందు చూడవలసియున్నది. నాకు ‘రిటెయినరులు’* ఇచ్చుటలోఁగూడ మీ రపా

* ఆనఁగా ఇంకోరి లేమి పుచ్చుకొనకుండ తమ లేమిలోనే పనిచేయించుకొనుటవలెగాను బారిష్టరులు మొదలగువారికి ముందుగా ఇచ్చు ఫీజు.

ఆత్మకథ

యమున కాస్పదము కావచ్చును. అయినను ఈస్వల్పముకూడ నాప్రజాసేవకు ప్రతిఫల మయినటులు కాదా?'

ఇరువదిమంది వర్తకులు ఒక సంవత్సరము నాకు రిటేయినరు లిచ్చుటకు నిర్ధారించుకొనిరి. ఇది యీచర్యకు పరిణామము. నేటాలు విడిచిపోవునపుడు కానుక ఈయదలచిన సొమ్ముతో దాదా అబ్బుల్లాగారు నాకు కావలసిన కుర్చీలు, బెంచీలు మొదలగువానిని కొనిపెట్టిరి. ఈవిధముగా నేను నేటాలులో పాతుకొనిపోతిని.

వర్ణ ద్వేషము

కొద్దొకత్రాను. ఆత్రాసును సమానముగా పట్టుకొనున దొక
ముదియ. ఆమెకు పక్షపాతము సున్న. ఆమె గ్రుడ్డిది.
అయినను ఆమెది కుశాగ్రబుద్ధి. బ్రహ్మ ఆమెను గ్రుడ్డిదానిగాఁ జేసెను.
ఏలనఁగా ఆమె మోముమాత్రము చూచి బొట్టు పెట్టదు; మఱియో
గ్యతను జూచి. నేటాలులోని వకేలుసభ దీనికి విపరీతముగా మోము
చూచి బొట్టు పెట్టుమని సుప్రీము కోర్టును పురికొలిపెను. అపుడు
కోర్టుగూడ తన చిన్నెలను లజ్జలోఁ బడవయిచికొనెను.

సుప్రీముకోర్టులో అడ్వోకేటుగఁ జేరఁగోరి నే నర్జీ పెట్టుకొం
టిని. బొంబాయి హైకోర్టువారి అనుజ్ఞాపత్రము నాకడఁ గలదు.
నేను బొంబాయి హైకోర్టులో ప్రవేశించినతఱి నా యింగ్లీషు సర్టిఫి
కెట్టును అచ్చట దాఖలుచేయవలసి వచ్చెను. నేటాలు సుప్రీముకోర్టు
ప్రవేశమునకు రెండు యోగ్యతాపత్రములను దాఖలు చేయవలయును.
తెల్ల వారి యోగ్యతాపత్రకలకు ఎక్కువవిలువ కలదని అబ్దుల్లా నేటుగారి
వలన విని పరిచితులయిన ప్రఖ్యాతులగు ఇరువురు తెల్ల వారికడ యోగ్య
తాపత్రకలను పుచ్చుకొంటిని. ఒక వకేలుద్వారా అర్జీని దాఖలుచేయుట
కోర్టు విధి. సామాన్యముగా ఈ అర్జీలను అటర్నీ జనరలు ఫీజు పుచ్చుకొ
నకయే దాఖలుచేసికొనును. అబ్దుల్లా నేటుగారి కంపెనీకి సలహాలిచ్చు
ఎస్కాంబిగారే అటర్నీ జనరలు. నేను వారి దర్శనము చేసికొంటిని.
ఆయన సంతోషపూర్వకముగా నా దరఖాస్తును మంజూరుచేసెను.

ఇంతలోనే మాటాపలుకూ లేక వకీలు సభవారు నాకు నోటీసు ఇచ్చిరి. నాదరఖాస్తుతో ఇంగ్లీషు సర్టిఫికేట్లు జరపఱుపక పోవుట ఒకటోపమని వ్రాసిరి. 'అడ్వకేటులను చేర్చుకొనుటకు నియమము లేర్పాటు చేసినపుడు 'నల్లవారిని చేర్చుకొననగునా, కూడదా?' అని వారు విచారింపలేదు' అనువిషయము వారి విరోధమునకు ప్రధాన కారణము. నేటాలుదేశముయొక్క అభివృద్ధికి అంతటికి తెల్లవారే ముఖ్యకారణము. కావున వకీళ్లలో తెల్లవారి యాధిక్యము సంరక్షించుట తప్పనిసరి యని వా రెంచిరి. నల్లవారిని అడ్వకేట్లుగా చేర్చుకొనుట మొదలిడినచో నల్లవారిసంఖ్య క్రమముగా తెల్లవారి సంఖ్యను మించిపోవును. దాన తెల్లవారు కట్టుకొనిన గోడ కూలిపోవును.

నా అర్జీ మంజూరు కాకుండఁ జేయుటకు వారు ప్రసిద్ధుడైన ఒక వకీలును బెట్టిరి. అతనికి అబ్బుల్లానేటువారి కంపెనీతో సంబంధము కలదు. కావున అతఁడు నన్ను ఒక తూరి తనకు కానిపింపవలసిన దని వార్త పంపెను. నే నాయన దర్శనమునకు పోగా అతఁడు నిష్కపటముగ సంభాషించెను. నా పూర్వచరిత్రమునుగూర్చి నన్నడిగి తెలిసికొనెను. పిదప అతఁ డిటు లనెను—'మీకు ప్రతికూలముగ నే నేమియు చెప్పలేను. మీరు కాలనీలో పుట్టిన ధూర్తులేమో యని నా భీతు. అర్జీతో మీ మొదటి సర్టిఫికేట్లు లేకపోవుట నా అనుమతికి మఱికొంచెము బల మాయెను. మఱియొకరి సర్టిఫికేట్టులను చూపువారును ఉందురు. ఇచ్చటి తెల్లవర్తకులవద్ద మీరు పుచ్చుకొన్న యోగ్యతాపత్రములు నాలుక గీచికొనను కొఱఁగావు. మీయోగ్యత వారే మెఱుఁదురు? వారు మిమ్మెఱుఁగుట ఎంతకాలమునుండి?'

'అటు లగుచో ఇక్కడివా రందఱు నాకు క్రొత్తవారే. ఇచట కి రాకముందు అబ్బుల్లానేటుగారును న న్నేఱుఁగరు.'

‘అబ్బుల్లా సేటుగారిదికూడ మీయూరే అంటిరే. మీతండ్రిగారు దిన్నానైనయెడల సేటుగారు మీకుటుంబమును తప్పక ఎఱిగియుండురు. ఆయనవద్దనుండి అశిడవిట్టును తెచ్చినచో ఇంక మిమ్మేమియు నడుగవలసిన పనిలేదు. ‘మీదరఖాస్తును నామంజూరు చేయలేను.’ అని వకేలుసభవారికి చెప్పెదను.’

ఈమాటలు విన్నంత నాకు కోప ముబిక్షమ. కాని ఆపుకొంటిని. నేను మొదటనే సేటుగారికడనుండి యోగ్యతాపత్రము తీసికొని దాఖలు చేసినయెడల దానిని తిప్పివైచి తెల్లవారికడనుండి యోగ్యతాపత్రములు కావలయునని చెప్పియుండెడివారు. అయితే నన్ను అడ్డుకేటుగ అంగీకరించుటకు నాపుట్టు పూర్వోత్తరములతో నేటి పాత్తు? నాతలిదండ్రులు చెడుగులగుదురుగాక, నుడుగులగుదురుగాక! ఆచెడుగునుడుగులతో ప్రకృతమున కేమి ప్రయోజనము? నే నిటులు తలచి నిగ్రహించుకొని మెల్లగా నిటు లంటిని—‘ఈవివరముల నన్నిటిని అడుగుటకు ఈవకేలుసభవారి ఇట్టి యధికారమును నేను మన్నింపకున్నను మీరు కోరిన అశిడవిట్టును బంప సంసిద్ధుడను.’

అబ్బుల్లా సేటుగారికడనుండి అశిడవిట్టును తీసికొని వకేలుకు ఇచ్చితిని. ఆయన తాను సంతుష్టిపడితి నని చెప్పెను. కాని వకేలు సభవారు తృప్తులు కాలేదు. వారు నాదరఖాస్తున కెదురాడిరి. కాని కోర్టువారు అటర్నీ జనరలుతో పని లేకయే వకేలుసభవారి యాక్షేపమును నిరాకరించిరి. ప్రధాన న్యాయాధీశుఁ డిటు లనెను—‘అర్జీదారు ఇంగ్లీషు సర్టిఫికేటు చూపలేదు అను ఆక్షేపము సయ్యక్తికము కాదు. అతఁడు కల్ల సర్టిఫికేట్టును బంపెనా అతనిపై నేరమే మోపనగును. ఆ నేరము నిక్కమాయెనా అతనిపేరు వకేలు పట్టిక

ఆ త్మ క థ

నుండి పాటా కొట్టినను. శాసనములకు నలుపు, తెలుపు అను భేదములు లేవు. కావున గాంధీగారిని చేర్చికొనకుండుటకు కోర్టునకు హాజరై లేదు. అతని దరఖాస్తును మేము మంజూరు చేయుచున్నాము. గాంధీగారూ! మీరు ప్రమాణము చేసి అడ్వోకేటుగఁ జేరుడు!

నేను లేచి రిజిస్ట్రారుకడ ప్రమాణము చేసితిని.

నేను ప్రమాణము చేయఁగనే ప్రధానన్యాయాధీశుఁడు నన్ని టులు సంబోధించెను.

‘గాంధీగారూ! మీ రిప్పుడు పాగను దీసి వేయవలయును. ప్రాక్టీసుచేయు బారిష్టరులకు కోర్టువారు విధించు వేషనియమమును మీరు పాలింపవలయును. కోర్టు నియమములకు మీరు లోఁబడవలయును.’

నాకు నా మర్యాద తెలియును. జిల్లా మేన్స్ట్రీటు కోర్టులో పాగ తీయ నిరాకరించితిని. ఇప్పుడు సుప్రీముకోర్టువారి యానతికి లోబడి తీసివైచితిని. నేనీ ఆజ్ఞను నిరాకరింపవచ్చును. అటులు చేయుట సమృతమును కాకపోదు. కాని నేను పోరవలసిన పోరితములు ముందెన్నియో కలవు. వానికొకట నా శక్తిని అడఁచి యుంచితిని. తలపాగ పట్టుదల మాత్రముచే నా యుద్ధకళ సమాప్తముకాదు. దాని కింతకంటె దొడ్డ ప్రయోజనము కలదు.

నేనీటులు లోబడుటకు (ఇది లోపమా?) అబ్బుల్లానేటుగారును, తదితర మిత్రులును ఆత్మేపించిరి. కోర్టులో ప్రాక్టీసు చేయునపుడు ‘తలపాగ తాల్ప’ ధీరత వహింపవలసినదని వారి యభిప్రాయము. నేను వాదించి వారికి నచ్చునటులు చేయఁజూచితిని. ‘యస్మిన్ దేశే య ఆచారః’ అనుదాని యర్థమును వారికి తెలుపఁజూచితిని.

‘హింమాదేశమున తెల్ల యధికారి పాగను దీసివేయుమని ఆజ్ఞాపించి నచో అపుడు నేను దానికి లోబడుట ఎగ్గు. కాని నేటాలుకోర్కెల్లో ఆ కోర్కె ఆచారములను, నియమములను నిరాకరింపరాదు’ అని అంటిని.

నా చెప్పిన కారణములు వారికి నచ్చకున్నను వారు కొంతనట్టు శాంతించిరి. ఒక్కవిషయమును వివిధసందర్భములబట్టి వివిధవిధములగ చూడవలసివచ్చు నను తత్త్వమును వారిచే ఒప్పింపలేక పోతిని. నా జీవితమునం దంతటను సత్యమనెడి పట్టుదలయే సంధి సౌం దర్యము నానందింపఁ జేయఁగలిగెను. ఈ పద్ధతి సత్యాగ్రహమునం దనివార్యమగు భాగమనియు నా యుత్తర జీవితమున పరికింపఁగలిగి తిని. ఇది రేఱచు నా ప్రాణములమీఁదికి తెచ్చిపెట్టుకొను నటుల యొడిది. మఱియు నా మిత్రుల అసంతోషమును గూడ తలఁదాల్చు నలసి వచ్చెడిది. సత్యము వ్రజమువలె నెంత కఠినమో కుసుమము వలె అంత కోమలము.

నేటాలు వకీలుసభవారి ప్రతిఘటనముచే దక్షిణఆఫ్రికాలో మఱియొకమాటు నా పేరు మారుమోఁగెను. పెక్కు వార్తాపత్రికలు ఆ సంఘమువారి యెదురుకోలును తెగఁడెను. వారి యెదురుమతము ఈసుచేఁ బుట్టినదనియు వ్రాసెను. ఈ ప్రసిద్ధివలన నా పనిలో కొన్ని అంశములు సరళము లాయెను.

నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు

న్యాయవాదిత్వము నా కపుడు అప్రధాన మాయెను. తుద వఱకు అప్రధానముగనే అయిపోయెను. నేటాలురాష్ట్రమున నా యునికిని సార్థకము చేయుటకు ప్రజాసేవలో నేను తన్మయుడనయి తీరవలెను. విన్నపము లంపుకొనినంత ప్రాంతజ్ఞుని పని పూర్తికాదు. ఇల్లలుకగనే పండుగా! ఎపుడును అలజడి జరుగుచుండిననే వలసరాజ్యముల కార్యవర్గికి ఈ విషయము తెలియుచుండును. దీనికై ఒక కాశ్వతసభ వలయునని తోచెను. దాన నేను దాదా అబ్దుల్లాగారితోడను, ఇతరమిత్రులతోడను సంప్రతించి స్థిరముగు ఒక ప్రజాసంస్థను స్థాపింపఁ దలపెట్టితిని.

ఈ సభకు పేరు పెట్టుటలో నాకు చాల ధర్మసందేహము కలిగెను. అది ఏపక్షముదెసకును మొగ్గరాదు. కాంగ్రెస్ అనుపేరు ఇంగ్లండులోని కక్షసర్వేటివ్ పక్షమునకు రుచింపదని నాకు తెలియును. కాని భారతదేశమునకు కాంగ్రెస్ జీవగణ్ణి. నేటాలునందు దాని శక్తిని వృద్ధి చేయఁదలఁచితిని. ఆపేరునకు భయపడుట పిజ్జితనమని తోచెను. ఈ కారణములు తెలిపి ఈ సంస్థకు 'నేటాల్ ఇండియన్ కాంగ్రెస్' అని పేరిడితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరము మే ౨౨ తేదీని 'నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెస్' జన్మించెను.

ఆనాడు వికాలమగు అబ్దుల్లాగారి గది క్రిక్కిరిసిపోయెను. సభ్యులందఱును కాంగ్రెసుకు స్వాగతమిచ్చిరి. కాంగ్రెసునియను

ములు తక్కువ; చందామాత్ర మెక్కువ. నెల కయిదు షిల్లింగులు చెల్లించిననే సభ్యులు కాగలరు. శక్తివంఛన లేక చందాల నిండని ధనికులు ప్రోత్సహింపఁబడిరి. అబ్దుల్లాగారు లొలుదొల్ల రెండుపానులు పద్దు వేసిరి. పిదప ఇరువురు మిత్రులు అటులే పద్దు వేసిరి. 'నేను సంకోచింపవలయునా?' అని కొంచె మా లోచించితిని. ఆలోచించి నేనును ఒకపాను పద్దు వేసితిని. ఇది నాశక్తికి మించినయావి. కాని నాకు సంపాదనమే పాసఁగినచో ఇది నా తల మీఠినది కాదని తలచితిని. దైవ మిందులకు తోడాయెను. ఈ తీరున నెలకు పాను ఇచ్చు సభ్యులు పలువురు కూడిరి. నెలకు పది షిల్లింగు లిచ్చువారి సంఖ్య ఇంత కెక్కుదు. ఇవిగాక కృతజ్ఞతతో నందికొనిన దొడ్డ యీవులు చాలఁ గలవు.

అడిగినంత నెవరును చందాలీయ రని అనుభవమున దెలిసెను. దర్బానునకు ఆవలనున్న సభ్యులను మాటిమాటికి అడుగు టసంభవము. ఆరంభశూరతాదోష మనుభవమాయెను. దర్బానువారుగూడ ఎన్నిసార్లు తిరిగినను చందా లిచ్చువారుకారు.

నేను కార్యదర్శిని. కావున చందాలు పోగుచేయు పని నాది. వసూళ్లకై నా గుమాస్తాను రోజెల్ల తిప్పవలసిన గతి పట్టెను. అతని కీపనిపై విరక్తి దోచెను. నెల చందాలు కాక ఏడాది చందాలు— అదియు ముందుగనే యీవలెనని—పెట్టినచో ఈస్థితి బాగుపడునని తోచెను. అందులకు సభ నేర్పాటుచేసితిని. నెలకు బదు లేడాదికి మార్పుటయు, మూడుపానులు కనీసపు పద్దుగా జేయుటయు అందఱును నచ్చెను. ఈ విధముగా చందాలవసూలుపని సులభమాయెను.

ఆత్మకథ

అప్పు తెచ్చి సార్వజనికకార్యములు చేయరాదని నాకు మొదటినుండియు తెలియును. ధనముతక్కు మిగిలిన ఏవిషయమునం దయినను వాగ్దానములఁ బాటించనగును. వాగ్దానము చేసినవారు మరల దాని నట్లే చెల్లించుకొనుట నే నెన్నఁడును ఎఱుఁగను. నేటాలు భారతీయులుగూడ దీనికి భిన్నులు కారు. ముందు డబ్బు చూచికొనక ఏ పనియు మొదలు పెట్టకపోవుటచే కాంగ్రెస్ సెన్నఁడును ఋణగ్రస్తము కాలేదు.

నా సహచరులు సూతనసభ్యులను చేర్చ నమితోత్సాహమును జూపిరి. ఆ పని వారి కెంతో వేడుకయాయెను. దానితోఁగూడ వారికి అనుభవమును కలిగెను. అనేకులు సంతోషముతో ధనసాహాయ్యకము చేయఁ దొడఁగిరి. దూరప్రదేశములలో గ్రామములందు ఉద్యమమును వ్యాపింపఁజేయుట కష్టతర మాయెను. ప్రభాసేన యన నేమియో ప్రజకు తెలియదు. అయినను చాల దవ్వలనుండు గొప్ప గొప్ప వర్తకులుగూడ ఉదారతతో మమ్ము బిలిచి ధన మిచ్చుచుండిరి.

ఈ యాత్రలో నొకసారి ఒక సుకటము పొందనాయెను. ఒకదాత అటుపాను లిచ్చునని మే మనుకొంటిమి. కాని అతఁడు మూఁడు పానులకు పైని చిల్లిగవ్వయేని యెక్కుడీయనని పట్టుపట్టెను. మే మా స్వల్పధనమునే అతనికడ కొనినచో మిగిలినవారును అంతియ యిత్తురు. కాఁగా ఎక్కువ వసూలు కాదు. నాఁడు రేయి చాల గడచిపోయెను. మాకందఱకు చాల నాఁకలిగా నుండెను. కాని మే మనుకొనిన మొత్తము రానిదే అన్న మెట్లు తిందుము? ఎంత బతిమాలినను ఫలము కలుగలేదు. దాత పట్టిన పట్టు విడువలేదు. పట్ట నమునందలి వర్తకులందఱు చెప్పి చూచిరి. మే మందఱమును రాత్రి

యంతయు వానితో వేగితిమి. అతడును, మేమును ఒకరికొకరమొ క్కింతయైన లొంగకుండుటకు నిశ్చయించుకొంటిమి. నా సహచరులలో చాలమంది మిక్కిలి కినిసిరిగాని సౌజన్యమును కొంచెమేనియు విడువ లేదు. తుదకు తూర్పురేక లుదయించునపుడు అతడు మాకు ఆటు పాను లిచ్చెను; విందు చేసెను. ఇది టోంగాటా పత్తనమున జరిగెను. అయినను ఉత్తరపుటెల్ల న స్టేంగర్ పత్తనము మొదలు దేశమధ్యమున నున్న చార్లెస్ టౌను వఱకును ఇది ప్రతిఘటించెను. దీనివలన మాకు చందాననూళ్లపని తేలికయాయెను.

కాని మా కర్తవ్య మొక ధనసంగ్రహణమే కాదు. కావలసిన దానికంటె ఎక్కువ డబ్బును దగ్గఱ బెట్టుకొనరాదను తత్త్వమును నేను మున్నే నేర్చియుంటిని.

సభలు అక్కఱబట్టి ప్రతివారమును, ప్రతినెలయు జరిగెడివి. ప్రతిసభయందును వెనుక జరిగిన సభాకార్యక్రమ మెల్ల వినిపింపఁబడు చుండెడిది; చర్చలు జరిగెడివి. ఇట్టి చర్చలలో క్షప్తముగ శాఖా చంక్రమణము చేయక మాటలాడురీతి ప్రజకు తెలియదు. ప్రసంగిం చుటకు అందఱును వెనుకాడుచుండిరి. సభలలో జరుగవలసిన రీతిని వారికి చెప్పితిని. వారు దానిని బాటించుచుండిరి. వారు ఉపన్యసిం చు టొకవిద్య యని గ్రహించిరి. ఉపన్యాసమున నేమియో యెఱుఁ గనివారుగూడ ఆలోచించి ఉపన్యసింపఁ గడఁగిరి.

సార్వజనిక కార్యములందు సాదరుఖర్చులు గూడ మితిమీఱి పోవుట నే నెఱిగి మొదట రసీదుపుస్తకములఁగూడ అచ్చొత్తిప వల దనుకొంటిని. నాకడ నైక్ష్ణియములు కలదు. దానిమీఁద రసీదులకు, రిపోర్టులకు ప్రతులు తీయించుచుంటిని. కాంగ్రెసు-కోశము సంపూర్ణ

ఆత్మకథ

ముగ నుండి సభ్యుల సంఖ్య యొక్కడై పని మిక్కుటముగా నున్న పును మాత్రమే యిట్టివాని నచ్చొత్తించుచుంటిని. ఇట్టిసంఘము లన్నిటికిని సాగుపు అత్యావశ్యకము. అయినను చాల చోటుల ఇటులు జరుగుట లేదని నాకు తెలియును. కావున చిన్నదయినను ముందు అభివృద్ధికి రావలసిన యీ సంస్థను గుఱించిన విశేషము లన్నియు వ్రాయఁదగు నని తలచితిని.

ప్రజలు తాము చెల్లించిన మొత్తములకు రసీదులు పుచ్చుకొన గోరువారు కారు. అయినను మేము తప్పక రసీదు లిచ్చుచుండువారము. ఈ రీతిగా పైసకును లెక్కవ్రాయఁబడు చుండెను. అటు లగుట ఈనాఁడు పరీక్షించినను ౧౮౯౪ సంవత్సరమున నేటాలు ఇండియన్ కాంగ్రెసు లెక్కలు బరాబరుగ నుండునని ధైర్యముతో చెప్పగలను. ఏ సంఘమున కైనను తప్పలేని లెక్కలే జీవము. లెక్కలు సరిగా లేనిచో సంఘమున కపకీర్తి. లెక్కలను శుద్ధముగా నుంచనిచో సత్యమును శుద్ధముగా నుంచుట అసంభవము.

ఆదేశముననే పుట్టి పెరిగి విద్యావంతులయిన భారతీయులకు నేవ చేయుట ఈ కాంగ్రెసుయొక్క రెండవ పని. ఇందులకు 'కలోనియల్ బారన్ ఇండియన్ ఎడ్యుకేషనల్ అసోసియేషన్' అను ఒక సంఘము స్థాపింపఁబడెను. ఇందలి సభ్యు లందఱును విద్యావంతులయిన పిన్నవారు. వారు కొలఁదిగా చందాలు చెల్లించుచుండిరి. వీరి కష్టముల ప్రజకు తెలుపుట, వీరి తెలివిని పైకి దీయుట, వీరికిని హిందూదేశపు వర్తకులకును నెయ్యి మలవఱుచుట, వీరిని వీరి శాఖకు నేవచేయఁ దెలుపుట—ఇవి ఈ సంఘము పని. ఇదియొక విధమగు వాదవివాదసమితి. అందలి సభ్యులు నియతకాలముల తప్పక పలువిష

యములపై చర్చలు చేయుచుండిరి. ఈ సంఘమునకు ఒకచిన్న గ్రంథాలయము గూడ ఏర్పాటు చేయబడెను.

ప్రచారమొనరించుట కాంగ్రెసుయొక్క మూడవ పని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందును, ఇంగ్లాండునందును ఉన్న ఆంగ్లేయులకును, భారతీయులకును నేటాలులోని వాస్తవము తెలుపవలయును. ఈ యుద్దేశము లోపల జెట్టుకొని రెండు కరపత్రములు వ్రాసితిని. 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని ప్రతిబ్రిటిషువానికిని ఒకవిన్నపము' అనునది ఒకటి. ఇందు నేటాలు భారతీయుల స్థితిగతులు సోదాహరణముగ వివరింపబడినవి. 'భారతీయుల వోట్లహక్కును గుఱించి ఒకవిన్నపము' అనునది రెండవది. ఇందు భారతీయుల వోట్లహక్కును గుఱించి అణా పైసలతో సమస్తము వ్రాయబడెను. నే నీ రెంటిని వ్రాయుటకు కడు శ్రమపడితిని. శ్రమపడినందులకు ఫలముబ్బెను. అవి విరివిగా ప్రచురమై పోయెను.

ఈ యలజడినలన దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులు చాల మంది మిత్రులయిరి. ఇంగ్లాండునందును, హిందూదేశము నందును గల అన్ని పక్షముల యొక్కయు అదరము చేకూరెను. ముందు చేయవలసిన పనికి నీతియు రీతియు కానవచ్చెను.

*An appeal to every Briton in South-Africa.

†The Indian franchise—An Appeal.

బాలసుందరము

యాద్యశీ భావనా యత్ర సిద్ధిర్భవతి తాద్యశీ* అనునది
అనేక విషయములలో నా కనుభవ మాయెను. వేదలకు
సాయపడుట నాకు ప్రబలాభిలాష. ఆ యభిలాష న న్నా పేనలలోఁ
గలిపివైచి నాకు వారితోడి సంబంధము ననాయాసముగా బంధించి
వైచెను.

నేటాలు కాంగ్రెసునందు అచట బుట్టిన భారతీయులును, ఉద్యో
గులును సభ్యులుగా జేరినను గిరిమిటియా లందు చేరకుండిరి. కాం
గ్రెసు ఇంకను వారి పరము కాలేదు. వారు చందాలిచ్చి సభ్యులుగాఁ
జేరజాలరు. ఎపుడు కాంగ్రెసు వారికి సాయముచేయునో అపుడు
వీరును సన్నిహితులు కాంగలరు. ఇట్టి దొకటి తలఁపని తలఁపుగా సం
ఘటించెను. అది ఈసమయముననే పాసగునని కాంగ్రెసువారు గాని,
నేనుగాని సిద్ధపడి యుండలేదు. నేను స్త్రీ డిగ్రీ మొదలుపెట్టి నాటికి
మూడో నాలుగో నెలలు. ఇంకను కాంగ్రెసునకు శైశవము పోలేదు.
ఈరోజులలో ఒకరోజున ఒక ఆఱవయతఁడు తలగుడ్డదీసి చేతబట్టు
కొని, ఏడ్చుచు నాముందు నిలువబడెను. ఇతఁడు కట్టుకొన్నవి
చినుగు పాత్రలు. ఒడలున వడఁకు. ముందటి రెండుపండ్లు ఊడిపో
యెను. ఆ కుదుళ్ల నుండి నెత్తురు కాటుచుండెను. యజమాని ఇతనిని
చావ బాఁడెను. నా గుమాస్తా అతని, అతనివలన ఇతనికథ తెలిసెను.

*ఎవనికి ఎటువంటి తలఁపు కలుగునో వానికి అటువంటి ఫలము కలుగును.

వానిశేరు బాలసుందరము. చర్బానుగో ప్రసిద్ధుడైన ఒక తెల్లవాని కడ ఇతఁడు ఇంద్రుఁడగు కూలి. యజమానికి ఏదోమాటమీఁద కోపము పెరిగెను. ఒడలు తెలియక పట్టుకొని బాఁడెను. బాలసుందరము ముందరిపండ్లు రెం డెగిరిపోయెను.

బాలసుందరమును దాక్టరుకడకుఁ బంపితిని. అపుడచట తెల్ల దాక్టరులే కలరు. బాలసుందరము దెబ్బలను గుఱించి దాక్టరునర్దిఫి క్కెట్టు తీసికొని మేస్త్రీటువద్ద అతనిచే ఆఫిడవిట్టు దాఖలు చేయించి తిని. మేస్త్రీటు ఆఫిడవిట్టు గడువుకొని కోపముగొని వెంటనే అతని యజమానికి సమనులు పంపెను.

యజమానికి శిక్షవేయించుట సుతరాము నాఉద్దేశము కాదు. ఎటులయినను ఆ యజమాని కడనుండి బాలసుందరమును విడుదల చేయించుట నా ఉద్దేశము. ఇంద్రుఁడెచ్చె కూలితనమును గుఱించిన చట్టమును చదివితిని. ఎవఁడేని కూలివాఁడు ఏమియు తెలుపకుండ లేచిపోవుచో యజమాని సివిల్ కోర్టులో దావా వేసికొనవలెను. ఇంద్రుఁడెచ్చె కూలి వాఁ డటులు లేచిపోవుచో యజమాని చేయవలసినది పూర్తిగ వేఱు. వానిపై క్రిమినల్ కేసు పెట్టవలెను. నేరముగనుక నిక్కమైనచో శిక్షయు వేయింపవచ్చును. కావుననే 'ఈ ఇంద్రుఁడెచ్చె కూలితన మును, బానిసతనమును ఒక్కటే' అని సర్ విలియమ్ హంటరుగా రని యున్నారు. యజమానికి బానిసీఁ డెట్టి యా స్తియో ఇంద్రుఁడెచ్చె కూలియు అట్టి యా స్తియే.

బాలసుందరము విడుదలప రుండేదారులు. ఇంద్రుఁడెచ్చెకూలి వారికి ప్రాతెక్టరు అని ఒకఁడుండును. అనఁగా వారి రక్షకుఁడు. అతనితో చెప్పి కట్టడి తప్పింపవలయును లేదా మఱొక యజమాని

ఆత్మకథ

కడకు బడిలీ చేయింపవలయును. ఒప్పుదలమీఁద బాలసుందరము యొక్క యజమానిచేతనే విడుదల పెట్టించుట లెండవదారి. ఇటు లా లోచించి ముందు ఆ యజమానితో నిటు లంటిని :

‘మీమీఁద నేరమును బలపఱచి యెటులేని మిమ్ము శిక్షింపఁ జేయుట నా యుద్దేశము కాదు. అతని సత్కారముగ బాఁడుట మీకును ఇప్పటికి తెలిసినవ్వియుండును. మీరు మీ కరారునామా నెవరికేని మార్చినచో నాకు జాలును.’ దీనికతఁడు తత్క్షణ మంగీకరించెను. అటుపిమ్మట నేను రక్షకుని జూచితిని. అయనయు ఒప్పుకొనెను. కాని ఒక క్రొత్తయజమాని కావలయును.

ఒక తెల్లయజమానికి నెవకులాడితిని. నాఁడు భారతీయు లెవరును ఇందెంచుదుమాల్ల భరింపజాలకుండిరి. నా కప్పటికి కొలఁది మంది తెల్లవారితోడనే పరిచయము. ఒకరికి ఈ సంగతి తెలిపితిని. అతఁడు దయతో ఒప్పుకొనెను. నే నాతనికి కృతజ్ఞుడనైతిని. మేస్త్రీలు బాలసుందరము యజమానిపై నేరము మోపి తన కరారు నామాను మఱొకనికి బదిలీచేయుట కనుమతించెనని రికార్డు చేసెను.

బాలసుందరము కేసు మాల్లలో ప్రాకిపోయెను. ‘నాకు గిరిమిటియాబంధు’వని పేరు వచ్చెను. నా కీసంబంధమువలన పరమసంతోషము కలిగెను. ఇంక ప్రతిదినము మా ఆఫీసుకు గిరిమిటియాలు ప్రవాహముగా రాదొడఁగుటచే వారి కష్టసుఖము లెఱుఁగుటకు నా కవకాశము కలిగెను.

ఈ కేసు విషయము దూరముననున్న మదరాసునఁగూడ ప్రతిధ్వనించెను. ఆరాష్ట్రమునందలి వివిధప్రదేశములనుండి నేటాలునకువచ్చిన గిరిమిటియాలు తమగిరిమిటియా సోదరులవలన యీవార్తను తెలిసికొనిరి.

ఈ కేసు మహాగొప్పది కాదు. కాని నేటాలులో తమకుఁ
న్యాయము సాధింపఁగలవాఁడొకఁడు బయలుదేరె ననువార్తయే గిరి
మిటియాల కెల్ల తృప్తిని, ఉత్సాహమును కలిగించెను.

బాలసుందరము నాకడకు వచ్చినపుడు తలపాగ తీసి చేతఁ బట్టు
కొని యుండెనని చెప్పియుంటిని. ఈ దృశ్యమున ఒక విచిత్రమగు
కరుణారసముతో మన నైచ్య మంటుకొనియున్నది. నా పాగను తీసి
వేయుమని నప్పటి సంఘటనమును వ్రాసియుంటిని. తెల్లవాని జూడఁ
బోవుచో గిరిమిటియాగాని, క్రొత్త భారతీయుఁడుగాని తన తలపైని
టోపీనిగాని, పగిడినిగాని, పాగనుగాని తీసి చేతఁ బట్టుకొనవలయును.
రెండుచేతులు జోడించి నమస్కరించినను అది అత్యల్పము. బాలసుం
దరము నాకడఁ గూడ నిటులు చేయవలయు ననుకొనెను. ఇట్టిచేతను
చూచుటకిదే నాకు తొలిసారి. ఇది నాకు చిన్నతనముగా నుండెను. నేను
బాలసుందరముతో పాగను బట్టుకొమ్మంటిని. అతఁడు చాల సంకో
చముతో పాగను చుట్టుకొనియెను. కాని ఆపు డతనిమోమున సంతోష
కళ కానిపించెను.

తమ తోడిమానవులను నీచపఱచుటచే తమకు గౌరవము వచ్చు
ననుకొనునారి యుద్దేశము నా కెన్నటికిని అగోచరము.

మూడు పానుల పన్ను

బలనుందరము కేసుతో నాకు గిరిమిటియాల సంబంధ

మెక్కువ ఆయెను. అది యటుండె : ఎక్కువ పన్నులు వేసి సర్కారువారు వీరి నలజడి పెట్టుటవలననే వీరి స్థితిని గుఱించి లోతుగా చదువుట ఆవశ్యక మాయెను.

౧౮౯౪ సంవత్సరమున నేటాలు సర్కారువారు గిరిమిటియా లకు సాలుకు తలకు ౨౫ పానులు అనగా ౩౭౫ రూకలు పన్ను కట్టుటకు బిల్లు తయారు చేసిరి. దీనిని చూచి నేను దిగ్భ్రాంతుడనై తిని. ఈ విషయమును కాంగ్రెసులో చర్చకు తెచ్చితిని. అందు ఈ బిల్లును ప్రతిఘటించుటకు ప్రబలప్రయత్నములు చేయుట కేకగ్రీవ ముగా నిశ్చయింపబడెను.

ఈపన్నునకు మూలకారణము లఘువుగా ముందు తెలియఁ జెప్పదును. ౧౮౬౧ సంవత్సరప్రాంతములలో నేటాలునందలి తెల్ల వారు అచటి భూములు చెఱకుదోటల కనుకూలము లని గ్రహించిరి. అప్పుడు వారా దేశమున కూలీలకు చిక్కుపడిరి. ఆదేశమునందలి జూలూ జాతివా రీహాలికిఁ దగరు. ఇతరదేశములనుండి పని బాగులవారు రానిదో జెల్లము, పంచదారయు తయారుచేయుట అశక్యము. దాని చే నేటాలుసర్కారువారు ఇండియాసర్కారువారితో సంప్రతించి భారతదేశమునుండి కూలివారిని వలసగొనిపోవుటకు (రిక్రూట్) అను మతి పొందిరి. ఈ కూలిజనము నేటాలులో అయిదేండ్లు పనిచేయు

నటులు గిరిమిటుమీఁద [కరారునామా] సంతకము చేయవలెను. గడువు దాటుపిదప వారి యిష్టము. అనఁగా అచటనే నివసించుచున్నచో నివసించవచ్చును. శక్తి యున్నచో భూమి బుట్ట కొనవచ్చును. ఇవి తెల్లవారు అపుడు గిరిమిటియాలకు పెట్టిన ఆశలు. వారి ఉద్దేశ మేమనఁగా : ఈ అయిదేండ్లు దాటినపిదపఁగూడ భారతీయుల ఒడలి కష్టమువలన తమ పంటలను వృద్ధి చేసికొనవచ్చును.

అయితే భారతీయులు తెల్లవా రనుకొన్నంతకంటె ఎక్కువ లాభకారులైరి. వారు రకరకముల మారగాయల నధికముగ పండింపఁ దొడఁగిరి. ఇండియానుండి చాలరకముల విత్తనములు తీసికొనిపోయి అచట పెనిచి పండించి అచటి మారగాయలను చౌకగా గిట్టునటులు చేసిరి; మావితోటల బెంచిరి. వీరింతటితో ఆంగలేడు. దీనితో పాటు వర్తకముగూడ చేయసాగిరి. ఇండ్లు కట్టుకొనుటకు స్థలములు కొనదొడఁగిరి. కొండలు కూలివాండ్రు భూస్వాములైరి. భారత దేశమునుండి వర్తకులు కొండలు వీరితోపాటు వెళ్లి అచట పాతుకొని పోయిరి. ఇట్టివారిలో కీ. శే. నేట్ ఆబు బకర్ ఆమద్ గారు ప్రప్రథములు. వారు కొలఁదికాలములో తమ వ్యాపారమును బాగుగా సాగించిరి.

ఇదియంతయు చూచి తెల్లవర్తకులు కలబెల పడిరి. నల్లవారిని పిలుచుకొని వెళ్లునపుడు వీరికిఁ గల వర్తకపుతెలివిని తెల్లవారెఱుంగరు. భారతీయులు స్వతంత్ర వ్యాపనమును లయినచో ఎటులో ఓర్వవచ్చునుగాని వర్తకములో పోటీపడినచో ఓర్వవచ్చునా?

భారతీయులయొడ అనూయకలుగుట కిది మూలకారణము. దీనికి మరికొన్ని కారణములును చేరెను. నల్లవారి జీవితమునందలి నానా

ఆ త్మ క థ

పద్ధతులు, కొంచెము వ్యయముతో మప్పితముగా మనఁగలుగుట, అల్ప లాభసంతోషము, ఆరోగ్యనియమ విషయములందలి ఉదాసీనత, చుట్టుపట్టులను శుచిగ సంచుకొనుటలో అశ్రద్ధ, ఇండ్లను మరమ్మత్తు చేయించి బాగుచేసుకొనుటకు పిసినిగొట్టుతనము ఈ మొదలగున వన్నియు మతభేదముతో కలిసి జాతివైషమ్యమును అగ్నిహోత్రమును ప్రజ్వలంపఁజేసెను. ఇది మునిముందు వోటుహక్కు తొలఁగించు బిల్లు-రూపముగను, పిదప గిరిమిటియాలకు తలపన్ను కట్టు శాసనరూపముగను స్రవ్యక్షమాయెను. ఈ శాసనములే కాక పెక్కు చిక్కు లిదివరకే మొలకై త్తి యున్నవి. గిరిమిటియాలను, గిరిమిటికాలము అయిదేండ్లు ముగియకమునుపే—అనగా ఇండియాచేరిన తర్వాతనే ముగియనట్లు బూత్కారముగ పంపివేయుట. ఈ శాసనముల మొదటి నూచన యిది : ఇండియా సర్కారువారు దీని కంగీకరించునట్లు లేదు. పిదప ఈక్రింది రీతిగా కొన్ని మగతులు ఉద్దేశింపబడెను.

౧. గిరిమిటియాలు తమ నియమితకాలము చెల్లి పోయినంత ఇండియాకు లేచిపోవలయును. కానిచో

౨. రెండేండ్ల కొకతూరి క్రొత్త ఒడంబడిక వ్రాయుచుండవలయును. ఒడంబడిక వ్రాసినపుడెల్ల జీతము కొంచెము కొంచెము వృద్ధి చేయఁబడుచుండును.

౩. మఱి క్రొత్త ఒడంబడిక వ్రాయక ఇండియాకును తిరిగిపోక నేటాలులోనే ఉండినచో సాలుకు ౨౫ పాసులు, అనగా ౩౭౫ రూకల పన్ను చెల్లించు చుండవలయును.

ఈ ఘోషలను ఇండియా సర్కారువారిచే మంజూరు చేయించుటకు సర్ హెన్రీ బిక్సు, మేసజ్ అనువారు ఇండియాకు వచ్చిరి.

అప్పుడు ఎల్లిక్రప్తువు ఇండియా వైస్రాయి. అతడు ౨౫ పానులు తల పన్నును మంజూరుచేయక మూడుపానులు పన్ను మంజూరు చేసెను. ఇది వైస్రాయిగారి పెద్ద లోటు. నేను నాడును నేడును అటులే తలెత్తును. ఇటులు అతడు మంజూరు చేసి ఇండియా మే లేమాత్రము చూడలేదు. నేటాలు తెల్లవారి కట్టి లాభము కూర్చుట యతనికి ధర్మముకాదు. మూడు నాలుగేండ్లలో ప్రతి గిరిమిటియాయును, వాని యాలును, పదునాఁడేండ్ల కొడుకును పదమూడేండ్ల కూతురును ఈ తలపన్నును చెల్లింపవలసినవా రగుదురు. నెలకు ౧౪ పిలింగులకంటె ఎన్నడును ఎక్కువ సంపాదించి యెటుగని భార్యాభర్తలు ఇద్దఱు పిల్లలుగల కుటుంబమునకు సాలుకు ౧౨ పానులు (౧౦ రూకలు) పన్నునేయుట ఏదేశమునను, ఎవ్వరును కనని వినిని అత్యాచారము.

ఈ పన్నును ప్రతిఘటించుటకై మేము ఘోరయుద్ధ మారంభించితిమి. ఈ విషయమున నేటాలు ఇండియా కాంగ్రెసువారు ఊరకుండినచో ఇండియా వైస్రాయి ౨౫ పానుల పన్నును మంజూరు చేసియుండును. ఇది ౨౫ పానులనుండి ౩ పానులకు తగ్గుటకు 'బహుశా' నేటాలు కాంగ్రెసువారి ఆందోళనమే కారణము కావచ్చును. లేక నా తలఁపే సారపాటు కావచ్చును. కాంగ్రెసువారు ఆందోళనము జరిపినను జరుపకున్నను ఇండియా సర్కారువారు తమంతట తామే మూడు పానుల పన్నును మంజూరుచేసి యుందురనినను అనవచ్చును. ఎటులేని యగుఁగాక ఈపని భారతీయుల హితమునకు భంగకరము. భారతదేశ యోగక్షేమముల రక్షింపవలసిన వైస్రాయి అమానుషమగు నిట్టి పన్నును మంజూరుచేసియుండఁగూడదు.

ఆ త్మ క థ

ఈ పన్ను ౨౫ పానులనుండి అనగా ౩౭౫ రూకలనుండి ౩ పానులకు అనగా ౪౫ రూకలకు తగ్గుబ మాత్రము కాంగ్రెసువారి కేమంత శ్రేయస్సు? గిరిమిటియాలకు సంపూర్ణముగా మేలు కలుగ లేదను వంత అచట నుండనే యుండెను. ఈ పన్ను రద్దుపఱపించి ముదరా యిప్పింపవలయు నను నిశ్చయమును కాంగ్రెసువారెన్నఁ దును విడనాడ లేదు. కాని యీ నిశ్చయము ఇరువది సంవత్సరములకు నెఱవేఱెను. అదియు నేటాలు భారతీయులే కాక దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని భారతీయులెల్లరును ఏకేభవించి ప్రయత్నించినఁగాని కాలేదు. గోఖలేగారికి మాటయిచ్చి కడకు చెల్లింపకపోవుట తుదిపోరునకు నిమిత్త మాయెను. ఆపోరునకు గిరిమిటియాలు పూర్తిగా పూనుకొనిరి. సర్కారువారు తుపాకులు కాలపుటచే కొందఱు చచ్చిరి. పదివేలమం దికి పైఁగా బందీలయిరి.

కాని తుదకు సత్యమే జయించెను. భారతీయుల బాధల రూపమున సత్యము ప్రత్యక్షముగా ప్రకటమాయెను. కాని అచల మగు నమ్మిక, గొప్ప ఓర్పు, విసుపు విరామము లేని పూనిక, యివి లేకున్నచో ఆ యుద్ధమము జయము పొందియుండదు. వారు ఆ పోరాటమునే మానివైచి, కాంగ్రెసువారును ఆ లడాయిన మఱిచి పోయినచో తలపన్ను తప్పక తలపైఁ బడుట అని వార్య మయ్యెడిది. అది యీనాఁటివఱకును గిరిమిటియాల తలపై అట్లే యుండెడిని. మఱియు దీని అవయవమును దక్షిణ-ఆఫ్రికా భారతీయులకును అఖిల భారతీయులకును చుట్టుకొని సనాతనమయ్యెడిది.

ధర్మనిరీక్షణము

ఈరీతిగా నేను ప్రజాసేవలో తన్మయుడ నయిపోవుటకు కారణము ఆత్మసాక్షాత్కారాభిలాషయే. ప్రజాసేవ వలననే ఈశ్వర సాక్షాత్కారము కలుగునని నేను నేనాధర్మమును స్వీకరించితిని. భారత సేవ నాకు సహజముగా లభించెను. నా కిదిప్రియము. కోరుకొనకయే యిది నాకు సంప్రాప్తమాయెను. నేను పర్యటనకును, కాకియావాడు కుట్రలను తప్పించుకొనుటకును, జీవికకొఱకును దక్షిణ-ఆఫ్రికా పట్టితిని. కాని నే నీశ్వరాన్వేషణమున ఆత్మదర్శనమున మునిగిపోయితిని.

ఏను మిత్రులు నా ధర్మజిజ్ఞాసను తీవ్రముచేసిరి. అది యే ప్రకారమునను శాంతము కాలేదు. నేను దానిని శాంతము చేయఁజూచినను ఏను మిత్రులు పడనీయలేదు. ఎటులనఁగా: దర్బారులో దక్షిణ-ఆఫ్రికా జనరల్ మిషనునకు అధ్యక్షులు స్పెన్సర్ వాల్టనుగారు నన్ను పసిపట్టిరి. దాదాపు నేను వారి కుటుంబములో నొకఁడనై పోతిని. ఈ సంబంధమునకు కారణము బ్రిటోరియా పరిచయము. వాల్టనుగారి స్వభావము విచిత్రమైనది. ఆయన నన్నెన్నఁడును ఏను మతమున కలియుమని చెప్పినటులు గుర్తులేదు. కాని అతఁడు తన జీవితమును సమస్తము విప్పి నా ముం దిడియెను. తన మంచి చెడుగుల్లెల నిరీక్షింప నా కవకాశ మిచ్చెను. ఇతని ధర్మపత్ని కడు వినయవతి; వివేకవతి.

ఆదంపతుల ప్రవర్తనము నాకు సంబోధము కలిగించెను. మాయీరువుర అభిప్రాయభేదములను మే మెఱుంగుదుము. ఎటువంటి తీవ్రచర్చయు నాని నేకము చేయుట అసంభవము. అయినను ఎచట ఉదారత, సహిష్ణుత, సత్యమును ఉండునో అచట భేదములును, లాభ దాయకములు. ఆదంపతుల నమ్రత, ఉద్యమశీలము, కార్యపరాయణతయు నాకు మోదము కలిగించెను. ఇందుల మేము తఱుచు ఒకచో కూడుచుంటిమి.

ఈసంబంధము మఱియునెడల నన్ను జాగరూకునిగా నుంచెను. మఱి చింతనమునకు పిటోరియాలో నాకెట్టి యవకాశ ముండెనో అది యిచట లేకపోయెను. అయినను సమకూరిన స్వల్పకాలమును చదువునకు వినియోగించుచుంటిని. ఈవిషయమున మరల ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు మొదలాయెను. రాయచందుభాయి నాకు త్రోవచూపుచుండెను. నర్మదాశంకరుని* ధర్మవిచార మను గ్రంథ మొక మిత్రుఁ డంపెను. దాని పీఠిక నాకు చాల నుపకరించెను. నర్మదాశంకరుని విశ్వంఖిల జీవితమును నేను వినియుంటిని. ఈపీఠికలో అతఁడు తన శీలమును దిద్దుకొనిన తెఱఁగు కలదు. అది నాకాశ్చర్యము కలిగించెను. దానితో నాకా గ్రంథముపై ఆదరము పెరిగెను. దాని నతిశ్రద్ధతో చదివితని. మాక్సుముల్లరుగారి India, What can it teach us అను గ్రంథమును దివ్యజ్ఞానసమాజము ప్రకటించిన ఉపనిషత్తుల యనువాదమును శ్రద్ధతో చదివితని. వీని యన్నిటివలన నాకు హిందూమతముపై ఆదర మధికమై నానాటికి దాని గొప్పదన మెక్కుడుగా కానిపింపఁ జొచ్చెను. కాని దీనిచే నితరమత

* గుజరాతులో ౭౫ ప్రసిద్ధ కవి.

ములయొడ నై ముఖ్యము కలుగలేదు. నాసింగ్ టన్ ఇర్వింగ్ గారి Life of Mahomet and his successors అనుగ్రంథమును, కార్లెయి లుగారి మహమ్మదు స్తుతిని చదివితని. దీనిచే నాకామత ప్రవక్తపై ఆదరమెక్కినను. 'The sayings of Zarthusstra' అను గ్రంథమును గూడ చదివితని.

ఇటులు వివిధమతములను కొలఁదిగాను, గొప్పగాను తెలిసికొంటిని. దీని ఆత్మనిరీక్షణము పెరిగెను. చదివినదానిలో ఏదీ మంచి దని తోచునో దాని ననుభవమున పెట్టఁగఁడఁగితిని. ఈ రీతిగా యోగ గ్రంథముల జదివి నాకుఁ దెలిసినంత సాధన నారంభించితిని. కాని అం దెంతో ద వ్యేగబాలకపోతిని. భారత దేశమునకు పోవుమీదప ఏ సురువునొద్దనేని అభ్యసింపఁ దలఁచితిని గాని ఆ జోరిక నేటికిని తీరలేదు.

టూల్ స్ట్రాయి పుస్తకములు లెస్స చదివితని. ఇతని The Gospels in Brief, What to do మొదలగు గ్రంథములు నా హృదయమున అంటుకొనిపోయెను. విశ్వప్రేమ మనుష్యుని ఎంతవఱకు తీసికొనిపోవగల నో నేనంతకంత కెక్కువగా తెలిసికొనగలిగితిని.

ఇత్తటినే నాకు మఱొక ఏనుకుటుంబముతో పరిచితి కలిగెను. వారి మాటచే ప్రతి ఆదివారము వెస్లియన్ చర్చికి పోదొడఁగితిని. అచటికి బోయినపుడెల్ల వారియింటనే విందని వారొకసారియే చెప్పిరి. ఆచర్చిలో ప్రవచనము నిస్సారముగా నుండెడిది. అచటి మండలి భక్తమండలి కాదు. వారందఱు ఐహిక చింతకులు. లోకాచారమునకును, విశ్రాంతికిని వారు చర్చికి వెళ్లువారు. ఉండి ఉండి నాకు అచట కునికిపాటులు వచ్చెడివి. నాకు చాలా చిన్నతనమాయెను.

ఆత్మకథ

కాని నాతోపాటు కొందఱు మిత్రులు లుండుటవలన నా చిన్నతనము ఛిన్నమయిపోయెను. ఈ స్థితి నాకు బాగుండలేదు. తుదకు అచటికిఁ బోవ నూనుకొంటిని.

నడుచుచు నడుచుచున్న ఈ కుటుంబము తోడి సొత్తు ఇట్టే ఆగిపోయెను. 'ఇంక రావలదు' అని వారు ముదలకొంచినది చెప్పఁ జెల్లును. అది యిటులు: ఆయిల్లాలు చాలమంచిది; బుజువయినది; కాని సంకుచితస్వభావ. మా పని యెప్పుడును మతచర్చ. నే నపుడు ఆర్నాల్డుగారి Light of Asia ను చదువుచుంటిని. అపుడు బుద్ధునకును, ఏసునకును గల తారతమ్యమును గుఱించి చర్చవచ్చెను. నే నిటు లంటిని:

'అమ్మా, చూడు బుద్ధుని దయ! అది మనుష్యజాతితో ఆంక్ష సకల భూతములదాక వ్యాపించెను. అతని బుజుము మీఁద సంతసముతో కూరుదున్న మేకపిల్ల చిత్తరువు కనులయెదుట పొడఁగట్టి నచో ఎననిహృదయము ప్రేమచే పొంగిపోవదు? ఏసులో సర్వభూత వ్యాప్తమగు నీదయ కానఁబడదు.'

ఆమెకు మనస్సునొచ్చెను. నేను ఇది గ్రహించితిని. ప్రసంగ మంతటితో కట్టిపెట్టితిని. భోజనమునకు రేచితిమి. ఆమె కుమారుఁడు అయిదేండ్లవాఁడు హసన్ముఖుఁ డొకఁడు మాతోఁగలఁడు. పిల్లలున్నచో నాకు మఱొకరితో మాటాడ నేమిపని? మే మిరువురము చిరకాల మిత్రులము. కుజ్జనిపల్లెరమున మాంసపు ముక్కలదు. చూచి నేను కేలిచేసి నాచేతనున్న రేఁగుఁబండు చూపి 'చూడు మిది దాని కన్న నెంతబాగున్నదో' అని యంటిని. అమాయకుఁ డాకుఱుఁడు నా లోఁ గలిసిపోయెను. నీపండ్లే బాగుండెనని కొండాడఁ దొడఁగెను.

అకర'

కాని ఆపసివాని తల్లియో? ఏగచెను. నేను కొంచెము హెచ్చరిక పడితిని. వెంటనే ప్రసంగము మార్చివేసితిని. మఱుసటి యాదివారము గూడ వారింటికేగితిఁగాని జంకుతోడనే. నే నటకు పోవ మానుకొనఁ దలఁపలేదు; అది మంచిదనియు ననుకొనలేదు. కాని యామె నా పని చులుకనచేసెను. ఆమె యిటులనెను—‘గాంధీ! నే నొకటి చెప్పెదను. మఱొక విధముగా తలఁపకుము. నీ చెల్లిమి మా పిల్లవానికి దగదు. ఇప్పుడు వీడు ప్రతిదినము మాంసము తినుటకు మారాము చేయుచు న్నాడు. నీ వాడమును స్మరణకులెచ్చి పండ్లు త్రొక్కుచున్నాడు. దీనిని నేను సైఁపజాలను. మాంసముమానినచో మఱొకటి జబ్బుచేయ దుకాని వీడు చిక్కి సెల్లెచుయిపోవును. నా కిది చూడ శక్యమా? నీ విక నిట్టి చర్చలు పెద్దవారమైన మాతోడనే చేయవలయుఁగాని పిల్లలకడఁ గాదు. వీనితో పిల్లలు పాడయి పోదురు.’

‘అమ్మా, నేను చాల వగచుచున్నాను. నాకును పిల్లలు కలరు. తలిదండ్రుల భావములు నే నెఱుఁగుదును. ఇక నిట్టి కష్టము కలుగ కుండఁ జేయుట కడు సులభము. నేను చెప్పటకంటె నేను తినున వియు, పరిత్యజించునవియు సాక్షాత్తు పిల్లవాని మనస్సునకు ఎక్కువగా పట్టిపోవును. ఆకారణమున నేటినుండి నే నిట్టికి వచ్చుట మానుకొనుటయే దీనికి దగు చికిత్స; కాని దాన మన మైత్రి కేమాత్ర మును భంగము రాదు.’

‘తమ మాట బాగుగా నున్నదని ఆయిల్లలు సంతోషముగా ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

గృహవ్యవస్థ

గృహభారము వహించుట నాకు క్రొత్త గాదు. కాని బొంబాయి, లండనులలోని నాకాపురమునకును, నేటాలులోని కాపురమునకును వారకలదు. ఇచట గృహవ్యయమునందలి కొంత భాగము ప్రతిష్ఠాకొఱకు. ఇండియన్ బారిష్టరు ప్రతిష్ఠకు తగినటులును, మఱియు భారతీయుల ప్రతినిధియొక్క ప్రతిష్ఠకు తగినటులును నేను నేటాలులో గృహవ్యయము చేయఁదలఁచితిని. అందులకు పట్టణములో మంచిచోట ఒక సొగసైన చిన్నయింటిని అద్దెకుఁ గొంటిని. కావలయు ఉపకరణము లన్నియు అందుగలవు. భోజనవ్యయము మిత్రము. అయినను అప్పుడప్పు డాంగ్లేయమిత్రులను, నాతో పనిచేయు భారతీయులను, విందులకు పిలుచుచుండుటవలన కొంచెమధికముగనే యగుచుండెను.

ప్రతిసంసారము నందును ఒక మంచిసేవకుని ఉంచుకొనక తప్పదు. కాని యెవనినైనను సేవకునివలె నెటులుంచుకొనవలయునో నాకు నేటికిని తెలియదు.

నాతో నొకమిత్రుఁ డుండువాడు. మఱియొక వంటవాడును ఇంటివానివలె నుండెడువాఁడు. ఆఫీసులోని గుమాస్తాలును మాయింటనే భుజించి నివసించుచుండెడివారు.

ఈ సంసార మిటులు సఫలముగా సాగినదనియే నా తలఁపు. కాని యీ సంసారమున కొన్ని కటువులగు అనుభవములు తగులక పోలేదు.

నా మిత్రుడు మంచి తెలివిగలవాడు. నాయెడ విశ్వాసియని నమ్మితిని. కాని నేనే మోసపోతిని. ఆఫీసుగుమాస్తా యొకడు మా యింట నుండెను. నా మిత్రున కితనిపై అసూయపుట్టెను. నాకా గుమాస్తామీఁద అనుమానము కలుగునటులు నామిత్రుఁ డొక పన్నాగము పన్నెను. ఆ గుమాస్తా స్వభావము విచిత్రమైనది. తనను నేననుమానించు చుంటినని వెంటనే పసిగొనెను. వెంటనే పని మానుటయ కాక మా యింటిని గూడ పరిత్యజించెను. నేను చాల వగచితిని. నేన తని కన్యాయము తలచితినేమో యని లోలోపల మిగుల దుఃఖించితిని.

ఈ నడుమ మా వంటవాడు ఏకారణముననో నెలపు పుచ్చుకొనెను. మిత్రుల సేవాశుశ్రూషలకు నేను పాచకు నుంచితిని. కావున ఇతనికి బదులు మఱొకని నుంచవలసినచ్చెను. ఈ క్రొత్తవాడు తుంటరియని తుదకు తెలిసెను. కాని నాకు మాత్ర మతఁ డీశ్వరుడు పంపిన దూత.

నా యింట నా యెఱుకలేక జరుగుచున్న కొన్ని దుష్కార్యములను వచ్చిన రెండుమాణ్ణాళ్ల లోనే కనిపట్టి ఇతఁడు నన్ను ముదల కింప నిర్ధారించుకొనెను. 'మంచివాడ'నియు, 'ఎవరేమి చెప్పినను దాని నమ్మివాడ'నియు నాకు సేరు. నా యింటనే లోకవ్యాప్త మగు దుర్గంధము బయలుదేటుట ఈ వంటవాని కాశ్చర్య మాయెను. ప్రతి దినము సుధ్యాహ్నము ఒంటిగంట నా భోజనవేళ. ఆఫీసునుండి ఆ సమయమున కింటికిఁ బోవుట మామూలు. ఒకనాఁడు పండ్రెండుగంటల వేళ ఆ వంటవాడు ఆఫీసుకు రోజుకొనుచు వచ్చి—'ఒక తొందర పని యున్నది. మీరు వెంటనే యింటికి రావలయును' అనెను.

ఆత్మకథ

‘ఇప్పు డేటులు? ఆపని యేమో చెప్పు! ఆఫీసునదలి యింటికి రాదగినంత పని యేమి? అచట నేమి పని?’

‘మీ రిప్పుడు రానియెడల నిటుపిదప ‘ఏల నెళ్ల కపోతి’నని విచారించు. నా చెప్పదగిన దింతియ.’

ఇతఁ డింత దృఢముగా చెప్పుటవలన నెళ్ల వలసి వచ్చెను. నేనొక గుమాస్తాను వెంటఁబెట్టుకొని యింటికి బయలుదేరితిని. వంట వాడు ముందు నడిచెను. నన్ను మేడమీఁదికి దీసికొనిపోయెను. నా మిత్రుని గదివంక జూపి ‘యీతలుపు తీసి మీరే చూడుడు.’ అనెను.

నాకు అంతయు తెలిసిపోయెను. తలుపు తట్టితిని. ప్రత్యుత్తరము నచ్చునా? నా బలముకొలఁది తలుపు తట్టితిని. గోడలు గజగజలాడి పోయెను. తలుపు తెలువఁబడెను. లోపల నొక వేశ్య. ‘పో పొమ్ము మరల నీ గుమ్మము తొక్కవలదు’ అని దానిఁ బంపివైచితిని.

‘ఈ క్షణమునుండి నీతో నాకే సంబంధమును లేదు. నేను బుద్ధి మాంద్యముచే నిలునెల్ల మోసపోతిని. నా విశ్వాస మింతకుఁ దెచ్చితివి.’

ఈ నా మాటలతో తెలివి తెచ్చికొనుటకు బదులు అతఁడు ‘చూడు! నీ రహస్యము లన్నియును బయటఁ బెట్టెదను’ అని బెదిరించెను.

‘నాకు రహస్యమని లేదు. నాసంగతి యంతయు చాటి చెప్పుము. కాని నీ విపుడే యిచటినుండి లేచిపోవలయును.’

అతఁడు మఱి కొంచెము బిటుసెక్కినను. ఇంక నతని సంభాషింప వీలులేకపోయెను. అంతట కిందనున్న గుమాస్తాను బిలిచితిని. ‘మీరు వెంటనే నూపరిం బెండెంటుగారి కడకుఁబోయి నా నమస్కారమును

చెప్పిన పిదప నా యింట నివసించుచున్న ఒకతఁడు విశ్వాసఘాతము చేసెను. అతఁడు నా యింటనుండుట నా కిష్టముకాదు. కాని అతఁడు ఇచటినుండి కదలుటలేదు. తమ మద్దతు కోరుచున్నాను అని నా నిన్నపములు చెప్పెను.'

అపరాధి ఇంతవఱకు లొంగలేదు. నే నిక పోలీసుల కప్పగింతు ననుకొనెను. తప్పు అతనిని భయపెట్టెను. పిదప నతఁడు శరణుచొచ్చెను. పోలీసులకు తెలుపవలదని బతిమాలెను. వెంటనే యింటిని విడలెడనెను; వదిలెను.

ఈ ఘటన యథాసమయమున నన్ను మేలుకొలిపెను. ఈ దుష్టోపజ్ఞముచే నేను పూర్తిగా మోసగింపఁబడినటు లప్పటికిఁగాని తెలియలేదు. ఈ మిత్రుని దగ్గఱకు చేర్చుట మంచి చేయఁబోయి చెట్టచేయుట యైనది. తుమ్మకొమ్మన గులాబిపూలు కోయఁదలఁచితిని. అతని నడవడి మంచిదికాదని నాకుఁ దెలియును. అయినను నా యెడ తప్పఁదలఁపఁడని నమ్మితిని. అతని నడవడిని బాగుచేయఁదలఁచి నేనే చెడుగునఁ బడితిని. ఇయ్యెడ నాహితైషులమాట చెవిఁ దెబ్బనైతిని. మోహమునఁ బడి అంధుఁడనైతిని.

ఈ దుర్ఘటనచే నాకనులు తెఱపింపఁబడని యెడల నాకు సత్యమిసుమంతయు తెలియదయ్యెడిని. నేనతనివలలోఁ బడి యిప్పుడు నేనుద్యమించిన యీయేకాంత జీవనము తలపెట్టియుండను. నాసమయమంతయు వానికి నమ్మించేసెడి వాఁడను. నన్ను అంధకారమున నుంచి కుమార్గము బట్టింపఁగల శక్తి అతనికున్నది.

కాని ఈశ్వరరక్షితుని ఎవఁ డేమి చేయఁగలఁడు? నామనస్సు శుద్ధము. కాన తప్పు దొడరినను రక్షితుఁడ నయితిని. ముమ్మొదటనే

ఆ త్మ క థ

సంభవించిన యీ యనుభూతి భవిష్యద్విషయములలో నన్ను బాగరూపునిగాఁ జేసెను.

ఈశ్వరుఁ డీవంటవాని ప్రేరింపలేదని యెవ రెఱుఁగుదురు? అతఁడు వంట చేయలేడు. ఆ పనిమీఁద అతఁడు నాయంట నెంతో కాలము ఉండలేడు. ఇతఁడు తక్కు కొండొకరు నా కనులు విప్పలేరు. ఆమె యింటకు వచ్చు టిదే మొదలు కాదు. ఇంత వైర్యమివంటవానికి దక్క మఱొకరికి లేదు. ఏలనః ఆ మిత్రునిపై నాకుఁ గల విశ్వాసము హద్దు దాఁటిపోయినదని అందఱకుఁ దెలియును. వంట నాఁడు ఈవిషయము నాకు తెలుపుటకే వచ్చెఁ గాఁబోలు—‘అయ్యా, నేను మీ యింట నుండలేను. మీరు సులభముగా మోసపోవుదురు. ఇది నాకుఁ దగిన చోటు గాదు’ అని యాక్షణమే నా నెలవడిగెను.

నేనును ఉండుమని పట్టు పట్టలేదు.

వెనుక వెళ్లి పోయిన గుమాస్తాపై నామతి విఱచినవాఁ డీమిత్రుఁడే యని నా కపుడు తెలిసెను. ఆగుమాస్తాకు నా కావించిన అన్యాయమును పోఁగొట్టుటకు నే నెంతయో ప్రయత్నించితిని. నా కీవార్తగుఱింపి యెన్నఁటికిని విచారమే. ఏలనః అతని నెన్నఁటికిని సంశ్లేష్టి చేయఁజాలకపోతిని. ఎంత బాగు చేసినను అతఁడు కతుకే.

ఇంటికి

నేటికి నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికా ప్రవేశించి మూడేండ్లు. నా కచటి
లోకుల సంగతి తెలిసెను; వారికిని నా సంగతి తెలిసెను.
గొర్రెల ప సవత్సరమున ఆఱునెలలు నెల వీయమని అడిగితిని.
వీలన నేనచట యింకను చాలకాల ముండవలసినవాడను. నా కచట
మంచి ప్రాక్టీసు వీర్పడెను. అచటివారికి నాతో చాల పనియుండు
నని తెలిసెను. అందుల నే నింటికిఁబోయి ఆలుబిడ్డలతో మరల
దక్షిణ ఆఫ్రికా నివాసమునకు రా నిశ్చయించితిని. ఇంతియకాక నే నిండి
యాకుఁ బోవుచో అచట ప్రచారము చేసి దక్షిణ ఆఫ్రికా భారతీ
యులయెడల ఎక్కువ అభిమానము కలిగింప వీలుండును. మాఁడు
పానుల పన్ను మహాద్రణము. అది మానువలకు శాంతి యెట్లు? కాని
ఇంట నేను లేనికాలమున కాంగ్రెసుపనియు విద్యా సంఘము
పనియు నెవరు చూతురు? నా చూపులో నిరువురే కలరు.
ఆదంతి మియాఖాక్ ఒకఁడు; పార్టీ రుస్తుంజీ మఱి యొకఁడు. అప్ప
టికి వర్తకులలో పలువురు ప్రచారములుగా తయారయిరి. కాని
కార్యదర్శి భారము నియమపూర్వకముగా వహించువారును దక్షిణ-
ఆఫ్రికా భారతీయుల అభిమానమునకు పాత్రము లయినవారును వీరిరు
వురే. కార్యదర్శికి ఆంగ్ల భాషాజ్ఞాన మావశ్యకము గదా! నేను ఆదంతి
మియాఖానుగారి పేరు కాంగ్రెసువారికి నూచించితిని. వా రతని
కార్యదర్శిగ నామోదించిరి. అతని నెన్నుకొనుట అత్యుత్తమ మని

ఆ త్మ క థ

అనుభవము నలన దెలిసెను. ఆనంద మియాఖానుగారి ఉద్యోగ శీలము, వారి యుదారత, వారి మంచితనము, వారి వివేకము కార్యదర్శి త్వమునకు యుక్తునిగా జేసెను. మఱియు ఆ పదవికి ఏబార్నిస్టర్, ఇంగ్లీషు నచ్చిన ఏగొప్పవాడో కాని పనికిరాడను ఊహను పొలు దోలెను.

౧౮౯౬ వ సంవత్సరము నడుమ నేను కలకత్తాకు బయలుదేలు 'పోస్ట్ గోలా' స్టీమరెక్కి ఇండియాకు బయలుదేరితిని.

ఆ స్టీమరులో పలువురు యాత్రికులు లేరు. అందు ఇద్దఱు ఇంగ్లీషు ఉద్యోగులు కలరు. వారితో నాకు మైత్రి కలిసెను. ఒకనితో నేను ప్రతిదినము ఒకగంట చదరంగ మాడుచుంటిని. ఆ స్టీమరులోని డాక్టరు 'తమిళభాషాశిక్ష' యిచ్చెను. దాని జడువ దొడగితిని.

నేటాలులో నుండగా మహమ్మదీయులతో పరిచయము కలుగజేసికొన ఉరుదుభాషను, మదరాసువారితో పరిచయము కలుగజేసికొనుటకు అఱవభాషను చదువదలచితిని.

ఉరుదు నేర్వదలచిన యాంగ్లమిత్రుని మాటమీద డెక్కు మీద నున్న యాత్రికులలో 'ఎవరేని మున్నీ దొరుకునా' యని అన్వేషించితిని; దొరకెను. అప్పటినుండియు మా చదువు బాగుగా సాగెను. ఆ తెల్లఉద్యోగి ధారణ దొడ్డది. ఉరుదు అక్షరములు గుర్తింప నాకు చాల గష్టమాయెను. మఱి యతడో అక్షర మొకసారి చూచిన జాలు నిక మఱవజాలడు. నేను చాల కష్టించితిని గాని అతని నతిక్రమింపజాలక పోతిని.

అఱవము నాకు కొంచెము బాగుగనే వచ్చెను. గురువులేడు. అయినను గురువక్కఱ లేనంత చక్కగా ఆ తమిళశిక్ష వ్రాయబడెను.

ఇండియాకు వచ్చు పిమ్మట అణవము లెస్స చదువఁదలఁచితిగాని అశక్యమాయెను. ౧౮౯౩ సంవత్సరమున కిటీవలి కాలమున నేనేమి వ్యాసంగముచేసినను చెఱసాలలందే. అణవము దక్షిణ-ఆఫ్రికా చెఱసాలలోను, ఉరుదు యరవాడ చెఱలోను అభ్యసించితిని. అయినను అణవము మాటాడుటమాత్రము నా కభ్యాసము కాలేదు. చదువవచ్చిన కొంచెమువాడుకలేమితుప్పుపట్టిపోవుచున్నది. ఇందుకువగచుచున్నాను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందలి మదరాసుసోదరులకు నేననినచో ప్రాణము. నాకు వీరెల్లపుడు గుర్తువత్తురు. ఎచటనేని అణవవాడుగాని, తెలుఁగు వాఁడుగాని కానిపించినచో వారి పూనిక, శ్రద్ధ, స్వార్థత్యాగము గుర్తు రాకమానవు. వారందఱు నిరక్షరులు. వారి స్త్రీలును అట్టివారే. దక్షిణ ఆఫ్రికాలో పోరు నిరక్షరులది. అక్షరములెఱుఁగని యోధులే అందు పోరాడిరి. ఆ పోరు వీరులకొఱకు. పోరినదియు పూర్తిగా వీడవారే.

అమాయికులును, యోగ్యులును అగు ఆభారతీయుల చిత్తము చూఱగొన నాకు భాషాభేదము బాధకముకాలేదు. వారికి హిందూ స్థానియు, ఇంగ్లీషును తప్పులు తప్పులుగా వచ్చును. కావున మాపని జరుగుటకు అడ్డులేకపోయెను. కాని వారి ప్రేమకు బదులుగా నే నణవము అభ్యసించఁ దలఁచితిని. అణవము కొంత కొంత గ్రహించి తిని. ఇండియాలో తెలుఁగు నేర్వఁ బ్రయత్నించితిని. కాని అందు అక్షరాలు దాఁటి పైకిపోలేదు.

ఈరీతిగా అణవము, ఆంధ్రము చక్కగా వచ్చు భాగ్యము లేక పోయెను. 'బహుశా' ఇంక నేర్వజాలను. కావున ద్రావిడులు హిందూస్థాని అభ్యసించురని నే నాశ్చర్యపెట్టుకొనియున్నాను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని మదరాసు ద్రావిడులు కొలఁదియో, గొప్పయో, అవశ్యము హిందీ మాటలాడుదురు. దేశభాషాపఠనముచే తమ ఆంగ్ల భాషాజ్ఞాన

మునకు బాధక మేమో యని ఇంగ్లీషు వచ్చినవారు మాత్రమే చేశ
భావల నాదరింపకున్నారు.

శాఖాచంక్రమణము చేసితిని. సింహావలోకనముచేసి ప్రయాణ
గాఢను పూరింతును. పోంగోలాస్తీమరు కైపైనునుగుతించి చెప్పుట తర
నాయి. మేము నెచ్చెలుల మైతిమి. అతఁడు స్లీమత్ సోదర సంప్ర
దాయములోనివాఁడు. సముద్రయానప్రసంగముకంటె ఆధ్యాత్మికప్ర
సంగమే మా కెక్కువ. అతఁడు నీతికిని, జ్ఞాన (ధర్మమునకును) భేదము
కల్పించును. ఇతని దృష్టిలో బైబిలుబోధ శిశుక్రీడ. భాషాసారశ్య
మునుబట్టి దానికి గొప్పదనము. బాలకులుగాని, స్త్రీలుగాని, పురుషు
లుగాని జీససునందును, ఆతని బలిదానమునందును విశ్వాసముంచుచో
నారి పాపము నశించిపోవును. ఇతని పరిచయము ప్రిటోరియాలోని
స్లీమత్ సోదరుని గుర్తు తెచ్చెను. నీతియొడ విధిని షేషములుగల యేమత
మైనను అతనికి పనికిమాలినమతము. ఇంత చర్చకును గారణము నాశాకా
హారము. మాంసమును విశేషించి గోమాంసమును నే నేల తినరాదు?
భగవంతుఁడు శాకములనలెనే పశుపక్షులనుగూడ మనుష్యుని ఆనంద
మునకును, ఆహారమునకును సృజింపలేదా? ఇట్టి ప్రశ్నలతో మాకు
ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగములలోనికి దిగక తప్పకపోయెను.

మే మొకరి నొకరము ఒప్పింపఁజాలక పోతిమి. నీతిజ్ఞాన(ధర్మ)
ములు రెండును ఒకటియే యని నా దృఢవాదము. ఇందులకు భిన్న
ముగ అతని దృఢవాదము.

ఇటులు ఇరువదినాలుగు నాళ్లకు ఈ ఆనందయాత్ర పూర్తి
యాయెను. హుగ్లి నది సౌందర్య మాలోకించుచు కలకత్తారేవున ఓడ
దిగితిని. నాఁడే బొంబాయికి రై లెక్కితిని.

హిందూ దేశమున

కలకత్తానుండి బొంబాయికిపోవుదారిలో నడుచు ప్రయాగకలదు.

అట రైలు కు నిమిషము లాగును. ఇంతలో పట్నము చూచి వచ్చు కోరిక వొడమెను. మఱియు మం దొకటి కావలసియుండెను. మందులు అమ్ము 'కెమిస్టు' అర్థనిద్రాముగ్ధుడయి యుండెను. మంచీయ బాల నాలస్యమాయెను. నేను మరల స్త్రీమను చేరుకొనువఱకు బండి బయలుదేలుచుండెను. ఉత్తముడగు ఆస్ట్రేలియన్ మాస్టరు నాకై రైలును ఒకనిమిషమాడెను. కాని నారామి చూచి నా సామాను బండినుండి దింపి యుంచెను.

కెల్నరు హోటలులో ఒకగదినిగొని ఆపట్నమున వెంటనే నా పనిని మొదలిడఁ బూనితిని. ప్రయాగలోని 'పయోనీరు' పత్రికా ఖ్యాతి నేను వినియుంటిని. భారతీయుల కోరికలకు వికటముగా నదివ్రాయు చుండుననియు నాకెఱుక. అప్పుడు 'డాక్టర్' చేజనీగారు' దానికి ఉప సంపాదకులని నాగుర్తు. అన్ని పక్షములవారి సాయమును నాకభిప్రేత మగుటచే ఆయన కొక చీటివ్రాసితిని. అందు రైలు తప్పిపోవుట వివరించి మఱునాటి బండికి నేను పోవలయుననియు, ఇంతలో తమ దర్శనమున కవకాశముచేయవలయుననియు వ్రాసితిని. మంచిదని వెంటనే ప్రత్యుత్తరమువచ్చెను; నాకు సంతసము హెచ్చెను. ఆ యాంగ్లేయుఁడు నామాటలు వినెను; ఇటులనెను: 'మీరు వ్రాయున దెల్లయు గమనించి నేను నాపత్రికలో టిప్పణి వ్రాయుదును. కాని మీవిధాన

అ త్మ క థ

మంతయు నే స్వీకరింపజాల. ఏలనగా నేటాలులోని తెల్ల వారి ఉద్దేశములను, భారతీయుల కోరికలను సాంగముగా నే నెఱుంగవలదా?

‘మీరు సంగతుల నన్నిటిని చక్కగా చదివి మీపత్రికలో చర్చించిన జాలును. న్యాయముతక్కు నాకు మఱియొకటివలదు.’ అని నేనంటిని.

మిగిలిన సచుయము త్రివేణీసంగమ సౌందర్యము చూచుటతోడను, కార్యవిచారముతోడను గడచెను.

పయ్యెనీరు పత్రికాధిపతితోడి యీ యాకస్మిక ప్రసంగమే నేటాలురాష్ట్రమున నాపడిన యాతనలకు బీజారోపణ మాయెను.

అటనుండి బొంబాయిలో దిగకయే రాజకోటకు బోయితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని స్థితిగతులను గుఱించి ఒకచిన్న పుస్తకము వ్రాయఁబూనితిని. వ్రాయును, ప్రచురింపను నెలపట్టెను. దానిపయిని పచ్చఅట్ట ఉండుటచే అది ‘పచ్చపుస్తక’ మని నాడుక పడెను. అందు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని స్థితిగతులనెల్ల చిత్రించితిని. ఉద్దేశపూర్వకముగా తగ్గించివ్రాసితిని. లోఁగడవ్రాసిన రెండు కరపత్రములభాషకంటె నిందు సరళమగుభాష నుపయోగించితిని. ఏలయనఁగా కష్టము కొలఁదిదైనను దవ్వులనుండి చూచువానికి కొండంతగాఁ గానిపించును.

దీనికి పదివేలప్రతులు తీయించితిని. హిందూదేశములోని అన్ని పత్రికలకును, సకలపక్షముల నాయకులకును బంపితిని. అందఱుకంటె మునుముందు పయ్యెనీరు పత్రికాధిపతి సంపాదకవ్యాసములలో దీని గూర్చి చర్చించెను. ఆవ్యాస సారాంశము ‘రూటరు’మారిఫత్తున సీమకు వెళ్లెను. మఱియు అటనుండి ఈసారాంశముయొక్కసారాంశము నేటాలు వెళ్లెను. ఈతంతి అచ్చులో మూడుబంతులకన్న నెక్కువకాదు.

నేటాలులోని హైందవుల బాధలగుఱించి నావ్రాసిన వ్యాసమున కది కొలది సంస్కరణము. అందలివి నాశబ్దములు కావు. ఈవార్త నేటాలులో ఎంతపనిచేసెనో తరువాత గ్రహింపఁగలరు. పేరుపడిన ప్రతికలలో నెల్ల మెల్ల మెల్లగా దీనిమీఁద టీకలు, టిప్పణులు బయలుదేఱెను.

ఈ పుస్తకముల కన్నిటికి కౌకితములు చుట్టి తపాలుకు పంప దుస్సాధ్యము; పైఁగా అమిత ధనవ్యయకరము. దాన నొకటి కనిపట్టి తిని; చుట్టుప్రక్కల పిల్లల బిలిచితిని. బడిలేని ప్రాద్దుటిపూటలు నాకు సాయము చేయనేడితిని. వారు కులాసాగా అంగీకరించిరి. వారిసాయమునకు బదులు ముద్రకొట్టిన పోస్టుబిళ్లలును, ఆశీర్వాదములను నేనిత్తునంటిని. పిల్లలాడుకొనుచు నాడుకొనుచు ఆపని ముగించిరి. చిన్నచిన్న పిల్లలను స్వయంసేవకులుగా చేయుట నాకిది ప్రథమానుభవము. ఈ నా బాలమిత్రులలో ఇరువురు నేఁడు నాతోపాటు పనిచేయుచున్నారు.

ఈరోజులలో బొంబాయిలో విపరీతముగా ప్లేగు వ్యాపించెను. ఎటుచూచినను గడ్గోలు. రాజకోటలోఁగూడ నిది ప్రవేశించునని భయము పుట్టెను. ఆరోగ్యశాఖలో నేను మంచి పనివాఁడనని నా తలఁపు. నేను స్వచ్ఛందసేవ చేయుదునని సర్కారుకు విన్నవించుకొంటిని. వారియ్యకొని నన్ను వ్యాధి పరీక్షాసంఘములో ఒక సభ్యుని జేసిరి. పాకీదొడ్లు పరిశుభ్రముగా నుంపవలయునని నేను నొక్కి చెప్పితిని. సంఘము ప్రతిపీఠిలోని పాకీదొడ్లను పరీక్షింప నిశ్చయించెను. బీదవారు తమ పాకీదొడ్లు పరీక్షించుటకు ప్రతికూలముగా లేరు. ఇంతియకాక మేము నూచించిన సంస్కరణముల నన్నిటిని జేసిరి. మఱి భాగ్యశాలురమాట! మేము వారిదొడ్లు పరీక్షింప వెళ్లఁగా వారొప్పుకొనలేదు. ఇక సంస్కరణము మాట యెటులు

ఆత్మకథ

సాగును? ధనికుల పాకీదొడ్లు 'పాడుపాడు' అని అనుభూతమైనది. చీకటి కోణము; తేమ యూట; పాడుకంపు; కూర్చుండుచోటలుకలుకలాడు పురుగులు. ఆరోజువీత మంతటిలో నరక మనిపించెను. మేముచెప్పిన సంస్కరణములు కడు తేలిక. మలము నేలపయి పడకుండ బొక్కెన లుంచుటయు, నేలపైఁబడి తేమ పుట్టింపకుండుటకు మూత్రమును బొక్కెనలలోనే విసర్జించుటయు పాకీదొడ్లకును బయటిగోడలకును నడుమనుండు కట్టడములను కూల్పించి, గాలి వెలుగులు తగులునటులు చేసి పాకీవాండ్లు సరిగా శుభ్రపఱచుటకు వీలు కలుగజేయుటయు. భాగ్యవంతు లీచివరి సంస్కారమునకు అనేక బాధకములు చెప్పిరి. పలువురు దీనిని కొనసాగింపలేదు.

సంఘము చండాలువాటికనుగూడఁ జూడవలయును. కాని ఒక సభ్యుఁడుమాత్రమే నాతోవచ్చుటకు సిద్ధుఁడాయెను. మాలవాడకు వెళ్లుటయును, అందును అచటి పాకీదొడ్లు పరీక్షించుటయును వారికి అభూతపూర్వముగను, ఆత్మశ్చేర్యముగను ఉండెను. మాలవాడకు వెళ్లుట నాకదియ మొదటిసారి. వారియిండ్లు చూచి నే నాశ్చర్యపడితిని. వారు మమ్ముజూచి ఆశ్చర్య చకితులయిరి. 'మీ పాకీదొడ్లు చూడవచ్చితిమి' అని నేనంటిని.

'మీకేమిటి పాకీదొడ్లకేమిటి? మేము బయళ్లకు పోదుము. మీవంటి గొప్పవారికి పాకీదొడ్లు.'

'మేము మీయిండ్లు చూడవచ్చునా?'

'అయ్యో, అవశ్యము చూడవచ్చును. మీకేటి యడ్లు? మీయిచ్చినచిన్నచోటెల్లయుఁ జూడుఁడు. అయ్యో, మావియు ఒకయిండ్లేనా? కలుగును!'

నేను లోనికి జని ఇండ్లు ముంగిళ్లు అంతయుఁజూచి ఆనందించి
తిని. ఇండ్లెల్ల గోమయ లిప్తములు; ముంగిళ్లు శుద్ధములు; ఉన్న
కుండలు, చట్లు టొళితములై నిగనిగలాడుచుండెను.

ఈ ప్రదేశములలో ప్లేగు భయములేదు.

ఒక పాకీదొడ్డిని వర్ణింపక విడువజాలను. అది యొక భాగ్య
శాలిది. ప్రతిగదికిని తూములు ఉన్నవి. నీరద్వారములు, మాత్రద్వార
ములు నవియే. కావున ఇల్లంతయు చెడుగవులు కంపు. మఱియొక
యింట పేడవీరదు పడకగది, దాని కొక తూము. మలమూత్రములకు
అదియే ద్వారము. ఆ తూమునుండి నేలకు ఒక గొట్టము. అక్కడ
నిల్చుచో ముక్కు పగిలిపోవును. ఆయింటివా రచట నెటులు నిద్రించు
చున్నారో పాశకులే ఊహించుకొందురుగాక!

సంఘము వైష్ణవాలయముగూడఁ జూడఁజనెను. అందలి పెద్ద
పూజారికిని, గాంధీకుటుంబమునకును చాల నెయ్యము. అతఁడు కోవెల
యెల్లఁజూపను, సంస్కారములు చేసికొనను అంగీకరించెను. ఆ దేవళ
మున ఆతఁడుగూడ ఎన్నఁడు జూచి యెఱుఁగని ఒక ప్రదేశము కలదు.
పుల్లకులు ఊడ్చిన పెంట యంతయు నచట నిలువ; కాకులకు, గ్రద్ద
లకు నది యునికి; పాకీదొడ్లు పాడుగానున్నవని చెప్ప నక్కఱలేదు.
రాజకోటలో నే నెంతోకాలము ఉండకపోవుటవలన అతఁ డెంత
బాగుచేయించెనో నాకెఱుకలేదు.

దేవళపు దుర్గంధముజూచి దుఃఖితుడ నయితిని. మనము దేవళ
మును పవిత్రమని భావించుము. అచట ఆరోగ్య నియమములను పరి
పాలింపవలయునని ఆసించుము. స్మృతికర్తలు బాహ్యభ్యంతరశౌచము
అత్యవశ్యకమని రాపాడుట ఆసమయమున నా యెఱుక కావలలేదు.

రాజభక్తి, శుశ్రూష.

శ్రద్ధమయిన రాజభక్తి-అనుభవము నాకంత కలదో మఱియొక
నికి అంత కలదనుకొనను. సత్యమునెడ నాకుగల స్వాభావిక
మగు ప్రేమయే ఈ రాజభక్తికి మూలమని యిపు డనుకొనుచున్నాను.
ఇట్టి రాజభక్తిగాని, మఱియే సుగుణము గాని నటించుట ఇంతవరకు
నాకు చేతఁగాదు. 'నేటాలులో' నే జను ప్రతిసభయందును 'గాడ్
సేవ్ ది కింగ్' అను పాటపాడుకొని పోవుచుందురు. వారితో కలిసి
పాడుట విధియని నాయూహ. బ్రిటిష్ పరిపాలనమునందు దోష
ములు నాకు తెలియక పోలేదు. అయినను మొత్తముమీఁద ఈపాట
పాడుట మంచిదని నాయూహ. ఆరోజులలో బ్రిటిష్ రాజ్యము
యొక్కయు, బ్రిటిష్ పరిపాలకుల యొక్కయు నీతి మొత్తముమీఁద
సుఖకరమని అనుకొంటిని.

నక్షిణ-ఆఫ్రికాయందలి నల్ల ద్వీపము బ్రిటిషువారి అసలు
సంప్రదాయము కా దనుకొంటిని. అది కాలికము, స్థానికము అని
అనుకొంటిని. దాన రాజభక్తిలో తెల్లవారిని మించితిని. 'గాడ్
సేవ్ ది కింగ్' అనుపాటకు లయ నేర్చితిని. అందఱును లేచి పాడు
నపుడు నేనును కలిసి పాడుచుండువాడను.

రాజభక్తి కావశ్యకమగు ప్రతిసమయమునను నేను నిరాడంబర
ముగా రాజభక్తిని ప్రకటించుచుంటిని.

నా జీవితములో రాజభక్తి నెన్నడును అమ్ముకొనలేదు. దానిచే నెన్నడును స్వప్రయోజనము సాధింపఁ దలఁపలేదు. రాజభక్తి ఒకవిధియని నా భావము. దానివలన ప్రతిఫల మెన్నడును నే తల పెట్టలేదు.

నే నిండియాకు వచ్చినరోజులలో విక్టోరియా రాణి 'డైమండ్ జూబిలీ' మహోత్సవమునకు ఆరంభము. అందులకు రాజకోటలో నియతమైన ఒకసంఘమునఁ జేర నాకు పిలుపు వచ్చెను. నేనియ్యకొంటిని. ఆయుత్సవము చూడఁ పై బొటారము; చాల మోసము. దీనితో వ్యభ కలిగెను. 'ఈ సంఘములో ఉండవలెనా మానవలెనా?' అని శంక కలిగెను. తుదకు ఇటులు తోచెను: 'నీపని నీవుచేసికొని తృప్తి పనుము.'

ఆవేడుకలో చెట్లునాటుట యొకపని. పలువురు డంబమునకును, ఉద్యోగుల మెప్పునకును నాటుచుండిరని తెలిసికొంటిని. 'చెట్లు నాటు టొకవిధికాదు. ఆపనికిబదులు మఱొం డేదేని చేయనగును' అని వారికి నచ్చఁజెప్పఁ బోయితిని. 'మనస్సునాటి చెట్లు నాటు వలయు; లేదా నాటనే వలదు.' నా యీమాటలకు వారునవ్వుకొని రనుకొంటిని. నా పాలఁబడిన మొక్కను మనస్సుతోనాటి నీరుపోసి మెలకువతో పెంచినటులు గుర్తు.

మాయింటి పిల్లలకుఁగూడ 'గాడ్ సేవ్ ది కింగ్' అను పాట చెప్పితిని. రాజకోటలోని బ్రెయినింగు కళాశాలా విద్యార్థులకుఁ గూడ ఈపాటను జెప్పినటులు గుర్తుకలదుకాని అది జూబిలీలోనో, ఎడ్వర్డు పట్టాభిషేక సమయముననో సరిగా చెప్పఁజాలను. పిదప పిదప నీపాట నాకు విరోధమాయెను. నామనస్సున అహింసావిమర్శ మధిక మయినకొలది నేను నావాఙ్మనసములపై కడుజాగరూకతవహించితిని.

ఆ త్మ క థ

‘రాజశత్రువులఁ జంపుము; ఆ మోసగాండ్ర మోసములఁ ద్రుంపుము’ (అపొటలో ముఖ్యము) అను ఈవాక్యములు నాకు గిట్టలేదు. నామిత్రుఁడు డాక్టరు బూగ్సుగారికి నా యీ సంశయమును మనవి చేసితిని. ఆయనయు ఇయ్యకొని అహింసావాదియైన యెవ్వనికిని, ఈపాట పాడుట కష్టమనెను. ఈపాటలో శత్రువులని ఊహింపఁ బడినవారు మోసగాండ్రని యెటు లనఁగలుగుదుము? శత్రువులయినంత మాత్ర తప్పంతయు వారిదేనా? పరమేశ్వరునికడ న్యాయమును మనకు భిక్షింపనొప్పు. డాక్టరు బూగ్సుగారు నాపూర్వపక్షము సిద్ధాంతించిరి. వారి సమాజమున దీనికి బదులు మఱియొకపాట నల్లరి. వారిని గుఱించి ముందు వివరింతును

రాజభక్తితోపాటు రోగుల కుపచారము చేయుట నాకల వాటై పోయెను. నెయ్యురై నను, క్రొత్తలై నను వారి కుపచరించుట నాకంతయో ప్రీతి.

రాజకోటలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుఱించి కరపత్రము వ్రాయుచుండుకాలమున ఒకసారి బొంబాయికి పోవలసినచ్చెను. పెద్ద పెద్ద నగరములలో సభ లేర్పాటుచేసి యీవిషయమున ప్రజాభిప్రాయమును పెం సొందింపవలయునని నా యభిప్రీతము. అందులకు ముందు బొంబాయి నిర్ణీతము. ముని ముందు జడ్జి రేనడేగారిని సంప్రదించితిని. వారు నాచెప్పినదెల్ల వినిరి. విని ఫిరోజీషా మెహతా గారిని జూడుమనిరి. పిదప జడ్జి బదురుద్దీన్ తైయబ్జిగారిని జూచితిని. వారు అట్లే చెప్పి మఱియు నిటులనిరి: ‘రేనడేగారును, నేనును ఏమియు చేయఁజాలము. మాస్థితి నీకు తెలియును. ప్రజావ్యవహారములలో మేము చొరరాదు. కాని నీపనికి మే మనుకూలురము. ఇందు నీకు సాయము చేయఁగలవారు ఫిరోజీషా మెహతాగారు ఒక్కరే.’

నేను తప్పక ఫిరోజీషా మెహతాగారి దర్శనముచేయఁ దలచి యుంటిని. ఈపెద్దలు ఆయన సాయము పొందుచునుటవలన మెహతా గారికి ప్రజలలో ఎట్టిపలుకుబడి యున్నదియో నాకు లెస్స తెలియ నాయెను.

పిదప నేను వారికడ కేగితిని. నేనాయనను గాంచి మిఱు మిట్లుగొన సంసిద్ధుడ నయితిని. ఈయన పేరునకు అంటింపఁబడిన పెద్దపెద్ద విశేషణములను వినియుంటిని. 'బొంబాయి సింగమును', 'కేరీబుములేని బొంబాయి ఫాచుషాను' చూడవలయునని తెలియును. కాని ఆఫాచుషా నాకు భయంకరుఁడుగా లేడు; వచ్చులుడగు తండ్రి నెదిగిన కుమారుని ఆదరించునటులు నన్నాదరించెను. మేమిరువురము వారిగదిలో కూర్చుంటిమి. మిత్రులును, అనుయాయులును ఆయన చుట్టును బలిసియుండిరి. వారిలో డి. ఇ. వాఛాగా రొకరు; కామాగా రొకరు. అయ్యిరువురకు నే నెఱిగింపఁబడితిని. లోగడ నాకు వాఛా గారినిగూర్చి తెలియును. అతఁడు మెహతాగారికి కుడిభుజము. అతఁడు మంచి లెక్కగాఁడని వీరచంద్రు గాంధీనాథుఁ జెప్పియుండెను. 'మన మిద్దఱము కలిసికొని మాటలాడవలయును' అని వాఛాగా రనిరి.

ఇదియంతయు రెండు నిమిషములు. మెహతాగారు నామాట లన్నియు శ్రద్ధగా వినిరి. నేను రేనడే తైయన్బీలను చూచితిని చెప్పి తిని. మెహతాగారు: 'గాంధీ! నీవనికి ముం దొకసభ జరుగవలయును. నీవనికి నేను తప్పక మద్దతు చేయఁగలను.' అని తనకార్యదర్శి మున్నీ గారినిజూచి సభాదినమునిర్ణయింపుచునెను. సభాదినము నిర్ణీ తమాయెను. 'సభ రేపుజరుగుననఁగా నా కొకసారి కానిపింపుము' మని మెహతా గారు నన్ను వీడుకొలిపిరి. ఈసంభాషణముతో నాభయము పోయెను. సంప్రసముతో ఇంటి కేగితిని.

ఆత్మకథ

మాబావ బొంబాయిలో నుండెను. అతని జూడఁబోతిని. అతఁడు మంచము పట్టియుండెను. అతఁడు కలవాఁడు కాఁడు. నాసో దగివలన ఉపచారము జరుగుట కష్టముగా నుండెను. నాతో రాజకోటకు రమ్మంటిని. అతఁడియ్యకొనెను. మాసోదరిని, అతనిని దీసికొని రాజకోట కేగితిని. వ్యాధి ఎక్కువాయెను. అతని నాగదిలో నుంచికొంటిని. రేయుంబవలు ఉపచరించుచుంటిని. రేలు మేలుకొనియుండనాయెను. నే నిటు లతనికుపచరించుచునే దక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుఱించి వ్రాసికొనుచుంటిని. తుదకు మాబావ స్వర్గస్థుఁడాయెను. అయినను అంత్యకాలమున అతనికి ఉపచారముచేయు నవకాశము దొరుకుటవలన నాకు మనస్తాపము కొంచెము తగ్గెను.

ఈవిధముగా రోగుల కుపచరించు కోరిక పోను పోను ఎక్కువాయెను. దానిచే నొకొక్కతటి నాపనికిఁగూడ ప్రాలుమాలెడివాఁడను. మఱియు ఒకొక్కపుడు నాభార్యనే కాక యింటివారందఱను అందులకు ఏర్పాటు చేయుచుంటిని.

ఈనృత్తిని నేను కోరికయని యందును. ఏలనఁగా: ఏమంచుపని యైనను సమకాలమున ఉపయోగకరమగునేని తత్క్షణము ఆనందదాయకమని నాయనుభవము. డంభముచేఁగాని, పరభీతిచేఁగాని చేయుచో అది వాని నడచును. అట్టివారు మాసిపోవుదురు. ఏనేవ చిత్తానందము కలుగఁజేయదో అది నేవకునకు ప్రయోజనకారి గాదు; నేవ్యునిఁగూడ సుఖపెట్టదు. ఏ నేవచే చిత్తమానందిత మగునో దాని ముందు ఈ భోగములు, ధనోపార్జనములు మొదలగు నవన్నియు తుచ్చములని తోచును.

బొంబాయి సభ

మాజావ శరీరము విడిచిన మఱునాడే నేను బొంబాయి.

సభకు పోవలసివచ్చెను. ఉపన్యాసవిషయమును సిద్ధము చేయఁదగినంత వ్యవధిలేదు. రేయుంజవలు నిదురలేమి నాకు క్లేశ మధి కముగ నుండెను; గొంతు బొంగురుపోయెను. ఎటులో ఒకటులు ఈశ్వరుడే నిర్వహించుకొని పోవునని నేను బొంబాయి కరిగితిని. ఉపన్యాసము వ్రాసికొని పోవలయునని కలలోనేని తలపోయలేదు.

సర్ ఫిరోజీషా మెహతాగారి యజ్ఞానుసారము సభాపూర్వ దివసమున సాయంకాల మైదుగంటలకు ఆఫీసులో వారి దర్శనము చేసితిని.

‘గాంధీ! నీ యుపన్యాసమువ్రాసి సిద్ధముచేసితివా?’

‘లేదు. ఆకువుగా ఉపన్యసింపఁ దలఁచితి’నని బెదురుచు బెదురుచు బదులు పలికితిని.

‘బొంబాయిలో ఇది చెల్లదు. పత్రికలకును, దేశాంతరములకును ఉపన్యాస విషయములు పంపునారు వారి యిష్టానుసారము మార్చి, కూర్చి పంపుచుండుదురు. మన సభ కేమేని ప్రయోజనము సిద్ధింపవలయుననిన ఉపన్యాసము ‘లిఖితపూర్వకముగా’ ఉండవలయును. మఱియు దానిని తెలవాటులోపల అచ్చొత్తింపవలయును. అయితే ఉపన్యాస మీరాత్రికి రాత్రి సిద్ధముకాదా!’

ఆ త్మ క థ

నేను కంగారు పడితిని. పిదప 'చిత్ర' మంటిని.

'వ్రాతప్రతికొఱకు మున్నీ గారిని మీకడ కెన్ని గంటలకుఁ బంప మందురు?' అని బొంబాయిసింహ మనెను.

'రాత్రి పదొకొండు గంటల' కని నేనంటిని.

మెహతాగారు మున్నీగారితో ఆవేశకు నావద్దకువచ్చి వ్రాతప్ర తిని పుచ్చుకొని రాత్రియే ముద్రింపుమనిచెప్పి నాకు అనుజ్ఞ నిచ్చిరి.

మఱునాటి సభకేగితిని. సర్ ఫిరోజీషాగారు 'ఉపన్యాసము వ్రాసి చదువు' మని సలహా ఇచ్చుటలో ఎంత దూరాలోచనము కలదో అపుడు తెలిసికొంటిని. ఫ్రాంజీ కావస్ జీ ఇక్వెస్టిట్యూట్ హాలులో సభ. ఫిరోజీషా మెహతాగారి ఉపన్యాస మయినచో నిలుచుటకేని తావుదొరకదని వినియుంటిని. వీరి యుపన్యాసమనినచో విద్యార్థులు చెవులు కోసికొందురు.

అంత నిండోలగము చూచుట నాకదియే తొలిమాటు. నాధ్వని యేరికిని వినిపించుట లేదు. నడఁకుచు పడఁకుచు గాత్రము పెద్దచేసి తిని. ఫిరోజీషాగారు మాటిమాటికి 'బిగ్గటగా', 'ఇంకను బిగ్గటగా' అని ప్రోత్సహించుచుండిరి. వారు న న్నెంతెంత ప్రోత్సహించుచుండిరో నాధ్వని యంతంత క్రుంగి కూలారుచుండెను.

ఇంతలో నా వ్రాత చెలికాడు కేశవరావు దేశపాండేగారు వచ్చి అడ్డుపడిరి. నా యుపన్యాసము వారిచేతఁబెట్టితిని. అతని కంత మంతఁ సభకుఁ దగినది కాని, సభ్యులెవరు విందురు? 'వాఛా, వాచా' యను కేకలు సభలో గింగురుచునెను. పిదప వాఛాగారు లేచిరి. దేశపాండ్యునిచేతినుండి కాకితము లందుకొని వారు నాపని పూరించిరి.

సభ నిశ్చయమాయెను. సభ్యు లితిశ్రీవతికు వినిరి. ప్రకరణము ననుసరించి పేగుస్సిగను మాటలును, కరతాశధ్వనులును ఉప్పతిల్లెను. నాకు సంతస మెసఁగెను.

సర్ ఫిరోజీషాగారు నాయుపన్యాసమును ప్రకరించిరి. నాకు గంగాస్నానము చేసినటు లుండెను.

దీనిచే దేశపాండేగారును మఱియొక పారసీక గృహస్థును నాకు నిండుసాయముచేయుఁ బూనిరి. ఆపారసీకమిత్రుడు నేఁడు సర్కారువారి పెద్ద ఉద్యోగి. కావున వారి పేరునుడువఁ గొంతుచున్నాను. ఈయరువురును దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వత్తుమని మాటయిచ్చిరి. కాని అపుడు స్మార్ట్ కాజ్ కోర్టు జడ్జియగు సి. యం. ఖర నేట్ జీగారు వీరిమాటను బూటకముచేసిరి. దీనికి కారణ మొకపారసీకసతి. అతఁడామెను పెండ్లాడునా దక్షిణ-ఆఫ్రికాకే జయలుదేటునా? తుదకు పెండ్లాడుటయే మంచిదని అతనికిఁ దోచెను. ఈ మిత్రుని వాగ్దానభంగమునకు నేటాలులోని పారసీకస్తుంజీ గారు ప్రాయశ్చిత్తము కావించుకొనిరి. నేఁడు పలువురు పారసీకసతులు ఖద్దరు ప్రచారమున పాలుగొని నాటి వాగ్దానభంగమునకు తోడయిన ఆయను దొసఁగునకు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనుచున్నారు. కనుక నే నాదంపతుల సంతోషపూర్వకముగా మన్నించితిని. ఇక దేశపాండేగారికి పెండ్లియాశ లేదు. కాని యతడును రాజాలకపోయెను. నేఁ డతఁడును అందులకు ప్రాయశ్చిత్తి చేసికొనుచున్నాఁడు. నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు మరలు తఱి జాంజిబారులో ఒక తైయట్టి వంశ్యుఁడు కానిపించెను. అతఁడును నాకు సాయపడెద ననెను. కాని అటులు చేయలేదు. అందులకు నేఁడు అబ్బాస్ తైయట్టిగారు ప్రాయశ్చిత్తము నందుచున్నారు. ఈ రీతిగా బారిష్టరు మిత్రులను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు

ఆత్మకథ

తీసికొని పోవలయునని నా యొనరించిన మాఁడు యత్నములును ముక్క చక్క లాయెను.

ఈ సందర్భమున పేస్తనజీ పాదుషాగారు నాకు బాగుగ గుర్తు తగులుచున్నారు. నేను సీమలోనున్నది మొదలు మా కిరువురకు మంచి మైత్రి. మొదట మేము లండనులో ఒక శాకాహారాగారమున కలిసి కొంటిమి. ఇతని తమ్ముడు బరజోరజీ పాదుషాగారిని నే నెఱుఁగుదును. పిచ్చివాఁడని అతనికి పేరు పడిపోయెను. మే మెన్నఁడు నొక చో కూడలేదు. మిత్రమండలి ఇతనికి *చక్రమని పేరొసఁగెను.

గుర్రముల మొగ మెవరు చూతురని జాలిగొని ఇతఁడుట్రాము బండి నెక్కిమానెను. శతావధానికుండు ధారణాపటిమ యున్నను ఏడ్చిగ్రీకిని చదువలేదు. అతఁడు స్వయంకృషిచే బుద్ధిలో ఒకవిధమైన స్వాతంత్ర్యము కలుగజేసికొనెను. పుట్టినది పారసీకకుల మయునను తినునది శాకాహారము. పేస్తనజీకి పెద్దపెద్ద డిగ్రీలున్నను ఇట్టి పేరు లేదు. కాని ఇతని బుద్ధివైభవము ప్రఖ్యాతము. సీమలోఁగూడ పెద్ద ప్రఖ్యాతి. మాయీరువురి మైత్రికి మూలము శాకాహారము. బుద్ధివైభవమున నెంతు పెట్టుకొనుట నాతరముగాదు.

ఈతని క్రమ్రుణ బాంబాయిలో నెవకి కనుఁగొంటిని. పేస్తనజీ గారు హైకోర్టులో ప్రోథోనోటరీయద్యోగమున నుండెను. అపుడతఁడు ఒకగొప్ప గుజరాతీ నిఘంటువు పని చేయుచుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా లోని ఉద్యమమునకు సాయపడుటకు నేను వేడని మిత్రుఁడు లేఁడు. పేస్తనజీపాదుషా తా నెట్టిసాయమును చేయఁజాలనని చెప్పటయేకాక నీనైనను మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నెళ్లవలదని సలహా ఇచ్చెను. అతఁడు

● చక్రము రిప్యూస్ తిరుగును. ఏది తలపెట్టినను ఇతఁడును అంబియకాగా ఇతఁడొక వింత చూపిసి. ఇతని ఉద్దేశము లన్నియు వింత కలిగించునవే. — అనువాదకుడు.

మఱియు నిటులనెను “నేను నీకు సాయము చేయఁజాలను. నీ పై నను మరల దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు పోవుట మంచిది కాదందును. మనదేశమున మనము చేయఁదగిన పని యేమంత కఱవై పోయెనా? మనము మాత్ర భాషకు చేయవలసినపని కొంచెమా? నే నిపుడు విజ్ఞానశాస్త్రమునకు పరిభాషలను నెదకుచున్నాను. మనము చేయవలసిన త్రేత్రమున నిది యెంత? లొడితెఁడు. దేశదారిద్ర్యము చూడుము! దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో భారతీయులు చిక్కులపాలై యున్నారనుట నిక్కువమే. కాని నీవంటి నాఁడట్టిదానికి బలియగుట నే నొల్ల. మనము ముందుస్వరాజ్యము సంపాదించుముగాక; పిదప దక్షిణ-ఆఫ్రికాసోదరులకు అలవోకగా మేలు కలుగును. నేను నిన్ను మరలింపఁజాలనని నాకు తెలియును కాని నీవంటివారి నెవ్వరిని నీతోపాటు తీసికొనిపోవుట నాకు సమ్మతము కాదు.”

నా కీయుపదేశము గుఱింపలేదు. అయినను ఈ సంభాషణమున అతనిపై నాకాదర మినుచుడించెను. అతని దేశప్రేమను, భాషప్రేమను చూచి ముగ్ధుడనయితిని. ఈ ప్రసంగమువలన మామైత్రి మఱింత దృఢపడెను. ఆయన ఉద్దేశ్యమును నేను తెలిసికొంటిని. కాని నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని ఉద్యమమును మానుకొనుటకు బదులు మఱికొంచె మెక్కువగా పూనుకొంటిని. ఏదేశభక్తుఁడును దేశనేవలొ ఏ యేకదేశమును మఱివఁజాలఁడు. కనుకనే నాముం దీగీతాశ్లోకము కానిపించెడిని.

*శ్రేయాః స్వధర్మో విగుణః పరధర్మా త్స్వినష్టితాత్,
స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః.

పరధర్మమును అనుష్ఠించుటకంటె గుణములేనిదైనను స్వధర్మమునే అనుష్ఠింప లగ్గు. స్వధర్మమున చచ్చినను మేలు. పరధర్మము భయావహము.

* గీత ౩ ఆవ్యాయ-౩౫

పూనాలో

సో ఫిరోజీషాగారు నా పనిని తేలిక చేసిరి. నేను బొంబాయి నుండి పూనా వెళ్లితిని. పూనాలో రెండుపక్షములున్నవని నే నెఱుంగుదును. నాకు అన్ని పక్షములవారి సాయమును ఆవశ్యకము. లోకమాన్యుని సందర్శించితిని. వా రిటు లనిరి:

‘అన్ని పక్షముల సాయము విలయు నను నీ తలఁపు మేలైనది. ప్రకృతివిషయమున ఎవరికిని మతభేద ముండదు. కాని ఇందులకు సభా పతి తటస్థుఁడు కావలయును. తాము ప్రాఫెసర్ భండార్కరుగారి దర్శనము చేయుఁడు. వా రిపు డేనభిలషించిని వచ్చుట మానుకొనిరి. కాని ఇందులకు సమ్మతింతు రనుకొందును. వీరి దర్శనానంతరము పర్యవసాన మే మైనదో నాకు తెలుపుఁడు. నేను తమకు సంపూర్ణముగా సాయముచేయుఁ గోరుచున్నాను. తాము ప్రాఫెసర్ గోఖలేగారి దర్శనము చేయుఁడు. నన్నుఁ జూడఁ బని పట్టునేని తమకు వీలయినపు డెల్ల తప్పక నన్నుఁ జూడవగును.’

లోకమాన్యుని జూచుట నా కదియ మొదలు. వీరు లోకప్రియు లెట్లులైరో వెంటనే తెలిసెను.

అటునుండి గోఖలేగారికడకు వెళ్లితిని. వారు ఫెర్గ్యూసన్ కాలేజిలో నుండిరి. నన్ను కడుఁ జేర్చితోచుచి ఆత్మీయునిగాఁ జేసికొనిరి. వీరితోడుతను నాకు ప్రథమపరిచయమే. కాని నాకది ప్రథమ పరి

చయము కాని యట్లే యుండెను. ఫిరోజుషాగారు హిమాలయము, లోకమాన్యుడు సముద్రము. గోఖలే గంగ, ఇందు స్నానము శత్రువు, హిమాలయముపై నెక్కుట చిక్కు. సముద్రమున దిగుటభయము, కాని గంగయొడిసి ఆడుకొన నగును. దీనిలో నానవేసికొని పోవ చున్న. బడిలో చేర్చుకొనునపుడు పిల్ల వానిని పరీక్షించునటులు గోఖ లేగారు నన్ను పట్టిపట్టి పరీక్షించిరి. ఎవరెవరి దర్శనము చేయవలయునో, ఎటులు చేయవలయునో ఆనైనమంతయు తెలిపిరి. నాయుప న్యాస మొకసారి చూడఁగోరిరి; కాలేజీనంతయు చూపిరి. 'తమ యిచ్చ వచ్చినపుడు నన్ను చూడవచ్చును. డాక్టర్ భండార్కర్ గారి ప్రత్యుత్తరము నాకు తెలుపు'డని సెలవొసగిరి. గోఖలేగారు బ్రతికి యున్నంత నట్లు రాజనీతి విషయములలో నా హృదయక్షేత్రము నెంత యాక్రమించినో జేహపాతముతరువాతఁగూడ అంత ఆక్రమించి యుండిరి. మఱియెవరును అటు లాక్రమింపలేదు.

కొడుకును దండ్రీవోలే రామకృష్ణభండార్కరుగారు న న్నాద రించిరి. రెండుబాములవేళ నేను వారికడ కేగితిని. శాస్త్రములలో పరిశ్రమచేసిన ఆపండితునకు నే నట్టివేళఁగూడ పనిచేయుట ప్రియ నాయెను. తటస్థుడైన సభాధ్యక్షుడు కావలయునను నా పట్టుదలను విని 'That's it, That's it.' 'అది మంచిది అది మంచి' దనుమాటలు ఆయననోట సహజముగా ప్రవహించెను.

మాటయు, మంతియు అయిన పిదప ఆయన యిటు లనెను: 'నేను రాజకీయములలో అడుగిడుటలేదని యెవరినడిగినను జెప్పుదురు. కాని మిమ్ము విముఖులఁ జేయలేను. మీ వాదము న్యాయము; మీ ఉద్యమము ధైర్యము. మీసభకు నేను రా ననఁజాలను. శ్రీయు

ఆత్మకథ

తులు తిలకుగారిని, గోఖలేగారిని, దర్శించితి రది మంచిపని. ఈ యిరు
నాగులవారును నన్ను ఆహ్వానించుచో రాగలను. సమయనిర్ణయము
నకు నన్నడుగఁ బని లేదు. వారి కెపు డనుకూలమో నాకును అపు
డనుకూలమే.' అని నాకు ధన్యవాదములును ఆకీర్వాదములును బలికి
సెల విచ్చిరి.

సదీనప్పుడు గాకండ, ఆడంబరము లేకుండ ఈ విద్వాంసులు,
ఈత్యాగులు సభచేయించి నాకు ప్రోత్సాహ మిచ్చి సెల విచ్చిరి.

నే నటసుండి మదరా నేగితిని. మదరాసు సంతోషముత్త
మాయెను. బాలసుందరముకథ సభ నాకటైను. నా ఉపన్యాసము
దీర్ఘము; ఆంతయు ముద్రితము. సభ ఒకొక్క శబ్దమునే మనస్సునకు
పట్టించుకొని వినెను. సభాంతమున జనులు పచ్చపుస్తకముకొఱకు విఱు
చుకొని పడిరి. మదరాసులో కాఁబట్టునని 'పచ్చపుస్తకము' సంస్కరిం
చి రెండవతూరి పదివేలప్రతులు తీయించితిని. ఇందు చాలవట్టు వేడి
వేడి రొట్టెలవలె ఖర్చు పడెను. కాని పదివేల ప్రతు లక్కఱలేదు.
లోకుల ఉత్సాహముమీఁదనే నే నెక్కువ కన్నుంచితిని. నాయుప
న్యాస మింగ్లీషు వచ్చినవారికిఁగదా! వారి కిన్ని ప్రతు లక్కఱలేదు.

మదరాసు ప్రాండర్లు పత్రికా సంపాదకులును, స్వర్గీయులు పగు
పరమేశ్వరకృష్ణగారు నా కిచట కడు సాయము చేసిరి. వా రీవిషయ
మును చక్కగ దదివిరి. వారు పలుమాటులు నన్ను తమ ఆఫీసుకు తీసి
కొని చనిరి; సలహాలు చెప్పిరి. హిందూ పత్రికాధిపతులు జి. సుబ్ర
హ్మణ్యముగారి దర్శనము చేసితిని. మఱియు డాక్టర్ సుబ్రహ్మణ్యము
గారి దర్శనమును చేసితిని. వారి సానుభూతి బడసితిని. మఱి పరమే
శ్వరకృష్ణగారు తమ పత్రికలో నీవిషయమునుగూర్చి నా యిష్టము

చొప్పున వ్రాయుట కంగీకరించిరి. నేనును వారుచేసిన పేలును ఉపయోగించుకొంటిని. సభ పచ్చయప్ప హాలులో జరిగినటులును, డాక్టర్ సుబ్రహ్మణ్యముగారు అధ్యక్షు లయినటులును గుర్తు.

నాసంభావన మెక్కువ పా లింగ్లీ ఘటానై నను ఇంటిలో నున్నంత ప్రేమ, అంత ఉత్సాహము మదరాసులో కాననాయెను. ప్రేమభేదింపని బంధన మేది?

వెంటనే ముఱలి రమ్మ

దుదరాసునుండి కలకత్తాకు వెళ్లి తిని. కలకత్తాలో నాకష్టములకు మేరలేకుండెను. అచట గ్రేట్ ఈస్టరన్ హోటలులో దిగితిని. నేనచట నెవరిని ఎఱుంగను. హోటలులో డేయిలీ తెలిగ్రాఫ్ పత్రికాప్రతినిధి మిస్టర్ ఎల్లర్ థార్పుతో పరిచితి కలిగెను. వారి బస బెంగాల్ క్లబ్బులో. వారు నన్నచటికి రమ్మనిరి. అచటి డ్రాయింగ్ రూములో భారతీయులకు ప్రవేశము లేదను సంగతి అపుడు నా చెఱుంగరు. అపుడే వారి కా ప్రతినిషేధస్థితి తెలిసెను. నన్ను వారు తమ గదిలోనికి తీసికొని చనిరి. అచటి తెల్లవారికి నల్లవారిపైఁ గల యీసునకు వారు వగచిరి. నన్నులోనికిఁ గొంపోవఁ జాలనందులకు త్నమాపణ వేడిరి.

నంగదైవమును సురేంద్రనాథబెనర్జీగారిని దర్శింపవలయును. వారి దర్శనమునకు వెళ్లి తిని. అపుడు వారిని పలువురు పరివేష్టించి యుండిరి. వారిటు లనిరి: 'మీ మాట ఇచట నెవరును వినర ని నాభయము. మా పాట్లన్నియు మీరు చూచుచునే యున్నారు. ఆయినను శక్తికొలది అలఁతియో వలఁతియో ప్రయత్నించి చూడవలయును. ఇందులకు మీకు మహారాజుల మద్దతు జరూరు. బ్రిటిష్ ఇండియా అసోసియేషన్ ప్రతినిధిని చూడుఁడు. రాజా సర్ ప్యారీమోహన్ ముకర్జీగారిని, మహారాజా టాగోరుగారిని చూడుఁడు. వీ రిరువురును ఉదారులు. సార్వజనికకార్యములలో ఎక్కువ పాలు గొందురు?

నే నీ సజ్జన సందర్శన మొనరించితిని. కాని అచటను నాపప్పుడుక లేదు. ఇరువురు నిటు లనిరి. కలకత్తాలో సభచేయుట సులభసాధ్యము కాదనియు ఏదైనా చేయగలిగితే సురేంద్రనాథ బెనర్జీగారే చేయవలయు ననియు చెప్పిరి.'

నాపని కష్టతర మగుచుండెను. అన్యులబాబార్ పత్రిక ఆఫీసుకు వెళ్లితిని. అచట నా చూచిన సజ్జనులందఱును నన్నొక దేశ దిమ్మరినిగా తలపోసిరి. వంగవాసి పత్రికాధిపతి ఇంకొక మెట్టెక్కినను. ఒక గంటవఱకు వేచియుండవలసి వచ్చెను. ఆయనతో మాటలాడ వచ్చినవారు పలువురు. వారిని పంపినపిదపగూడ కన్నెత్తి యేని నన్ను జూడలేదు. ఒక గంట అటులు వేచివేచి తుదకు నామాట వెళ్ల బోసికొన నెంచితిని. అప్పుడు వారిటు లనిరి: నా కెన్ని పనులున్నవో మీకు కానిపించుటలేదా? మీవంటినా రిచట వేనవేలు. తామిటనుండి వెళ్లి పోవునో చాల మంచిది. మీ మాట నే వినఁగోరను.' నాకు కొంచెము కినుక వొడమెను గాని సంపాదకుని యవస్థ అర్థము చేసికొంటిని. వంగవాసి భ్యాతినిగూడ వినియుంటిని. ఆక్కడికి వచ్చి పోవు జనప్రవాహమును చూడనే చూచితిని. ఆ వచ్చిపోవు వారందఱు వీరికి పరిచితులు. వారి పత్రికలకు విషయమును తక్కువ కాదు. ఆదినములలో దక్షిణ ఆఫ్రికాపేరు తెలిసీ తెలియని సితిగో నుండెను. ప్రతిరోజు అందఱు వచ్చి తమతమ కష్టములను వీరికి వినిపింతురు. ఎవరికష్టము వారి కెక్కువ కదా! ఆపన్ను లందఱు సంపాదకున కడ్డముగా కూరుచుందురు. ఈ యాపన్నుల నందఱును ఎటు లూటడించుట? మఱియు ఈ యాపన్నులు పత్రికాసంపాదకుని మాటలతో నేమో శక్తి కల దనుకొందురు. అయితే ఆఫీసు—గడప దాటుచో తనమాట చలామణి కాదని పత్రికాసంపాదకునకే తెలియును.

ఆత్మకథ

నేను అద్వైతమును చెందలేదు. ఇతర పత్రికా సంపాదకుల గాంచి తిని. నా యలవాటు చొప్పున ఆంగ్లో ఇండియన్ పత్రికా సంపాదకుల గూడ జూచితిని. స్టేట్స్ మన్, ఇంగ్లీషు మన్ పత్రికలు రెండూను దక్షిణ-ఆఫ్రికా సమాచారము గొప్పదని తెలిసికొనినవి. నేను వారితో చాల ముచ్చటించితిని. నా ముచ్చటించిన విషయమునంతయు వారు ప్రకటించుచుండిరి. ఇంగ్లీషు మన్ పత్రికా సంపాదకుడగు సాండర్సన్ గారు నన్ను తనవానిగా జూచుకొనెను. తన ఆఫీసును, పత్రికను నా వశమొనరించెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుగూర్చి ప్రధానవ్యాసములలో నాయిష్టము చొప్పున మార్పుటకును ఆంగీకరించిరి. వీరికిని నాకును గట్టి స్నేహముకలిసిన దనినచో అత్యుక్తికాదు. వీరు తమ శక్తికొలది నాకు సాయపడెదమని మాటయిచ్చిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికా వెళ్లి సవిదపగూడ ఉత్తరము వ్రాయు మనిరి. నాకు చేతనయిన దంతయు చేయుదుననిరి. వీరు తమ మాటను తూచాలు తప్పకుండ పరిపాలించిరి. ఆరోగ్యము చెడి పోవనంతవఱకును నాతో ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుచుండిరి. నా జీవితమున అనుకొనకుండ చేకూఱిన యిట్టి తియ్యని నైయ్యము లనేకములు. నాలో అత్యుక్తి లేకపోవుటయు, సత్యపరాయణతయుండుటయు సాంధర్భ్యగారి ప్రేమకు హేతువు. వీరు నన్ను శల్యపరీక్ష చేసిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని తెల్ల వారిదోషములు ఖండించుటలోను, గుణములు చెప్పుటలోగూడ నేను వెనుకాడలేదని వారి కనుభవ మాయెను.

ప్రతిపక్షికి న్యాయముచేయుటనైన మనము వడిగా న్యాయము పొందగలమని నా యనుభవము చెప్పుచున్నది.

ఇటులు తలఁపని తలంపుగా సాయముచేకూఱుగా కలకత్తాయందును సభకావింప నాశపెట్టుకొని యున్నంతలో దర్బానునుండి తంతి

వచ్చెను: 'జనవరిలో పాగ్ల మెంటు సమావేశము; వెంటనే మరలి రమ్మ.'

ఈ కారణమున దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వడిగా వెళ్ల నలసియున్నదని పత్రికలో ప్రకటించి కలకత్తా విడిచితిని. మఱియు 'మొదటి స్త్రీ మరు లో నాకు ప్రమాణసౌకర్యము చేయుమని దాదాఅబ్దుల్లాగారి యేజెం టుకు బొంబాయికి తంతి నిచ్చితిని. దాదాఅబ్దుల్లాగారు 'కుర్ లేండ్' అనుస్త్రీమరును కొనిరి. దీనిలో కిరాయిలేకుండ నన్నును, నాసంసారమును దీసికొనిపోవ పట్టుపట్టిరి. నేను ధన్యవాదములతో అంగీకరించి డిసెం బరు మొదట కుర్ లేండులో నాధర్మపత్నిని, నా యిరువురు పిల్లలను స్వర్గీయుఁడగు మా బావగారియొక్క కుమారునిని తీసికొని రెండవ తూరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు బయలుదేరితిని. ఈ స్త్రీమరుతోపాటు 'నాదర్' యను మఱియొక స్త్రీ మరును దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు బయలుదేరెను. దీనికి యేజెంటు దాదాఅబ్దుల్లాగారు. ఈరెండు స్త్రీమరులలో మొత్తము ఎనమన్ను అుగురు యాత్రికులుండిరి. అందు సాఁబాలుపైగా ట్రాన్సు వాలు పోవువారు.

రెండవభాగము

ఆత్మకథ

మూడవ భాగము

C. M. V. Sharma
Nalgonda

తుపాను చిహ్నములు

క్రుటుంబముతో జలయాత్రి చేయుట నా కిదే మొదలు. నడుమ

రకపు హిందూకుటుంబములలో బాల్యవివాహములు జరుగుకతన భర్తచదివికొన్నవాడుగను, భార్యనిరక్షరకుక్షిగను ఉండునని ఈకథలో పలుమాటలు చెప్పియుంటిని. భార్యాభర్తల జీవనమున సముద్రమంత అంతర ముండును. భర్త భార్యకు ఉపాధ్యాయుడై కావలసి వచ్చును. నేను నాభార్యాపుత్రుల వేషభాషలనిూడ, భోజన భాజనములనిూడ ధ్యాన ముంపవలసినవాడనైతిని. నేను వీరి కునికిని మనికిని, రీతిని నీతిని బోధింపవలసినవాడనైతిని. నాటి సంగతులు కొన్ని గుర్తు తెచ్చుకొన్నచో నా కిప్పుడు నవ్వువచ్చుచున్నది. హిందూపత్ని పతి భక్తియే తన ధర్మమునకు పరాకాష్ఠ యనుకొనును. హిందూపతి పత్ని కీశ్వరుడ ననుకొనును. ఈ కారణమున భర్త యెటు లాడించిన భార్య అటు లాడవలసి వచ్చును.

మనము నాగరకుల మనిపించుకొనవలయు ననినచో తెల్లవారి ననుకరింపవలసి యుండుననియు, ఆటు లనుకరించిన యెడలనే మనకు పలుకుబడి యుండుననియు, అది లేనిది దేశారాధనమునకు పీలుండ దనియు నే ననుకొనుచుండెడు వాడను.

ఈ కారణమున నాభార్యకును, పిల్లలకును వేషభాషలు నేనే నిర్ణయించితిని. పిల్లలు మొదలగువారిని చూచి లోకులు కాతియా

ఆ త్మ క థ

వాడు కోమటు లనినచో ఓర్వనగునా? పారసీకు లందఱకంటె నాగ రకులని వాడుక. ఈ కారణమున తెల్లవారివేష మనుకరించుట బాగు కాదని తోచుచునే పారసీవేషము వేసితిమి. నాభార్యకు పారసీపద్ధతి చీర, పిల్లలకు పారసీలకోటు పంటము. అందఱకును బూటులు మేజోళ్లు తప్పవు. నాభార్య పిల్లలకును ఈరెంటిలో నేదియు కొంత కాలమునఱకు ఇష్టము కాలేదు. బూటులు కాళ్లు కఱచును. మేజోళ్లు నలన చెయట; బూటనవ్రేళ్లు బిగదీసికొనిపోవును. ఈ యడ్డంకు లకు నాకడ కావలసినన్ని జవాబులు. నాప్రత్యుత్తరముల జౌచిత్యము కంటె అధికారబల మధికమాయెను. కావున చేయునది లేక నా భార్యయు, పిల్లలును ఈ క్రొత్తవేషములు వేసిరి. అట్టి భావము తోడనే, అట్టి అనిష్టముతోడనే నారు భోజనసమయమున కత్తులను, ఘోర్కులను వాడఁ దొడఁగిరి. నా కీవ్యామోహము పోయినవెంటనే నారు బూటులు, మేజోళ్లు, కత్తులు, ఘోర్కులు విడనాడిరి. మొదట నీ క్రొత్తపద్ధతి నవలంబించు తెంత కష్టమాయెనో అది అలవాటయిన పిదప దానిని విడనాడుటయు అంత కష్టమాయెను. ఈ నాగరకతయను కుబుసమును విడిచివైచిన పిదప 'ఎంత తేలిక యైనదిరా' యని అని పించుచున్నది.

ఈ యోడలో బండుగులును, పరిచితులును గలరు. నాకు వీరి తోడను, డెక్కుమీఁద పయనించు యాత్రికులతోడను బాగుగా పరి చితి కలిగెను. ఈయోడ కామందు నాకు ఒకవంక క్లయంటు; ఒక వంక మిత్రుఁడు. కావున ఆయోడలో స్వగృహములో నున్నచందము గనే యుండెను. ఆయోడలో ఎక్కడికి వెళ్లుటకు నాకిచ్చి వొడ మునో అక్కడికి వెళ్లుట కే యిబ్బందియు లేదు.

ఓడ యేరేవునను ఆంక సరాసరి నేటాలు పోవును. కావున ౧౦ దినములే పయనము. మే మింక మూడు నాలుగు రోజులకు రేవు పట్టునుండఁగా మఱియొక గొప్పతుపానును నూచించుచు సముద్రమున ఒక గొప్పతుపాను వీవఁ దొడఁగెను. ఈ దక్షిణప్రదేశమున డిసెంబరు వేసగి; మఱియు నానలకును తఱి. ఈకారణమున దక్షిణసముద్రమునందు ఈరోజులలో చిన్న పెద్ద తుపానులును, వానలును పొడమును. ఈ తుపాను ఇంత ఎక్కువగను ఇన్ని హల్లును ఉండుటవలన యాత్రికులు బెగ్గ డిల్లరి.

ఆదృశ్యము భవ్యము. ఆపదలో నందఱును ఐక్యమయిరి. కేద బుద్ధి నశించెను. ఒక్క సర్వేశ్వరునే హృదయపూర్వకముగా స్మరింపఁ గడఁగిరి. హిందువులు, ముస్మానులు అందఱునుకలిసి ఈశ్వరుని గుర్తు తెచ్చుకొనఁ దొడఁగిరి. కొందఱు మడుపులు కట్టుకొనిరి. కెప్ప ను యాత్రికుల నడుచుకు నచ్చి—‘ఈ తుపాను పెద్దదైనను ఫరవాలేదు. నేను ఇంతకంటె పెద్దపెద్ద తుపానులు చూచితిని. ఓడగనుక గట్టిదాయెనా బుడింగించుని మునిగిపోదు’ అని యారీతిగా ఊహించెనుగాని దీనివలన ఎవరికిని ఊటకలుగ లేదు. ఇప్పుడో ఇంక కొంచెమునేపటికో యొక్కడి కక్కడికి ఓడ విడివిడిపోవు నన్నంతయు, ఇపుడే ఎక్కడోపటియలయి పోవుచున్నదని యనిసించునంతయు విపరీతధ్వనులు వినఁబట్టుచుండెను. ఓడ బోరగిలఁబడి పోవునంతగా అల లూఁగు చుండెను. డెక్కుమీఁద ఉండుమాట చెప్ప నక్కరలేదు. అందఱ నాలుకలపైని ‘ఈశ్వరాధీనము’ అనుమాట తక్కు మతోకమాట లేదు.

ఇట్టిస్థితి ఇరుదివాలుగు గంట లున్నదనిగుర్తు. తుదకు మబ్బులు విడెను. సూర్యదర్శన మాయెను. ‘ఇపుడు తుపాను తొలఁగిపోయె’ నని కెప్పెను చెప్పెను.

ఆత్మకథ

అందఱమోములు వికసించెను. అపాయముతోపాటు ఈశ్వర స్మరణమును దూరమైపోయెను. పృథ్విభయము తొలగెను. దానితోపాటు మరల మాయ ఆవరించెను. నమాజులు జరుగుచుండెను. భజనలు చేయఁబడుచుండెను. కాని తుపానుతఱి నున్న ఏకాగ్రత యేది?

ఈ తుపానుయొక్క భౌగోళమున యాత్రికు లందఱతో నాకు చెలిమి యాయెను. నాకు తుపాను భయము లేదు. ఉన్నను తక్కువలో తక్కువ. నే నిట్టి తుపానులు లోగడ చూచియుంటిని. నాకు సముద్ర రోగమును రాదు. కావున నేను యాత్రికులలో నిబ్బరముగా తిరుగుచు వారి నోదార్పఁ గలిగితిని. మఱియు కృపైను చెప్పు సందేశముల వారి కందించుచుంటిని. ఈ స్నేహబంధము నాకు చాల నుపయోగించెనని తెలియఁగలదు.

ఓడ డిసెంబరు పదునెనిమిదవ తారీఖుననో, పందొమ్మిదవ తారీఖుననో డర్బనురేవున లంగరు వైచెను. నాదరీ యోడయు నాడే చేరుకొనెను. కాని నిజమగు తుపానులో చిక్కుకొనుట ముందున్నది.

తుపాను

పదునెనిమిదవ డిసెంబరు కొకనాఁ డటో యిటో రెం డోడ

లును లంగరువేసెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికా రేవులలో డాక్టరువచ్చి ప్రతి యాత్రికుని పట్టిపట్టి పరీక్షచేయును. దారిలో నెవరికేని ఏదేని అంటు రోగమంటుకొనినచో కొంతకాలము ఓడక్వారంటీను (సంస్కర్షణశాల) లో ఉంచబడును. మేము బొంబాయినుండి బయలుదేలునాఁడు అచట స్టేగుండెను. దీని మాకును క్వారంటీనుబాధ కలుగునని కొంచెముభయపడితిమి. రేవున లంగరు వయించినతరువాత ఓడ ప్రప్రథమమున పచ్చజెండా ఎత్తవలెను. డాక్టరుపరీక్షించి చీటి యిచ్చునటకు పచ్చజెండా ఎగురుచునే యుండవలయును. మఱియు పచ్చజెండాను దింపిన పిదపనే యాత్రికులను గలిసికొనుట కోడమీఁదికి ఇతరులను రానిత్తురు.

ఈనియమముల ననుసరించి మా యోడపయిగూడ పచ్చజెండా ఆడుచుండెను డాక్టరు వచ్చెను. పరీక్షించి అయిదు దినములు క్వారంటీను అని ఆజ్ఞ యిచ్చెను. ఏలనఁగా స్టేగు క్రిములు ఇరుగది మూఁడు దినములనటకు ఉండునని వారి యుద్దేశము. మేము బొంబాయినుండి బయలుదేరి పగు నెనిమిది దినము లాయెఁగాన ఈ యయిదురోజులున్నచో నిర్దుషడిమూఁడు దినములును ముగియును.

కాని మమ్ము క్వారంటీనులో నుంచుటకు హేతువు కేవల మారోగ్యము కాదు. దర్బనులోని తెల్లవారు మమ్ము త్రిప్పి పంపి

ఆ త్మ క థ

వేయుటకు కొన్నాళ్ల నుండి పాతాళహోమము చేయుచున్నారు. ఈ యాజ్ఞకు నదియును నొకకారణము.

దాదాఅబ్దుల్లా కంపెనీవారు పట్టణములోని సంగతులను మాకు ఏనాటికి ఆనాడెఱిగించుచుండిరి. తెల్లవా రొకనాటికంటె మఱి యొకనాడు పెద్దపెద్దసభలు జరుపుచుండిరి. దాదాఅబ్దుల్లాగారి కొక నంక భయమును, ఒకనంక లాలనమును చూపుచుండిరి. ఈ రెండోడలను మరల త్రిప్పిపంపివేయుచో దాదా అబ్దుల్లాగారికి నష్టపరిహార మిచ్చుటకు సిద్ధముగ నుండిరి. దాదా అబ్దుల్లాగా రీజడుపులకు బెదురువారు కారు. అపుడు భాగస్వాములయిన నేట్ అబ్దుల్ కరీంహాజీఆదంగారు కంపెనీతరపున వ్యవహారాలు. ఎంతినష్టము సంభవించినను ఓడలను రేవు పట్టించి యాత్రికులను దింపి తీటుదునని ఆయన ప్రతిపద. ఏనాటి వార్త లానాడు పూసగుచ్చినటు లాయన నా కెఱిగించుచుండెను. స్వర్గీయులగు మనసుఖిలాత్ హీరాలాల్ నాజరుగారు నాండు నన్ను జూచుటకు భాగ్యవశమున డర్బను వచ్చియుండిరి. వారు చాల చతురులు, వీరులును. లోకులు వీరిసలహాను గైకొనుచుందురు. వీరి నకీలు మిస్టర్ లాట౯. వీరును అంతటివారు. వీరు తెల్లవారి చేతలు దూఱిరి. నడచుకొనవలసిన రీతి లోకులకు తెలిపిరి. కేలము డబ్బు పుచ్చుకొను నకీలువలెగాక నిక్కమైన మిత్రునివలె వీరికి సాయపడుచుండిరి.

ఈ రీతిగా డర్బనులో ద్వంద్వయుద్ధ మారంభ మాయెను. ఒక వంక కూటికిలేని నల్ల వారును, వీరికి మిత్రులయిన కొలదిమంది తెల్ల వారును; మఱియొకవంకధనబలము, బాహుబలము, అత్యురబలము, సంఖ్యా బలమునుకల తెల్లవారును. మఱియు ఇట్టిబలశాలురైన తెల్ల వారికి రాజ

బలముకూడతోడు. ఎట్లనఁగా నేటాలు సర్కారువారు బహిరంగముగా వీరికితోడుపడిరి. మంత్రవర్గమున ప్రధానులును, కర్తలును, హర్తలును అగు హాజీ ఎస్కాంటీగారు సభలో బహిరంగముగా భాగస్వాము లయిరి.

కావున మా క్షార్వరంబీను కేవలము ఆరోగ్యనియమానుసారము కాదు. యాత్రికులనుగాని, ఏజెంటునుగాని ఏదోరీతిని భయపెట్టి మమ్ము వెనుకకు త్రిప్పినయిచుటయే ముఖ్యోద్దేశము. ఏజెంటును బెదిరించుట ఆయెను. ఇక మమ్ము? 'మీరు తిరిగి వెళ్లని యెడల సముద్రమున ముంచివేయుదుము. తిరిగి వెళ్లినయెడల మీ ఖర్చులన్నియు ఇచ్చి వైచెదము' అని.

నేను యాత్రికులలో తిరిగి వారికి ధైర్యము చెప్పచుంటిని. నాడరీలోని యాత్రికులకు గూడ 'ధీరులై యుండు' డని వార్తపంపి తిని. యాత్రికులు శాంతులయి యుండి ధైర్యము చూపిరి.

యాత్రికుల మనోవినోదమునకు ఓడలో రకరకములయిన ఆటల నేర్పఱచితిని. కిసిమిసి పండువు వచ్చెను. నాఁడు కౌన్సెను సెలూను యాత్రికులకు విందు చేసెను. అందు నేనును, నాపిల్లలును ముఖ్యులు. భోజనమైన పిదప ఉపన్యాసానసరము వచ్చెను. నేను పాశ్చాత్య నాగరకతనుగుఱించి ముచ్చటించితిని. అది గంభీరభాషణమున కనుకూల సమయము కాదని నాకు తెలియును. కాని నాకు వేటువిధముగా మాటాడుట శక్యము కాదు. నేను వినోదముగను, ప్రమోదముగను మాటలాడుచుంటిని గాని నా మనస్సంతయు డర్భనులో జరుగు సంగ్రామమునం దుండెను.

ఏలనఁగా : నేనే ఈ పోరాటమునకు మధ్యబిందువను. నాపై రెండు సేరములు ఉండెను:

ఆ త్మ క థ

౧. నేను భారతదేశములో నేటాలు తెల్ల వారి ననుచితముగా నిందించితిని.

మఱియు,

౨. నేను నేటాలును భారతీయులతో నింపజూచుచున్నాను. ఇందులకు కురలేండ్, నాదరీ యోడలనిండు ఇంతమందిని తీసికొని వచ్చుచున్నాను.

నాకు నాపూచీ తెలియును. నావలన దాదాఅబ్దుల్లాగారికి గొప్ప అపాయమున్నది. యాత్రికుల ప్రాణము లపాయమున నున్నవి. మఱియు నేను నాపిల్లలను జెల్లలను దెచ్చి అపాయమున నుంచితిని.

నేను నిక్కముగా నిర్దోషిని. నే నెవరిని నేటాలు రమ్మని బులిపింపలేదు. నాదరీలోని యాత్రికుల సంతవల కేఱుఁగనే యెఱుఁగను. కురలేండులో ఇద్దఱు ముగ్గురు తక్కు మిగిలినవారిలో నూటి కొకని పేరును, ఊరును ఎఱుఁగను. లోగడ నేను నేటాలులో చెప్పి యుండని అక్షర మొకటేని భారతదేశములో నేటాలు తెల్ల వారిని గురించి చెప్పియుండలేదు. మఱియు నేను చెప్పిన ప్రతివిషయము నకు నాకడ నలసినంత సాక్ష్యము కలదు.

ఏసంస్కారమువలన నేటాలు తెల్ల వారు పరిణమించిరో, యేసంస్కారమునకు వారు ప్రతినిధులును, పూటకాఁపులయిరో ఆ సంస్కారమునుతీగుంచి నామనస్సున భేదము కలిగెను. నేను దానిని విచారిం చుచు కూరుచుంటిని. ఈకారణమున దీనినిగుఱించి ఈచిన్నిసభలో మాటాడితిని; శ్రోతలును సహించిరి. నే నేయుద్దేశముతో చెప్పితి నో కౌప్తెన్ మొదలగువా రాయుద్దేశమును సరిగా గ్రహించిరి. దీనివల్ల వారి జీవితమున నేదేని పరివర్తనము కలిగెనోలేదో నే నెఱుఁగ.

ఈసంభాషణానంతరమున కృష్ణుని మొదలగు అధికారులతో పాశ్చాత్య సంస్కారమునుగుఱించి నాకుచాల ప్రసంగము జరిగెను. నేను పాశ్చాత్య సంస్కారముప్రధానముగా హింసకమంటిని. ప్రాచ్యసంస్కార మహింసక మంటిని. పృచ్ఛకులు నాసిద్ధాంతములపైనిని నాపైనిని కవిసికొనిరి. కృష్ణకాబోలు అడిగెను:

‘తెల్లవారు బెదరింపులు కార్యరూపమున సాగించేయెడల మీరు మీ అహింసాసిద్ధాంతము నెటులు పరిపాలింతురు?’

నే నీటు లు త్తర మిచ్చితిని—

‘వీరిని తుమింపను, వీరిపై చర్య జరపకుండను ఉండఁగలదై ర్యమును బుద్ధిని ఈశ్వరుఁడు ప్రసాదించునని నా కాశే గలదు. ఇప్పటికిని వీరిపై నాకు కోపము లేదు. వీరి యజ్ఞానము చూచినను, వీరి సంఘ చితదృష్టి చూచినను నాకు విచారము కలుగుచున్నది. వారు చేయున దంతయు శుద్ధిచునియే వా రెంచుచున్నారని నా తలఁపు. కావున కోప మునకు కారణము లేదు.’

పృచ్ఛకులు నగిరి. వారికి నామాటలపై నమ్మిక లేకుండఁ బోలు!

ఈతెఱఁగున దినములు కష్టముగఁ గడచెను. క్వారంటీను యెప్పుడు తీసివేయుదురో చెప్పినదాఁక తెలియదు. ఆఫీసరు నడుగఁగా నిటు లనెను—‘ఈ విషయము నాచేతులనుండి జాఱినది. సరకారు హుకు మీయఁగనే మిమ్ము దింపనగును.’

‘మీరు ప్రాణములు దక్కించుకొనఁ దలఁతురేని మాకు లొంగుడు’ అని తుట్టతుదకు యాత్రికులకును, నాకును కడపటిమాటగా చెప్పి

ఆ త్మ క థ

పంపిరి. యాత్రికులును, నేనును ఇటులు వ్రాసితిమి : 'నేటాలు రేవులో
దిగుటకు మాకు హక్కు ఉన్నది. ఎన్ని అపాయములు వచ్చినను మా
హక్కు కాపాడుకొని తీటుదుము.'

తుదకు ఇరువదిమూడుదినములు గడచినపిదప ౧౩ జనవరి
నాడు ఓడలు రేవులోనికి వచ్చుటకు అనుజ్ఞ యియ్యబడెను. మఱి
యు యాత్రికులు దిగవచ్చునని ఆజ్ఞ ప్రకటింపబడెను.

ఒరగలు

ఓడలు రేవులోనికి వచ్చెను. యాత్రికులు దిగిరి. కాని 'గాంధీయు' వారి సంసారమును చీకటిపడినతరువాత దిగవలసినద'ని ఎస్కాంబి గారు కృపైనుకు కబురుచేసిరి. 'తెల్లవారు గాంధీ యనిన మండిపడుచున్నారు; వారికి ప్రాణభయము సమీపించియున్నది. రేవు నూపరింపెండెంటు టేబుల్ గారు వారిని రిత్రి యింటికి భద్రముగా తీసికొని వెళ్ల గలరు.'

కృపైను నా కీసందేశమును వినిపించెను. 'నే నందుల కంగీకరించితిని. కాని యీ సందేశమంది యరగంట యాయెనో లేదో లాటను గాగువచ్చి కృపైనుతో నిటులనిరి: 'గాంధీగారు నాతో రాదలచుకొనునెడల నా జబాబువారిమీఁద వారిని తీసికొని వెళ్లగలను. గాంధీ గారినిగూర్చి ఎస్కాంబిగారు పంపిన సందేశమును నిర్వర్తింప మీకుఁ బనిలేదని నేను ఈ యెడల ఏ జెంటుగారి వకీలు-ధర్మముతో చెప్పుచున్నాను.' ఇటు లాయన కృపైనుతో మాటలాడి నాకడకు నచ్చి "మీకు ప్రాణము లనిన భీతిలేనిచో మీ భార్యను పిల్లలను బండిమీఁద రుస్తుంజీగారి యింటికిఁ బంపుదము; మనము వెనువెంట నడచిపోదము. చీకటిపడిన పయిచాటుమాటుగా దుఃఖిచ్చుట నాకిష్టముకానిపని. మీమీఁద ఈగయేని వాలదని నా యూహ. ఇప్పుడు నలుప్రక్కలను శాంతికలదు. తెల్లవారంద రెవరిదారిని నా రేగిరి. తాము దొంగలవలె చాటుగా పోవుట నాకింపితముకాదు" అని చెప్పెను.

ఆ త్మ క థ

నేను సమ్మతించితిని. నా భార్యయు పిల్లలును ఒడుదొడుకు లేకుండ రుస్తుంజీనేటుగారి యిల్లుచేరిరి. నేను కృష్ణనుకడ సెలవునంది లాటనుగారితో ఓడదిగితిని. రుస్తుంజీనేటుగారియి ల్లించుమించు రెండుమైళ్లు.

మే మోడనుండి దిగఁగనే కొందఱు దొరపిల్లలు 'గాంధీ గాంధీ' యని కేక లిడుచు చప్పట్లులు చఱవఁదొడఁగిరి. అయిదాఱుగురు మూగి 'గాంధీ గాంధీ' యని బిగ్గఱగా ఆర్వఁ దొడఁగిరి. లాటనుగారు గుంపె క్కువ అగునేమో యని అనుకొని ఒక రిక్తానానిని ఎలుగెత్తి పిలిచిరి. రిక్తా యెక్కుట నా కిష్టముకాదు. రిక్తా నెక్కుచో ఇదియ మొదలు. కాని పిల్ల లెక్కనిత్తురా? వారు చంపుదుమని రిక్తానానిని బెదరిం పఁగా వాఁడు పోటిపోయెను.

మేము ముందుకు నడచుచుండ గుంపు పెరుఁగుచుండెను. మఱి నడవ సందు లేదు. మునిముంగు నన్నును, లాటనుగారిని విడఁదీసిరి. పిదప నాపైని రాలను, క్రుల్లిన గ్రుడ్లను వర్షింపఁదొడఁగిరి. ఎవఁడో నాతల పాగ నెగురఁగొట్టెను. నన్ను ఎడపెడఁగొట్టిరి. క్రిందఁ బడఁద్రోసిరి.

నాకు స్మృతి తిప్పెను. దాపుననున్న యింటిచువ్వలఁ బట్టు కొని ఆనుకొని నిలువబడితిని. ఆటలు నిలువఁబడుటకును అసంభవ మాయెను. ఇంకను దెబ్బలు తగులుచునే యుండెను.

ఇంతలో అచటికి పోలీసు నూపరింటెండెంటుగారి భార్య హఠాత్తుగా వచ్చెను. ఆమె నన్నెఱుఁగును. ఆదైర్యవతి నన్నుఁ జూచి ఆమె నా కడ నిలువఁబడెను. అపు డెండ లేకున్నను గొడుగువిప్పి నా పయిఁబట్టెను. తీన గుంపు కొంచె మాఁగెను. ఇటుమీఁద నన్ను గొట్టఁ దలఁచిన యెడల ఆ మిసెన్ అల్లెగ్గాండరుకు తగులక పీలు లేదు.

ఈ నడుమ ఎవడో యొక భారతీయుడు పోలీసు తాజాకు పరుగెత్తెను. పోలీసు నూపరింపెండెంటు నా సంరక్షణమునకు కొంచెరు పోలీసులను బంపెను. వారు తఱిలో దిగిరి. మా దారిలోనే పోలీసుతాజా కలదు. నన్ను తాజాలో ఆశ్రయముపొందుమని నూపరింపెండెంటునెను. నేనియ్యకొనక 'వారి లెప్పు వారికి తెలిసినంతనే వారే యూరకుండుదురు. వారికి న్యాయబుద్ధి కలుగఁగలదని నాకు విశ్వాసమున్న' దని కృతజ్ఞతతో బదులాడితిని.

పోలీసువారి కాపుదారివలన మఱి హానికలుగక రుస్తుంజీగారి యింట షేమముగా విడిసితిని. నాకు పృథ్విమున పెద్ద దెబ్బలు లెగిలెను. ఒకచోట మాత్రమే పెద్దగాయమాయెను. ఓడవైద్యులు దాదీ బర్జోరుగారు అచట నుండిరి. వారు నాకు ఓపికతో లెస్సగా పరిచర్య చేసిరి.

లోపల శాంతిగనే యుండెను. కాని యింటి వెలుపల తెల్ల వారు గిట్టివైచిరి. చీకటులతో రాత్రి వచ్చెను. 'గాంధీని మా కప్ప గింపుఁడని గోల బయలుదేరెను. పోలీసు నూపరింపెండెంటు అలెజాండరుగారు సమయము కనిపట్టి అచటికి వచ్చి నుంపులో నెవ్వరిని భయపెట్టక వారి నందఱును తలా యొకమాటతో చక్కిలిగిలి పెట్టుచు ఆఁపుచుండెను.

అయినను అతఁడు చింతాముక్తుఁడుకాలేదు. అతఁడు ఇటులు కబు రంపెను: 'నీవు నీ మిత్రుని ధనప్రాణములను, గృహమును, మఱి నీపెండ్లాము పిల్లలను దక్కించుకొనఁ దలఁతువేని మాటువేసముతో ఈ యిల్లు విడిచి పోఁగోరదను'. ఒకనాఁడే పరస్పర విరుద్ధములయిన రెండు సితులు నాకు తటస్థించెను. ప్రాణభయము కేవల కల్పిత మను

కొని లాటనుగారు నన్ను బహిరంగముగా రమ్మనిరి; దానికి నేనియ్యకొంటిని. ఇంక ప్రాణభయము కనుల యెదుట కానిపించుచుండగా మఱియొక మిత్రుఁడు దానికి వ్యతిరేకముగ సలహా యిచ్చెను; దీనికిని నేనియ్యకొంటిని. నాప్రాణము లపాయమున నున్నవను భయముచేఁగాని, మిత్రుని కపాయమును భయమునఁగాని, నా యాలు బిడ్డలకు హాని యను భయమునఁగాని నే నిటు లొనర్చితినిని ఎవరు చెప్పగలరు? మొదట నేను గుంపు నెదుర్కొనుటయు, ధైర్యముతో ఓడదిగి పిదప మాటు వేషముతో దాటుటయు నీ రెండును ఒప్పిదములేయని యెవరు నిశ్చయింపఁగలరు? అయితే గత విషయముల యోగ్యతలు నిర్ణయించుట పనిలేనిపని. ఈ విషయములవగతము చేసికొని వీనిలో నేర్చికొనవలసిన దేమేని నున్న నేర్చుకొనుటమాత్రమే వీని ప్రయోజనము. ఒకా నొకఁడు ఒకా నొక సమయమున ఎటులు ప్రవర్తించునో చెప్ప దుశ్చకము. ఈ రీతిగా మనుష్యుని బాహ్యచారమువలన మాత్రము గుణమును నిగమనముచేయుట అసమగ్రమును, అవ్యాప్తిమును అగు నని మనము తెలియఁగలము.

అది యటుండె. పలాయన త్వరలో బాధ మఱచితిని. నల్ల పోలీసు వేషము వేసితిని. తలపై నెచ్చటను దెబ్బలు తగులకుండునని యూహించి ఇత్తడి సిబ్బినిడుకొని దానిపై మదరాసు-ఉత్తరీయమును పొగగాచుట్టి బయలుదేరితిని. నాతోఁగూడ నిరువురు గూఢచారులు కలరు. అం దొకఁడు భారతీయ వర్తకుని వేషమువేసెను. లేక భారతీయునివలె నుండుటకు మోమున రంగు పూసికొనె నందము. రెండవ యతఁడే వేషము వేసెనో గుర్తుచాలదు. ప్రక్కసందునబడి ఒక దుకాణము చేరుకొంటిమి. అందలి గిడ్డంగిలో పేర్వబడిన బస్తాలనుండి దారిచేసికొని వెళ్లి దుకాణపు ద్వారము దాటి గుంపులకు బయటఁ

బడిపోతిమి. వీధితుడ నా కొఱకు బండి వేచియుండెను. అందెక్కి-
అలెగ్జాండరుగారు కొంచెము కాలము వెనుక నా కాశ్రయముమాసిన
పోలీసు స్టేషనుకే బండిని పట్టించితిమి. నేను నూపరిం టెండెంటుకును
గూఢచారులకును వందనము లర్పించితిని.

ఒకనంక నేనిటులు తప్పించుకొని పోవుచుండఁగా మఱియొక
నంక అలెగ్జాండరుగారు

‘పదపద గాంధీని పట్టాక వద్దాం

పెద చింత కొమ్మాకు వేలాడ దీద్దాం’

అని పాటపాడుచు మూఁక నంతయు నవ్వలచే నిలువఁజెట్టియుంచిరి.

నేను పోలీసు స్టేషనుకు సురక్షితముగ చేరితినిని విన్నంతనే
నూపరిం టెండెంటు గుంపులో ఈ సంగతి బయటజెట్టి ‘మీ లేడి
ప్రక్కదుకాణమునుండి దూసినది. మీ రంద టీక నిండ్లకుఁబోవుట
మంచిది’ అనెను. గుంపునఁ గొందఱు కోపించిరి; కొందఱు నవ్విరి
చాలమంది యీ మాట నమ్మలేదు.

‘అటులగుచో మీలో కొందఱు లోనికివెళ్లి చూచికొనుడు.
లోపల గాంధీ ఉన్నయెడల మీ కప్పగింతును. లేనిచో మీ రంద
‘తొవరిదారిని వారు మీ మీ యిండ్లకుఁ బొందు! రుస్తుంజీగారి యిల్లు
పాడుచేయవలయు ననిగాని గాంధీగారి పెండ్లాము బిడ్డలకు హాని
చేయవలయు ననిగాని మీ కుద్దేశము లేదని నాకు నమ్మక’మని నూప
రిం టెండెంటునెను.

మూఁక తమ ప్రతినిధులను లోనికిఁ బంపెను. ప్రతినిధులు
మూఁకకు ఆశ లుడుగు సమాచారము వినిపించిరి. చాలమంది నూపరిం

ఆ త్మ క థ

‘తెండ్రెంటు అల్లెగొండరుగారి సమయజ్ఞతకును చాతుర్యమునకును మెచ్చుకొనిరి. మఱికొండలు లోలోపల కోపించుచు కుందుచు జనిరి.

స్వర్గీయులగు చేంబర్లనుగారు గాంధిని కొట్టినవారిని శిక్షింప వలసినదని నేటాలు గవర్న మెంటువారికి తంఱినిచ్చిరి. ఎస్కాంబిగారు నన్ను పిలువబంచిరి; నాకు తగిలిన దెబ్బలకు నగచిరి. ‘నా మాట నమ్ముడు! మీ వెండ్రుక కేని హాని కలుగుచో నేను సహింపజాలను. లాటనుగారు చెప్పిన చొప్పున జేయుటకు మీకు స్వాతంత్ర్యము కలదు కాని నా సందేశము ననుసరించినచో ఈ దుఃఖముటన సాసగె డిది కాదు. ఘాతకులను మీరు గుర్తించునెడల వారిని ముందు పట్టు కొని శిక్షించు నేర్పాటు చేయుదును. చేంబర్లనుగారు గూడ ఇటులే తంఱినిచ్చిరి’ అని పలికిరి.

‘ఎవరిమీదను కేసుపెట్టుట నాకు గిట్టదు. ఆ గుంపులో ఒకరి నిద్దఱును గుర్తు పట్టగలనుకాని వారిని శిక్షించినచో నాకేమిమేలు? ఇంటియకాక వారిని నేను దోషులనను. నేటాలు తెల్ల వారినిగుఱించి హిందూదేశమున నేను గోరంతలు కొండంతలుచేసి నోటికి వచ్చినటు లెల్ల తెగడిలినని వారి కెవరో నమ్మక జెప్పిరి. ఆ నమ్మికచే వారు కినుక బూనుటలో తప్పేమి? మీ నాయకులును, - కోపింపకుడు! - మీరును నిందులు. లోకులను యథాన్యాయము ప్రవర్తింపజేయ వలయువారు మీరు. అట్టి మీరో రూటరు మాట పాటించితిరి. నేను కల్పించియుండునని మీ రనుకొంటిరి. నే నెవరిని శిక్షింపజేయ నెంచను. సత్యము లోకమున కెపుడు ప్రకట మగునో అపుడే వారు తమ దుష్కృతికి వగతురు.’ అని నేనంటిని.

‘అటులే ఆ మాటలే వ్రాసి యాగలరా?’ యని సస్కాంబిగా రడిగిరి. ‘ఆమాటలే నేను చేంబర్ లేసుగారికి తంతునీయవలసియున్నాను. తొందరపడి యేమాటయు వ్రాసి యాగోరను. లాటనుగారి తోడను, తదితర మిత్రులతోడను సంప్రతించి యేది యుచితమో దానిని చేయుదు. మీరు ఘాతకులపై కేసుపెట్టకున్నచో అందఱును ఉపశాంతులఁ జేయుటలో నాకు బలము చేకూఱుటయేకాక మీప్రతిష్ఠయు సుప్రతిష్ఠితుమగునని నే నంగీకరింతును.’

‘ఈ సంబంధమున నే నన్నమాటయే నిశ్చప్రచము. మీ కడకు రాకముందే ఇది సునిశ్చితము. నన్ను గొట్టినవారిపై కేసుపెట్టుట నా మతముకాదు. ఈ తుణము నేను వ్రాసి యిత్తును.’ అని నేను ఆవశ్యకమైన పత్రమును వ్రాసి యిచ్చితిని.

శాంతి

౪ ముట్టడి జరిగిన రెణ్ణాళ్ల పిదప నేను ఎస్కాంబిగారిని కలియువతకు పోలీసు స్టేషనులోనే ఉంటిని. నా రక్షణమునకు గాను నాతో ఇద్దఱు పోలీసు లుండిరి. కాని నేను ఎస్కాంబిగారి కడకుఁ బోవునాఁటికి పోలీసు కాఁపలాతో పని లేకుండఁ బోయెను.

నే నోడ దిగిననాఁడు అనఁగా పచ్చజెండా దింపిననాఁడు. నేటూత్ అడ్వర్ టైజరు పత్రికా ప్రతినిధి వడివడిగా నన్ను గలిసికొనెను. ఇతఁడు నన్ను నేక ప్రశ్నలడిగెను. అడిగిన ప్రతిప్రశ్నకు సంపూర్ణముగా నేను సమాధానములు చెప్పితిని. సర్ ఫిరోజుషాహగారి మేలి సలహావలన హిందూదేశమున అచ్చొత్తింపక యేయుపన్యాసమును నేను చదువలేదు. ఈ యుపన్యాసములును, ఇతరసంభాషణముల సంగ్రహమును నా కడఁ గలవు. వానినన్నిటిని నే నితని కొసగి 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఇదివఱకుఁ తేజము కల మాటలలో నా చెప్పియుండని మాట యొక్కటియు హిందూదేశమున చెప్పియుండలేదని ఋజువు చేసితిని. కురలేండ్ నాదరీ యోడలలో యాత్రికులను రావించుటలో నా చేయి యేమియు లేదనియు స్పష్టపఱచితిని. ఇందు పలువురు నేటూలుకు ప్రాంత కాఁపులు. మిగిలినవారు నేటూలులో ఆగరు, మఱి ట్రాన్సువాలు పోవుదురు. ఆసమయమున నేటూలున పని లేకున్నవ. ట్రాన్సువాలులో పనిపాట లేకున్నగా సాగుచుండెను. ఆయము బాగుగా దొరకుచుం

చుండెను. ఈ కారణమున భారతీయులలో పలువురు అచటికి వెళ్లుటకే ఇచ్చపడుచుండిరి.

పత్రికాప్రతినిధితో నా కావించిన ప్రసంగము యొక్కయు, నన్ను కొట్టినవారిపై నేను కేసుపెట్టకుండుటయొక్కయు ప్రభావము వలన తెల్లవా రందఱు లెల్లు పంచికొనిరి. పత్రికలు నన్ను నిర్దోషినిగా సమర్థించి గుంపుల అల్లరిని నిందించెను. తుద కీరీతిగా ఈ ఘటన వలన నాకు లాభమే కలిగెను. నాకు లాభమనగా ప్రకృతకార్యము నకు లాభము. దీనివలన భారతీయుల ప్రతిష్ఠ హెచ్చెను. నా మార్గము సుగమ మాయెను.

మూఢ్ఱాలుగు నాళ్లకు నే నింటికిఁ జనితిని. కొలది నాళ్లలోనే నా పనిపాటలు చూచుకొనఁ దొడఁగితిని. ఈ ఘటనవలన నా వకాలతు పనియు పెరిగెను.

కాని ఒకడెస భారతీయులప్రతిష్ఠ పెరిగినటులే ఒకడెస వీరిని గుఱించి ద్వేషమును పెరిగెను. భారతీయుఁడు పారువశాలి అని తెల్లవారికి తెలిసివచ్చెను కావున భారతీయుఁడనిన భయమును ప్రబలెను. నేటాలు లెజిస్లేటివ్ కాన్సిలులో రెండు చట్టములు ప్యాసు అయెను. ఇవి భారతీయులకు కష్టముకలిగించునవి. ఒకటి వర్తకుల వ్యాపారములకు హానికలిగించును. రెండవది వలస వచ్చు వారికి హానికలిగించును. వోల్ట కొ అకు మే మొనర్చిన ఆందోళనము దైవవశమున ఇటులు ఫలించెను : 'భారతీయులకు వ్యతిరేకముగా, అనగా భారతీయుఁ డయినంతమాత్రమున వానిపై ఏ లాయను సృజింప వలనుపడదు!' అని. దీని అర్థమేమనగా 'లాలో జాతిభేదముని, షర్ల భేదముని యుండరాదు' అని. ఈ కారణములచే పూర్వోక్తములగు

ఆత్మకథ

రెండు చట్టములలోను ఉపయోగింపబడిన భావ పైకిమాత్రము అందఱును చెందునటులుగా మార్పబడెను; కాని దాని లోపలి ఉద్దేశము భారతీయుల హక్కును కుంచించుటయే.

ఈచట్టములు నా పనిని పెంచెను. మఱియు భారతీయులను వారి విధిపై నెక్కువ మెలకువగా ఉంచెను. ఏ భారతీయుఁడును ఈ చట్టముల యర్థ మెఱుంగకుండ నుండరాదని వానిని అన్నిభాషల లోనికిని అనువదించితిమి. నీమనఃకు అర్థి లిచ్చుకొంటిమి. కాని చట్టములు మంజూరయిపోయెను.

సార్వజనిక కార్యములతోనే నా పని సరి. మనసుఖిలాలు నాజరుగారు సేతూలులో నుండిరని చెప్పియుంటిని. వారు మా యింట నుండవచ్చిరి. వా రా పనుల నెక్కువగా చూచుచుండుటవలన నా భారము కొంత తగ్గెను.

నే నచట లేని తఱిలో ఆనందీ మియాఖానుగారు తమ విధిని చక్కగా నిర్వర్తించిరి. వీరున్న తఱిలో సభ్యులసంఖ్య యినుమడించెను. కాంగ్రెసు మూలధనము ఇంచుమించు వేయిపానులు హెచ్చెను. యా త్రి పుల ఆవరోధమును, ఈ చట్టములను, పురస్కరించుకొని ఎక్కువ ధనము సమకూర్చ నిశ్చయించితిని. దానికి ఫలముగా ఇంచుమించు ౫౦౦౦ పానులు సమకూరెను. కాంగ్రెసు కోశమునకు స్థాయిత్వము చేకూఱుచో దానితో కొంత ఆస్తిని కొని దాని ఆయముతో కాంగ్రెసును ఆర్థికదృష్టిలో చింతయు చీకఁకును లేకుండ నుంపవచ్చునని నాకు లోభము కలిగెను. సార్వజనికమును సంస్థను నడపుట నా కిదియ మొదటి అనుభవము. నా యీ యుద్దేశమును నా తోడిసభ్యుల యెదుట నుంచితిని. వారు ఇయ్యకొనిరి.

కొంత ఆస్తి కొంటిమి. అద్దెకిచ్చితిమి. దానితో కాంగ్రెసు వ్యయము సరిపావుచుండెను. ఇందులకు తగిన ధర్మకర్తల నేర్పఱచితిమి. ఆయాస్తి నేటికిని గలదు. కాని అది అంతఃకలహములకు మూలమయిపోయెను. దాని యద్దె కోర్టులో జమకట్టబడుచున్నది.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను విడిచిపెట్టిన తరువాత ఈ దుఃఖస్థితి బయలుదేఱెను. కాని సార్వజనికసంస్థలకు మూలధన ముంచుటను గుఱించిన అభిప్రాయములు మార్పునొందినవి. నేనచట నుండఁగానే చాల సార్వజనిక సంస్థలను స్థాపించుట, వీనిని నడుపుట, వీనికి పూటగా డొండుట, ఈయనుభవములవలన ఏ సార్వజనికసంస్థకును మూలధనము చేహర్పు ప్రయత్నము మాడదని నా దృఢ నిర్ణయము. ఏలనఁగా దీనియందు వైతికమగు అధోగతికి బీజములున్నవి.

సార్వజనికసంస్థ యనఁగా సర్వజనుల యనుమతితోడను, సర్వ జనుల ధనముతోడను నడుపఁబడు సంస్థ. దానికి లోకుల సాయ మెప్పుడు లేకుండఁజూపునో అది జీవించియుండుట కధికారము లేనిదన్నమాట. మూలధనముచే నడపఁబడు సంస్థలు లోకుల అభిప్రాయములకంటె స్వతంత్రముగను, మఱియు పలుమాటలు లోకాభిప్రాయములకు విపరీతముగఁగూడను నడుచును. మనదేశమున నిట్టివి ప్రతిపదమునను మనము చూచుచున్నాము. ధార్మికసంస్థలపేర బరగుచున్న పలు సంస్థలకు లెక్కయు డొక్కయు లేదు. ధర్మకర్తలే వాని కధికారు లగుచున్నారు. వారెవరికిని ఉత్తరవాదులు కానంత అధికారమును చలాయించుచున్నారు. ఈసంస్థలు ప్రకృతివలె వానియంతట నవి పెరుగవలయునని నామతము. ఏ సంస్థలకు లోకులు సాయముచేయ సంసిద్ధులు కాఁగో వానికి సార్వజనికసంస్థలను పేరితో నిలిచియుండ నధికారము

ఆ త్మ క థ

లేదు. ఏదేని సంస్థయొక్క లోకప్రియత్వమునకును, దాని ధర్మకర్తల యోగ్యతకును దాని వార్షికచందాపట్టికయే ఒరగల్గు. ప్రతి సంస్థయు తన నీయంతిపిడిరాత గీచి చూచికొనుఁగాక!

దీని కైవరును దురర్థము చెప్పకుండుగుఁగాక! శాశ్వత భవనములు లేనిచో నడుపుటకు వీలు లేని సంస్థలఁగూర్చి నేఁ జెప్పట లేదు. నేఁ జెప్పఁదలచిన దేమనఁగా: ప్రతివత్సరము ఇచ్చాపూర్వకముగావచ్చు చందాలతో వార్షిక వ్యయమును గడఁపవలయును.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని సత్యాగ్రహసమయమున ఈ నా పయి ఉద్దేశములు దృఢపడినవి. లక్షల తరబడి వ్యయ మనసరమైయుండినను మూలధనము మాట లేకయే ఆరుసంవత్సరములు ఆ మహాసమరము జరిగెను. చందాలు రానిచో రేపటి గతి యేమగునో అనుకొనిన రోజులు నాకు గుర్తున్నవి. కాని భవిష్యద్విషయములను ఇవటఁ జెప్పను. ఈ పై అభిప్రాయము ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా ముందు విశేషము కాఁగలదు.

పిల్లల చదువు

౧౮౯౭ సంవత్సరము జనవరిలో డర్బనులో దిగునపుడు నాతో మావురు పిల్లలండిరి. ఒకడు నా మేనల్లుడు, పదేండ్లవాడు. మిగిలిన యిరువురు నా కుమారులు. పెద్దవానికి తొమ్మిదేండ్లు; చిన్నవాని కై దేండ్లు. వీరికి చదువెట్లు?

నా పిల్లలను తెల్లవారి బడికి పంపఁగలనుగాని అది కేవలము మెహనతు. నా పిల్లలకు మాత్రమే ఆ వీలు దొరకును. ఇతర భారతీయ బాలకుల కందు అవకాశము లేదు. భారతీయబాలురకు మిషనువారు పెట్టిన బడులున్నవి కాని అందలి శిక్షాదీక్షలు బాగుండమి నే నటకుఁ బంపఁదలఁచుకొనలేదు. మఱియు గుజరాతీభాషలో బోధన మెటులు వీలగును? ఇంగ్లీషుభాషలో వీలగును. బహు ప్రయాసమున వచ్చియు రాని అభివమునఁగాని హిందీనిగాని, వీలగును. నేను దీనిని, మఱి యిత రాంతరాయములను అతిక్రమింప లేకపోతిని.

పిల్లలకు విద్య చెప్ప కొంచెమో గొప్పయో నేనే ప్రయత్నించుచుంటిని. కాని అదియు నియమముగా సాగలేదు. నా కనుకూలుండైన గుజరాతీ శిక్షకుఁ డెనఁడును దొరకలేదు.

నా కేమియు తోఁపలేదు. ‘నా ఉద్దేశముల ననుసరించి పిల్లలకు విద్యగఱప నాంగ్లేయభాషా శిక్షకుఁ డొకఁడు కావలయు’నని ప్రతికలలో ఒక ప్రకటన చేసితిని. ఈ యుపాధ్యాయుఁడు నియమముగా చెప్పుననియు, తీటిక యయినపుడు నేను కొంత చెప్పుదుననియు,

ఆ త్మ క థ

ఇటులు కాలము గడపుదమనియు నే ననుకొంటిని. నెలకు ఏడు పానుల జీతముమీఁద ఒకతెల్ల యామె కుదిరెను. ఈ రీతిగా ఎటులో ఒకటులు పని జరుగుచుండెను.

నేను బాలురతో గుజరాతీనే వ్యవహరించుచుంటిని. దీన వారికి కొంచెము గుజరాతీ జ్ఞాన మలవడెను. వారిని క్రమ్మతి నిండి యాకు పంపుట నా కిష్టములేదు. వీలన చిన్నపిల్లలను తేలిదండ్రులకు దూరముగా నుంచరాదని నాటికే నేను తెలిసికొంటిని.

మంచి యేర్పాటుగల విద్యానంతుల యిండ్లలో పిల్లలకు విద్య అప్రయత్నముగా అబ్బినటులు ఛాత్రాలయములలో (హాస్టలు) అబ్బదు. కావుననే వారు చాలకాలము నాకడనే యుండిరి. నా మేనల్లుని, పెద్దకుమారుని, కొన్ని నెలలపాటు హిందూదేశమున వసతి గృహములుగల బళ్లకు పంపితినిగాని మరల వారిని వెంటనే తీసికొని వచ్చితిని. సిద్ధప నా క్షేమపుత్రుడు వయసు వచ్చినతరువాత తనంతట నన్ను విడనాడి అహమ్మదాబాదు హైస్కూలులో చదునడలఁచి దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి నిర్గమించెను. నా మేనల్లుడు నా చెప్పఁగల దానితో మాత్రమే తృప్తిపడి యున్నటులు గఱుతు. దౌర్భాగ్య వశమున, అతడు కొన్నాళ్లు జబ్బుపడి నవయౌవనమునే ఈ లోక మువిడిచిపెట్టెను. మిగిలిన నా మావురు పిల్లలను ఎన్నఁడు బడికిపో లేదు. సత్యాగ్రహసమయమున నేను స్థాపించిన పాఠశాలయందు మాత్రమే వారు నియమముగా కొంచెము చదువుకొనిరి.

నా యీ ప్రయోగము లన్నియు అపూర్ణములు. వారికి బోధిం పవలసినంత సమయము నా స్వాధీనమున నుండెడిదికాదు. ఈ కారణమువలనను, మఱి అనివార్యమైన యితరాలంకముల వలనను నేను వారికి

భాషా జ్ఞానము బాగుగా కలిగింపలేకపోతిని. ఈ విషయమున వారి యవజ్ఞకు నేనుకొంచుమో గొప్ప గుటియగుచున్నాను. ఎటులనగా: ఎపుడేని వారికొక బి. యే. గాని, యమ్. యే. గాని, తుదకు ఒక మె ట్రిక్యులేటుగాని కానిపించుచో నపుడు వారు 'అయ్యో! మేముకూడ ఇటులు కాకపోతిమే' అని అనుకొనుచున్నట్లుండురు.

ఇటులు వారనుకొనినను తలదండ్రుల సహవాసబలమున గలుగు అనుభవజ్ఞానము వీరికిఁ గలిగెను. స్వతంత్రతాపదార్థపాఠము వీరి కభ్యస్తమాయెనని నా యభిప్రాయము. వీరి యభిరుచి ననుసరించి నూర్లునకే పంపించియుండునేని ఇది యంతయు వారికి లభించెడిదికాదు. మఱియు నేను వీరిని సీమకుఁ బంపిగాని లేక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉంచిగాని కృత్రిమ శిక్షను బడయఁజేయుదునేని వీరియెడల నేనిపు డున్నంత నిశ్చింతఁడనై యుండి యుండను. మఱియు వారును నేఁటి ఋజుజీవితమును, త్యాగమును నేర్వఁజాలకపోయి యుండురు. ఇంతియ కాక తెచ్చిపెట్టుకొనిన వారి యునికిమనుకులు నాదేశారాధనమున కును బాధకము లయ్యెడివి.

ఈ కారణమున నే ననుకొన్నంతయు, వా రనుకొన్నంతయు భాషాజ్ఞానమును నేను వారి కలవఱుపకున్నను గతకాలమును విచారించి చూచినచో నేను వీరియెడల నాధర్మమును నా శక్తికొలది పాలింప లేదని అనుకొనను. మఱియు ఆవిషయమున నాకు పశ్చాత్తాపమును లేదు. ఇంతియకాక నేఁడు నా జ్యేష్ఠ కుమారునిలో చింత్యములగు ఏ దోషములు నేను చూచుచున్నానో అవి అశిక్షితములును, అమూర్తములును అగు నా ప్రథమజీవితాంశముల ప్రతిస్వనులని మాటికి మాటికి నేను గ్రహించుచున్నాను. ఆ నా ప్రథమ జీవితకాల మొకమాదిరి మూర్ఖకాలము, మఱియు వైభవకాలము నయియుండెను. అప్పటి

ఆత్మకథ

యతని వయసు ననుసరించి అది అటువంటిది కాదని అతని యూహ. ప్రత్యుత అదియే నా జీవితమున రాజమార్గమనియు, తరువాత నాకు కలిగిన మార్పులన్నియు వివేకమును పేరిటనొప్పు విమోహమువలనఁ గలిగినవనియు నతని విశ్వాసము. నా ప్రథమజీవితమే రాజమార్గమనియు అదియే సురక్షితమనియు తరువాత కలిగిన పరివర్తనము నూత్నైభిమానకృతము, అజ్ఞానచిహ్నముననియు అతఁడేల అనుకొనరాదు? 'నీ కుమారులు బారిష్టరు మొదలగు పదవి నందుచో నేమి ప్రమాదము? వారి రెక్కలు విఱుగఁగొట్టుట యేటి అధికారము? వారిని వారి యిష్టానుసారము పోనీయక ఇటులు అడ్డుసాచ్చుట యేటి పని?' అని యిటులు కొందఱు మిత్రులు నాతో వాదించిరి.

కాని యీ ప్రశ్నలలో విశేష మేమియు నా కగపడుటలేదు. నా కనేకవిద్యార్థుల సంగతి తెలియును. ఇతర బాలకుల విషయమునఁ గూడ నాపద్ధతిని ప్రయోగించి చూచితిని, లేక అందులకు సాయ పడితిని. దాని ఫలమును గ్రహించితిని; ఆ బాలురును, నా బాలురును నేఁడొక యీడులోనే ఉన్నారు. వారు మానవతత్వమున నా కొడుకుఁ గుర్రల కెక్కువకారు. ఇంతియకాక వారికడ నా కుమారులు అభ్యసింప వలసినదేమియు నుండవనుకొందును.

అయితే యీ నా ప్రయోగముల పరమ ప్రయోజనమును గుటించి భవిష్యత్కాలమున నిర్ణయింప వీలగును. మనుష్యజాతి యభివృద్ధిని పరిశీలించు శోధకుఁడు గృహశిక్షకును స్కూలు-శిక్షకును గల భేదమును, తలిదండ్రుల జీవితమునఁ గలుగు పరివర్తనము బాలురపై నెట్టి పని చేయునో ఆ విషయమును కొంచెము కొంచెము గమనించుటకే ఈ సంగతి నిచట చర్చింప నుద్దేశించితిని.

ఇదియుగాక ఈ ప్రకరణమునకు మఱియొక ఉద్దేశము గలదు. సత్యారాధకుడే యెల్లవఱకు సత్యారాధనము చేయఁగలుగునో అనున దొకటి. స్వతంత్రతాదేవి నుపాసించువానికి ఆ దేవి యెంత బలి కోరునో దాని దెలుపులు యొకటి. నే నాత్మగౌరవమును వీటిఁబుచ్చి యితరబాలుర కలభ్యమయిన విద్యను నా బాలురకు చెప్పించి తృప్తిపడి యుండునేని వారికి నాబ్బయ జ్ఞానము తప్పక కలుగఁజేసి యుండునుగాని దానికి బదులు స్వాతంత్ర్యమందును, ఆత్మగౌరవమునందును వారికి నేడు కలిగిన యీ ప్రవేశ మపుడు కలిగియుండెడిది కాదు. స్వాతంత్ర్య పాండిత్యములలో నేది గొప్ప? అని ఆరా వచ్చినపుడు పాండిత్యము కన్న స్వాతంత్ర్యమువేయిరెట్లు మిన్నయని యెవరనరు?

౧౯౨౧ సంవత్సరమున నేను స్వతంత్రతా ఘాతకములగు స్కూల్స్ట్రను కాలేజిలను విడిచిపెట్టుఁడని బాలుర నుద్బోధించితిని. మఱియు అక్షరజ్ఞానముకొఱకు బందములతో గులాములై పడియుండుటకన్న స్వాతంత్ర్యముకొఱకు నిరక్షరులై యుండి దారిలోని రాలను బగులఁ గొట్టి బ్రతుకుటయే మేలని చెప్పియుంటిని. వారి కిపుడు నా యుద్దేశ మించుమించు తెలియనగును.

నేనా భావము

నా ఉద్యోగము బాగుగనే గిట్టుచున్నది. కాని దాన నాకు సంతసము లేదు. జీవిక నింకను ఋజువు చేయవలయు ననియు నా తోడివారలకు కొంచెమైనను శారీరక నేప చేయవలయు ననియు నా మానసమున మథన జరుగుచుండెను.

ఆ సమయమున మాయింటికొక కుష్ఠరోగి వచ్చెను. అన్నము పెట్టి పంపివేయ నిష్ఠము కాలేదు. ఆతని నొకగదిలో నుంచి పుండ్లు కడిగి కట్టుకట్టి శుశ్రూషించితిని.

కాని యిటు రెన్నో దినములు సాగ పీలు కాలేదు. ఎల్లప్పు డితని నింటనుంచుకొను శక్తిలేదు; ఇచ్చాబలమును లేదు. కావున గిరి మిటియాలకు సర్కారువారు పెట్టిన ఆసుపత్రికి ఇతనిని పంపితిని.

కాని దీనిచే నాకు తృప్తి కలుగలేదు. ఎల్లప్పుడును చేయదగిన శుశ్రూషాకార్య మేదయిన దొరకుచో నెంత బాగుండు నని ఆశపడు చుండువాడను. డాక్టరు బూత్ గారు సెయింటు వీయిడాన్స్ మిషన్స్ అధికారులు. ఎవరు వచ్చినను ఎల్లప్పుడును వీరు ఊరక మందు లిచ్చుచుందురు. వీరు కడు మంచివారు. వీరి హృదయము స్నేహపూర్ణము. డాక్టరు బూత్ గారి యాధిపత్యమున పారసీ రుస్తుంజీగారి ధర్మమున ఒక ఆసుపత్రి పెట్టబడెను. ఇందు 'నర్స' పని చేయుటకు నాకుప్రబలముగు నిచ్చకలిగెను. ఇందు ఒకగంటమొదలు రెండుగంటల వఱకు మందు లిచ్చు పని కలదు. ఇందులకు డబ్బు పుచ్చుకొనకుండ

పనిచేయఁగల స్వచ్ఛందనేవకుఁడు కావలసి వచ్చెను. నే నీపని చేయుట కును, ఇంత సమయము నా పనిలోనుండి ఎటులో అవకాశము కలుగఁ జేసికొనుటకును నిశ్చయించితిని. ఆఫీసులో కూర్చుండి సలహాలిచ్చుట, దస్తావేజులకు ముసాయిదా చెప్పట, జగడములు పరిష్కరించుట ఇవి నాటి నావకాలతు పనులు. నాకు మేస్త్రీటుకోర్టులోఁ గూడ పనులుండెడివి కాని అవి యంత వివాదాస్పదములు కావు. ఈ కేసులలో నాకు ఖానుగారు సాయము చేయుచుండువారు. వీరు నాతో దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. మా యింటనే యుండిరి. వీరి యీ సాయమున ఈ చిన్ని ఆసుపత్రిలో నేను పనిచేయ సమయము చిక్కెను.

అచట దైనందినము ప్రాద్దుటిపూటలందు పని. రాక పోకల కును, అచట పని చేయుటకును ఇంచు మించు రెండు గంటలు పట్టెడిది. ఈ పనివలన నా మనస్సునకు కొంచెము శాంతి కలిగెను. రోగుల రోగములును బాధలును అడిగి డాక్టరుకు తెలుపుట, డాక్టరు చెప్పిన మందును తయారు చేసి రోగుల కిచ్చుట ఇది నా పని. దీని వలన రోగపీడితులయిన హిందూసానీయులతో మంచి పరిచయము కలిగెను. వీరిలో నెక్కువమంది అబవవారు, తెలుఁగువారు, బౌద్ధరాహులును అగు గిరిమిటియాలు.

ఈ వైద్య ప్రవేశము నాకు తరువాత చాల నుపయోగించెను. భోయరు యొక్క సమయమున దెబ్బలు తినినవారికిని రోగులకును ఉపచరింప నీసేవ చాల నుపకరించెను.

పిల్లలను పెంచి పెద్దచేయు టెట్లను సమస్య యెల్లప్పుడు నా యెదుటనుండెడిది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కిరువురు కుమారులు కలిగిరి. వారిని సాకుటకు నాకాసుపత్రిలో కలిగిన అనుభవ ముపయోగించెను. నా స్వతంత్ర స్వభావము నా కెప్పుడును కష్టముకలిగించెడిది; ఇప్పటికిని

ఆత్మకథ

కలిగించుచున్నది. నాభార్య ప్రసవము కాస్త్రీయముగా జరుగవలయునని మా దంపతుల మనుకొంటిమి. ఇందులకు డాక్టరుగాని, నర్సుగాని యుండవలయును. కాని డాక్టరుగాని, దాయిగాని సరియగు వేశకు వచ్చుట పడనిచో మా పని యేమి కావలయును? దాయి మనదేశముది కావలయును. చదువుకొనిన మంత్రసాని హిందూదేశముననే దొరకనపుడిక దక్షిణాఫ్రికా మాట చెప్పనలెనా? ఇందులకని నేను సుఖిప్రసవమును గుఱించి చదువుకొంటిని. డాక్టరు త్రిభువన దాసుగారు రచించిన 'మానే శిఖావణి*' అను పుస్తకము పఠించితిని. దీని ననుసరించియు నా కితరత్ర కలిగిన అనుభవము తోడను యిరువురు పిల్లలకు లాలన పాలనములు నేనే చేసితిని. రెండుమాటులును మంత్రసానుల సాయము పడసితిని గాని యొక్కొకపరి రెండుమాసములకన్న నెక్కువ కాదు. వారి సాయమును కేవలము నా భార్యకే. పిల్లలకు తలఁటునుండి సమస్తము నేనే చూచుకొంటిని.

మా చివరవాని పుట్టుక నన్నతికఠినపరీక్షలో పెట్టెను. ప్రసవ వేదన హఠాత్తుగా వచ్చెను. డాక్టరు సమయమునకు దొరకలేదు. మంత్రసానిని పిలువవలెను. మంత్రసాని అపుడు దావున నున్నను ప్రనూతి సౌలభ్యము చేయఁజాలక పోయెడిదే. కావున నేనే పురుడు పోయవలసి వచ్చెను. భాగ్యవశమున త్రిభువన దాస గ్రంథము పఠించితిని గాన నిందులకు భయమంద నయితిని. అది నా కత్యంతముగ నుపయోగించెను.

తమ పిల్లలను చక్కగ సాకుటకు తలదండ్రులకు శిశుపోషణము గుఱించి సామాన్యజ్ఞానమేని ఉండవలయును. ఈ విషయమున నే నెంత తేంత గ్రహించితినిో అంతంత లాభము కానిపించెను.

* తల్లులకు ఉపదేశము.

పిల్లలను సాకు విషయమున ఆవశ్యక జ్ఞానమును నేను సంపాదించకయు, దాని నుపయోగింపకయు నున్నయెడల నా పిల్లలు నేటి యారోగ్యము పొందియుండువారు కారు. మొదటి అయిదేండ్ల వఱకు పిల్లలు నేర్చుకొనున దేమియు నుండదని జనులు నెట్టిగా నమ్మెదరు. కాని సత్యమేమనగా బిడ్డ మొదటి అయిదేండ్లలో గ్రహించునది పిమ్మట నెన్నడును గ్రహింపలేదు. శిశువునకు విద్యారంభము తల్లి గర్భముతోనే ఆరంభమగును. గర్భధారణ సమయమున తలిదండ్రుల శారీరక మానసిక ప్రవృత్తుల ప్రభావము శిశువున ప్రసరించును. తల్లిగర్భము మోయుతటి నుండుప్రకృతియు, ఆహారవిహారములును, గుణవోషములును, స్వీకరించి శిశువు జనించును. జనించిన పిదప తలిదండ్రుల ననుకరింపఁ దొడఁగును. పదఁపడి కొన్ని యేండ్లవఱకు తనవికాసమునకు సంపూర్ణముగా తలిదండ్రుల నపేక్షించును.

ఈసంగతుల నెఱిగిన దంపతులు కేవలము కామత్పిప్సినోనర్సరు. సంతానము కైయే వారు గృహ మేధు లగుదురు. సంయోగము నిద్రవలె, ఆహారమువలె ఆవశ్యకమైన యొక పని యని యనుకొను టాక ఘోర మగు అజ్ఞానముగా నాకు కానిపించెడిని. లోకాస్తిత్వము జనన క్రియను అవలంబించి యున్నది. లోక మీశ్వరునకు లీలాభూమి; అతని మహిమకు ప్రతిబింబము. స్త్రీపుంస సంయోగము ప్రజాతంత్రువుయొక్క సక్రమాభివృద్ధి కొఱకు నిర్మితమని యెఱఁజెఱుఁగునో అతఁడు భగీరథప్రయత్నము చేసియైనను తన లాలసతన పోగొట్టుకొనుఁగాక! మఱియు సంయోగ ఫలస్వరూపముగ నేసంతతిని పడయఁగలఁడో ఆ సంతతియొక్క శారీరక మానసికాధ్యాత్మిక రక్షణము చేయుట కావశ్యకమగు జ్ఞానము పొందుఁగాక! మఱియు దానివలన దన సంతతిని లాభాన్వితముఁ జేయుఁగాక!

బ్రహ్మచర్యము—౧

ఇది నా బ్రహ్మచర్యవ్రతమునుగూర్చి వక్కాణింపదగినతటి; పెండ్లి నాడే ఏకపత్నీవ్రత మనునది నా హృదయమున తావుకొనెను. అది నా సత్యవ్రతమునకొక యంగము. గార్హస్థ్యమునందును బ్రహ్మచర్యముయొక్క ఆవశ్యకత నాకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో కానిపించెను. ఏ ప్రసంగప్రభావమున, మఱియేపుస్తక ప్రభావమున ఈ బ్రహ్మచర్యవశ్యకత కానిపించెనో అది నేడు సరిగా గుర్తు చాలదు. రాయచందుభాయి ప్రధానకారణ మయియుండునని మాత్రము గుర్తు.

మా యిళవుర సంభాషణ మొకటి యింకనుగుర్తు కలదు. ఒక తూరి నేను గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారియెడ వారి భార్యకుఁ గల ప్రేమను ప్రస్తాపించుచుంటిని. హాన్ ఆఫ్ కామన్సులో నుండునపుడుకూడ నామెభర్తకు తేనీరు కాచి యిచ్చుచుండెడిదని యెచటనో చదివియుంటిని. నియమనిష్ఠులయిన ఆ దంపతుల జీవితమున కిది నియమమైపోయెను. ఈ విషయమును ఆ కవికిఁ జెప్పి ప్రసక్తి ననుసరించి దంపతిప్రేమను స్తుతించితిని. రాయచందు భాయి యిటు లనెను—“గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారి భార్య గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారికి పరిచర్య చేసె నను విషయము దొడ్డదని కదా మీరనుచున్నారు. ఆమె గ్లాడ్ స్ట్రీట్ గారి సోదరి యగు ననుకొనుఁడు. లేక విశ్వాసము కల ఒక బంటుకొనుఁడు! వీ రిరువురును అట్టి ప్రేమతోడనే తేనీరు కాచి యిత్తు రనుకొనుఁడు! ఈ విషయమున భార్య పరిచర్య దొడ్డదా? లేక సోదరియొక్కగాని, బంటుయొక్కగాని పరి

చర్య దొడ్డదా? ఇట్టి సోదరియొక్కగాని, బంటయొక్కగాని ఉదాహరణములు మనకు లేవా? ఈ ప్రేమ స్త్రీబాతిలోఁ గాక పురుషబాతిలోఁ కానిపించినచో అప్పుడు మీ కానందాశ్చర్యములు కలుగునా? ఈ విషయము కొంచె మాలోచించి చూడుడు."

రాయచందుభాయి పెండ్లి అయినవాడే. ఆ సమయమున వీరి మాటలు నాకు కళ్ళోరముగా నుండెను. కాని యీ మాటలు నూదంటు రాతివలె న న్నాకర్పించెను. భార్యకుఁగల స్వామిభక్తియొక్క విలువకంటె పరిచారకుని స్వామి భక్తియొక్క విలువ వేయిమడుగులెక్కుడు కాదా? భార్యా భర్తలకు ప్రేమ యుండుటలో ఆశ్చర్యమే మున్నది? స్వామి నేవలకులకు ఇట్టి ప్రేమ అభిప్రేయము. రాణుచందుగారి వచనబలము క్రమముగా నన్ను విశపటివికొనజొచ్చెను.

'నేను నా భార్యతో ఎట్టి సంబంధ మంచుకొనవలయును'? అని నాలో నాకు తోచుచుండెను. భార్యను భోగసాధనముగా జేసికొనుట ఏకపత్నీవ్రత మనఁజెల్లునా? ఎంతవఱకు నేను లంపటతకు అధీనుఁడనయి యుందునో అంతవఱకు ఏకపత్నీవ్రతమునకు విలువ లేదు. ఈ విషయము చెప్పఁదగియున్నది. నా భార్య నన్నెన్నఁడును మోహనకుని జేసి యోగొనలేదు. ఈ దృష్టితో నే నీదినములలో బ్రహ్మచర్యమును సులభముగా పాలింపఁగల ననుకొంటిని. అశక్తియే లేక కామాసక్తియే సమ అడ్డు.

బాగ్రతగా నున్న సిద్ధపఁగూడ రెండుతూరులు పొరపడితిని. ప్రయత్నము చేయుచుంటినిగాని పడుచుంటిని. ఈ ప్రయత్నమునకు ముఖ్యునిగు హేతువు దొడ్డదికాదు. కేవలము సంతానము కలుగకుండుటకు, సంతానము కలుగకుండఁ జేసికొనుటకు బాహ్యోపకరణములను

ఆత్మకథ

గుఱించి కొలది గొప్ప సీమలో చదివితని. ఆహారప్రకరణమందు డాక్టరు ఆరిన్సను గారి ఈ యుపాయములగుఱించి తెలిపియుంటిని. కొంత కాల మది మంచి దనుకొంటిని. కాని డాక్టరు హిల్స్ గారు దీనిని ఖండించి సంయమమే యుక్తమనిరి. ఆ విషయము నా మనస్సులో పడి అనుభవముచే నిలిచిపోయెను. దీనిచే ఇక నాకు సంతు నెలదను కొంటిని. దానితో ఈ యింద్రియ నిగ్రహోద్యమ మారంభమాయెను.

ఇందులకు నా పడిన పాటులకు హద్దు లేదు. మా శయ్యలు దూరమాయెను. లెస్సగా ఆలసిన తరువాత నిదిరింపఁ బూనితిని. ఇంత ప్రయత్నమునకును విశేష ఫల మీసమయమున కానరా లేదు. కాని భూతకాలము దెస నొకసారి లేటిపాఱఁ జూచినచో ఇన్ని విఫలప్రయత్నములే కడసారి బల మొసఁగెనని నాకు తెలియుచున్నది.

చివరిశ్చయము సరిగా ౧౯౦౬ వ సంవత్సరమునఁగాని చేయఁబోసఁగ లేదు. ఈ సమయమున నింకను సత్యాగ్రహమునకు గణేశపూజ కాలేదు. ఇంతవట్టు దానిని కలలోనైన ననుకూలలేదు. బోయరుయుద్ధమయిన పిదప నేటాలులో జూలూ తిరుగుబాటాయెను. అపుడు నేను జోహన్నబర్గ్ లో వకాలతు చేయుచుంటిని. ఆ తిరుగుబాటున నేటాలు సర్కారువారికి నేన చేయవలెనని నాకు తోఁచెను. నే నటులు విన్నవించుకొనఁగా నా రంగీకరించిరి. ఆవిషయము ముందు తాఁగలదు. అయితే ఈ సేవకు ఫలముగా నా మనస్సులో తీవ్రాలోచన కలిగెను. నా స్వభావముననుసరించి నా నెయ్యూరతో ఆలోచించితిని. బిడ్డలను గనుట, వారిని పోషించుకొనుట ఈరెంటికిని, లోక సేవకును సాత్తు లేదని నా తలఁపు. ఈ తిరుగుబాటులో పని చేయుటకు జోహన్న బర్గ్ నుండి మకాము ఎత్తి వేయవలసినచ్చెను. అలంకరించికొనిన యింటిని, అమర్చుకొనిన వివిధసామగ్రిని ఒకనెల కాకమునుపే విడిచివేయవలసి వచ్చెను.

అలుబిడ్డలను ఫీనిక్సులో నుంచితిని. పిదప నేను చెబ్బలు తినినవారికి శుశ్రూష చేయు నైన్యమును నడపింపఁ గడఁగితిని. ఆ యుద్ధమునందు అసిధారా సంచారములు చేయుచున్న తఱ లోకనేవాపరాయణుఁడనే యగుదునేని పుత్రైషణకును, ధనైషణకును ఒక నమస్కారము చేసి వానప్రస్థాశ్రమము తీసికొనవలయు ననుకొంటిని.

తిరుగుబాటులో రెండుమాసములకంటె నెక్కువ పని పట్ట లేదు. ఆయాలు వారములు నాజీవితమున అమూల్యకాలము. అది నఱుకకంటె నపుడు శపథముయొక్క గొప్పదనము నాకు గోచరించెను. శపథము తీసికొనుట స్వాతంత్ర్యమునకు ద్వారము కాదనుకొంటిని. ఇంతవఱకు నా చేసిన ప్రయత్నములకు కలుగవలసిన ఫలము కలుగలేదు. ఏలన నాకు నిశ్చలత కుదురలేదు. ఇందులకు నిలువఁబడఁగలనను విశ్వాసము లేదు. ఈశ్వరుఁడు కరుణించునను విశ్వాసము లేదు. కావున నా మనస్సు అనేకతరంగములకు, అనేకవికారములకు లోనగుచుండెను. శపథముచే తనను బంధించుకొనక విడిగా నుండు మనుష్యుఁడు మోహమునఁ బడునని నే నెఱిఁగితిని. శపథముచే దనను బంధించుకొనినచో నది న్యభిచారమునుండి తొలఁగించి ఏకపత్నీవ్రతమున నిలిపియుంచును. 'ప్రయత్నమునందు నాకు విశ్వాసము; కాని శపథబంధనము మంచిది కాదు' అను నభిప్రాయము దౌర్బల్యనూచకము. ఇందు కొలఁది కొలఁదిగా భోగేచ్ఛ కలదు. ఏపని చేయరానిదో దానిని విడనాడుచో నేమి చేటు పొసఁగును? పాము కాటందుకొను నని తెలియుచో నిశ్చయపూర్వకముగా పరుగెత్తుదుము; పరుగెత్తుటకు యత్నముమాత్రమే చేయదు. ఏలనఁగా కేవలము యత్నమే చేయుచు కూరుచుంటిమేని చావు సిద్ధమని మన మెఱుఁగుదుము. కేవలము ప్రయత్నముచేయుచు కూరుచుండుట యనఁగా సర్పమువలన మృత్యువు కలుగునని స్పష్ట

ఆ త్మ క థ

ముగా తెలియదన్నమాట. కాఁగా దేనిని మనము విడనాడుటకు ప్రయత్నముమాత్రము చేయుదుమో దాని విడనాడు నావశ్యకతను విస్పష్టముగా మనము గ్రహింపలేదని తేలుచున్నది. ‘ముందీయూ హాలు మాటిపోవుచో?’ అను శంకచే పలుమాటలు మనము శపథము తీసికొనుటకు భయపడుదుము. ఇది యంతయు స్పష్టదృష్టి లేకుండుట వలన కలుగును. దీనిగుఱించి నిమ్మలనందుఁ డిటు లనెను: “త్యాగ సటుకే రే వై రాగవినా*”

ఎపుడు దేనియొడల పూర్ణముగా వై రాగ్యము కలుగునో అపుడే శపథము పూనుట తనంతఁ దా ననివార్య మయిపోవును.

జిహ్వాచర్యము—౨

విగుల చచ్చించి కడు నాలోచించి ౧౯౦౬ వ సంవత్సరమున నేను బ్రహ్మచర్య వ్రత ధారణ మొనరించితిని. వ్రతము పూను వఱకు ఈ విషయమున నాభార్యయుద్దేశము కైకొనలేదు. వ్రత సమయమున ననుమతిఁ గైకొంటిని. ఇందులకు ఆమె యెట్టి ఆశంకమును పెట్టలేదు.

ఈ వ్రతము తీసికొనుటకు నాకు కడు కష్టమయిపోయెను. నాకు శక్తి కొలది. వికారముల నడచ నెటులు? భార్యయొడఁ గూడ వికారముల కంటక యుండుట అర్థము లేని మాటగా కానిపించెను. అయినను అది నా కవశ్యక ర్తవ్య మని తెలియుచుంటిని. నాలక్ష్యము శుద్ధము. కరుణించి ఈశ్వరుడు నాకు శక్తిని, సాయమును ప్రసాదించు గాక యని ఇందు దుమికితిని.

నేడు ఇరువదియేండ్ల పిదప ఈ వ్రతమును తలపోయుచుండఁగా నాకు ఆనందాశ్చర్యములు కలుగుచున్నవి. నిగ్రహమును గుఱించిన తలఁపును, తత్పరిపాలనమును ౧౯౦౧ వ సంవత్సరము వఱకును ప్రబలముగా ఉండెను. కాని యిప్పుడు నాకుఁ గల స్వతంత్రతయు, ఆనందమును ౧౯౦౬ వ సంవత్సరమునకు వెనుక నున్నటులు గుర్తులేదు. వీలన, ఆ సమయమున వాసన లింకను నా కింకలేదు. వీసమయముననైనను చ్యుతి కలుగునని భయముండెను. ఇప్పుడు ఆ వాసన నామీఁద సవారు చేయఁ జాలదు.

ఆత్మకథ

మఱియు బ్రహ్మచర్యమహిమ ఒకనాటికన్న మఱియొకనాఁ డెక్కువగా అనుభవము కాదొడఁగెను. ఫీనిక్సునందు బ్రహ్మచర్యము క్షాంతిని. నేననుండి నెలవుగొని ఫీనిక్సు వెళ్లితిని. అటుండి నెల టనే జోహన్నుబర్గు వెళ్లవలసియుండెను. అటు వెళ్లితిని. పిదప నెల లోపుగా సత్యాగ్రహ సంగ్రామమునకు ప్రతిష్ఠ జరిగెను. ఈ బ్రహ్మ చర్యధారణము నన్నా సత్యాగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనకు సిద్ధపఱచెను గాఁబోలు. ముందు ఆలోచించుకొని నేను సత్యాగ్రహమును కల్పింపలేదు. అది అనాయాసముగ కోరకుండ తనంతట ప్రభవించెను. కాని దీనిముందు నే నేయే పనులు చేసియుంటినో అనఁగా ఫీనిక్సువెళ్లుట, జోహన్ను బర్గులో గృహవ్యయమును తగ్గించియుండుట, తుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రత మును పూనుట యివన్నియు దీనికి నూచకములవలె నుండెను.

బ్రహ్మచర్యమును సరిగా పాలించుట యనఁగా బ్రహ్మచర్యన మొనరించుట. ఈ జ్ఞానము నాకు శాస్త్రములవలనఁ గలుగలేదు. నాకీయర్థము మెల్లమెల్లగా అనుభవసిద్ధ మగుచువచ్చెను. శాస్త్రవచన ములు పిదపఁ జదివితిని. బ్రహ్మచర్యమువలన శరీరరక్షణము, బుద్ధిరక్ష ణము, ఆత్మరక్షణము సమస్తము కలుగునను సంగతి బ్రహ్మచర్యము తాల్చిన పిదప దినదిన మధికాధికముగా అనుభవము కాదొడఁగెను. వీలయనఁగా బ్రహ్మచర్య మనిన ఘోరమగు తపశ్చర్య యనిపించుటకు బగులు నాకిపుడు రసమయ మనిపించుచున్నది; దీని బలమువలననే పనులు జరుగుచున్నవి. దీని సౌందర్యము దైనందిన మెక్కువగా కాని పించుచున్నది.

అయితే నేనిటు లీరస నివ్వందములను క్రోలుచున్నను దీని కాఁకగూడ నాకు దగులుట లేదని యెవ్వరును అనుకొనకుండురుగాక!

నేటితో నా కేబదియాతేండ్లు నిండినవి; అయిననుదీని కాఠిన్యము నాకు గోచర మగుచునేయుండెను. ఇది యసిధారానైత మని నానాటి కెక్కువగా తోచుచున్నది. ఎల్లపుడును దీనియొడ మెలకువగా నుండు టావశ్యకమని గ్రహించుచున్నాను.

బ్రహ్మచర్య ప్రతిపాలనమునకు నాలుకను కట్టుకొనవలయునని నా తలఁపు. నాలుకను జయించుచో బ్రహ్మచర్యము మిగుల తేలిక యయిపోవునని నేను కేవల మనుభవమువలన కనిపెట్టితిని. ఈ కారణమున నిటుపిమ్మట నాభోజన ప్రయోగము కాహారదృష్టితోఁగాక బ్రహ్మచర్యదృష్టితోఁగాఁదొడఁగెను. మితమును, కేవలమును కారము, పోవులు లేనిదియు వీలయినంతనట్లు వండకయున్నదియు, అనఁగా స్వాభావిక మగు నాహారము మంచిదని అనుభవమువలన కనుగొంటిని. బ్రహ్మచారికి నెనపక్వములగు పండ్లు సరియగు నాహారమని ఆతేండ్లు తఱచి తఱచి కనిపెట్టితిని. కేవలము పండ్లు తిని యుండునపుడే సుఖమును ఏ నిర్వికారతయు నాకు కలదో ఆసుఖమును, ఆ నిర్వికారతయు పండ్లను మార్చి మఱియొక యాహారమును కైకొనునపుడు లేకపోయెను. పండ్ల దిను దినములలో బ్రహ్మచర్యము సులభమాయెను. పాలు పుచ్చుకొను దినములలో కష్టసాధ్యమాయెను. పండ్లు విడిచి పాలేల పుచ్చుకొనవలసి వచ్చెనో యది యథాసమయమున తెలుపఁగలను. బ్రహ్మచారికి పాలు విఘ్నకారకములనుటలో నాకు తిలమాత్రమును సందియము లేదని మాత్రము చెప్పినచో నిటఁ జాలును. కాని బ్రహ్మచారికి పాలు నిషేధమని యెవరును అర్థముచేసికొన కుండురుగాక! బ్రహ్మచర్యమున కాహార ప్రాముఖ్యమెట్టిది? ఎంత? అను విషయ మింకను తఱచి తఱచి చూడవలసియున్నది. పాలంత స్నాయువర్ధకమును, జీర్ణకరమును నగు ఘ్రాహారము నాకింతవఱకును తెలియలేదు. ఏ వైద్యుఁడును, ఏ హాకిమును

ఆత్మకథ

ఏడాక్టరును తెలుపజాలకపోయిరి. పాలు వికారము కలిగించునని తెలిసినను ఈ పయికారణమున పాలు త్యాజ్యమని చెప్పజాలను.

ఆహారప్రకారము ఆహారనియమముల వలె నుపవాసముగూడ నొక బాహ్యచారము. ఇంద్రియగ్రామమునకు రాక్షసబలము కలదు. నలు ప్రక్కలు పదిదిక్కులు క్రిందు మీదులు కాపలా యుంతువుగాక! అది దూసికొని పోవును. కడుపు మాడ్చినయెడల నింద్రియములు దుర్బలము లగునని అందఱకుఁ దెలియును. ఇచ్చాపూర్వకముగా చేయఁబడు నుపవాసము ఇంద్రియదమమునకు తప్పక తోడుపడఁ గలదనుటలో నా కించకయు సందియము లేదు. అయితే ఉపవసించువారిలో పలువురు సఫలరగుట లేదు. కేవల ముపవాసమువలననే సమస్తమును సిద్ధించునని వారనుకొందురు. బాహ్యోపవాసము మాత్రము చేయుదురు కాని మనస్సులో భోగముల నన్నిటిని భోగించుచునే యుండురు. ఉపవాసానంతర మేమేమి తిందము? అని ఆలోచించుచు ఆ తినఁబోవువాని రుచు లుపవాసదినములలోనే మనస్సునం దాస్వాదిం చుచుందురు. మరల రసనేంద్రియసంయమము లేకపోయెను. జననేంద్రియసంయమము లేకపోయెనని నిరసించుచుందురు. మనస్సుకూడ నెపుడు ఇంద్రియనిగ్రహమునకు బాసట యగునో అపుడే ఉపవాసము నకు ఫలము కలుగును. అనఁగా మనస్సునందు విషయభోగముల యెడల వైరాగ్యము పుట్టవలయును. విషయములకు మూలము మనస్సు. మనస్సు నశిమగునెడల నుపవాసాది సాధనములు ఎక్కువ ఉపకరించును. కానినాఁడు అంతగా నుపకరింపవు. అయితే ఉపవసించినను మనుష్యుఁడు విషయాసక్తుఁడు కాకపోవడవచ్చును గాని ఉపవాసము వినా విషయాసక్తి సమూలము నశింప దనవచ్చును. కావున ఉపవాసము బ్రహ్మచర్యమున కనివార్యమగు నుపకరణము.

బ్రహ్మచర్యము చరించువా రనేకవిధముల విఫలత్వము పొందుచున్నారు. ఏలనఁగా వా రాహార విహారములందు అబ్రహ్మచారులవలె వర్తించుచున్నారు. ఇటులు వర్తించియు బ్రహ్మచర్యమును రక్షించుకొనఁ దలంచుచున్నారు. ఇది గ్రీష్మమున హేమంతమును గోరుట. స్వచ్ఛందవర్తనుని జీవనముకంటె సంయమము కలవాని జీవనమునందు భేద ముండవలయును. భోగిజీవనముకంటె త్యాగిజీవనమునందు భేద ముండవలయును. ఇరువురికిని పైపైని సామ్యమే కాని లోలోపల భేదమే. ఇరువురును చూచుచుందురు గాని బ్రహ్మచారి పరమేశ్వరుని జూచును. భోగి నాటకములను, సినీమాలను జూచును. ఇరువురును విందురు. బ్రహ్మచారి యాశ్వరభజన వినును. భోగి విలాస గీతములు వినును. ఇరువురును జాగరణము చేయుదురు. ఒకఁడు హృదయ మందిరమున రాముని ఆరాధించును. మఱియొకఁడు నాట్యరంగము లలో మైచుటను. ఇరువురును భుజింతురు. ఒకఁడు శరీరరూపమయిన తీర్థక్షేత్రముల రక్షానాశ్రమునకు ఆరగించును. మఱియొకఁడు రుచులకు అనేకపదార్థములతో పొట్టనింపి దుర్గంధము చేసివైచెను. ఇటు లిరువురును ఆచారవిచారములలో భేద ముంచుకొనుచునే యుండురు. ఇది ప్రతిదిన మెక్కునే కాని తగ్గుదు.

బ్రహ్మచర్య మనఁగా మనోవాక్కాయములచే సర్వేంద్రియములను నిగ్రహించుట. ఇందులకు పూర్వోక్తముల నన్నిటిని విసర్జింపవలయునని దై నందినము నాకు విశదమగుచున్నది. నేటికిని అటులే విశదమగుచున్నది. త్యాగక్షేత్రమున కెల్ల లేనటులే బ్రహ్మచర్య మహిమకును ఎల్ల లేదు. ఇట్టి బ్రహ్మచర్య మల్పప్రయత్నసాధ్యము కాదు. పలువురి కిది యెల్ల పుడును ప్రాప్యముగనే యుండును. దానఁజేసి ప్రయత్నశీలుఁడగు బ్రహ్మచారి యెల్ల పుడును తన లోటులను కని

ఆత్మకథ

పట్టుకొను చుండవలయును. తన హృదయభూరమున గూఢముగా దాగియున్న వికారములను పోగొట్టుకొనుచుండవలయును. ఎంత వఱకు సృష్టులను నిరోధింపలేడో అంతవఱకును అది సంపూర్ణబ్రహ్మచర్యము కాదు. సృష్టు లెన్నివిధములేని యగుఁగాక అనన్నియు వికారమే. వీనిని వశపఱచికొనవలయు ననినచో మనస్సును వశపఱచికొనవలయును. ఇక మనోనిగ్రహము వాయునిగ్రహమువలె సుదృఢమగును. ఇటు లయినను మనస్సునం దీశ్వరుఁ డున్నచో నదియు సులభము కాఁగలదు. దారిలో కడుఁ జిక్కులు కలుగును కావున నది యసాధ్యమని యెవ్వరు ననుకొన కుండురు గాక! అది పరమార్థము. అట్టి పరమార్థమునకు పరమప్రయత్న మావశ్య మగుటలో ఆశ్చర్యమేమి?

అయితే ఇట్టి బ్రహ్మచర్యము కేవలప్రయత్న సాధ్యము కాదని దేశమునకు తిరిగివచ్చిన తరువాత తెలిసికొంటిని. అంతవఱకు ఘలాహరమువలన వికారములు సమూలము నశించిపోవు ననియు తావన్మాత్రమున మఱియేమియు చేయఁబనిలేదను మోహమునఁ బడియుంటి ననియు చెప్పనగును.

అయితే ఇందులకు నా చేసిన ప్రయత్నములను దెలుపుటకు విలంబము వలయును. ఈ నడుమ ఈ విషయము తెలుపు టావశ్యకము. ఈశ్వరసాక్షాత్కారముకొఱకు నేను చెప్పియున్న బ్రహ్మచర్యమును చరింపఁగోరు వారు తమ ప్రయత్నముతో పాటు ఈశ్వరునిపై శ్రద్ధ వహింపఁగలవా రగుదురేని యీ విషయమున నిరాశు లగుట కిసుమంతయు కారణము లేదు.

* విషయా వినివర్తస్తే నిరాహారస్య దేహివ్యసవర్జం రసోఽ
 ప్యస్య పరం దృష్ట్యా నివర్తతే. గీత-౨ అధ్యాయ-౧౯.

కావున ఆత్మదగ్ధునము కావలసినవానికి రామనామము, రామ
 కృపయు అంతిమసాధనములు. నేను భారతదేశమునకు వచ్చిన తరు
 వాతనే యీ విషయ మనుభవము చేసికొంటిని.

* ఆహారము మానికేసినవానికి విషయములు శాంతించును, కాని రసము శాంతించదు
 ఈశ్వరదర్శనమువలన రసమును శ్రమించును.

మితవ్యయము

నేను భోగముల ననుభవించుచున్నాను గాని అది యెంతో కాలము సాగలేదు. గృహాలంకారమునకు ఎలయు సాధనసామగ్రిని నింపితిని. కాని యీ వ్యామోహము నిలువలేదు. కావున వ్యయము తగ్గించుకొనిరా మొదలిడితిని. చాకలిఖర్బుకూడ ఎక్కువనిపించెను. ఇంతియ కాక నాడు బట్టలు సరిగా తీసికొనిరాదు. ఇందువలన రెండు మూడు డజనుల కమీజులును అన్నికాలర్లును ఉన్నను చాలెడివి కావు. ఒకొక్క కాలరు ఒకొక్కనాటితో సరి. రోజూ కాకపోయినను కమీజు మూణ్ణాళ్ల కొకతూరి మార్చవలసి యుండెడిది. ఈ రీతిగా వ్యయ మమిత మాయెను. ఇది వ్యర్థమని తోచెను. ఇందువలన నేనే ఇంట ఉండుకొనఁ దలచితిని. బట్టలుతుకుటను గూర్చి వ్రాయఁబడిన పుస్తకములు చదివి ఆ విద్య గ్రహించితిని. నా భార్యకును నేర్పితిని. ఇందువలన పని బరువాయెను గాని యిది యొక క్రొత్తపని యగుట వలన మనోవిరోధముగాను ఉండెను.

నేను ముమ్మొదట బాగుచేసిన కాల రెన్నటికిని మఱపువచ్చుటకు వీలులేదు. పిండి యొక్క డాయెను. ఇస్త్రీపెట్టె సరియగు వేడికి రాలేదు. మఱియు కాలరు కాలిపోవునను భయమున ఇస్త్రీపెట్టెను అడిచి తోమలేదు. ఇందువల్ల కాలరు గట్టిపడెనుగాని దీనినుండి పిండి వర్షించుచుండెను.

ఇట్టి కాలరుతో కోర్టుకు పోయి తోడి బారిష్టరుల హాస్యము నకు సాధనమును కల్పించితిని. అయితే ఈ హాస్యమును సహింపఁగల పాండిత్యము నా కాసమయమున గూడ కొఱతకాదు.

‘కాలరు నాయంత నే నిస్త్రీచేసికొనుట కిది ప్రప్రథమము. కావున దీనినుండి పిండి రాలుచున్నది. రాలిన రాలుగాక. మఱియు మీయందఱకు నిది వినోదకారణమగుట చాల గొప్పమాట’ అని నా సంగతి యంతయు స్పష్టముగా చెప్పితిని. ‘ఇచట చాకళ్లు కటవు కాదుగదా?’ అని యొక మిత్రుఁ డడిగెను.

‘చాకలిఖర్చు రెట్టికి రెట్టిగా నున్నది. కాలరు వెల యెంతో దాని నుతుకు ఖర్చును అంత. ఇంతియకాక, చాకలవానికొఱకు పడ గాఁపులు కాయవలయును. ఈ కష్టములచే నాయంత నేనే యుతుకు కొనుట మంచిదనుకొంటిని.’

ఎవరిపని వారు చేసికొనుటలోఁగల యందము వారికి నచ్చఁ జూపజాలక పోతిని.

తుదకు చెప్పవలసినది—నా పని నాకు వెళ్లఁబాటిపోవు నటు లీవిద్యలో కాశల్యము గడించితిని. మఱియు నాయిస్త్రీ చాకలి యిస్త్రీ కంతమాత్రమును తీసిపోలేదు. చాకలి యిస్త్రీచేసిన కాలరు కంటె నా చేసిన కాలరులో జగితనమును, నిగనిగయు ఇసుమంతయు కొఱలేదు. స్వర్గీయులగు మహాదేవ గోవింద రానడే గారు గోఖలే గారి కొక నేలువను ప్రసాదించిరి. గోఖలేగారు దానిని ప్రాణపణ ముగా మాచుకొనుచు సమయవిశేషములందే దానిని చాల్చుచుండిరి. జోహన్నబర్గులో గోఖలేగారికి చేసిన విందు చాల దొడ్డది. ఆ సమయము మిగుల గొప్పది. అపుడు నా రిచ్చిన యుపన్యాసము దక్షిణ-

ఆత్మకథ

అఫ్రికాలో వారిచ్చిన ఉపన్యాసము లన్నింటికంటె గొప్పది. కాబట్టి వారి కాసమయమున ఆ నేలువ తాల్చు మనసాయెను. ఆ నేలువ ముడతలు పడియుండెను. దాని నిస్త్రీ చేయింపవలయును. అంతలో దానిని చాకలికి వేసి యుతికించి తెప్పించు టసంభవము. 'నా విద్య నుగూడ కొంచె మిపుడు పరీక్షింపు' డంటిని.

'నీలాయరు విద్యను విశ్వసింపజెల్లును గాని మఱి చాకల విద్యనా? నీవు దీనిమీఁద మఱకలు పడవైచుచో? దీనివల యెంతయో నీకు తెలియునా?' ఇటులని గోఖలేగారు అది తమ కెటులు ప్రసన్న మైనదో ఆ సంగతి అతిసంతోషముతో తెలిపిరి.

మఱకలు పడవేయకుండుటకు పూచీపడెదనని గోఖలేగారిని ప్రార్థించితిని. దీనికి ఫలముగా ఇస్త్రీచేయు గౌరవము నాకు దక్కినవారు నాకు 'మంచి చాకలి' యని బిరుదు నిచ్చిరి. చాలు. ఇంక లోక మంతయు నీయకున్న నేమి?

చాకలి దాస్యమునుండి విడిపించికొనిన చందముగనే మంగలి దాస్యము గూడ విడిపించుకొనవలసిన అక్కట కలిగెను. నీమకు వెళ్లువా రందఱును తుదకు గడ్డము మాత్రమైనను ఔరము చేసికొన నేర్తురు కాని తలవెంట్రుకలు కత్తిరించుకొనుట యెవరును నేర్చికొని యుండ రనుకొందును. ప్రిటోరియాలో నే నొకతూరి మంగలిదుకాణమున కేగితిని. అచట నా మంగలి 'నీకు ఔరము చేయను పా'మ్మ నెను. ఇంతియకాక తిరస్కారము చేయు టొకటి అధికము. నాకు చాల కష్టము కలిగెను. నేను నూటిగా బజారుకు పోతిని. కత్తెర యొకటి కొంటిని. అద్దము నెదుట నిలువఁబడి కత్తిరించుకొంటిని. ముందటి వెంట్రుక లెట్లో ఒకట్లు కత్తెరపడినవి. కాని నెనుక వెంట్రుకలు కత్తి

రించుకొనుట చాల కష్టమాయెను. మఱియు నా కోరినీతి కత్తెర పడలేదు. కోర్కెలో దీనినిగుఱించి కోలాహల మాయెను.

‘నీ శలమీఁద ఎలుక లేమేని తిగుచున్నవా?’

‘లేదు. నా నల్ల శలను తెల్ల చుంగలి యెటు లంటుకొనును? అందులకని నేనే యెట్లో ఒకట్లు కత్తిరించుకొంటిని. ఇదియ నా కధిక ప్రయము.’

ఈ ప్రత్యుత్తరమువలన వారి కాశ్చర్యము కలుగలేదు. సత్యమునకు ఇందు చుంగలి యపరాధ మేమియు లేదు. నల్ల వారికి ట్టెరముచేయుచో వీని కూడు పడిపోవును. మనము మాత్రము మన చుంగ శృచే మాలలకు ట్టెరము చేయనిత్తుమా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో దీనికి ప్రతిఫల మొకమాటు కాదు పలుమాటులు నాకు కానిపించెను. ఇది మన పాపఫలమే యను సుద్దేశము ద్రువి మాయెను. దానివలన నెన్నడును నాకు రోషము కలుగలేదు.

నా పను లన్నియు నేనే చేసికొనుట, వ్యయము తగ్గించుట, అను నీ కోరికలు జనించి యెటులు తీరరావములు ధరించెనో దానిని యథాప్రసంగమున వక్కాణింతును; కాని దీనికి మూలము బహు పురాతనమైనది. ఇది పూచుటకును కాచుటకును, నీరు చల్లుటయే యావశ్యకము. మఱియు ఆ కాలము అనాయాసముగా సంభవించెను.

బోయరు యుద్ధము

౧౮౯౭ మొదలు ౯౯ వఱకు నా జీవితమునందలి యితరానుభవముల నదిలినైచి బోయరు యుద్ధమును గూర్చి చెప్పెదను. యుద్ధము పాసఁగినపుడు నా మనోభావములు సంపూర్ణముగా బోయరులపక్షమున నుండెను. ఇటువంటి విషయములలో వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయముల ననుసరించి పనిచేయుట కధికార మింకను నాకు కలుగలేదని అప్పుడు నే ననుకొంటిని. దీనిగుఱించి నా హృదయమున నెంత మథన జరిగెనో దాని సూక్ష్మనిచారణము 'దక్షిణ-ఆఫ్రికా' సత్యాగ్రహేతిహాసమందు వివరించుచుతినిగాన దాని నిటఁ దడవను. వలయువారట నరయుదురుగా? ఇవట నీవిషయము వ్రాసినఁ జాలును—తెల్లదొరతనమందిలి విశ్వాసము ఈ యుద్ధమున సాయపడుచుని నన్ను ముందులకు న్రోసెను. మేము తెల్లదొరతనమువారి ప్రజలమను యోగ్యతచే మన కుండవలసిన హక్కులను మనము నిర్బంధించి పుచ్చుకొనుచో తెల్లదొరతనమువారి ప్రజలమను యోగ్యతచేతనే బ్రిటిష్ రాజ్యమును రక్షింప సాయపడుట మనకు ధర్మమయి యున్నదని నేనెంచితిని. భారతీయుల కన్నివిధముల నున్నతి రావలయుచో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యమువలననే రావలయునని నాఁడు నే ననుకొనుచుండెడివాఁడను.

ఈ కారణమున చేరినంతమంది మిత్రులను కూడఁదీసికొని యుద్ధమున దెబ్బలు తినినవారి రక్షణకు మిగుల కష్టించి ఒకదశమును పోగు

చేసితిని. అప్పటికి ఆంధ్రయులు నల్ల వారనగా పిటికివారనియు, అపాయముల నెదురుకొనఁజాలనివారనియు, వారికిఁ గావలసిన పని వారు చూచుకొనుట లెక్క నితర మక్కఱలేని స్వార్థపరులనియు, ననుకొనుచుండువారు. ఇందువలన నా ఆంధ్ర మిత్రులు పలువురు నాప్రయత్నమును చప్పరించిరి. ఒక్క డాక్టరు బూత్ గారు లెస్సగా ప్రోత్సహించిరి. రణాభిహతులకు ఏమేమి చేయవలయునో దాని సంతయు నేర్పిరి. మే మీపనికి లగినవారమని డాక్టరుకడనుండి సర్టిఫికేట్లు పుట్టెను. లాటసుగారును, స్వ. మి. ఎస్కాంబిగారును ఈ మాయుద్దేశమును మెచ్చుకొనిరి. యుద్ధమున మా సేవ ననుమతింపవలసినదని తుదకు సరకారును నేడితిమి. సరకారువారు మమ్మభినందించిరి. కాని ఇపుడు మీ పనితో జరూరు లేదనిరి.

అయితే నే నీ 'జరూరులేదు'తో నూరకుండలేదు. డాక్టరు బూత్ గారి మద్దతుతో నేటాలు బిషప్పుగారిని దర్శించితిని, మా దళమున చాలమంది భారతీయక్రైస్తవులు కలరు. బిషప్పునకు మాయుద్దము మానందము కలిగించెను. 'నేను మీకు సాయము చేయఁగల ననెను.

ఇంతలో ఘటనాచక్రము తన పని చేసికొనుచుఁ బోవుచుండెను. బోయరుల సన్నాహము దార్శనము పరాక్రమము మొదలగు నవి అనుకొనినంతకంటె చాల నెక్కువగా కానిపింపదొడఁగెను. సరకారువారికి ఖాటువమూఁకను (రిక్రూటు)పోగుచేసికొనవలసివచ్చెను. తుదకు మా ప్రార్థనయు సంగీకరింపఁబడెను.

మా దళమున సుమారు ౧౧౦౦ మంది కలరు. ఇందు నాయకులు సుమారు నలుబండ్రు. సుమారు మున్నూఱుగురు స్వతంత్రులుగు భార

ఆ త్మ క థ

తీయులు, మిగిలినవారు గిరిమిటియాలు. డాక్టరు బూత్ గారును మాతో నుండిరి. దళము చక్కగా పనిచేసెను. దీని పని సేన కీవల. మఱియు దీనికి రెడ్ క్రాస్* గుర్తు రక్షణమునకుఁగాను అంటింపఁబడెను. మఱియు నొక సమయమున యుద్ధక్షేత్రములోనికిఁగూడ నీ దళము పోవలసివచ్చెను. లోగడ సర్కారువారు వారి యిష్టము చొప్పుననే అపాయస్థలము లోనికి మమ్ము ప్రవేశింపఁ జెప్పలేదు. కాని స్పియాంకోపు జాటిపో యినపిదప సితిగతులు మాతెను. అప్పుడు జనరల్ బులరుగారు— 'సాక్షాద్యుద్ధక్షేత్రమునందు పనిచేయవలయునను నిర్బంధము మీకు లేదు. అయినను అపాయమునకు సిద్ధపడి పడిపోయిన సిపాయిలను గాని, ఆఫీసర్లనుగాని రక్షాక్షేత్రమునుండి ఎత్తి డోలీలలో తీసికొని వచ్చుటకు ఇయ్యకొందురేని సర్కారువారు మీయుపకారమును మన్నింతు'రని వార్తనంపిరి. మే మందులుకుటకు సిద్ధముగ నుంటిమంటిమి. కావుననే స్పియాంకోప్ యుద్ధ మయినపిమ్మట మేము ఫిరంగి గుండ్లు, తుపాకిగుండ్లు పడుచోట్ల పనిచేయఁ గడఁగితిమి.

ఈదినములలో అందఱకు నొకొక్కమాటు ౨౦, ౨౫ మెళ్ల వఱకు తిరిగి పనిచేయవలసి యుండెడిది. ఒకొక్కతూరి దెబ్బలు తిని పడిపోయినవారిని డోలీలలో నింతదూరమును మోసికొని రావలసి యుండెడిది. ఇట్టివారలలో జనరల్ వుడ్ గేటువంటి యోధులను జేరనైచు భాగ్యమును మాకు కలిగెను.

* రెడ్ క్రాస్ అనగా లోహితస్వస్తికము. యుద్ధమున పడిపోయినవారి కుపచారము చేయువారు ఎడమచేతిమీద పెట్టికొను ఎర్రగుర్తు. ఈగుర్తు కలవారిని శత్రువులు కొట్టరు. అధికము తెలియఁగోరువారు ద - ఆఫ్రికా-సర్వీస్-౧-౯. అరయుదురుగాక!

అటువారముల పిదప మాదళమునకు విడుదల యాయెను. స్వయాంకోపును, వాల్క్రాంజును చేతులనుండి జాటిపోయినపిమ్మట లేడిస్మిత్ మొదలగు తావులను బోయరుల ముట్టడినుండి వడిగా విడిపించు నుద్దేశమును మానుకొని బ్రిటిషు సేనాపతి ఇంగ్లండునుండియు ఇండియానుండియు సేనలను రావించుటకును అంతవట్టు మెల్లమెల్లగా పనిచేయుచుండుటకును నిశ్చయించుకొనెను.

మా యొనర్చిన యీస్వల్పకార్యమున కాసమయమున చాల మెచ్చదవెను. దీనివలన భారతీయుల ప్రతిష్ఠ పెరిగెను. 'ఉ.... ఇంతకు భారతీయులనెవ్వరు? రాజ్యపువారసుల్ గదా!' అను మకుటముతో పద్యములను పత్రికలు ప్రకటించెను. జనగల్ బులరు మా సేవను ప్రశంసించెను. మాదళపు నాయకులకు మెడబొమ్మలు ధరించెను.

దీనివలన భారతీయులలో ఐక్య మెక్కువాయెను. నాకు గిరిమిటియాలతో సంపర్కము వృద్ధియాయెను. వీరిలో మిగుల వివేకముదయించెను. హిందువు, తురక, క్రైస్తవుఁడు, మదరాసి, గుజరాతి, సింధీ అందఱును హైందవులే యను భావన మిగుల దృఢపడెను. ఇక భారతీయుల కష్టములు గట్టెక్కువని అందఱును అనుకొనిరి. ఇటుపిమ్మట తెల్లవారి నడతయందును విస్పష్టముగా భేదము కానవచ్చెను.

యుద్ధసమయమున తెల్లవారికిని మాకును కలిగిన సంబంధము మధురమైనది. వేలకొలది తెల్లసోల్దరుల సొత్తు మాకు కలిగెను. వారు మాతో మైత్రి పాటించిరి. తమకు మే మొనరించిన సేవకు వారు కృతజ్ఞతాబదులైరి.

దుఃఖసమయములందు మనుష్యస్వభావ మెటులు ద్రవించునో యిందులకు అపుడు జరిగిన యొకసంగతిని చెప్పక తప్పదు. మేము

ఆ త్మ క థ

చీవలీబిరప్రాంతమున సంచరించుచుంటిమి. రాబర్టు ప్రభువు పుత్రుడు లెఫ్టినెంటు రాబర్టుగారికి మర్యాదవగు గుండు తగిలెను. వారు ప్రాణములఁ బాసిరి. వారిని మోచికొనిపోవు భాగ్యము మా దళమున కబ్బెను. మరలి వచ్చినపుడు ఎండ ఉడికిపోవుచుండెను. అందఱును నాలుకలు పెడ లాగుచుండెను. దారిలో నొక చిన్న సెలయేఱుండెను. ముం దెవరు త్రాగవలెను? అనుప్రశ్న. 'తెల్ల సోలరులు త్రావుపయి మేము త్రావెద' మంటిమి. ఆతెల్ల సోలరులు మమ్ముచూచి వెంటనే - 'ముందు మీరందఱును త్రావు'డనిరి. 'కాదు. ముందు మీరు త్రావు'డని మేమంటిమి. ఇటులు చాల సోదరులను 'మీరు త్రావు'డనిన మీరు త్రావు'డని ప్రేమగౌరవముతో పోటీలు పడితిమి.

నగరసంస్కరణము—తామనిధి

సంఘసర్వీకమునం దే యవయవమేని పనికి రాకపోవుట యెప్పుడును నాకిష్టముకాదు. లోకుల దోషముల కప్పిపుచ్చి వానిని చూచి చూడనట్లు లూరకుండిగాని లేక వానిని పోయఁజేయకుండిగాని మా హక్కులను మా కిడుఁ డని కోరుట నాకరుచికరము. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులమీఁద నొక ఆక్షేపముకలదు. అది యేదనఁగా: 'భారతీయులు ఎడ్డెచ్చుగములు; వీరి యిండ్లు, వాకిండ్లు చెత్తచెదారములమైలతో నిండియుండును అని. మాటిమాటి కీమాటయే. ఇందు కొంచెము సత్యము లేకపోలేదు. నే నచట నుండఁదొడఁగినదాది దీనిని దూరగింపఁ దలపోయుచుంటిని. ఈదోషమును ఆపివేయ సమకట్టి నది మొదలుకొని పేరుపడియున్న పెద్దలయిండ్లన్నియు పరిశుభ్రపడి నవికాని దర్భనులో ప్లేగు ప్రవేశించి ప్రకోపించునను భయము పుట్ట నంతనఱుకు ఇల్లిల్లు తిరిగి ప్రచారము చేయ వలనుపడలేదు. ఇందు మునిసిపాలిటీవారి సమ్మతి కావలయును. అదియు నాయెను. మేము పనిచేయఁబూనుటవలన వారికిని తేలికయాయెను. మఱియు భారతీయుల కష్టములును తగ్గెను. ఎటులనఁగా ప్లేగు మొదలగునవి ప్రకోపించి యున్నపుడు అధికారులు లోకులమీఁద విటుచుకొని పడుచుండువారు. ఇందుల కుపాయములు నీమాతిగాము లయ్యెడివి. వీరి కిష్టులుకానివారి కోపలేనంత యొత్తిడి కలుగుచుండెడిది. భారతీయులు

ఆత్మకథ

శుచిగా నుండుట మొదలిడినపిదప అట్టి కష్టములు గాని, బాధలుగాని లేకపోయెను.

ఈసంబంధమున నేనును కష్టములు చవి చూచితిని. హక్కుల కొరకు నేటాలుసరకారుతో పోరుటకు వీరివలన నెంత సాయము పడయఁగలిగితి నో వీరి విధిని వీరిచేతఁ జేయించుటలో సంతసాయము పడయజాలకపోతిని. కొందఱు నన్నవమానించిరి. కొందఱు వినయపూర్వకముగా ఘరవాలేదు ఘరవాలే దని యొసరిల్లిరి. తమ ముఱేకి తాము తీసివైచుకొనుట వారికి ఒక ఆపదవలె నుండెను. ఇందులకు డబ్బు ఖర్చు పెట్టుట యనఁగా నింకను కష్టము. దీనివలన నేను ఇదివఱకుకంటె లెప్పగా నేర్చికొనినదేమనఁగా—'లోకులచే నేపనియేని చేయింపఁబూనుచు మేని మనకు శాశ్వతమైన ఓర్పుండవలయును.' సంస్కర్తకు కావలయునది కేవలము సంస్కరణము. వీసంఘమున నతఁడు సంస్కారమును చేయఁగోరునో ఆసంఘమువలన విరోధమును, తిరస్కారమును ప్రాణాపాయము గూడ వచ్చునని కనిపట్టి యుండవలయును. సంస్కర్త దేనిని సంస్కారమని తెలుపునో సంఘము దానిని 'వికార' మని యేల అనుకొనగూడదు? మఱియు వికార మనుకొనకున్న మానె; యీ విషయమున నుదాసీనముగా నేల యుండగూడదు?

ఈయాందోళనమునకు ఫల మిది—భారతీయుల సంఘమునకు ఇండ్లు వాకిండ్లు శుభ్రముగా నుంచుకొనవలసిన యావశ్యకత కొలఁదియో గొప్పయో తెలిసెను. అధికారులలో నాకు కొంచెము గౌరవ మినుమడించెను. నేను ఎల్లపుడు మొఱపెట్టుకొను చుండెనువాడను లేక హక్కులను వెతుకుచుండెనువాడను అనియేకాక ఈపైవిషయము

లలో నే నెంత దిట్టరినో నా వారిని సంస్కరించుటలోగూడ నంత దిట్టరి నని వారికి బోధపడెను.

కాని సంఘపు మనోవికాసమున కింకను ఒకటి బాకీ కలదు. అది భారతవర్ష మునెడ తన ధర్మము నెఱుగుట, దానిని పాలించుట. భారతవర్ష ము నిఱుపేద. అచటివారు ధనమునకు విదేశము లేగిరి. భారతవర్ష మునకు ఆపత్సమయములందు వారు తమ సంపాదించిన ధనమున కొంచెము కొంచెమియ లగ్గు. ౧౮౯౭ సంవత్సరమున తైమము వచ్చెను. ౧౮౯౯ సంవత్సరమున దానికంటె పెద్దతైమము. ఈరెండు సమయములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి పెద్దసాయము చేకూఱెను. మొదటితూరి యెన్నియో మొత్తములు వచ్చెను. రెండవతూరి యింత కెంతయో యెక్కువ సాము చేకూఱెను. మేము తెల్ల వారిని గూడ చందా లడిగితిమి. వారును కడు సాయపడిరి. గిరిమిటియాలు కూడ చాల నిచ్చిరి.

ఈరీతిగా ఈరెండు తైమములందును వారికి గలిగిన అలవాటు అట్లులే నిలిచిపోయెను. హిందూదేశమున నిట్టి సంకటములు కల్గినపుడెల్ల వారు ధనము పంపుచుండుట మన మెఱుగుదుము.

అట్లులు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికా భారతీయులకు నేవచ్చేయుచు నొకటితెరువాత నొకటిగా అనేకవిషయములను నేర్పికొనుచుంటిని. సత్య మనునది మహావృత్తము. దానిని మన మెంత యధికముగ పోషింతుమో యంత యధికముగ నది ఫలముల నొసగును. దానికి అంతమును చులేదు. నీవు దీనిగనిలోనికి దిగినకొలది నేవారూపములయిన రత్నములు నీచేతికి దొరకుచుండును.

స్వదేశాగమనము

యుద్ధకార్యము ముగిసినపిదప ఇక దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో

నాపని తీసినదనియు, మఱి స్వదేశముననే కలదనియు గ్రహించితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోనే యుండుచో ఏదో కొంచెమునేవ కావశ్యకత చిక్కకపోదు కాని అక్కడనే యుండుచో నాకు డబ్బు సంపాదించుటే ముఖ్యకార్యమయిపోవునని శంకించితిని.

దేశమునందలి మిత్రులు దేశములోనికి రమ్మని బలాత్కరించు చుండిరి. దేశమునకు మరలుచో నా కెక్కుడు ఉపయోగ ముండునని నేనును అనుకొంటిని. నేటాలులో మి. ఖానుగారు, మనసుఖిలాలు నాజరుగారును ఉండనేయుండిరి.

నా కిక సెల వొసంగు డని నామిత్రుల ననురోధించితిని* అతి కష్టమువీడ ఒకమరతుపెట్టి నా సెలవు మంజూరుచేసిరి. ఆమర తిది—ఒకసంవత్సరములోగా ఇక్కడివారికి మీతో పని పట్టు నేని దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు మరలి రావలయును. నా కామరతు విషమ-మరతుగా నుండెనుగాని ప్రేమపాశముచే బద్ధుడనయితిని.

కాచేరే తాంతణే మనే హరజీ ఏ బాంధీ
జేమ తాణే లేమ లేమ నీరే
మనే లాగీ కటారీ ప్రేమ నీ. *

* ఆ. నాదు మెడకు నాదిసారాయదు సన్న
ప్రేమతంతు వొండు చేసినాడు
దాని బూని యశదు లొలాగుకొలదిని
సహజ, యశనిదాన నగుచుంటి.

మిరాబాయి చెప్పిన యాయుషమ యించుమించుగా నాయెడను సరిపడెను. పదుగురిలో పరమేశ్వరుఁ డున్నాఁడుకదా! మిత్రుల మాటను తీసివేయలేకపోతిని. మాట యిచ్చి నెలవుగొంటిని.

నా కీతటి నెక్కుడు సంబంధము నేటాలుతోనే. నేటాలులోని భారతీయులు నామీఁద ప్రేమామృతము కురిపించిరి. ఊరూర అభిసందన పత్రములు. ఊరూర వెలగల కానుకలు.

నేను ౧౮౯౬ సంవత్సరమున దేశమునకు వచ్చునపుడును కానుకలు దొరకెను. ఈతూరి ఆకానుకలు, ఆసభలు చూచి బెదరిపోయితిని. బంగారు వెండియుఁగాక వజ్రములుకూడ.

నే నీకానుకల నన్నిటిని స్వీకరింపఁజెల్లునా? నేను వీనిని దీసికొనుచో డబ్బుతీసికొని లోకసేవచేయలేదని అనుకొనఁడునా? నాక్లయం ట్లిచ్చినవి కొన్నిమాత్రముకాక కడమవన్నియు లోకసేవకొఱకేఁబడినవే అయినను నాచిత్తమున అవి క్లయంట్లిచ్చిన వనియు, ఇవి యితరు లిచ్చిన వనియు భేదములేదు. పెద్దపెద్ద క్లయం ట్లందఱును ఈసార్వజనికకార్యములకు సాయపడినవారే.

ఈకానుకలలో ఏఁబదిగినిల బంగారుహార మొకటి కస్తురి బాయికి ఊదేశంపఁబడినది. అయినను అది నాచేసిన సేవకు ప్రతిఫలముగనే యాయఁబడియుండును. దాన దీనిని విడిచెట్టరాదు.

ఒక నాఁడు రెండు గొప్పకానుకలు వచ్చెను. నాటి రేయి నేను పిచ్చివానివలె జాగరము చేసితిని. గదిలో నటునిటు ఊరక తిరుగుచుంటిని. ఏమిచేయను పాలుపోదు. వేలకొలది రూపాయలు తీసికొనకుండుటాకష్టముగ నుండెను; పోనీ, తీసికొనుటా అది యంత కన్న కష్టముగనే యుండెను.

ఆత్మకథ

ఈకానుకలను నేను జీర్ణముచేసుకొనవచ్చునుగాని నా యాలు బిడ్డలు? వీరు ప్రజాసేవ కలవాటుపడిరి. నేనకు వెలయుండదని వీరికి ఎల్లపుడును నూటిపోయించుంటిని. నే నింటిలో వెలగలనగలు మొదలగు వాని నుంచుట మానుకొంటిని. ఇంటిలో మిత్రజీవిక నానాటి కేర్పాటుగుచుండెను. ఇట్టి స్థితిలో బంగారు గడియారములు, బంగారుగొలుసులు పెట్టుకొను టెటులు? నజ్రాలయుంగరములు తాల్చు టెటులు? అప్పటికే నగల వ్యామోహముకూడదని నేను చాటి చెప్పుచుంటిని. కావున ఈనగలు, ఈజవాహిరీ తీసికొని నే నేమిచేయుదును?

ఇంట వీని నుంచుకొనరాదని తుదకు నిశ్చయించితిని. పాఠశీరుస్తుంటే మొదలగువారిని ధర్మకర్తలగా నేర్పఱచి పత్రమువ్రాసిపెట్టుకొని ప్రార్థననే ఆలుబిడ్డలతో సంప్రతించి యాబరువు దింపుకొన నిశ్చయించితిని.

నాభార్య నొప్పించుట కష్టమని తెలియును. మఱి పిల్లల నొప్పించుటలో నేమియు కష్టముకలుగఁబోదని నాకు నమ్మకమే. కావుననే నాపక్షమున వాదింప వీరిని వకీళ్లగా నేర్పఱచుకొంటిని.

పిల్లలు వెంటనే ఒప్పుకొనిరి. 'మాకీనగలతో నేమియు ఉపయోగములేదు. ఎవరివి వారి కిచ్చివేయవలయునని మాయుద్దేశము. మఱి మనకు కావలసియున్నచో మనము చేయించుకొనలేమా?' అనివారనిరి

నాకు సంతోషము కలిగెను. 'అటు లగుచో మీరు మీ అమ్మను ఒప్పింపఁగల రనుకొందు' నంటిని.

తప్పక, తప్పక: అది మాపని. ఈనగల అవసరము ఆమె కెందుకు? ఆమెకు కావలయునన్నచో మాకొకకేదా! మాకక్కఱలేదని మేమే యన్నచో నిక నామె యెటులు పట్టుపట్టఁగలదు?

కాని యీపని మొత్తము మీద మిగుల కష్టమని తెలియ నాయెను.

“ఇవి మీకును అక్కలలేకపోవచ్చును మీపిల్లలకును అక్కల లేకపోవచ్చును. పిల్లలా? ఎటు లాడించిన నటు లాడుదురు. అయితే నాకు పెట్టుకొనవలయునని యున్నదనుకొందురేమో! లేదు. కాని రేపు నాకోడండ్ర కక్కలలేదా? మఱియు రేపటిమాట ఎవరి కెఱుక? లోకు లింత ప్రేమతో నిచ్చిన వస్తువులను తిరిగి వారికిచ్చి వేయుట అప్రకృష్టము.” ఈరీతిగా వాగ్ధారఆరంభమయి దీనితో అశ్రుధారయు వచ్చికలిసెను. పిల్ల లే చలింపకుండిరి. ఇక నేనా చలించువాడను?

మెలమెల్లగా నేనిటు లంటించితిని : “మొదట కుష్టులకు పెండ్లియే తరవాయి. పసితనమున వీరికి పెండ్లిండ్లు చేయముకదా! ఇకపెద్దవారయిన పిదప వారి పెండ్లిండ్లు వారే చేసికొందురు. అయినను నగనుట కావలయునను కోడండ్రను మనము వెతుకవలయునా? ఒకవేళ కావలసి యేవచ్చు నందము! నే నెక్కడికి పోటిపోవుదును?”

“ఆ, మీసంగతి తెలియదా? నానగలగూడ ఒలిచి తీసికొన్న వారు కాదా మీరు! నన్నే పెట్టుకొననీయనిచో నిక కోడండ్రకు తప్పక పెట్టెదరు! కుష్టువాండ్ర నిప్పటినుండియే బైరాగులనుచేసిపెట్టుచున్నారకదా! ఈనగలను నేను మరల నీయను. ఇంతియకాక నాహారమున మీకేమి హక్కు?”

“ఆ హారము నీవు చేసిన పనిజూచి యిచ్చిరా? నాచేసిన పని జూచియిచ్చిరా? ఒకమాట చెప్పు!”

“పోనిండు! అటులే. మీరు చేయుచో నేను చేసినటులుకాదా? మిమ్ము రాత్రిందివములు నేను నేవించుటలేదా? అది నేవకాదోటు?”

ఆ త్మ క థ

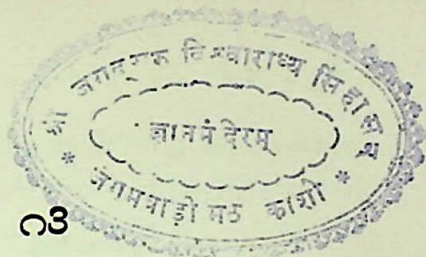
ఇంటికి తీసికొనివచ్చిన అడ్డమైనవారికిని ఎముకలు విటుగపనిచేయుట-
ఏమి యిది? ఇది యేమియు కాదా?"

ఆ బాణములన్నియు వాడియొనవి. ఎన్నియో గ్రుచ్చుకొనుచునే
యుండెను. కాని నగలు తిరుగ ఇప్పించుటకు నిశ్చితుడనైయుంటిని,
తుదకు పెక్కుమాటలు జరిగిన తరువాత నెటులో ఒకటులు సమ్మతి
పడసితిని. ౧౮౯౬ మఱియు ౧౯౦౧ సంవత్సరములందు వచ్చిన కాను
కల నన్నిటిని తిప్పి యిచ్చి వయచితిమి. దీనికి దానపత్రము వ్రాసి
తిని. నా అనుమతితోఁ గాని, ధర్మకర్తల అనుమతితోఁ గాని, ప్రజా
సేవ కిది యుపయోగింపఁబడ వలయునను మరతుతో నీసామ్యంతయు
బాంకులో వేయఁబడెను.

ప్రజాకార్యములకు ధనము వలసినపుడు తఱుచు ఈ ధర్మమునుండి
ధనము తీయవలయు ననుకొంటినిగాని దీనిని ముట్టకయే వలయు ధనమును
సమకూర్పఁ గలిగితిని. నేటికిని అది ఆపత్కీశరూపముగా నున్నది.
అది యిటులు క్రమముగా నృద్ధియగుచున్నది.

ఈ చేతకు నాకెన్నఁడును పశ్చాత్తాపము కలుగలేదు. కాలము
గడఁచిన కొలది కస్తురిబాయియు దీని యాచిత్యము నెఱిగికొనఁ
దొడఁగెను. ఈ రీతిగా నేను పలు తెగల ప్రలోభనములనుండి తప్పుకొని
పోయితిని.

లోకసేవకున కెట్టి కానుక లేని వచ్చు గాఁక! అవి యతని నిజ
వస్తువులు కాఁజాలవని నా నిశ్చితాభిప్రాయము.

౧౩

మరల భారతదేశములో

శ్రీశ్రీతిగా నేను దేశమునకు మరలితిని. దారిలో మారిషస్ రేవు

తగిలెను. అచట నోడ చాలకాల మాఁగును. నే నచట దిగి చుట్టు ప్రక్కలవారి స్థితిగతులు తెలిసికొంటిని. అచట నొకరేయి గవర్నరుగా రయిన చాల్లెసు బ్రూసుగారికి అతిథి నయితిని.

దేశమునకు క్రమమిడిన పిదప కొంచెముకాల మటునిటు తిరిగి గడపితిని. ఇది ౧౯౦౧ సంవత్సరమునాటి ముచ్చట. కలకత్తాలో ఆయేడు కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు దిన్నా ఎడల్డి వాచా గారు. నేనును దానికి పోవలయు ననుకొనుచుంటిని. కాంగ్రెసు చూచుట నాకదే తొలిసారి.

బొంబాయినుండి సర్ ఫిరోజీషా గారెక్కివెడలినరైలులోనే నేనును వెళ్లితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికా విషయములు వీరితో ముచ్చటింప వలసియుండెను. వీరి పెట్టెలో ఒక స్టేషనుదాక అనుగమించుటకు నాకు సెలవాయెను. వారు ఒక పెట్టెను పుచ్చుకొనిరి. వారిరాజ వైభవము ఖర్చు కరామతు నాకు వాకపే. ఏర్పాటుయిన స్టేషనులో వీరి పెట్టెలోనికి పోతిని. అపు డా పెట్టెలో దిన్నావాచాగారును, చిమక లాల్ సెతల్వాడుగారును ఉండిరి. వీ రందఱు రాజనీతినిగూర్చి ముచ్చటించుకొనుచుండిరి. నన్నుఁజూచి ఫిరోజీషాగారు—“గాంధీ! నీవని అనుకూలముగాలేదు. నీతీర్మాన మామోదింపఁబడుననుకొనుము? అయితే మొదట మనకు మనదేశములో నేమి హక్కులున్నవి గనుక !

౩౪౧

ఆత్మకథ

మనదేశమున మనకు సత్తా లేనంతవఱకు ఉపనివేశములలో మనస్థితి బాగు పడవలె నన్న నెటులు బాగుపడును?"

నేను స్తంభితుడ నయిపోతిని. చిమన్‌లాల్ గారు గూడ వారితో నేకీభవించిరి. కాని దిన్నాగారు నాకేసి దయాదృష్టి బఱపిరి.

ఫిరోజుమగారిచే నొప్పింపఁబ్రయత్నించితిని. వారు బొంబాయి కిరీటములేని పాదుషా. అట్టివారిని నాబోటివాఁడా ఒప్పించుట! అంతటితో కాంగ్రెసులో ఈతీర్మాన మామోదింపఁబడును గదా యని సంతసించితిని.

నా కుతూహము కలిగించుటకు వాచాగారు 'తీర్మానము తయారుచేసి నాకు చూపుట మంచిది' అనిరి.

నేను ధన్యవాదములు చెప్పితిని. రెండవస్తేషనుకడ బండి యాగఁగఁగనే దిగి నాపెట్టెలోనికి వచ్చి కూర్చుంటిని.

కలకత్తా చేరితిమి. నగరవాసులు అధ్యక్షుఁడు మొదలగు నాయకులను మహావైభవముతో తీసికొని పోయిరి. నేనొక స్వచ్ఛంద నేవకుని బిలిచి—'బస లెక్కడ!' అని అడిగితిని.

అతఁడు నన్ను రిప్పౌ కాలేజికి తీసికొనిపోయెను. అచట పలుతెఱంగుల ప్రతినిధులు కలరు. భాగ్యవశమున నేనున్న విభాగము నకే లోకమాన్యులును వేంచేసిరి. వా రొకదిన మాలస్యముగా దయ చేసిరని నాకు గుర్తు. లోకమాన్యులెచట నుందురో అచట నొకచిన్న దర్బారు జరుగుచునే యుండును. నేను చిత్రకారుడ నై తినేని శయ్యపై కూర్చున్నవారిని కూర్చున్నటులు లోకమాన్యుని చిత్రించియుండును. ఆనొండు, వారి యునికి మొదలగున వన్నియు అంతస్పష్టముగా గుర్తు.

న్నవి. వీరి దర్శనమునకు వచ్చు కోట్లతరబడి జనులలో ఒకరిపేరు గుర్తు కలదు. అమృతబహు పత్రికాధిపతి—మోతీబాబు. వీరి యిరువుర పెద్ద నవును, పరిపాలకుల అన్యాయముల గుఱించి వా రనుకొనిన మాటలును ఎఱపు రాజాలపు.

ఇక నచటి కాంగ్రెసువారి నివాసములలో దృష్టిపాత మొన రింతము.

స్వచ్ఛందసేవకులలో ఒకరి కొకరికి పడదు. ఎవరికేని ఒకపని అప్పగించుమా అది అతనివలనఁ గాను. అతఁడు వెంటనే మఱియొక నితో జెప్పును. అల్లతఁ డింకొకనితోఁ జెప్పును. ఇక అభ్యాస్యలగు ప్రతినిధుల పని చెంటికిఁ జెడిన రేవడ.

కొంతమంది స్వచ్ఛందసేవకులతో నేను మాటమంతి కలిపితిని. వీరికి కొంచెము షిక్షితాప్రకృతి భోగట్టాచెప్పఁగా విని కొంచెము స్థిరీరి. వీరికి నేను సేవాధర్మము చెబుప యత్నించితిని. వారికి కొంచెము కొంచెము బోధపడెను. కాని సేవాప్రేమ ఎక్కడఁ బట్టిన నక్కడ పుట్టుకొక్కులవలె పుట్టుకొని వచ్చునది కాదు. ఇది లోపలనుండి పుట్టు కొని రావలయును. అటుపిమ్మట అభ్యాస ముండవలయును. అమా యికులును, సరకులును అగు ఈస్వచ్ఛందసేవకులకు మనస్సులో ఇచ్చ మాత్రము కావలసినంత; కాని నేరిమి, పిదప అలవాటు ఎటులబ్బును? ఏమందురా? కాంగ్రెసు సంవత్సరమునకు మూణ్ణాళ్ళుచుట్టగదా! అయిన పిమ్మటనే అది నిద్రకుఁ బోవును. ఏడాదికి మూణ్ణాళ్ళ సేవల న వీరికందు యోగ్యత యెటులు కలుగును?

మఱియు ప్రతినిధులును స్వచ్ఛందసేవకులవంటివారే. వీరికిని మూణ్ణాళ్ళ అభ్యాసమే. వీరు తమపనిని తాము చేసికొనరు. హుకుము

ఆ త్మ క థ

లిచ్చి పనులు చేయించుకొందురు 'ఓయ్! వలంటీర్! అది తే ఇది తే' అని ఊరక హుళుములు జారీచేయుదురు.

అంటరానితన మిచ్చట మిక్కుటముగా కానిపించెను. అటువల పంటయిల్లు విడిగా ఏర్పాటు చేయబడెను. భుజించుచుండగా నెవరును చూడరాదు. అందులజేసి కాలేజీ-ఆవరణమున వారికి విడిగా పంటయిల్లు ఏర్పాటయినది. దృష్టివోషము తగులకుండ చుట్టును దడులు, దానినిండ ఊపిరి సలుపనంత సాగ. పాకశాల అదే; పానశాల అదే; భోజనశాలయు నదే. అది పంటిల్లుకాదు చందుకాపెట్టె. అన్నివైపులను మూత!

ఇది వర్ణధర్మమునకు విరుద్ధముగా గానిపించును. కాంగ్రెసు-ప్రతినిధులలోనే యింత అంటరానితన మున్నచో నిక నిట్టివారిని ప్రతినిధులనుగా బంపు లోకులలో ఎంతయ్యుండును? ఇంతకు మూడింతలు. ఈప్రత్యుత్తరముతో నాముఖమునుండి ఉహ్వాని నిట్టూరుపు వెలువడెను.

ఇక ననటి కంపునకు మితిలేదు. నలుదిక్కుల నీరు నీరు నీరు. మఱి మఱుగు దొడ్లు తక్కువ. ఆ కంపు తలచుకొన్నచో డోకు వచ్చుచున్నది. ఒక స్వచ్ఛందనేపకుని దృష్టి దాని దెస మరల్చితిని. 'అది పాకీవాని పని' యని అతడు నిర్భయముగా ననెను. 'నా కొక చీరపురుకట్ట తెచ్చి పెట్టు' మంటిని. అతడు తెల్లబోయి నామోము చూడ మొదలిడెను. తుదకు వెతికి చీరపురుకట్ట నేనే తెచ్చికొంటిని. మఱుగు దొడ్డి బాగుచేసితిని. కాని అది నా యుపయోగమునకే. ఎక్కడి లోకము? ఎక్కడి మఱుగు దొడ్లు? ఎన్ని మాటులు బాగుచేసినను చాలదు. కాని అంత పని నాకు మించినది. కావున నా

౧౩ మరల భారత దేశములో

పనినే నేను చేసికొని సంతోషపడ నాయెను. నలుగురికిని ఈ కంపు కొట్టి నటులు లేదు.

ఇవి యింతటితో నాగలేదు. కొందఱు రాత్రిపూట తమగది వసారాదిలోనే మలవిసర్జనము, మూత్రవిసర్జనము చేయఁగడఁగిరి. స్వచ్ఛంద సేవకులకు ప్రాప్తమనే చూపితిని. ఎవరును బాగుచేయ నొల్ల రైరి. తుదకా గౌరవము నాకే దక్కినను.

ఈకాలమున వెనుకటికంటె కొంచెము మాత్రము గాని నేటి కిని ఈమాట మనసునకు పట్టని ప్రతినిధులు నివాసములలోనే మలవిసర్జనమునకు వెనుదీయరును; స్వచ్ఛంద సేవకులు బాగు చేతఁకు సిద్ధ పడరును.

కాంగ్రెసు మఱికొన్ని దినములు జరుగుచో అంటు రోగము లును బసచేయు ననుకొంటిని.

గుమాస్తా-బేరా *

కాంగ్రెసు-ప్రారంభమున కింకను రెణ్ణాళ్లు వ్యవధి యున్నది. కాంగ్రెసు-ఆఫీసులో నా కేమేని పని దొరకుచో కొంచె మను భవము సంపాదించవచ్చునని తోచెను.

కలకత్తాలో దిగిననాఁడే కాల్యకృత్యములు నిర్వహించుకొని కాంగ్రెసు-ఆఫీసుకు వెళ్లి తిని. శ్రీ భూషేంద్రనాథ బసు గారు, శ్రీ ఘోషాలు గారును కార్యదర్శులు. భూషేంద్రబాపు కడకుఁ బోయి యేదేని పనిచెప్పఁ డంటిని. వారు నన్నుఁజూచి యిటులనిరి.

‘నాకడ నేమియు పని లేదు. కాని బహుశా ఘోషాలు గా రేమేనియు చెప్పఁగలరు. వారిని చూడు!’

ఘోషాల్ బాబుగారికడ కేగితిని. వారు నన్ను క్రిందినుండి మీఁదిదాఁకఁ జూచిరి. కొంచెము చిటు నవ్వి యిటులనిరి :

‘నాకడ గుమాస్తాపని కలదు. చేయుదువా?’

‘తప్పకచేయుదును. నాకు చేతనయినంతపని చేయుటకే తమ సన్నిధికి వచ్చితిని.’ అని నే నంటిని.

‘కుర్రఁడా! నిక్కమగు నేవాభావ మిదియే.’

వీరికి దాపున కొందఱు స్వచ్ఛంద సేవకు లుండిరి. వారికేసి తిరిగి వీ రిటు లనిరి.

‘చూచితిరా! ఈకుర్రవాఁ డే మనెనో!’

*‘బేరార్’ అను ఇంగ్లీషుమాట కిది యవధంతరము. ఇంటిమీదాగులవాడని అర్థము. కలకత్తాలో ఇంటినాగరును ‘బేరా’ అనుట రివాజయిపోయినది.

మరల నాకేసి తిరిగి యిటు లనిరి. 'అదిగో! ఆయు త్తరముల గుట్ట! ఒకొక్కటే తీసికో! ఇదిగో! ఈ కురిచీమీఁద కూర్చుండి మొదలు పెట్టు! చూడు! నాకొఱకు వందలకొలఁది వచ్చుచుందురు. వీరితోడనే మాటలాడనా, మఱి యీయు త్తరములకు బదులు వ్రాయుచునే కూరు చుండనా? ఈపని చూచుటకు నాకు గుమాస్తా లేఁడు. ఈయు త్తరము లలో చాలవఱకు పనికిమాలినవి. కాని నీవన్నిటిని చదివి చూడు. ఆవశ్యకములగు వానికి ప్రత్యుత్తరము లిమ్ము. నాతో సంప్రతింపవలసి యున్న సంప్రతింపుము.'

న న్నింతగా నమ్మినందులకు సంతసించితిని.

ఘోషాలుగారు న న్నెఱుఁగరు. పిదప నా నామధామము తెఱిఁగెను. నా కొసఁగిన యీపని కడు తేలిక. ఈ పని నంతయు వడిగా ముగించితిని. ఘోషాల్ బాబుగారు సంతసించిరి. ఈయన మాటల ప్రోవు. మాటలతో చాలకాలము గడపఁగలరు. నా సంగతి తెలిసికొన్న తరువాత నా కీగుమాస్తాపని నిచ్చినందులకు నొచ్చుకొనిరి. నేను వారి నిటుల నిశ్చింతులఁ గావించితిని.

'అయ్యో, నే నెక్కడ? మీరెక్కడ? కాంగ్రెసు నేవలో మీ తలవెంట్రుకలు నరసినవి. నాకంటె తాము వృద్ధులు. నే ననుభవ ములేని కుర్రఁడను. మీ రీపని నిచ్చినందులకు కృతజ్ఞుఁడ. ఏలనఁగా ముందు ముందు నాకు కాంగ్రెసులో పని చేయవలయునని యున్నది. ఆపని తెలిసికొనుటకు దుర్లభమైన యవకాశము మీ కొసఁగితిరి.'

'నిజముగా నీదండము మంచిది. కాని ఈకాలపు కుఱ్ఱవాండ్రు ఇటు లుండరు. కాంగ్రెసు పుట్టినకడ నుండియు నే నెఱుఁగుదును. దీనిని స్థాపించుటలో హ్యూముగాతి లోపాటు నాకును పాలు కల'దని ఘోషాల్ బాబుగా రనిరి.

ఆత్మకథ

మా కిటులు బాగుగా పరిచయము కలిగెను. మధ్యాహ్నభోజనము మే మిరువురమును కలిసి. ఫ్లోమెల్ బాబు గారి చొక్కాకు గుండీ 'బేరా' తగిలించెడి వాడు. అది చూచి 'నేనే ఆపని చేయుదు' నంటిని. నాకది మంచి దని తోచెను. పెద్దలన్న నాకు కడు నాదరము. వారికి నామనస్సు లెస్సగా తెలిసిపోయిన తరువాత తమ నిజకార్యముల నన్నింటిని నాచే జేయించుకొను చుండెడివారు. గుండీలు పెట్టించుకొనుచు మూతి బిగించి నాతో నిటు లనెడివారు—'చూచితివా? కాంగ్రెసు సెక్రటరీకి బొత్తములు పెట్టుకొనుటకు గూడ తీరిక లేదు. ఏలనగా అప్పుడును అతనికి చేయువలసిన పనులున్నవి?' ఈ యమాయకతకు నాకు లోలో నవ్వు వచ్చెను గాని వారికి జేయు శుశ్రూషను గురించి అప్రీతి యిసుమంతయు కలుగ లేదు. దీని వలన నాకు గలిగిన లాభ మమూల్యము.

కొలదినాళ్లలోనే కాంగ్రెసు తంతు అంతయు తెలిసికొంటిని. పెద్దల పరిచయము లభించెను. గోఖలే, సురేంద్రనాథ బెనర్జీ మొదలగు యోధులు వచ్చుచు పోవుచు నుండిరి. వీరి వైఖరి తెలిసికొననాయెను. కాంగ్రెసులో కాల మెంత వృథాయగునో తెలిసెను. ఇంగ్లీషు భాషయొక్క యధికారము చూచితిని. దానిని చూడగా నాకపుడే దుఃఖము వచ్చెను. ఒకని పని పదిమంది చేయుటయు, ఆవశ్యకమైనపని కెవరును రాకుండుటయు చూచితిని.

వీని యన్నింటి యెడలను నామనస్సు పని చేయు చుండెను. కాని చిత్తము ఇటులు ఉత్తర మిచ్చెను. 'ఇంతకన్న నెక్కువ సంస్కరణము జరుగుట అసంభవమోమో!' కావున దేనిని గుఱించియు మనస్సులో దుర్భావము పొడదు లేదు.

కాంగ్రెసులో

మహాసభ మొదలయ్యెను. ఆమంటపముయొక్క భవ్యత ఆస్వచ్ఛంద సేవకుల పరంపర, మంచాసీనులయిన ఆపెద్దపెద్దల సముదాయము చూచి నివ్వెఱిపోతిని. ఈసభలో నాకు తావెచట నని తికమకపడితిని.

అగ్యత్తుని ఉపన్యాస మొక గ్రంథము! దీని సంతయు చదువుట అసంభవము. కొన్నికొన్ని అంశములే చదువఁబడెను.

పిదప విషయనిర్ణయసభ కెన్నికలు. గోఖలేగారు నన్నటకుఁ గొంపోయిరి.

సర్ ఫిరోజీషాగారు నా ప్రస్తావము నిద్రవరకే అంగీకరింతుననిరి. కాని అందలివా రెవరెపుడు దీనిని ప్రతిపాదించురో యని (ఈమొదలగు విషయముల) అరయుచుంటిని. ప్రతి తీర్మానమునకు దీర్ఘ దీర్ఘములగు సుపన్యాసములు జరుగుచుండెను. అవన్నియు ఇంగ్లీషులోనే. తీర్మానమును సమర్థించువారలందఱు అతిసమర్థులే. ఈనగారాఖానాలో నాత్మాత్మా విసువా రెవ్వరు? రాత్రి ప్రాద్దుపోయినకొలది నాగుండియలు దడదడలాడఁ దొడఁగెను. చివరచివరకు మిగిలియున్న తీర్మానములు వాయుయానముల పరుగున బోవుచుండెను. అందఱును ఇంటికిఁ బోవ నులుకులమీఁద, పరుగులమీఁద నుండిరి. రాత్రి పదొకండు దాఁటెను. నాకు మాటలాడఁగల సాహసము లేదు. గోఖలేగారికి లోఁగడనే తీర్మానము చూపియూంటిని. వారి కురిచీకడకు వెళ్ళి మెల్లగా నిటులంటిని.

ఆత్మకథ

‘నా మాట మఱవకుండు!’

వారిటు లనిరి—‘నాకు గుర్తులోనే ఉన్నది. వారివేగమును మీరు చూచుచునే యుంటిరిగదా! కాని దానిని తప్పిపోనీయను.

‘ఏమి? అంతయు ముగిసినదికదా!’ అని సర్ ఫిరోజుషా గారనిరి.

‘ఇంకను డక్షిణ-ఆఫ్రికాను గుఱించిన ప్రస్తావము మిగిలిలేదా? గాంధీగారు చాలనేపటినుండి వేచియున్నారు’ అని గోఖలేగారు ఎలుగైతి చెప్పిరి.

‘మీ రా తీర్మానమును జూచియుంటిరా?’ అని సర్ ఫిరోజుషా గారడిగిరి.

‘చూచితిని.’

‘మీకు బాగుగా నున్నదా?’

‘ఆ. అంతయు బాగుగా నున్నది.’

‘అయితే గాంధీ! చదువు!’

నేను వడఁకుచు దానిని జదివి వినిపించితిని.

గోఖలేగారు దానిని సమర్థించిరి.

‘ఏకగ్రీవముగా తీర్మానింపఁబడిన దని అందఱుచిరి.’

‘గాంధీ! నీవయిదు నిమిషములు మాటాడు’మని వాచాగా రనిరి.

‘నా కాలెఱఁగేమియు బాగుండలేదు. ఆప్రస్తావము సర్గము చేసికొను కష్ట మెవరును పూనుకొనలేదు. అందఱును ఎపుడు పోవుదమా అని కనిపట్టుకొనియుండిరి. గోఖలేగారు లోఁగడ చూచియున్నందులజేసి మఱియెవరికిని చూడను వినను ఆవశ్యకత తోఁపలేదు.

ఉదయమయినది.

ఉపన్యాస మెటులో యని ఆలోచింప సాగితిని. అయిదు నిమిషములలో నేమి చెప్పను? నేను లెస్సగనే విషయమును సిద్ధము చేసికొంటిని. కాని అవశ్యకములగు శబ్దములు గోచరింపవు. ఏమేని యగుఁగాక! ఇంటికడ వ్రాసికొనిన ఉపన్యాసమును చదువరా దని నిశ్చయించుకొంటిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉపన్యాసము లిచ్చుటలోఁ గల నిస్సంకోచత యిప్పుడు మాయ మయిపోయి నట్లు లుండెను.

నాప్రస్తావనమయము రాఁగనే సర్ దిన్ మెగారు నాపే రెలుఁ గె త్తిరి. నేను నిలువఁబడితిని. తల తిరుగఁ దొడఁగెను. తీర్మానమెట్లొ చదివితిని. ఎవరో ఒకకవి తన కవిత్వమును ప్రతినిధు లందఱకు పంచి పెట్టుచుండెను. అందు విదేశగమనమును గుఱించి, సముద్రయాత్రను గురించి ప్రశంసకలదు. నేను వాని జదివి వినిపించి దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కష్టములు కొంచె మెఱుకచేసితిని. ఇంతలో దిన్నాగారు గంట బజాయించిరి. అప్పటి కయిదు నిమిషము లయి యుండదని నాకు తెలియును. అయితే ఇంక రెండు నిమిషముల అవకాశమున్నదని సూచింప నాగంట గొట్టుదు రని నాకు తెలియదు. అ నేకు లఱగంటవఱకు మాట లాడుచుండుట నేను వింటినికాని అపు డిటులు గంట మ్రోఁగలేదు. దానఁజేసి నాకు కష్ట మునిపించెను. గంట మ్రోఁగఁగనే కూరుచుంటిని. కాని నే జదివిన ఆపద్యములు సర్ ఫిరోజుమెగారికి సరియగు ప్రత్యుత్తరమగు నని బాల్యచాపలముచే అపు డనుకొంటిని.

తీర్మాన మామోదింపఁబడెనా లేదా యని అడుగ నక్కఱ లేదు. ఆరోజులలో ప్రతినిధులకును ప్రేక్షకులకును భేదము లేదు. ఏప్రస్తావమునకును విరోధ మనుమాట లేదు. అందఱు చేతు లెత్తుదురు.

ఆ త్మ క థ

ఏతీర్మానమయినను ఏకగ్రీవముగా నామోదింపఁబడుచుండెను. నా
 తీర్మానమునకును అదియే స్థితి. ఇందువలన నాతీర్మానమునెడల నాకు
 అంతగా ప్రయోజనము కానిపింపలేదు. కాని కాంగ్రెసులో దీని
 ప్రస్తావము జరిగెను; చాలు, నా కానందము. దీని మీఁద కాంగ్రెసు
 మొహరు పడెను. ఇదియే సమస్త భారతవర్షము యొక్కయు
 మొహరు—ఈజ్ఞానము ఈసంతోషము, ఎవరి కైనను తృప్తికరము
 కాదా?

లాడ్డు కర్జున్—దర్బారు

కాంగ్రెసు ముగిసెను కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికా పనులను గుఱించి చేరి
బర్ ఆఫ్ కామర్స్ మొదలగువానితో పని యుండుటవలన
కలకత్తాలోనే యుంటిని. ఇందుల కొకనెల పట్టెను. ఈతూరి హూట
లులో నుండుటకు బదులు పరిచయము సంపాదించి ఇండియన్ క్లబ్బులో
నుండు నేర్పాటు చేసికొంటిని. అచట గొప్పగొప్ప భారతీయులు బసచే
యొదురు. కావున వారి పరిచయము లభించును. అపుడు దక్షిణ-ఆఫ్రి
కా విషయములలో వారికి కుతూహలము కలిగింపవచ్చునని నాయాశ.
ఎల్ల పుడు కాకున్నను అపుడపుడు గోఖలేగారి క్లబ్బున బిలియర్డ్స్ ను
ఆడుటకు వచ్చెడివారు. నేను కలకత్తాలోనే యుండునన్నభోగట్టా
ఆయనకు తెలిసి తనకడనే నన్నుండఁగోరెను. నేనును సాదరముగా
ఇయ్యకొంటిని. కాని నాయంతట నేనే యచటి కేగుట యుక్తమని
పింపలేదు. ఇటులు రెండుమూఱ్ఱాళ్ళు చూచి గోఖలేగారు స్వయ
ముగా నన్ను తీసికొనిపోయిరి. వారు నా ముఖాపమును చూచి యిటు
లనిరి—

‘గాంధీ! నీ వీదేశముననే యుండవలయును గాన ఈ బిడియముచే
పనులు సాగవు. నీ వెంతమందితో పరిచితి చేసికొన్న నంతమేలు.
మఱి నీచేత కాంగ్రెసు పనులు చేయింపవలయును.’

గోఖలేగారికడకు వెళ్ళకముందు ఇండియన్ క్లబ్బులో నేనుండఁ
గా జరిగిన ముచ్చటలను గొన్ని ద్రిప్పవలయును.

ఆత్మకథ

ఈ దినములలో లార్డ్ కర్జను దర్బారు తీర్చెను. అచటికి ఆహూతులయిన రాజులును, మహారాజులును కొందఱు తీచటనే యుండిరి. వారిచట నెపుడును బంగారీదోవతులను గట్టి కురతా తొడిగి ఉత్తరీయములు వేసికొనుచుండువారు. నాఁడు కాసాలకు తగు పంటములు తొడిగిరి, గానులు వేసిరి. తళతళలాడు బూట్లు తొడిగిరి. నా కిది చింతాజనకమాయెను. ఈ క్రొత్తవేషమునకు కారణ మేమని యడిగితిని.

‘మా దుఃఖములు మా కేతెలియును, మాధనసంపత్తి, మా బిరుదుములు ఖాయముగా నుంచుకొనుటకు నేయే యవమానములు భరింపవలసి వచ్చునో మీ కెటులు తెలియఁ గలదు?’ అని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను.

‘పోనిండు! అయితే ఈ కాసాలలపాగ లేమి? ఈకాసా బూట్లు లేమి?’

‘మాలోను కాసాలలోను మీ కేమి భేదము కానిపించుచున్నది? వాంఁడు మాకాసా లగుచో మేము కర్జనుకు కాసాలము కామా? మేమీ దర్బారుకు గైరుహాజరగుచో దాని ఫల మనుభవింపవలసినవచ్చును. మా సహజవేషముతో దర్బారుకు పోవుదుమా అది యపరాధముగా పరిగణింపఁ బడును. అది యటుండె. అచటికి వెళ్లుదుము! కర్జనుతో మాటలాడఁ దరమా? రామరామ! ఒక్కమాట!’

ఈ శుద్ధహృదయునిపై నాకు జాలి కలిగెను.

ఇటువంటి దర్బారు మఱియొకటి నాకు గుర్తవచ్చుచున్నది. లార్డు హార్డింజి హిందూ విశ్వవిద్యాలయమునకు శంకుస్థాపనము కావించిననాఁట నొక దర్బా రాయెను. ఇందు రాజులును మహారా

జూలను గలరు. భారత భూమణము మాలవ్యాగారు నన్నందులకు రావలసినదని పట్టు పట్టిరి. నే నటు కేగితిని. కేవలము స్త్రీలకే శోభ తేదగిన వారి వస్త్రభూషణములను జూచి మిగుల సంతాపము చెందితిని. పట్టు పాజామాలు, పట్టు అంగరఖాలు, మెడలలో వజ్రములయు ముత్యములయు మాలలు, బాహుల బాజుబందులు, తలపాగలపై వజ్రములు, ముత్యములు సాదిన తురాయిలు! వీని యన్నిటితో పాటు నడుములందు బంగారు పిడిగల కరవాలములు! ఇవి రాజ చిహ్నములూ, దాస్యచిహ్నములూ? ఈ నామద్దా నగలను తమ యిష్టము చొప్పుననే వీరు ధరించుచుండిరని నే ననుకొంటిని. కాని యిట్టి దర్బారులకు ఇట్టి వస్త్రభూషణ ములతో వచ్చుట వీరికి విధి యని తెలిసెను. కొందఱు రాజుల కిట్టి వస్త్రభూషణము లింపితము కావనియు ఇట్టి దర్బారులందుతక్క మఱియొన్నఁడును వీనిని తాఁక రనియు తెలిసెను. ఈమాట యెంతవట్టు సత్యమో నే నెఱుంగ. ఇతరావసరముల యందు వారు ధరింతురో ధరింపరో, వై సురాయి దర్బారునం దగుఁగాక, ఇతరస్థలము నందగుఁగాక, అఁడు వారికిఁ దగు నగలను వీరు తాల్చురని తెలియుట మిగుల దుఃఖదాయకము. ధనము, బలము, మానము, ఇవి మనుష్యులచే నెట్టి యెట్టి పాపములను, అనర్థకములను చేయింపవు!

౧౭ గోఖలేగారితో నాకనెల—౧

మొదటి నాటనే గోఖలేగారు నాకొత్త బాపిరి. నన్ను తమ్ముని చందమునఁజూచుకొనిరి. నాయావశ్యకముల నన్నిటి నెఱిగి కొని వాని నేర్పాటుచేసిరి. అదృష్టవశమున నాకుఁ గావలసినవి కడుఁ గొలఁది. నాపనులన్నియు నేనే చేసికొనుట నా కలవాటు గాన నాకుఁ జేయఁదగినది కడుఁ గొలఁది యాయెను. నాపనులు నేనే చేసికొనుట, మడివేపము, పూనిక, నియమము-ఇ వన్నియు వీరి మనస్సున ముద్రి తములగుటఁజేసి నేను నివ్వెఱపడు సంతగా నన్ను నుతించెడువారు.

వారు నాకడ సేమియు దాచినటులు నాకు గుఱుతు చాలదు. తమను జూడఁబెట్టిన గొప్పవారందఱితో నాకు పరిచయము కలిగించెడు వారు. ఈపరిచితులందఱలో డాక్టరు ప్రభుల్ల చంద్రరాయలు ప్రధా నులు. వారు పొరుగుననే ఉండెడువారు. మఱి యెల్ల పుడును వచ్చు చుండెడివారు.

‘ఈ ప్రాశ్నెసరు రాయగారికి నెల కనిమిది వందల రూకలు జీతము. అందు నలుబది రూకలు మాత్రము తమ కుంచుకొని మిగిలిన దంతయు ప్రజాసేవ కిచ్చివేయుదురు. వీరింతవట్టు పెండ్లాడలేదు. ఇకముందు పెండ్లాడను దలఁపలేదు.’ అని చెప్పి గోఖలేగారు నాకు వీరితో పరిచయము కలిగించిరి.

నేటి రాయగారికిని, నాటి రాయగారికిని నాకు అట్టే భేదము కానరాదు. ఇపు డెట్టి సస్త్రిములు తాల్చుచుండిరో అపుడును ఇంచు

మించట్టివే. ఇప్పుడు ఖాదీ వచ్చిపడెను. అప్పటికింకను అది లేదు. స్వదేశీ ఖల్లబట్టలుండెడివి. వీరి యిరువురి సంభాషణము వినుచుండగా నాకు విసుకన్నమాట ఉండెడిదికాదు. వీరి సంభాషణమంతయు దేశ హితదర్శన, లేక జ్ఞానదర్శన. వీరుమాటలాడు కొన్నిమాటలవలన కష్టము కూడఁ గలిగెడిది; వీలనఁగా వీరు కొందఱ నాయకులను గూడ విమర్శించుచుండెడివారు. నేను పర్వతము లనుకొన్న వా రందఱును పరమాణువు లైరి.

గోఖలేగారు పనిచేయు రీతి ఎంతయైనందజనకమో అంత జ్ఞానజనకము. వా రొక నిమిషము వితగా పోనిచ్చెడువారు కారు. వీరి ప్రతికార్యమును దేశముకొఱకే; మాటలాడుటయు దేశముకొఱకే; వారి మాటలలో మాలిన్యముకాని, దంభముకాని, అసత్యముకాని లేదు. భారత దేశ దారిద్ర్యము, పారశంత్ర్యము—ఈరెండును వీరిమనస్సును వేధించుచుండెడివి. పలువురు వీరిని పలువిధములుగా ఆకర్షించుటకు వచ్చుచుండెడువారు. వీ రందఱును ఒకటే జవాబు—‘మీరు మీపని చేయుఁడు, నన్ను నా పని చేసికొననిండు. నాకుఁ గావలసినది దేశస్వాతంత్ర్యము. అది కలిగిన పిమ్మటనే మఱియొకటి. ఇప్పటికి నాకీ పనితో ఒకక్షణమును తీరిక లేదు’

వీరి ప్రతిమాటలోను రానడే గారి యెడ గౌరవము ముద్రితమై యుండెడిది. ‘రానడేగా రిటులు చెప్పెడువారు’ అనుమాట వీరికి ‘నూత ఉవాచ’ వంటిది. నే నటనుండఁగా రానడేగారి (జయంత్కుల్యవమో, వార్షికోత్సవమో సరిగా నేఁడు గుఱుతులేదు) వచ్చెను. గోఖలే గారు ప్రతియేడును జరుపుచువచ్చు చున్నటులు తెలిసెను. అప్పుడు నేను గాక వీరిమిత్రులు ప్రొఫెసర్ కాథవలేగారు, *మఱియొక సజ్జనుఁడు

* ఇంగ్లీషుద్రవిలో నబ్జిక్తి యని కలదు.

ఆ త్మ క థ

నుండిరి. అందులకు వీరిని గూడ నావ్యనించిరి. అపుడు వీరు మాకు రానడేగారిని గుఱించి తమకు గుఱుతు గల విషయములు కొన్ని వినిపించిరి. రానడే, తైలంగ, మాండలికులను పోల్చిరి. తైలంగుగారు భాషా పండితులు; మాండలికుగారు గొప్ప సంస్కర్తలు. మాండలికుగారికి క్లయంట్ల పని యెడ కడు శ్రద్ధ. ఒకతూరి వారికి రైలు తప్పిపోవఁగా స్పెషల్ రైలు చేయించుకొని వెల్లిరి. ఇంక రానడేగారి శక్తి సర్వాంగీణము. నాటికాలమున నున్న గొప్ప వారందఱలో ఆయన గొప్పవారు. ఆయన కేవలము న్యాయమూర్తి కాదు; చరిత్రకారుఁడు; అర్థశాస్త్ర వేత్త; గొప్ప సంస్కర్త. సరకారువారి జడ్జి యయ్యను నిర్భయముగా కాంగ్రెసుకు ప్రేక్షకుఁడుగా వచ్చెడివాఁడు. లోకులకు వీరి నిర్ణయము ప్రభావము. ఇటులు రేనడేగారిని వర్ణించు నెడ వారికిగల ఆనందము నకు మేర లేకుండెడిది.

గోఖలేగా రొక గుర్రపుబండి పెట్టుకొనిరి. నేను దీని గుఱించి ప్రశ్నించితిని దానియావశ్యకము నాకు తెలియరా దాయెను. 'మీరు ట్రాముబండిమీఁద నెక్లువో సరిపోవదా? అది నాయకుల ప్రతిష్ఠకు భంగమా?'

కొంచెము వగచి ఆయన యిటు లనియెను—'ఏమి? నీవును నాసంగతి యెఱుంగఁజాలక పోయితివా? నాకు కాన్పిలులో నచ్చు సొమ్మును నాసొంతమున కుపయోగించుకొనను, మీరందఱు ట్రాము బండ్లలో పోవుట నాకీసుగానుండును. కాని నే నటులు చేయఁజాలను. ఎంతమంది నాకు పరిచయము కలదో అంతమందితో నీకును పరిచయము కలుగునేని అపుడు ట్రాములో పోవుట అసంభవము కాకున్నను తప్పక దుమ్మర మగును. నాయకులు చేయున దంతయు సౌఖ్యము

కొఱకే యని యనుకొనుట కేమియు కారణము లేదు. సీమితజీవిక నాకు ప్రీతికరము. వీలుకలంతఃస్థు సేనును అట్టివాడనే. కాని నావంటి వారికి కొంచెము వ్యయ మనివార్య మగుట నిశ్చయము.'

నాఆక్షేప మొకటి పూర్తిగా రద్దయిపోయెను. కాని మఱొకటి కలదు. దానికి మాత్రము వారు సంతుష్టి చేయఁగల ప్రత్యుత్తర మీయలేక పోయిరి.

అయితే మీరు షికారుకైన పోవరుకదా! ఇక ఎప్పుడు అస్వస్థులైయుండుట వింత అగునా? దేశకార్యములలో వ్యాయామమున కవకాశము దొరకదా? అని నే నంటిని.

'షికారుపోవుట కవకాశ మెన్నడేని కనిపట్టితివా?' అని ప్రత్యుత్తరము వచ్చెను.

వారియందలి ఆదరమువలన ఇందులకు నేను సమాధాన మొసఁగ లేదు. ఈప్రత్యుత్తరమువలన నాకు సంతోష మొదవలేదు. కాని మాటు పలుక కూరకుంటిని. భోజనమునకు మనకు సమయము దొరుకుట లేదా? ఆరీతిగనే వ్యాయామమునకును దొరకునని నాఁటికిని నేఁటికిని నాయాశయము. దీనివలన దేశసేవ తక్కువకాదు? మఱి యెక్కువ అగునని నా సవినయాభిప్రాయము.

గోఖలేగారితో నొకనెల—౨

గోఖలేగారి గొడుగు నీడలలో గూర్చుండి నేను కాల మతివాహితము చేయలేదు.

హిందూదేశమునందలి దేశ్యక్రైస్తవులపరిచయము బడసి వారి స్థితిగతులఁ దెలిసికొని వత్తునని నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని క్రైస్తవ మిత్రులకుఁ జెప్పియుంటిని. కాళిచరణ జెనర్లీగారి పేరు వినియుంటిని. వారు కాంగ్రెసునందు లెస్స పనిచేసియుండిరి. దీని నాకు వారియొడ ఆదరము కలిగిపోయెను. ఏలనఁగా — సాధారణముగా దేశ్యక్రైస్తవులు కాంగ్రెసుసభలో, హిందువులలో, ముసల్మానులలోను కలియరు. కావున ఈ క్రైస్తవులయొడఁ గలిగిన అవిశ్వాసము కాళిచరణ జెనర్లీగారియొడ కలుగలేదు. 'నేను వీరి దర్శన మాసింతు'నని గోఖలేగారితో ననఁగా 'వారినిజూచి నీవేమి చేయఁగలవు? వారు చాల యోగ్యులే; కాని వీరిని దర్శించినందుల నీకు సంతృప్తి కలుగఁబో దని నే ననుకొందును. నేను వారిని బాగుగా నెఱుఁగుదును. నీవు చూడఁదలఁతువేని తప్పక చూడవలసినదే.'

నేను కాళీబాబును దర్శనమున కర్థించితిని. వారు వెంటనే అనుమతి నిచ్చిరి. దర్శన మొనర్చితిని. ఇంటిలో వారి ధర్మపత్ని మృత్యుశయ్యవీఁద నుండెను. ఇల్లంతయు నిరాడంబరము. కాంగ్రెసునందు వారు కోటు పంటలులలోనే యుండిరి గాని యింట బంగాళీ దోవతి కట్టుకొని కుడితిని తొడుగుకొని యుండిరి. నే నపుడు పారసీ

కోటు పంట్లమును ధరించియుంటిని గాని వారి యీ నిరాడంబర వేషమునకు ప్రీతుడ నయితిని. వారి సమయము వ్యయ మొనరింపక నాగొడవ నేను చెప్పకొంటిని.

వీ రిటు లనిరి—‘పాపములతోపాటు మనసు పునర్జన్మము కల దను సిద్ధాంతమును మీరు విశ్వసించుచు, విశ్వసించరా?’

‘తప్పక విశ్వసించును.’

‘అయితే ఈ మూలపాప నివారణోపాయము హిందూధర్మములో నెచటను లేదు. కాని క్రైస్తవధర్మమందు కలదు.’

అని యీమాట చెప్పి వీరు మరల నిటు లనిరి—‘పాపమునకు ఫలము మృత్యువు. ఈమృత్యువును తప్పించుకొనుటకు ఏనే శరణము.

నేను వీరికి గీతోపదిష్టమగు భక్తియోగమును ఉపస్థితికిఁ దెచ్చి తినిగాని నాయీశ్రయత్నము సృభాయయ్యెను. నేను వీరి సాజన్యమునకు ధన్యవాదము లర్పించితిని. ఈసంభాషణమువలన నాకు తృప్తి కలుగ లేదు. కాని లాభము కలిగెను.

ఈసమయమున నేను కలకత్తాలో వీధి వీధి వితగా తిరిగితిని. తఱచు నడచి ఇపుడే న్యాయమూర్తి మిత్రగారిని, సర్ గురుదాస్ బెనర్జీగారిని దర్శించితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికా కార్యముల కీసజ్జనుల సాయ మావశ్యకము. ఇపుడే రాజా సర్ ప్యారి మోహనముకర్జీ గారి దర్శనమును పొందగెను.

కాళీచరణ బెనర్జీగారు కాళికాలయమునుగూర్చి నాకుఁ జెప్పిరి. ఒక పుస్తకమున దాని వర్ణన చదివియుంటిని. న్యాయమూర్తి మిత్ర గారి గృహ మాప్రాంతముననే. వారి దర్శన మొనరించి యాదారిసే

ఆ త్మ క థ

కాళికాలయ మేగితిని. కాళికి బలిగాఁ బోవుచున్న గొఱియలమందను దారిలో జూచితిని. ఆలయపుసంఘులో బిచ్చగాండ్ర దండు. బైరా గీబాబులు సరేసరి. సంతలు, బజాబులు మొదలగుచోటుల భిక్షు కుల కేమియు నీయరాదని నాటికే నాకు నియమ ముండెను; పలువురు భిక్షుకులు నానెంటఁ బడిరి.

బాబాజీ యొకఁడు ఎత్తగు నలుచదరపు రాతికట్టడముపై కూర్చుండియుండెను. అతఁడు ననుఁ బిలిచి—‘నాయనా! ఎక్కడికిఁ బోవుచున్నావు?’ అనెను. నేను యథోచితముగ బదులాడితిని. అతఁడు నన్నును, నామిత్రుని గూర్చుండు మనెను. మేము కూర్చుంటిమి.

నే నిటు లడిగితిని—‘అయ్యా! ఇన్ని గొఱియలను బలియిడుట ధర్మమని మీరు తలఁతురా?’

ఆయన ఇటు లనెను—‘జీవహత్య ధర్మమని యెవఁ డనును?’

‘మీ రిచటఁ గూర్చుండి లోకుల కేల యుపదేశింపరు?’

‘అది నాపని గాదు. భగవత్సేవయే నాపని.’

‘తమ కందుల కీచోటే దొరకనా? వేటచోటులు లేనా?’

‘ఎక్కడఁబట్టిన నక్కడనే కూర్చుందును. నా కన్ని తావులు నొక్కటియే. లోకుల గోల యేల? నా రొక గొఱ్ఱలమంద. ఎక్కడికి పిలిచిన అక్కడికి పోవుదురు. మాకు వారితో నేమి పని?’

నే నిక సంవాదమును పెరుగనీయలేదు. పిమ్మట నేనాలయములోనికిఁ జనితిని. ఎదురుగా రక్తనది చూచినపిదప నిలువ బుద్ధి పుట్టలేదు. నామదిలో పెద్ద ఊభ కలిగెను తలక్రిందు లైపోతిని. అది నేఁటికిని మఱపురాదు.

ఆసమయమున ఒక వంగ సంఘమువారు నన్ను విందునకుఁ బిలిచిరి. ఆనట నే నొక సజ్జనునితో ఘాతకమును నీ పూజనుగూర్చి ముచ్చటించి తినివారిటులనిరి—'ఆనట బలిదానవేళలో చెవులు రింగుమన నపుబతు లుచ్రొగును. ఈగందరగోళములో గొరియలు మృత్యుబాధ నెఱుంగవు.'

ఈమాట నాకు రుచింపలేదు. నేనిటు లంటిని—'ఆగొటీయ లకు నోరుండుచో నిటు లనవు. ఈఘోరాచారమును ఆపవలెను.' నాకు బుద్ధదేవుని కథ గుఱుతువచ్చెను. కాని ఆపని మాత్రము నాశక్తికి మించిన దని గోచరించెను.

ఈవిషయమున నాకు నాటి కే యభిప్రాయమో నేటికిని అది యే యభిప్రాయము, గొటీయ ప్రాణము వెల మనుష్యప్రాణము వెలకంటె తగ్గదు. మనుష్యశరీరమును పాపించుటకు గొటీయను కూనీచేయ నే నెన్నఁటికి సంసిద్ధుఁడఁగాను. జంతు వెంత నిస్సహాయమో మనుష్యహిం సనుండి తప్పించుకొన మనుష్యుని సాయము బడయుటకు అది అంత అధి కారి. కాని యెంతో యోగ్యత, యెంతో యధికారము లేక మనుజు డిట్టి యాశ్రయదానము చేయఁజాలఁడు. గొటీయల నీక్షారహోమము నుండి తప్పింప ఇంకను నాకు చాల నాత్మశుద్ధియు, త్యాగమును ఆవ శ్యకము. ఇంకను ఈశుద్ధిని, త్యాగమునుగూర్చి ఘోషించుచు ఘోషిం చుచునే ఈ దేహమును విడువనయ్యెడి నేమో యని తోచెడిది. మను ష్యుల నీమహాపాతకమునుండి తొలఁగించుటకు, నిర్దోషములగు నీజీ వముల రక్షించుటకు, మఱి యీయాలయమును పవిత్రము చేయుట కెన్నఁడు పరమేశ్వరుఁ డేమహాపురుషుని, లేక యేమహాసత్తని సృష్టించునో! నేను సదా అందులకు ప్రార్థించుచున్నాను. జ్ఞానవంతులు, బుద్ధి మంతులు, త్యాగులు మఱి భావనాప్రధానులు నగు వంగవాసులు ఎటు లీవిధము సహించి యూరకుండుచున్నారు?

శ్రీమాత సుద్దేశించి చేయఁబడుచున్న భయంకర మగు నీయజ్ఞమును గాంచిన తరువాత నాకు బంగాళీ జీవితమును తెలిసికొను నిచ్చయినుమడించెను. ఇందులకు బ్రహ్మసమాజ మతగ్రంథములు బాగుగా చదివితని. ప్రతాపచంద్ర మజుమదారుగారి జీవితమును కొలఁది గొప్ప చదివితని. వారి యుపన్యాసములు వింటిని. వీరు వ్రాసిన కేశవచంద్ర సేనుగారి చరిత్రమును కడు నాసక్తితోఁ జదివితని. మఱియు సాధారణ బ్రహ్మసమాజమునకును, ఆదిబ్రహ్మసమాజమునకును భేదము తెలిసికొంటిని. పండిత శివనాథశాస్త్రిగారిని దర్శించితని. ప్రొఫెసర్ కాధనటేగారితో, మహర్షి దేవేంద్రనాథ టాగూరుగారిని దర్శింపఁజనితిని. కాని ఆసమయమున వా రెవరికిని దర్శన మిచ్చుటలేదు. కాన వారి దర్శన మబ్బలేదు. కాని వారి యింట బ్రహ్మసమాజోత్సవమునకు మే మాహూతులమైతిమి. అపు డచట శ్రేష్ఠమగు వంగగానము వింటిని. నాటనుండి వంగగాన మనిన చెవులు కోసికొందురు.

బ్రహ్మసమాజమునుగూర్చి యింత తెలిసికొనిన తరువాత శ్రీ వివేకానందస్వామివారి దర్శన మొనరింపకుండ నుండు టెట్టులు? అత్యుత్సాహముతో బేలూరుమఠమువఱకు చాలనట్టు నడచియే వెళ్లితిని. ఎంతనట్టు నడిచితినిో నేఁడు సరిగ గుర్తు లేదు! అట్టి యేకాంతస్థలమున ఉండుటవలన ఆమఠమును నేను చాలఁ గొండాడితిని. అచటికి వెళ్లఁగా స్వాములవారు జబ్బుపడి కలకత్తాగృహమునం దుండి రని తెలియ

వచ్చెను. ఈసమాచారము వినఁగా నా కాశ లుడిగెను. పిదప సోదరి నివేదిత నివాస మెఱిగికొంటిని. ఆమె యొక చారంగీమహిళానం దుండెను. అచట నామెను దర్శించితిని. ఆమె నైభవమును జూచి నిలువున నీరయితిని. మాటయందును పలుకునందుగూడ మాయరువురికి పలక కుదురలేదు. నేనీవిషయమును గోఖలేగారికిఁ జెప్పితిని. 'ఆమె మిగుల తేజుగలది. మీకిరువురికి ఏకవాక్యత కలుగుట కష్టమని గోఖలే గారనిరి.

మఱియొకతూరి పేస్తన్ బీ పాదుషాగారి యింట మాయరువురకు సమావేశము కలిగెను. ఆమె యచట నుండఁగా నే నేఱితిని; ఆమె పేస్తన్ బీగారి వృద్ధమాత కుపదేశ మిచ్చుచుండెను. ఇందు నే ననాయా సముగా దుబాసి నయితిని. సోదరి నివేదితకును, నాకును భానైక్యము లేకున్నను నే నామెకుఁగల హిందూమతమునందలి అగాధప్రేమను గమనించితిని. ఈమె రచించిన గ్రంథములను నేను పిదపఁ జదివితిని.

అర్థదినము దక్షిణ-ఆఫ్రికా కార్యములకు కలకత్తాలోని నాయ కులను దర్శించుటకును మిగిలిన అర్థదినము కలకత్తాలోని ధార్మిక సంస్థలను, ఇతరసార్వజనిక సంస్థలను దర్శించుటకును నేను నాదైనిక కార్యక్రమమును ద్విధా విభజించుకొంటిని. నే నొకనాడు డాక్టరు మల్లికుగారి అధ్యక్షతక్రింద బోయరు యుద్ధమునందు భారతీయపరి చారకసమాహము చేసిన పనినిగుఱించి యుపన్యసించితిని. 'ఇంగ్లీష్ మన్' పత్రికాధిపతి పరిచితి యిపుడును నా కుపయుక్తమాయెను. సాండర్సన్ గారి కిన్నాళ్లును సుస్తీగానే యుండెను గాని ౧౮౯౬ సం వత్సరమునందు ఎటులు నాకు సాయము చేసిరో యిపుడును అటులే సాయముచేసిరి, నా యీ యుపన్యాసమునకు గోఖలేగారు సంతసిం

ఆ త్మ క థ

చిరి. మఱియు నది డాక్టరు రాయగారి మెప్పుపడయంగా మిగుల సంతసించిరి.

నే నీటులు గోఖలేగారి ఛత్రచ్ఛాయమునం దుండుటవలన బంగాళమునందు నాపని చాల తేలికయాయెను. బంగాళమునందలి గొప్పగొప్ప కుటుంబములతోడి పరిచితి సులభముగా గలిగెను. మఱియు నాకు బంగాళముతో సన్నిహిత సంబంధ మేర్పడెను. చిర స్మరణీయముగు ఈకాలమునందలి విషయములు పెక్కు లున్నవి గాని వానిని విడనాడవలసి వచ్చుచున్నది. ఈసమయముననే బ్రహ్మదేశ (బర్మా) మరిగితిని. అచటి ఘాంగీలఁ (సన్యాసులు) గనుగొంటిని. వారి సోమరితనమునకు వగవు కలిగెను. బంగారు పెగోడాలు గోపురములు) చూచితిని. దేవళమునందు లెక్క-పెట్టలేనన్ని చిన్నచిన్న క్రొవ్వొత్తులు వెలుగుచుండెను. అవి నా కింపితము కాలేదు. గర్భాలయమున పరువులెత్తు నెలుకలను జూడఁగా మెర్మిలో దయానంద స్వామినారి యనుభవము గుఱుతువచ్చెను. బ్రహ్మదేశమునందలి స్త్రీల స్వాతంత్ర్యమును, ఉత్సాహమును జూచి సంతసించితిని గాని పురుషుల మాంద్యమును గాంచి దుఃఖించితిని. బొంబాయి ఎటులు హిందూదేశముకాదో రంగూను కూడ అటులే బ్రహ్మదేశము కాదని చూచి తెలిసికొంటిని. మఱియు హిందూదేశమునందు మనము ఇంగ్లీషువర్తకులకు కమిషన్ ఏ జెంట్ల మయినట్లే ఇంగ్లీషువర్తకులతో కలిసి బ్రహ్మదేశము వారిని మనకు కమిషన్ ఏ జెంట్లగాఁ జేసికొంటి మనియు డలసికొంటిని.

బ్రహ్మదేశమునుండి మరలివచ్చిన పిదప గోఖలేగారికడ నెలవు గొంటిని. వీరిని విడిచిపెట్టుట దుస్సహ మాయెను. అయితే నాకు వంగదేశముతో లేక కలకత్తాతో పని అయిపోయెను.

అన్ని పనులకంటె ముందు, హిందూదేశమున మూడవ తరగతి రైలుబండ్లలో ప్రయాణము చేసి ఆతరగతిలో పయనించువారి కష్టములను తెలిసికొనవలయు నని తలచితిని. ఇట్లు గోఖలే గారికి విన్నవించితిని. వినే వినుటతోడనే వీరపహసించిరి. కాని నాయభిప్రాయములను నేను తెలుపుకొనఁగా సంతసించిరి. ముమ్మొదట కాశికి వెళ్లి ఆనిబిసెంటుగారి దర్శన మొనరించుకొనవలయునని స్థిరీకరించితిని. ఆమె యపుడు మంచ మెక్కియుండెను.

మూడవ తరగతి రైలుబండి ప్రయాణమునకు తగిన సరంబామా సిద్ధపఱచికొనవలసి వచ్చెను. లడ్డువులు, పూరీలు నించిన టిఫిన్ బాక్సు ఒకటి గోఖలేగారు బహుమతి చేసిరి. పండ్లెండ్ల జాలకు ఒక రైలు సంచి కొంటిని. ఒకచాయ ఉన్ని (పోరు బంగారు ప్రాంతము వారు నేయుదురు) కోటు, ఒకతువ్వలు, ఒకదోవతి, ఒకకుడితినీ వీని నందుంచితిని. కష్టమైన నొక కంబళి నుంచికొంటిని; ఇవిగాక ఒక లోటా, ఈ సామానును తీసికొని రవాణా అయితిని.

గోఖలేగారును డాక్టరు రాయగారును నను సాగనంప స్తేమ నుకు వచ్చిరి. రావలదని వీరిని నేను కడు వేడుకొంటిని గాని వీరు నామాట విన్నారు కారు—‘నీవు ఒకటవ తరగతి బండిలో పయనించుచో నేనురాను గాని యిపుడు రాకతక్కుదు’ అని గోఖలేగారినిరి.

ప్లాటు ఫారమ్ మీదికి వెళ్లుచుండఁగా గోఖలేగారి నెవరును అవరోధింప లేదు. వీరు పట్టుపాగ చుట్టుకొనిరి, ధోవతి కట్టుకొనిరి, కోటు తొడుగుకొనిరి. డాక్టరు రాయగారు బంగాళీ వేసములలో నుండిరి. ఈకారణమున టిక్ట్ కలెక్టరుబాబు మొదట వీరినాపెను గాని గోఖలేగారు ‘నామిత్రుల’ని చెప్పిన పిదప రానిచ్చెను. ఈరీతిగా వారిరువురును నాకు సెలవొసఁగిరి.

కాశిలో

ఈ పయనము కలకత్తానుండి రాజకోటకు. నడుమ కాశి, ఆగ్రా జయపురము, పాలనపురములు చూచుకొని రాజకోట పోవలచితిని. వీనిని చూచుటకుమాత్ర మవకాశ ముండెను. అన్ని స్థలములందును ఒక్కొక్కనాడే ఉంటిని. పాలనపురమునదక్క మిగిలిన స్థలములందు సత్రములందును, పండాల యిండ్లయందును ఉంటిని. ఈ ప్రయాణమున కయిన వ్యయ మంతయు రైలు ఖర్చులతో కలిపి ముప్పదియొక్క రూపాయలని గుఱుతు. మూడవ తరగతి బండ్లలో వెళ్లుచున్నను మెయిలులో నెక్కలేదు. వీలన, అందు జనము క్రిక్కిరిసియుండు నని తెలియును. మిలిగిన బండ్లకంటె మెయిలుబండిలో మూడవతరగతి టికెట్టు కున్న వెల యెక్కువ. నా కిది కష్ట మనిపించెను.

మూడవ తరగతి బండ్లలో చెత్తయు, మఱుగుదొడ్ల కంపును నేడెటు లుండెనో నాడును అట్లేయుండెను. ఇన్నాళ్ల కుకొంచెము సంస్కరణము జరిగియుండునుగాని మూడవ తరగతికిని మొదటి తరగతికిని గల కిరాయిలోనుండు అంతరముకంటె ఆ రెండు తరగతుల కును గల సౌకర్యములో నుండు అంతర మెక్కువ. మూడవ తరగతి బాటసారులకును, గొఱియలకును భేదము లేదు. ఈబండ్లుగూడ గొఱియలకే తగినవి. యూరపులో మూడవ తరగతిలో పయనించుటయే నా కలవాటు ; ఎటులుండునో చూతమని ఒకసారి మొదటి తరగతి పెట్టె యెక్కితిని. మూడవ తరగతికిని, మొదటి తరగతికిని అంతర

మంతగా నాకు గానరాలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మూడవతరగతి బాటసారులు తఱచు నీగ్రోలు. అక్కడ మూడవతరగతి బాటసారులకు సౌకర్యము చక్కగా నుండును. కొన్నికొన్నిచోటుల మూడవతరగతి బండ్లలో పడుకొనుటకును ఏర్పాటులుండును. కూరుచుండుటకు దిండులుండును. పెట్టెలలో నియతి నతిక్రమించి యెక్కువచుండి యొక్కరు. ఈమర్యాదాపాలనము మన దేశములో నెక్కడను గానరాదు.

రైల్వేవారి చెడు ఏర్పాటు లటుండ బాటసారుల అశుచిత్వమును జూచినచో శుచిగానుండువా రం దెక్క సంకోచింతురు. సంకోచించి యేమిఫలము? ఆ పయనము వారికొక శిక్షగా గాన్పించును. పలువురక్కడక్కడనే ఉమియుదురు. ముఱికి చేయుదురు. బీడీల సాగ పెట్టుదురు. తమలపుటాకులు, పోగాకును నమిలి పిచకారి కొట్టుదురు. బిగ్గరిగా మాటలాడుదురు. ప్రక్కవారి బాధ నరయక దుర్భాషలాడుదురు. ఇట్టి మూడవతరగతి రైలు పయనపు పాట్లు అంతట ననుభవించితిని.

నేను ౧౯౧౨ సంవత్సరము మూడవతరగతి బండిలో పయనించితిని. ౧౯౧౫ నుండి ౧౯౧౯ సంవత్సరమువఱకును ఎడతెవ్వక మూడవతరగతిలోనే పయనించితిని. అప్పటికిని ఇప్పటిని ఎక్కువ భేద మేమియు కానిపింపలేదు. ఈమహావ్యాధి కొకటే మందు. చదువు కొనినవా రందఱును మూడవ తరగతిలోనే పయనించి బాటసారుల దుర్భాషనములను మార్చ జూడవలయును. ఇంతయకాక అక్కణకల వానిగుఱించి అర్జీలు పంపి రైలు-అధికారులను నిదుర పోనీయఁగూడదు. తమతమ సౌఖ్యమునకు లంచములీయరాదు ; మఱి యేయితరములగు నన్యాయమార్గములను బట్టరాదు. మఱియు రైలు నియమముల నతిక్రమింపరాదు. ఇటు లొనరించినచో కొలది గొప్ప సంస్కారము

ఆ త్మ క థ

జరుగునని అనుభవమువలనఁ జెప్పుచున్నాను. నేను జబ్బునాఁడనై పోవుటవలన ౧౮౨౦ సంవత్సరమునుండి మూడవతరగతి పయనమునకు స్వస్తి చెప్పవలసినదైను. ఇందులకు నాకు సిగ్గును వగవును గలిగెడిని. మూడవతరగతి బాటసారుల కష్టములను దూరముచేయు ప్రయత్నము కొంచెము దానికి వచ్చుచున్న కాలముననే నాకిట్టి యదృష్టము తప్పిపోయెను. రైలునందును, సాగయోడలందును పయనించు పేదవారల చిక్కులను, అసౌకర్యములను, దురభ్యాసములను తొలగించుటయు విదేశవర్తకులకు సర్కారువారు చేయు అనుచితసౌకర్యములను దొలగించుటయు ఇది అందఱును సంబంధించిన ఒక స్వతంత్రవిషయము. ఇందులకు సమర్థు లొకరిద్దరు పూనుకొనినచో మేలు కలుగును.

ఇక, నీమాట కట్టిపెట్టి కాశీకథ వినిపింతును. ప్రాతఃకాలమున కాశీలో కాలుపెట్టితిని. పండా యింట దిగఁ దలఁచితిని. పలువురు బాపనయ్యలు నాచుట్టు ముట్టిరి. వీరి అందఱులో శుచిగానున్న పండా యింటికి వెళ్లువ మనుకొంటిని. నేను వెల్లి నల్లే ఆయిల్లు శుచిగా నుండెను. ముంగిలిలో గోవు కట్టఁబడియుండెను. ఇల్లు శుద్ధముగా నుండెను. మేడమీద నాబస, యథావిధిగా గంగాస్నానము చేయఁ దలఁచితిని. అంతెవట్టు అన్నము తినకుండ నుండ నెంచితిని. చేయవలసిన ప్రయత్న మంతయు పండా చేసెను. ౧-౪-౦ కంటె నెక్కువ దక్షిణ యీయిఁజాలనని మొదటనే పండాకుఁ జెప్పితిని. దానికిఁ దగినట్టులే చేయుమంటిని. అతఁ డించుకయు జగడమాడక— 'పక్షీరుల' కైనను పాదుషాల కైనను పూజ ఒకరీతిగానే చేయింతుము. యాత్రికులు వారి శక్తిని, ఇచ్చును అనుసరించి యిత్తురు, దానికేమి? అనెను. పూజాసమయమున మంత్రము లేమియు మ్రింగినటులు తోచలేదు. పండ్రెండు గంటలకు పూజాస్నానాదుల నెఱవేర్చికొని కాశీ

విశ్వనాథుని దర్శింపఁ జనితిని. అచట నాచూచిన విషయములు దుఃఖ జనకము లాయెను.

౧౮౯౧ సంవత్సరమున నేను బొంబాయిలో బారిష్టరీ చేయు చుండఁగా ప్రార్థనాసమాజమందిరమునందు కాశీయాత్రనుగూర్చి ఒక యుపన్యాసమును వింటిని. దానఁజేసి నిరాశుడనయియే వెళ్లితిని గాని ప్రత్యక్షదర్శనమున అనుకొనినంతకన్న నెక్కువ నిరాశుడ నైతిని.

జాటుదలగానున్న ఒక యిటుకు సందులోనుండి ఆలయము లోని కేఁగవలయును. అచట శాంతి యను మాటయేని లేదు. నలు దెసల చుఁగలు 'మొంయి' మనుచుండెను. యాత్రికులయు, దుకాణ మునవారలయు గోల పడరాదు.

ధ్యానమునకు, భగవచ్చింతనమునకు తావైన అచట వాని యూరుపేరులు లేవు. కాని తమ చుట్టుప్రక్కల నేమి జరుగుచున్నదో తెలియక ధ్యానమునందు మునిగియున్న స్త్రీలను కొందఱును నేను జూడకపోలేదు. కాని యిందుల కాలయాధికారులను బ్రశంసింపవలసిన పని యేమియు లేదు. ఆలయ ప్రాంతములు శాంతముగ, నిర్మలముగ సుగంధితముగ, వెలుపటి శాంతి లోపల ప్రతిబింబించునటులు చేయుట ఆలయాధికారుల విధి. నే నచట మోసపు వర్తకులు రెండవ రకపు మితాయి అమ్ముచుండుట జూచితిని.

ఆలయము ప్రవేశింపఁగనే గుమ్మముమందు క్రుశ్శిన పూలు కానిపించెను. వీనినుండి దుర్గంధము ప్రసరించుచుండెను. లోపల నేల యంతయు చలువతాలచే పఱపఁబడియుండెను. ఆ చలువతాలమీఁద అంధభక్తుఁ డొకఁడు రూపాయలు తాపటముచేయించెను. దానిలోనికి ముఱికి దూఱి నివాస మేర్పఱచికొనెను.

ఆత్మకథ

‘జ్ఞానవాపి’ కడ కేగితిని. అచట నీళ్ళరు నన్నేషించితిని గాని వృథా. దాన నామనస్సు బాగుండలేదు. జ్ఞానవాపికడఁ గూడ చెడుగ వులే. దక్షిణ నర్సింప నాకు ఆట్టే బుద్ధిపుట్టలేదు. కావున నొకదమ్మడి అచట వయిచితిని. పండా ఎగిరిపడి దమ్మడిని త్రోసివైచి కొన్ని తిట్లుతిట్టి నీవిట్టి యవమానము చేయుదువేని నరకమున కూలఁగలవు’ అనెను.

‘అయ్యా! నా కేకర్మము కానున్నదో యది యగుఁగాక!’ కాని తమ రీదుర్భాషలను వాకునకుఁ దెచ్చుటచితము కాదు. ఈదమ్మడిని తీసికొన్నచో తీసికొనుఁడు లేదా యిదియు మీకు దక్కదు’ అని నేనంటిని. ‘పో! నీదమ్మడి నాకుఁ గావలయు ననుకొంటివిగాఁ బోలు?’ అని పండా మఱినాలుగు తిట్లు వడ్డించెను. నేను దమ్మడిని దీసికొని దారిని బడితిని. ‘పండామహాశయునికి దమ్మడి నష్టము; నాకు దమ్మడి లాభము’ని నే ననుకొంటిని. కాని ఆయన దమ్మడి పోనిచ్చువాఁడు కాఁడు. అతఁడు నన్ను వెనుకకు రాఁబిలిచి ‘మంచిది. అక్కడఁడు! నేను నీవలె జేయరాదు. నేను తీసికొనకున్నచో నీ కమంగళము కలుగును’ అనెను.

నేను మెదలక ఆదమ్మడి నట నుంచి ఒక పాడవు నిట్టూర్పు విడిచి నిగమించితిని.

ఇటు పిదప ఒకటి రెండు మాటులు కాశీవిశ్వనాథునికడ కేగితినిగాని నాకప్పటికి మహాత్మబిరుదము లభించియుండెను. కావున ౧౯౦౨ సంవత్సరపు అనుభవము లెటులు కలుగును? నేనే దర్శన పాత్రమ నయిపోవఁగా నిక నాకు దర్శనభాగ్య మెటులు? మహాత్ముల కష్టములు మహాత్ములకే యెఱుక. అది యటుండె. ఆలయమున గవులు కంపులు అల్లరియు మున్నెటులుండెనో అపుడును అటు లేయుండెను.

ఎవరికేని పరమేశ్వరుని దయ యెడల శంక యుండునేని వారిటు
వంటి తీర్థక్షేత్రములను జూతురుగాక! ఆమహాయోగి తనపేరిట జరుగు
సెంత మోసమును ఎంత అధర్మమును, ఎంత పాపండతను సహించు
చున్నాడోకదా! ఆయన యిటులు చెప్పి యుంచినాడు— ‘*యే
యథా మాం ప్రపద్యంతే తాం స్తథైవ భజామ్యహమ్’

కర్మనెందు మిథ్య చేయఁగలఁడు? మఱియు నెక భగవానుఁడు నడుమ
తా సేల చేయి చేసికొనవలయును? ఆయన ధర్మము నిటులు నిర్ణయించి
అంతర్హితుఁ డాయెను.

నే నీయనుభవములు వెంటఁజెట్టుకొని మిసెన్ బిసెంటు దర్శన
మున కేఁగితిని. ఆమె యపుడే జబ్బుపడి లేచెను. నారాకను లోనికి
దెలిసినంతటనే యామె ననుఁ జూడవచ్చెను. నేను కేవలము దర్శన
కాంక్షినికావున నిటులంటిని.

‘తమకు శరీరమున తిన్న గాలే దని వింటిని. అందులకు మిముఁ
జూచిపోవుటయే నాకోరిక. తమకు జబ్బుగా నున్నను దర్శనమిచ్చితిరి.
చాలును; సంతృప్తుఁడను. ఇక నింతకంటె నెక్కువ కష్టము మీ కీయఁ
గోరను.’

ఇటు లామెకడ సెలవు గొంటిని.

*‘ఎవ రెటులు ననుఁ గొలిచిన వారి కట్టి ఫల మొనఁగుదును’.

బొంబాయిలో

నేను బొంబాయిలో ఉండి బారిష్టరీ చేయుచు దానితోపాటు లోకసేవలో పాలుగొన గోఖలేగారి కోరిక. ఆకాలమున లోక సేవ యనగా కాంగ్రెసు సేవ. అపుడు గోఖలేగారిొక సంస్థను స్థాపించియుండిరి. దానిపని కేవలము కాంగ్రెసు పనులను నడపుట.

నాకును అదియే కోరికగాని బారిష్టరీలో ఆత్మవిశ్వాసము తక్కువ. పూర్వానుభవములు మఱపుతగులలేదు. మఱి కేసులకొఱకు వారిని వీరిని కొనియాడుట నాకు విప్రప్రాయము.

ఈ కారణమున మొదట నేను రాజకోటయందే మకాముపెట్టి తిని. అచట నాపురాణహితైషులును, నన్ను నీచు కంపినవారును అగు 'కేవలరాం మావజీదవే'గారు మూడుకేసులు తెచ్చియిచ్చిరి. అందురెండు అప్పీళ్లు. కాయావాడు జూడిషల్ అసిస్టంటుకడ వానివిచారణ మిగిలినది అసలుదావా. అది జామనగరమునందు. ఇది పెద్దదావా. ఈదావా గెలిపింప నేను పూచీ యాయలే నంటిని. ఓడిపోవునో మేముమాత్ర మెడిపోమా? కాని నీవు నీశక్తికొలది పనిచేయుము! నేనును నీతో నుండునుగాదా.

ప్రతిపక్షుల వకీలు స్వర్గీయులగు 'సమర్థుగారు'. నేను కేసు బాగుగా చదివి సంసిద్ధుడ నైతిని. నాకు ఇండియన్ లా బాగుగా వచ్చుననికాదు. మఱి కేవలరామ దవేగారు నాకు నూటిపోసిరి. 'ఎవి డెన్స్-ఆక్టు—సాక్షివిధాన మంతయు ఫిరోజీషాగారికి జిహ్వ

గ్రామమున నుండును. 'ఆయన గొప్పవాడగుటకు హేతు వది' యని నామిత్రులు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు పోవకముందు చెప్పుచుండెడి వారు. ఈసంగతి నేను గుర్తుంచుకొని దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్లునపుడు టేకలతోఁగూడ దీని జదివి పెట్టుకొంటిని. ఇంతియకాక నాకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా యనుభవమును గలదు.

నేనీ దావా గెలిచితిని. దీనివలన నావిశ్వాసము దృఢపడెను. అప్పీళ్ల యొడ నాకుభయములేదు. అవియు గెలిచెను. ఇక బొంబాయి నెల్లినను భయములేదని ధైర్యము కలిగెను.

ఈవిషయ మెక్కువ చెప్పక ముందు తెల్ల యధికారుల యవి చారమును, అజ్ఞానమును గుఱించి కలిగిన అనుభవము చెప్పుదును. ఈ జూడిషియల్ అసిస్టెంటు ఎప్పుడును ఒకచోట నుండడు. ఈయన త్రిపాదినలె ఎక్కడెక్కడ తిరుగుచుండునో వక్తలును క్లయింట్లును అక్కడక్కడికి పోవలసియుందురు. తమచోటులు వదలవచ్చు వక్తలకు ఫీ జెక్కువ కాఁగా క్లయింట్లు ఇబ్బడి ఖర్చు తగిలెడిది. ఇదియంతయు విచారించుటకు జడ్జి కేమిపని?

వేరొవల్ అను గ్రామమున ఈఅప్పీలు శ్రేణిము. అపుడు వేరా వలునందు స్టేగు ముమ్మరముగా నుండెను. రోజుకు ౫౦ మందికి తాకు చున్నటులు గుర్తు. జనాభా ఇంచుమించు ౫౫౦౦. దాదాపు గ్రామమంతయుశూన్యము. నే నొకశూన్యసత్రమున విడిసితిని. అది గ్రామమునకు కొంచెము దవ్వు. అయితేపార్టీలకు నివాస మెక్కడ? వీరు దరి ద్రులయినచో వీరి నీశ్వరుడే కాపాడుకొనవలయునా?

'అచ్చట స్టే గుండుటవలన విచారణ మటియొకచోటికి మార్పు మని దొరగారిని కోరుము' అని నా కొకవకీలుమిత్రుడు తంఱిచెన్నెను.

ఆత్మకథ

నే నటులు కోరగా దొరగా రిటు లనిరి: 'స్నేగుకు భయపడుచు న్నారా?'

'ఇం దడుగవలయునది మా భయమునుగుఱించి కాదు. నా సంగ త్తుడోపాయము నాకు దెలియును. అయితే క్లయింట్లగతి యేమి కావ లయును?'

'స్నేగు హిందూదేశమున ఇల్లు కట్టుకొన్నది. దీనికి భయ మెం చుకు? వేరావలుగాలి ఎంతమంచిది! (దొరగారు గ్రామమునకు దూర ముగా రాజభవనమువంటి డేరాలో నున్నారు) ఈరీతిగా వెలుపల నుండుట జనులకు నేర్పవలయునని యిటులు చేయుచున్నాను.'

ఈ ఫిలాసఫీ ముందు నామాట యేమి చలామణీ యగును? 'గాంధీగారు చెప్పినది గుర్తుంచుకొని వశేష్లకును, పార్టీలకును నిక్కముగా కష్టమాయెనేని నాకుఁ జెప్పు'మని దొరగారు శిరస్తాదారుతో ననిరి.

దొరగారొప్పునుకొనినదానినే చేసిరనుట నిష్క్రవము. కాని నల్ల వారి యిక్కట్టులముందది యేపాటి? ఆయనకు చీడలగు నల్లవారి యక్కటలు, అలవాటులు, స్వభావములు, ఆచారములు ఎటులు తెలియఁ గలవు? కాసులమీఁద నడచువారికి కానులయెఱుక యెటులు? ఎంత విచారించినను, ఏమఁగు చీమనుగుఱించి తెలిసికొన నెటు లసమర్థ మగునో ఆరీతిగానే అక్కరలో ఏనుగులంతటి తెల్లవారు అక్కరలో చీమలం తటి నల్లవారిని గుఱించి తెలిసికొనను, వారికి తీర్పుదిద్దను అసమర్థులు కాఁగలరు.

ప్రకృత మనుసరామః. పైనిజెప్పిన చందమున నాయందు నాకుఁ గొంత విశ్వాస ముదయించినతరువాత కొంతకాలము రాజకోటయందే ఉండ నిశ్చయించితిని, ఇంతలో నొకనాఁడు కేవలరాముగారు నాకడ

శుభచ్చి—‘ని చ్చట నుండనీయము, నీవిక బాంబాయిలో ఉండవలసి వచ్చును’ అనిరి.

‘అయితే అచట నున్నచో నాకు కేసులేవి? నా ఖర్చుల మీరు గడపుదురా?’

‘అహా! నీ ఖర్చులు గడపుదును. వలసినపుడు పెద్దపెద్ద బారిష్టరులవలె నిన్ను ఇచటికి తీసికొని వత్తును. వ్రాతకోతల పనులన్నియు అచటికిఁ బంపుదును. బారిష్టరును గొప్పవానిని జేయుటగాని, కొలది వానిని జేయుటగాని స్త్రీ డరుల చేతిలోని పనిగాదా? జాంనగరమందును, వేరావలునందును నీవు నీ పనిని తిన్నగా జేసితివి. దీనివలన మా కిక పికరులేదు. నీవు లోకారాధన చేయవలసినవాడవు! నిన్నిటులు కారియావాడులో ముటుగనీయము. చెప్పు ప్రయాణమెపుడో?’

‘నేటాలునుండి నాకు కొంతపైకము రావలసియున్నది. అది వచ్చుటతోడనే నేను వెళ్ళుదును.’

పైకము రెండువారములలో వచ్చెను. నేను బాంబాయి వెళ్ళితిని. ‘షేయిన్ గిల్ బర్ టు అండ్ శాయసీస్’ ఆఫీసునందు ‘చేంబర్స్’ అద్దెకుఁగొని అచట నిలిచిపోతిని.

భర్తానంకటము

నాస్థీనుతోపాటు గిరిగామునందు ఇల్లును అద్దెకుఁగొంటిని.

కాని యీశ్వరుఁడు నన్ను స్థిరముగా నిలువనీయలేదు. ఇల్లుగొని యెన్నోనాళ్లు కాకముందే నారెండవస్థిలవానికి జబ్బు వచ్చిపడెను. టైఫాయిడ్ జ్వరము. జ్వరము బాగుదు. తడఁబాటుమాటలు, రాత్రి సన్నిపాతలక్షణములు. ఈవ్యాధికి ముందితనికి ముమ్మరముగాఁ మహాని పోసెను.

డాక్టరును బిలిచితిని. 'ఇందులకు మం దుపయోగింపదు, కోడి గ్రుడ్లతనము, కోళ్ళసమును ఈయవలయు'నని యతఁ డనెను.

మణిలాలు వయస్సు పదియేండ్లు. వాని నేనుడుగుదును? సంరక్షకుఁడను నేనే యేనో యొకటి నిర్ణయింపవలసినవాఁడను. డాక్టరు సజ్జనుఁడు, పారసీకుఁడు. 'అయ్యా! మేము మాంసాహారులము కాము. మీరు చెప్పిన ఈరెండువస్తువులలో దేనినీ ముట్టము. ఇందులకు బదులు మఱియొకటి చెప్పఁ' డంటిని.

'మీశుక్రవానికి జీవితాశలేదు. పాలలో నీరుకలిపి యీనగునుగాని ఆయాహారము చాలదు. నేను పలువురు హిందువుల కుటుంబములలో వైద్యము చేయుచు నని మీ రెఱుఁగుదురు. వారెవరును నేనెటులు చెప్పిన నటులు చేయకమానరు. నే నీపైని జెప్పినవి వారు తీసికొనుచునే యున్నారు. నేను చెప్పినటులే మీరును విని మీ శుక్రనియెడ కాఠివ్యము తాల్పకుండురేని మేలు కలుగును.'

‘మీ రన్నది నిక్కమే కాని తమకిది తెలుప గోరెదను. ఇందు నాపూనీ చాల నెక్కున. ఇతఁడు పెద్దవాఁడై యుండునేని వాని యిష్టానుసారము ప్రర్తించియుండును గాని యావిషయమును నామీఁదనే పడినది. మనుష్యునకు ధర్మసంకట మిట్టి సమయమందేయని నే ననుకొందును. తప్పగునొండె ఒప్పుగునొండె. మనుష్యుఁడు మాంసము తినరా దని నామతము. జీవనసాధనములకును ఒక యెల్ల కలదు. ప్రాణధారణ మొనరించుటకును ఈవస్తువుల దినరా దని నాయుద్దేశము. నాకుఁ గాని, నావారికిఁగాని ఇట్టి సమయములందును నాధర్మమర్యాద మాంసము మొదలగువానిని నిషేధించుచున్నది. కావున మీ రీ కుర్రవానిజీవిత నుపాయగ్రస్తమయి యున్నదని నిశ్చయించినను, అట్టిది తటస్థించినను నేను వీని ముట్టను. కాని నే నొకటి మిమ్ము యాచింతును. మీమందులు నేను వాడను, నాకు నాడీహృదయపరీక్ష తెలియదు. నాకు కొంచెము జలచికిత్స యొఱుక. నే నాచికిత్స చేయఁదలఁతును. కాని తమరు నియమము ననుసరించి మణిలాలును జూడవచ్చి శరీరమునందు జరుగు మార్పులను నాకు దెలుపుచుందురేని నేను తమమేలు మఱవను’ అని అంటిని. సజ్జనుడగు నతనికి నా యిక్కట్టు తెలిసెను. నాయిచ్చానుసారము మణిలాలును జూచిపోవ నంగీకరించెను.

మణిలాలు తనయుద్దేశమును నిర్ధారించి చెప్పఁగలవాఁడు కాక పోయినను నాకును డాక్టరునకును జరిగిన సంభాషణమును తెలియఁ జెప్పి పిదప ‘నీ ఉద్దేశమేమి?’ అని అడిగితిని.

‘నీవు మామూలుగా జలవైద్యము చేయుము. నాకు కోళ్లూ పద్దు కోడిగ్రుడ్లరసమూ నద్దు.’

‘నేను వీనిని తిను మని చెప్పినచో నితఁడు తిను నని నాకుఁ దెలిసినను ఈమాటలవలన నాకు సంతసము కలిగెను.’

నాకు కూసీనైద్యము కొంచెము తెలియును. లోగడ నీనైద్యము చేయుచుంటిని. రోగమునకు 'లంఘనం పరమాషధమ్' అని నాకుఁ దెలియును. కూసీపద్ధతి ననుసరించి మణిలాలను కటిస్నానము మూడు నిమిషములు మాత్రము చేయించుచుంటిని. మూడుదినముల వఱకు నీరుకలిపిన నారింజపండ్లరస మిచ్చుచుంటిని.

వేడి జాఱలేదు. రాత్రులు కొంచెముకొంచె మెగయుచుండెను. వేడి ౧౦౮ డిగ్రీలవఱకు పోవుచుండెను. నాకు తొందరపుట్టెను. 'పిల్లవాని కెక్కువ చేసిన యెడల నన్ను లోకు లేమనుకొందురు? మాయన్న యేమనును? మఱియొక డాక్టరును పిలిపింపరాక పోయెనా? ఆయుర్వేదవైద్యుని పిలిపింపకపోదుమా? అపక్వమయిన తమబుద్ధిని పిల్లలపై ప్రయోగింప తలిదండ్రుల కేమి హక్కు?' అని యిట్టిఊహలు కలిగెను.

'శీవుడా! నీవు నీకొఱకు దేనిని జేయుచున్నావో నీపిల్లవాని కిది దానినే చేయుము. దీనికి పరమేశ్వరుడు సంతసించును. నీకు జలచికిత్సమీఁద గుఱి. మందుమీఁద లేదు. డాక్టరు ప్రాణముపోయి లేడు. అతఁ డిచ్చునడెల్ల మందు. ప్రాణతంతువు పరమేశ్వరునిచేత నున్నది. ఈశ్వరనామము గ్రహింపుము. మఱి దీనిని నమ్ముము. నీమార్గమును విడువకుము' అని యీ యూహలును కలిగెను.

మనస్సునం దిటులు మల్లగుల్లములు పడుచుంటిని. చీకట్లులు పడెను. రాత్రి మణిలాలను దగ్గఱకుఁ దీసికొని పడుకొంటిని. తడి గుడ్డమీఁద గప్పవచ్చునని నిశ్చయించితిని. లేచి బట్ట తెచ్చి చలినీటఁ దడిపి పిడిచి తలవఱకుఁ గప్పితిని. పైని రెండు కంబళ్లు కప్పితిని. తలకు తడితువాలు చుట్టితిని. ఒడలు పెనమువలె కాలి ఆర్చుకొనిపోయెను. చెమటబొట్టు లేదు.

నాకు అలపు పుట్టెను. మణిలాలను తల్లి కప్పగించితిని. ఒక అటగంటసేపు మంచిగాలిలో తిరిగి శ్రమ తీర్చికొని శాంతి నొందఁ గొరి చాపాటీవంకకుఁ బోయితిని. పదికొట్టిరి. మనుజుల రాకపోకలు తగ్గిపోయెను. కాని నా కడేమియు తెలియుటలేదు. నేను విచార సాగరమున మునిగిపోతిని. ఓయీశ్వరా! ఈధర్మసంకటమున నావి నతి సంగీకరింపుము! నానాలుకపైని రామనామ మాడుచునే యుండెను. కొంతసేపటికి ఇంటికి మరలితిని. నాగుండెలు దడదడలాడుచుండెను. ఇంటఁజొరఁగనే మణిలాలు 'నాన్నా వచ్చితివా?' యనెను.

‘అ నాయనా!’

‘నన్నిందుండి తీసివేయుము! ఇందులో చచ్చిపోవుచున్నాను.’

‘చెమట పోయిచున్నదా?’

‘చెమటతో స్నాన మయిపోనది. వెంటనే తీసివేయుము నాన్నా!’

‘నేను మణిలాలు తల చూచితిని, స్వేదబిందుమాల, వేడి దిగజాలెను. నే నీశ్వరునకు చేతు లెత్తితిని.’

‘నాయనా! మణిలాలూ! భయములేదు. ఇక జ్వరము పోవును కాని ఇంకొంచెము చెమట పోయనిమ్మ!’

‘ఇక ఆగలేను. ఇపుడే నన్ను బయటికి తీయుము, వలయుచో నింకొకతూరి కప్పవచ్చును.’

నాకు ధైర్యము వచ్చెను. మాటలతో కొన్ని నిమగ్నములు గడపితిని. చెమట తలనుండి ధారగా కాఱఁజొచ్చెను. కప్పినబట్టలన్నియు దీసితిని. ఒడలంతయు తుడిచి ఆఱనిచ్చితిని. పిదప తండ్రి

ఆ త్మ క థ

బిడ్డల మా మంచముమీదనే నిదిరించితిమి. మా యిరువురకును గాఢ నిద్ర పట్టెను.

ప్రొద్దున జూతునుగదా మణిలాలునకు వేడి చాలవట్టు తగ్గి పోయెను. నలుబదినాళ్లు పాలు నీరు పండ్లమీద నుంచితిని. నాకు భయము తీతెను. జ్వరము మొండిచేగాని తుదకు సశమయెను.

నేడు నా బిడ్డ లండన్ లో మణిలాలు ఆరోగ్యవంతుడు, బలి మ్మడును.

ఇందులకు కారణము రాములవారి కృపయా? జలచికిత్సయా? అల్పహారమా? లేక యేదేని యుపాయమా? దీనినిర్ణయ మెవరు చేయగలరు? ఎవరి విశ్వాసము చొప్పున వారికి నిర్ణయించుకొనఁజెల్లును. కాని ఆసమయమున ఈశ్వరుడే నావినతి సంగీకరించెనని నేను నమ్మితిని; నేటికిని నమ్ముచున్నాను.

మరల దక్షిణ-ఆస్త్రికా

మణిలాలునకు పూర్తిగా నిష్కృళించెను. గిరిగాము నందలి గృహము వాసయోగ్యముగా లేదని తలచితిని. ఇల్లంతయు లేమ. తగిన వెలుగులేదు. కావున నేను రేవాశంకరుగారితో నాలోచించి మంచితావున గాలి వచ్చు నిల్లు తీసికొన నిశ్చయించితి. బాంద్రా, సాంతాక్రూజ్ వగైరా లన్నియు తిరిగితిమి. బాంద్రాయందు కసాయిదుకాణ ముండటచే నచట నుండ నాకు బుద్ధిపుట్టలేదు. ఘాట్ కోపరము వగైరాలు సముద్రమునకు దూర మని తోచెను. సాంతాక్రూజునం దొక అందమైన బంగాళా దొరకెను. అచటకి కాపురమెత్తితిమి. ఆరోగ్యవృష్టిలో నిక సురక్షితుల మనుకొంటిని. చర్చిచిగేటుకు వెళ్లుటకు మొదటితరగతి ప్యాసు తెప్పించుకొంటిని. మొదటి తరగతి బండిలో పలుమాటులు నే నొకడనే యని గుఱుతు. దీనివలన నాకు కొంచెము గర్వముకూడ జనించెను; పలుమాటులు బాంద్రా నుండి చర్చిచిగేటుకు సరాసరి పోవు బండి నందుకొనుటకు సాంతాక్రూజు నుండి బాంద్రాకు నడిచి పోవుచుండువాడను. నాకు రాబడి మొదలిడెను. దక్షిణ-ఆస్త్రికా క్లయింట్లుకూడ కొంచెము పని యిచ్చుచుండిరి; దీనివలననే నాఖర్చులు వెళ్ళబారిపోయెడివి.

ఇంతవఱకు నాకు హైకోర్టుతో పని పట్టలేదు; కాని ఆదినము లలో నచట 'మాట్' (చర్చ) జరుగుచుండెడిది. దానికి వెళ్లుచుంటిని. అందులో పాలుగొన ధైర్యము చాలదు. అందు జమీయత్ రామ్

ఆ త్మ క థ

నానాభాయిగారు ప్రధానభాగ మాక్రమించుకొనుచుండె నని గుఱుతు. క్రొత్తబారిష్టరు లందఱు చందమున నేనును హైకోర్టునందు కేసులు వినుటకు వెళ్లుచుంటిని; అచట నేదో యొకింత వినుటకు బదులు సముద్రముమీఁదనుండి మెల్ల మెల్లగా వచ్చు చల్ల గాలికి కునికిపాట్లు పడి ఆనంద మనుభవించుట సంభవించెడిది. నావలెనే కునికిపాటులు పడు వారిని జూచి సిగ్గు పోఁగొట్టుకొనుచుంటిని. అటు లచట నిదురించుటయు ఒక ఫ్యాషన్ అని తలపోసితిని.

హైకోర్టునందలి పుస్తకాలయము నుపయోగింప దొరకొంటిని. అచట కొందఱుతో పరిచయము చేయను మొదలిడితిని. ఇక కొలఁది కాలములోనే హైకోర్టులో పని చేయఁగలుగుదు ననుకొంటిని.

ఈదెస నొకవంక నృత్తినిర్వాహమునెడ కొంచెము కొంచెము చింత లేకుండఁ బోఁ దొడఁగెను. మఱియొకవంక గోఖలేగారికన్నులు నామీఁద. వారమునకు రెండుమూఁడు మాఱులు నాచేంబర్సులోనికి వచ్చి నాసంగతి తెలిసికొని పోవుచుండిరి. మఱియు నపుడపుడు తమ ముఖ్యమిత్రులను దీసికొనియు వచ్చుచుండిరి. వారు తమకార్యము చేయు తెఱఁగు నాకుఁ దెలుపుచుఁ బోవుచుండిరి.

అయితే నాభవిష్యద్విషయములనుగుఱించి యొకటి చెప్పిన బాగుండును. అది యేమనగా నేను మొదట నేమి చేయవలయునని యేర్పఱిచికొంటినో అటువంటిదానిని దేనిని ఈశ్వరుండు సాగనిచ్చి నాఁడు కాఁడు—తా నొకటి తలఁపఁగా దైవ మొకటి తలఁచె.

చూడుఁడు! నేను స్థిరముగా నుండ నిశ్చయించుకొంటిని; మఱియు కొంచెము స్వాస్థ్య మనుభవింపఁ గడఁగితిని. ఇంతలో ఏకాయెకి దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి తంలివచ్చెను—చేంబర్ లేనుగారు ఇవ

టికి రానున్నాడు. నీవు వెంటనే రావలయును. నాచెప్పినమాటలు నాకు గుఱుతున్నవి. నేను మరల తంతి నిచ్చితిని: 'నాభిర్బులు సిద్ధపెట్టుడు! నేను నచ్చుటకు సంసిద్ధుడను.' వెంటనే ధనము వచ్చెను. నే నాఫీసు కట్టిపెట్టి అనటికి రవాణా అయితిని.

అచట నా కొక యేడాది పని పట్టు ననుకొంటిని. బంగాళా నాక్రిందనే యుంచుకొని ఆరుబిడ్డల నందుంచిపోవుట మంచి దను కొంటిని.

ఈదేశమున పని దొరకని పిన్నవారు విదేశములకుఁ బోవ సాహసించుట లగ్గుని నాకవును తోచుచుండెను. ఇందులన నాతోఁ గూడ నలువురైదుగురిని తీసికొనిపోయితిని. వీరిలో మగనలాత్ గాంధీయుఁ గలఁడు.

గాంధీ పుటుంబము పెద్దది. ఇంకను స్వధ్యయగుచున్నది. వీరిలో స్వాతంత్ర్యము గోరువారిని స్వతంత్రులజేయుట నాకోరిక. మాత్రం ద్రైగారు వీరి నందఱును జమిందారీ నాకరీలతోఁ జెట్టి యెటులో నిర్వహించుచుండెడివారు. వీరినాకరీ మానుకొనిన బాగుండునని నేనెంచుచుండెడివాఁడను. నారికి వేరే నాకరీ చూపింపలేకకాదు. శక్తియున్నను అట్టి యిచ్ఛలేదు. వారు తమంతట తాము సఁపాదించుకొనఁగల స్వతంత్రులు కావలయునని నాకోరిక.

తుదకు నా ఆదర్శములు పోనుపోను ఎటులెటులు అభివృద్ధి చెందినవో (నాకిటులు నన్నొకము) ఈపిన్నవారి ఆదర్శములనుగూడ నటులెటులు నాయాదర్శములతో నైక్యము చేయఁ దొడఁగితిని;వీరిలో మగనలాత్ గాంధీని సంసిద్ధుని జేయుటలో మిగుల సాఫల్య మొదవెను; అయితే యీవిషయము ముందుచుండు వ్రాయఁ దగినది.

ఆత్మకథ

అటు బిడ్డలు వియోగము; నిలువబడిన నీలుపనిని త్రెంపివైచుట; నిశ్చితవస్తువునుండి అనిశ్చితవస్తువునందు ప్రవేశించుట—ఇది యంతయు ఒక నిమిషము బాధాకరమాయెను. కాని నా కనిశ్చితజీవనమలనాటైపోయెను. ఈ ప్రపంచమునందు భగవంతుఁ డొకఁడే సత్యము; మిగిలిన దంతయు నిశ్చితముకాదు; అది నిశ్చిత మనుకొనుటయు భ్రమ; మనచుట్టుప్రక్కల కానిసించునదియు, జరుగునదియు ఇది యంతయు అనిశ్చితము; మఱియు క్షణికము. దీనియందు నిశ్చితరూపమైన యేపరమతత్త్వము నిలీనమయియున్నదో దాని ప్రదర్శన మెల్లప్పుడు జరుగుచుండును. ఈవిషయమున నచ్యుత ముంచి యున్నను మన జీవనము సార్థకము కాఁగలదు. ఈ యశ్వేషణమే పరమపురుషార్థము.

నేను డర్బనుకు ఒకదినము ముందుగనైన వెళ్ల జాలకపోతిని. నేను చేయవలసిన పనియంతయు తయారుచేసి పెట్టియుంచిరి. చేంబల్లనుగారిని జూచు డెప్యూటీమనుకు తారీఖు నిర్ణయింపబడెను. వారి కీయవలసిన అర్జీ వ్రాసి నేను డెప్యూటీమనుతోఁగూడఁ బోవలసియుంటిని.

మూడవ భాగము—మొదటి ఖండము సమాప్తము

అకారాదిపదాది సూచి

అ

అంటరానితనము ౩౪౪.

అటర్నీ జనరల్ ౨౨౧, ౨౨౩.

అడిసన్ గారి మాదిరి ౯౪.

అడ్వకేటు ౨౨౩-౪;—కొఱకు నా అర్జీ ౨౨౧;—గా నల్లవారిని
చేర్చు నగునా? ౨౨౨.

‘అనాలజీ’, బట్లరుగారు వ్రాసినది ౧౮౬-౭.

అనుభవము, శాస్త్రజ్ఞానము ౧౦౮.

అన్ వెల్ కమ్ విజిటర్ ౧౬౫.

అన్నమా ౨౭, ౫౭, ౬౨-౪, ౧౩౧-౨, ౧౪౧, ౧౪౪, ౧౪౬,
౧౫౩;—గారి ఆలోచన ౫౮;—గారి ఆశలు ౧౩౬;—గారి
కోరిక ౧౪౭;—కు నాపై అపారప్రేమ ౧౩౬;—వాగ్దానము,
౬౦;—సాయపడెను ౧౩౮.

అన్నదమ్మలము ౧౧.

అన్న పానసంస్కరణము ౧౩౮.

అన్నాకిండ్సుఫోర్డు ౨౦౮.

అఫిడవిట్టు ౨౨౭.

అబుబకర్ ఆమద్ నేట్ ౨౩-౩.

అబ్బాస్ తయాబ్జీ, ౨౬౩;—గారి ప్రాయశ్చిత్తము ౨౬౭.

౧

C. G. V. Sharma
Narasimha

అకారాదిపదాది సూచి

అబ్దుల్లా నేట్ దాదా ౧౬౦, ౧౬౨, ౧౬౬, ౧౬౭, ౧౬౯,
 ౧౭౧-౨, ౧౭౪-౫, ౧౮౧, ౧౮౪, ౧౯, ౨౦౭, ౨౧౦-౧౨,
 ౨౨౧-౩, ౨౨౬, ౨౪౮;—బుద్ధి ౧౬౧:—గారి యువ
 దేశము ౧౬౪;—కలవలపడుట ౧౬౮;—గారివీకలు ౧౭౯;
 —గారి వీడుకోలు విందు ౨౧౦;—గారి ఇంట్లో సభ, ౨౧౪;
 —గారి దావా ౧౯౯;—గారు దావా గెలిచిరి ౨౦౩,
 ౨౧౦-౧౨;—గారి గృహము, కార్యస్థానము, సత్రము ౨౧౭,
 ౨౨౦;—గారి తలపాగ ౨౨౪;—గారి చందా ౨౨౭;
 —‘మర్ లేండ్’ స్త్రీమరు కొనిరి, ౨౭౭;—‘నాదరీ’ స్త్రీమరు
 ఏజెంటు ౨౭౭;—గారికి నష్టపరిహారము ౨౮౬;—గారిని
 బెదరించుట ౨౮౭.

అబ్దుల్ కరీమ్ జావేరీ నేట్ ౧౫౩.

అబ్దుల్ కరీమ్ హాజీ ఆదం కంపెనీవ్యవహారాలు ౨౮౬.

అబ్దుల్ గనీ నేట్ ౧౭౫-౬, ౧౭౮.

అమెరికా ౧౧౪, ౧౧౭;—సీగ్రో ౧౮౦;—హోటలు యజమాని
 వసతి ఇచ్చుట ౧౮౦.

అమృతబజారుపత్రికా ఆఫీసు ౨౭౫;—అధిపతి ౩౪౩.

అమ్మ, మా ౨౭, ౩౩, ౪౩, ౫౬-౮, ౬౩, ౬౭, ౭౫;—పరమ
 సాధ్వి ౩;—కు నూర్యదర్శనము తెలియజేయుట ౪;—గారి
 అనుమతి ౫౯;—గారి ఆజ్ఞ ౬౨;—గారి చెంత శేషధము ౬౩,
 ౧౦౯;—గారి మీద బెంగ ౭౦;—గారు చనిపోయిరి ౧౩౨.

అయ్య ‘సర్’—Sir—౬౯.

ఆరబీ ౨౫, ౨౬.

అకారాదిపదాది సూచి

అరబ్బులము ౧౬౨-౩.

అరవవారు ౧౬౩, ౨౫౩, ౩౦౯;—యరడు ౨౩౨;—గుమాస్తా
౨౩౨;—పంటయిల్లు దృష్టిదోషము ౩౪౪.

అరవము ౨౫౨, ౨౫౩, ౩౦౩;—బాగుగనే నేర్పితిని ౨౫౨;—
దక్షిణ ఆఫ్రికా చెరసాలలో నభ్యసించితిని ౨౫౩.

అరేబియా సముద్రము ౧౩౧.

అర్జీలు వ్రాయుట ౧౪౩, ౧౪౬.

అలెగ్జాండరు—పోలీసు నూపరింపెండెంటు ౨౯౩ ౨౯౫;—మినన్
౨౯౨;—గారికి వందనములు ౨౯౫;—గారి చాతుర్యము ౨౯౬.

అల్పత్వము, నా—ప్రస్తా ౪.

అల్లీస్ సన్ ౭౬, ౬౨-౩.

అసెంబ్లీ ప్రెసిడెంటు ౨౧౫.

అస్పృశ్యత ౨౦౭.

అస్సాము స్త్రీమరు ౧౨౨.

అనామృదాబాదు ౫౫;—హైస్కూలు ౩౦౪.

అహింస ౩౭;—పాతము ౪౨;—విమర్శనము ౨౬౧;—సిద్ధాంతము
పై ప్రశ్న ౨౯౯.

ఆ

ఆంగ్లము ౨౪.

ఆంగ్ల పదములు ౭౮.

ఆంగ్ల భాషాజ్ఞానము ౨౫౧.

ఆంగ్ల దేశము ౮౦, ౮౨, ౯౩, ౯౪;—న హైందవవిద్యార్థులు ౯౭.

అకారాదిపదాది సూచి

ఆంగ్లేయ ఉపాధ్యాయుడు 303;—సమాజము 20, ౮౪.

ఆంగ్లేయుడు ౬౭.

ఆంగ్లేయులు ౯౮.

ఆంగ్లో ఇండియన్ 2౪;—పత్రికా సంపాదకులు ౨౭౬.

ఆంధ్రుల ముద్రే ౨౦౪.

ఆక్స్ ఫర్డ్ ౮3.

ఆగ్రా 3౬౮.

ఆత్మ కథ ౧౨;—ప్రస్తావనలో ౧, ౨;—పరీక్ష ౮౧;—జ్ఞానము
 ౪౮;—సాక్షాత్కారము ౪౮;—హత్య 3౯.

ఆదంజీ మియాఖాన్ ౧౬౬, ౨౧౪, ౨౧౭, ౨౫౧-౨, 3౧౦, 33౬

ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగములు, ప్రస్తావనలో ౪;—ప్రసంగములు ౨౪౫.

ఆనందస్వామి-ప్రస్తావనలో ౨.

ఆనాకింకపర్డు వ్రాసిన Perfect way in Diet ౭౬.

ఆనిబెసంటు సతి ౧౦౪, ౨౦౬౭, 3౬౭, 3౭3.

ఆపదలో వికృతము ౨౮3.

ఆమోదజీన ౨౧౪, ౨౧౭.

ఆరెంజి క్రీస్టేటు ౧౯3-౪, ౨౧౦.

ఆర్థర్-మంచి వ్రాయసకాడు ౨౧౬.

ఆరీ ఆండు నేపీ స్టోర్సు ౭౮.

ఆలివ్స్ గారు-డాక్టరు, వారి సంతాననిరోధోపాయములు 3౧౪.

ఆసియా ఖండవాసులకు శాసనములు ౧౯౪-౫.

అకారాదిపదాది సూచి

అసెటిక్ ఆసిడ్ ౭౧.

ఆస్తికమతము ౧౦౭.

ఆస్తికుడు: నాస్తికుడు ౧౦౮.

ఆహార పరీక్ష ౭౬;—పరిశోధన ౭౬.

ఇ

ఇంగ్లాండు ౧౯, ౨౩, ౫౬-౮, ౬౦-౧, ౬౭, ౭౦, ౭౫, ౯౯, ౧౦౮;—బారిష్టర్ల పూర్వాచారము ౧౨౩;—లో మాంస భక్షణము ౮౮;—లో శాకాహారపరిశోధనకు బీజములు ౯౦;—లోని హైందవ విద్యార్థులు ౯౭;—హైకోర్టులో నాజేరు రిఫిస్టరగుట ౧౨౪.

ఇంగ్లీషు ౨౪-౫, ౬౭, ౭౨, ౮౩, ౧౧౨-౪, ౧౪౪, ౧౫౪, ౧౬౧-౨, ౨౫౩, ౩౦౩;—ఉద్యోగులు ౨౫౨—నావద్ద చదువుకొనిరి ౧౯౨;—భాషాధికారము, కాంగ్రెసులో ౩౪౮;—వారి ఉడుపులు ౫౯;—ఆచారములు ౭౧, ౭౭;—వర్తకులకు మనము కమిషన్ ఏజెంట్లము ౩౬౬;—వంటకములు ౧౧౫;—సంఘము ౭౮;—సర్టిఫికేట్లు ౨౨౧-౨.

‘ఇంగ్లీషుమన్’ ౨౭౬;—పత్రికాధిపతితో పరిచితి ౩౬౫.

ఇండియా, ౭౦, ౭౪, ౮౦, ౧౧౪, ౧౫౪;—కు దారి పట్టవలయునా? ౧౭౦;—నైస్రాయి, ఎల్లిస్ ప్రభువు ౨౩౯;—సర్కారు ౨౩౯;—కు బయలుదేరుట ౨౫౭.

ఇండియన్ ఫ్రాంచైజ్ ౨౧౦-౧౧;—క్లబ్బునకు గోఖలే గారు విలియమ్స్ ఆడవచ్చుట ౩౫౩;—లా ౩౭౪.

ఎ

అకారాదిపదాది సూచి

ఇంద్రియములు, రాక్షసబలము కలిగినవి ౩౨౦.

ఇంద్రియ నిగ్రహము ౩౧౭;—నాపడినపాట్లు ౩౧౪.

ఇంద్రియనిగ్రహోద్యమము ౩౧౪.

ఇన్ డెన్ చెర్లు కూలీ ౧౬౩, ౨౩౪;—చట్టము చదువుట ౨౩౩.

‘ఇన్ ఫాలిబుట్ ప్రూఫ్స్’-పియర్స్ గారి గ్రంథము ౧౮౬.

ఇన్స్ ఆఫ్ కోర్టు ౮౦.

ఇసా హజీసుమర్ నేట్ ౧౭౪-౫.

ఇస్త్రీ పెట్టె ౩౨౪;—నా ఇస్త్రీ: చాకలి ఇస్త్రీ ౩౨౫.

ఇస్లాం ౨౬, ౧౬౧;—గ్రంథములు ౨౦౮;—మఠమున సాకు సామాన్య
జ్ఞానము ౧౬౨.

ఈ

ఈవినింగ్ సూట్ ౭౯.

ఈశ్వర అనుగ్రహము ౩౫, ౧౫౯;—ఇచ్చా రర;—మహిమ ౧౧౯;
—రక్షితుడు ౨౪౯;—సాక్షాత్కారము ౩౧౮; ప్రస్తావనర;
దీనికొఱకు బ్రహ్మచర్యము ౩౨౨.

ఈశ్వరుడు రక్షించుట ౧౧౦;—పంపినమాత ౨౪౭;—సాగనివ్వలేదు
౩౮౪.

ఈశ్వరుడే వివరి సంకీర్తించెను ౩౮౨.

ఈశ్వరునకు చేతు లెత్తిలిని ౩౮౦.

ఉ

ఉత్తమచందు గాంధీ ౧.

ఉత్తమధర్మము ౧౩.

ఉపనిషత్తులు—దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు ప్రకటించినది ౨౪౨.

ఉపవాసము, ఇచ్ఛాపూర్వకము;—మనోనిగ్రహము;—విషయాసక్తి
—బ్రహ్మచర్యమున కనివార్యోపకరణము ౩౨౦;—దీక్ష ౫౦.

ఉపాధ్యాయపదవి ౧౪౪.

ఉపాధ్యాయుడు ౭, ౧౮, ౨౦, ౨౩, ౪౮, ౫౫;—మధ్యమాంస
ములు ౨౮—౨౯.

ఉపాసన ౧౧౧.

ఉర్దూ ౨౬;—భౌష చదువ దలచుట ౨౫౨;—మున్నీ ౨౫౨;—
యెరవాడచెఱసాలలో నభ్యసించితిని ౨౫౩.

ఎ

ఎడ్వర్డు-పట్టాభిషేకసమయము ౨౬౧;—మెయిట్లండు ౨౦౮.

ఎక్స్లెంట్ ఆర్పాట్లు, సర్ ౯౯;—గారి గీతానువాదము ౧౦౩;—
గారి లైట్ ఆఫ్ ఏషియా ౧౦౪, ౨౪౪.

“ఎలిక్స్ ఆఫ్ డయట్-ది” ౭౬.

ఎఱ్ఱసముద్రము ౬౭.

ఎల్లిప్ట ప్రభువు, ఇండియావైస్రాయి ౨౩౯;—గిర్మిటియా తలపన్ను,
తెల్లవారికి లాభముకూర్చుట ౨౩౯.

ఎల్లర్ థార్పు, మిస్టరు ౨౭౪.

అకారాదిపదాది సూచి

ఎవిడెన్సు ఆక్టు ౧౮౧౨; ౩౭౪.

ఎస్కాంబీ హో ౨౧౧౨, ౨౧౫, ౨౦౭, ౨౯౭-౮, ౩౨౯;—
అటర్నీ జనరలు ౨౨౧;—గారికబురు ౨౯౧;—గారు పిలువ
నంపుట ౨౯౬.

ఏ

ఏకపత్నీవ్రతము ౪, ౬, ౧౬, ౩౧౨-౩, ౩౧౫.

ఏకాదశి ౫౦.

ఏడెన్ ౧౩౧.

ఏఫిల్ టవర్ మానవుని అజ్ఞాన చిహ్నము, టాల్ స్టాయిగారి అభిప్రాయము ౧౮౮-౨౦.

ఏయిడాన్సుమిషన్ ౩౦౯.

ఏసు-అన్వితీయ అవతారము, ఈసిద్ధాంతము హృదయంగమము
కాలేదు ౨౦౭;—కుటుంబముతో పరిచితి ౨౪౩, ఆగి
పోవుట ౨౪౪;—నకును, బుద్ధునకును తారతమ్యము ౨౪౪;
—మతము; నాఅంతరాత్మ ౨౦౪;—మతముపై నాకు ఈసు
౧౮౯;—మతమువారివాదన ౧౮౯;—మతమున కలియనిచో
ముక్తిరాదా? ౨౦౬.

ఏనేరక్షకుడు ౧౮౮.

ఓ

ఓంటె, పై తొలిసారి ప్రయాణము ౫౮.

ఓ

ఓటుపిండి-జాన ౭౨;—పులుసు ౫౮.

ఓతాగాంధీ ౧.

ఓట్టు పెట్టి మెంటు ౧౦౫.

ఓట్టుఫీట్టుగారు ౯౦-౧.

క

కటిస్నానము ౩౮౦.

కఠినశాసనము ౧౯౮, ౨౧౫.

కడపటిమాట ౨౮౯.

కత్తిమీదిసాము ప్రస్తా-౮.

కన్సర్వేటివులు ౨౨౬.

కబాగాంధీ ౧-౨.

కరంచందుగాంధీ ౧.

కరపత్రములు రెండు ౨౩౧;—దక్షిణఆఫ్రికాను గురించి ౨౬౩.

కర్జన్ లార్డు-దర్బారు ౩౫౪.

కలకత్తా ౨౫౨, ౨౫౫, ౨౭౪, ౨౭౭, ౩౪౧, ౩౫౩, ౩౬౧, ౩౬౬, ౩౬౮.

కలకత్తాలో నాకార్యక్రమము ౩౬౫;—లో ఓడదిగుట ౨౫౪;—
లో సభచేయుట సులభముకాదు ౨౭౫-౬;—కాంగ్రెసు
౩౪౫, ౩౪౬;—అధ్యక్షుడు, డి. ఏ. వాచాగారు ౩౪౧;—

౯

అకారాదిపదాది సూచి

నాదక్షిణాప్రికాతీర్మానము 3౪౨, 3౫౦;—అది ఆమోదింప
బడుట 3౫౧-౨;—నివాసములు 3౪3;—ప్రతినిధులు 3౪3;
—వారు హుళుములు బారీచేయుదురు 3౪౪;—వారిలో
అంటరాని తనము 3౪౪;—వీరికి ప్రేక్షకులకు అభేదము 3౫౧;
—ప్రతినిధుల మలమూత్రవిసర్జనము 3౪౫;—దానిని బాగు
చేయుగౌరవము నాకేదక్కాను 3౪౫;—ఆరంభము 3౪౬;—
అన్నియు ఇంగ్లీషులోనే 3౪౬;—నా ఉపన్యాసము 3౫౧;
—ముగిసెను 3౫3.

కలోనియల్-బారన్ ఇండియన్ ఎడ్యుకేషనల్ ఆన్సెసియేషన్
౨3౦.

కస్తూరిబాయి ౧౭, 3౪౦;—ఆమెకు చదువు ౧౮-౯;—ఒక బంగా
రుహీరము 33౭.

కాంగ్రెస్ 3౪౭-3౫౨;—తంతు అంతయు తెలిసికొంటిని 3౪౮;
—పనులు నడపుట 3౪౭;—మూజ్జాళ్ల ముచ్చట 3౪3;—
లో పనిజేయనలెననియున్నది 3౪౭;—లో కాలము వృథా
3౪౮;—లో ఇంగ్లీషుభాషాధికారము 3౪౮;—నేవలో
తలవెంట్రుకలు నరసినవి 3౪౭, 3౫3.

కాతియావాడు ౧౦, ౧౮, ౨౦, ౫౪, ౧౪౭-౮, ౧౫౧, ౨౪౧;
—కోమటులు ౨౮౨;—జూడిషియల్ అసిస్టెంటు 3౪౭-౫;
—లో నిన్ను ముఱుగనీయము 3౪౭;—సంస్థానములలో
మాఫూర్సులు మంత్రులు ౧.

కాథవటే, ప్రాఫెసర్ 3౫౭, 3౬౪.

అకారాదిపదాది సూచి

కానుకలు, దేశమునకు మఱలునపుడు 33౬-౭;—వాటిని జీర్ణము చేసుకొనవచ్చువా? 33౮;—లోకనేషకుని నిజవస్తువులు కావు 3౪౦.

కార్డినల్ మానింగు ౧౧౫-౬;—మహత్ ౧౧౬.

కార్టెల్ వ్రాసిన “హీరోస్ అండు హీరో ష్టిష్” ౧౦౬;—గారి మహమ్మద్ స్తుతి ౨౪౩.

కాలరు, ఉన్ని 3౨౪;—నేను బాగుచేసినది 3౨౪-౫;—బారిష్టర్ హాస్యము 3౨౫.

కాలేజీ, ౫౫; శ్యామలదాసుకాలేజీ ౫౫-౬.

కాళీ, ఆలయము 3౬౨;—మాలకు భయంకర మజ్జము 3౬౪;—చరణబెనర్జీ గారి దర్శనము 3౬౦; వారి నిరాడంబరవేషము 3౬౧; వారితో సంభాషణ 3౬౧.

కాళీ 3౬౭-౮;—కథ 3౭౦;—విశ్వనాథ-ఆలయము, భగవద్చింతనకు తావులేదు; అశుచి, దుర్గంధము, మాపాయలతా పటము 3౭౧-౨;—దర్శనము 3౭౧-౩.

కాసా, తలపాగాలు 3౫౪.

కాసిమ్ కమరుద్దీన్ మహమ్మద్ ౧:౭౫.

“క్లిరిటములేని బొంబాయిపాదుషా” ౨౮౩.

‘కీటు థియాసఫీ’ ౧౦౪.

‘కుర్ లేండు’ స్త్రీ మరు ౨౮౮, ౨౯౨, దాదా అబ్దుల్లాగారు కొనిరి ౨౭౭.

అకారాదిపదాది సూచి

- శురాన్, మరీష్ ౧౬౧;—సేలుగారిది ౨౦౮.
 శులము-నుండివెలి ౧౩౬.
 శుష్క-రోగి ౩౦౮;—రామాయణ పఠనమున గుడురుట ౮౯.
 శూనీ-వైద్యము ౩౮౦.
 శూలీవారు, రిక్రూటు ౨౩౬;—భారతీయులకు పేరు ౧౬౩.
 శూలీబారిష్టరు ౧౬౩, ౧౭౭.
 శృంగేరికంఠరపాండ్య ౨౫.
 శ్చెన్ ౧౫౬-౮, ౨౮౮-౯, ౨౯౧;—ఊరడించుట ౨౮౩;—
 సెలూను, విందు ౨౮౭.
 క. మా లెసన్, గారి విప్లవ (Mutiny) చరిత్ర ౧౨౮.
 కమిటీ ౮౮.
 కల్పరుహోటల్ ౨౫౫.
 కేంబ్రిడ్జి ౮౩.
 కేదారేశ్వరుని మందిరము ౩౯.
 కేవల్ రాం, మావజీ, దవేగారు కేసులు తెచ్చియిచ్చుట ౩౭౮, ౩౭౬.
 కేశవచంద్రసేను-గారి బీచితము చదువుట ౩౬౮.
 కేశవరావు దేశపాండే ౨౬౬-౭.
 కేసులు—౧౮౩, ౧౮౫; నామొదటికేసు ౧౮౨; కే. మా. దవేగారు
 కేసులు తెచ్చియిచ్చువారు ౩౭౮.
 కొట్టినవారిపైకేసు ౨౯౭.
 కొళందవేలుపిల్లయి, ఏ ౨౧౮.
 కో కో ౮౫;—రొట్టెలు ౮౫.

అకారాదిపదాది సూచి

కోటు ౧౮౭-౮, ౧౯౭;—కేవలకైకవారు ౧౮౫;—హృదయము
 ౧౮౬;—గారితో పికారు ౧౯౫;—గారు పాపభీరువు ౧౮౯;
 —గారిచ్చిన గ్రంథములన్నియు దండుగ ౨౦౮.

కోడిగుడ్డరసము ౩౭౮-౯.

కోర్టు—ఒకత్రాసు ౨౨౧;—లో నన్ను చేర్చుకొనక పోవుట ౨౨౪;
 —నియమములు: తలపాగ ౨౨౪-౫;—ఫీజు రెగ్యులేషన్
 ౨౦౨;—లో నాక్షరమును జూచి కోలాహలము ౩౭౭.

క్రికెట్—౨౧.

క్రూగర్, పెసిడెంటు ౧౯౬.

క్రైస్తవ-చుతిము ౫౧-౨, ౧౦౫, ౧౮౪;—మతభోధ ౫౧;
 —మతప్రాశస్త్యము ౧౮౨;—మతానుసారము ఆత్మలేదు
 ౨౦౬;—మిత్రులు నన్నే సుమతమున గలుపుకొన బ్రయత్నిం
 చుట ౨౦౭, ౨౦౯;—మిత్రులవలనియనుభవములు ౨౦౪.

క్రైస్తవుడు ౫౨, ౧౦౫.

క్రైస్తవులు ౨౦౫;—పరిచయము ౧౮౬;—హిందువులు ౨౦౭,
 ౨౧౧;—మారసభోజులు ౧౦౫.

క్రాజ్ గారు, డాక్టరు ౧౯౫-౬.

క్లయింటుకు, ఇబ్బడిఖర్చు ౩౭౫.

క్వారంటీన్ ౨౮౫, ౨౯౯, ౨౮౭—లో మాడిడల సుంచుట ౨౮౫,
 అందుకు హేతువు ౨౮౬.

ఖ

ఖరసేట్ జీ, సి. యం., స్మారకకాజుకోర్టు బడ్జెట్ ౨౬౩.

౧౩

ఖాత (Book-keeping) ౧౬౭, ౨౦౦.

ఖాన్ గారు, కేసులలో నాకు సాయపడుచుండు వారు ౩౦౯.

౫

గర్వగంధము-ప్రస్తా ౯.

గవ్వరుగారికి ఆతిథిని ౩౪౧.

గాంధీ, ఉత్తమచందు ౧;— ఓతా ౧;— కబా ౧, ౨;— కరంచందు ౧;
— తులసీదాస్ ౧;— మణీలాల్ ౩౪౩, ౩౭౮;— మగ్గ
లాల్ ౩౮౫; — కుటుంబము ౩౮౫; — కుటుంబమువారు
వైష్ణవులు ౩౦, ౩౧;— నీ చెలిమి తగదు ౨౪౫.

గాడ్ ఫ్రే, సుభాన్ ౧౬౬;— జేమ్స్ ౧౬౬.

గాడ్ నేవ్ డి కింగు ౨౬౦-౨౬౧.

గాబ్ కుమారి ౧౮౫.

గార్డు ౧౭౭;— మొదటితరగతినుండి నన్ను వెడలగొట్టుట ౧౭౮.

గిరిమిటియా ౨౩౨, ౨౩౪, ౨౩౯, ౨౪౦, ౩౦౯, ౩౩౦, ౩౩౫,
౧౬౩;— ఆసుపత్రి ౩౦౮;— కరారునామా ౨౩౭— దొరల
వేషము తొల్పుట ౧౬౪;— పోరు ౨౪౦;— బంధువు ౨౩౪;
— బిల్లు ౨౩౬;— లతో సంబంధము ఎక్కువగుట ౨౩౬;
— లలో అన్నిరకములభారతీయులున్నారు ౧౬౪;— లకు పెట్టిన
ఆశ్చర్య ౨౩౭;— లపై తలపన్ను ౨౩౮;— లలో వివేకోదయ
ము ౩౩౧;— లక్ష్యస్థి ౨౩౫;— శాసనమరతులు ౨౩౮;—
హాటు ౧౬౪

గిర్దామునందు ఇల్లు మకాము ౧౮౫, ౩౭౮, ౩౮౩.

౧౪

గీతా-అనువాదము ౧౦౩, ౧౦౪;—గిరిప్రవచనము ౧౦౫-౬;—పా
రాయణము ౩;—భక్తియోగము ౩౬౧.

గుజరాత్ ౩౧.

గుజరాతీ ౧౮, ౨౬, ౫౩, ౩౧౪;—అయిదవ తరగతివరు మాతండ్రి
చదివెను ౩;—అనువాదము ౧౦౩, ౧౧౩, ౧౧౪;—పలుకుల
కునాతద్వయా ౧౧౬;—లో బోధన ౩౦౩;—శిక్షకుడు
౩౦౩;—నిఘంటువు పె స్తనీ పాదుషాగారిసేవ ౨౬౮.

గుడీచ్ పెర్సనల్ ప్రాఫర్సీ ౧౨౪.

‘గుమాస్తాపని’ ౩౪౬.

గురుదాసచెనర్సీ, సర్ ౧౬౩.

గురువుకొఱను అన్వేషణము ౧౩౪;—సుహృత్వము ౧౩౫.

గుట్టపుబండి-అధికారి నన్నవమానపరచుట ౧౭౨-౩;—అధికారి నా
గూబలు పనులగొట్టుట ౧౭౩;—వీజెంటు ౧౭౨, ౧౭౪.

గృహ-భారము ౨౪౬;—వ్యయము ఇండియన్ బారిష్టర్లకు లేనినట్లు
౨౪౬.

గొటియలను క్రూరహోమమునుండి కాపాడ నా ప్రార్థన ౩౬౩,
ప్రాణమునెల ౩౬౩;—మంద బలికిబోవు ౩౬౨;—మృత్యుబాధ
౩౬౩.

గోఖలేగారు, గోపాలకృష్ణ ప్రాఫెసర్ ౨౪౮, ౨౭౦, ౨౭౨, ౩౨౫
౩౪౮, ౩౬౫, ౩౬౭;—ఇచ్చిన బహుమానము ౩౬౭;—గం
గకు సమానులు ౨౭౧;—గుట్టపుబండి ౩౫౮;—గొడుగునీడ
౩౬౦;—ట్రాములో పోవుట దుష్కరము ౩౫౮;—నన్ను

అకారాదిపదాది సూచి

తమ బసకుగొనిపోయిరి ౩౫౩;—నన్ను సాగనంపుట ౩౬౭;—
 నా క్రొత్తను బాపిరి ౩౫౬;—నాహృదయము నాక్రమించిరి
 ౨౭౧;—పనిచేయురీతి ౩౫౭;—బిలియర్డుస్ ఆడఇండియన్ క్లబ్బు
 కువచ్చుట ౩౫౩;—రానడేగారి యందు వారికి గౌరవము,
 వారివార్షికోత్సవములను జరుపుట; ౩౫౭—వారికోరిక ౩౭౪;
 —వారికడ నెలవుగొనుట ౩౬౬;—వారి ఛత్రచ్ఛాయన నా
 పని తేలికయైనది ౩౬౬;—వారి నేలువ ౩౨౫; దానికి నాఇస్త్రి
 ౩౨౬, ౩౪౮;—వారికి నాతీర్మానము చూపితిని ౩౪౯; దానిని
 కాంగ్రెసులో సమర్థించిరి ౩౫౦;—వీరి మనస్సును వేధించు
 నవి: 'భారతదేశ దారిద్ర్యము, పాఠశాలత్ర్యము' ౩౫౭;—
 స్థాపించిన సంస్థ ౩౭౪.

గోమాంసము ౫౧;—తినుట ౫౨, ౬౦.

గ్రాండ్ నేషనల్ హోటల్ ౧౭౫.

గ్రాండ్ నైట్ ౧౨౨.

గ్రిండేకంపెనీ ౬౮, ౬౯, ౭౦.

గుడ్లు ౮౮, ౮౯.

గ్రేట్ ఈస్టర్న్ హోటల్ ౨౭౪.

గ్లాడ్ స్టన్ గారియెడ భార్యకుగల ప్రేమ ౩౧౩.

ఘ

ఘాట్ కోపరము ౩౮౩.

ఘూర్జరభాష ౫౦.

౧౬

అకారాదిపదాది సూచి

ఘోషా ౧౮.

ఘోషాల్ బాబు, కలకత్తాకాంగ్రెసు కార్యదర్శి ౩౪౬;—సంతసిం
చిరి ౩౪౭;—మాటలప్రాపు ౩౪౭;—గారికి చొక్కానుం
డీలు పెట్టియిచ్చుట ౩౪౮.

చ

చట్టములు-భారతీయుల హక్కును సంకుచించు రెండు ౩౦౧;—మం
జూరాయెను ౩౦౧.

చవరంగము ౧౫౬-౭, ౨౫౨.

చర్చిగేటు ౩౮౩.

చాండాల-వాటిక ౨౫౮.

చాంద్రాయణము ౩.

చాకలి-ఖర్చు ౩౨౪-౫.

చాతుర్మాస్య ౩.

చాన్లెస్-బౌను ౧౭౧-౨, ౨౨౯;—బ్రూసు, మారిషస్ గవర్నరు
౩౪౧.

చిత్రానందము నిచ్చునదియే సేవ ౨౬౪.

చిత్రలేఖనము ౨౩.

చిమన్‌లాల్ సెతల్వాడ్ ౩౪౧-౨.

చివరవానిపుట్టుక ౩౧౦.

చీటి-పై నాతప్పు వ్రాసి తండ్రి కిచ్చితిని ౪౧.

చీపురుకట్ట ౩౪౪.

చీవలీబిర ప్రాంతసంచారము 332.

‘చెజనీ’, డాక్టరు, ‘పాయెనీర్’ ఉపసంపాదకులు 299.

చేంబర్ ఆఫ్ కామర్సు, కలకత్తాలో 323.

చేంబర్లనుగారు 292, 304;—నేటాలు గవర్నమెంటుకు తొలి
నిచ్చుట 292;—వారిని చూచుటకు డెప్యూటీమన్ 302.

చౌపాటీ 30.

చారంగీమహాలు 329.

చార్యము 30-౧.

జ

జమీయత్ రామ్, నానాభాయి 304.

జయపూరు 320.

జయరామ్దాసు-ప్రస్తా ౧.

జర్మనీ ౧౪౪.

జర్నిప్టన్ స్టేషన్ ౧20.

జలచికిత్స 32౯-౪౦, 3౪౨.

జాంజిబారు ౧2౪-౯, ౧22, 222.

జాకోబన్-డి-వెబ్, ప్రిటోరియా బ్రిటిషు ఏజెంటు ౧౯3.

జాతి-బహిష్కారము ౧3౧;—వైషమ్యము 23౪.

జాన్ బరన్స్ ౧౧2;—రాబిన్సన్, సర్ 2౧2.

జాన్ స్టన్ ౧౪౧, ౧౪3;—హోటల్ ౧౪౦.

జామగరము 32౪-322,

జార్జి ముల్లర్ 20౪.

అకారాదిపదాది సూచి

జీసస్ ౭౬;—ఈశ్వరుని ఏకమాత్ర పుత్రుడు ౧౮౨;—ను గురించి
నానమ్మకము ౨౧౬-౭; —భగవత్సముడు ౨౧౬.

జునాఘడ్ ౧;—వకీలు ౬౪-౫.

జూలూ-జాతివారు ౨౩౬;—తిరుగుబాటు, నేటాలులో ౩౧౪-౫;
అందు పనిజేయవలయుట ౩౧౪.

జేమ్సు గాడ్ ఫ్రే-వక్షిణాఫ్రికా ప్రతినిధి సంఘసభ్యులు ౧౬౬.

జైన-సాంప్రదాయము ౩౧;—శర్మాచార్యులు ౫౧.

జైల్స్-పరీక్షకుడు ౬.

జోషీ-మావులీ దవే ౫౬-౭, ౬౦-౬౧, ౨౧౫.

జోహాన్స్ బర్గు ౩౧౮;—నందు గోఖలేగారికి విందు ౩౨౫;—నుండి
మకాము ఎత్తివేయుట ౩౧౪.

జ్ఞానవాసి, ఇనటి చెడుగుపులు, నేనిచ్చిన దమ్మిడీ దక్షిణ, పండాచే
తిట్టుతినుట ౩౭౨.

జ్యోత్స్-పుత్రుడు, నా ౩౦౪-౫.

ట

టాంగోటా ౨౨౯.

టాగోరు, మహారాజా ౨౪౪.

టాల్ స్టాయి, ఎఫ్ టవర్ ౧౧౯-౨౦;—నాసిన 'వైకుంఠము నీ
హృదయములోనే' ౧౩౫, ౨౦౮. The Gospels in Briefs
What to do" ౨౪౩.

టే-కాఫీలు, మాయింట్ ప్రవేశించుట ౧౩౮.

అకారాదిపదాది సూచి

టెటమ్ గారు, రేవు సూపరిం టెండెంటు ౨౯౧.

టైఫాయిడ్-జ్వరము రెండవశిల్ల వానికి, నా జలచికిత్స ౩౭౮-౯.

టైముస్ ఆఫ్ ఇండియా ౨౧౮.

ట్రాన్సువాలు, ౧౭౬-౭, ౧౯౩-౪, ౨౭౭, ౨౯౮;—నందు అబ్దు
ల్లా నేటు గారి వ్యవహారము ౧౬౦.

ట్రెయినింగు కళాశాల, రాజకోటలో ౨౬౧.

డ

డబ్బి-హాలీసు ౧౯౭;—భాష ౧౯౭.

డర్బన్—మాడు, దర్బాన్.

డాక్టరు సర్టిఫికేట్లు, రక్షకదళమునకు ౩౨౯.

డిజరాలీ, మంత్ర ౧౧౫.

డెక్కు—మీద పయనము ౧౧౪, ౧౧౭, ౧౩౧, ౧౫౬, ౧౫౭, ౨౫౨.

డెయిలీ-టెలిగ్రాఫ్ ౬౪;—పత్రికాప్రతినిధితో పరిచితి ౨౭౪;—
న్యూస్ ౭౪.

డ్రాయింగురూము-బెంగాల్ బ్లూలో భారతీయుల ప్రవేశము ౨౭౪.

త

తండ్రిగారు, మా ౧౪, ౪౦, ౪౩, ౪౫, ౫౫, ౩౮౫; దివాను ౧౩,
౨౨౩; వారికి పరిచర్య ౨౨; వారి ఓర్పు ౪౨ వ్యాధి ఎక్కు-
వగుట ౪౪, వేదన ౪౧, మరణప్రయాణము ౪౫, ౪౬; వారి
గౌరవము ౧౪౩.

తయాబ్-బదురుద్దీన్, జడ్జి ౧౨౭, ౧౪౧, ౨౬౨-౩;—వంశీయుని
వాగ్దానభంగము ౨౬౭.

అకారాదిపదాది సూచి

తలపన్ను-గిరిమిటియాలపై, ౨౩౮-౪౧.

తలపాగ ౧౬౪-౫;—మేజిస్ట్రేటుతో తగవు ౧౬౨;—కోర్టు నియమములకు విరుద్ధము ౨౨౨;—తీసివేయుమని తెల్ల అధికారి ఆజ్ఞ ౨౨౫.

తలిదండ్రులు ౩౪, ౫౧;—వారిపైభక్తి ౪౬;—వారికి పరమభక్తుడను ౩౧.

తిలకు—చూడు, లోకమాన్య.

తుపాను ౬౨, ౧౩౧, ౨౨౩;—తొలగిపోవుట ౨౨౩;—భయము ౨౨౪.

తులసిదండ, మాఅమ్మగారి ప్రసాదము ౧౮౭.

తులసీదాసు-రామాయణము ౫౧;—గాంధీ ౧.

తెలుగు సేవ్య బ్రతుక్కుము ౨౫౩;—వారు ౧౬౩, ౨౫౩, ౩౦౯.

తెల్ల-అధికారులు ౧౪౭, ౧౫౧; వారినడత ౧౪౯; వారిఅజ్ఞానము, అవిచారము ౩౮౫;—ఉద్యోగి ఉర్దూ చదువుటలో నన్నతి క్రమించుట ౨౫౨;—దొరతనమందలి విశ్వాసము ౩౨౨;—ఫాదరీలు ౨౧౦;—బాటసారులు ౧౭౮;—నర్తకులు ౧౬౧;—సోల్జర్లసాత్తు ౩౩౧-౨

తెల్ల వారు ౨౮, ౧౫౩; వారిని అనుకరించుట ౨౮౧; వారి అధిక్యము ౨౨౨; వారిని జయించుటకు మాంసాహారము అవసరము ౩౦౧; వారివలన రైలులో భారతీయులు పడుపాట్లు ౧౭౧; వారి యోగ్యతాపత్రముల విలువ ౨౨౧-౨; వారు తలలు వంచుకొనిరి ౨౯౯; వారిబడి ౩౦౩; వారికి నల్లవారిపై ఈసు ౨౭౪.

అకారాదిపదాది సూచి

త్రైయబ్ హీజీఖాన్ మహమ్మదు, ప్రతివాది ౧౬౮-౯, ౧౯౦, ౧౯౩,
౨౧౨; రాజీ కంగీకరించుట ౨౦౨-౩.

త్రైలంగుగారు, భాషా పండితులు ౩౫౯.

“త్యాగనటకే”, నిష్కులానందుని ౧౩, ౩౧౬.

త్యాగిజీవనము, భోగిజీవనము ౩౨౧.

త్రాగుబోతులు ౧౧౯.

త్రిభువనదాసుగారి గ్రంథము ౩౧౦.

త్రివేణీ సంగమము ౨౫౬.

ద

దక్షిణ ఆఫ్రికా ౧౯, ౧౨౩, ౧౨౮, ౧౪౩, ౧౫౩-౬, ౧౭౦, ౨౫౧,
౨౫౬, ౨౬౪, ౨౬౭-౯, ౨౭౫, ౨౯౮, ౩౧౧, ౩౦౪-౫, ౩౦౯,
౩౧౨, ౩౩౬, ౩౪౧, ౩౪౩, ౩౫౧, ౩౫౩, ౩౬౧.—
ఆత్మగౌరవముగల భారతీయులకు నివాసయోగ్యము కాదు.
౧౯౮;—కేసు ౧౬౭;—క్లయింట్లు ౩౮౩;—కు రెండవ
తూరి సకుటుంబప్రయాణము ౨౭౭;—కుప్రావుచుహోత్సినము
౧౫౫;—నాజీవితము ౨౧౩;—నుగూర్చి ప్రధానవ్యాసము
లు ౧౭౬;—నుండి పెద్దసాయము ౩౩౫;—నుండి తంతి
౩౮౪;—రేవులో డాక్టరు పరీక్ష ౨౮౫;—లో విడిదియము
వదలుట ౯౫;—లో రోమన్ డచ్చి లాలు ౧౨౪;—లో
ప్రఖ్యాతి ౧౬౫, ౨౨౫;—లోని తెల్ల వారిదోషములు ౨౭౬;
—లో మా కిరవురు కుమారులు కలిగిరి ౩౦౯;—సత్యాగ్ర
హము ౩౧౨, ౩౦౪;—సత్యాగ్రహేతిహాసము ౧౯౪, ౩౨౮,
ప్రస్తా-౨;—భారతీయసంఘములో శుభ్రత ౩౩౪, కొఱ.

అకారాదిపదాది సూచి

తలు ౩౩౫;—భారతీయులు ౨౩౧; వారి కష్టములు ౧౭౬;
 ౧౯౮; వారికి కూలీని పేరు ౧౬౩; పరస్పర భేదములు
 ౧౯౧, ౨౧౫; వారి జీవితములను సమస్తము తెలుసుకొంటిని
 ౧౯౩; వారి విషయము లోతుగ విచారించుట ౧౯౭;—తం
 దోళనలన వారిలో నూతనప్రాణము ౨౧౬; వారియెడ
 అనూయ ౧౩౭; వీరిపై ద్వేషము పెరుగుట ౨౯౯; వారికి
 కష్టములు కలిగించు చట్టములు ౨౯౯; వారి హక్కులు
 ౩౦౦; వారనిన భయము ౨౯౯; వీరిలో నైక్యము వృద్ధి
 యగుట ౩౩౧; వీరి ప్రతిష్ఠ హెచ్చెను ౨౯౯, ౩౩౧; వీరిపై
 నొక ఆక్షేపము ౩౩౩; వీరికి నేనజేయుట ౩౩౫.

దమ్మిడిదక్షిణ ౩౭౨, ౩౭౫.

దయానందస్వామి, మోర్ఖి యనుభవము ౩౬౬.

దర్బన్ ౧౬౮, ౧౭౧, ౨౧౦, ౨౨౭, ౨౮౬-౭, ౩౦౩, ౩౮౬;
 —కోర్టు ౧౬౨;—తెల్లవారి పాతాళపకోమము ౨౮౫-౬;
 —నుండి బయలుదేరుట ౧౬౯;
 —నుండి తంతి ౨౭౬;—పోర్టు నేటాలనియు పేరు ౧౬౦;
 —భారతీయ క్రైస్తవులతో పరిచయము ౧౬౬;—రేవున
 లంగరు ౨౦౪;—లో తెల్లవారికి నల్లవారికి ద్వంద్వము
 ౨౮౬;—లో స్నేగు ౩౩౩.

దలపతరాం శుక్ల ౬౮, ౮౪.

దవే, కే-మా నాకు కేసులు తెచ్చియిచ్చుట ౩౭౪, ౩౭౬.

దస్తూరి, ఒకవిద్య ౨౩.

దాంపత్యము ౧౩౭.

అకారాదిపదాది సూచి

దాదా అబ్దుల్లా అండ్ కంపెనీ ౧౫౩, ౧౫౫, ౧౬౬, ౨౧౫,
౨౨౧-౨, ౨౮౬.

దాదాభాయి నాగోజీ ౬౮, ౧౨౫-౬.

దాదీ బర్జోరుగారు, ఓడవైద్యులు ౨౯౩.

దారిబత్తెము, ప్రస్తా-౫.

దావా-కొఱకు తయారీచేయుట ౨౦౦;—పని చూచుటయే నా
ముఖ్యధర్మము ౨౦౦;—లో నా కభిరుచి ౨౦౧.

దావూన్-నుహమ్మద్ సేబ్ ౨౧౪, ౨౧౭.

దిన్నాపిడల్లి వాచా-శలకత్తా కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు ౩౪౧-౨, ౩౫౦;
గంట వాయించుట ౩౫౧.

దివ్యజ్ఞాన-సమాజము, తత్సామాజికులు ౧౦౩, ౧౦౪, ౧౦౭, ౨౪౨.

దెబ్బలు, నాకు తగిలినవి ౨౯౩.

దేవశపు దుగ్గంధము ౨౫౯.

దేవేంద్రనాథ తామారు, మహర్షి ౧౧౩, ౩౬౪.

దేశపాండే- కేశవరావు ౨౬౬-౭.

దేశభాషల నాచరింపకుండుట ౨౫౪.

దేశకార్యములలో న్యాయాచుము ౩౫౯.

దేశమునకు-చుట్టుట ౩౩౬, ౩౪౧; చుట్టునవుడు కానుకలు ౩౩౭.

దేశ్య క్రైస్తవుల పరిచయము ౩౬౧.

దొంగిలించితిని ౪౧.

దొర ౧౪౮, ౧౫౧, ౩౭౫-౬;—ను చూచుట ౬౧;—ప్రత్యుత్త
రము ౧౪౯;—పై కేసు ౧౪౯;—ఫిర్యాద ౩౭౬;—మాట

అకారాదిపదాది సూచి

యే శాసనము ౧౪౩;—గాఢలు, వారితో కలిసి తినుట ౬౩;
వారి వ్యయము ౧౬౦; శిరస్తాదారే వారికి కన్ను ౧౫౨; హిం
దూ అధికారి వారికి తాత ౧౫౨.

దొరాబ్బి ఎదుటి గివీ, హెడ్ మాస్టరు ౨౧-౨.
చివ్వుపదలు ౫౦.

ఫ

ధర్మజిజ్ఞాస ౨౪౧.
ధర్మవిచారము, నర్మదాశంకరుని గ్రంథము ౨౪౨.
ధర్మసంకటము ౩౩౯, ౩౪౧.
ధూమపానము ౩౮.
ధోరాజీ ౫౮.

న

‘నంబర్న్స్’-చైలియ పుస్తకము ౧౦౫.
నగలు, దేశమునకు చుట్టునపుడు బహుమతిచేసినవి ౩౩౩-౮; ఇం
టిలో ఉంచుకొనుటయే మానుకొంటిని; వానిపై వ్యామో
హము; అవి అనవసరములు ౩౩౮; కావలెనను కోడండ్రు
౩౩౯; తిరిగి ఇచ్చివేయుటకు భార్య నొప్పించితిని; అవి
ప్రజాసేవకై బాంకులో వేయబడెను ౩౪౦.
నరసీరామ్ ౨౧౫.
నర్మనకవి ౩౧.
నర్మదా శంకర్ రచించిన “ధర్మ విచారము” ౨౪౨.
నర్మపని, మాతండ్రికి పరిచారము ౪౩, ౫౧;—చేయవలెనని ప్రబల
మగు నిష్క ౩౦౮.

౨౫

నల్ల-తెల్ల, తెల్లమంగలి అంటునా? 322.

నల్లవారు, అడ్వకేటుగా జేర్చుకొన దగుదురా 222; వారినిగుఱించి
అండ్లయుల భావన 322; వారివర్తకపు తెలివి 232; వారి
ఇక్కట్లులు 322.

నవశేషన్, ప్రస్తా 2.

నాగరికత 22.

‘నాదరీ’, దక్షిణాఫ్రికాపోవు స్త్రీమయ, ఏజెంటు అబ్దుల్లా నేటుగారు
222, 222, 222, 222.

నారాయణ హేమచంద్రుడు 222-2.

నాసిక్ 232.

నాస్తికమతము 222-2.

నిద్రించుట, మాడ నొక ఫాషన్ 222.

నివేదిత, సోదరి, హిందూమతముపై నామె కగాధ ప్రేమ 222.

నిఘ్నలానందుడు 23, 232.

నీగోలు, నల్లవారు నొకటే 222.

నీగో-నాకరులకు చీటి 222;—స్త్రీలు 222.

నీతి, సత్యము 23;—సృష్టి 23.

నృత్యము, ఒక ఫాషన్, నేను నేర్చుకొనుట 22-22.

నెక్-టై 22, 22-2, 222.

నేటాలు 222, 222, 222, 222, 222, 222, 222, 222,
222, 222, 222, 222;—‘అడ్వర్టైజర్’ ప్రతినిధితో
నాప్రసంగము 222;—ఇండియన్, కాంగ్రెసు, జన్మ

అకారాదిపదాది సూచి

౨౨౬, ఋణములు ౨౨౮, చందాలు వసూలు చేయుట ౨౨౭,
 అందులో ఒక సంకటము ౨౨౮, కోశము ౨౨౯, లెక్కలు
 ౨౩౦, చేయుపని ౨౩౦-౧, గిరిమిటియాలు చేయుట ౨౩౨;
 కాంగ్రెసులో బిల్లుచర్చ ౨౩౬, ఆందోళనసలుపుట ౨౩౯,
 కాంగ్రెసువారి నిశ్చయము ౨౪౦, మూలధనమునకై ఆస్తి
 కొంటిమి ౩౦౦-౧;—కోర్టు ౨౨౫; అందు పాఠ్ గారు దు
 బాసి ౨౧౪;—క్రైస్తవులు ౨౧౪;—చేరుట, నేను ౧౫;
 —తెల్లవారు ౨౦౮; వారి ఉద్దేశ్యములు ౨౧౬;—తో
 నా ప్రథమ పరిచయము ౨౧౮;—తో నా కృష్ణుడు సంబం
 ధము ౩౩౬;—బివత్తు దర్శనము ౩౨౯;—భారతీయులు
 ౨౨౮; వీరికి వోట్ల హక్కు ౨౩౧; వారు నాపై ప్రేమాన్యు
 తము కురిపించిరి ౩౩౬;—ముఖ్యపట్టణము ౧౬౯;—రాష్ట్ర
 ము ౧౯౦, ౨౨౬;—రేవులో దిగుటకు మాహక్కు ౨౯౦;—
 “లెజిస్లేటివ్ కాన్సిలు”లో రెండుచట్టములు ౨౯౯;—లో
 నందుకు నిర్బంధము ౨౧౮;—నకిలు సభ ౨౨౧, ౨౨౫;
 సభవారు నాకు నోటిను పంపుట ౨౨౨, వారి అధికారము
 ౨౨౩;—కానససభలో భారతీయుల హక్కు ౨౧౧;—సర్కారు
 ౨౩౬; తెల్లవానికి తోడుపడుట ౨౦౭;—హైందవుల
 బాధలు ౨౧౭.

నేరములు, నాపై రెండు ౨౮౭-౮.

“నేషనల్ ఇండియన్ ఎసోసియేషన్” ౧౧౨.

నోటర్ ఛేము ౧౧౯.

“న్యూ ఇంటర్ ప్రెషియన్ ఆఫ్ బైబిల్, ది” ౨౦౮.

న్యూ టెస్టు మెంటు ౧౦౫.

ప

పంచీకరణము ౨౦౯.

పండా, ఇంటబస ౩౭౦; అతనిచే తిట్లుతెనుట ౩౭౨.

పండ్లు- నిర్వికారత, బ్రహ్మచర్యమున కుపయుక్తములు ౩౮౯.

పచ్చజెండా, ఓడకు ౨౦౫, ౨౦౮.—పుస్తకము ౨౫౬, ౨౭౨.

‘పచ్చయప్పహాలు’ లో సభ ౨౭౩.

పటేలుగారు ౧౪౩.

పత్రికా-సంపాదకుడు, అతని అవస్థ, అతనిమాటలోనిశక్తి ౨౭౫-౬.

పయ్యనీర్-పత్రిక-ఖ్యాతి౨౫౫; పత్రికాధిపతితో సంభాషణ ౨౫౬.

పరకాంత ౧౧౧.

పరమేశ్వరుని-దయను శంకించువారికి తీర్థక్షేత్రదర్శనము ౩౭౩;—

పూజారిని, ప్రస్తా-౭.

పరమేశ్వరన్‌పీల్లె ౨౭౬.

పరాసు-భాష ౯౯, ౧౧౪, ౧౧౭.

పరిక్షాసమయము, ఒక విషయము ౬.

‘పర్ ఫెక్టువే ఇన్ డయట్’, డాక్టరు ఆనా కింగ్సు ఫోర్డు వ్రాసినది ౭౬,
౨౦౮.

పరిచారకునిస్వామిభక్తి, భార్యస్వామిభక్తి కన్న విలువగలది ౩౧౩.

పాండిత్యము: స్వాతంత్ర్యము ౩౦౭.

పాకీదొడ్లు ౨౫౭; వాటిని పరీక్షించుట, సంస్కరణము, ఒకభాగ్య
శాలి పాకీదొడ్డి వర్ణన ౨౫౭-౯.

‘పాణి ఆపనే’ ౫౪.

అకారాదిపదాది సూచి

పాతిస్రత్యము ౧౬.

పారసీకమిత్రుడు, ఒక ౨౬౭.

పారసీకులు ౫౧; అందఱకంటె నాగరికులు ౨౮౨; నేను వారివలె
వేషము వేయుట ౨౮౨.

పారసీ రుస్తుంజీ ౧౬౬, ౨౧౪, ౨౫౧; ఒక మిత్రుని వాగ్దానభంగమునకు
తాను ప్రాయశ్చిత్తము చేసుకొనుట ౨౬౭; వారింట భార్య
పిల్లలతో తలదాచుకొనుట ౨౯౧-౩; పీరి ధర్మముచే నేర్పడిన
ఆసుపత్రి ౩౦౮, ౩౩౮.

పారిస్ ౧౧౭;—గో గొప్పసంత ౧౧౮; ఇందలి ప్రాతగుళ్లు ౧౧౯;
పట్టణపు ఫాషన్ ౧౧౯.

పార్టీ కోపు ౧౭౩.

పార్క్లర్, 'సిటి టెంపిల్' వ్యాఖ్యాత ౧౮౬.

పార్లమెంటు సమావేశము ౨౭౭.

పాలనపూరు ౩౬౮.

పాలు, బ్రహ్మచారికి విఘ్నకారకము ౩౧౯; మనోవికారము కలి
గించును ౩౨౦.

పాల్ మాల్ గెజెట్ ౭౪.

పాల్ గారు, నేటాలు కోర్టు దుబాసి ౨౧౪; రోమన్ కాలిక్ ౧౬౬.

పాశ్చాత్య-దేశాచారము ౬౯-౭౦;—నాగరికత - నా ముచ్చటింపు
౨౮౭;—సంస్కారము; నా ఉపన్యాసము ౨౮౯;—సాంప్ర
దాయము, ఆత్మకథ వ్రాయుట, ప్రస్తా-౨.

పాశ్చాత్యులు, విందులు ౧౪.

అకారాదిపదాది సూచి

పిటివన్, నే-శాసనసభకు పంపుటకు ౨౧౫.

పిట్టు-గారి ఉపన్యాసము ౮౦.

పితృనేనకు నాసమయము పంచుట ౪౩.

‘పిన్ కట్టు’ గారి మాట ౨౦౧.

పియర్స్ గారి ‘ఇన్ ఫారిబుత్ ఫ్రూఫ్స్’ ౧౮౬.

పియానా ౭౯.

పిల్లలకు విద్య ౩౦౪, ౩౧౫; పిల్లలను పెంచు సమస్య ౩౦౯.

పుత్తలీబాయి ౨.

పునర్జన్మ సిద్ధాంతము ౩౬౧.

పూనా వెళ్లుట ౨౭౦.

పెండ్లి, నా ౧౦, ౧౨;—కులాసా ౧౩; హిందూ సంస్కారము
లందు పెండ్లి ౧౧, ౧౪.

పెగోడాలు, ఒంగారు ౩౬౬; గర్భాలయమున ఎలుకలు పరువులెత్తు
చుండుట ౩౬౬.

పెస్తజ్జి-పాదుషా ౨౬౯, ౩౬౫; వారితో మైత్రి, లండన్ శాకా
హారాగారమున కలుసుకొనుట; వారి ప్రోఫోనోటరీ ఉద్యోగము;
నుజరాతీ నిఘంటుపని ౨౬౮; నాకు దక్షిణాఫ్రికా
వెళ్లవలదని సలహానిచ్చెను ౨౬౮; వారి భాషాసేవ ౨౬౯.

పేయిన్ గిల్ బర్ట్ అండు శాయనీసు - ఇందు చేంబర్స్, అద్దెను గొం
టిని ౩౭౭.

పైథాగరస్ ౭౬.

పాగ త్రాగుట ౨౩, ౩౮, ౪౦.

అకారాదిపదాది సూచి

సాలిటికల్ ఏజెంటు; అసిస్టెంటు- మాతండ్రికిగల రాజభక్తికై
అతనిని సంజించుట ౨;—పోరుబంబర్ సంస్థానముయొక్క—
నాన్నే హమును చుటచి, నన్నచమానపరచుట ౧౮౮, ౧౮౩.

పాన్ గోలా, కలకత్తాకు బయలుదేరు స్త్రీ పురు ౨౧౨;—స్త్రీ పురు కెట్టె
వతో ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగములు ౨౧౪.

‘పోరుబంబరు ౧, ౨, ౬, ౧౨-౩, ౪౯, ౫౧, ౬౨, ౧౮౩, ౧౮౨-౩,
౩౬౬;—నందు నాజననము ౪; నాజైశేషము ౫;—సాలి
టికల్ ఏజెంటు ౧౮౬-౮;—రాజావారికి కుట్ర సలహాచెప్పె
నని మా అన్నగారిపై నేరము ౧౮౬;—నర్తకులలో వ్రాయని
శాసనము ౨౦౩.

పోర్టునుత్, శాకాహారసభ ౧౦౯-౧౦.

పోలీసు;—చే నెట్టించుట ౧౬౦;—నన్ను తన్నెను, తిరిగి తుమాపణ
కోరెను ౧౯౬;—వారి ‘చయాధర్మ బిచ్చము’ ౧౯౫;—వారి
కాపుచలయం దుండుట ౨౯౩;—నూపరిం పెండెంటు ౨౯౩,
౨౯౫;—వారంపిన కబురు, ౨౯౩; వారివలన ప్రాణములు
రక్షింపబడుట ౨౯౩;—వారిభార్య గొడుగునీడ ౨౯౨;—
ప్రేషన్ లో తలదాచుకొనుట ౨౯౫, ౨౯౮.

ప్యారీమోహన్ ముఖర్జీ, రాజా, సర్ ౨౬౪, ౩౬౧.

ప్రజాసేవ ౨౨౬, ౨౪౧;—చేయు నదృష్టము ౧౯౯;—అనగా నేమి
౨౨౮;—కు ప్రతిఫలము ౨౨౦, ఫీజు ౨౧౨, ౨౧౯.

ప్రతాపచంద్రమజుందారు, వారి జీవితము చదువుట ౩౬౪.

ప్రభమోపన్యాసము, నే జేసిన ౧౯౦.

ప్రధానము ౧౦-౧౧.

అకారాదిపదాది సూచి

ప్రభుల్లచంద్రరాయి, డాక్టరు, ప్రొఫెసరు ౩౫౬;—నన్ను సాగనంప
వచ్చుట, వారి బంగారీవేషము, టిక్కెట్లకలెక్టరుచే నడ్డగింప
బడుట, వారిప్రజాసేన ౩౫౬;—వారిచే నా ఉపన్యాసము
మెప్పుడయ్యుట ౩౬౬.

ప్రమాణములు, తల్లికడ చేసిన, నా ౭౨-౩.

ప్రయాగ ౨౫౫.

ప్రయోగములు ౫౩.

ప్రాచ్యసంస్కారము, అహింసకము ౨౮౯.

ప్రార్థన ౧౧౦, ౧౧౧;—దాని మహిమ ౨౦౪.

ప్రాసిక్యూషన్, నా ౧౧౭.

ప్రిటోరియా ౧౬౧, ౧౬౬-౮, ౧౭౬, ౧౭౮-౯, ౧౯౦, ౧౯౩,
౧౯౬, ౨౦౧, ౨౦౪-౨, ౨౫౪, ౩౫౬.

ప్రెసిడెంటు, కూగర్ ౧౯౬—వీధి ౧౯౬.

ప్రేమ, అన్యోన్యప్రేమ ౧౮; ఉన్మత్తప్రేమ ౧౯; శుద్ధప్రేమ ౧౯;
—పాశేబద్ధుడను ౩౩౬.

ప్రైమరీస్కూలు ౬.

ప్రాటెక్టరు ౨౩౩.

ప్రాటెస్టెంటు ౨౦౪.

ప్లీ మత్ బ్రదర్స్, ఒక ఏసుసాంప్రదాయము ౧౮౮౯, ౨౫౪.

ఫ

ఫలాహారము, వికారనాశనము ౩౨౨.

ఫానరీ-చక్రాలు, రాజకోటలోని ఒక ౧౦౫, ౧౧౭.

అకారాదిపదాది సూచి

పాఠనీ ౨౪-౬.

ఫారింగ్‌వీధి, కాకాహారాలయము ౭౫.

ఫిరోజ్‌షా మెహతా, సర్ ౧౨౫, ౧౨౭-౮, ౧౨౯, ౨౬౨, ౨౬౫,
౨౬౭, ౨౭౦, ౨౯౮, ౩౪౧, ౩౪౯-౫౧, ౩౭౪;—‘జాం
బాయి సింగము’, ‘కిరీటము లేని పాదుషా’ ౨౬౩, ౩౪౩; వారి
ఉపన్యాసము ౨౬౬; హిమాలయ సమాసులు ౨౭౦.

ఫీనిక్సు-లో ఆలుబిడ్డల సంచితని ౩౧౫; ఇవలనే బ్రహ్మగర్భ
వ్రతము కైకొంటిని ౩౧౮.

ఫుట్‌బాల్ ౨౧.

ఫూంగీలు ౩౬౬.

ఫెగ్యుసక్-కాలేజీ ౨౭౦.

ఫ్రాంచైజ్, ఇండియన్ ౨౧౦-౧౨, ౨౨౬.

ఫ్రాంజీకావన్‌జీ-ఇన్‌స్టిట్యూటుహాలు ౨౬౬.

ఫ్రాన్సుదేశము ౭౯, ౧౧౪.

ఫ్రెంచిభాష ౭౯, ౮౩-౪, ౧౧౪, ౧౧౭.

ఫ్రెడరిక్-లేలీ ౫౮-౯, ౮౩;—పిన్‌కట్ ౧౨౬.

బ

బంగారు-పెగోడాలు, బర్మాదేశమున ౩౬౬;—హారము చూడు-
కన్నూరిబాయి.

బంగాళము ౩౬౬.

బంగాళీ-భాష ౨౬, ౧౧౩-౪;—జీవితము ౩౬౪.

బచ్చలి, స్పినక్ ౮౭.

బట్టర్-గారి 'అనాలజీ' ౧౮౬.

బరజోరజీ, పాదుసా, పిచ్చివాడు, 'చక్ర'మని పేరు ౨౬౮.

బాండు-వీధి ౭౮.

బాందా ౩౮౩.

బాబాజీ ౩౬౨.

బారిష్టర్ ౫౬-౭, ౧౩౪, ౧౪౧, ౧౪౫-౭, ౧౫౬, ౧౭౭, ౨౧౨, ౩౦౬;—పట్టా ౮౩;—పరీక్ష ౬౪, ౮౩, ౧౨౧, ౧౨౫; పరీక్షా నియమములు ౧౨౧; విందులు, ఉపన్యాసములు ౧౨౨; ప్రాతవారినండి క్రొత్తవారు నేర్చుకొనునది ౧౯౯;—బల్ల ౧౪౨;—హోదా ౨౧౮;—వృత్తి ౧౪౭.

బారిష్టరీలో నా కాశ్మీరిశ్వాసము తక్కువ ౩౭౪.

బారిష్టర్లు, చూచుటకు వీరు తెల్లవారిపలెనే కాన్పింతురు ౫౮-౯;—వీరిని గొప్పగాజేయుట స్తీడర్ల చేతిపని ౩౭౭.

బాలసుందరము;—ఒక తెల్లనాని ఇండెంచర్లుమాలి, దెబ్బలు తగులుటచే డాక్టరుకడకు పంపబడెను ౨౩౩;—నిర్బంధమునుండి విడిపింపబడుట ౨౩౪;—కేసు కూలీలలో ప్రాకిపోయినది ౨౩౪;—అతని తలపాగ ౨౩౫;—కేసుమూలమున గిరిమిటి యాలతో నాసంబంధ మెక్కువాయెను ౨౩౬;—కథ మద్రాసునభి నాకటైను ౨౭౨.

బాల్యవివాహము ౧౯, ౨౮౧.

బావ, మా-స్వర్గస్తుడగుట ౨౬౪.

బిడియము ౯౩; ౯౫-౬, ౯౮, ౧౦౦, ౩౫౩.

అకారాదిపదాది సూచి

బిల్లు ఫ్రాంచైజ్ ౨౧౫;—పర్చే ఆపగోరుట ౨౧౫;—కాననసభ
లో ప్యాసు ఆయెను ౨౧౬;—గిరిమిటియాలపై పన్ను వేయు
౨౩౬.

బిల్వేశ్వర-నివాసి ౪౯;—దేవాలయము ౪౯.

బిసెంటు, అని ౧౦౪, ౧౦౬౭.

బిస్కే-సముద్రము ౬౭-౮.

బుద్ధచరితము ౧౦౪-౬.

బుద్ధుడు-ఇతనికిని ఏసునకును తారతమ్యము, ఇతని సర్వభూతదయ
౨౪౪;—అతనికథ జ్ఞప్తికివచ్చెను ౩౬౩.

బూత్, డాక్టర్ ౨౬౩, ౩౨౯, ౩౩౦;—ఎయిడాన్సుమిషన్ అధి
కారులు ౩౦౮;—నా రక్షకసంఘప్రయత్నములను లెస్సగా
ప్రాత్యసించిరి ౩౨౯.

బూలర్, జనరల్-పంపినవార్త ౩౩౦; మానేవను ప్రశంసించుట
౩౩౧.

బెంగ, నా ౧౨౪.

బెంగాల్ క్లబ్బు ౨౭౪.

బెంథం-గారి Theory of Unity ౭౩.

బెనర్జీ, సురేంద్రనాథ్ ౨౭౪.

బెల్-అను ఆయన ౮౦.

బేకర్, ఎ. డబ్ల్యు. ౧౮౧, ౨౦౪-౫; క్రైస్తవ ప్రాతస్త్యమును
సాధించు మతబోధకుడు ౧౮౨;—నామతాభిప్రాయములను
కనుగొనెను ౧౮౨-౩;—దక్షిణాఫ్రికా జనరల్ మిషన్
డైరెక్టరు ౧౮౩; వారిమైత్రికి నిజార్థము ౧౮౪; వారిప్రా

అకారాదిపదాది సూచి

రనా మండిరము, అచట సలుపుప్రాధ్నలు ౧౦౫; వారికి నా
యొడగల తలంపు ౨౧౪; నావంటి నల్ల వానిని వెంట గొనిపోయి
కష్టములపాలైరి ౨౦౫.

బేచరస్వామి ౬౦-౧.

బేనా ౩౪౬, ౩౪౮.

బేలూరియతము ౩౬౪.

బేసువాటర్ పేట ౯౧.

బైబిల్-మతము పరమప్రమాణమా? ౧౦౬; దానిపై నాకుగల తపన
౧౦౯;—మద్యమాంసములు తినుమని విధింపదు ౧౦౫.

బొంబాయి ౧౯, ౪౪, ౫౫, ౬౧-౨, ౬౫, ౭౦, ౧౨౦, ౧౩౯,
౧౪౧-౪, ౧౪౬, ౧౫౫, ౨౫౪-౨౫౬, ౨౬౨, ౨౬౫, ౨౬౮,
౨౭౦, ౨౭౭, ౨౮౫, ౩౬౬, ౩౭౧, ౩౭౫, ౩౭౭;—అల్లర్లు-
ప్రస్తా-౧; ‘—కీరీటములేని పాదుసా’ ౨౬౩, ౩౪౨;—దు
స్తులు ౭౮;—రేవులో సముద్రపు ఒడుదుడుపు ౧౩౧;—లో
స్నేను ౨౫౭;—లో మాబావ ౨౬౪;—లో నాబారిష్టర్
౩౭౪;—సంసారము, నాగ; ౪౪; ౧—సభ, దక్షిణాఫ్రికా
విషయమై, ౨౬౫; ‘—సింగము’ ౨౬౩, ౨౬౬;—హైకోర్టు
౨౨౧.

బోధ, శిశుక్రీడ ౨౫౪-౫;

బోయరు-యుద్ధము ౧౬౯, ౩౧౪, ౩౨౮; అందు నావైద్యప్రవేశ
ముపయోగించినది ౩౧౯; బోయర్ల పరాక్రమము ౩౨౯; నారి
ముట్టడి ౩౩౧; యుద్ధహతుల నేలకొని కేర్పడిన ‘భారతీయ
రక్షకదళము’ ౩౨౩, ౩౩౧-౨, ౩౬౫.

బ్రహ్మ-చర్యము ౩౭, ౪౩, ౩౧౩;—వ్రతము ౩౧౨; వ్రతధారణ
 ౩౧౭; —సత్యవ్రతాంగము, —వ్రతసమయమున. వాభార్య
 యుద్దేశ్యము కనుగొనలేదు ౩౧౭; వ్రతమహిమ ౩౧౮, ౩౨౧;
 —గార్హస్థ్యమునందు సహితమాచరించవలెను ౩౧౨;—అసగా
 కేమి? ౩౧౮;—దానికాక ౩౧౮;—అసిధారావ్రతము ౩౧౯;
 నాలుకను కట్టుకొనుట ౩౧౯; ఈదృష్టితో భోజనప్ర
 యోగములు ౩౧౯; దీనికి ఉపవాసము అనిహార్యోపకర
 ణము ౩౨౧; దీని విధులత్వము ౩౨౧; సర్వేంద్రియ ని
 గ్రహము ౩౨౧; —కేవల ప్రయత్నసాధ్యము కాదు ౩౨౨;
 దీనికి ఈశ్వరశ్రద్ధ అవశ్యకము;—చారి ౯౭;—దేశము
 నకు పోవుట, అందలి స్త్రీలస్వాతంత్ర్యము;—దేశజాలు మనకు
 కమిషన్ నీజెంట్లు, అచటినుండి మరలుట ౩౨౬;—సమా
 జము, మతగ్రంథములు, ఆదిబ్ర. సమాజము, సమాజోత్సవముల
 కాహూతుల మైతిమి ౩౨౮.

బ్రాహ్మ-అంత్యక్రియలదర్శనము ౧౦౬-౭.

బ్రిటిష్-నీజెంట్లు, బాకోబన్ డి వెల్ ౧౯౩; అతనితో మాటలు
 ౧౯౭;—ఇండియా అసోసియేషన్ ప్రతినిధి ౨౭౪;—పరి
 పాలనయందు దోషములు ౨౬౧;—వారి సాంప్రదాయము
 వర్ణద్యేవము కాదు ౨౬౦;—రాజ్యరక్షణ, ధర్మము ౩౨౨;—
 సేనాపతి ౩౩౧.

బ్రిస్టల్-నివాసి, బార్ని మల్లరు ౨౦౪.

‘బ్రూమ్స్ కామన్స్’ ౧౨౪.

బ్రైటన్ ౯౯, ౧౦౦.

బ్రావట్స్కీ, మదాం ౧౦౪.

భ

భండార్కురు, రామకృష్ణ, ప్రా ఫెసర్ ౨౭౦-౧.

భక్ష్యపదార్థోధన ౮౭, ౧౪౧.

భగందరము, నాతండ్రికి ౪౧-౩.

భగవంతుడు ౩౪, ౧౦౯;—అడ్డుపడును ౩౫;—ఒక్కడే సత్యము ౩౮౬.

భగవత్సేవ ౩౬౨.

భగవత్సము ౨౫;—సముద్రము ౬౨.

భర్తృధికారము ౧౫.

భాగవతము ౫౦;—కాలక్షేపము ౫౦.

భారత-దేశమునుండి వర్తకులు వలసపోయిరి ౨౩౭.

భారతభూమణమాళివ్యా ౩౫౫.

భారతయువకులు, కన్యలు ౯౮.

భారతసేవ ౨౪౧.

భారతీయులు, లాభకరులు ౨౩౭.

భార్య, నా ౩౦, ౪౫, ౪౭, ౬౦, ౬౨, ౧౩౮, ౩౧౩; గర్భ వతి ౪౩; ఆమె ననుమానించి హింసలు పెట్టుట ౩౬; ఆమె కుపాధ్యాయుడను ౧౮, ౧౫౫; ఆమెచే రోగుల కుపచారములుచేయించుట ౨౬౪; విడిచివెళ్లుట కష్టము ౧౫౫; ఆమె ప్రసవమునకు నా మంత్రసానితనము ౩౧౦; బహుమతి యిచ్చిన నగలను తిరిగి ధర్మమున కిచ్చివేయ నిర్బంధించుట ౩౩౮; ఆమెకు అశ్రుధార ౩౩౯.

అకారాదిపదాది సూచి

భార్య-భర్తకు ఘటదాసి కాదు ౨౭; భార్యకుగల స్వామిభక్తి,
ఆమెతో నెట్టిసంబంధ ముండవలె? భార్యభోగసాధనమా? ౩౧౩.

భావనగరము ౫౫.

భిక్షుకుల కేమియు నీయరాదు ౩౬౨.

భూపేంద్రనాథ్ నను-కలకత్తా కాంగ్రెసు కార్యదర్శి ౩౪౬.

భోగవిలాసము, పారిస్ ౧౧౯.

భోగాసక్తి ౧౫.

భోగినీవనము-త్యాగినీవనము, పోలిక ౩౨౧.

మ

మంగలి, దాస్యము, తిరస్కారము ౩౨౬.

‘మంచి చాకలి’, గోఖలేగారిచ్చిన బిరుదు ౩౨౫.

మకౌలాలు-గాంధీ ౩౮౫.

మజందారు, త్ర్యంబకరాయి ౬౫-౬, ౬౯-౭౦, ౯౩-౪.

మజందారు, ప్రతాపచంద్ర-మాడు-ప్రతాపచంద్ర.

మణిరత్నమాల ౨౦౯.

మణిలాల్ గాంధీ ౩౭౮-౮౧; జలచికిత్సచే వ్యాధి నివారించితిని
౩౮౨-౩.

మతము, దానివివేచన, వివిధమతపరిచయము ౪౮-౫౩.

మదనమోహన మాళవ్యా, భారతభూమణ ౩౫౫; వారివద్ద భాగవత
శ్రవణము ౫౦.

మద్యమాంసములు ౨౮, ౬౮.

మద్యములు, హంపే, పోర్టువై, షెర్రీ ౧౨౨.

అకారాదిపదాది సూచి

మద్రాసు ౨౭౩-౪, ౨౯౪;—లో బాలసుందరము కేసు ప్రతిధ్వ
నించుట ౨౩౪;—నా స్తవ్యుల పరివర్తనము అరవ మధ్యసింది
తిని ౨౧౨;—సోదరులకు నేనన్నప్రాణము ౨౧౩;—కు నా
రాక, అనట సభి జరుపుట; ప్లాండెడ్డు, సిందూపత్రికా సం
పాదకులతో సంభాషణలు ౨౭౨.

మన్సుఖిలాల్ హీరాలాల్ నాజర్ ౨౨౬, ౩౩౬;—మయింట
నుండిరి ౩౦౦.

మనుస్మృతి ౧౨;—అహింస ౧౩.

మనోనిగ్రహము ౩౨౨.

మమిబాయి—కేసు ౧౪౨.

మరాఠీ ౨౬, ౧౧౪.

మల్లిక్, డాక్టర్ ౩౬౧.

మహమ్మదెన్-లా ౧౨౧.

మహమ్మద్-జీవిరిము, స్తుతి, కార్లయిలు వ్రాసిన ౧౧౬-౨౪౩;—
ప్రవక్తపై నా కాదరము ౨౪౩.

మహమ్మద్ కాసాంకమరుద్దీన్ ౨౧౪.

మహమ్మదీయులు ౧౧; వారి ఆచారములు ౧౬౨;—నన్ను తమ
మతమున కలుపుకొన బ్రయత్నించుట ౨౦౭.

‘మహాత్మా’-జీరుదము- ప్రస్తా-౪; ౩౬౯; మహాత్ముల కష్టములు
౩౭౨.

మహారాజ్ రణజీత్ సింహ ౬౮.

మహారాజులు, ఆధునారి ఆధరణములు, నామధ్దానగలు ధరించి దర్శా
రులకు హాజరగుదురు ౩౧౧.

అకా:రాదిపదాది సూచి

మాంచెప్పరు ౧౦౫.

మాండలికుగారు, సంస్కృత ౩౫౮.

మాంసభోజనము, ౭౩, ౭౮, ౯౦, ౩౭౯; దాని ప్రతాపము ౩౦;

—ఆరంభించుటకు శుభముహూర్తము నెడకుట ౩౦; దాని

నిషేధము, తిరస్కారము ౩౧;—విందులు, వంటకములు ౩౩;

హిందూ దేశమున దాని ప్రచారము ౩౪;—నాత్యగదీక్ష ౬౭.

మాంసము ౨౯, ౩౧, ౩౪, ౪౦, ౬౬, ౭౨, ౭౫; ఇంగ్లండులో

దాని లక్షణము ౮౮; ఈశేబ్దమునకు మా అమ్మగారి అర్థము ౯౦.

మాక్సుముల్లరు-గారి India, What can it teach us ౨౪౨.

మానవుడు ౩౫, ౮౭; అతనితిండి, శరీరనిర్మాణమును బట్టి కాకా

సారము ౮౬; అతని బాహ్యచారము ౨౯౪.

మానింగు-కన్య ౧౧౨;—కార్డినల్ ౧౧౫-౬.

‘మానేశిఖావణి’-త్రిభువనదాసుగారి గ్రంథము ౩౧౦.

మార్క్సిబర్గు ౧౬౯-౭౨.

మారిషస్ రేవు ౩౪౧.

మారువేషముతో పలాయనము చెప్పితిని ౨౯౪.

మాలలకు క్షౌరము ౩౨౭.

మాలవాడలకు జనుట ౨౫౮.

మాల్యా ౬౯.

మావుజీ దవే, జోషీ, మాకుటుంబపు పురాణమిత్రులు ౫౫;—ఇంగ్లం

డునకు పొమ్మని సలహా నిచ్చుట ౫౬-౭.

మిత్ర, న్యాయమూర్తి ౩౬౧.

మిత్రులు ౨౭-౩౦; ౩౨-౩, ౩౫, ౭౭-౮, ౧౦౯, ౨౪౭-౮.

అకారాదిపదాది సూచి

మీరాబాయి 332.

ముక్తానందుడు ౧33.

ముముక్షుప్రకరణము ౨౦౯.

ముర్రే, ఆంగ్లద్యూ ౨౦౪-౫.

ముల్లరు, బార్ని ౨౦౪.

మూడవతరగతి-రైలుపయనము ౧౧౪; ఇంపలికప్టములను తెలుసు
కొనదలచుట 3౬౭;—టిక్కెట్ వెలులు బండ్లు, అందలి సౌక
ర్యములలో మొదటి తరగతికి దీనికిగల అంతరము, యూరపు
లోను, దక్షిణాఫ్రికాలోను మూడవతరగతికిగల సౌకర్య
ములు 3౬౮; రైల్వేవారి చెడునడత, ఏర్పాటులు, బాట
సారులు పడుపాట్లు, వారి అశుచిత్వము 3౬౯; దీని సంస్కా
రము, చదువుకొన్నవారు చేయవలసినపని 3౬౯.

మెట్రిక్యులేటు 3౦౫.

మెట్రిక్యులేషన్-పరీక్ష ౫౫, ౮3;—విద్యార్థులు ౧౪౪.

మెయిట్లండ్, ఎడ్వర్డు ౨౦౮.

మెయిన్ హిందూలా ౧౨3, ౧౪౨.

మెహతా, ప్రాణజీవన్, డాక్టరు ౬౮, ౭౧;—నాకు పాశ్చాత్య
దేశాచారము తెలుపుట ౬౯;—తమయింటికి తీసికొనివెళ్లుట,
రాయచందు భాయిగారి పరిచితి గలిగించుట 33౧-౨.

మెహతా, ఫిరోజీషా-చూడు-ఫి.

మేజిస్ట్రేటుకోర్టు 3౦౯.

మేమన్, దుకాణము ౧౫3;—మిత్రులు ౧౬౮.

మేరీ, వర్జిన్ ౧౧౯.

అకారాదిపదాది సూచి

మేపన్ ౨౩౮.

మొంబాసా ౧౫౮.

మొజాంబిక్, గవర్నరు జనరలు ౧౫౬, ౧౫౯.

మొదటి-కేసు, నేపనిచేసిన ౧౪౨;—బిడ్డ, పుట్టుక, చావు ౪౭;—

తరగతి పయనమున గర్వము కలిగెను ౩౮౩;—దెబ్బ, నాణీవి

తమునకు ౧౪౭, ౧౫౦.

మోడ్స్ వైశ్యులు-బనియాలు ౬౧-౬౨.

మోతీబాబు, అమృతబజారు పత్రకాధిపతి ౩౪౩.

మానము, మితభాషి ౯౫, ౯౮.

య

యరవాడ చెఱసాల ౨౫౩, ప్రస్తా-౧.

యూక్లిడ్ ౨౪.

యోగసాధన-ఆరంభించుట ౨౪౩.

ర

రంగస్వామి పడయాచ్చి ౨౧౪.

రంగులెగులు ౧౮౩;—పూరు ౧౭౧.

రంగూన్ ౩౬౬.

రంభ, నాదాది ౪౮; అది నాహృదయమున విత్తిన రామనామ

బీజము ౪౮౯, ౭౩.

రక్తనది, కాలికాలయమున ౩౬౨.

‘రక్షకదళము’-చూడు-‘బోయర్ యుద్ధము’.

రవిశంకర్ ౧౩౯-౪౦.

అక్రూరాదిపదాది సూచి

రస్మిన్ 'సర్వోదయము' ౧౩౫.

రాజకోట-సంస్థానము ౧౨-౩, ౧౯, ౪౫, ౪౯-౫౦, ౫౫, ౬౦-౨, ౧౦౫, ౧౩౬, ౧౩౮, ౧౪౪, ౧౪౬, ౧౫౫, ౨౫౯, ౨౬౧-౨, ౨౬౪, ౩౬౮, ౩౭౪, ౩౭౬;—నా తండ్రి దినానుగా నుండుట ౨;—నావిద్యార్థిదశ ౬, ౭; సంస్కరణములు తరంగితము లగుచుండెను ౨౮; భాగవతకాల క్షేపములు జరుగుచుండెను; సర్వమత సమత్వ మేర్పడినది ౫౧;—బారిష్టరీ ఆరంభించితిని ౧౪౬; సాలిటికల్ ఏజెంటుచే నవమానితుడనగుట ౧౪౭-౯; పచ్చపుస్తకము వ్రాయుట ౨౫౬; ఇచ్చటి వ్యాధిపరీక్షాసంఘములో పాల్గొనుట ౨౫౭-౮;—లో తిరిగి వకాలత్ పని, విక్టోరియా డైమండ్ జూబిలీలోకి వెళ్లుట, తిరిగి వకాలత్తు చేయ నారంభించుట ౨౪౬.

రాజనీతి ప్రయోగములు, నా-ప్రస్తా-ర.

రాజభక్తి ,౨౬౦;—లో తెల్లవారినికూడ మించితిని ౨౬౦;—ఒక విధి, దీనిని అమ్మకొనలేదు ౨౬౧.

రాజశత్రువులను చంపుము ౨౬౨.

రాజస్థానికకోర్టు, నాతండ్రి ఇం దొకసభ్యుడు ౨.

రాజీ-ద. ఆ. కేసు పరిష్కరించు యత్నము ౧౬౮;—కుదుర్పుట వకీలు ధర్మము ౨౦౨-౩.

రానడే, మహాదేవ గోవింద, జడ్జి, వారిదర్శనము ౨౬౨-౩, ౩౨౫; వీరియొడ గోఖలేగారికి గల గౌరవము-చూడు-గోఖలే, వీరిశక్తి సర్వాంగీణము ౩౫౮;—వీరు కాంగ్రెసుసభకు ప్రేక్షకులుగా హాజరగుచుండువారు ౩౫౮.

అకారాదిపదాది సూచి

రాబట్టసి, ప్రభువు, లెట్టి నెంటు-గుండు తగిలి చచ్చుట 33౨.

రామ-కృపయే సాధనము 3౨3;—కృష్ణభండార్ కరు-చూడు-భం.;
—నామము 3౯, ౫౧, 3౨3, 3౮౧;—మందిరము 3౯,
౫౧;—రక్షా స్తోత్రము ౪౯.

రామాయణము ౫౧; దానిపతనమున కుష్టు కుదురుట ౪౯.

రాయచంద్ భాయి, కవి ౧3, ౨-3, ౨౧౨-౮, ౨౪౨; ఆయన
ధారణాపటిమ ౧3౨, న్యాపారము ౧33, ఉపదేశములు
౧3౪;—యే నాహృదయస్వామి ౧3౫;—లో ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరములు ౨౧౯;—నా బ్రహ్మచర్య వ్రతమునకు కార
కుడు 3౧౨;—వచనబలము నన్ను వశపఱచుకొన్నది 3౧3.

రాయి, ప్ర. చం-చూడు-ప్ర.

రాళ్ల నిర్మము, నాపై-౨౯౨.

రిక్తూట్-కూలివారు ౨3౬, 3౨౯.

రిక్షా, ఎక్కుట, నా కిష్టములేదు ౨౬౨;—లో నన్నెక్కించుకొన్న
రిక్షానానిని చంపుదుమని బెదరించుట ౨౯౨.

రిచ్ మండ్ ౨౪, ౮౨.

రిటెయినర్ ౨౧౯-౨౨౦.

రిప్పన్, కాలనీ సెక్రటరీ ౨౧౬;—కారేజీ 3౪3.

రూటర్ ౨౫౬, ౨౯౬.

రెడ్ క్రాసు, మా భారతీయ రక్షకదళమునకు తగిలించితిమి 3౧౦.

రేవాళంకర్, జగజీవన్ ౧3౨, 3౮3.

రైలు, నాకై ఒకనిమిష మాషియుంచుట ౨౫౫.

అకారాదిపదాది సూచి

కోగుల కుపచరించుట ౨౬౨, ౨౬౪.

కోనున్లా ౧౨౩.

ల

లండన్ ౭౦, ౭౪, ౧౦౦, ౧౧౭, ౨౪౬;—పైమ్ము ౨౧౮;—
భారతీయులు ౧౦౭;—మెట్రిక్యులేషన్ ౮౩, ౧౨౩;—
విక్టోరియా హోటల్ ౬౮, ౭౧, ౭౭.

లచ్చీరాం, సి. ౨౧౪.

లా, ఇంగ్లీషు ౧౨౩-౪;—హిందూ ఇండియన్ ౧౨౫, ౧౩౯,
౧౪౧-౨, ౩౭౪;—రోమన్ ౮౩, ౨౨౩;—రోమన్ డచ్చి,
దక్షిణాఫ్రికాలో ప్రమాణము ౧౨౩-౪;—లో జాతిభేద
ములు ౨౯౯

లాక్ హార్టు ఫీప్ కోకోరూమ్ము ౮౫.

లాటన్, మిస్టర్, దాదా అద్విల్లాకంపెనీ పకీలు ౨౮౬;—దర్బాన్
లో పట్టపగలు పీడ దిగుడని నాకు సలహా యొసంగెను ౨౯౧;
వారిని నన్ను గుంపు విడదీసెను ౨౯౨;—౨౯౪, ౨౯౬-౭,
౩౨౯.

లాటిన్, భాష ౮౩-౪, ౧౨౩.

లాథామహారాజు, రామాయణపతనము ౪౯-౫౦.

లామూ, రేవు ౧౫౬-౮.

లాయరు ౨౩, ౬౭;—దివానుగిరీ ౫౬;—పనికి నాయోగ్యత ౨౧౯;
—లాటిన్ భాషాజ్ఞానము ౮౩;—హిందూదేశ చరిత్ర చదువ
వలయును ౧౨౭.

లార్డు కర్జన్ దర్బారు ౩౫౪;—హార్డింజి, హిందూ విశ్వవిద్యాలయ
శంకుస్థాపనోత్సవము ౩౫౪.

౪౬

అకారాదిపదాది. సూచి

లావేటర్, ముఖసాముదిక గ్రంథము ౧౭౭-౮.

లియోనార్డు, డ. ఆ. లో గొప్పచారిష్టరు ౨౦౧.

లేడీ స్మిత్ ౩౩౧.

లేలీగారు, ఫ్రెడరిక్ - పోరుబండరులో వ్యవహారాధికారులు ౫౮-౯, ౮౩.

లైట్ - ఆఫ్ - ఏషియా, ఎడిట్స్ అవ్వట్టుగారి ౧౦౮, ౨౮౮.

లోకమాన్య తిలక్ ౨౭౨, ౩౮౨;—దర్శనము ౨౭౦;—సముద్ర
సమానులు ౨౭౧.

లోక సేవకునకు- కానుకలు నిజవస్తువులు కావు ౩౮౦.

వ

వంగ-గానము వింటిని ౩౬౮;—దేశము ౩౬౬;—‘వాసి’ పత్రిక,
ఖ్యాతి, తత్సంపాదకుని నిర్ణయము ౨౭౫;—వాసులు ౩౬౩;
‘—సంఘము’ వారి విందు ౩౬౩.

వకీలు ౫౭, ౧౩౯; నావకీలు తనము ౧౮౦; రాజీ కుదుర్చుట వకీలు
ధర్మము ౨౦౨-౩.

‘వకీలుసభ’-చూడు-నేటాలు.

వర్ణ ద్వేషము ౧౭౧, ౧౮౧, ౨౫౯.

వసిష్ఠ విశ్వామిత్రులకథ, ప్రస్తా-౯.

వాంక సేరు ౨.

వాగ్దానములు, మాతల్లి కిచ్చిన మూడు ౬౧.

వాచా, డి. ఇ. ౩౮౧-౨; ౩౫౦-౧;—మొహతాగారి కుడిభుజము
౨౬౩;—వారిని మాటలాడుమని సభలో కేకలు ౨౬౬;—
చూడు-‘దీన్నా’

వార్షిక, ఇంజనీయరు ౨౧౧.

౪౭

అకారాదిపదాది సూచి

నాథ్ క్రాంజు 330.

నాసింగ్స్ ఇర్వింగ్-గారి Life of Mahomet and his
Successors ౨౪౩.

విందులు: స్త్రీలు ౮౨;—: పాశ్చాత్యులు ౯౪.

విక్టోరియా-రాణి డైమండుజూబిల్ ౨౬౧.

‘విక్టోరియా హోటల్’ చూడు... ‘లండన్’.

విద్య, పిల్లలకు 30౪; బాలుర విద్యాభ్యాస సంస్కరణము ౧౩౮;
నావిద్యాప్రయోగములు 3౦౬; మనవిద్య ౨౫.

విలియం-హంటర్, సర్ ౨33.

విలియమ్స్ అండు ఎడ్వర్డ్స్ ‘రియల్ ప్రాపర్టీ’ ౧౨౪.

వివాహము: నావివాహనాటకము ౧౧-౪;— వలన విద్యనాశనము
౨౦, ౨3, 3౮.

వివేకానందస్వామి దర్శనము 3౬౪.

విశ్వప్రేమ ౨౪౩.

విశ్వాససూత్రము: అతనిని వెడలగొట్ట నూపరింటెండెంటు మద్దతు
౨౪౯.

‘విహారము’ నకు రమ్మని పిలుచుట ౧౫౮.

వీడుకొలుపు విందు ౨౧౩.

వీరచందు గాంధీ ౧౪౧, ౨౬౩.

వుడ్ గేటు, జనరల్, గారిని యుద్ధధూమినుండి చేరవైచు భాగ్యము
33౦.

వృత్తినిరోధము, సంపూర్ణ బ్రహ్మచర్య మనగా 3౨౨,

వెజిటేరియన్ పత్రిక ౯౦.

వెనీషియన్, కులమునుండి ౬౨, ౧౩౬-౭.

వెల్లింగ్టన్ పట్టణము, అందు జరిగినసభ ౨౦౪-౬.

వెట్టు కెన్సింగ్టన్ ౭౪.

‘వెంటనర్’ ౯౩, ౯౮.

వెస్టియన్ చర్చి, అచటి మండలి ౨౪౩.

‘వేడి-వెలుగు’ ౮౪.

వేదములు-అపార మేయములట ౨౦౭.

‘వేరానా’ ౩౭౭;—గ్రామమున అప్పీలు శ్రేణుము ౩౭౫.

“వైట్ అండు ట్యూటర్స్ లీడింగ్ కేసెస్” ౧౨౪.

వైద్యప్రవేశము, నా ౩౦౯.

వైద్యుడు, ఆయుర్వేద,—ఆంగ్లేయ; ౪౪; వైద్యశృతి ౫౭.

వైష్ణవ-సాంప్రదాయము, మా, గాంధులు, తలిదండ్రులు ఈసాంప్ర.

దాయికులు ౩౦-౧, ౪౮, ౫౭;—విధులు కఠినమైనవి ౪౪-౫.

వోకింగు సెమిట్రీ ౧౦౭.

వోట్ల హక్కు- ౨౧౫, ౨౧౭, ౨౩౧;—తొలగించువిల్లు ౨౩౮;—

భారతీయులు-మాడు-నేటాలు.

వ్యయము, తగ్గించుట ౩౨౪, ౩౨౭;—నకు సరియైన లెక్కలు ౮౧

వ్యాధిపరీక్షాసంఘము—రాజకోటలో నా సేవ ౨౫౭, ౨౫౯.

శ

శపథముచే బంధించుకొనుట ౩౧౫-౬.

౪

౪౯

శస్త్రోచ్చిన్న కర.

శాకాహారము ౭౫-౬, ౮౬, ౧౮౪, ౨౫౫;—నా ప్రతిష్ఠ ౭౦;—
గ్రంథకర్తలు ౮౬; దొరలపద్ధతిన ౧౪౦.

శాకాహార పరిశోధన, ఇంగ్లండులో ఆర్థిక దృష్టితోను, ద. ఆ. లో
ధార్మికదృష్టితోను జరిపితిని ౯౦.

శాకాహార ప్రచారకసంఘము, స్థాపన, అందు కార్యనిర్వాహక సభ్యు
డను ౮౬; ఇందలి ఇతర సభ్యులు ౯౧; అందుండి ఒకరిని
తొలగించు విషయమై తగవులు ౯౨.

శాకాహారభోజనశాల, ఫారింగ్ డెన్ వీధిలో ౭౫, ౭౬-౭, ౮౬-౭,
౯౦, ౧౧౮.

శాకాహారమహాసభ, పోర్టుస్సుత్ లో జరుగుట ౧౦౯.

శారీరక నేప ౩౦౮.

శాస్త్రజ్ఞానము, అనుభవము ౧౦౮.

శివాలయము ౫౧.

శిశునాథశాస్త్రీ, పండిత ౩౬౪.

శిశుపామణము ౩౧౦-౧.

శిశువునకు- విద్యారంభము తల్లి గర్భమునుండియే ౩౧౧.

శ్యామలభట్టు వాక్యములు ౧౦౬.

శ్రవణుడు—శ్రవణ పిశ్యభక్తి, నాటకము ౮, ౪౩.

ష

షడ్వర్ణ సముచ్చయము, హరిభద్రసూరిరచితము ౨౦౯.

షరతు, దేశమునకు మఱియనవుడు దక్షిణాఫ్రికామిత్రులు పెట్టిన ౩౩౬.

షికారు—ఇంటియా మెహతురు అతిథులను షికారుకు పిలుచుకొని
పోవుట ఒక ఆచారము ౯౮.

షెమెల్ట్ పెన్నిక్—ముఖసాముద్రకము ౧౨౭-౮.

షేక్స్పియర్—ముఖసాముద్రకము ౧౨౮.

స

సంతానము, నిర్బంధించుట కుపాయము ౯౨, ౩౧౩;—కై, గృహ
మేధులు ౩౧౧

సంస్కృతము ౨౪, ౨౬, ౧౦౩;—ప్రతి హిందూబాలుడు నేర్చుకొని
వలసినది ౨౫; నా సంస్కృతోపాధ్యాయుడు ౨౪.

సంస్థానాధిపతులు, వారి రాజకీయవ్యవహారములు ౧౧౧.

సత్యనిష్ఠ, విదేశములయందు ఎక్కువగ నుండవలయును ౧౧౧.

సత్యపరీక్ష ౮౯.

సత్యప్రయోగములు, నా—ప్రస్తా. ౩, ౬.

సత్యము ౩౧;—నకు పూజారిని ౧౦; నాదృష్టిలో సత్యములు
ప్రస్తా- ౬;—నీతి, పరస్పర సంబంధము ౫౩; పూర్ణమును
సత్యము ౧౦౭; న్యాయము సత్యము ననుసరించును ౨౦౧;
—మహావృక్షము ౩౩౫; భావసత్యము— ప్రస్తా- ౭;
సాక్షాత్ పరబ్రహ్మము, ప్రస్తా ౭.

సత్యశోధకుడు— ప్రస్తా-౮.

సత్యాగ్రహము ౨౨౫; ద. ఆ. సత్యాగ్రహము ౩౧౩; సంగ్రా
మప్రతిష్ఠ, నూచకములు ౩౧౮.

సత్యావేషణమే పురుషార్థము ౩౮౬.

సత్యారాధకుడు 302.

సప్తపది ౧౪.

‘సమర్థుగారు’ ప్రతికర్షణల వకీలు 32౪.

సముద్ర గూనము ౫౯, ౬౨-3, ౬౬;—కులధర్మనిషిధము = 3;—
చేసినందున కులమునుండి వెలి ౧3.

‘సర్’—‘అయ్యా’—సంబోధనలు నొక యుగపయోగింతురు ౬౯.

సాంఘ్యము 3౬౫;—‘ఇంగ్లీషుమన్’ పత్రికాసంపాదకుడు ౨౭౬;
వారిప్రేమకు హేతువు ౨౭౬

సాంత్రాక్షాజ్ 3౮3.

‘సామి’—ద. ఆ. భారతీయులకు మరియొక పేరు ౧౬3.

సాగ—త్రాగుట ౫౧-౨, ౬2, 23.

సార్వజనిక సంస్థలు—వీటిలో నా అనుభవము 300; వీనికి
మూలధనము చేకూర్చుట 30౧; వీని లోకప్రియత్వము
30౨; సరియైన లెక్కలే ఇట్టిసంస్థములకు ప్రాణము ౨30.

సాలగ్రామదానము ౬౪.

సాట్టుగారి పుస్తకములు 2౫-౬.

సింధు దేశీయమిత్రుడు ౬౯-20.

సిగరెట్లు, బీడీలు 3౮, 3౯, ౪0.

‘సిటీ-టెంపిల్’ గ్రంథముపై పార్కురు వ్యాఖ్యానము ౧౮౬.

సిడెన్ హాము లో విందు ౨౧0.

సివిల్ సొసైటీ. కోడ్డు ౧౪౧.

సీమ, నాసీమప్రయాణము ౬౨;—లో రెండవ వీడు ౧03, ౧0౮,
౧0౯.

సుదామపురి-నాజనవము ౪.

సుశ్రీముకోర్టు ౨౨౧, ౨౨౪.

సుబ్రహ్మణ్యఅయ్యర్, జి., డాక్టరు, 'హిందూ' సంపాదకులు ౨౭౨-౩.

సురేంద్రనాథ్ బెనర్జీ, వంగదైవము ౨౭౪-౫, ౩౪౮.

సూక్ దాసు-ప్రస్తా- ౧౦.

'సెతల్వాడ్', మాడు-చిరున్ లాల్. 'సెర్మన్-ఆన్-ది-మాంట్'-గీతకు
సాటి ౧౦౫.

నేటు, మాకులపెద్దయగు ౬౩; నాసీమప్రయాణమునకై ఆతని ఆ
గ్రహము ౬౪.

నేవ, చిత్తానందము నిచ్చు ౨౬౪.

సోలిసిటర్ ౧౪౧.

సోదరి, నా ౨౬౪.

సోరత్, డివిజన్ ౨౧-౧.

సోతాంప్టన్ ౬౮-౯.

స్కూల్స్, స్వతంత్రతాఘాతకములు ౩౦౭.

స్టాండర్డ్ ౧౭౨, ౧౭౪-౫.

స్టేంగర్ పట్టణము ౨౨౯.

'స్టేట్సుమన్' ౨౭౫

'స్టోరు' వీధి ౧౧౩.

స్తుతి, ప్రార్థనలు గ్రుడ్డిపమ్మకము కాదు ౧౧౧.

'స్నెల్సు' ఈక్విటీ ౧౨౪, ౧౨౮.

అకారాదిపదాది సూచి

స్పియాంకోపు 300-0.

స్పెన్సర్ వార్టన్ డర్బాన్ లోని డ. ఆ. జనరల్ కమిషన్ ఆధ్వర్యము అరగ.

స్మృతికర్తలు, బాహ్యభ్యంతర శౌచము ౨౫౯.

స్లమ్మ (Slum) ౮౪.

స్వచ్ఛందసేవకులు ౨౧౪, ౨౧౬, 30౯, 3౪౨-3, 3౪౫-౬, 3౪౯;
వారికి సేవ సేవాధర్మము తెలిపితిని 3౪3;—పాకీపని 3౪౪.

స్వదేశము నందే సే జేయవలసినపని 33౬.

స్వధర్మానుష్ఠానము ౨౬౯.

స్వయంసేవకులు ౨౧౭, ౨౫౭.

స్వరాజ్యము 3౧.

స్త్రీ-శుమయొక్క అవతారము 3౬;—సంగమము ౪౪.

స్త్రీపుంస సంయోగము 3౧౧.

హం

హాకీము- పట్టీలు ౪౪.

హాక్కు- కాపాడుకొను ప్రతిజ్ఞ ౨౯౦.

హరిభద్రనూరి- కృతవద్దర్శన సముచ్చయము ౨౦౯.

హరిశ్చంద్రుడు, ఆతనికథ, నాటకము ౮-౯.

హవేలీ 3.

హాజీ ఆదాంసేట్ ౨౧౪.

హాజీ జుసబ్ సేట్ ౧౯౧.

హాశీ మహమ్మద్ సేట్ ౧౯౦, ౨౧౪.

హాటెంటాట్ ౧౭౪,

హారిస్, కుమారి ౧౮౫.

హార్డింజి, లార్డు ౩౫౪.

హాల్ బర్న్ రెస్పూరెంటు ౭౭, ౯౪.

హిందీ ౨౫-౬, ౧౧౪, ౩౦౩.

హిందువులు ౧౫౭, ౧౬౦;— క్రైస్తవులు, వ్యత్యాసము ౨౦౭;
వారి కడగండ్లు ౧౮౪.

హిందుస్తానీ ౨౫౩;— ద్రావిడులు ఆభ్యసించుట ౨౫౩.

హిందూ ఆచారములు ౧;— కుటుంబములు, నడుమరకపు ౨౦;
౨౮౧; వీటిలో భార్యా భర్తల జీవనము ౨౮౧.

‘హిందూ’-మద్రాసుపత్రిక, తత్సంపాదకులు ౨౭౨-౩.

హిందూదేశచరిత్ర లాయర్లు అవశ్యము చదువలెను ౧౭౭.

హిందూదేశము ౩౧, ౬౯, ౭౮;—న ఓట్ల హక్కు ౨౧౭;—న
ప్లేగు ఇల్లు కట్టు కొన్నది ౩౭౬.

హిందూధర్మము ఇందు పాపనివారణోపాయము లేదట ౩౬౧.

హిందూ పతి, పత్నీ ౨౮౧.

హిందూమతము ౫౧, ౧౧౮, ౧౮౪;—తద్దృంథములు ౧౦౫;—
నాకు ఎక్కువ తేలియదు ౧౮౨;—ఆంధ్రుల దోషములు
౨౧౭;—సిద్ధాంతముల చూత్కృత ౨౦౮; దీనిపై నా కాదర
మెక్కువగుట ౨౪౨.

హిందూ లా ౧౨౫, ౧౩౯, ౧౪౧-౨, ౩౭౪.

అకారాదిపదాది సూచి

హిందూవేదాంతము ౧౩౫.

హిందూస్త్రీలు, విడాకులు ౩౬.

హిల్లు, డాక్టరు-సంతాన నిరోధమునకు సంయుచు మే తనినది ౩౧౪.

హిల్లు, థేముస్ ఐరన్ నర్కు కంపెనీ ఆధ్యక్షుడు ౯౧-౨.

హీటూ ౨౬.

హుగ్లీ నది-సౌందర్యము ౨౫౫.

హ్యూముగారు, కాంగ్రెసు సంస్థాపకులు ౩౪౭.

హృదయము-నాహృదయమును చూరగొనిన మావురు ౧౩౫.

హెన్రీ బీన్సు ౨౩౮.

హైకోర్టు ౧౩౯, ౧౪౪;—నకు నడచివెళ్లుట ౧౪౫;—హో కునికి
పాట్లుపడుట ఫాషన్ ౧౪౫, ౩౮౪;—నందు మూట్ ౩౮౩;
—నందు పుస్తకాలయము ౩౮౪.

హైస్కూలు ౨౭-౮, ౫౧, ౬౧, ౧౪౪; నాచమవు ౬, ౨౦.

హోనర్డ్ విలియమ్స్ ౭౬, ౯౩.

హౌస్-ఆఫ్-కామన్స్ ౯౪.

శుద్ధ పత్రిక

పుట	సంజ్ఞి	తప్పు	బిష్ను
౨	† ౧౧	* మరి	మటి
౧౩	౨౩-౨౪	[ఈ టిప్పణి పయి	మూలమునఁ జేరవలయు]
౧౪	౨౨	మరియొకరు	మటియొకరము
౧౭	౩	ఆయినది	ఆయినది
౧౮	౫	సక్తుడను	సక్తుడను
౨౩	౨౦	వరవడి	ఒరవడి
౨౪	౨౫	పారసీక	పారసీక
	”	ప్రతిస్పర్ధ	స్పర్ధ
౨౭	౯	విశ్వాసి	విశ్వాస్యుడు
౩౬	౧౩	క్షమించలేదు	క్షమించుకొనలేదు
౩౮	౮	నిన	నని
౪౦	౧౩	మనిగితిని	మనిగితిమి
౪౩	౨	ఇపుడు ఇపుడు	ఇపుడు
	౭	కాళు	కాళ్లు
	౧౧	పంచితిని	పంచుకొంటిని
౫౪	౫	సత్య రహస్య మరయ	పరమసత్యములు సుమ్ము
౫౫	౧౯	ఆరయుచెండెడి	ఆరయుచుండెడి
౫౭	౨౧	సాధములు	ఆకాశ సాధములు
౬౧	౧౧	బావవగ్గఱ	బావకు
౬౫	౧౬	భవపద	భయపద
౬౮	౨౨	జీత్	జిత్
౭౯	౨౨	పాచ్చాత్య	పాశ్చాత్య
౮౨	౯	దూఁబఱ ఖర్చు	దూఁబఱదండి

* పైశీర్షికతో కలుపుకొని పంజీ సంఖ్య.

† బండిరాలు అరసున్నలు దిద్దికొనఁ బ్రార్థితులు.

పుట	సంజ్ఞి	తత్వ	ఒప్పు
౯౩	౨౧	సరస్వర	పరస్వర
౯౪	౬	ఉపన్యాసము	ఉపన్యాసము
౯౭	౫	ఇంగ్లాండు	ఇంగ్లాండు
౯౮	౪	జటుప	జరప
౧౦౩	౧౨	'ధ్యాయతః' అను శ్లోకములకు ఇది తెలుగు పద్యము:—	

చ. 'నెలకొని సంగమంబున జనించును గామము కామవృద్ధిచేఁ
 నలకొనుఁ గ్రోధ వట్టి బెడిదింబగు క్రోధమునం దనర్చు మో
 హలతిక మోహవృత్తి నుదయం బగు విస్మృతి విస్మృతిం జనున్
 దలపఁగ బుద్ధి బుద్ధి చనినన్ మఱి లాఁ జెడు మానవుం డిలన్.

[శేష.—౧]

౧౦౮	౫	భావము	భావము
౧౧౮	౪	రెండును	రెండును [గున
	౬	వేయిసాడుగుల	వేయి అడుగుల పాడు
౧౨౨	౨౦	అధిక అర్హత	అధిక-అర్హత
౧౨౩	౧౫	౮౫ నుండి ౮౮	౯౫ నుండి ౯౯
౧౨౪	౨	లాటిన్	జస్టీనియన్
౧౨౬	౨౧	Conservative	Conservative
౧౨౬	౨౪	నిరాశ	బెంగ
౧౨౭	౨౨	సంపాదింపుము	సంపాదింపుము అని ఆ రెండు గ్రంథముల పేరులు వ్రాసి యుచ్చెను.
౧౨౮	౭	క్రిందికిని పేక్స్పియరు	క్రిందికిని తిరిగినను పే క్స్పియరు
	౮	తిరుగుట గుఱించి	ముఖసాముద్రకను గు
	౨౧	నిరాశలో	బెంగలో [జించి

పుట	పంక్తి	తప్ప	ఒప్పు
౧౩౩	౨౧	చితాల	చితాల
౧౩౫	౧౯	This eat last	This last
౧౬౦	౯	వేటుగానా	వేటుగా
౧౬౩	౩	ఎచ్చిన ఇకడెక	ఇకడెక
	౪	చేసుకొను	చేసికొను
౧౮౭	౫	అవస్థను	అవస్థలో
౧౯౪	౧౩	అరూఁ	అరూఁ
౨౦౦	౧౨	దీర్ఘ వాయిదాల	దీర్ఘ-వాయిదాల
౨౦౮	౨౧	శుష్క-దండుగ	శుష్క-దండుగ
౨౧౧	౫	అలుసే?	అలుసే.
	౨౪	ఆచికొని	వాచికొని
౨౧౪	౨	జీహ్వా	హాజీ
	౧౯	కాసాం, సం	కాసాం
౨౧౬	౨౨	సహాయము	సాహాయ్యము
౨౩౨	౧	బాలసుందరము	బాలాసుందరము
౨౩౫	౨	మహా గొప్పది	మహా-గొప్పది
	౧౨	ఇట్టి చేతను	ఇట్టి చేతను
౨౪౪	౨౨	కేలి చేసి	గేలి చేసి
౨౪౮	౧౧	తటితిని	తట్టితిని
౨౫౪	౭	జాన	జానయనకు
౨౬౪	౧౮	దంభము	దంభము
౨౭౪	౨౦	గొందురు?	గొందురు
౨౭౫	౪	ఏదె నా చేయగలగితే	ఏదేని చేయగలుగుచో
	౮	దేశ దిక్కురి	దేశ-దిక్కురి
౨౮౧	౧౧	పరాకాష్ఠ	పరకాష్ఠ
౨౮౨	౬	నాభార్య	నాభార్యకును
౨౮౮	౨౦	ఊనుంచి	గుఱించి
౨౯౯	౫-౧౬	పుచ్చకులు	ప్రచ్చకులు

పుట	పంక్తి	తప్ప	ఒప్పు
	౭	సాగించేయెడల	సాగించునెడల
	౧౮	యెపుడు	ఎపుడు
౨౮౨	౨౨	ఆమె	౦
౩౦౧	౧౨	నైతికమును	నైతికముగా
౩౧౪	౧౮	పిల్లలు	పిల్లలు
౩౦౬	౧౬	తత్త్వమున	తత్త్వమున
౩౦౮	౧౦	నేను	నాకు
౩౧౧	౨	నాభార్య ప్రసవము	ప్రసవము
౩౧౨	౧౧	పించు	పించు
	౧౬	గాడ్‌స్ట్రాన్	గాడ్‌స్ట్రాన్
౩౧౩	౨౦	సకు	నాకు
౩౧౫	౪	తఱి	తఱి
౩౨౧	౧౬	నైచెను	నైచును
౩౨౩	౩	దృష్ట్యా	దృష్ట్యా
౩౩౬	౧౬	కాచేరే	కాచరే
౩౩౮	౮	గూర్క	గూర్క
౩౩౯	౨	చేసుకొన	చేసికొన
౩౪౧	౧౮	?	!
	౨౦	!	?
౩౪౫	౫	వసారాది	వసారా
౩౫౮	౧౭	?	.
౩౬౮	౧౩	పోగాకు	పొగాకు
	౧౭	గూర్క	గూర్క
౩౭౧	౩	గూర్క	గూర్క
౩౮౧	౧౩	పోనది	పోయినది.

SHRI JAGADGURU YOGANANDA MATH
JANGAMWADI MATH, VARANASI
LIBRARY

